

فَسَلِّطْ لِي الْفَلَاحَ الَّذِي كُنْتُ لَا أَهْتَمُّ بِهِ
فَتَأْتِي بِمَنْ يَهْتَمُّ بِكَ لَنَا

الْمَحْرُوفُ بِهْم

فَتَاوَيْ فِي فَرْقِ الْمَعْنَى

افادات

مُحَمَّدٌ كَبِيرٌ فِيهِ لُغَةُ مُفْتِيٍّ عَظِيمٍ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
مُفْتِيٍّ مَحْمُودٍ

جَامِعِ حَمْدِ الْإِسْلَامِ حَقَانِيَّةً أَوْرَهُ خُشْك

تَخْرِيجُ وَتَرْتِيبُ

مُفْتِيٍّ مَحْمُودٍ بَابُ مَنْكُورٍ مَدْرَسَةِ الْعُلُومِ صِدِّيقِيَّةٍ زُرُونِي

مَكْتَبَةُ رَسِيدِيَّةٍ

جِي نِي رُوڈ سردار پلازہ اکوڑہ خٹک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

فتاوی دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاوی فریدیہ

جلد اول

محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ

مولانا مفتی محمد فرید رحمۃ اللہ علیہ
جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

افادات

مفتی محمد وہاب منگلوری

مدرس دارالعلوم صدیقیہ زروبی

تخریج

وترتیب

دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٹر

عبدالغنی پلازہ محلہ جنگی پشاور

ترجمہ

و کمپوزنگ

مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی

مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زروبی ضلع صوابی

زیر

سرپرستی

مکتبہ رشیدیہ اکوڑہ خٹک

ناشر

ٲول حقوق ٲه حق ء ناشر محفوظ ءى

ءءءاب ءوم	فءاوى ءىوبءء ٲاكسءان المءروف بفءاوى فرىءىه (اول ءلء)
افاءاء	مءءء كبىرفقىه العصر مفءى اعظم عارف بالله مولاءا مفءى محمد فرىء مءءءى زروبوى ءه الله
ءرب و ءفربء	شىءء الءءىء و صءر ءارالءءاء ءامعه ءارالعلوم ءقانىه اكوره ءءك مولاءا مفءى محمد وهاب منءلورى نقشبءىءى ءارالءءاء ءارالعلوم صءىقىه
معاون	مولاءا مفءى عصمء الله ءقانى
مءرءمى	مولاءا محمد منظر مرءانى فاضل ءامعه اءءاء العلوم صءر برهان ءلءىن صءىقى فاضل ءامعه ءارالعلوم كراچى اىم اءى ٲشاور ءونىورسءى (فون: ٢٣ ٩١٢٩٠ ٠٣٤٤)
مصءء	مولاءا لطف الرءمن صاءب مءرس و نءران قاسم العلوم شه عءر
كمٲوزءل	ءارالءرءمه و كمٲوزنگ سءئر عبءالغنى ٲلازه مءله ءنگى ٲشاور
صءاءاء	٢١٢ صءءاء
ءومى ءءاء	اكنوبر ٢٠١١ء شوال ١٤٣٢هـ
ءىر سر ٲرسءى	مولاءا ءافظ ءسىن اءمء صءىقى نقشبءىءى مءءم ءارالعلوم صءىقىه زروبى ضلع صوابى (ٲاكسءان)

ناشر

مءءبه رشىءىه سرءار ٲلازه اكوره ءءك نوشهره

رابطه نمبر: ٩٠٨٤٢٩٣-٣٤٤

فءاوى فرىءىه (فهرسء)

فهرسء مضامىن ء اول ءلء

صفءه	مضمون
٣١	ءرف آءاز
٣٧	صورة ما املاء فضىلة الشىء مولانا مفءى محمد فرىء ءامء برءاءءهم
٣٨	البشرى لارباب الفءوى (مءءمه)
٣٩	الفصل الاول فى بىان معنى الاءءاء وءقىقءه وءكمه وءكمءه
٤٠	الفصل الثانى فى بىان فضله واءرءىب وفى بىان مءل الءءزىرمنه
٤١	الفصل الءالء فى بىان الفاظ الفءوى
٤١	الفصل الرابع فى ضابطة ءرءىء بعض هءه الالفاظ على بعض
٤١	طبءاء الفقهاء
٤٢	الفصل الءامس فى رسم المفءى اى بىان العلامة ءءل المفءى على ماىفىءى به
٤٤	طبءاء المسائل
٤٥	الفصل الساءس فى مواضع الاءءاء بالقول المءرءوء وبعءه ساءر الائمة
٤٨	الفصل السابع فى طرىق الاءءاء فى الءواءء الءءىءه
٤٨	الفصل الءامن فى اءكام المفءى وآءابه
٥٣	الفصل الءاسع فى اءكام المسءفى وآءابه
٥٤	الفصل العاشر فى ءرءمه راس المفءىن الامام ابى ءنىفة رءمه الله علىه
	ءءاب الاءمان واءقاءء
	باب بعء الوءى
٢٥	ء اولئى وءى ءالء:
٢٥	رءمانى وءى بعء او ء شىءان كمراه كول ءارى ءى
	باب الاءمان
٢٢	ءىو عىسائى ء اىمان ٲه ءعرىف بانءى اعءراض ءواب
٢٧	ءضور ءلهم ءاضر ناظر او عالم الغىب كئرل
	ءضور ءلهم ٲوره اءءىارمنء او ء الله ء نورنه راوئلى
٢٧	ءصه منل شرك او كفر ءى
٢٧	ءءولونه مءكنبىءى ء محمد ءلهم نور ٲىءا كىءل او ء اولىاء ء ءصرف عقىءه
٢٨	ء مصىبء ٲه وءء كنبىءى ءىومرى؁ اسءاءىا ٲىر ء ءاضرىءلواو اءءاء عقىءه
٢٩	ء كلمه طىبه مقصء او ء ءبرىه ء عقىءه
٧٠	ء نظم شاعر ءه ءالء نظم وئىل ءائز نه ءى

صفحه	مضمون
۷۱	غیر الله ته داواز کولو حکم
۷۱	په صحیح عقیدې سره یا محمد وئیل جائز دی
۷۱	د اولیاء الله نه مدد طلب کول په دې عقیده باندې چه دې
۷۱	ددې د پاره مقرر دې دا بشکاره شرک دې
۷۲	یا مصطفی مشکل کشا وئیل
۷۲	د خوب تعبیر او، یا رسول الله ما باندې رحم اوکره، والا مسئله
۷۳	بنده په کولو کنبې با اختیاره دې
۷۴	تقدیر اسباب پریخودل نه لازمي
۷۴	تقدیر څه شي دې؟
۷۵	په تقدیر او اسبابو او محنت کنبې منافات نشته
۷۶	قاتل ته په مقدر قتل باندې سزا ولې؟
۷۶	د معدن السرور (ازمولانا شمس الحق افغانی) رسالې تصدیق او تصویب
۷۶	په کلمه طیبه کنبې زیاتوالې او د شیعه گانو عقیده
۷۷	د الله نه د علم، حکمت او قدرت نفی کول کفر دې
۷۸	ددې اسلام نه خو کفر ښه دې ددې کلماتو حکم
۷۸	قبر ته سجده د عبادت کول مکروه دي
۷۹	شریعت پریده، دا الفاظ د کفر دی
۸۰	د نور او بشر مسئله، د علم کلی، اختیار کلي او حاضرناظر عقیدو وضاحت
۸۱	ستا په سبق دې اسمانی تندر او غورځیرې، دا الفاظ د کفر نه دی
۸۱	قران سره به مې جماع کړې وی وئیلو سره د کفر لازمیدل
۸۲	د کافر د جهنم په همیشگیږی باندې د اعتراض جواب
۸۳	یا رسول الله او یا محمد وئیل شرک دې که نه؟
۸۳	غیر ارادی طور باندې ذهن کنبې د الله تعالی د وجود
۸۳	باره کنبې خیالات راتلل کفر نه دې
۸۴	د امام اعظم ابو حنیفه په نزد هیڅ نبی یا ولی ته علم غیب کلی حاصل نه دې
۸۴	د وحی او کشف په ذریعې سره معلومات علم غیب نه دې
۸۶	علم غیب لغوي انبیاء ته د ضرورت په اندازه ورکړې شوې وو
۸۶	په ځنگل کنبې د پیدا شوی انسان د ایمان مسئله
۸۷	د زنکدن ایمان
۸۸	د المهند علي المفند مسائل

صفحه	مضمون
۸۸	د شرک نه بچکیدو د پاره په عوامو باندې د عقیدو پیژندل فرض عین دي
۸۹	د شاه اسماعیل شهید د کتاب (صراط مستقیم) د عبارت تاویل
۹۰	په مونځ کنبې د پیغمبر خیال کول او د صراط مستقیم عبارت
۹۰	هیڅ یونې، ولی شهید او پیر حاضر ناظر او عالم الغیب نه دي
۹۰	د اکابرین دیوبند مسلک د افراط او تفريط نه پاک دې
۹۱	د قیامت علم صرف الله تعالی ته حاصل دې
۹۱	د تقدیر په مسئله کنبې چپ کیدل بهتر دي
۹۲	پیغمبر ﷺ مختار کل، حاضر ناظر او عالم غیب منل
۹۲	الله تعالی خالق دې او مخلوق کاسب دې
	فصل فی کلمات الکفر
۹۶	ټول پیران کافران او مشرکان دي ددې الفاظو حکم
۹۶	د پیغمبر په توهین او تکلیف خوشحالیدل کفر دې
۹۷	کلمه به او وایم خو ډیر کارونه به نه کوم دا د کفر کلمه نه ده
۹۷	په محتمل خبرو د کفر فتوی نشی لگیدلې
	د الله تعالی توحید مذاق دې، شریعت، مونځ روژه هیڅ څیز نه دې،
۹۸	دا کفریه کلمات دی
۹۹	د مسلمان دین او مذهب ته کنځل کول
۹۹	صحابه کرامو رضی الله عنهم ته کنځل کول
۱۰۰	احادیثو ته د دروغو قصې وئیلو والا زندیق او ملحد دي
۱۰۱	ددیني مسئلې توهین کولو والا باندې د کفر سخته خطره ده
۱۰۲	د اسلام او مسلمانانو خلاف نازیبا الفاظ استعمالول
۱۰۲	اگرچه د پیغمبر ﷺ حکم وي خو د ۲۹ شعبان روژه نه ماتوم ددې الفاظو حکم - ۱۰۲
	دې ملک کنبې د دهرې په لاسونو اسلامی قانون مونږ نه منو،
۱۰۳	ددې الفاظو حکم
	که پیغمبر ﷺ هم د شرکت دعوت را کړي نو بیابه هم شریک نه شم،
۱۰۳	دا جاهلانه کلام دي
۱۰۴	بتان خرڅول په رضا بالكفر کنبې داخل نه دي
۱۰۴	د بیند باجې د وجې نه تلاوت بندول
۱۰۵	فرشتې ته کنځل کول کفر دې
۱۰۵	د حافظانو د توهین والا حکم

صفحه	مضمون
۱۰۲	گدیدل او سندری وئیل حلال گنرل کفر دی
۱۰۲	د ذاتی دشمنی په وجه باندې د امام او قران د توهین کولو حکم
۱۰۷	علما، راته د سیکانو پشان ښکاري او د داسې نورو الفاظو حکم
۱۰۷	په امر بالمعروف کښې د طاقت استعمالول او د عالم بې حرمتي کول
۱۰۷	ټول علماؤ فتنه باز گرځول کفر دی
۱۰۸	د ږیرې والا ته (سیکه) سره آواز کول
۱۰۹	په ږیرې والا کښې ډیر شیطانیت دی، ددې الفاظو حکم
۱۰۹	د شرعی فیصلې نه انکار کول کفر دی
۱۱۰	چه څوک د شریعت فیصلې ته تیار نه وي دهغه حکم
۱۱۱	خدای تعالی ته د کنځلو والا ملگریا کونکې هم کافران دی
۱۱۱	خدای او رسول ته د کنځلو کولو والا توبه اود ایمان تجدید
۱۱۲	په مرتد او کافر کښې فرق اود دواړو توبه او استغفار
۱۱۲	د کافر په مرگ باندې انالله وئیل
۱۱۳	کوم سړي چه د معراج نه انکار او کړی نود هغه څه حکم دی؟
۱۱۳	د دهری په عذاب قبر باندې اعتراض
۱۱۴	د حجیت حدیث منکر کافر دی
۱۱۴	کفریه عقائد لرونکی، دده معاون اود کتابونو ضبط کولو حکم
۱۱۵	د ږیرې توهین کونکې کافر دی
۱۱۶	د آذان او مؤذن د توهین حکم
۱۱۶	د فقهې او اجتهاد نه د منکر حکم
۱۱۶	د آذان په دعا کښې .. وارزقنا شفاعته .. نه ویونکې کافرنه دی
۱۱۶	ختم قران باندې ملیانو ته څه ورکول او دوی ته کافر ویونکی باندی
۱۱۷	په خپله د کفر خطر ده
۱۱۷	د بزرگانو په خبرو کښې غلو کول
۱۱۸	یا محمد لیکل نه شرعی مطلوب دی نه ممنوع شرعی دی
۱۱۸	نداء لغير الله .. یا حق چاریار ..
۱۱۸	د پنج تن پاک د پنځو بتانو سره تشبیه ورکول
۱۱۹	د زلیخا باره کښې د توهین الفاظ استعمالولو حکم
۱۲۰	په یو غیر نبی باندې د نبی یا رسول وغیره اطلاق کول
۱۲۰	د یو عالم باره کښې دا وئیل چه .. شیطان هم عالم وو ..
۱۲۱	

صفحه	مضمون
۱۲۱	د مهدیت دعوی کونکی سړی حکم
۱۲۲	پیغمبران بیایند هم (شفاعت) تسلیم نه کیم .. ددې کلماتو حکم
۱۲۲	د عیسی علیه السلام کلمه وئیل ارتداد اود سنت رسول توهین کفر دی
۱۲۳	سوشلست سړی ته ترک موالات ضروری دی
۱۲۴	اسلامی نظام ته د فرسوده وئیلو حکم او بې دینه سړی سره سیاسی جوړتور
۱۲۴	د روسی ایجنټ او دهری قسم خلقو حکم
۱۲۵	د سوشلزم د معتقد حکم
۱۲۵	د سوشلزم باره کښې د ۱۱۵ علماؤ فتوی
۱۲۶	اسلامی اصولو سره غیر متصادم مشرح سوشلزم ته به کفر نه شی وئیلې
۱۲۶	اسلام او سوشلزم متضاد نظامونه دی
۱۲۷	سوشلزم زنده باد او شریعت مرده باد .. ددې نعرو حکم
۱۲۸	د سوشلزم مددگارانو سره معاشرتی مقاطعه ضروری ده
۱۲۸	د خط او کتابت په ذریعه د مرزائیت ثبوت
۱۲۹	د رفع عیسی الی السماء منکر کافر دی

کتاب الفرق

باب فی الفرق الباطله

۱۳۲	د موجوده دور عیسائیان اهل کتاب نه دی
۱۳۲	د ذکرې فرقې خود ساخته خانه کعبه ورائول ضروری دی
۱۳۳	د موجوده دور شیعه گان کافران دی
۱۳۳	اهل تشیع کافران دی که مسلمانان؟ او شیعه ښځې سره نکاح
۱۳۴	د شیعه گانو حکم او (۷۲) فرقې
۱۳۴	فرقه اثنا عشریه او انکار د ختم نبوت
۱۳۴	د کتاب .. استخلاف یزید .. مصنف د شیعه طرفدار دی
۱۳۵	د شیعه گانو مالونه پټول
۱۳۶	د یو شیعه د یو څو سوالونو جوابونه
۱۳۷	فرقه آغاخانیه بې شکه او بې شبهې کافر اود اسلام نه خارج دی
۱۳۸	د اسماعیلیه آغاخانیه فرقې کفریات
۱۳۹	د آغاخان فاونډیشن نه مالی امداد اخستل حرام دی
۱۴۰	لاهوری جماعت د کفر او اسلام په مینځ کښې معلق نه دی کافر دی
۱۴۰	

صفحه	مضمون
------	-------

۱۴۱	مرزا قادیانی لره د کافرانہ عقیدو باوجود کافر نہ گنرلو والاحکم
۱۴۲	مرزا قادیانی سره ،، علیه اللعنات،، وئیل
۱۴۳	مرزائی خلق اهل کتاب نه دی مرتد دی
۱۴۳	د غلط فهمی په وجه قادیانی ته د مسلمان وئیلو حکم
۱۴۳	مرزائیانو سره تعلقات ساتل ممنوع دی
۱۴۴	د مرزائیانو قادیانی او لاهوری دواړه فرقې کافر دی
۱۴۵	مرزا غلام احمد قادیانی کافر دی
۱۴۶	په قادیانی باندې لعنت لیرل
۱۴۶	د قادیانیت خلاف د قومی اسمبلۍ متفقہ فیصلې باره کښې
۱۴۶	د ماهنامه الحق سو النامه

باب فی الفرق الاسلامیه

۱۵۰	د حزب الله پارټۍ دواړه رونه ملحدان دي
۱۵۱	حزب الله یوه گمراه پارټي ده
۱۵۱	ددې زمانې اهل حدیث اهل بخاری دی اهل حدیث نه دی
۱۵۲	د اهل حدیثو مسلک اختیارول څه حکم لری اود اهل حدیثو اقتداء
۱۵۳	بریلیان کافران دي که نه؟
۱۵۳	په مودودی او پنجپیری کښې فرق او د هغوي امامت
۱۵۴	د پنجپیریانو عقیدې د فرقه سلفیه نجدیه عقیدې دی
۱۵۴	پنجپیریان سلفیان او متشدد ده دی
۱۵۴	د پنجپیریانو سره ترجمه کول څنگه دی؟
۱۵۵	د یو وهابي مولانا د تقریر وضاحت
۱۵۶	ایراني شیعه گان او نجدی خلق
۱۵۷	د محمد بن عبد الوهاب نجدی متعلق وضاحت
۱۵۷	د وهابیانو مذهب او د حق مذهبونو تعداد
۱۵۸	وهابیان بې ادبه او ایماندار دي
۱۵۸	نجدیان او بریلیان په افراط او تفريط کښې مبتلا دی
۱۵۹	د وهابیانو او سلفیانو د مخ نیوی فیصله صحیح ده
۱۵۹	

فصل فی مایعلق بالجماعت التبلیغیة

۱۶۳	تبلیغی جماعت او د عام سړي د تبلیغ حکم او د تبلیغی جماعت مخالفت
۱۶۳	تبلیغی جماعت د دیو بند مسلک لري

صفحه	مضمون
------	-------

۱۶۴	په رائې ونډ او تبلیغی جماعت مشرانو باندې اعتراض کول
۱۶۴	ددین تبلیغ فرض دی یا مستحب او د ثواب تخصیص کول
۱۶۵	د شب جمعی تخصیص او رائې ونډ له په حج باندې فوقیت ورکول
۱۶۶	د تبلیغی جماعت تنظیمی هیئت او فضائل وغیره په دي
۱۶۶	جماعت کښې منحصر کول
۱۶۷	د تبلیغی جماعت د عقائدو متعلق د یو پمفلټ جواب
۱۶۷	په تبلیغی جماعت کښې د وخت لگولو والا د پاره شرطونه او آداب
۱۶۸	د حضرت مفتی اعظم صاحب په هدایاتو باندې د علامه شمس الحق افغاني صاحب تقریظ
۱۶۹	د یو کم پنځوس کروړ ضرب اود مروجہ تبلیغ او جهاد او تعلیم حکم
۱۷۱	په تبلیغی جماعت کښې جان او مال لگول او دیته د بد ویونکي حکم
۱۷۲	د تبلیغی جماعت مخالفت کول د دین دشمنی ده
۱۷۲	د تبلیغی نصاب دیو بندی او بریلوي اختلافي مسئلو سره کار نشته
۱۷۲	د تبلیغی جماعت د بعضې کسانو د سیاست نه ډډې ته کیدل
۱۷۳	د خپل جماعت د هدایاتو نه مخالفت دی
۱۷۳	د تقسیم کار په طریقې سره د دین خدمت کول غنیمت دي
۱۷۴	د نیکانو خلقو سره د بیعت په ذریعې سره د ظاهر او باطن اصلاح
۱۷۴	د موجوده تبلیغ درجه اود والدینو د اجازت نه بغیر
۱۷۴	او د قرض په صورت کښې تلل
۱۷۵	د نو جوانانو هلکانو بغیر د والدینو نه په تبلیغ تلل
۱۷۶	بال بچ بغیر خرچې نه پریخودل او تبلیغ کښې تلل
۱۷۶	علماء او صوفیا د خپل کار نه فارغ کول او تبلیغ کښې
۱۷۷	بو تلل د اعتدال نه خروج دي
۱۷۷	تبلیغی جماعت او جهاد اکبر
۱۷۸	د تبلیغی جماعت د نوم لیکلو نوې طریقه د وخت مصلحت دي
۱۷۸	په مسجد حرام کښې د مونځ ثواب د تبلیغ د ثواب نه لاکه درجې زیات دي
۱۷۹	د ښځو د تبلیغ د پاره وتل د خپلو محارمو سره جائز دي
۱۷۹	(نوټ) د زنانو په تبلیغ کښې تللو په ځانې په کورونو کښې
۱۷۹	د اصلاح کار ډیر احتیاط والا دي

صفحہ	مضمون
	د بی دینہ ماحول والا زنا تو د پارہ د محرم پہ ملگرتیا
۱۸۰	کنبی پہ تبلیغ کنبی تلل ضروری دی
۱۸۰	دمونخ نہ فوراً پس تبلیغی نصاب لوستلو سرہ خلقو کنبی پابندی لازمیری یا نہ؟
۱۸۱	د حضور (ص) د وفات نہ پس د تبلیغ فریضہ پہ امت باندی لازم شوه
	فصل فی ما يتعلق بالفرقة المودودیة
۱۸۴	د مودودی د کتابونو مطالعہ زہ د تیارونہ دکوی
۱۸۵	خلافت و ملوکیت او د اسلام نہ د اوپیدلو جذبہ
۱۸۵	د مودودی صاحب منشور او د حدودو پہ بارہ کنبی زہ ورتیا
	د مودودی صاحب آئین او د قادیانیانو د پارہ د ختم نبوت
	پہ عقیدہ کنبی سوری کول
۱۸۶	د مودودی صاحب متعلق فتویٰ باندی پہ دویم حل سوال
۱۸۷	د مودودی صاحب د خط متن
۱۸۹	د حضرت مفتی صاحب د طرفہ تفصیلی جواب
۱۹۰	د مرزایانو متعلق د علماؤ فتویٰ
۱۹۱	د فقہاؤ او متکلمینو عبارتونہ
۱۹۱	د لاهوریانو مرزایانو د دین د ضروریاتو نہ انکار
۱۹۲	د مودودی صاحب پہ نزد د کفر او اسلام مدار
۱۹۳	د مودودی صاحب عجیبہ مذہب
۱۹۴	د مودودی صاحب عذر گناہ
۱۹۴	د کفر او ایمان پہ احتمالاتو کنبی د فقہاؤ د کلام مطلب
۱۹۵	د مودودی صاحب د حیلہ حقیقت
۱۹۵	د مودودی صاحب بی احتیاطی او زمونہ احتیاط
۱۹۶	د مودودی صاحب نہ د متاثرہ خلقو مدافعت
۱۹۶	د مودودی او د ہغہ پیروکار کافران نہ دی خو پہ الحاد کنبی مبتلا دی
۱۹۷	د مودودی صاحب لغزشونہ او د ہغہ اقتداء
۱۹۷	د مودودی لغزشونہ دروغ نہ دی پہ کتابونو کنبی شتہ
۱۹۸	مودودیت او د ہغوی د کتابونو مطالعہ
۱۹۸	د مودودی خلاف فتویٰ اصولی دی جذباتی نہ دی
۱۹۹	د مودودی صاحب تقلید او د اجتہاد وضاحت
۱۹۹	

صفحہ	مضمون
	کتاب العلم
۲۰۲	بنسختو تہ لیکل بنودل او د حدیث نہی بالکتابت تشریح
۲۰۳	پہ فقہی مسائلو کنبی د شامی (ردالمحتار) مقام
۲۰۳	د فرض عین علم حاصلولونہ پس د موریلار خدمت کوی
۲۰۳	پہ موجودہ دور کنبی د بنسختو تعلیم
	د جینکو دیارہ پہ سکول او کالج کنبی تعلیم د ممنوعاتو
۲۰۴	او مفسدو د لزوم پہ وجہ ممنوع دی
۲۰۴	بنسختو د پارہ د خارجی مفسدو پہ وجہ خط او لیکل زدہ کول ناجائز دی
۲۰۵	د دینی تعلیم د پارہ د محرم نہ بغیر سفر کول جائز دی
۲۰۵	پہ دینی او دنیوی تعلیم کنبی د بی علمہ موریلار د حکم نہ منلو حکم
۲۰۶	د لازمی دینی علومو دیارہ سوال نامہ
۲۰۸	دینی تعلیم، تبلیغ، جہاد او د موریلار اجازت
۲۰۸	جینکو تہ اعلیٰ تعلیم ورکول د خارجی عوارضو پہ وجہ حرام دی
۲۰۹	جینکو تہ د انگریزی یا اردو تعلیم د غیر اسلامی تہذیب راتلو پہ وجہ ممنوع دی
۲۰۹	علم نجوم حرام او د جواز دلائل بی اصل دی
۲۱۰	د لفظ „ملا“، تحقیق او حکم
۲۱۰	علم نجوم حرام او د وحی نہ بغیر پہ دی باندی عمل کول توہم پرستی دہ
	د بی پردگئی، سروسرہ د اختلاط او پہ پارٹو کنبی د شرکت
	پہ وجہ د بنسختو تعلیم جائز نہ دی
۲۱۱	لفظ خدا و نیلو باندی لس نیکی نہ ملا ویری حکہ چہ قرآن کنبی نشتہ
۲۱۱	د جادو پہ ذریعہ تخریب کار د تعزیر لائق دی
۲۱۲	د جمع عظیم نہ د صاحب ہدایہ مراد
۲۱۲	د جادو کونکی دیارہ شرعی حکم
۲۱۲	د فالنامہ، علم نجوم، علم جفر حکم
۲۱۳	د توسل پہ مسئلہ باندی مباہلہ
۲۱۳	د „مسئلة البیر جحط“، وضاحت او د کنزالدقائق مسئلہ
۲۱۴	د سحر یا د جناتو اثر معلومولو دیارہ عامل تہ ورتلل د کفر موجب نہ دی
۲۱۵	د بنسختو پہ مدرسہ کنبی درس ورکول
۲۱۵	د کشف القبور علم غیر اختیاری دی
۲۱۶	

صفحہ	مضمون
------	-------

- د تبلیغ دین پہ نیت سرہ انگریزی پہ سکولونو کنبی ماشومانو تہ
 ۲۱۶ لوستل خپل خان تہ دھوکہ ورکول دی
 ۲۱۷ د سکول پہ ریاضی کنبی د سود سوا لونه لوستل
 ۲۱۷ د عالم د پارہ ضروری کتب خانہ
 ۲۱۸ د جینکو پہ تعلیم باندی د حدیث نہ استدلال او موجودہ تعلیمی ادارې
 ۲۱۹ شاگرد تہ قرآن اورولو سرہ شاگرد استاذ نہ شی جوړیدی
 ۲۱۹ د جینکو د تعلیم مسئلہ
 ۲۲۰ تبلیغ بہ د قیامت ورځې پورې کولې شی
 ۲۲۰ وھایت، پنج پیریت او مودودیت حامل سرې استاذ جوړول

باب التقليد

- د اهل سنت والجماعت عقیدہ ساتل ضروری دی ۲۲۴
 صرف د اهل سنت والجماعت مذهب حق دی ۲۲۴
 د مقلد د بل امام پہ رائی باندی چلیدل ۲۲۵
 تقلید واجب لغیرہ دی ۲۲۵
 د ضرورت پہ وخت پہ غیر مذهب او مسلک باندی فتویٰ ورکول ۲۲۶
 د مذاہب اربعہ حصر امرتکوینی دی تشریعی نہ دی ۲۲۷
 پہ دی دور کنبی چاتہ د مذهب نہ رجوع جائز نہ ده ۲۲۸
 د غیر مجتہدینو د تقلید نہ انکار جہل مرکب دی ۲۲۸
 د موجودہ دور غیر مقلدینو تہ جہات او مدرسې د پارہ ځائی ورکول
 ائمہ دین تہ د کنځلو او بد رد وئیلو اډه جوړول دی ۲۲۹
 بغیر دڅه وجې نہ د احنافو مذهب پریخودل د تعزیر لائق دی ۲۲۹
 تقلید واجب لغیرہ دی امام ابوحنیفہ محدث کبیر وو ۲۳۰
 پہ څلورو مذاہبو کنبی حصر تکوینی دی ۲۳۱
 د دیوبند د اکابرینو پہ مینځ کنبی اختلاف پہ ترجیح یا
 توجیہ کنبی وی اصول کنبی نہ وی ۲۳۱

کتاب مایعلق بالقرآن والتفسیر

- پہ قرآن مجید کنبی د تکلیف بمالایطاق حکم ۲۳۵
 قرآن تہ نظم وئیل ۲۳۵
 د ختم الله علی قلوبہم .. باندی د اشکال جواب ۲۳۶

صفحہ	مضمون
------	-------

- د شیعہ سنی مشترکہ ترجمې مخالفت پہ هر سنی باندی ضروری دی ۲۳۷
 آیت ,,ويعلم ما فی الارحام,, اود مشین پہ ذریعہ د بچی نراو ماده معلومول ۲۳۸
 د شیعہ سنی مشترکہ د قرآن د ترجمې گنجائش نشته ۲۳۸
 ۲۳۹ نمر پہ چینہ کنبی د ویدیل او سائنسی تحقیقات
 د قرآن د مفرد صیغوپہ ځائی د اقتباس پہ طور
 ۲۴۰ د جمع صیغې استعمالول جائز دی
 ۲۴۰ پہ سورة البقرہ کنبی د بقرہ نہ مراد غوا ده که غوثی
 ۲۴۱ د نیکر اغوستونکو او سرتور سر خلقوتہ د قرآن تلاوت
 د توحید د آیاتونو پہ موجودگی کنبی پہ نورو آیاتونو کنبی
 د تکلفاتو ضرورت نشته ۲۴۱
 د ,,الله نور السموات والارض,, تفسیر ۲۴۲
 د عیسیٰ علیہ السلام پیدائش په مثل د پیدائش د آدم علیہ السلام تفسیر ۲۴۳
 پہ معمول واحد باندی د عاملینو راتلل اود بعضې جمع
 صیغوسرہ د الف نہ کیدو اشکال ۲۴۴
 ۲۴۴ پہ قرآن مجید کنبی د وحی پہ ذریعہ نسخ واقع شوې ده
 د هو الذی خلق السموات والارض فی ستہ ایام
 وکان عرشه علی الماء آیت تفسیر ۲۴۵
 د قرآن مجید رسم الخط دعام رسم الخط نہ جدا دی ۲۴۶
 د ,,قل العفو,, آیت تفسیر ۲۴۶
 ۲۴۷ پہ قرآن مجید (کلام لفظی) باندی قسم کول جائز دی
 د قرآن آیاتونہ د گس طرفہ التہ لیکل جائز نہ دی ۲۴۷
 تفسیر تہ بی اود سه لاس وړل ۲۴۸
 قرآن مجید منکوس (التہ) چھاپ کولو کنبی څه مصلحت نشته ۲۴۸
 د ملازمت پہ دوران کنبی د تلاوت کولو حکم ۲۴۹
 د تعلیم د آسانئ دپارہ د آخری سیپارې معکوس چھپائی ۲۴۹
 د معراج نبوی متعلق د اداره فروغ اردو لاهور ,,رسول نمبر,, زړه ورتیا ۲۵۰
 ۲۵۱ پہ قرآنی آیاتونو کنبی د خپل طرفہ دیوقوم تخصیص تحریف معنوی دی
 د عربی نہ د ناخبرہ هلکانو او لاؤد سپیکر پہ ذریعہ د قرآن ترجمہ کول ۲۵۱
 د ,,الیوم ننجیک بیدنک,, آیت تشریح ۲۵۲

صفحہ	مضمون
۲۵۳	د ختم قرآن نہ پس فاتحہ اود سورة بقرہ پنخہ آیاتونہ لوستل مستحب دی
۲۵۳	د ختم القرآن پہ موقع باندی اجتماع اود دعا شرعی حیثیت
۲۵۴	د خطاطی پہ ذریعہ د جاندار خیزونو پہ صورت کنبی قرآنی آیاتونہ لیکل
	کتاب مایعلق بالحديث والسنة
۲۵۷	لافتی الاعلیٰ .. حدیث نہ دی
۲۵۷	د درس حدیث پہ وخت سوال کنبی ذکر شوی
۲۵۷	کیفیات او واردات شریعت سرہ متصادم نہ دی
۲۵۸	د پیغمبر ﷺ د عمر مبارک پہ مختلف روایاتو کنبی تطبیق
۲۵۹	پہ مسلم شریف کنبی د بنی اسرائیلو دقاتل د معافی والا حدیث وضاحت
۲۵۹	د امت محمدیہ پہ ۷۲ فرقو کنبی تقسیمیدل اود صلوٰۃ و تراحدیث موجود دی
۲۶۰	د حدیث "لولاک لولاک لما خلقت الافلاک" الفاظ موضوعی اومضمون ثابت دی - ۲۶۰
	د حدیث "فی الفاتحة اسماء من اسماء الشیطن" .. وضاحت
۲۶۰	اود ابو اللیث سمرقندی مقام
۲۶۱	د مهاجرین اوانصارو پہ مواخاة کنبی د مدینہ د انصارو بی مثالہ فراخدلی
۲۶۲	دقائق الاخبار د رطب ویابس اود بی سندہ احادیثو مجموعہ ده
۲۶۲	پہ مرض موت کنبی سختی مذموم نہ ده
۲۶۲	د "الصاق الکعبین عند الركوع والسجود" .. پہ احادیثو کنبی تطبیق
۲۶۳	فقیہ واحد اشد علی الشیطن من الف عابد .. حدیث دی
۲۶۴	د حدیث اقسام، د شاذ تعریف اود تدوین حدیث بارہ کنبی کتابونہ
۲۶۴	بیت اللہ شریف تہ ام المساجد وئیل
۲۶۵	د مولانا روم شعر حدیث نہ دی خواحدیثو سرہ معارض ہم نہ دی
۲۶۵	حب الوطن من شعبة الايمان .. حدیث نہ دی
۲۶۵	پہ بعضی اسنادو کنبی د درج شوی حدیث بارہ کنبی استفسار
۲۶۶	قوت حافظی دپارہ نبوی نسخہ د حدیث نہ ثابتہ ده
۲۶۷	د تبلیغ اود ترغیب ترہیب پہ حدیثونو کنبی فرق
۲۶۷	د صلاۃ البروج، والنور حدیث موضوعی اود بعضی نورواحدیثو حوالی
۲۶۸	د تقبیل اومعانقہ پہ معارض احادیثو کنبی تطبیق
۲۷۰	د ترمذی شریف د بعضی الفاظو وضاحت
۲۷۰	د عاشورہ پہ ورخ قبرونو باندی د ابو اچولو حدیث موضوعی دی
۲۷۱	

صفحہ	مضمون
۲۷۲	وجود موجودات بروئی محمد (ص) اود نبی (ص) د نور کیدلو مطلب
۲۷۳	حدیث "ولد الزنا لا یدخل الجنة" .. موضوعی دی
۲۷۳	د مقرب فرشتو د زمکے نہ خاورہ اوړل اود زمکے د فریاد واقعہ اسرائیلی ده
۲۷۴	د غوا پہ پیو کنبی شفا اوپہ غوبنہ کنبی د بیمارئ والا حدیث مطلب
۲۷۴	د نبی کریم ﷺ د سوری متعلق حدیث د حکیم ترمذی ثابت نہ دی
۲۷۴	د حضرت عمر رضی اللہ عنہ صحبت سرہ د روزی د افطار د اثر وضاحت
۲۷۵	د پنخمی او شپرمی کلمی د حدیث نبوی (ص) نہ ثبوت
۲۷۵	د امامت علی رضی اللہ عنہ تحقیق او حدیث د غدیر خم
۲۷۶	پہ شب معراج کنبی د رؤیت باری تعالیٰ پہ روایاتو کنبی تطبیق
۲۷۷	دموسی II دروح قبض کول قرآنی آیت لایستقدمون ساعة، الخ سرہ متناقض نہ دی
۲۷۸	د شداد د جنت پہ قرآن او حدیث کنبی ہیخ ثبوت نشته
۲۷۸	د شوافعو د مستدل غزوة الرقاع والا حدیث ضعف
۲۷۹	د عهدنامی مضمون اود فضیلت روایات
۲۸۰	د ام ایمن د حضور (ص) متیازی شکل
۲۸۰	د "اختلاف امتی رحمة" .. روایت
۲۸۰	د فیض الباری پہ یو عبارت باندی د اشکال ازالہ
	کتاب السنة والبدعة
۲۸۳	د اذان پہ وخت لاس بنکلول اوپہ زورہ زورہ کلمہ اوئیل
۲۸۳	د اذان نہ مخکنبی یا روستہ صلاۃ سلام وئیل
۲۸۴	د مری پہ کفن باندی رنگداري سیاهی باندی لیکل ناجائز دی
۲۸۴	بدعت خہ خیز دی؟
۲۸۴	د بدعت سیئہ او حسنہ تعریف خہ دی؟
۲۸۵	بدعت او ددی اقسام
۲۸۶	د کویردن او ختنی (سنت) پہ پروگرام کنبی
۲۸۷	امام او نائی تہ رقم ورکول رسم دی
۲۸۷	قضاء عمری، د جمعې پہ شپہ یا ورخ سلام پہ حالت د قیام او
	مزاراتو باندی دیوی او جهندی لگول
۲۸۷	د نکاح پہ وخت د وادہ د خلمی پہ سر سهرہ ترل
۲۸۸	د اختر پہ ورخ دوبارہ د تعزیت دپارہ تلل قبیح رسم او بدعت سیئہ دی
۲۸۸	

صفحه	مضمون
۲۸۹	د پیران پیر د یولسمې ورکولو حکم
۲۸۹	قرآن مجید د جنازې نه مخکېنې مخکېنې وړل وغیره
۲۹۰	په قبرونو باندې د عرس او لفظ، حق باهو، پیر باهو، سلطان باهو حکم
۲۹۰	د چا په سفر باندې تللو وخت کښې اذان ورکول
۲۹۱	په بیابان کښ د لارې غلط شوی د پاره اذان
۲۹۱	د لاهوانو ختم د جاهلانو خود ساخته ختم دې
۲۹۲	په لسم محرم قبرونو باندې اوبه اچول بدعت دې
۲۹۲	د موجوده زمانې مرثیه خواني او په قبرونو عرس کول
۲۹۲	بیلچه وغیره د قبر د پاسه بل طرفته ورکول
۲۹۳	د بارانونو بندیدلو د پاره سورة یاسین یا اذانونه وئیل
۲۹۳	د باران بندولو د پاره اذانونه کول د عملیاتو په طور مباح دی گنی بدعت دې
۲۹۴	د جمعې په شپه تبارک الذی وئیل
۲۹۵	خلوینستمه او د ختم قرآن تخصیص نه کول
۲۹۵	د چرئ په باره کښې ټول دلیلونه غلط او د ځان نه جوړ کړي شوې دی
۲۹۶	د چرئ د خوړلو حکم
۲۹۸	د ۱۹ مسائلو مختصر جوابونه
۲۹۸	په مزارونو باندې د یولسمې پي او د مالگي حکم
۲۹۹	د قبر سره ختم او د وفات په اولنئ ورځ دیگونه پخول
۳۰۰	د یو بزرگ د ځانې مکې معظمې سره تشبیه ورکول
۳۰۱	عرس، قوالی، میلاد، درود او دویمه دعا
۳۰۱	چه مړې په لحد کښې کیښودې شي نو اذان کول ورته بدعت دې
۳۰۲	د اخترونو نه پس غاړې ملاوول
۳۰۲	په اخترونو کښې مصافحه او معانقه او والدینو ته تیتیدل او ښېې ښکلول
۳۰۳	سالانه، عید میلاد النبی مجلسونه او د هغې متعلقات
۳۰۴	د مسجد نبوي (ص) د متولی شیخ احمد خوب او مشهوره وصیت نامه
۳۰۵	د مزارونو نذر او منختې دچا حق دې؟
۳۰۶	په مزار باندې شرکیاتو او منکراتو کونکې او کولو والا منجور قتلول وغیره
۳۰۷	د مولود شریف حکم
۳۰۷	د سنتي کولو د بعضې رسوماتو وضاحت
۳۰۸	

جلد

صفحه	مضمون
۳۰۹	د سنتي په موقعه باندې د ضیافت او دعوت حکم
۳۰۹	د وعظونو نه مخکېنې نعت خواني کول
۳۱۰	د سنتو سره متصادم رسمونه بدعات شرعیه دی
۳۱۰	صفر میاشت ته د تکلیفونو میاشت وئیل
۳۱۱	داستاد وغیره لاس خپې ښکلول بدعت نه دې
۳۱۱	د اذان نه مخکېنې یاروستو په زور باندې درود شریف وئیل
۳۱۱	سورة عنکبوت په رمضان کښې یا بله میاشت کښې
۳۱۲	د عملیاتو او زیات ثواب دپاره وئیل
۳۱۲	د جزوی مصلحت په وجې سره بدعت د بدعاتو د باب نه نه اوځی
۳۱۳	د مړي په کفن باندې د کلمې لیکلو تحقیق
۳۱۴	د هفتې په هیڅ یوه ورځ کښې هم جامې وینځل منع نه دي
۳۱۴	د عید میلاد النبی جلسه او د اولیائي کرامو په
۳۱۴	مزارونو باندې دیوې بلول او جهنډې لگول
۳۱۵	سیدانو او میان گانو ته شکرانه ورکول
۳۱۵	د خانه کعبې او روضه اقدس نقشه په کورونو کښې اویزان کول بدعت نه دې
۳۱۶	په جمات کښې شیریني وغیره تقسیمول او خوړل بدعت نه دې
۳۱۶	د مړي یو کال پورې مسلسل په کور باندې چکر لگول. بې اصل خبره ده
۳۱۶	په جماتونو کښې یا الله یا محمد خیر لیکل
۳۱۷	د پیغمبر ﷺ زیارت ته تلل، کهجوري مالگه دمول
۳۱۷	او زیارتونو ته تلل بدعت نه دې
۳۱۷	د ختم القرآن په فضیلت کښې یوه بې سنده قصه
۳۱۸	په مجلس میلاد کښې د پیغمبر ﷺ د پاره کرسی خالی پریخودل
۳۱۸	د پیغمبر ﷺ نوم اوریدلو سره کټې گوتې ښکلول
۳۱۹	د مړي اوریدل او د هغوي په نوم نذراو منختې کول
۳۱۹	د فیروزه غمی باره کښې توهم پرستی
۳۲۰	د عوامو توسل او مړی فریاد رس گرځول
۳۲۰	په مملوک قرآن مجید باندې حیلې اسقاط کول
۳۳۱	د غل خلاف ختم قرآن او خیرې کول
۳۲۱	د توسل بالصالحین مسئلې تفصیل
۳۲۱	

صفحه	مضمون
۳۲۴	د یوولسمې حکم
۳۲۴	د تراویح نه پس پابندئ سره سورة ملک لوستل
۳۲۴	بغیر التزام نه هره شپه سورة ملک لوستل بدعت نه دي
۳۲۵	بچی له په نیک سړي باندې جوته ورکول او دعا پرې غوښتل
۳۲۵	د محرم په لسم تاریخ باندې په قبرونو اوبه اچول
۳۲۶	مروجه درود او سلام وئیل بدعت او مکروه دي
۳۲۶	نن صبا عرسونه د بې دینئ او منکراتو سبب جوړېږي
۳۲۷	د جمات محراب پورې بدن مړل
۳۲۷	د ثواب په نیت باندې سورة ملک د جمعې په شپه وئیل
۳۲۷	یا رسول الله اغثنی وئیل

کتاب الذکر والدعا والصلوة علی النبی ﷺ

۳۳۰	د دودئ خوړلو نه پس په جمعې سره دعا جائز ده
۳۳۰	د سنتونه پس درې ځله دعا کول او قبرونو باندې گلوته شیندل او تبرکات تقسیمول
۳۳۰	د پنچپیریانو او مخالف فریق په مینځ کښې په اختلافی مسئلو کښې فیصله
۳۳۱	په گټکو سره ذکر کول او التزام د ملا یلزم
۳۳۴	د تپوس کونکي په دویم ځل د تپوس کولو جواب
۳۳۵	په قبر باندې د خاورو اړلو نه پس او تعزیت د پاره راتلونکو ته لاس او چتول او دعا کول
۳۳۶	چاته د مغفرت دعا کولو سره د حق ختمیدو او یو بل ته بخشش کولو سره د ذمې د براءت تحقیق
۳۳۶	اجتماعي طور سره په زوره ذکر، درود شریف وغیره لوستل
۳۳۷	د سحر د مونځ نه پس بغیر د التزام نه په گټکو باندې کلمه شریفه او درود شریف وئیل جائز دي
۳۳۸	په لاوه سپیکر باندې تلاوت او تراویح کول
۳۳۹	د جمعې د مونځ نه فوراً پس ذکر بالجهر کول
۳۳۹	د ایذاء اوریانه خالي ذکر بالجهر جائز دي
۳۴۰	د مرشد ذکر بالجهر د پاره حلقه جوړول
۳۴۱	په لاوه سپیکر باندې جهري ذکر ته بکواس وئیل او په دې د تنبییه کولو والا حکم
۳۴۱	د حضرت ابن مسعود رضی الله عنه په گټو باندې د ذکر نه منع کول په تخصیص علي وجه التشریع باندې محمول ده
۳۴۲	په گټکو باندې کلمه یا درود شریف وئیل
۳۴۳	د اختر د مونځ نه پس دعا غوښتل مباح دی
۳۴۴	

صفحه	مضمون
۳۴۴	د عدم ایذاء په وخت کښې په جمات کښې ذکر بالجهر جائز دي
۳۴۵	په تراویح کښې الصلوة بر محمد په زوره وئیل
۳۴۵	د ذکر او درود نه د منکر امامت او د دعانه د منکر مسئله
۳۴۶	په درود ماثور او غیر ماثور کښې او ذکر خفي او جهري کښې کوم یو غوره دي
۳۴۶	د الحمد لله رب السموات والارض رب العالمین الخ دعا سند
۳۴۶	د اذان نه پس لاس او چتول او دعا کول
۳۴۷	اسم اعظم د الله تعالی نوم دي
۳۴۷	درود تاج لوستل
۳۴۷	توسل په ذوات الانبیاء والاولیاء او د دیوبند مسلک
۳۴۸	صلاة وسلام لوستل
۳۴۹	د ځان نه جوړ شوي درود شریف لوستل
۳۴۹	د درود تاج د موهم الفاظو مناسب تاویل
۳۵۰	درود تاج د موهم کیدو په وجه لوستل د شک باعث دي
۳۵۰	د اهل بدعتو د ذکر وصاله نه اجتناب ضروري دي
۳۵۱	جناب رسول الله (ص) ته فرښتې درود شریف رسوي
۳۵۱	په درود شریف کښې د مفرد دضمیر مرجع
۳۵۱	چا ته تکلیف رسولو نه خالي جهري ذکر جائز دي
۳۵۲	د الله تعالی نه براه راست یا وسیلې سره دعا غوښتل جائز دي
۳۵۲	په کټ کښې په ملاسته یا ناسته باندې درود شریف وئیل
۳۵۳	الصلوة والسلام علیک یا رسول الله وئیل
۳۵۴	د جماعت نه مخکښې دعا لوستل
۳۵۴	د دعا په باره کښې جاهلانه خبرې او په مستحباتو باندې دوام
۳۵۴	په خیر باندې د خاتمي د پاره مفید وظیفې
۳۵۵	تلاوت کول افضل او وظیفه کول انفع دی
۳۵۵	
	کتاب التصوف والسلوک
۳۵۸	د یو مرشد د رحلت نه پس بل مرشد سره بیعت
۳۵۹	د زیارت رسول او کشف قبور طریقه او د مختلفو ذکر و نثوت
۳۶۰	د پیر مخصوص الفاظ او د بزگانو تصویرونه آویزان کول
۳۶۰	مستوراتو د پاره زیارة القبور او قرآن او علم باندې پیرته فضیلت ورکول
۳۶۱	په کافرانو کښې اولیاء الله نشی کیدی
۳۶۲	د کامل مرشد نه بیعت کول په قرآن او حدیث او د اُمت
۳۶۲	د نیکانو په تعامل سره ثابت دي
۳۶۲	د رسمی پیر رسمی طریقې او دې پیر نه بیعت کول
۳۶۳	

صفحه	مضمون
۳۲۴	د طریقت، مراقبې او ذکر واذکار ثبوت او توسل بالصالحین
۳۲۵	د اسم ذات د ذکر په وخت کېنې د شیخ تصور
۳۲۷	د پیري مریدي اثبات او د وظیفو مقدار
۳۲۷	د نامحرم پیر نه ښځې د پاره پرده کول ضروري دی
۳۲۸	د بل چا مرید کولو د پاره خلافت او اجازت شرط نه دي البته د برکت باعث دي
	په یوه سلسله کېنې د بل مرشد نه بیعت کول برابره خبره ده چه
۳۲۸	د مرگ نه مخکېنې وي او که پس وی
۳۲۹	په بیعت کېنې د پیغمبر ﷺ سره ملاؤول او د شیخ طریقت د پیژندگلو معیار
۳۷۰	د طریقت د مقاصدونه چه بې خبره پیروي د هغه نه لري کیدل پکار دی
	د مرشد دوفا کیدلو د وجې نه د بل مرشد نه بیعت کول
۳۷۰	اود تعویذاتو او عملیاتو کولو حکم
۳۷۱	د جذبي راتلو وجوهات اود توجه د اثر د لري کولو علاج
	د بیعت شرعی حیثیت او د ډاکتر اسرار بیعت د سمع
	اوطاعت په طریقت کېنې قوالی، ډول سرنا او موسیقی اوریدل نشته
۳۷۳	د بل پیر نه بیعت کول ممنوع نه دی
۳۷۴	د یو شاعر په اشعارو کېنې خپل پیر د پاره شرکي اوصاف بیانول
۳۷۴	د مریدانو احوال معلومیدل او کشفیاتو سره متعلق متفرق کارونه او عملونه
۳۷۵	د غوث، قطب او ابدال وضاحت او د تصرف مطلب
۳۷۶	په مونی کېنې جذبه راتلل اود قوت حافظې د پاره وظیفه
۳۷۷	الصلوة والسلام علیک یا رسول الله د حضرت خواجه
	عبدالمالک صاحب رحمته بنودلې شوې وظیفه نه ده
۳۷۷	د بریلوي پیر نه بیعت او د یا مصطفی مشکل کشا الغیث، الخ وظیفه
۳۷۸	په کوه طور باندې د موسی علیه السلام د بې هوشی نه د جذبي استدلال
	او په جمات کېنې د جذبي حکم
۳۷۸	جاهلانو اود اتباع سنت نه محرومه خلقو باندې جذبي
	راتلل د طریقت نه نفرت پیدا کول دي
۳۷۹	د مودودیانو په جماعت کېنې داخلیدو والا مرید سره
	مصلحتاً تعلق ختمولې شي
۳۸۰	د نقباء، ابدال، عمد، غوث وغیره تشریح او ثبوت
۳۸۰	بیعت او سلوک او طلب فیض د اولیاء نه او وسیله او دعا وغیره
۳۸۱	غوث، قطب، او ابدال د بندگی او عبدیت درجې دی د الوهیت نه دی
۳۸۲	د مولوي الله یار خان چکرالوي اختراعي او من گهرت طریقت
۳۸۲	د مولوی الله یار خان چکرالوي په باره کېنې د ژوب علماؤ په دویم ځل تپوس
۳۸۵	

صفحه	مضمون
۳۸۵	د مولوي الله یار خان چکرالوي باره کېنې په دریم ځل تپوس
۳۸۶	د مولوي الله یار خان تصوف او طریقت شننه او بغیر نتیجې دي
۳۸۷	د پیر د الفاظو، مقبولك مقبولی و مردودك مردودی، حکم
	د بیعت فسخ کول، په مجلس ذکر کېنې د ارواحو
۳۸۷	حاضري اود علمائې حق میانه روی
۳۸۹	د حقیقت محمدي او روح محمدي نه د بریلیانو، د استدلالاتو نه جواب
۳۹۰	د یو ژوندي پیر نه بیعت کول او تعویذونه پرې کول او درود وئیل
۳۹۰	د مشرک مبتدع، جاهل او متجاهل پیر نه بیعت کول
۳۹۱	د صفات جمالیه، جلالیه او مراقبو وضاحت
۳۹۱	د کامل پیر طریقت د پیژندگلو طریقه
۳۹۲	د الله جل جلاله موجوداتو سره د معیت وضاحت
۳۹۲	د فیوض الحرمین کتاب په مؤلف باندې تنقیدی نظر
۳۹۲	د اردو یو شعر وضاحت
۳۹۳	د نبی (ص) سره براه راست د بیعت او خبرو کولو دعوی کول
۳۹۴	په طریقه چشتیه کېنې قوالی او موسیقي نشته
۳۹۴	د پیر او استاذ یو شان حق دي
۳۹۴	د اولیاء کرامت او په قبر سره فیض حاصلول
۳۹۵	د خلاف شریعت پیر سره اقاله او متبع سنت پیر نه بیعت ضروري دي
۳۹۶	د بدعتي او جاهل پیر نه بیعت کول د بې برکتی او هلاکت باعث دي
۳۹۶	وجد غیر اختیاري امر دي
۳۹۷	د وجد بعضې مسئلې
۳۹۷	خلاف شریعت سرې ولی الله نشي کیدلې
	کتاب الطب و لرقية والتعویذ
۴۰۰	د ظالم د پاره د ختم قران په وسیلې سره خیرې کول
۴۰۰	د مار د زهر و کوزولو منتر او د هغې حکم
۴۰۱	د تیغ بندې د تعویذ شرعی حیثیت
۴۰۲	د مار لرم یا لیوني سپي دم او دوریزو غیره مخصوص عمل جائز دي
۴۰۲	مار لرم چیچلې په پارو د مول
۴۰۲	د شیخ بابر د ځنگل لښتې په درد والا ځانې باندې مړل
۴۰۳	د مریض د شفا د پاره د قرآن شریف سره اوبه تلل
۴۰۴	د فکر، وسوسې او پریشانۍ د پاره وظیفه
۴۰۴	په مونی کېنې د وسوسو لري کولو د پاره وظیفه

صفحه	مضمون
۴۰۵	دمونه او تعویذونه د احادیثو نه ثابت دی
۴۰۶	د وسوسې لري کولو د پاره د مطالعې کتاب
۴۰۶	د خوف خداوندی پیدا کیدلو طریقه
۴۰۶	خیالات فاسده او د هغې د پاره وظیفه
۴۰۷	د عثمانی دلی د جائز تعویذونو او دمونو لره ناجائز ګرځول (الحاد) دې
۴۰۸	په ابجد سره قرآن لیکل او د ځناورو په غاړه کښې تعویذ اویزان کول
۴۰۸	تعویذونه لیکل او په هغې باندې اجرت اخستل
۴۰۹	د ناجائزه کلماتو او باطلو عقیدو نه خالي ختم خواجگان جائز دي
۴۰۹	د وسوسو لري کیدلو د تدریس او مطالعې د شوق د پاره وظیفه
۴۱۰	د الکوحل په سیاهۍ سره تعویذونه او ساختونه لیکل
۴۱۰	د عشق مجازی نه د نجات د پاره وظیفه
۴۱۱	د ویرې او قوت حافظې وظیفه
۴۱۱	په آئینه کښې د غل معلومولو حکم
۴۱۱	جائز و کلماتو والا تعویذونه اویزان کول جائز دي
۴۱۲	د نوک په ذریعې سره غل یا نور کارونه معلومول
۴۱۳	د عاملانو نه علاج او د تعویذونو حکم
۴۱۳	د ایمان په باره کښې د وسوسو او وهمونو وظیفه او علاج
۴۱۴	د ظالم د هلاکت د پاره ختم قرآن کول
۴۱۵	تعویذ کښې د ابلیس، فرعون، او شداد وغیره نومونه لیکل
۴۱۵	په تعویذ او تمیمه کښې فرق

کتاب الرؤیا و تعییرها

۴۱۹	په خوب کښې د سجدې په ځانې باندې ګندګي لیدل
۴۲۰	د پیغمبر ﷺ په خوب د کښې لیدلو تعییر
۴۲۰	په خوب کښې د نبی ﷺ د خلاف شریعت حکم ورکولو مسئله
۴۲۱	په خوب یا مراقبه کښې د ذات پاک لیدلو دعوی
۴۲۱	د پیغمبر ﷺ په خوب کښې خلکو لره متبع جوړول
۴۲۱	او د چا نه د مال اخستلو د حکم شرعي حیثیت
۴۲۱	د بنگلې نه مسلسل اوبه بهیدل
۴۲۲	پیغمبر ﷺ د ګورو نانک په شکل لیدل د خوب لیدلو والا
۴۲۲	په انحراف باندې تنبیه ده
۴۲۲	په خوب کښې د نیک کارونو حکم کولو والا لیدل او د هغې تعییر
۴۲۳	په خوب کښې فتاویٰ رشیدیه وغیره لیدل
۴۲۴	

صفحه	مضمون
	باب ما يتعلق بالروح والبرزخ والموت
۴۲۸	د مرګ معنی او مفهوم
۴۲۸	د عذاب قبر او حیات النبی ﷺ په باره کښې د اهل سنت والجماعت مسلک
۴۳۰	الجواب: د حیات الانبیاء په هیئت کښې اختلاف دي
۴۳۱	حیات دنیوي نه د حیات الانبیاء امتیاز
۴۳۲	د مړي په حق کښې د نیک کیدلو د شهادت حیثیت
۴۳۳	د قبر عذاب روح او بدن دواړو د پاره ثابت دي
۴۳۳	د حیات انبیاء باره کښې احادیث مبارکه
۴۳۴	په جنت کښې د واده شوو او ناواده شوو زنانو د خاوندانو مسئله
۴۳۴	د روح په اخستلو کښې عزرائیل علیهم السلام مؤکل دي او نورې
۴۳۵	فرشتې ورسره معاونین دي
۴۳۶	د سماع موتي او حیات الانبیاء مسئلې په ضروریات دین کښې نه دي
۴۳۶	په بیت المقدس کښې د پیغمبرانو روحونه یا بدنونه سره
۴۳۷	د روحونو نه حاضري کښې اختلاف
۴۳۷	د ځناورو روحونه چرته ځي
۴۳۷	د قبر حیات برزخي دي که د نیوي
۴۳۸	د سماع موتي په باره کښې د اکابرو اختلاف او د احنافو مذهب
۴۳۹	د قیامت په ورځ د کافرانو سجده نه کول او د اقامت د جواب په باره کښې وعید
۴۳۹	د پیغمبرانو او شهیدانو په حیات کښې فرق
۴۴۰	د جنتونو شمیر
۴۴۰	د نابالغه جینکو واده نه مخکښې مړي کیدل او په جنت کښې د خاوند مسئله
۴۴۱	په جنت کښې د ربړې مسئله
۴۴۱	د کافرانو د نابالغو بچو جنت ته تلل
	باب ما يتعلق بالجنات والشیطن
۴۴۴	جنات عالم غیب نه دي
۴۴۵	تعویذونه، کوډې او د پیریانو په انسانانو باندې کیناستل حقیقت دي
۴۴۵	اوبس نه فرېسته ده او نه شیطان دي
۴۴۶	د شیطاني او لاد او بنځه بچي ثابت دي
۴۴۶	پیري او شیطان یوه نوع ده او په دوي کښې توالد او تناسل کیږي
۴۴۷	شیطان د فرېستو استاد جوړول بې اصله خبره ده
۴۴۷	د جناتو په بدن کښې دا خلیل
۴۴۸	د جناتو تبلیغ کول
۴۴۸	په ځان د ښاپیری کیناستو دعوی کول
۴۴۹	

صفحه	مضمون
۴۴۹	یا جوج ماجوج کوم مخلوق دی
۴۴۹	په بدن کنبی د پیریانو ننوتل او په دمونو سره ئی علاج کول
۴۵۰	شیطان ته د باران ورولو اختیار نشته
کتاب السیر والمناقب	
باب ما يتعلق بالنبي صلى الله عليه وسلم	
۴۵۳	د پیغمبر ﷺ د والدینو په کفر او ایمان کنبی توقف غوره دي
۴۵۳	د (الصلاة والسلام عليك يا رسول الله) ویلو څه حکم دي
۴۵۴	د محمد ﷺ د اولین او آخرین کیدلو مطلب
۴۵۴	د رسول الله ﷺ د پلار نیکه په ایمان او کفر کنبی توقف کول پکار دي
۴۵۵	حضور ﷺ بذات خود بشر دي او په اعتبار د هدایت سره نور او راهنما دي
۴۵۲	د پیغمبر ﷺ بشریت د قرآن نه ثابت دي
۴۵۲	د پیغمبر ﷺ تاریخ ولادت او تاریخ وفات
۴۵۲	د حضور ﷺ د خادر مقدار او رنگ، ویشته مبارک
۴۵۷	او د لستونرو او قمیص مقدار
۴۵۷	د جمعی مونیخ او خطبه، د اذان ابتداء او د پیغمبر ﷺ
۴۵۷	د والدینو د وفات تاریخ او ځای
۴۵۸	د پیغمبر ﷺ د نیکونو سره (رحمة الله عليه) ویلو والا امام حکم
۴۵۹	د پیغمبر ﷺ نیکونو سره (رحمة الله عليه) ویل
۴۶۰	د عیسیٰ ﷺ نزول د محمد ﷺ د ختم نبوت سره منافي نه دي
۴۶۲	د رسول الله ﷺ په نبوت باندې عقلي دلیلونه
۴۶۲	د نبی ﷺ فضلات پاک دي
۴۶۳	د رسول الله ﷺ روضه افضل ده او که خانه کعبه؟
۴۶۴	او د حضرت جبرائیل ﷺ متشکل کیدل
۴۶۴	حضور ﷺ د قضائي حاجت په وخت کنبی لیدلې کیدل
۴۶۵	د حضور ﷺ غسل او جنازه او په تفسیر بیضاوي کنبی د غایه مطلب
۴۶۵	روضه د رسول ﷺ د شریعت نه خلاف نه ده
۴۶۶	حضور ﷺ نور، بشر او رسول دي
۴۶۷	د محمد ﷺ د نوم سره د [ص] یا [ع] ننبی لیکلو حکم
۴۶۷	د رسول الله ﷺ ولادت د عام عادت نه خلاف نه وو
۴۶۸	حضور ﷺ خاتم الانبیاء دي
۴۶۸	حضور ﷺ د اولي ورځې نه خاتم النبیین دي
۴۶۹	د حضور ﷺ په ختنه کنبی اختلاف دي
۴۶۹	په اسم ذات او اسم محمد ﷺ کنبی د شونډو د بندیدلو او نه بندیدلو لطیفه

صفحه	مضمون
۴۷۰	د حضور ﷺ په زمانه کنبی د نفاق موجودیدل
۴۷۰	د (تحذیر الناس) او (البراهین القاطعه) په بعضي عبارت باندې د اعتراض جواب
۴۷۱	د چا په نوم کنبی محمد راتلو سره علیه السلام لیکل
۴۷۱	د حضور ﷺ سایه (سوري)
باب ما يتعلق بالانبياء عليهم السلام	
۴۷۵	عصمت انبیاء اود (ذوالکفل) په باره کنبی د صاحب بحر د عبارت تشریح
۴۷۶	د حضرت خضر ﷺ د نبوت او ژوندي کیدلو تحقیق
۴۷۶	د موسیٰ ﷺ په قبر کنبی مونیخ کول، د مرو ژوند و لره
۴۷۷	لیدل اود قبر نه د سورة ملك آواز راتلل وغیره
۴۷۷	موسیٰ ﷺ د عزرائیل ﷺ جسم مثالی ته پرق ورکړې وو
۴۷۸	ذبیحه ابراهیمي د جنت نه راتلل منصوصی نه دي
۴۷۸	ذبیحه ابراهیمي او مخکنو امتونو کنبی د قربانی د مقبولیت نشانی
۴۷۸	د ذبیحه ابراهیمي غوښه، سایه رسول، په سر د ټوپی کینودلو ثبوت
۴۷۸	او انبیاء سره د شیطان کیدل
۴۷۹	په قرآن او حدیث کنبی د یوسف ﷺ زلیخا سره د واده هیڅ ذکر نشته
۴۸۰	د حضرت مریم رضی الله عنها نکاح د چا سره نه وه شوي
۴۸۱	د داؤد ﷺ د محبت قیصه اسرائیلی واقعه ده
۴۸۲	پیغمبران د نبوت نه مخکې او وروستو معصوم دي
۴۸۳	د اصحاب کهف او حضرت خضر ﷺ متعلق مختلف سوالونه
۴۸۴	حضرت خضر ﷺ نبی دي یا ولی
۴۸۴	د حضرت ادم ﷺ او حوا علیهما السلام نکاح او د رسول الله ﷺ ویشته مبارک
۴۸۵	د موسیٰ دعا رد کیدل او ولی الله دعا قبلیدل د اسرائیلیاتو قصه ده
۴۸۵	په احادیثو کنبی دامام مهدی ثبوت او د عیسیٰ ﷺ اسمان ته خیرول
۴۸۶	د حضرت عیسیٰ ﷺ بغیر پلار نه پیدا کیدل
۴۸۷	د حضرت خضر ﷺ حیات او نبوت راجح دي او ملاقات ئی ممکن او واقع دي
۴۸۷	د خضر ﷺ نبوت او ژوند کنبی اختلاف دي
۴۸۷	مکه معظمه د زمکې په مینځ کنبی کیدل او د ادم ﷺ
۴۸۸	د بدن خاوره د ټولې زمکې نه اخستلې شوې ده
۴۸۸	حضرت عیسیٰ ﷺ د امتی په حیثیت راتلل او هغه ته وحی کیدل
باب ما يتعلق بالصحابه رضي الله عنهم	
۴۹۲	د یزید په باره کنبی څه رائي ساتل پکار دي؟
۴۹۲	د شیعه گانو سره نکاح او د هغوی د ذبیحې تحقیق او
۴۹۲	امهات المؤمنین په اهل بیت کنبی داخل دي

مضمون	صفحه
په مشاجرات صحابه رضی الله عنهم کنبې د اهل سنت والجماعت د توقف تفصیل - ۴۹۳	۴۹۳
حضرت علی ؑ ته شیر خدا، وئیل - ۴۹۴	۴۹۴
حضرت معاویه ؑ ته غلط نسبت او په یزید باندې د لعنت حکم - ۴۹۴	۴۹۴
په یزید باندې لعن طعن کول په ضروری کارونو کنبې نه دي - ۴۹۵	۴۹۵
یزید د جمهور علماؤ په نزد کافر نه دي - ۴۹۶	۴۹۶
په گس لاس باندې نکریزې سره، محمد فاروق، نوم لیکلو سره - ۴۹۶	۴۹۶
په استنجا کنبې بې حرمتی ده - ۴۹۶	۴۹۶
د حضرت حسین ؑ متعلق بعضي سوالونه او د یزید حالات - ۴۹۷	۴۹۷
صحابه کرام رضی الله عنهم عادلان دي - ۴۹۸	۴۹۸
د صحابه کرام رضی الله عنهم نه علاوه بل چا سره (رضی الله عنه) وئیل - ۴۹۹	۴۹۹
د یزید د خلافت تحقیق - ۴۹۹	۴۹۹
د حضرت عمر فاروق ؑ په خپل ځوی باندې د حد جاری کولو حقیقت - ۵۰۰	۵۰۰
د (حق چاریار) مطلب او خلفائې راشدین - ۵۰۰	۵۰۰
د حضرت عمر ؑ په ځوی باندې د مرگ نه پس - ۵۰۰	۵۰۰
د حد شرب والا قیصې زیات تحقیق - ۵۰۱	۵۰۱
د صحابه کرامو رضی الله عنهم امیر معاویه او حضرت علی ؑ - ۵۰۱	۵۰۱
په باره کنبې د اهل سنت والجماعت عقیده - ۵۰۱	۵۰۱
د صحابه کرامو ؑ ورځو مناولو مطالبې وغیره - ۵۰۳	۵۰۳
باب ما يتعلق بالائمة والعلماء	
د شاه اسماعیل شهید ولی الله، عالم دین او مجاهد فی سبیل الله کیدل د انکار قابل نه دي - ۵۰۲	۵۰۲
د ابن تیمیه په باره کنبې د ابن بطوطه تاریخي واقع - ۵۰۲	۵۰۲
د ادم علیه السلام د پیدائش موده - ۵۰۶	۵۰۶
د امام ابوحنیفه د قصیدې ماخذ او امام ابوحنیفه ته نسبت - ۵۰۷	۵۰۷
علماء دیوبند او د ابن تیمیه تفردات - ۵۰۸	۵۰۸
د امام ابوحنیفه رحمه الله نه روایت شوی احادیث او مسند امام اعظم - ۵۰۸	۵۰۸
د سید علی ترمذی پیر بابا رحمه الله د قبر حرکت کول د نظر د هوکه ده - ۵۰۹	۵۰۹
د سطح واقع په هدایه والنهایه کنبې شته - ۵۱۰	۵۱۰
د امام ابوحنیفه رحمه الله په رمضان کنبې ۲۲ ځلې ختم قران کول - ۵۱۰	۵۱۰
امام ابوحنیفه رحمه الله او د حدیثو روایت کول - ۵۱۰	۵۱۰
د ابن تیمیه او ابن قیم متعلق د اعتدال رویه - ۵۱۱	۵۱۱
مولانا نصیر الدین غور غشتوی یو صالح عالم دین وو - ۵۱۱	۵۱۱
مولانا حمد الله ډاگي اهل السنه والجماعت کنبې دي - ۵۱۲	۵۱۲
۵۱۳	۵۱۳

مضمون	صفحه
د مولانا حسین علی او مولانا غلام الله خان صاحب نه دوره تفسیر کول - ۵۱۳	۵۱۳
مولانا رشید احمد گنگوہی، مولانا محمد الیاس، مولانا تھانوی رحمهم الله پاخه مسلمانان دي او اهل سنت والجماعت دي - ۵۱۳	۵۱۳
مفتی محمود او غلام غوث هزاروی وغیره علمائې کرامو ته کنخل کول - ۵۱۴	۵۱۴
د مولانا محمد طاهر پنج پیری سیاسی مسلک - ۵۱۴	۵۱۴
باب ما يتعلق بالافلاک	
سپوږمۍ ته ختل د قرانی نصوصو مخالف نه دي - ۵۱۷	۵۱۷
د نمر حرکت او د عرش د لاندې سجده کول - ۵۱۸	۵۱۸
په (سپوږمۍ پورې د انسان رسیدل او اسلام) باندې د څو اشکالاتو جوابونه - ۵۲۲	۵۲۲
د سپوږمۍ پورې د انسان رسیدل، د څو شبهاتو ازاله - ۵۲۵	۵۲۵
نمر او سپوږمۍ په کوم اسمان کنبې دي - ۵۲۶	۵۲۶
قران او حدیث د شمس او قمر د رگزیت یا تعلیق نه ساکت دي - ۵۲۶	۵۲۶
په سپوږمۍ باندې کوزیدل د یونانی حکمت د پاره خطر ده او د ایمانی حکمت د پاره نه ده - ۵۲۷	۵۲۷
ستوری سپوږمۍ د اسمان نه لاندې دي - ۵۲۷	۵۲۷
د ستورو او سپوږمۍ د اسمان نه لاندې کیدو باندې په دویم ځل تپوس - ۵۲۸	۵۲۸
سپوږمۍ پورې د انسان رسیدل ممکن دي - ۵۲۹	۵۲۹
د نمر او سپوږمۍ په اسمانونو کنبې کیدل د حکمائې یونان نظریه ده - ۵۳۰	۵۳۰
د ستورو او سپوږمۍ په اسمان کنبې کیدلو او نه کیدلو په باره کنبې د سلف صالحینو اختلاف - ۵۳۱	۵۳۱
د اسمان او فلکیاتو په باره کنبې د یونان د فلاسفرانو نظریات او شریعت - ۵۳۲	۵۳۲
د ستورو او سپوږمۍ په باره کنبې د سائنسی تحقیقاتو شرعی حیثیت - ۵۳۳	۵۳۳
د اسمان وجود او د ستورو متحرک او ساکن کیدل - ۵۳۴	۵۳۴
په سپوږمۍ باندې د کوزیدلو دعوی تسلیمولو کنبې څه حرج نشته - ۵۳۵	۵۳۵
د اووه زمکو طبقات - ۵۳۶	۵۳۶
باب الکرامات	
د کرامت تعریف او د شهداؤ برزخی ژوند - ۵۳۹	۵۳۹
د اولیائې کرامو د مرگ نه مخکې او وروستو نفع او نقصان رسول - ۵۴۰	۵۴۰
د اولیائې کرامو د خوب نه علاوه په نورو ذریعوسره معلومات حاصلول - ۵۴۰	۵۴۰
د مرگ نه پس کرامت او د اولیاءو تصرف - ۵۴۰	۵۴۰
د کراماتو او معجزاتو په باره کنبې د بهار شریعت - ۵۴۱	۵۴۱
نومې کتاب په تحقیق باندې نظر - ۵۴۲	۵۴۲
کرامت بعد الوفات او تبرک په اثارو د صالحینو او دم تعویذ - ۵۴۲	۵۴۲

د کرامت په طور د ستنې په سوري باندې اوښ او باسل ناممکن نه دی	۵۴۳
د قبر خاوره په تنکو لگول او په کرامت سره د مرو ژوندی کیدل	۵۴۳
د پیران پیر کرامت او د عوامو غلو کول	۵۴۴
د کراماتو منکر معتزلی دي او د ما ثبت بالقران منکر کافر دي	۵۴۵
د اولیاؤ کرامات او د دینه د منکر شرعی حکم	۵۴۵
د مرگ نه پس کرامات، روح، حیات، او علیین ته د روح تلل وغیره	۵۴۵
د کرامت بعد الوفات ثبوت	۵۴۶

کتاب الیاسة

د سیاست اصلی معنی او مطلب	۵۴۹
د سیاست او اقتدار د اصولو کامیابه طریقه	۵۴۹
په موجوده غیر شرعی قانونو کښې فیصلې، وکالت او مقدمات وغیره کول	۵۵۰
د ووت شرعی حیثیت	۵۵۰
د فاسق امارت	۵۵۱
د شریعت په نوم عالم دین امیر منتخب کول	۵۵۲
په موجود عام انتخاباتو کښې د حصی اخستلو شرعی حیثیت	۵۵۲
په افغانستان کښې د کمیونسټانو د اقتدار لاندې خلقو حکم	۵۵۲
د افغانستان د مجاهدینو اتحاد ضروری دي	۵۵۳
مغربی طرز انتخابات او اسلامی طریقه انتخابات	۵۵۳
د بهوک هر تال حکم او د سینیت شریعت بل	۵۵۴
د کافرانو نه د امداد اخستلو حکم	۵۵۴
سیاست او مذهب	۵۵۵
د ووت اخستل خرڅول	۵۵۵
د (دهری حکومت) سره د خپلو اغراضو د پاره د تعلقاتو حکم	۵۵۵
د موجوده عوامی طرز انتخابات شرعی حیثیت	۵۵۶
په دستور ساز اسمبلۍ کښې د قطعی محرماتو په باره کښې رائي شماری کول	۵۵۶
اسلامی ښارونه د روس یا امریکې استیت جوړول ظلم عظیم دي	۵۵۷
ښځو ته ووت ورکول	۵۵۷
د اسلامی ائین نه نافذ کونکو سره د جهاد حکم	۵۵۸
سیاست شرعیه د اسلام حصه ده	۵۵۸
خدائی قوانین ترقیامته پورې د امن، ترقی، او خوشحالی کفیل دي	۵۵۹
د بې دینه او کافرانو سره سیاسی اتحاد کول	۵۵۹
د حکومت د زکوٰة په سیستم کښې د جمیعت علمائې اسلام د پالیسی تائید	۵۶۰
د مرزایانو اتحادی جماعت ته ووت ورکول	۵۶۰
	۵۶۱

مضمون	صفحه
-------	------

د ختم نبوت په مسئله کښې د خدمت، د الفاظو صحیح مطلب	۵۶۱
د ښځې اقتدار او حکمرانی	۵۶۱
د مصلحت په وخت کښې مودودیانو سره اتحاد جائز دي	۵۶۲
د الیکشن یعنی د انتخاباتو حکم	۵۶۲
ازاد امیدوار ته د ووت ورکولو فتوی ورکول د سیاست نه بې خبری ده	۵۶۳
شاهراه ریشم د تحریک نظام مصطفی دپاره د اکابرو د هدایت مطابق بندول پکار دی	۵۶۳
د ښځو په جلوس کښې وتل	۵۶۴
د شرعی حقوقو خیال ساتلو سره سره د ښځو د جلسې جلوسونو حکم	۵۶۴
د اسلامی نظام دپاره جلسې جلوسونه کول جهاد دي بغاوت نه دي	۵۶۴
په موجوده سیاست کښې د اسلامی نظام دپاره کوشش کول	۵۶۵
د علماؤ د پاره اسلامی نظام راوړل د اقتدار او کرسی نه بغیر ناممکن دي	۵۶۵
د جمیعت علمائې اسلام حمایت او د جماعتی فیصلې مطابق ووت استعمالول	۵۶۶
د علماؤ د پاره اتحاد ډیر اهم او ضروری دي	۵۶۶
د جمیعت علمائې اسلام د سواد اعظم، نه مخالفت کول غلطی ده	۵۶۷
د جمیعت علمائې اسلام سره تعاون او الحاق ضروری دي	۵۶۷
جمیعت علماء اسلام له ووت ورکول پکار دی	۵۶۷
جمیعت العلماء د هرې فتني مقابلي کولو والا جماعت دي	۵۶۸
د جمیعت العلماء او جماعت اسلامی د اسلام دعوی	۵۶۹
د جماعت اسلامی د غیر اسلامی خیالاتو نه بچ کیدل پکار دی	۵۷۰
په جماعت اسلامی او جمیعت العلماء کښې فرق	۵۷۰
په مودودی جماعت، تبلیغی جماعت او جمیعت العلماء کښې په کوم جماعت کښې کار کول پکار دی	۵۷۰
موجوده وخت کښې اهل حق جمیعت علمائې اسلام ته ووت ورکول جهاد دي	۵۷۱
جمیعت علمائې اسلام د اعتماد، الحاق او تعاون قابل جماعت دي	۵۷۱
د جمیعت علمائې اسلام مقصد او نصب العین	۵۷۲
پیپلز پارټی، مسلم لیگ نیشنل وغیره سره اتحاد کول او هغوی ته ووت ورکول	۵۷۲
د سوشلزم خلاف تحریک چلول د ثواب کار دي	۵۷۳
په اسلام کښې د سیاسی او معاشی ژوند مکمل راهنمائی موجود ده	۵۷۳
د اسلام په اقتصادی نظام او سوشلزم کښې عملی مطابقت بالکل ممکن نه دي	۵۷۴
اسلامی سوشلزم، اسلامی جمهوریت او پاکستان	۵۷۵
صرف زړه راڅکونکی الفاظ دي	۵۷۵
د سوشلزم حمایت کونکو ته د ووت ورکولو حکم	۵۷۵
	۵۷۶

مضمون	صفحه
-------	------

د سوشلزم خورولو والا سره د قتال مسئله	۵۷۶
د سوشلزم والا سره د جنگ په مسئله باندې په دویم ځل سوال	۵۷۶
د مرزائی فرقي سره سیاسي اتحاد د سوشلزم او اهل حق علماؤ پیژندګلو	۵۷۷
اسلام ته سوشلزم نښې کریم (ص) ته د سوشلزم علمبردار وئیل	۵۷۷
سوشلسټانو ته د ووت ورکولو او علماؤ ته د کنځلو کولو حکم	۵۷۸
د حکومت سره د تعاون په باره کښې تپوس	۵۷۹

مسائل شتی

په سنتی کښې د میلستیا دعوت	۵۸۲
د مړی مخ کتل جائز دی	۵۸۲
په دواړو لاسونو مصافحه کول بهتر دی	۵۸۳
د دعوت خورلو نه پس دعا کول	۵۸۳
د روژې په حالت کښې د قی کولو مسئله	۵۸۳
د جنازې د مونځ نه پس دعا کول	۵۸۴
د واده کولو نه پس ولیمه کول سنت ده او مخکښې ترې نه مباح ده	۵۸۴
د قربانی د خرمنو قیمت په جماتونو باندې خرچ کول	۵۸۴
جائز کلماتو والا تعویذونه د حدیث نه ثابت دی	۵۸۵
بغیر د خطبې نه هم نکاح صحیح ده	۵۸۵
په نکاح کښې به خطبه مخکښې لوستلې کیږی	۵۸۵
په نکاح کښې یو ځل ایجاب او قبول کافی دي	۵۸۶
د مهر مقررول او د ایجاب او قبول تلازم	۵۸۶
په تراویح کښې په ختم قران باندې د حافظ پسې اخستل	۵۸۶
په مقبره کښې د دعا په وخت کښې لاس اوچتول	۵۸۷
د سنتو نه پس دعا ته بدعت وئیل غباوت یا غوايت دي	۵۸۷
د مسافر سړی په مقیم پسې اقتداء کښې د رکعاتونو د نیت مسئله	۵۸۷
د سفر په دوران کښې د سنتو کولو یا نه کولو مسئله	۵۸۸
د فجر سنت به د نمر راختلو نه روستو ادا کولې شی	۵۸۸
د جمعي د مونځ نه مخکښې څلور رکعتو سنت د حدیث نه ثابت دی	۵۸۸
د استدلال قابل ثابت احادیث دی صرف د بخاری شریف حدیثونه نه دی	۵۸۹
په سرتور سره مونځ کول مکروه او خلاف سنت دی	۵۸۹
د هرايږ خپلې سورلۍ بغیر د قصد نه هلاک کول قتل سببی دي	۵۹۰
د دوه ګاډو ایکسپنټ د دواړو طرف نه قتل سببی دي	۵۹۰
د تعزیت د پاره تلل او درې ورځو پورې کیناستل	۵۹۰
مړې په قبر کښې مخ په قبله دفن کول	۵۹۰

مضمون	صفحه
-------	------

په جمات کښې د مړی اعلان

د مطلقه مغالطه غیر مدخول بها بغیر د حلالې نه په دویم ځل د نکاح مسئله	۵۹۱
د حائضې، نابالغ او نوې مسلمان عجیبه مسئله	۵۹۱
د (ض) لهجه به د (طاء) سره مشابه وی که د (دال) سره	۵۹۱
په انگلیند کښې په سود سره په کرایه باندې کور اخستل یا خرڅول	۵۹۲
په جهاد او دهشت گردی کښې فرق	۵۹۳
د تعزیت په وخت کښې په دعا کښې لاس اوچتول	۵۹۳
د حلالو حرامول قسم دي	۵۹۳
په زور سره د طلاق واقع کیدل	۵۹۳
د ونو د جرړونه پیدا شوي ونې به د کرلو والا وی	۵۹۴
جمات او مدرسه د مال مالکان دی خو زکوٰۃ پرې نشته	۵۹۴
درې طلاقه ورکولو په لاعلمی کښې به پیدا شوي بچي ثابت النسب وی	۵۹۴
د طلاق رجعی د عدت په دوران کښې چه خاوند وفات شی نو	۵۹۵
عدت د وفات به شروع کوی	۵۹۵
په اسفار د فجر کښې د رمضان استثنا نشته	۵۹۵
ژوندې ځناور یا قیمت صدقه کولو سره د قربانی نه ذمه نه فارغیږی	۵۹۶
که د پیو والا غواه میخه د نصاب قیمت ته رسیږی نو قربانی واجب ده	۵۹۶
د (فلانکی کورتلو) سره معلق طلاق د مرګ نه پس معلق نه پاتې کیږی	۵۹۶
مردارې غوښې ته به پیشو راوستلې کیږی بالعکس به نه وی	۵۹۷
اجیر په اجاره باندې مالک ته مستاجر نه شی ورکولې	۵۹۷
په فصل باندې د افت په صورت کښې د اجرت مسئله	۵۹۷
اورد ایت نیم په یو رکعت او باقی نیم په بل رکعت کښې وئیل	۵۹۷
د قضیده: بداء الامالی، د یو شعر مطلب	۵۹۸
د دیوال سره ګولۍ ټکراؤ شی او څوک قتل شی نو دا قتل خطاء دي	۵۹۸
د غټې ښځې په جماع سره مړه کیدلو باندې ضمان نشته	۵۹۹
د احنافو په نزد د سنتونه پس دعا افضل ده	۵۹۹
د لا تشدوا الرجال الا ثلاثة مساجد (الحديث) وضاحت	۵۹۹
یو دوه درې ته په ماطلاقه ئې، ددې جملې حکم	۶۰۰
د ضاد، تفصیلی مسئله	۶۰۰
د سجده سهو په صورت کښې درود شریف او دعاء	۶۰۱
په سجده سهو کښې یو طرفته سلام ګرځول	۶۰۳
د ټولو واجباتو د ترک په صورت کښې به صرف دوه سجدي کوي	۶۰۳
په ولاړه باندې التحیات وئیلو سره سجده سهو نه واجب کیږی	۶۰۳
د فاتحې نه پس التحیات وئیلو سره سجده سهو واجب ده	۶۰۳
	۶۰۴

مضمون	صفحه
د تشهد په ځانې فاتحه ياد فاتحې نه پس تشهد ونيولو سره سجده سهوه واجب ده - ۲۰۴	۲۰۴
د اولنې رکعت والا سورت نه مخکې سورت په دويم رکعت کېنې ونيولو سره سهوه نه واجب کېږي	۲۰۴
داختر او جمعي په مونځ کېنې سجده سهوه	۲۰۴
مسيوق د امام سره سلام او گرځوی نو سهوه واجب ده يانه	۲۰۴
که دظهار يا قتل په کفار کېنې رمضان راشي	۲۰۵
د متعدد قسمونو په صورت کېنې يوه کفار	۲۰۵
دواړه کړي سړي د بنځې د اجازت نه بغير څلور يا څلور مياشتونه زيات سفر کول	۲۰۵
د موجوده تبليغ درجه	۲۰۵
قنوت نازل او امام طحاوی	۲۰۶
په غاړه يا په مټ تعويذ زور نندول	۲۰۶
درمضان په فجر کېنې تغليس کول حنفی مذهب نه دي	۲۰۷
په ختم القرآن فی التراويح کېنې د حافظ قرآن پيسې اخستل	۲۰۷
دا اجرت علی الامامة دي اجرت علی التلاوت نه دي	۲۰۷
د جهاد اصغراو جهاد اکبر وضاحت	۲۰۷
د حديث (سور المومن شفاء) وضاحت	۲۰۸
په ذوی الارحام کېنې مفتی به قول	۲۰۸
د بيت المال نه کيدلو په صورت کېنې د لاوړت د مال حکم	۲۰۸
که ما دا کار او کړو څه به زنا کار او غل يم، په دې الفاظو ونيولو کېنې د قسم او کفارې مسئله	۲۰۹
که ما دا کار او کړو نو څه به يهودی يا نصرانی يم، په دې الفاظو ونيولو کېنې د قسم او کفارې مسئله	۲۰۹
د حاث کيدلو نه مخکې ورکړې شوې کفار به نه واپس کېږي	۲۰۹
د سرکاری رؤيت هلال، کميټې شرعی حیثيت	۲۰۹
په يو، دوه، درې طلاق، کېنې د پښتنو خاص محاوره	۲۱۰
په عصبات کېنې علالتی رور، په اعيانی وراره باندې مقدم دي	۲۱۰
په دوه مختلفو رمضانونو کېنې په روزې ماتولو باندې د جدا جدا کفارې مسئله	۲۱۱
که خپلوان نه وي نو پر دې خلق هم د بنځې لاش دفن کولې شي	۲۱۱
د باغ او ميوه جاتو متعلق مسائل	۲۱۱
د ريالونو او روپو په مينځ کېنې د بيع نا اشنا مسئله	۲۱۱
په دعا بعد السنه کېنې اختلاف په غوره والی کېنې دي	۲۱۲
په بدعت او سنت کيدو کېنې نه دي	۲۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حرف آغاز

الحمد لله الذي اعلى معالم العلم واعلامه واطهر شعائر الشرع واحكامه وبعث رسلا وانبياء صلوات الله عليهم اجمعين الى سبيل الحق هادين واخلفهم علماء الى سنن سننهم داعين يسلكون فيما لم يؤثر عنهم مسلك الاجتهاد مسترشدين منه في ذلك وهو ولي الارشاد.

د دارالعلوم حقانيه انتهايي عام شهرت سره سره د دارالعلوم (دارالافتاء) ته هم په عالم اسلام کېنې د اعتماد سند او عام مقبوليت حاصل دي، د دارالعلوم په ۱۳۲۲ هـ کېنې د بنياد کيښودونه د افتاء سلسله هم جاري ده او په انفرادي طور سره هم د دارالعلوم مشايخ او اساتذد کرام د خلقو مختلف مسئلې حل کوي.

په ۱۳۸۲ هـ کېنې چه کله د حضرت سيدي و والدي وسندي شيخ الحديث حضرت مولانا مفتي محمد فريد صاحب دام الله فيوضهم دارالعلوم ته راتلل او شونو دارالافتاء د يو منظمي شعبي شکل اختيار کړو او په عملي نظم و ضبط سره يو اداري کار شروع کړو دا د دارالعلوم حقانيه د هغه بنائسته زمانې د يو عظيمي هستي د علمي او عملي ژوند يو باب دي نو د دې وجې نه د فتاوى سره سره د صاحب فتاوى څه نا څه تذکره ضرور پکار ده. چه د صاحب فتاوى د عظمت په وجې سره د دې مجموعې عظمت هم په زړونو کېنې کوز شي نو ځما والد مکرم شيخ الحديث حضرت مفتي اعظم دامت برکاته د تقوى، للهيت، خاموش طبيعت، او د کمې وينا او ساده مزاج خاوند شخصيت دي.

د بنده ټوله د طالب علمي زندگي د والد صاحب سره تيره شوه دده علمي او عملي جلالت او رفعت د نمر د رنر په شان ښکاره دي دده په سوونو فيض يافته شاگردان په خپل ملک او بهر ملکونو کېنې لوڼي لوڼي مفتيان، شيخ الحديث او شيوخ التفسير، او چټي درجي والا فقهاء، ممتاز مصنفين، خطيبان او مهتممين د دين په خدمت کېنې مشغول دي.

د دوي په مشهورو شاگردانو کېنې قائد ملت اسلاميه حضرت مولانا فضل الرحمن صاحب حضرت مولانا حبيب الله صاحب شيخ الحديث جامعه اسلاميه

پشتون آباد کوئٹہ دامیر المؤمنین مولانا محمد عمر مجاهد حفظہ اللہ استاذ دی، د افغانستان سابقہ چیف جسٹس مولانا نور محمد ثاقب، حضرت مولانا انوار الحق صاحب نائب مہتمم جامعہ حقانیہ اکوڑہ خٹک شیخ الحدیث مولانا گوہر شاہ صاحب، استاذ الحدیث والتفسیر مولانا غلام محمد صادق صاحب دارالعلوم اسلامیہ چارسدہ، الداعی الکبیر مولانا حبیب الحق صاحب شیوہ صوابی، استاذ الحدیث مولانا مفتی غلام الرحمان مہتمم جامعہ عثمانیہ، مولانا مفتی بدر منیر صاحب جامعہ مدنیہ بت خیلہ سوات، استاذ الحدیث والتفسیر دارالعلوم حقانیہ مولانا مفتی سیف اللہ حقانی، استاذ الحدیث مولانا نصیب خان صاحب دارالعلوم حقانیہ، مولانا جلال الدین حقانی، مولانا سید عبدالباری آغا صاحب سابق سنٹروزیو حکومت بلوچستان، شیخ الحدیث مولانا محمد ادیس صاحب تنگی چارسدہ، مولانا عبدالکبیر ننگرہار سابق گورنر جلال آباد، علامہ قاضی فضل اللہ صاحب (امیر جمعیت العلماء امریکہ)، مولانا مفتی رضاء الحق صاحب لینیشیا (مفتی افریقہ) دا ټول شامل دي. د مفتي صاحب د شاگردانو شمیر د زرگونو نه هم اوږدلي دي او په زرگونو علماء، طلباء او مخلصین صوفیاء د دوي په لاس مبارک باندې بیعت دي تر اوسه پورې د خلفاء تعداد څلور سوو پورې رسیدلي دي چه ما شاء الله د قران او حدیث او د علم دین په خدمت کښې شپه او ورځ مشغول دي.

د حضرت مفتي صاحب مدظلہ اولني استاذ او تربیت کونکي دهغوي والد ماجد صاحب وو، چه دهغوي د شفقت په غیبه کښې ئې قرآن مجید او د فارسی عربی اولني کتابونو سره سره د استاذ العلماء رئیس الاتقیاء شیخ المعقول والمنقول حضرت علامہ مولانا خان بهادر رحمۃ اللہ علیہ المعروف په مارتونگ مولانا صاحب او حضرت علامہ شیخ المعقولات والمنقولات مولانا محمد نذیر صاحب چکیسري رحمۃ اللہ علیہ نه په سیدو شریف سوات کښې اولوستل، اودغه شان بعضې اوچت او لوي کتابونه د حضرت علامہ رئیس الاذکیاء مولانا عبدالرزاق رحمۃ اللہ علیہ (شاه منصور) نه په مردان کښې اولوستل دا ټول شیوخ او اساطین د علم او معرفت دخپل دور رازی او غزالی شمارلی کیدل. د درس نظامي د ټولو علومو او د درجه تکمیل نه پس د موقوف علیه او صحاح سته لوستلو د پاره اسوة الفقهاء زبدة الاتقیاء، زینة المحدثین حضرت شیخ الحدیث مولانا نصیر الدین غور غشتوی نور الله مرقدہ په لویه او مشهوره درسگاه د حدیث شریف کښې شریک شو، حضرت شیخ الحدیث مولانا نصیر الدین

غور غشتوي رحمۃ اللہ علیہ په خپل نوراني فراست او باریک نظر سره په خپلو زرگونو شاگردانو کښې یواځې د حضرت مفتي صاحب مدظلہ العالی د علمي قابلیت، ذہانت و فطانت ادب او احترام، زهد او تقوی تعریف او کړو، د پاک و هند عظیم محدث، شیخ اکبر، شیخ الحدیث مولانا عبدالرحمان کاملپوري (المتوفی ۱۳۸۵ هـ) د شفقتونو دا حال وو چه او محدثانه اود کمې وینا باجود به هم د حضرت مفتي صاحب سره آزادانه اندازه کښې خبرې اترې کولې، عمدة العارفین حضرت مولانا خواجه عبدالمالک صدیقی قدس سره به فرمائیل چه د مفتي صاحب په خبرو کښې ډیر زیات اثر دي او په پښتنو کښې مضبوط نسبت والا دي.

محدث کبیر حضرت مولانا عبدالحق صاحب رحمۃ اللہ علیہ به فرمائیل چه حضرت مفتي صاحب د دارالعلوم حقانیہ روح روان دي. حضرت مفتي صاحب درې ځل باندې حج د پاره حرمین شریفین ته تشریف یوړلو، آخری ځل د کمزوری او بیماری باوجود د حضرت امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد او د امارت اسلامیہ افغانستان د امیرانو او وزیرانو د خواهش مطابق د (بعثة الحج الافغانیة) په سرپرستی کښې تشریف یوړلو.

د سیاست په میدان کارزار کښې هم مفتي صاحب د تیز او رسیدلي فکر و نظر او د پخې نظرې مالک دي. د جمعیت علمائې اسلام په مرکزی سرپرستانو کښې دي د مولانا مفتي محمود رحمۃ اللہ علیہ نه هم مخکښې د شیخ الاسلام حضرت مولانا سید حسین احمد مدني رحمۃ اللہ علیہ او د جمعیت علماء هند د اکابرینو په نظریاتو باندې روان دي. د پاکستان بلکه په عالم اسلام کښې د ټولونو لوئې سیاسي او مذهبي جماعت جمعیت علمائې اسلام د ضلعي، صوبائي او مرکزي عمائدین او قائدینو ډیر شمیر د حضرت مفتي صاحب شاگردان او مریدان دي. دغه شان د امارت اسلامیہ افغانستان اکثر وزیران او مسئولین (مشران) د حضرت صاحب شاگردان، خلفاء یا مریدان دي.

ددوي دوه ځامن او اووه بچیانې دي. په دوي کښې د ټولونو لوئې صاحبزاده برادر مکرم حضرت مولانا مفتي رشید احمد حقاني دي چه په دارالعلوم کښې تر شلو کالو پورې مدرس او د افتاء منصب باندې پاتې شو. د علوم نبویه طالبان د زرگونو په شمیر کښې دده نه مستفید شول. دوي د والد محترم په لاس مبارک سره په سلسله نقشبندیہ کښې بیعت او خلیفه مجاز وو. د دارالعلوم حقانیہ د دارالافتاء نه دده په زرگونو باندې فتاوی شائع شوې دي، او څو تصنیفات ئې هم کړي دي آخر عمر کښې

د بیماری په وجه د تدریس نه عاجز شو او د سلسله نقشبندیه او افتاء کار کوی، راقم الحروف د حضرت صاحب دویم فرزند دې چه په کور کښې د والد صاحب په خدمت او ورسره ورسره د دارالعلوم صدیقیه په نگرانی او اهتمام باندې مامور دې او د والد محترم په لاس مبارک باندې د سلسله نقشبندیه بیعت او خلیفه مجاز دې، اصل کښې تقریباً د یو نیم سل دوه سوو کالونه په زروبی کښې ځمونږ پخوانی د پلار نیکه یوه درسگاه قائمه ده دې درسگاه ته ځمونږ د پلار نیکه سیبویه د زمانې، حکیم صادق حضرت مولانا امان الله صاحب فاضل مدرسه عالیه رامپور په وجې سره ډیر شهرت ملاؤ شوي وو دهغه نه پس ددې ذمه واری ځمونږ نیکه حضرت علامه جامع المعقول والمنقول استاد العلماء مولانا حبیب الله صاحب (المتوفي ۱۳۲۸ هـ ۱۹۴۸ م) سنبهال کړه چه هغه د زروبی په صاحب حق صاحب باندې مشهور وو، دهغوي د وفات نه پس دا درسگاه ځمونږ تره حضرت مولانا محمد زاهد افغاني رحمه الله قائمه او دائمه اوساتله، دا درسگاه په یو جماعت کښې قائمه وه بیا آخره کښې دې درسگاه د حضرت مفتي صاحب په مشرئ کښې د یوې منظمې مدرسې او دارالعلوم شکل اختیار کړو او راقم الحروف ددې په اهتمام او نگرانی باندې مامور دې الله تعالی دې ترقیامته پورې ددې فیض جاري اوساتي.

الله تعالی حضرت مفتی صاحب ته د تدریسي فریضو د عالمي شهرت د مقبولیت سره سره د تصنیف او تالیف مضبوطه ملکه هم ورکړې ده، دیوڅو کتابونو ذکر دلته کولې شي چه دهغې څو ایدو یښې چهاپ شوي دي.

(۱) **منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذي (عربي)**: دا یوه جامع او مختصره شرحه ده چه په پنځه جلدونو باندې مشتمله ده ټول اهم فقهی او حدیثی بحثونه پکښې جمع دی چه په یو وخت کښې ورته د شرح حدیث او د فتاوی حیثیت حاصل دې په علماؤ او طلباؤ کښې یو شان مقبول ده.

(۲) **هدایة القاري علی صحیح البخاري (عربي)**: کومه چه د بخاري شریف د اوږدو او غټو شرحو خلاصه ده او د اکابرو محدثینو د املاگانو نچور دې.

(۳) **فتح المنعم شرح مقدمة المسلم (عربي)**: دا د صحیح مسلم د مقدمې ډیره محققانه شرح ده چه په لسو اهمو بحثونو باندې مشتمله ده د طالبانو د پاره لارښودونکې ده.

(۴) **البشری لاریاب الفتوی (عربي)**: دا مختصره رساله د افتاء په اصولو او ضوابطو باندې مشتمله ده په لسو فصلونو باندې تقسیم ده په آخرنی فصل کښې د امام ابو حنیفه رحمه الله

مختصر د زندگي حالات دې او په هغوي باندې د اعتراضونو جوابونه بیان شوي دي
شيخ الحديث مولانا عبدالحق رحمه الله ددې رسالې په تقریظ کښې لیکلې دي.

وفضيلة الشيخ محمد فريد المفتي بدارالعلوم الحقانية قد افتي طيلة قيامه في الجامعة وقد ألف كتابه الفريد البشري لارباب الفتوى والى طالعته من مواضع متعددة فوجدته نافعاً للعلماء والمفتين، (دا رساله د فتاوي په ابتداء کښې د مقدمې په طور شامل کړې شوي ده) اوس ددې رسالې ترجمه مفتی محمد وهاب منگلوري اردو ترجمه سره شائع شوي ده.

(۵) **العقائد الإسلامية باللغة السليمانية (پښتو)**: دا کتاب په څلويښتو عقیدو او څلويښت اهمو احکامو باندې مشتمل دې په موجوده زمانه کښې ددې اشاعت او تدریس ډیر زیات ضروري دې.

(۶) **مقالات (پښتو)**: په دې کتاب کښې د بعضي اختلافي مسئلو د حل نه علاوه د توحید مسئله په واضحه اندازه کښې بیان کړې شوي ده او په آخره کښې د حضرت مفتي صاحب د ختم بخاري شریف تقریر لیکلې شوي دي کوم چه ئې د دارالعلوم حقانيه او د مختلفو مدارسو، د ختم بخاري شریف په اجتماعاتو کښې بیان کړې دي.

(۷) **مسائل حج (پښتو)**: دا رساله د حج په اهمو بحثونو او مسائلو او احکاماتو باندې مشتمله ده.

(۸) **رسالة التوسل (عربي)**: په دې رساله کښې په معتدل انداز سره د توسل په مسئلې باندې رنډا اچولې شوي ده. او د توسل په حقیقت او قسمونو باندې ښه تفصیلی تبصره شويده.

(۹) **سلسلة مباركة (اردو)**: په دې کښې د تصوف، تعریف، غرض و غایت او د سلسله نقشبندیه د سبقونو تشریح کړې شوي ده.

(۱۰) **رسالة قبریه (پښتو)**: په دې کښې د مړي د مړ کیدلو نه واخله تر کفن دفن پورې ټولې مسئلې جمع کړې شوي دي.

د حضرت شيخ الحديث مفتي اعظم دامت فيو ضهم فتوي د کتاب او سنت او فقهې په اعتبار سره په ټوله اسلامي نړئ کښې معتمد، قابل وثوق، مسلم او مستند گنرلې کيږي. د جهاد افغانستان په ابتدائي ورځو کښې د روسي استعمار

دجہاد فتویٰ د ټولونہ مخکښې حضرت مفتی دامت برکاتہم ورکړې وه. چه په هغې پخپل ځانې باندې فخر کولې شی. په هغې باندې حضرت مولانا عبدالحق صاحب رحمۃ اللہ علیہ او نورو علمانی کرامو د ستخطې کړې وې او دده په پیروئ کښې بیا نورو مفتیانو کرامو هم فتویٰ ورکړې او هم دغه شان روسي استعمار خپل انجام ته اور سیدو. د مفتي صاحب فتوي مختصره، جامعہ او مانعہ وي د هرې علاقې په رواج او دستور باندې خاص خیال ساتي. دې ځایه او نا مناسبه اوږد والي نه ځان ساتي د بې انتہاء کمزورۍ او بیماری او ضعف او بودا توب سره سره تر اوسه پورې د افتاء او سلسلہ نقشبندیہ مبارک په خدمت کښې مشغول دي.

د دارالعلوم حقانیہ د ۳۱ کالو د فتاواؤ نه بنده فوتو ستیت اخستی او محفوظ کړې دي. محترم فاضل نوجوان مولانا مفتي محمد وهاب صاحب منگلوري فاضل و متخصص دارالعلوم حقانیہ، مفتي و مدرس دارالعلوم صدیقیہ زروبی چه د والد صاحب شاگرد رشید او په سلسلہ نقشبندیہ کښې خلیفہ مجاز هم دي د ډیر زیات صفت او تعریف لائق دي چه هغه ددې قیمتي تالیف، فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ فریدیه، تبویب و ترتیب او تدوین د ایتونو او حدیثونو په تخریج او خاصکر د فقهي حوالو په مصادرو او مراجعو کښې د کامل احتیاط او توثیق نه کار اخستی دي. چه د ډیر زیات گران او ډیر اوږد کوشش او د مشقت تقاضا کوي. الله تعالیٰ دې ورته ددې بې مثاله او د اخلاص د ډکو بنائسته کوششونو صلہ او اجر په دواړو جهانونو کښې ورکړي.

په اخره کښې مونږ لاس په دعا یو چه الله تعالیٰ دې د حضرت مفتي صاحب سوري په مونږ باندې همیشه ساتي او الله تعالیٰ دې د ده علم د سلفونه خلفوته منتقل کړي. د مولانا حافظ ظهیر الدین صاحب مردان، مولوي عبد الجلیل صاحب قلعه سیف الله او دغه شان د نورو معاونینو دعاگانې غواړو چه الله تعالیٰ جزائې خیر ورکړي، ان شاء الله چه د فتاواؤ مجموعہ به نه صرف د عوامو د پاره بلکه د علماؤ او د خواصو اهل علمو طبقې د پاره به هم ډیر زیاته مفیدہ وي.

حضرت مولانہ حافظ (حسین احمد عفی عنہ) صدیقی نقشبندی ابن حضرت شیخ الحدیث مفتي اعظم محمد فرید صاحب دامت برکاتہم مهتم دارالعلوم صدیقیہ زروبی صوابي.

.....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صورة ما املاه

فضيلة الشيخ المحدث الكبير العلامة المفتي الاعظم

العارف بالله مولانا مفتي محمد فرید دامت برکاتہم

الحمد لله وسلام علي عباده الذين اصطفى! اما بعد! د حمد و صلوة د نه پس د الله يو فقير بنده محمد فرید مجددي وائي چه څه د حضرت مولانا شيخ الحديث نصير الدين غور غشتوي رحمة الله عليه په اشارې سره او د حضرت مولانا عبدالمالك صدیقی رحمۃ اللہ علیہ په حکم سره دارالعلوم حقانیہ ته د تدریس د پاره راغلم او د استخاري نه پس ما د خوب او بيدارۍ په مينځ مينځ کښې د دارالعلوم په جنوبي طرف کښې دا ايت، (من دخله كان امنا) هم اوليدلو. نو ما په دارالعلوم حقانیہ کښې دوه کالو پورې د مشکوة شريف جلد اول او ترمذي شريف جلد ثاني درس ورکړو په دريم کال د ابوداؤد شريف مکمل او د بخاري شريف جلد اول از کتاب الجهاد نه درس ورکړو. دې زمانه کښې څه بشارتونو نه هم څه مستفيد شوم. بيا بل کال کښې بخاري شريف جلد اول د کتاب البيوع نه او بيا د کتاب الايمان نه څما په حواله کړې شو. او ورسره ورسره ترمذي شريف هم ماته حواله شو. په دغې کال بخاري شريف جلد اول او ترمذي شريف جلد اول په درس کښې شامل وو، په دغه زمانه (هداية القاري شرح صحيح البخاري) او منهاج السنن شرح جامع السنن (پنځه جلدونه) اوليکلې شول. او مقبول شول چه د هغې تر اوسه پورې اووه ځلې چهاپ شويدي.

بعضې مشائخو ته د هغوي د فرمائش په وجه باندې شيخ الحديث مولانا عبدالحق رحمۃ اللہ علیہ (چه دهغه خبرې نرمې او فيصلې او ارادې د غرونو پشان پخې وې) او فرمايل! چه زه بيمار او کمزورې يم نو دې وجه نه څه دا خدمت مفتي صاحب ته حواله کوم او چونکه تاسو هم کمزورې او بيماريئ او طالبان ستانه په خپلو کتابونو کښې مطمئن دي نو ددې وجې په دې صبر او کړئ،

ددې نه پس د بعضې مشائخو د بيماري او کمزورۍ په وجه باندې مکمل صحيح مسلم هم ماته حواله شو، آخره کښې د ډيرش کالو تدریس نه پس ما باندې فالج حمله او کړه چه د هغې په وجې سره څه د تدریس نه عاجز شوم. تر اوسه صرف د افتاء او سلسلہ نقشبندیہ خدمت کوم والله المستعان

حضرت مفتي اعظم شيخ الحديث (محمد فرید) عفی عنہ د امت برکاته

۱۱۰ اپریل ۲۰۰۲ م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

البشرى لأرباب الفتوى

الحمد لله رب العالمين. والصلوة والسلام

على سيد الأنبياء والمرسلين وعلى آله وأصحابه وأتباعه أجمعين.

أما بعد: فيقول العبد الفقير إلى الله الغني محمد فريد بن أستاذ العلماء الشيخ مولانا حبيب الله الزروبوى. قد سألنى الفاضل القارى محمد عبد الله الديروى (دوى آكى خان) الديوبندى أن أولف رسالة وجيزة فى أحكام الفتيا، فأجبتة سأئلاً من الله تعالى أن يتم على هذه النعمة العظمى. وسميتها بالبشرى لأرباب الفتوى. وأسأل الله تعالى أن ينفع بها إياى وسائر المسلمين. ولا حول ولا قوة إلا بالله العلى العظيم.

إعلم! أن هذه الرسالة مشتملة على عشرة فصول.

الفصل الأول: فى بيان معنى الإفتاء وحقيقته وحكمه وحكمته.

والثانى: فى بيان فضله والترغيب فيه وفى بيان محل التحذير منه.

والثالث: فى بيان ألقاى الفتوى.

والرابع: فى ضابطة ترجيح بعضها على بعض.

والخامس: فى رسم المفتى.

والسادس: فى مواضع الإفتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الأئمة.

والسابع: فى بيان طريق الإفتاء فى الحوادث الجديدة.

والثامن: فى أحكام المفتى وآدابه.

والتاسع: فى أحكام المستفتى وآدابه.

والعاشر: فى ترجمة رأس المفتين، سراج الأمة وإمام أئمة الدين.

الفصل الأول

فى بيان معنى الإفتاء وحقيقته وحكمه وحكمته

معنى الإفتاء: قال الإمام الراغب: الفتيا والفتوى الجواب عما يشكل من الأحكام

وقال الإمام الرازى: فى التفسير الكبير فى تفسير سورة النساء: معنى الإفتاء إظهار المشكل وأصله من الفتى وهو الشاب. فال مفتى كأنه يقوى ببيانه ما أشكل، ويصير قوياً فتياً، وقال أيضاً: فتيا وفتوى إسمان موضوعان موضع الإفتاء. وقال العلامة الشامى فى مقدمة رد المحتار: عن ابن عبد الرزاق عن شرح المجمع للعيني. الفتوى مشتقة من الفتى وهو الشاب القوى وسميت به لأن المفتى يقوى السائل بجواب حادثته. إنتهى.

وحقيقة الإفتاء: هو الإخبار عن حكم شرعى لاعلى سبيل الإلزام بخلاف القضاء

كما فى صحيح الشيخ قاسم على القلورى. وكذا هو التوسط بين الله تعالى وبين عباده كما فى شرح عقود رسم المفتى.

وحكم الإفتاء: ما فى قضاء البحر: أنه إن لم يكن غيره تعين عليه، وإن كان غيره فهو

فرض كفاية، ومع هذا لا يحل التسارع إلى ما لا يتحقق. وفى قضاء البحر عن شرح الروض: وينبغي للإمام أن يسئل أهل العلم المشهورين فى عصره عما يصلح للفتوى ليمنع من لا يصلح ويتوعدده بالعقوبة بالعود. وفى شرح التنوير مع رد المحتار: بل يمنع مفت ما جن يعلم الحيل الباطلة كتعليم الردة وكالذى يفتى عن جهل. إنتهى.

وحكمة الإفتاء: رد التحير ورفع الإشكال والتهاج، ولذا قال فى الفتاوى

السراجية: عالم ليس فى البلدة أفقه منه ليس له أن يغزو لما يدخل عليهم الضياعة. إنتهى.

الفصل الثاني في بيان فضله والترغيب وفي بيان محل التحذير منه

لا شك في فضل امر الإفتاء، كيف وهو شأن من شئون الله تعالى، قال الله تبارك وتعالى: ﴿قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِمْ﴾ وقال تعالى: ﴿قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ (سورة النساء) وكذا هو منصب من مناصب النبوة، قال الله تعالى: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾. وقال تعالى: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (سورة النساء) وكذا هو نوع من أنواع التعليم والتبليغ وكذا كانت الصحابة رضي الله تعالى عنهم يفتون في حيات النبي عليه الصلوة والسلام وفي خلافة الصديق الأكبر وعمر الفاروق. كما في طبقات بن سعد (١٠٩: ٢) أن عمر الفاروق وعثمان ذ النورين وعلى بن أبي طالب من المهاجرين وأبي بن كعب ومعاذ بن جبل وزيد بن ثابت من الأنصار كانوا يفتون في عهد النبي ﷺ وفي عهد الصديق الأكبر وفي عهد الفاروق الأعظم إنتهى ملخصاً. وتعاملت عليه الأمة سلفاً وخلفاً والضرورة داعية إليه، قال الله تبارك وتعالى: ﴿فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل: ٣٣)

وكذا فيه منقبة ورائة الأنبياء عليهم الصلوة والسلام. وأما مارواه الدارمي: عن ابن

المنكدر موقفاً عليه أن العالم يدخل في ما بين الله وبين عباده. فليطلب لنفسه المنخرج ومارواه عن ابن مسعود رضي الله عنه: موقفاً عليه، أن الذي يفتي الناس في كل ما يستفتي لمجنون ومارواه عن عبيد الله بن جعفر: مرفوعاً، أجرة كم على الفتيا أجرة كم على النار فمحمول على التحذير من الإفتاء من غير ثبوت وتحقيق. كما يدل عليه مارواه الدارمي: عن أبي هريرة رضي الله تعالى عنه مرفوعاً: من أفتى بفتيا من غير ثبوت فإنما إثمه على من أفتاه. وقال الإمام مالك رحمه الله عليه: من أجاب في مسئلة فينبغي قبل الجواب أن يعرض نفسه على الجنة والنار وكيف خلاصه ثم يجيب كما في شرح المذهب. وفيه أيضاً عن أبي حنيفة رحمه الله عليه، أنه قال: لولا الفرق أي الخوف من الله تعالى أن ضيع العلم ما فتيت يكون لهم الهناء وعلى الوزر.

الفصل الثالث في بيان ألفاظ الفتوى

إعلم! أن ألفاظ الفتوى كثيرة مذكورة في الفتاوى،

منها: ما يشتمل على اللفظ الذي فيه حروف الفتوى مثل عليه الفتوى وبه يفتى

والفتوى عليه وغير ذلك.

ومنها: ما لا يكون كذلك. مثل به نأخذ، وعليه الاعتماد، وعليه عمل اليوم، وعليه عمل

الأمة، وهو الصحيح، وهو المأخوذ به، وهو الإحتياط، وبه جرى العرف، وبه أخذ علماءنا

وهو المتعارف، وهو الأصح، وهو الأظهر، وهو الأشبه أي الأشبه بالنصوص رواية والراجح

دراية، وهو الوجه أي الأظهر وجهها، وهو الأحوط، وهو الأوفق، وهو الأولي، وغير ذلك. كما في شرح

عقود رسم المفتي ورد المحتار.

الفصل الرابع

في ضابطة ترجيح بعض هذه الألفاظ على بعض

إعلم! أن اللفظ الذي فيه حروف الفتوى الأصلية وكذا ما يساويه مثل: وبه نأخذ وعليه العمل أكد من غيره كما في شرح التنوير مع رد المحتار، وفي رد المحتار من فصل صفة الصلوة: لفظة الفتوى أكد من لفظة المختار، وفي شرح التنوير: ولفظ "وبه يفتى" أكد من "الفتوى عليه" لأن الأول يفيد الحصر. قلت: لم أجده التصريح على كون وبه يفتى أكد من "وعليه الفتوى" أو بالعكس إلا في رسالة أحسن الأقاويل في رد الأباطيل حيث ذكر فيها أن "وبه يفتى" أكد من "وعليه الفتوى" لأن الأول يفيد الحصر والثاني يفيد الأصحية دون الحصر. إنتهى قلت: وفيه نظر ظاهر، لأن الثاني أيضاً فيه تقديم ما حقه التأخير فيفيد الحصر، فهما متساويان في إفادة الحصر كما في شرح عقود رسم المفتي وفي شرح التنوير: أن لفظ إسم التفضيل أكد من غيره عند الرملي، وقيل: بالعكس وهو المنقول عن شرح المنية.

إعلم! أن الفقهاء على سبع طبقات

(١) الأولى: طبقة المجتهدين بالاجتهاد المطلق كالائمة الأربعة وفاقاً وأبى يوسف ومحمد عند أرباب التحقيق.

(٢) الثانية: طبقة المجتهدين فى المذهب الذين يستخرجون الأحكام عن الأدلة حسب القواعد التى قررها المجتهد المطلق لا يخالفونه فى قواعد الأصول وإن خالفوه فى بعض القروع.

(٣) والثالثة: طبقة أكابر المتأخرين الذين يقدرّون على الإجتهد فى المسائل التى لا رواية فيها عن صاحب المذهب ولا يقدرّون على المخالفة له.

(٤) والرابعة: طبقة المخرجين الذين يقدرّون على تفصيل قول مجمل ذى وجهين وحكم مبهم محتمل لأمرين منقول عن المجتهد.

(٥) الخامسة: طبقة المرجحين الذين يقدرّون على ترجيح بعض الروايات على بعض آخر.

(٦) السادسة: طبقة المميزين الذين يقدرّون على التمييز بين الأقوى والقوى والضعيف.

(٧) والسابعة: طبقة المقلدين الذين لا يميزون بين الغث والسمين. نعم يميزون بين مظهر عليه التعامل وهو الأرفق وما هو المعروف وبين مالم يكن كذلك فعليهم إتباع ما رجحه وصحّحه أهل الطبقات العالية. نعم قد يوجد أقوال بلا ترجيح: فيعمل بما وقع عليه التعامل وما هو الأرفق والمعروف وقد يختلفون فى التصحيح فيعمل بقواعد هذا الفصل من ترجيح بعض الألفاظ على بعض آخر، وكذا بما وقع عليه التعامل وبما هو الأرفق وبما هو المعروف كما أشير إليه فى شرح التنوير.

الفصل الخامس

فى رسم المفتى أى بيان العلامة تدل المفتى على ما يفتى به
إعلم! أن المفتى هو المخبر عن حكم شرعى لا على سبيل الإلزام بخلاف القاضى كما مر.

قال ابن الهمام فى فتح القدير: وقد استقر رأى الأصوليين على أن المفتى هو المجتهد وأما غير المجتهد ممن يحفظ أقوال المجتهد فليس بمفتى والواجب عليه إذا سئل أن يذكر قول المجتهد كالإمام على وجه الحكاية، فعرف أن ما يكون فى زماننا من فتوى الموجودين ليس بفتوى بل هو نقل كلام المفتى فى أخذه المستفتى. وطريق نقله لذلك عن المجتهد أحد الأمرين إما أن يكون له سند فيه أو يأخذه من كتاب معروف تداولته الأيدى نحو كتب محمد بن الحسن ونحوها لأنه بمنزلة الخبر المتواتر والمشهور. انتهى قلت: وقد اصطلح أهل الأعصار الحادثة على أن المفتى هو الناقل لحكم شرعى ولا مشاحة فى الاصطلاح،

فرسم المفتى يؤخذ من الجمل الآتية:

(أ) أن الحكم إن اتفق عليه أصحابنا يفتى به قطعاً.

(ب) وإلا فإما أن يصحح المشايخ أحد القولين فيه أو كلاهما أولاً ، ففى الثالث يعبر بالترتيب بأن يفتى بقول أبى حنيفة ثم بقول أبى يوسف ثم بقول محمد ثم بقول زفر ثم بقول الحسن بن زياد كذا فى الفتاوى السراجية وغيرها، وصحح الحاوى القدسى قوة الدليل . قال العلامة الحلبي: والذى يظهر فى التوفيق أى بين ما فى الحاوى وما فى السراجية، أن من كان له قوة إدراك لقوة المدرك يفتى بالقول القوى المدرك، وإلا فالترتيب. وفى رد المحتار ماملاحظة: أن الفتوى على قول الإمام الأعظم أبى حنيفة فى العبادات مطلقاً، سواء انفرد وحده أم لا. وقيل: إذا كان أبو حنيفة فى جانب وصاحبه فى جانب فالمفتى بالخيار، والأول أصح إذا لم يكن المفتى مجتهداً، كذا فى الفتاوى السراجية. وفى رد المحتار: وهو (أى كون الفتوى على قول الإمام الأعظم فى العبادات) الواقع بالإستقرآء مالم يكن عنه رواية كقول المخالف كما فى طهارة الماء المستعمل. وعلى قول أبى يوسف فى ما يتعلق بالقضاء والشهادات. وعلى قول محمد فى جميع مسائل ذوى الأرحام. وعلى قول زفر فى سبعة عشر مسألة بل عشرين مسألة مذكورة فى رد المحتار من باب النفقة.

(ج).....إذا كان في المسئلة قياس واستحسان، فالعمل على الاستحسان إلا في مسائل معدودة

شهيرة، كذا في رد المحتار.

(د).....وفي البحر من باب قضاء الفوائت: المسئلة إذا لم تذكر في ظاهر الرواية وثبتت في رواية

أخرى تعين المصير إليها.

(هـ).....وفي الأول: أي إن صحح المشايخ أحد القولين، إن كان التصحيح بأفعل التفضيل

خير المفتى وإلا فلا، بل يفتى بالمصحح فقط.

(و).....وفي الثاني: أي إن صحح المشايخ كلاهما إما أن يكون أحدهما بأفعل التفضيل أولاً، ففي

الأول قيل: يفتى بالأصح وهو المنقول عن الخيرية. وقيل: بالصحيح وهو المنقول عن شرح

المنية كما مر، وفي الثاني: يخير المفتى وهو المنقول عن وقف البحر والرسالة أفاده الحلبي.

(ز).....وفي البحر: الفتوى إذا اختلف كان الترجيح لظاهر الرواية، وفي الأشباه: يتعين الإفتاء في

الوقف بالأفع له كما في شرح المجمع والحاوي القدسي.

إعلم! أن مسائل مذهبناعلى ثلاث طبقات.

الطبقة الأولى: مسائل الأصول: وهي مسائل ظاهر الرواية، ويقال لها مسائل ظاهر المذهب أيضاً. وهي مسائل المبسوط لمحمد ومسائل الجامع الصغير ومسائل الجامع الكبير ومسائل السير الصغير ومسائل السير الكبير ومسائل الزيادات.

والطبقة الثانية: من مسائل المذهب: هي غير ظاهر الرواية، وهي المسائل التي رويت عن الأئمة لكن في غير الكتب المذكورة.

والطبقة الثالثة: الفتاوى وتسمى الوقعات: وهي مسائل استبطلها المتأخرون من أصحاب محمد وأصحاب أصحاب محمد، فمن بعلمهم في الوقعات التي لم توجد فيها رواية عن الأئمة الثلاثة. ثم ذكر المتأخرون هذه المسائل منخلطة غير متميزة كما في فتاوى قاضيخان، وذكرها بعضهم متميزة كما في كتاب المحيط لرضي الدين السرخسي، إنه ذكر أولاً مسائل الأصول ثم النوازل ثم الفتاوى ونعم ما فعل.

(ح).....وفي تنقيح الفتاوى الحامدية: وقالوا أيضاً: أن ما في المتن مقدم على ما في الشروح. وما في

الشروح مقدم على ما في الفتاوى. انتهى

قالوا: المراد من المتن ليس جميع المتن، بل المراد المختصرات التي ألفها حذاق

الأئمة كالطحاوي والكرخي والحاكم. وقالوا أيضاً: هذا إذا لم يوجد التصحيح الصريح في

الطبقة التحتانية، قال العلامة الشامي في تنقيح الفتاوى في باب الحجر: أن ما جرى عليه أصحاب

المتون من أنه لا يحجر على الحر تصحيح التزامي بمعنى أن أصحاب المتن التزاموا ذكر الصحيح

وهم في الغالب يمشون على قول الإمام. وقد مشوا في هذه المسئلة على قوله، فهو تصحيح له

التزاماً، وما مر عن الخانية: من أن الفتوى على قولهما تصحيح صريح فيقدم على الإلتزامي.

(ط).....وفي شرح التنوير: أمانحن أي طبقة المقلدين الذين لا يقدرّون على التمييز فعلياً اتباع

مآرجحوه وما صححوه كما لو افتوا في حياتهم.

(ي).....في تنقيح الفتاوى: المراد من قولهم "يدين ديانة لأقضاء" أنه إذا استفتى فقيهاً يجيبه على وفق

مانوى ولكن القاضي يحكم عليه بوفق كلامه لا يلتفت إلى نيته إذا كان في مانوى تخفيف عليه.

(ك).....وفي القنية: ليس للمفتي ولا للقاضي أن يحكما على ظاهر المذهب ويتركا العرف، ونقله عنه

في خزانة الروايات.

وفي شرح عقود رسم المفتى مالمخصة: أن للمفتي اتباع العرف الحادث في الألفاظ

العرفية. وكذا في الأحكام التي بناها المجتهد على ما كان في عرف زمانه وتغير عرفه إلى عرف آخر،

لكن بعد أن يكون المفتى ممن له رأى ونظر بقواعد الشرع، حتى يميز بين العرف الذي يجوز بناء

الأحكام عليه وبين غيره. وكذا لا بد له من معرفة عرف زمانه وأحوال أهله ومن التخرج في ذلك

على استاذ ماهر. وقد قالوا: من جهل بأهل زمانه فهو جاهل، وقالوا: أن جمود المفتى أو القاضي على

ظاهر المنقول مع ترك العرف والقرائن الواضحة والجهل بأحوال الناس يلزم منه تضييع حقوق

كثيرة وظلم خلق كثيرين. وبالجمله يلزم اتباع العرف وهذا مالم يخالف الشريعة كالمكس والربا ونحو ذلك. ولا يعتبر العرف العام إذالزم منه ترك النص، ويعتبر إذالزم منه تخصيص النص ويعتبر العرف الخاص في حق أهله فقط إذالزم منه ترك النص ولا تخصيصه. إنتهى

(فائدة) ما قال المتأخرون: أن مفهوم المخالفة حجة في الروايات وكلام الناس دون كلام الشارع فمبنى على أنه المتعارف بينهم ويؤيده ما في شرح السير الكبير: أن الثابت بالعرف كالثابت بالنص.

الفصل السادس في مواضع الإفتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الأئمة

إعلم! أنه لا يجوز الحكم والإفتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الأئمة إلا في ثلاثة مواضع.

(الأول)..... عند الضرورة دون التشهي والتلهي، فإنه حرام كما حرم الحكم الملقق

الخارق للإجماع في عمل واحد كالحكم بصحة وضوء من ترك الترتيب ومسح دون ربع الرأس. قال

العلامة الشرنبلالي في رسالته عقد الفريد في جواز التقليد: مذهب الحنفية: المنع عن المرجوح حتى لنفسه

لكون المرجوح صار منسوخاً. إنتهى نعم فليدلي بالعامي، وذكر عن خزائن الروايات أن العالم الذي يعرف

معنى النصوص والإخبار وهو من أهل الدراية يجوز له أن يعمل عليها وإن كان مخالفاً لمذهبه. إنتهى وقال

العلامة الشامي في مقدمته المختار: هذا في غير موضع الضرورة، وبمعناه في شرح عقود رسم المفتي. وفي

البرزازية: أنه روى عن أبي يوسف رحمه الله تعالى: أنه صلى الجمعة مغتسلاً من الحمام ثم أخبر بفارة ميتة في

بئر الحمام، فقال: نأخذ بقول إخواننا من أهل المدينة إذ بلغ الماء قلتين لم يحمل خبثاً. وفي رد المحتار عن

القهستاني: لو أفتى به (أي بمذهب مالك في المفقود) لأبأس به على ما أظن. إنتهى. قال

العلامة الشامي: ونظير هذه المسئلة عدة ممتلئة الطهر التي بلغت برؤية لدم ثلاثة أيام ثم امتد طهرها فإنها تبقى في

العدة إلى أن تحيض ثلاث حيض، وعند مالك تنقضي عدتها تسعة أشهر. وقال في البرزازية: الفتوى في

زماننا على قول مالك. وقال الزاهدي: كان بعض أصحابنا يفتون به للضرورة. إنتهى وفي شرح التوير في باب

الحظر والإباحة: ليس لدى الحق أن يأخذ غير جنس حقه وجوزة الشافعي وهو الأوسع. إنتهى وقال

العلامة الشامي: قدمنا في باب الحجر: أن عدم الجواز كان في زمانهم، أما اليوم فالفتوى على الجواز. وفي شرح التنوير: كره صلوة مطلقاً مع شروق الشمس إلا العوام فلا يمنعون من فعلها لأنهم يتركونها بالأداء الجائز عند البعض أولى من الترك كما في القنيتو غيرها. وفي مختارات النوازل: ونخرج منه شيء قليل ومسحه بخرقه حتى لو ترك يسيل لا ينقض. قلت: وأصل هذه المسائل قوله تعالى: ﴿إلا ما اضطررتم﴾ وقوله ﷺ: "يسروا ولا تعسروا وبشروا ولا تنفروا". رواه البخاري ومسلم.

(فائدة)..... لما كان الإفتاء عليه عند الضرورة من أصول الحنفية كان الحكم المبني عليه مذهب الحنفية أيضاً لإبتناءه على قواعدهم كما صرح به العلامة الشامي في عقود رسم المفتي فيما إذا خالف فيه الأصحاب إمامهم الأعظم.

(والثاني)..... أنه جاز الإفتاء بالمرجوح وبمذهب سائر الأئمة عند صحة الحديث فيه، أي

عند كون الحديث المخالف ثابتاً سنداً ومتناً غير منسوخ وغير معلول وغير معارض بحديث آخر.

قال ابن الشحنة: إذا صح الحديث وكان على خلاف المذهب عمل بالحديث ويكون ذلك مذهبه

ولا يخرج مقلده عن كونه حنفياً بالعمل به فقد صح عنه أنه قال: "إذا صح الحديث فهو مذهبي."

وقد حكى ذلك ابن عبد البر عن أبي حنيفة وغيره من الأئمة. إنتهى وقال الإمام عبد الوهاب

الشعراني الشافعي في الميزان الكبرى: قد روى الإمام أبو جعفر الشيزاماري بالسند المتصل إلى

الإمام أبي حنيفة: كذب والله وافتري علينا من يقول عنا أننا قدم القياس على النص، وهل يحتاج

بعد النص إلى القياس. وكان رضى الله عنه، يقول: "نحن لا نقيس إلا عند الضرورة الشديدة وذلك

أننا ننظر أولاً لدليل تلك المسئلة من الكتاب والسنة وأقضية الصحابة فإن لم نجد دليلاً قسنا حينئذ."

وفي رواية أخرى كان يقول: "ما جاء عن رسول الله ﷺ فعلى الرأس والعين بأبي هو وأمي وليس

لنا مخالفة، وما جاءنا عن أصحابنا تخيرنا وما جاءنا عن غيرهم فهم رجال ونحن رجال". إنتهى

قلت: ولم أجده في صريح كلام الحنفية مثلاً لهذا النوع. ولا يبعد أن يمثل له بما قاله الإمام

ابو حنيفة: أن من حمل خمر الدمى يطيب له الأجر خلافاً لأبي يوسف ومحمد رحمهما الله تعالى لصحة الحديث: "لعن الله الخمر وحاملها والمحمولة إليه." رواه أبو داود. وبما قال: لا تعزير بأخذ المال، لصحة حديث أبي داود: ومن منعها أي الزكوة فإننا أخذوها وشرطنا له غرامة من غرامات ربنا عز وجل. ولصحة مصادرة عمر عماله بأخذ شرط أموالهم، فقسمها بينهم وبين المسلمين، كما أشير إلى المثال الثاني في معين الحكام.

(والثالث)..... أنه أجاز الإفتاء بالمرجوح وغيره عند تبدل العرف كما في معين الحكام عن القرافي. أما الصحيح في هذه الأحكام في مذهب أبي حنيفة والشافعي وغيرهما رحمهم الله تعالى، المرتبة على العوائد، فهل إذا تغيرت تلك العوائد وصارت تدل على ضدها كانت تدل عليه أولاً، فهل تبطل هذه الفتاوى في الكتب، ويفتى بما تقتضيه العوائد المتجددة، أو يقال: نحن مقلدون ومالنا إحداث شرع لعدم أهلية الاجتهاد فيفتى بما في الكتب المنقولة عن المجتهدين؟ والجواب: أن إجرأ هذه الأحكام التي مدر كها العوائد متى تغيرت تلك العوائد خلاف الإجماع جهالة في الدين، بل كل ما هو في الشريعة يتبع العوائد يتغير الحكم فيه عند تغير العادة إلى ما تقتضيه العادة الجديدة. انتهى بحذف يسير ومثله في شرح عقود رسم المفتي كما مر في الفصل الخامس.

الفصل السابع

في طريق الإفتاء في الحوادث الجديدة

قال المحقق الشاطبي: الإجهاد على ضربين. أحدهما: لا يمكن أن ينقطع حتى ينقطع أصل التكليف. والثاني: يمكن أن ينقطع قبل فناء الدنيا. فاما الأول: هو الإجهاد المتعلق بتحقيق المناط. ومعناه أن يثبت الحكم بمدركه الشرعي لاكن يبقى النظر في تعيين محله. انتهى بحذف يسير. وملخصه: أنه تعرف العلة المنصورة أو المجمع عليها في غير الصورة المنصورة، مثل تعرف وصف السرقة في صورة النباش،

فجاز تخريج حكم الحوادث الجديدة بهذه السبيل، كيف، وقتعاملت الأمة عليها حيث خرجوا مثل هذه الأحكام من القرآن والأحاديث والآثار وعبارات المشايخ والنظائر والشواهد إذا لم يجدوها صريحة. وبالجمله: أن الأصل في تشريعها التخريج من النصوص، ويكفي في إباحتها عدم تعارضها بالنصوص. وهذا التخريج لا يتيسر إلا لمن كان حافظاً بصيراً عارفاً للمسائل بشروطها وقودها ذا فوق سليم وذامشورة بأهل العلم غير جاهل بأهل زمانه، فافهم

الفصل الثامن

في أحكام المفتي وآدابه

إعلم! أن الفقهاء ذكروا له شرائط وآداباً كثيرة مسطورة في شرح المذهب للنواوي وقضاء البحر.

(١) إحداها:..... أنه يشترط فيه أن يكون مسلماً عادلاً عاقلاً بالغاً، فلا يصح فتوى الكافر والفاسق والمجنون والصبي، كما في البحر وشرح المذهب للنواوي. ولا يشترط فيه الإجهاد في زماننا لعذرنا في المفتي كالقاضي، نبه عليه العلامة الشامي في قضاء رد المحتار. ولذا شاع إطلاق المفتي على الحاكي لأقوال الفقهاء إذا كان ذا بصيرة في العصر الحداث.

(٢) الثانية:..... أنه يشترط فيه، أن يكون متيقظاً يعلم حيل الناس ودسائسهم لتلايكون معيناً على ضلالة وظلم كما في رد المحتار وشرح المذهب.

(٣) الثالثة:..... أنه يشترط، أن يحفظ مذهب إمامه ويعرف قواعده وأسابيحه، ولا يشترط في زماننا أن يعرف أقاويل العلماء ولا أن يعرف من أين قالوا. كذا في البحر

(٤) الرابعة:..... أنه ينبغي، أن يكون ظاهر الورع مشهوراً بالديانة الظاهرة والصيانة الباهرة، كذا في شرح المذهب، وقواعدنا لا تأباه. ولا ينبغي، أن يكون جباراً، غليظاً، بل يكون متواضعاً كما في لسان الحكام.

(٥) الخامسة:..... أنه يحرم عليه التساهل في الفتوى بأن لا يثبت في الفتوى ويسرع فيها، ومن

التساهل: أن تحمله الأغراض الفاسدة على تتبع الحيل المحرمة أو المكروهة والتمسك بالشبه طلباً للترخيص لمن يروم نفعه، أو التغليظ على من يريد ضره. كذا في شرح المذهب والبحر.

(٦) السادسة: أن لا يفتى في حال تغير خلقه وتشغل قلبه كغضب وجوع وعطش وحزن وفرح وغير ذلك، كما في شرح المذهب والبحر

(٧) السابعة: أن يغلف للزجر متأولاً. كما إذا سأله من له عبد عن قتله، وخشى أن يقتله، جازله أن يقول له: "إن قتلته قتلناك" متأولاً لقوله عليه السلام: من قتل عبده قتلناه، (١) وهذا إذا لم يترتب على إطلاقه مفسدة. كذا في البحر

(٨) الثامنة: أن يتبرع بالفتوى ولا يأخذه الأجرة. نعم، جازله قبول الهدية. ذكر العلامة الشامي في قضاء ردالمحتار عن بعض الشافعية: لا يلحق بالقاضي في ماذكر المفتى والواعظ ومعلم القرآن والعلم، لأنهم ليس لهم أهلية الإلزام، والأولى في حقهم إن كانت الهدية لأجل ما يحصل منهم من الإفتاء والوعظ والتعليم علم القبول ليكون علمهم خالصاً لله تعالى، إن أهدى إليهم تحيياً وتودداً لعلمهم وصلاحتهم فالأولى القبول. وأما إذا أخذ المفتى الهدية ليرخص في الفتوى فإن كان بوجه باطل فهو رجل فاجر، يبدل أحكام الله تعالى ويشتري به ثمناً قليلاً. وإن كان بوجه صحيح فهو مكروه كراهة شديدة. انتهى كلامه وقواعدنا لا تأباه. ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم وأما إذا أخذ، لا ليرخص له، بل لبيان حكم شرعي فهذا ما ذكره أولاً، وهذا إذا لم يكن بطريق الأجرة، بل مجرد هدية لأن أخذ الأجرة على بيان الحكم الشرعي لا يحل عندنا، وإنما يحل على الكتابة لأنها غير واجبة عليه، انتهى ما في ردالمحتار. وفي قضاء البحر: وعلى الإمام أن يفرض لمدرس ومفت كفاية. وفي لسان الحكماء في آداب القضاء: يجوز للقاضي أخذ الأجرة على كتبه السجلات والمحاضر وغيرها من الوثائق بمقدار أجرة المثل وذلك لأن القاضي إنما يجب عليه القضاء. ولا بأس للمفتي أن يأخذ شيئاً على كتابة جواب الفتوى، وذلك لأن الواجب على المفتي الجواب باللسان دون الكتابة بالبنان. وفي

تكملة ردالمحتار قبيل كتاب الشهادات: لا يجب عليه دفع الرقعة ولأن يفهمه ما يشق عليه. وفيها أيضاً: والحاصل أن على المفتي الجواب بأي طريق يتوصل به إليه، وكل ما لا يتوصل إلى الفرض إلا به فهو فرض. وحيث كان في وسع المفتي الجواب بالكتابة لا باللسان وجب عليه الجواب بها، حيث تيسرت إليه بلا مشقة عليه بأن أحضرها له السائل، ولا يلزم للمفتي بذلها من عنده له. وهذا كله إذا تعين عليه الإفتاء ولم يكن في البلدة من يقوم مقامه في ذلك. انتهى وفي شرح التنوير في مسائل شتى من كتاب الإجارة: ويستحق القاضي الأجر على كتب الوثائق والمحاضر والسجلات قدر ما يجوز لغيره كالمفتي فإنه يستحق أجر المثل على كتابة الفتوى لأن الواجب عليه الجواب باللسان دون الكتابة بالبنان، انتهى ما في شرح التنوير. وفي ردالمحتار عن جامع الفصولين: وإنما أجر مثله بقدر مشقته أو بقدر عمله في صناعته أيضاً كحكاك (للأتمد وغيرها) وثقاب يستأجر بأجر كثير في مشقة قليلة. انتهى قال بعض الفضلاء: أفهم ذلك جواز أخذ الأجرة لأداة وإن كان العمل مشقته قليلة ونظرهم لمنفعة المكتوب له. انتهى قلت: ولا يخرج ذلك عن أجرة مثله فإن من تفرغ لهذا العمل كثقاب اللآلي مثلاً لا يأخذ الأجر على قدر مشقته فإنه يقوم بمؤنته ولو أزمناه ذلك لزم ضياع هذه الصنعة فكان ذلك أجر مثله. انتهى ما في ردالمحتار هامش الدر المختار.

(فائدة) ولا ضمان على المفتي إذا أخطأ. لما رواه أبو داود عن جابر: خرجنا في سفر فأصاب رجلاً منا حجر فشجه في رأسه ثم احتلم فسأل أصحابه، فقال: هل تجدون لي رخصة في التيمم، قالوا: ما نجد لك رخصة وأنت تقدر على الماء فاغتسل، فمات فلما قدمنا على النبي ﷺ أخبر بذلك فقال: قتلوه قتلهم الله تعالى ألا سئلوكم أعلموا، قال العلي بن سلطان محمد القاري في المرقاة: أخذ منه أنه لا قود ولا دية على المفتي وإن أفتى بغير الحق. انتهى

(٩) التاسعة: أنه لكل بلد اصطلاح في اللفظ فلا يجوز أن يفتي أهل بلد بما يتعلق باللفظ من لا يعرف اصطلاحهم كالأيمان والإقرار ونحوهما، كما في البحر وشرح المذهب.

(١٠) العاشرة: أنه ينبغي، أن يجزم بما هو الراجح، فإن لم يعرفه توقف كما في شرح المذهب والبحر

(١١) الحادية عشرة: ما في البحر: أفتاه ثم رجع قبل العمل كفو عنه كذا إذا نكح امرأة قبفتواه ثم رجع،

لزمه فراقها وإن رجع بعد العمل وقد خالف دليلاً قاطعاً نقضه وإلا فلا. وعلى المفتي إعلامه برجوعه قبل العمل وكذا بعده إن وجب النقص وإن أئلف بفتواه لا يفرم ولو كان أهلاً. انتهى بحذف يسير. وفي شرح المذهب عن الأستاذ أبي إسحاق: أنه بضمن إن كان أهلاً للفتوى ولا بضمن إن لم يكن أهلاً لأن المستفتي قصر.

(١٢) الثانية عشرة: مافى شرح المذهب يلزم للمفتي أن يبين الجواب بياناً يزيل الإشكال وإذا كانت في الرقعة مسائل فالأحسن ترتيب الجواب على ترتيب السؤال، ولوترك الترتيب فلا بأس. وإن أراد جواب ما ليس في الرقعة فليقل وإن كان الأمر كذا وكذا فجوابه كذا. واستحب العلماء: أن يزيد على مافى الرقعة ماله تعلق بهامياً يحتاج إليه السائل لحديث: هو الطهور مآءه الحل ميتته. وبمعناه في البحر

(١٣) الثالثة عشرة: أنه ينبغي أن يأخذ الورقة بالحرمة ويقراء المسئلة بالبصيرة مرة بعد مرة حتى يتضح له السؤال ثم يجيب. ويقدم السابق وإن تساوى أو جهل السابق قدم بالقرعة، نعم يجب تقديم نساء ومسافرين تهينوا أو تضرروا بالتخلف إلا أن ظهر تضرر غيرهم بكثرتهم. ولا يميل إلى الأغنياء وأعوان السلطان والأمر آء. وينبغي أن يكتب في أول الجواب ﴿الحمد لله﴾ وعقيب جوابه ﴿والله أعلم﴾ أو نحوه وقيل في العقائد: يكتب ﴿والله الموفق﴾ ونحوه. كما في البحر ولا ينكر أن يذكر المفتي في فتواه الحجة إذا كانت نصاً واضحاً مختصراً. قال الصميري: لا يذكر الحجة إن افتى عامياً، ويذكرها إن افتى فقيهاً كما في شرح المذهب. وينبغي إذا ضاق موضع الجواب أن لا يكتبه في رقعة أخرى خوفاً من التلبس. كما في شرح المذهب وبمعناه في البحر. وليكتب بعد الفتوى "كتبه: فلان أو فلان بن فلان" كما في شرح المذهب.

(١٤) الرابعة عشرة: وفي البحر: لا يجب الإفتاء فيما لا يقع. انتهى لما رواه أبو داود وغيره في باب اللعان: أن رسول الله ﷺ كره المسائل وعابها أي كره أن يسئل أمراً فيه فاحشة ولا يكون إليها حاجة. كما في شروح البخاري نعم، يجب الإفتاء فيما سيقع. لما رواه الترمذي في حديث الدجال: قلنا: يا رسول الله ﷺ ما لبث في الأرض، قال: أربعون يوماً يوم كسنة ويوم كشهر ويوم كجمعة وسائر أيامه كأيامكم، قلنا: يا رسول الله ﷺ فذلك اليوم الذي كسنة أي كميناً فيه صلوة يوم؟ قال: لا أقدر والله قلره.

(١٥) الخامسة عشرة: أنه ينبغي أن يحفظ في دفتر دار الإفتاء مثل ما كتبه المستفتي وما أجابه

بأعيانهما مرسوماً بالرقوم المنتظمة المرتبة، أمناً من التغير والتزوير، وذخراً لأهل العلم، ثم يعيد الأصل إلى المستفتي مرسوماً برقم الدفتر ومختوماً بختم دار الإفتاء.

(١٦) السادسة عشرة: مافى البحر: أنه لا يكتب خلف من لا يصلح للإفتاء ولا يفتي معه، بل له أن يضرب عليه بأمر صاحب الرقعة، ولو لم يستأذنه في هذا القدر، جاز إن أمن الفتنة، وليس له حبس الرقعة. انتهى مع بعض التوضيح.

الفصل التاسع

في أحكام المستفتي وآدابه

- (١) إحداها: أنه يجب عليه أن يستفتي من عرف عمله وعدالته ولو بإخبار ثقة عارف أو باستفاضة وإلا بحث عن ذلك، فلو خفيت عدالته الباطنة إكتفى بالعدالة الظاهرة.
- (٢) والثانية: أنه جازله أن يعمل بفتوى عالم مع وجود أعلم جهلة. فإن اختلفا ولا نص قدم الأعلم، وكذا إذا اعتقدا أحدهما أعلم أو أروع، ويقدم الأعلم على الأروع.
- (٣) والثالثة: أنه لو أجيب في واقعة لا تتكرر، ثم حدثت لزوم إعادة السؤال إن لم يعلم إستناد الجواب إلى نص أو إجماع.
- (٤) والرابعة: أنه إن لم تطمئن نفسه إلى جواب المفتي استحب سؤال غيره ولا يجب.
- (٥) والخامسة: أنه يكفي المستفتي بعث رقعة أو رسول ثقة هذا كله مأخوذ من البحر
- (٦) والسادسة: أنه يجب عليه الرحيل إلى من يفتيه إن لم يجد ببلده من يستفتيه. وقد رحل خلائق من السلف في الحديث الواحد والمسئلة الواحدة كما في كتاب العلم من صحيح البخاري.
- (٧) والسابعة: أنه لا يسئل المفتي وهو قائم أو مشغول بما يمنع تمام الفكر.
- (٨) والثامنة: أن يتأدب مع المفتي ويبجله في خطابه وجوابه، وأن لا يقول إذا أجابه: هكذا قلت أنا
- (٩) والتاسعة: أنه لا يطالبه بدليل فإن أراد في وقت آخر.

(١٠) والعاشر: أنه ينبغي أن يكون كاتب السؤال من أهل العلم ممن يحسن السؤال ويبين موضع السؤال ويثبت فيه ويصلح لحناً فاحشاً ويشغل بياضاً بخطه.

(١١) والحادية عشر: أن يشاور في ما يحسن إظهاره من حضر متأهلاً، هذا أيضاً مأخوذ من البحر، إلا أنني زدت عليه بعض الكلمات إيضاحاً.

الفصل العاشر

في ترجمة رأس المفتين الإمام أبي حنيفة رحمه الله

إعلم! أن إمام الأئمة وسراج الأمة: اسمه: النعمان بن ثابت بن زوطى بن ماه. وزوطى من أهل كابل، وقيل: من أهل الأنبار بلدة بعراق، كان مملوكاً لبنى تيم الله فاعتق. وقيل: أنه النعمان بن ثابت بن النعمان بن المرزبان من أبناء فارس من الأحرار. وولد أبوه ثابت في الإسلام، ووصل هو إلى خدمة على المرتضى كرم الله وجهه وهو صغير فدعاه بالبركة فيه وفي ذريته، كذا في تهذيب الكمال. وذكر فيه: عن إسماعيل بن حماد بن أبي حنيفة رحمه الله تعالى نحن من أبناء فارس الأحرار ما وقع علينا رق قط. ونقل في مفتاح السعادة: أن ثابتاً توفي وتزوج أم الإمام أبي حنيفة الإمام جعفر الصادق وكان الإمام أبو حنيفة صغيراً. وتربى في حجر الإمام جعفر الصادق وهذه منقبة عظيمة له. انتهى ولم يكن له ولد إلا حماد، وسمى بأبي حنيفة لأنه أول من وضع أصول الإجتهد، ورعى الملة الحنفية البيضاء. وقيل: سمي به لأن الحنيفة في لغة العراق الدواة، وكان الإمام يلازمها معه. وقيل: في وجه التسمية غير ذلك، وتام الكلام في خيرات الحسان للعلامة أحمد بن حجر المكي. ولد بالكوفة: سنة ثمانين (٨٠هـ)، وتوفي ببغداد في رجب سنة خمس مائة (١٥٠هـ). قيل: مات في السجن. وقيل: لم يمت في السجن. وقيل: أنه دفع إليه قدح فيه سم فامتنع، وقال: لا أعين على قتل نفسي فصب في فيه قهراً. غسله قاضي القضاة الحسن بن عمار وصلى عليه. صلى عليه خمس مرات من كثرة الإزدحام. وحز من صلى عليه مقدار خمسين ألفاً. وآخرهم صلى عليه حماد ابنه، وجاء الملك منصور فصلى على قبره وكان الناس يصلون على قبره إلى عشرين يوماً، كذا في مفتاح السعادة وتاريخ ابن خلكان، وتهذيب الكمال للمزى.

واختلف في طبقته: فقيل: كان في أيامه أربعة من الصحابة (رضى الله تعالى عنهم) أنس بن مالك رضي الله عنه بالبصرة، وعبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنه بالكوفة، وسهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه بالمدينة، وأبو الطفيل عامر بن واصل رضي الله عنه بمكة، ولكن لم يلق أحداً منهم ولا أخذ منهم، أي هو من أتباع التابعين، مال إليه صاحب المشكوة في الإكمال والحافظ ابن حجر في تقريب التهذيب وابن خلكان في تاريخه. وقيل: أدرك بالسن الصحابة، ورأى أنس بن مالك غير مرة لما قدم الكوفة، وهذا هو الصحيح الذي ليس ما سواه إلا غلط. وقد نص عليه الخطيب البغدادي والدارقطني وابن الجوزي والنووي والذهبي والسيوطي وابن حجر العسقلاني في جواب سئل عنه كمافي مقدمة عمدة الرعاية، فهو من التابعين الذين ثبت لهم الرؤية دون الرواية والسماع. وقيل: أنه من التابعين الذين ثبت لهم الرؤية والرواية، جمع الحافظ أبو معشر عبد الكريم بن عبد الصمد الطبري رسالة ذكر فيها الروايات التي سمعها الإمام أبو حنيفة من الصحابة، منها: ما نقل عنه السيوطي في تبييض الصحيفة: أبو حنيفة عن أنس بن مالك، قال: سمعت النبي ﷺ يقول: طلب العلم فريضة على كل مسلم، وصححه، والحافظ المزى حسنه لتعدد الطرق. وأثبت العيني سماعه لجماعة من الصحابة ورده عليه صاحبه الشيخ قاسم الحنفي. وبالجملة أنه من التابعين الذين ثبت لهم رؤية الصحابة دون الرواية والسماع. ورواية الطبري محمولة على الإرسال والإنقطاع على أصل البخاري دون أصل مسلم، فافهم

وأما مشايخه فكثيرون: عدمهم في تهذيب الكمال أزيد من خمس وستين. منهم نافع مولى ابن عمرو وموسى بن أبي عائشة وحماد بن أبي سليمان وابن شهاب الزهري وعكرمة مولى ابن عباس، وقال الذهبي: عامر بن شراحيل من أكبر شيوخ أبي حنيفة، وذكر العلي بن سلطان محمد القاري في شرح مسند أبي حنيفة: أن عدد شيوخه أربعة آلاف، وفي مفتاح السعادة: قد عدد مشايخه فبلغ أربعة آلاف شيخ.

وأما تلامذته فخلق كثير: منهم: زفر وأبو مطيع والحسن بن زياد ومحمد بن الحسن وأبو يوسف ووكيع بن الجراح وعبد الله بن المبارك ومكي بن إبراهيم وزيل بن هارون وعبد الرزاق بن همام ويحيى بن سعيد القطان.

وأما تاليفاته فكثيرة: كما يشير إليه مارواه الحافظ الذهبي عن عبد العزيز

الدروردي: كان مالك ينظر في كتب أبي حنيفة وينتفع بهامنها كتاب الآثار. قال السيوطي في تبليص الصحيفة: أنه أول كتاب دون على الأبواب الفقهية وهكذا ذكر الموفق المكي في مناقب أبي حنيفة. وذكر أيضاً: انتخب أبو حنيفة الآثار من أربعين ألف حديث. انتهى وله نسخ نسخة الإمام أبي يوسف ونسخة الإمام محمد بن زفر. وفي مقدمة عمدة الرعاية: وأما تصانيف أبي حنيفة فذكرها منها: الفقه الأكبر وكتاب الوصية وكتاب العالم والمتعلم وغير ذلك. انتهى وأما مسند أبي حنيفة فليس من تاليفاته، بل هو مروياته التي جمعها المحدثون مثل أبي نعيم الأصفهاني والحافظ ابن عساكر والحافظ ابن منده وغيرهم. بلغ عدده إلى عشرين مستنداً، ثم جمع العلامة الخوارزمي كلها في تاليف واحد سماه جامع مسانيد الإمام الأعظم.

وأما مناقبه فأكثرت من أن تحصى: منها: ما أشير إليه فيما رواه الشيخان: عن أبي هريرة رضي الله عنه: لو كان الإيمان عند الثريا لتناوله رجال من أبناء فارس. أي من العجم ولعل طريق تناول التلقف كما هو معروف عند أهل الرياضة. ومنها: أنه أول من دون الفقه ورتبه أبو إياها كتباً. كذا في الخيرات الحسان للعلامة ابن حجر. ومنها: اشتها مذهب في عامة بلاد المسلمين. ومنها: شيوع مذهبه على سبيل شيوع الإسلام رغم الأتوف الحساد. ومنها: ما مر أنه تابعي. ومنها: حكم السلاطين السالفة بفقهاء غالباً دون فقه غيره.

أما ما نقموا عليه

(١) فمنه: ما قال النسائي في كتابه المسمى بالضعفاء: نعمان بن ثابت أبو حنيفة ليس بالقوي في الحديث. قلنا: أولاً أن الأصل أن من كانت إمامته وعدالته معاترة فلا يؤثر فيه جرح الآحاد، كما صرح جوابه وإلا فقد جرح يحيى بن معين الإمام الشافعي، والكرايسي الإمام أحمد، والذهلي البخاري، والإمام أحمد الإمام الأوزاعي، وابن حزم الترمذي، وابن ماجه، ورمى النسائي بالتشيع فيلزم أن يكونوا مجرّوحين. وثانياً: أن موثقوه أكثر من جارحيه، وثقه شعبة ويحيى بن سعيد القطان

ويحيى بن معين وعلي بن المديني وعبد الله بن المبارك ومكي بن إبراهيم وسفيان الثوري وسفيان بن عيينه وو كيع بن الجراح والإمام الشافعي وغيرهم، وضعفه النسائي والإمام البخاري والدارقطني والحافظ بن عدي قبل التلمذ على الطحاوي، فيختار التعديل على الجرح كما صرح به الخطيب في الكفاية. وثالثاً: أن التعديل مقدم على الجرح الغير المفسر كما في مقدمه ابن الصلاح. فان قيل: ذكر الذهبي في ميزان الاعتدال: أن نعمان بن ثابت إمام أهل الرأي، وضعفه النسائي وابن عدي والدارقطني وآخرون. قلنا: ليست هذه العبارة عبارة الذهبي بل هو الحاق من البعض. يدل عليه أن الحافظ الذهبي صرح في مقدمة الميزان على أنه لا يذكروا في هذا الكتاب الأئمة الأجلاء مثل الإمام أبي حنيفة، وصرح باسمه رضي الله عنه، وألف لتذكرتهم تذكراً للحفاظ، ومدح فيه أبا حنيفة وأثنى عليه. ويدل عليه أن بعض النسخ لم يوجد فيها هذه العبارة، كما صرح به الشيخ عبد الفتاح في هامش الرفع والتكميل، ويدل عليه أيضاً أنه ألف كتاباً في مناقب أبي حنيفة.

(٢) ومنه: ما قال الدارقطني في سننه في نقد حديث: من كان له إمام فقرأه الإمام له قراءة. لم يسنده عن موسى بن أبي عائشة رضي الله عنها غير أبي حنيفة والحسين عمارة وهما ضعيفان وقدم جوابه.

(٣) ومنه: ما ذكره الإمام البخاري في التاريخ الصغير: عن نعيم بن حماد: أن سفيان الثوري لما بلغه موت أبي حنيفة، قال: الحمد لله كان ينقض الإسلام عروة عروة، ما ولد في الإسلام أشتم منه، قلنا: كان نعيم بن حماد متعصباً في حق أبي حنيفة، قال الحافظ ابن حجر: يروي حكايات في ثلب أبي حنيفة كلها كذب

(٤) ومنه: ما ذكره الساجي من سفيان الثوري: أستتيب أبو حنيفة مرتين، لأنه قال: القرآن مخلوق. قلنا: أولاً: قال ابن عبد البر: الساجي ممن كان ينافس أصحاب أبي حنيفة، وأما محمد بن يونس، فإن كان الكريمي البصري، فقال الذهبي: أحد المتروكين. وقال ابن عدي: أنهم بالوضع. قلت: وإن كان غيره فالجواب عنه كالجواب عن النسائي. وثانياً: أنه روى البيهقي بإسناده: عن أبي يوسف كلمت أبا حنيفة سنة جرداء، في أن القرآن مخلوق أم لا؟ فاتفق رأيه ورأى علي أن من قال: القرآن مخلوق فهو كافر، قال البيهقي: رواه كلهم ثقات.

(۵) ومنہ: مانقلہ ابن خلکان عن بعض الناس: أن أبا حنيفة لم يحفظ إلا سبعة عشر حديثاً. قلنا: هذا إفتراء بلا إمتراء، كيف؟ وإنه مجتهد وفاقاً. وتلمذ على أربعة آلاف شيخ، وألف كتاب الآثار وانتخبه من أربعين ألف حديث، وجمعت مروياته في المسانيد وتمسك بالأحاديث وأجاب عن أحاديث الخصم. فافهم وحقيقة الأمر: أنه كان الغالب عليه الاستبطاء وفقه القرآن والحديث، ولا يسرد الأحاديث كسر دأهل الحديث، فلم يرو عنه من كان طالب الخلفاء دون الفقه

(۶) ومنہ: أنه رمى بالإرجاء، وما به الشيخ عبد القادر الجيلي وغيره قلنا: أصحاب أبي حنيفة كلهم على خلاف رأى الإرجاء، فلو كان أبو حنيفة مرجئاً، لكان أصحابه على رأيه. وحقيقة الأمر: أن الإرجاء إرجاء ان. أحدهما: الإرجاء بمعنى تأخير العمل وإخراجه عن الإعتداد، بحيث لا يخرج تارك العمل عن الإيمان المنجى ولا عن الإيمان المعلى ولا شك في كون هذا الإرجاء بدعة سيئة. وثانيهما: الإرجاء بمعنى تأخير العمل وإخراجه عن حقيقة الإيمان وأجزآءه بحيث لا يخرج تارك العمل عن الإيمان المنجى وإن كان يخرج عن الإيمان المعلى. ولا شك في كون هذا الإرجاء حقاً. كما لا شك في كون علم الفارق بينهما مخطئاً أو مبغضاً.

(۷) ومنہ: أنه يقدم القياس على الحديث. قلنا: هذا إفتراء بلا إمتراء، كان يقدم الحديث وإن كان ضعيفاً على القياس، كما في مسألة نقض وضوء المصلى بالقهقهة، كما مر في الفصل السادس: عن ابن عبد البر وأبي جعفر الشيزاماري. وحقيقة الأمر: أنه ماترك حديثاً لا لحديث معارض له. كما في مسألة رفع اليدين. وكان يرجح من الحديثين المتعارضين ما يؤيده القياس كما في مسألة عدم صحة الصلوة عند الشروق دون الغرب. وكذا يرجح من معاني الحديث ما يؤيده القياس كما في مسألة نكاح المحرم بالحج أو العمرة. كما في مسألة نضح بول الصبي. من أراد الإطلاع على تفصيل هذه المسائل فليراجع إلى منهاج السنن شرح الجامع السنن للترمذي. ولعمري! أنه أحدث للدين ما هو خير وأسهل وأفيد للأمة، ولم يحدث في الدين ما ليس منه. هذا آخر ما أردت إيراده، والله حمداً ولاؤاً خيراً. وصلى الله تعالى على سيدنا خير خلقه محمد وآله وأصحابه وأتباعه أجمعين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ فریدیہ (جلد اول)
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام علي سيد الانبياء والمرسلين
وعلي آله واصحابه واتباعه اجمعين.

اسلام د ژوند په هر اړخ باندې احاطه کونکې دې دهر ورځې د حوادثو او واقعاتو متعلق راهنمائي کوي. د قرآن او احاديثو نصوص محدود دي او مسئلې او حوادث (نوي نوي مسئلې) لا محدود دي. حضرت زيد بن ثابت رضي الله عنه فرمائي چې ما د پيغمبر عليه السلام نه اوريدلي فرمايل ئي! (رب حامل فقه غير فقيه و رب حامل فقه الى هو افقه منه) (ترمذي) څه کسان راشي چې د فقهې او حديثونو روايت کونکي وي ليکن هغوي فقيه نه وي او څه حاملين فقه داسې وي چې د هغوي طرف ته تلل کيدې شي چې هغې ددوي نه زيات پوهه وي.

نوپه داسې صورت کښې دنصوصو عبارت، اشارت، دلالت، او اقتضاء، بنياد جوړولې شي او دمسائلو استنباط کولې شي چې دهغې دپاره تيزنظر مضبوط بصيرت او ښه ملکه دااجتهاد او فقاها ته دپير زيات ضرورت وي.

الحمد لله جامع دارالعلوم حقانيه په علوم دينيه کښې دخپل عظمت او شرافت او مضبوط علمي مقام په بنا باندې په ټول عالم کښې شهرت او مقبوليت لري. او دالله تعالی په خصوصي مهربانو کښې داهم دي چې د دارالعلوم دارالافتاء ته هم په په فقه او فتاویٰ کښې د قيادت حيثيت حاصل دې لکه څنگه چې قضاء او افتاء يونازکه ذمه واري ده دغه شان ددې شرائط او صفات هم نازک او حساس دي، نو دې دپاره د يو داسې شخصيت ضرورت وي چې صرف دا نه چې د فقهې په جزئياتو باندې ژور نظر لري او د قرآن او سنت نه په استنباط او استخراج باندې پوره ملکه حاصله وي بلکه چې هغه ته تبصر علمي. ژور نظر، د کتاب او سنت په وسيع او قسما قسم زړو او نوو ذخيره باندې ورته کامل عبور حاصل وي. ډيره مطالعه ئي وي د پيغمبر عليه السلام د کلام او احکام مزاج او روح ته د رسيدلو ښه ذوق او صلاحيت واله قوت نه هم مالا مال وي. چې دمکتب او مدرسي د رسمي تعليم وتعلم نه زيات به ئي د اولياء الله د فيضونو نظر. د قدرت د طرفنه ورته خصوصي ورکړي وي. او د زړه او ذهن استعداد او پرواز ورته حاصل وي. نو د حقانيه پشان د علمي مرکز دارالافتاء دپاره د يو داسې سړي ضرورت وو چې ددې اوصافو سره

سره په خپل ذات کښې هم د یو مستقل علمي ادارې او مرکزي حیثیت مالک وي. چونکه حضرت صاحب دامت برکاتهم په طالب علمي په زمانه کښې هم د امین الله فی الارض حضرت مولانا نصیر الدین غور غشتوي رحمته الله نه د کړې شوی استفتاگانو جوابونه ورکول، بیا د ۱۳۷۳ هـ نه تر ۱۳۸۲ هـ پورې د اکوړه خټک په مشهوره دیني درسگاه جامعه اسلامیه کښې نهه کاله پورې په حیثیت د مدرس اعلی، شیخ الحدیث او مفتي خدمات پوره کړل، په جامعه کښې ئې هر قسم کتابونه او بنسودل چه په هغې کښې ترمذي شریف ټول سره د شمائل ترمذي، ابو داؤد د شریف مسلم شریف، موطاء امام مالک رحمته الله موطاء امام محمد رحمته الله سنن، مشکوٰۃ شریف جلالین، بیضاوی شریف، هدایه، مطول، قاضي، مسلم الثبوت، حمد الله، صدری او شرح جامي د یادولو قابل دي، بیا درې کالو پورې په دارالعلوم اسلامیه چارنده کښې د صدر المدرسین، شیخ الحدیث او مفتي په عهدو پاتې شو، بیا د ۱۳۸۵ هـ مطابق ۱۹۶۲ء نه واخلې تر ۱۹۹۲ء پورې، د حضرت صاحب ذات د برکتونو نه ډک د دارالعلوم حقانیه د جاذبیت او مقبولیت علامت جوړ شو. په خپل ملک او بهر ملکونو کښې عموماً په اختلافی مسئلو کښې د حضرت صاحب فتویٰ آخري خبره (قول فیصل) گنرلې کېږي. په سپریم کورټ او صوبائي هائي کورټونو چه د افغانیانو په علاقه کښې د ټولو نه مخکښې حضرت صاحب فتویٰ آخري خبره (قول فیصل) گنرلې کېږي. په سپرین کورټ او صوبائي هائي کورټونو کښې د حضرت صاحب فتوو ته قانوني حیثیت حاصل دي یو نبرک عالم دین او فرمائیل چه د افغانیانو په علاقه کښې د ټولو نه مخکښې حضرت صاحب د فتویٰ بنیاد کیښودو وو، علامه قاضي فضل الله (مقیم امریکه) په خپل یو مکتوب کښې لیکونکې دي، حضرت الاستاذ شیخ الحدیث مولانا محمد فرید صاحب یقیناً چه په دې زمانه کښې فرید العصر او بخاري زمانه دي، په نن وخت کښې دوی سلفو او خلفو حجت او یادگار دي مفتی صاحب حقیقتاً وارث الانبیاء دي چه د رسول کریم صلی الله علیه و آله درې بنیادی ذمه دارئ وې یعنی (یتلو علیهم آیاته و یعلمهم الکتاب) (د شریعت تعلیم) (الحکمة) سیاست (ویز کیم) ترکیه نفس یا طریقت او حضرت صاحب دامت برکاتهم دا درې واړه د خپلې سینې سره لگولي دي، او د اسلافو نمونه جوړ شویده، مونږ د حضرت صاحب ذات په نن زمانه کښې د حق یوه خصوصي نښه گنرلې د دارالعلوم حقانیه باني شیخ الحدیث مولانا عبدالحق رحمته الله

به فرمائیل چه مفتي صاحب د دارالعلوم حقانیه روح روان دي هم دا وجه ده چه دوي په یو وخت د دارالعلوم حقانیه د شیخ الحدیث او مفتي اعظم په عهدو باندې پاتې شو او د شیخ الحدیث مولانا عبدالحق رحمته الله د وفات نه پس د دارالعلوم حقانیه د وره حدیث شریف ته دومره مشهورتیا حاصله شوه چه په ټول ملک کښې د حدیثو طالبانو کښې د ټولونه زیاتو طالبانو راتگ دلته شروع شو. اودغه شان د طالبانو شمیر اووه سوو ته اورسیدو، او ورسره ورسره دده د تعلیم او تربیت او د فتاواؤ په رنر آ کښې یو لوتې جماعت ته د مفتیانو جوړلو سعادت هم نصیب شو.

په دارالعلوم کښې دده دور کړې شوو فتوو شمیر پنځوس زره بنسودلې شی او دغه شان د غیر مندرج شوو فتاواؤ وشمیر شل زره ته رسیږي چه حضرت صاحب به په کور کښې یا نورو ځایونو کښې لیکلي چه د هغې د لیکلو پوره اهتمام نه وو د دینه علاوه د جامعه اسلامیه اکوړه خټک او چارسده د دولسو کالو فتاوي هم دي د یو محتاط اندازې مطابق د ټولو تعداد څه کم وزیات یو لاکه ته رسیږي.

په دارالعلوم کښې په د نقل فتوو خدمت بعضې اساتذه کرامو او طلبائي کرامو کولو. چه په هغې کښې دهرې فتوې سره د نقل کونکي نوم لیکلې شوې دي، په ناقلینو کښې اکثریت سره مولانا قاضي انورالدین، مولانا مفتي غلام الرحمان، مولانا عبدالحلیم کلاچوي، او د حضرت صاحب فرزندان مولانا مفتي رشید احمد حقاني او مولانا حسین احمد صدیقی مهتم دارالعلوم صدیقیه دي، د دارالعلوم حقانیه نه چه کوم رجسټر ملاؤ شو مولانا حسین احمد صدیقی صاحب دهغې فتوو ستیت او کړو او محفوظ ئې کړې، په اپریل ۲۰۰۰ء کښې د هغې په تخریج وحاشیې برابرولو او تبویب باندې دې فقیر کار اوکړو. او تقریباً د اپریل ۲۰۰۱ء پورې په یو کال کښې اولنې جلد ددې مختلفو مرحلو نه تیر شو او د لیکلو مرحله ئې شروع شوه په ترتیب او تخریج کښې د لاندینی امورو خیال ساتلې شوې دي.

- (۱) مکررات پکښې حذف شوې دي.
- (۲) د حضرت صاحب جوابونه پوره پوره نقل کړې شوې دي.
- (۳) په استفتاء کښې څه واقعه یا حادثه خو بخوپه هغه انداز کښې پیش کړې شوې ده.
- (۴) دهرې استفتاء سره د مستفتي نوم، تاریخ او د ځائي د لیکلو اهتمام کړې شوې دي، چه د عرف او زمانې او علاقې په مناسبت سره د فتوې حال معلوم وي او یو تاریخي یادگار هم وي.

(۵) په تخریج او حاشیو کښې د معروف او متداولو کتابونو خصوصیت سره خیال ساتلې شوې دي.

(۶) په بعضې ځایونو د حضرت مفتي صاحب د نقطه نظر د زیات وضاحت کولو دپاره دهغوي د خپلو تصانیفو او تالیفاتو نه حوالې نقل کړې شوې دي.

(۷) د امام بخاري رحمه الله په شان مخکښې وحي. کتاب الايمان او کتاب العلم شروع کړې ده بیا د جدید فتاوي په طرز باندې د ابواب الفقه نه علاوه چه څومره بابونه دي هغه په اولنې جلد کښې جمع کړې شوې دي.

(۸) د بعضې ناقلینو په کوتاهې او د فوټو کاپي په وجه باندې د بعضې فتوو خط ډیر کمزوري وو نو دې وجې نه هر باب او هر کتاب تیاریدلو باندې به د دارالعلوم حقانيه استاد الحدیث والتفسیر حضرت مولانا مفتي سیف الله حقاني مدظلہ العالی په هغې نظر ثاني فرمائیل.

(۹) او کوم ځانې کښې چه به څه شک راتلونو حضرت مفتي اعظم دامت برکاتهم برکاتهم ته به رجوع کولې شوه.

(۱۰) او لنې جلد چه مکمل شو نو مفتي اعظم د امت برکاتهم ته پیش کړې شو هغوي په ټول جلد باندې نظر و اچولو او د بعضې ځایونو تصحیح ئې او کړه.

په آخره کښې عرض دي. اگر چه د محنت د حد پورې خو څه کوتاهي نه ده شوي د فتوي اصل مقصد حکم بیانول دی مضمون نگاري، د تصنع او تکلف سره ګول او پیچیده الفاظو پسي لګیدل او فصاحت او بلاغت اظهار کول نه وی بیا هم که چاګه په یو ځانې کښې غلطې په نظر راغله نو په اولنې فرصت کښې مونږ ته اطلاع راکړئ چه په راتلونکې ځل باندې د دې غلطۍ ازاله او کړی شي. پروردگار عالم ته مونږه لاس په دعایو چه کومو ملګرو بالخصوص محترم جناب سید الرحمان صاحب چه هغوي په اردو ګرائمر او محاوراتو کښې د خپل طاقت مطابق کوشش کړې دي. محترم مولانا امداد الله حقاني، مولانا سعد الاحد حقاني، مولانا سید نواز حقاني، مولوی ولی الزمان صدیقی، او مولوی ولی الرحمن صدیقی صاحب چه هغوي په کتاب پروف او نورو مرحلو کښې خدمات او کړل، الله تعالی دې ددوي کوششونو ته قبولیت نصیب کړي. او الله تعالی دې ددې ټولو په علم او عمل کښې برکتونه واچوي، آمین.

طالب دعا:

محمد وهاب منګلوري عفي عنه

فاضل و متخصص دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک

خادم افتاء و تدریس دارالعلوم صدیقیه زروبي ضلع صوابی

کتاب

الايمان والعقائد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ①
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ② مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ③
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ④
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑤
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑥ غَيْرِ
 الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

②

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب الایمان والعقائد

باب بدء الوحي

د اولنی وحی حالت:

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبے خہ فرمائی چہ د وحی اولنی حالت خہ وو؟ د لیکلو پہ شکل یا د حضور ﷺ پہ زہ مبارک باندی د الہام پہ صورت کنبے، اوپہ دریم خل چہ کوم ایتونہ لوستلی شوی وو هغه پیغمبر ﷺ خنگہ لوستلی وو؟

المستفتی: مولانا سعد الرشید زیارت کاکا صاحب نوشهره.

الجواب: د قرآن مجید د وحی کیفیت دا وو چہ حضرت جبرائیل علیہ السلام به لوستلو او پیغمبر ﷺ به اوریدلو او د اولنی وحی نه مراد هغه وحی ده کومه چہ جبرائیل علیہ السلام به دریم خل، اقراء، ته تر ما لم یعلم پوری اولوستلو او حضور ﷺ واوریده. کما صرح به فی اول صحیح البخاری، (۱)

رحماني وحی بند او د شیطان گمراه کول جاری دی

سوال: علمائی دین او شرع متین ددی مسئلے پہ بارہ کنبے خہ فرمائی چہ آیا وحی رحمانی بنده شوی ده او وحی شیطانی به تر قیامت پوری جاری وی نو آیا د اظلم نه دی؟ (نعوذ بالله)

المستفتی: مولانا عبدالستار تاون شپ لاهور... یکم ذیقعدہ ۱۴۰۲ھ

① عن عائشة أم المؤمنين رضي الله عنها وهو في غار حراء فجاءه الملك فقال اقرأ فقال فقلت ما أنا بقارئ قال فاخذني فغطني حتى بلغ مني الجهد ثم أرسلني فقال اقرأ فقلت ما أنا بقارئ قال فاخذني فغطني الثانية حتى بلغ مني الجهد ثم أرسلني فقال اقرأ فقلت ما أنا بقارئ قال فاخذني فغطني الثالثة ثم أرسلني فقال اقرأ باسم ربك الذي خلق خلق الانسان من علق اقرأ وربك الاكرم. فرجع بها رسول الله ﷺ يرجف فؤاده فدخل على خديجة بنت خويلد الخ الحديث.

(صحیح البخاری صفحہ ۲ جلد ۱ باب کیف کان بدء الوحي الى رسول الله ﷺ)

الجواب: حُکْم چہ رحمانی وحی تر قیامتہ پوری دہری زمانی د اصلاح دیارہ کافی دہ (۱) نو ددی پہ بندیدلو کنبی د ظلم بوئی پوری نہ کیدل ثابت شو او شیطان تہ خود ہری زمانی د گمراہ کولو دیارہ د نوی چلونو ضرورت دی (۲)

باب الایمان

د یو عیسائی د ایمان پہ تعریف باندی اعتراض جواب

سوال: یو عیسائی دا اعتراض کری کہ چرتہ حُکْم د مولانا مفتی محمود صاحب پہ لاس باندی اسلام قبول کرم نود بریلویانو او اہل حدیثوپہ نزد بہ بیہام کافریم حُکْم چہ اسلام یو عالمی مذہب منلو والا خلقو د مسلمان او ایمان یو جامع تعریف اونہ کرلو خوگ وائی چہ چاپہ اللہ، فرشتو، پیغمبرانو، کتابونو او آخرت باندی، ایمان او ساتلو ہغہ مسلمان دی او بعضی وائی چہ پہ شہادتینو او پہ ورخ د آخرت باندی ایمان لری او قبلی طرف تہ مخ کولو سرہ مونخ کوی لہذا عرض دادی چہ دایمان متفقہ تعریف حُکْم دی؟

المستفتی: مجاہد امر تسری بازار گنج مغل پورہ لاہور.

جواب: خبر شی چہ د ایمان پہ تعریف کنبی معنوی او حقیقی اختلاف نشتہ وهو التصدیق بجمع ما جاء به النبي ﷺ مما علم مجيئه به بالضرورة. (۳) یعنی ددین ضروریات او وضاحتونہ منل، پہ نورو الفاظو کنبی داسی او وایہ، چہ اللہ تعالیٰ، فرشتی، آسمانی کتابونہ خاص طور قرآن کریم، پیغمبران وغیرہ د محمد رسول اللہ ﷺ اود صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم د تشریح مطابق منل. پہ دی تعریف کنبی دہیچا اختلاف نشتہ. او پہ مؤمن مسلمان کید و کنبی صرف دعویٰ ناکافی دہ. حُکْم چہ ایمان او اسلام یوہ عملی معاہدہ دہ. د نصارائو دیارہ ضروری دہ چہ ہغوی د عیسائیت داسی تعریف راوری چہ دہغوی تہولو

﴿۱﴾ قال الله تعالى اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام ديناً..... الآية (پ: ۲ سورة المائدة آیت: ۳)

﴿۲﴾ قال الله تعالى قال رب فانظرنی الی یوم یبعثون قال فانک من المنظرین الی یوم الوقت المعلوم قال فبعزتك لا غریبهم اجمعین الا عبادک منهم المخلصین (پ: ۲۳ سورة ص آیت: ۷۹ تا ۸۳ ع: ۱۳)

﴿۳﴾ قال الحصکفی الایمان وهو تصدیق محمد ﷺ فی جمیع ما جاء به عن الله تعالى مما علم مجيئه ضرورة وقال ابن عابدین لما علم بالضرورة انه من دین محمد ﷺ بحيث تعلمه العامة من غیر التقار الی نظر استدلال کالوحدانية والنبوۃ والبعث والجزاء ووجوب الصلاة والزکاة وحرمة الخمر ونحوها. انتهى الدر المختار مع رد المحتار صفحہ ۱۳ جلد ۱ باب المرتد.

فرقوتہ شامل وی. پہ ہغوی کنبی خومرہ لوئی اختلاف دی پہ ہغوی کنبی تراوسہ پوری د انجیل پہ تعین باندی اتفاق نشتہ، نودہغی پہ تشریحاتو باندی بہ حُکْم اتفاق راشی فقط

حضور ﷺ حاضر ناظر او عالم الغیب کنرل

سوال: د حضور ﷺ حاضر ناظر کیدل د قرآن او حدیث نہ ثابت دی کہ نہ؟ او حضور ﷺ عالم الغیب کنرل خنگہ دی؟

المستفتی: ملک فضل الرحمان جہلم ۱۱۷۷۱۹۷۲

جواب: د حضور ﷺ ہر حائی حاضر کیدل د قرآن او حدیث او فقہی سرہ متصادم دی او دہغہ د تہولو غیبو خیزونو عالم الغیب کنرل کفر دی فقط (۱)

د حضور ﷺ پورہ اختیارمند اود اللہ د نور

نہ راوتلی حصہ منل شرک او کفر دی

سوال: یو سرپی د اہل سنت والجماعت نہ دعالم کیدو دعویٰ کوی اونبی کریم ﷺ حاضر ناظر، عالم الغیب، او مختار کل منی اودا وائی چہ اللہ تعالیٰ د نور نہ جوہ دی او حضور ﷺ د اللہ تعالیٰ د واحد خاص نور نہ د نور حصہ جدا شوہ او جوہ شوہ دی. نو آیا دا عقیدہ صحیح دہ؟

المستفتی: فضل کریم

جواب: دا سرپی مشرک او کافر دی ہمدارنگہ د عیسایانو پشان د ابن اللہ (اللہ لہرہ خوئی ثابتولو) قائل دی اہل اسلام او اہل سنت والجماعت ددی عقیدی نہ بیزارہ دی. (۲) وهو الموفق.

د تہولونہ مخکنبی د محمد ﷺ نور پیدا کیدل اود اولیاء د تصرف عقیدہ

سوال: (۱) کہ یو سرپی دا عقیدہ ساتی چہ دتہول مخلوق نہ مخکنبی د حضور ﷺ نور پیدا شوہ دی او ددی نور نہ عرش کرسی او قلم پیدا شوہ دی دا عقیدہ ساتل شرک دی او کہ نہ؟ (۲) او دا عقیدہ چہ دکامل ولی د تصرف

﴿۱﴾ قال الله تعالى قل لا يعلم من فی السموات والارض الغیب الا الله.

(پارہ: ۲۰ سورة النمل رکوع: ۱ آیت: ۶)

وقال الله تعالى ما کان الله لیطلکم علی الغیب ولكن الله یجتبی من رسله من یشاء.

(پارہ: ۴ سورة ال عمران رکوع: ۹ آیت: ۱۷۹)

وفی فتاویٰ قاضیخان رجل تزوج امرأة بغير شهود فقال الرجل (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

لاس د خپلو مریدانو نه لنډ نه دې ځکه چه د ولي لاس د الله تعالی لاس دې
دا عقیده شرک دې که صحیح ده؟ بینوا و توجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۱۳۵۱۹۸۲

جواب د نور محمدي رحمۃ اللہ علیہ دا مسئله د بعضې ضعیفو روایتونو نه ثابت ده
ددې په انکار او اقرار یا تاویل باندې څه کفر یا شرک نه لازمیږي. (۲) که د
تصرف نه مراد دا اصطلاحی تصرف یعنی توجه مرادوي نو صحیح دې (۱)
دا خو غائبانه دعا ده او که غیبی تسلط مرادوي نو دا شرک جلی (بنسکاره
شرک) دې. وهو الموفق

د مصیبت په وخت کښې د یومري استاذ یا پیر د حاضریدلو او امداد عقیده

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه څوک دا عقیده ساتي چه
دمشکل او مصیبت په وخت کښې استاذ یا پیر اگر که مړوي حاضریري او مدد

(بقیه حاشیه) والمرء خدائے راویغامبر مرا گواه کردیم قالوا یكون کفرا لانه اعتقد ان رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم
یعلم الغیب وهو ماکان یعلم الغیب حین کان فی الاحیاء فكيف بعد الموت (فتاویٰ قاضیخان علی الهندیہ
ص ۵۷۶ ج ۳ باب مایکون کفران المسلم وما لایکون.

(۲) قال الله تعالى ولو كنت اعلم الغیب لاستکثرت من الخير وما مئنی السوء (پ: سورة اعراف آیت:)
قال الله تعالى یعلم ما بین ایدیهم وما خلفهم ولا یحیطون بشی من علمه الا بما شاء.

(پ: سورة البقرة رکوع: ۲ آیت: ۲۵۵) قال الله تعالى قل انما انا بشر مثکم (سورة کهف)
قال الله تعالى سبحان ربی هل کنت الا بشرا رسولا (سورة الاسراء)

(۱) شیخ الحدیث مفتی اعظم صاحب فرمائي چه توجه تصرف او تاثیر یو څیز دې توجه
یو خو یو نفساني کمال دې نه کرامت دې او نه په تصوف کښې دا خل دې، دا کافر او
فاسق هم ورکولې شي او توجه د وسلې حکم لري. د جائز مقصد دپاره جائز د او ناجائز
مقصد دپاره ناجائز ده. د توجه حقیقت په قوت ارادي سره یو کار کول دي. حضور صلی اللہ علیہ وسلم
فرمائي ان من عباد الله من لو اقسام علی الله لابرہ رواه البخاری) یعنی د الله تعالی بعضې
بندگان د همت او قوت ارادي خاوندان دي. او په حدیث قدسي کښې دي انا عند ظن
عبدی بي رواه الشیخان یعنی چه د چا الله تعالی باندې د احسن ظن وي چه څه د کوم کار
اراده کوم نو الله به هغه کوي نو الله تعالی هم هغه نامراده کوي نه. (سلسله مبارکه خاندان
نقشبندیه مجددیه عثمانیه مالکیه ص ۱۷۴) وهاب

کوي او دخپل عنصري بدن سره حاضریري چه کله مرید یا شاگرد مطمئن
شی نو بیا ځي. دداسې عقیدې والا کس څه حکم دې؟

المستفتی: عبدالهادی، ظهیر الحق گرهی کپوره مردان ۱۴۰۱ هـ ۵۱۷۱

الجواب: په جزوي طور باندې دا ممکن دي بلکه واقع دي (۱) لیکن کلی
طور او دقاعدي مطابق دحاضریدلو عقیده بنسکاره شرک دې. (۲) او واقعي
نه خلاف دي په دې کښې د غیر الله دپاره علم غیب ثابتیدل دي او د کرېلا
په مقام کښې د "انصر اخاک ظالماً او مظلوماً"، نه اجتناب راځي. (۳)

د کلمه طیبه مقصد او د جبریه و عقیده

سوال: تبلیغي حضرات د کلمه طیبې مقصد د خدائي نه د کیدلو یقین او
مخلوق د نه کیدلو یقین بنائي خو ځما په خیال کښې دا د جبریه و عقیده ده
ددې متعلق وضاحت او کړي؟

المستفتی: فضل گل ملوزی صده کوهات ۱۴ رجب ۱۴۰۴ هـ

جواب توکل علی الله او جبر کښې فرق نه کول غلط فهمي او بد فهمي ده دتول

(۱) قال ابن عابدين وعبارة النفسى فى عقائده وكرامات الاولياء حق فتظهر الكرامة على طريق نقض
العادة للولى من قطع المسافة البعيدة فى المدة القليلة وظهور الطعام والشراب واللباس عند الحاجة
والمشى على الماء والهواء وكلام الجماد والعجماء واندفاع المتوجه من البلاء وكفاية المهم من العناء
وغير ذالك من الاشياء اه.

• (ردالمختار ص ۲۸۴ ج ۲ مطلب فى ثبوت كرامات الاولياء والاستخدامات)

قال الشاه غلام على عبدالله المجددى: میاں زلف شاه که یکے از مخلصان حضرت ایشان (مرزا مظہر جان جاتان)
است گفت که من در اوائل حال که بخدمت حضرت ایشان می آمدم در دشت راه گم کردم ناگاه بزرگے نمودہ شد مرا براه
راست آوردند گفتم کہ شاید تیرہ گفتند تو برائے بیعت پیش کی کہ میروی من ہانم دوبارہ این واقعہ پیش آمد۔
(مقامات مظہریہ للشاہ غلام علی عبدالله المجددی رحمہم اللہ تعالیٰ حرمة واسعة ص: ۱۶۱)

(۲) یعلم ما بین ایدیہم وما خلفہم ولا یحیطون بشی من علمہ الا بما شاء (پ: سورة البقرة ع: ۲ آیت: ۲۵۵)

(۳) عن انس بن مالک قال قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم انصر اخاک ظالماً او مظلوماً قال یارسول الله
هذا ننصره مظلوماً فكيف ننصره ظالماً قال تأخذ فوق یدیه.
(صحیح البخاری کتاب المظالم ص ۳۳۰ ج ۱ باب اعن اخاک ظالماً او مظلوماً)

اهل اسلام دا عقیدہ دہ چہ د اللہ د اجازت او امر نہ بغیر ہیخ یو کار نہ کیری (۱)
او اللہ تعالیٰ دھر کار خالق (پیدا کونکي) دې کاسب نہ دې (۲) او په خلق او
کسب کسبې فرق کول پکار دي نو دې جماعت (دې) باندي اعتراض کول پخپله
غلطي کول اهل حق ته د غلطی نسبت کول دی. والی الله المشتکی

د نظم شاعر ته خالق نظم وئیل جائز نه دی

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کسبې څه فرمائي چه داسې وئیل چه، ددې
نظم خالق څوک دې. دا جائز دې که نه؟

المستفتي: مولانا روح الامين صوابي مردان ۱۲۱۱۳۱۹۸۷

جواب دهر څيز خالق يعني د نشت نه شته کول صرف الله تعالى دې شعر
جوړولو والا جوړونکې او ويونکې دې (۳) خو خالق نه دې قال الله تعالى قل
الله خالق كل شي الاية (۴) وهو الموفق

﴿ ۱ ﴾ قال العلامة على القارى ولا يكون فى الدنيا ولا فى الآخرة شئ اى موجود حادث فى الاحوال جميعاً
الا بمشيئته اى مقروناً بإرادته وعلمه وقضاءه اى حكمه وامره الخ (شرح فقه الاكبر ص ۳۱ لله تعالى
اوجد المخلوقات لا من شئ)

﴿ ۲ ﴾ قال الملا على قارى وجميع افعال العباد من الحركة والسكون اى علم اى وجه يكون من الكفر
والايمان والطاعة والعصيان كسبهم على الحقيقة اى لا على طريق المجاز فى النسبة ولا على سبيل الاكراه
والغلبة بل باختيارهم فى فعلهم بحسب اختلاف اهوائهم وميل انفسهم فلها ما كسبت وعليها ما اكتسبت
لا كما زعمت المعتزلة ان العبد خالق لافعاله الاختيارية من الضرب والشتم وغيره ذالك ولا كما زعمت
الجبرية القائلون بنفى الكسب والاختيار بالكلية ففى قوله تعالى اياك نعبد واياك نستعين رد على
الطائفتين فى هذه القضية. والحاصل ان الفرق بين الكسب والخلق هو ان الكسب امر لا يستقل به الكاسب
والخلق امر مستقل به الخالق وقيل ما وقع بآلة فهو كسب وما وقع لا بآلة فهو خلق ثم ما اوجده سبحانه من
غير القران قدرة الله تعالى بقدرة العبد وارادته يكون صفة له ولا يكون فعلاً له كحركة المرء تعش وما اوجده
مقارناً لايجاد قدرته واختياره فيوصف بكونه صفة وفعلاً وكسباً للعبد كالحركات الاختيارية ثم
المتولدات كالالم فى المضروب والانكسار فى الزجاج بخلق الله وعند المعتزلة بخلق العبد (والله تعالى
خالقها) اى موجد افعال العباد وفق ما اراد لقوله تعالى ا لله خالق كل شئ الخ (شرح فقه الاكبر لملا على
قارى ص: ۵۰، ۳۹ افعال العباد كسبهم وخلق الله تعالى)

﴿ ۳ ﴾ قال الملا على قارى والله تعالى خالقها اى موجد افعال العباد وفق ما اراد لقوله تعالى الله خالق كل
شئ (شرح فقه الاكبر لملا على قارى ص ۵۰ الفرق بين الكسب والخلق)
﴿ ۴ ﴾ پ: ۱۳ سورة الرعد ركوع: ۸ آيت: ۱۶

غير الله ته د آواز کولو حکم

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کسبې څه فرمائي چه يا رسول الله، يا غوث
الا عظم، يا پير بابا وئیل جائز دي که نه؟ ددې عقیده شرک دې يا نه؟
غير الله ته د آواز کولو حکم واضح کړئ؟

المستفتي: عبد المتين چمکني پشاور ۱۱۲۱۱۹۸۴

الجواب: غير الله ته د غيبي تسلط په ارادې سره آواز کول ښکاره شرک دې او
په نورو ارادو سره کله موهم د شرک او کله جائز دي. (والتفصيل في
الفتاوي الرشيدية)

په صحيح عقيدې سره يا محمد وئیل جائز دی

سوال: که د يو سري عقیده صحيح وي پيغمبران او وليان عالم الغيب او
حاضر نه گنړي نو دهغوی دپاره په يا محمد سره آواز کول جائز دې که نه؟
المستفتي: نور الله هرات افغانستان

جواب: المحذور هو النداء بيا محمد على عقيدة علم الغيب واعتقاد التسلط الغيبي
علماً وقدرة لا محض النداء كما فى التشهد ﴿ ۱ ﴾ وكما فى حديث الطبرانى الصغير
صفحه ۱۰۳ فمن قال يا محمد انى اتوجه اليك فلا اثم فيه الا ان الاجتناب عنه احوط
فى غير التشهد والصلاة والسلام لكونه موهما ﴿ ۲ ﴾ وهو الموفق

د اولياء الله نه مدد طلب کول په دې عقیده باندي

چه دې ددې د پاره مقرر دې دا ښکاره شرک دې

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کسبې څه فرمائي چه د اولياءو نه براه
راست څه غوښتل او مدد غوښتل ناجائز دي ليکن زيد وائي چه ولي مشكل
کشا دې د ولي نه بذات خود هم غوښتل جائز دي پديکسبې څه بدي نشته
وضاحت او کړئ؟

المستفتي: محمد پير سډو مردان ۱۲۷ ستمبر ۱۹۸۲

﴿ ۱ ﴾ السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته كما فى التشهد الصلاة.

﴿ ۲ ﴾ دا آواز (ندا) که د حاضر ناظر په عقيدې سره نه وي نو بيا هم په دې خاص آواز يعني په
دې خاص نوم د آواز کولو گنجائش نشته ځکه چه پيغمبر ﷺ ته د هغه په خپل نوم سره
آواز کول منع دي. البته يا رسول الله وغيره پشان آواز کول خير دې چه عقیده خرابه نه وي.

الجواب: پہ اولیاء وسیلہ نیول جائز دی (۱) لیکن د غیر اللہ نہ پہ دی عقیدی سرہ غوبنستل چہ اللہ تعالیٰ دی د حاجتونو (۲) پورہ کولو دیارہ مقرر کریدی، دا شرک جلی دی (۳) وهو الموفق

یا مصطفیٰ مشکل کشا وئیل

سوال: یا مصطفیٰ، مشکل کشا وئیل شرک دی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: لطیف اللہ مدرسہ عربیہ شمس العلوم..... ۱۵ شعبان ۱۴۱۰ھ
الجواب: دا الفاظ دحافظ ناظر او عالم الغیب پہ عقیدی سرہ وئیل شرک جلی دی. اود عشق او محبت پہ انداز کنبی وئیل جائز دی (۴) او پیغمبر ﷺ تہ مشکل کشا وئیل پہ دی معنی سرہ چہ د خدائی د طرفنہ د مشکلات تو د حل کولو دیارہ مقرر دی دروغ دی او کفر دی. او پہ دی معنی سرہ چہ دہغہ پہ توسل (وسیلہ نیولو) سرہ بہ مشکلات حل شی صحیح او جائز دی (۵)

د خوب تعبیر او یا رسول اللہ پہ ما باندی رحم اوکرہ والا مسئلہ

سوال: علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی خہ فرمائی (۱) چہ یو سرے خیل خوب داسی بیان کری چہ ماتہ پہ خوب کنبی د نبی ﷺ زیارت نصیب شو نو وے فرمائیل چہ کوم سرے پہ ما باندی درود شریف وائی نو خہ دہغہ

﴿۱﴾ قال الله تعالى وكان من قبل يستفتحون على الذين كفروا (پ: ۲ سورة البقرة ع: ۱۱ آیت: ۸۹)
قال الله تعالى وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون (پ: ۹ سورة الانفال ع: ۱۸ آیت: ۳۳) وقال الله تعالى وكان ابوهما صالحا (پ: ۱۲ سورة الكهف ع: ۱ آیت: ۸۲) وقال الله تعالى وابتغوا اليه الوسيلة (پ: ۶ سورة المائدة ركوع: ۱۰ آیت: ۳۵)
﴿۲﴾ قال الله تعالى ما تعبدكم الا ليقرّبونا الى الله زلفى (پ: ۲۳ سورة زمر ركوع: ۱۵ آیت: ۳)
﴿۳﴾ (وتمامه في رسالة مقالات ص ۵ و ص ۵۵ للشيخ محمد فريد دامت برکاتهم)
﴿۴﴾ قال الحصفى كره قوله بحق رسلک وانبيائک واوليائک اوبحق البيت لانه لاحق للخلق على الخالق تعالى وقال ابن عابدين قد يقال انه لاحق له وجوبا على الله تعالى لكن الله تعالى جعل لهم حقا من فضله او يراى بالحق الحرمة والعظمة فيكون من باب الوسيلة وقد قال الله تعالى وابتغوا اليه الوسيلة وقد وعد من اداب الدعاء التوسل على ما في الحصن وجاء في رواية اللهم اني اسالك بحق السائلين عليك وبحق ممشاي اليك فاني لم اخرج اشرأ ولا يطرا الحديث (الدر المختار مع ردالمحتار ص ۲۸۱ ج ۵ كتاب الحظر والاباحة فصل في البيع)

﴿۵﴾ قال العلامة ان عابدين قوله لانه لاحق للخلق على الخالق قد يقال انه لاحق لهم وجوبا على الله تعالى لكن الله سبحانه وتعالى جعل لهم حقا من فضله او يراى بالحق الحرمة والعظمة فيكون من باب الوسيلة وقد قال الله تعالى وابتغوا اليه الوسيلة وقد وعد من اداب الدعاء التوسل على ما في الحصن الخ (ردالمحتار ص ۲۸۱ ج ۵ كتاب الحظر والاباحة فصل في البيع)

فریاد تہ رسیبم نو آیا د قرآن او حدیث پہ رنرا کنبی غیر اللہ دستگیری او فریاد رسی کولی شی؟ (۲) او کہ خوک داسی او وائی چہ ای د اللہ نبی پہ ما باندی رحم او کرے نو آیا غیر اللہ رحم کولی شی

المستفتی: شیر زمان هولز مین کمپنی تبوک سعودی عرب ۱۲۲ صفر ۱۴۰۱ھ
جواب: د قرآن او سنت پہ رو سرہ غائبانہ فریاد پورہ کونکی او مشکلات تو حل کونکی صرف اللہ تعالیٰ دی پہ خوب کنبی د پیغمبر ﷺ نہ اوریدی شوی کلام حجت او دلیل نہ دی. د خوب وخت د غفلت وخت دی پس چہ کوم خوب والا کلام او خبری د قرآن او سنت سرہ متعارض وی د هغی بہ یا تاویل کیری او یا بہ غلط وی والتاویل المناسب في المنام المسطور ان الله تعالى يغيث بجاهي وبكثرة صلاته علي هذا الرجل. (۲) حضور ﷺ رؤف او رحيم دی خو چہ کوم رحم د علم غیب تقاضا کوی نو د هغی ثبوت بہ صرف د اللہ تعالیٰ دیارہ کولی شی (۱)

بندہ پہ کولو کنبی با اختیارہ دی

سوال: یو سرے کانری یا بل خہ خیز او غورخوی او وائی چہ دا ما او غورخولو کہ اللہ تعالیٰ؟ پہ دلیل کنبی وائی فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر، چہ مونر تہ اختیار شتہ او کہ اختیار نہ وی نو پدی آیت عمل نشی راتلی، ددی مسئلہ حقیقت واضحہ کری؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد دین مسعود وزیرستان..... ۲۱۴۱۱۹۸۲

الجواب: دا سرے جاہل دی دی پہ توکل او تعطل (بی کارہ کیدلو) کنبی فرق نشی کولی او نہ پہ خلق (پیدا کولو) او کسب (کول) فرق کولی شی. دمخلوق نہ دنہ کیدو یقین پہ اسبابو باندی عدم اعتماده وائی، فافهم (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال الله تعالى (وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو) (پ: ۷ سورة الانعام ركوع: ۱۳ آیت: ۵۹)
وقال الله تعالى ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير... الآية (پ: ۹ سورة الاعراف ع: ۱۳ آیت: ۱۸۸)
﴿۲﴾ قال الملا على القارى وجميع افعال العباد من الحركة والسكون اى علم اى وجه يكون من الكفر والغلبة بل باختيارهم فى فعلهم بحسب اختلاف اهوائهم وميل انفسهم فلها ما كسبت وعليها ما اكتسبت لا كما زعمت المعزلة ان العبد خالق لافعاله الاختيارية من الضرب والشم وغيره ذالك ولا كما زعمت الجبرية القائلون بنفى الكسب والاختيار بالكلية... الخ (شرح فقه الاكبر لملا على قارى ص: ۴۹، ۵۰ افعال العباد كسبهم وخلق الله تعالى)

(نوٹ): دآیت مطلب دادی چه بنده ته په کسب کنبی اختیار دی مجبور نه دی.

تقدیر اسباب پریخود نه لازمی

سوال: علمائی دین دی مسئلې باره کنبی څه فرمائي چه د تقدیر فیصله په ازل کنبی شوې ده چه الله تعالی دلوح محفوظ نه دانسان د ژوند فیصله د غریبی او مالداري په صورت کنبی کوي نو بیا مونږ په دنیا کنبی دا تکلیفونه ولې اوچتوؤ بلکه چه څه ځمونږ په تقدیر کنبی وي هغه به پخپله رسیږي، وضاحت او کړی او مطمئن کړی؟

المستفتي: حکم خان رسالپور نوشهره..... ۲۸ ذوالحجه ۱۴۰۴ هـ

جواب الله تعالی چه حکیم مطلق دی او په بندگانو د مور پلار نه هم زیات مهربان دی دا فقیری او مالداري د ازل نه شوی دی لیکن دا ئې زموږ نه پټ ساتلی دی. او مونږ ته ئې دا حکم کړې دی چه تاسو د ذرائع او اسباب استعمال کړئ تاسو ته به خپل قسمت رسیږي. او مونږ ته ئې دا اجازت نه دی را کړې چه ذریعې او اسباب پرېږدو او د قسمت په انتظار کنبی کینو.

(نوټ): په داسې باریکو (نازکو) اود ذهنونو نه اوچتو مسئلو کنبی سمعنا واطعنا والاعمل اختیارول دصحابه کرامو شان دی تحقیق پسې تلل نه. (۱)

تقدیر څه شي دي؟

سوال: د تقدیر حقیقت حقیقت څه دی، او په څه طریقي سره تقدیر بدلیږي او د مقدر په وجې مونږ مکلف ولې یو وضاحت او کړی؟

المستفتي: میان محمد ملاکنډ ایجنسي..... ۱۹۷۸ء ۳۱۷

الجواب: تقدیر د الله دارادې نه عبارت دی او د الله تعالی د ذات او صفاتو علم په حقیقت کنبی ځمونږ د طاقت نه بهر دی لهذا د تقدیر حقیقت معلومولو پسې لگیدل وخت ضائع کول دي. په داسې نازکو او عام ذهنونو نه اوچتو مسئلو کنبی سمعنا واطعنا وئیل دصحابه کرامو شان دی (۲)

(۱) (۲) عن عائشة رضی الله عنها قالت سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من تكلم في شيء من القدر سئل عنه يوم القيمة ومن لم يتكلم فيه لم يسئل عنه رواه ابن ماجة. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۳ ج ۱ باب الايمان بالقدر الفصل الثالث)

په تقدیر او اسبابو او محنت کنبی منافات نشته

سوال: علمائی دین دی مسئلې باره کنبی څه فرمائي چه یو طالب علم په امتحان کنبی فیل شي یا تاجر ته په تجارت کنبی نقصان اوشي یا یو زمیندار په پټي کنبی خاوره (مصنوعي خاوره) نه غوړ ځوي او د حفاظت خیال نه کوي او د پټي نه کم پیداوار اوشي نو دا خلق وائی چه ځمونږ په قسمت کنبی ئې داسې لیکلې وو که مونږ زر واری کوشش کړې وي خو ختم کیدلې نه شوه. الله تعالی نه دغه شان منظوره وه او س سوال دادی چه آیا خدائی ددوی په تقدیر کنبی ناکامی لیکلې وه؟ آیا ددی ناکامیابو اصل وجه محنت نه کول دی او که تقدیر هم داسې وو بعضې خلق وائی چه مونږ مجبور وه یو که محنت کوؤ او که نه چه خدائی څه کوي هغه به کیږي. (۲) الله احسن الرازقین (بنائسته رزق ورکونکی) دی پدی کنبی څه شبه نشته خو انسان له د رزق د حاصل کولو ذریعې تلاش کول پکار دي یا لاسونه په یو بل واړوي او کیني او وائی چه څه څه نه کوم هغه رازق دی بغیر څه تلاش او مخنت نه به خامخا ماته روزي را کوي. (۳) د خوراک خیزونو نرخونه او په هغې کنبی بره خکته تلل راتلل د معاشري په افرادو باندې منحصر ده او که دا نرخونه روزانه الله تعالی د فرشتو په ذریعې سره زمکې والو ته رسوي، او د گرانې ارزانې هغه پخپله اعلان کوي؟

المستفتي: غلام نبي هوتي مردان..... ۱۲۱ محرم الحرام ۱۳۹۲ هـ

جواب (۱) الله تعالی ته په ازل کنبی معلومه وه چه دا سرې به محنت نه کوي نو دهغه دپاره ئې ناکامي او نقصان مقدر کړو او ډیر کرته بغیر محنت نه هم دده دپاره کامیابي وی، ځکه چه الله تعالی ته په ازل کنبی معلومه وه چه دا سرې به نقل یا سفارش وغیره سبب په کار راوړي گني نو په عقلی او نقلی دلیلونو سره دا خبره ثابت ده چه انسان خالص مجبوره نه دی (۲) د رازق دا مقصد نه دی چه انسان به هیڅ کار نه کوي. لکه چه د خالق دا مطلب نه دی چه انسان دی واده نه کوي او بچي دی ورته ملاؤ شي. (۳) گرانې او ارزاني د الله تعالی د طرف نه ده. ډیر کرته د معاشري د افرادو د خواش خلافت بره والې خکته والې کیږي (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله هو المسعر (۱) ددی دامقصد نه دی چه دمعاشري دافرادو دې اعتدالو

(۱) عن انس رضي الله عنه قال قال الناس يا رسول الله غلا السعر فسعر لنا فقال ان الله هو المسعر القابض الباسط الرزاق واني لأرجوا ان القى الله وليس احد منكم يطالبني بمظلمة في دم ولا مال واسناده على شرط مسلم وصححه ابن حبان والترمذی (ردالمحار ص ۲۸۳ ج ۵ کتاب الحظر والاباحة فصل في البيع)

پدې کښې څه دخل نشته، بلکه ددې دخل (اثر) خو موجود دې لکه چه په صحت او مرض کښې د بې اعتدالو اثر موجود دې. وهوالموفق

قاتل ته په مقدر قتل باندې سزا ولې؟

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه مرگ د الله تعالى د طرفه مقرر شوې وي نو که څوک بل کس قتل کړي نو قاتل ته د هغې سزا ولې ور کولې کيږي؟

المستفتي: محمد قاسم متعلم دارالعلوم حقانيه ۱۹۰۰ رجب ۱۴۰۴ هـ

جواب: چونکه الله تعالى دا مقرر کړې چه دا قاتل به دا سړې په قصد او ارادې سره قتلوي نو ده ته به ددې اختيار او ارادې په دې فعل باندې سزا ورکولې کيږي لکه چه الله تعالى د يو طالب علم متعلق مقرر کړې وي چه دې به اراده کوشش نه کوي نو ممتحن به ئې فيل کوي يا لکه د مستفتي دناپوهي او بې علمي د وجې نه الله تعالى دده دپاره تپوس کول مقرر کړې او مفتي هم جواب ورکوي. وهوالموفق

د معدن السرور رسالي (تأليف مولانا شمس الحق افغاني) بهاولپور تصديق او تصويب
عرض! دا رساله معدن السرور فتوي بهاولپور چه د علامه شمس الحق افغاني ده مجلس اهل سنت والجماعت شائع کړې نو بنده په مقدس جناب کښې عرض کونکې دې چه تصديق او تصويب سره د مهر لگولو نه او کړې دير مهرباني به وي. المستفتي: اهل سنت والجماعت پاکستان

جواب: ددې ټولو جوابو سره ځمونږ پوره اتفاق دې د حضرت مولانا شمس الحق افغاني صاحب رائي ځمونږ رائي ده. نجديه او سلفيه فرقې د دليلونو په رنډا کښې په بد فهمي او غلط فهمي کښې مبتلا دي. فقط از (حضرت مولانا مفتي) محمد فريد عفي عنه (شيخ الحديث دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک)

په کلمه طيبه کښې زياتوالي او د شيعه گانو عقیده

سوال: حضرات علمائي کرامو او د ملت مشرانو ته عرض دې چه د نهم او لسم جمات د دينيات په نصاب کښې دوه کلمې راغلې دي (۱) لا اله الا الله محمدرسول الله. را هنمائي اساتذه ص ۲۷ جمات نهم و دهم وزارت تعليم حکومت پاکستان (۲) لا اله الا الله محمدرسول الله على ولى الله وصى

رسول الله و خليفه بلا فصل. همدارنگې په صفحه ۳۲ ئې هره يوه د اسلام کلمه گرځولې ده ددې حکم څه دې وضاحت ئې او کړي؟

المستفتي: محمد توصيف الرحمان عزيز الله جامع مسجد گنبد والي جهلم شهر ۱۵/۱۲/۱۹۷۲

الجواب: ښکاره خبره ده چه حضرت علي عليه السلام وصي کيدل يا خليفه بلا فصل کيدل دروغ دي او د شيعه گانو بې ثبوت دعوى ده البته کفر نه دې فسق او بدعت دې (۱) نو چه څنگه په زنا او سود سره په اولني کلمه کښې څه خرابي نه راځي البته په تابعداري او وفا داري کښې نقصان راځي نو دغه شان پدې دويمه کلمه کښې په مخصوص الفاظو او وفاداري کښې نقصان راځي خو په وفاداري او تابعداري يعني د ايمان په کمال کښې نقصان راځي او دا سړې فاسق او بدعتي دې ده پاک او ناپاک په ملاوت او يو ځاني والي سره پاک هم ناپاکه کيږي. وهوالموفق

د الله نه د علم حکمت او قدرت نفي کول کفر دې

سوال: (۱) لوقال احد لا حد من الذكر او المرأة الله جل جلاله خلقت ذکرا بغير علم يعنى ولم يعلم والمناسب ان يخلقک امرأة او قال خلقتک امرأة بغير علم والمناسب ان يخلقک ذکرا هذا مفهوم الکلام. ماالحکم لقائل هذا الکلام؟

(۲) ولوقال احدا لدعاء الابلق شر من الله يعنى السحر والجادو اقوى من الله ماالحکم لقائل هذا الکلام؟ المستفتي: محمدصادق صابر هزاره ۲۳ جمادى الثاني ۱۴۰۲ هـ

جواب: هذا الشخص يصير بهذه الالفاظ كافرا بالله لانه نفى عن الله تعالى العلم ﴿۲﴾ وقال الله تعالى ان الله بكل شىء عليم الآية ﴿۳﴾ ولانه نفى عن الله تعالى حكمة وهو عليم حکيم كما قال الله تعالى انک انت العليم الحكيم. الآية ﴿۴﴾

﴿۱﴾ قال ابن عابدين اقول نعم نقل في البرازية عن الخلاصة ان الرافضي اذا كان يسب الشيعين ويعلمهما فهو کافر وان كان يفضل عليهما فهو مبتدع (ردالمحتار ص ۳۲۱ ج ۳ مطلب مهم في حکم سب الشيعين) وفي الهندية وان كان يفضل عليا کرم الله وجهه على ابى بکر رضى الله عنه لا يكون کافرا الا انه مبتدع بالانبياء عليهم الصلاة والسلام

﴿۲﴾ وفي الهندية يكفر اذا وصف الله تعالى بما لا يليق به..... او نسبته الى الجهل او العجز او النقص ويجوز ان يفعل الله تعالى فعلا لا حکمة فيه الخ. (عالمگیری ص ۲۵۸ ج ۲ فصل في موجبات الکفر)

﴿۳﴾ (پ: ۱۰) سورة الانفال رکوع: ۶ آیت: ۷۵

﴿۴﴾ (پ: ۱) سورة البقرة رکوع: ۵ آیت: ۳۲

(۲) ان الله خالق كل شيء من الخير والشر ومريد كل شيء من الخير والشر وودع في كل شيء خواص متفاوتة بعضها اقوى من بعض آخر فان كان قصد هذا القائل تفاوت التأثير فلا حرج عليه وان كان قصده تنقيص كلام الله تعالى فهو كافر ﴿١﴾ فقط
ددی اسلام نه خو کفر به دې ددی کلماتو حکم

سوال: یو سړې د ښځې خاوند په مینځ کښې د اختلاف اچولو کوشش او کړو نو ښځې ورته خیرې شروع کړې خاوند ورته اووئیلې چه خیرې مه کوه اسلام ددېنه منع کړې ده بلکه د هدایت دعاگانې کوه نو ښځې ئې د خولې نه دا الفاظ ویستل چه د داسې اسلام نه کفر ښه دې کفر ښه دې نو په دې الفاظو سره ښځه کافره شوه او که نه؟ او نکاح باقی پاتې شوه او که نه؟
المستفتی: محبوب الرحمان ۱۱۲۱۱۹۷۴

جواب په ظاهره د ښځې مراد دادې چه د داسې اسلام نه چه په هغې کښې د ظالم دپاره بد دعا (خیرې) منع وی کفر ښه دې لهذا دا خبره اگرچه غلطه ده لیکن کفریه نه ده، پس په دې صورت کښې تجدید د نکاح کول احوط دی ضروری او فرض نه دی. ﴿۲﴾ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال ابن عابدين وكذا لو اسنده الى امانة عادية يجعل الله تعالى والشمس والقمر بحسبان اي سيرا هما بحسبان واستدل الى بسير النجوم وحركة الافلاك على الحوادث بقضاء الله تعالى وقدره وهو جائز كاستدلال الطبيب بالنبض على الصحة والمرض ولو لم يعتقد بقضاء الله تعالى او ادعى علم الغيب بنفسه يكفر. (ردالمحتار ص ۳۲۵ ج ۳ مطلب في دعوى علم الغيب)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين انه لا يكفر بستم دين مسلم اي لا يحكم بكفره لامكان التأويل اقول وعلى هذا ينبغي ان يكفر من شتم دين مسلم ولكن يمكن التأويل بان مراده اخلاق الرديئة ومعاملة القبيحة لا حقيقة دين الاسلام فينبغي ان لا يكفر حينئذ واقره في نور العين واما امره بتجديد النكاح فهو لا شك فيه احتياطاً خصوصاً في حق الهمج الارذال الذين يشتمون بهذا الكلمة فانهم لا يخطر على بالهم هذا المعنى الخ (ردالمحتار ص ۳۱۶ ج ۳ مطلب في حكم من شتم دين مسلم)

قبر ته سجدہ د عبادت کول مکروه دي

سوال: عالمان ددين په دې مسئله کښې څه فرمائي چه قبرته يا قبرته نزدې سجده کول څنگه دی شرک دي يا کبيره گناه ده؟ د قرآن او سنت په رڼا کښې جواب راکړئ.

المستفتی: مولوی نورالحق باره بازار خیبر ایجنسی ۱۶ ربیع الثانی ۱۴۱۱ هـ
جواب قبرته نزدې سجده کول مکروه تحریمی دی. ﴿۱﴾ او قبرته سجده د عبادت کول شرک دی. او قبرته سجده د تعظیم کول حرام دی. والفرق بينهما في كون الساجد معتقدا لكون المسجود له مسلطاً علي الساجد علماً وقدرة او غير معتقد لهذا. كما في الهندية ص ۳۶۸ ج ۵ من سجد للسلطان علي وجه التحية او قبل الارض بين يديه لا يكفر ولا كن يأثم وارتكابه الكبيرة وهو المختار وقال الفقيه ابو جعفر رحمه الله وان سجد للسلطان بنية العبادة او لم تحضره النية فقد كفر كذا في جواهر الاخلاط ﴿۲﴾

شريعت پريده. دا الفاظ د کفر دي

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د يو سړي نه دهغه خور د جينئ رشته او غوښتله نو هغه سړي (زید) په دې شرائطو منظوره کړه چه واده وغيره به شرعي طريقه باندې وي گانې بجاني او ډولونه به پکښې نه وي نو د زید او رونه او خور او وې چه د شريعت خبرې پريږده په ودونو کښې خو دا رسمونه او رواجونه وي. چه شرائط ئې اونه منل، نو زید بل ځائي کښې رشته او کړه او هغوي ئې شرطونه او منل نو اوس چه د زید رونه او خور دا الفاظ استعمال کړي دي چه شريعت پريږده. ددې حکم څه دي؟ او ددوي د نکاح به څه کيږي؟

المستفتی: محمد اقبال مدرسه کنز العلوم گجرات مظفر گړه ۱۷ مئی ۱۹۸۳ء
﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين وتكره في اماكن ومقبرة لان اصل عبادة الاصنام اتخاذ قبور الصالحين مساجد وقيل لانه تشبه باليهود وعليه مشى في الخانية ولا بأس بالصلاة فيها اذا كان فيها موضع اعد للصلاة وليس فيه قبر ولا نجاسة كما في الخانية ولا قبلته الى قبر حلية. (ردالمحتار ص ۲۷۹ ج ۱ مطلب تكره الصلاة في الكنيسة)

﴿۲﴾ (هنديہ ص ۳۶۸ ج ۵ الباب الثامن والعشرون في ملاقات الملوك والتواضع لهم الخ)

الجواب: پہ دے شرط کہ لیکلی شوی خبری رشتیا او ثابتی وی نو پہ دغه کسانو چہ د شریعت ردئی کرې ایمان او نکاح تازه کول ضروری دي دکفر د کلمو په وئیلو سره نه نکاح باقی پاتې کیږي او نه حقوق. بدل علیه ما فی الهندیه و اذا قال الرجل لغيره حکم الشرع فی هذه الحادثة کذا فقال ذالک الغير (من برسم کرامی کم نه بشرع) یکفر عند بعض المشائخ (هندیه ص ۲۹۹ جلد ۲) واللہ اعلم (۱)

د نور اوبشر مسئلہ. د علم کلی. اختیار کلی او حاضر ناظر عقیدو وضاحت

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمایې چہ حضور ﷺ بشر هم دې او نور هم مگر لبا سا (ظاهراً) بشر او حقیقتاً نور دې (۲) دده دپاره دکائنات د ابتداء نه نه جهنم او جنت ته داخلیدلو پورې علم کلی حاصل دې او هغه مختار کل او حاضر ناظر دي که دا عقیدې غلطې وي نو ددې سړي څه حکم دي؟ المستفتي: حافظ افسر گندي خان خیل لکي مروت..... ۱۰ ستمبر ۱۹۹۰

جواب کوم سړي چہ پیغمبر ﷺ بشر او سید البشر منی او پیغمبر ﷺ د پاره ټول هغه خیزونه مني چہ د نبی ﷺ د شان سره مناسب وي وهو الاستغراق العرفی کما فی اتینہ کل شیء سبباً (۲) او اوتیت من کل شیء الایة (۳) او د مختار کل دا معنی کوي چہ کومه د عربی معنی ده، په ټولو مخلوقاتو کښې بزرگ ترین او د ټولو امورو د مشاهدې نه دا مراد وي چہ پیغمبر ﷺ د الله تعالی په ذات او صفاتو کښې مستغرق او فنا دې او د الله تعالی په حکم بعضې مناسب کائنات طرف ته هم نظر کوی (۴) نو دا سړي مشرک نه دې گیني مشرک به وي (۵) (نوټ): دا خلق (بریلیان) په عشق رسول ﷺ کښې بې اعتدالی په شرک مبتلاء (اخته) کرې دي. وهو الموفق

(۱) عالمگیری ص ۲۷۲ جلد ۲ موجبات الکفر انواع

(۲) (پ: ۱۶) سورة الکہف رکوع: ۱ آیت: (۸۳)

(۳) (پ: ۱۹) سورة النمل رکوع: ۱۷ آیت: (۲۳)

(۴) قال الله تعالی ولا یحیطون بشی من علمه الا بما شاء..... اه (پ: ۳) سورة البقره رکوع: ۲ آیت: (۲۵۵)

(۵) وعنده مفاتیح الغیب لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البر والبحر وما تسقط من ورقه الا یعلمها. الایة (پ: ۷) سورة الانعام رکوع: ۱۳ آیت: (۵۹)

ستا په سبق دې اسمانی تندر او غورځیرې. دا الفاظ د کفر نه دی

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمایې چہ د زید لس کلنې بچې قران مجید په ناظره وائی د زید ښځه هنده، په غصه کښې راغله په کنځلو کښې ئې ورته د الفاظ هم استعمال کړل چہ ستا په سبق دې تندر پریوځي،، یعنی ستا په سبق دې اسمانی بچلی راو غورځیرې. نو ددې الفاظو استعمالولو سره څه فرق پریوځي او کفارہ ئې څه ده؟ او په نکاح څه فرق پریوځي که نه؟ المستفتي: متعلم جامعہ حقانیہ... ۴ ستمبر ۱۹۸۲

جواب دا جاها لانه غصه ده په دیکښې کفریه یا شرکيه یا قسميه الفاظ نشته نو کفارہ هم نه لازمیرې. (۱)

قران سره به مې جماع کرې وی وئیلو سره د کفر لازمیدل

سوال: یو سړي دا الفاظ وئیلې دي که ما دا بد کار او کرو نو نعوذ بالله د قران سره چہ مې جماع کرې دي بیا هغه کار هم اوشو اوس هغه سړي غواړي چہ ما دا کفریه الفاظ وئیلې دي اوس به ماته کوم عذاب را کولې شي او توبه ئې کرې ده خو دا سړي به اوس کافر وی یانه، او کفارہ به ورکوی یا نه؟ المستفتي: عبد المالك نریاب کوهات..... ۲۷ شوال ۱۴۰۱

جواب داد قسم معامله ده لکه، ان فعلت کذا فانا يهودي لکون جماع المصحف تو هینا و کفرا، بس کله چہ هغه سړي بد کار او کرو نو خا نث شو او که ددې سړي عقیده دا وه چہ په دې صورت کښې بد کار کولو والا کافر کیږي نو دا سړي کافر هم شو کما فی الهندیه وغیره (۲) گني نه کافر کیږي بهر حال دا سړي دې توبه او استغفار او کرې او ایمان دې تازه کرې او احتیاطاً د کفارہ هم ورکړي، وهو الموفق

(۱) وفي الهندیه وماکان خطاً من الالفاظ ولا یوجب الکفر فقائله مؤمن علی حاله ولا یؤمر بتجدید النکاح والرجوع عن ذالک کذا فی المحيط (فتاویٰ هندیه ص ۲۸۳ ج ۲ قبیل الباب العاشر فی البقاء)

(۲) ولو قال ان فعل کذا فهو يهودي او نصراني او مجوسي او بری من الاسلام او کافر او یبعد من دون الله او یبعد الصلیب او نحو ذالک مما یكون اعتقاده کفراً فهو یمین استحساناً کذا فی البدائع حتی لو فعل ذالک الفعل یلزمه الکفارة وهل یصیر کافراً اختلف المشائخ فيه قال شمس الائمة السرخسی رحمة الله علیه والمختار للفتویٰ انه ان کان عنده انه یکفر متى اتی بهذا الشرط ومع هذا اتی یصیر کافراً لرضاه بالکفر..... وان کان عنده انه اذا اتی بهذا الشرط لا یصیر کافراً لا یکفر الخ

(عالمگیری ص ۵۳ جلد ۲ الباب الثاني فیما یكون یمیناً وما لا یكون یمیناً)

د کافر د جہنم په ہمیشگۍ باندې د اعتراض جواب

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې د دوزخ د پاره فنا شته که نشته؟ که دیو سړي دا عقیده وي چې یو سړي ټول عمر مثلاً ۲۰ کاله کفر او کړو هغه ته الله تعالی څنګه همیشه عذاب ورکوي دا خو ظلم دې سزا د جرم مطابق پکار وي. یو عالم وئيلي دي چې آخره کښې به کافر هم جنت ته لارشي آیا دا عقیدې د اهل سنت والجماعت دي که نه؟ بینوا تو جوړوا

المستفتي: مولانا قاري عبداللہ بنو ۲۲ صفر ۱۴۰۳ هـ

جواب د اهل سنت والجماعت دا عقیده ده چې دوزخ به همیشه د پاره وي او کفار به هم همیشه د پاره په هغې کښې وي الله تعالی د کافرانو متعلق د خالدين فيها ابدأ (۱) الفاظ استعمال کړي دي چې د کافرانو متعلق په دوزخ کښې همیشه پاتې کیدو باندې دلالت کوي. دارنگې الله تعالی فرمائي في العذاب هم خالدون (۲) چې په همیشوالي باندې دلالت کوي. او دا قول هم کله نضجت جلودهم الایة (۳) په دې مقصد باندې دلالت کوي چې دا کافران به د اور سره عادت کيږي نه بلکه به شمیره کلونه په عذاب تیریدو باندې به هم د اور دا خلیدو پشان وي.

ویدل علیه ما اخرج الطبرانی وجعل لهم الابد وما اخرجہ ایضا خلود بلاموت وما اخرج الشیخان یا اهل النار لا موت وكذا حلیث ذبح الموت. واما ما روی عن ابی هريرة رضى الله عنه وابن مسعود رضى الله عنه وغيرهما "ليأتين على جهنم زمان ليس فيها احد فقال البغوي ان ثبت لمعناه ان لا يبقى فيها احد من اهل الايمان كذا في التفسير المظهر ص ۵۵ سورة هود.

پس دې عقیدې ساتلو والا عالم د دین د ضروریاتو نه منکر دي او داسې عالم د کافرانو او اهل زیغ خلقو امام کنړل پکار دي. اودویمه مسئله داده چې د قران مجید دایت، لو ردوا لعادوا الی ما هؤا، الایه (۴) نه هم دا معلومیږي چې په کفر باندې خاتمه دهغه سړي کيږي چې دهغه متعلق الله تعالی ته معلومه ده که دې همیشه ژوندې وي نو کافر به وي نو بس کفر هم

(۱) قال العلامة محمد عبدالعزيز الفرهاری باقیتان لا تفتیان ولا یفتی اهلها ای دایمتان لا یطرء ای لا یعرض علیهما علم مستمر لا دایما ولا زمانا یعتد به لقوله تعالی فی حق الفریقین ای اهل الجنة والنار خالدين فيها ابدأ ای فی الجنة او فی النار الخ (النبراس شرح شرح العقائد ص ۲۲۲ الجنة حق والنار حق) (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

همیشه شو او سزائي هم همیشه شوه دارنگې حکومت چې یو جرم باندې سزا مقرر کړي نو په دغه جرم باندې اقدام ددغې سزا التزام دي. فافهم وهو الموفق

یا رسول الله او یا محمد وئیل شرک دي که نه؟

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې یا رسول الله یا محمد وئیل شرک دي که نه؟

المستفتي: سید هارون علي شاه تاروجه پشاور ۲ رمضان المبارک ۱۴۰۱ هـ

جواب کوم سړي چې پیغمبر ﷺ حاضر ناظر او عالم الغیب گنړي هغه د قرآن او حدیث او آثارو (د تابعینو او صحابو اقوال) او د فقهاؤ د عبارتونو په بناء باندې کافر او مشرک دي البته د خوند یا محبت د پاره ندا کولو ته شرک وئیل جاهل یا متجاهل دي. دارنگې په صلاة او سلام کښې آواز کول جائز دی کله چې د ملائکو د رسولو په عقیدې باندې وي (۲) وهو الموفق

غیر ارادی طور باندې ذهن کښې د الله تعالی د

وجود باره کښې خیالات راتلل کفر نه دي

سوال: ماته په مونځ کښې د الله تعالی د وجود متعلق مختلف خیالات راځي په وړو کوالي مي د چانه اوریدلې وؤ چې الله تعالی نور دي نو اکثر د خدائي تعالی د وجود متعلق یوه د نور د کښې پشان تصویر ذهن ته راځي یو څو میاشتي مخکښې مي په اسمان کښې شني، سړي اوزیري وریځي پشان کښې لیدلې وي اوس راته هغه په مونځ کښې مخې ته راځي او کله کله څه تصویر هم په خیال کښې راځي براه کرم دي باره کښې تسلی را کړی چې په کفر کښې مبتلا نه شم.

المستفتي: کفایت احمد سي ټي ټیچر نوشهره زیارت کاکا صاحب ۱۹۸۹، ۱۰، ۷۱۱

(بقیه حاشیه) (۲) (پ: ۶ سورة المائدة آیت: ۸۰) (۳) (پ: ۴ سورة النساء رکوع: ۵ آیت: ۵۶) (۴) (پ: ۴ سورة الانعام رکوع: ۸ آیت: ۲۸)

(۱) علامه مفتی اعظم محمد فرید صاحب دامت برکاتهم فرمائي چې غیر الله ته نداء په پنځه قسمه ده: (۱) د پیغمبرو غیره کشف اوشی اونداء او کړی نو دا جائز ده. (۲) اودې عقیدې سره چې فرشتې ئې ورته رسوی صرف صلاة او سلام کښې جائز ده. (۳) اودې خیال سره چې ممکن ده چې الله تعالی به ئې ورته اورسوی داموهم د شرک دي. (۴) اود عشق او محبت په وجه د حاضر او مخاطب په شان نداء کول نه شرک دي اونه موهم د شرک دي بلکه معمول او معروف ده. (۵) اود علم غیب او علم کلی اعتقاد سره شرک جلی دي. اود اهل شرک او اهل بدع د شعارنه اجتناب ضروري دي. (مقالات ص ۲۰ لقیه العصر مولانا مفتی محمد فرید مجددی)

الجواب: دخیالات راتل نہ شرک دی نہ گناہ ده (۱) بلکه خنگہ چہ پیدائشی روند دیوسری پہ بارہ کنبی پہ خیالاتو کنبی مبتلا وی ته هم داسی ئی بیا هم چه ستا په دماغو کنبی کوم خیالات تصویرونه انوارات وغیره راخی د هغی متعلق په زره کنبی دا عقیده اوساته چه دا خدائی نه دی. وهوالموفق

د امام اعظم ابو حنیفه او علم غیب

سوال: دامام اعظم په نزد یو نبی یا ولی له علم غیب کلی ثابت دی یا نه؟
المستفتی: محمد اکرم هوتی مردان..... ۲۵ جولائی ۱۹۷۹

جواب: په تفسیر مدارک کنبی (۲) د سورة لقمان په آخره کنبی د امام ابو حنیفه رحمته الله علیه نه نقل دی چه د مفا تیح الغیب علم نه نبی او رسول ته ورکړی شوی او نه مقربې فرشتې ته نو اولیائی کرامو ته د علم غیب کلی حاصلیدل به دکوم خائی نه ثابت شی

د وحی او کشف په ذریعې سره معلومات علم غیب نه دي

سوال: کتاب الايمان الفصل الاول عن عمر بن الخطاب قال بينما نحن عند رسول الله صلی الله علیه و آله ذات يوم اذ طلع الخ ثم قرء ان الله عنده علم الساعة الخ فكيف يخفى عليه ذلك والاقطاب السبعة من امة الشريفة يعلمونها وهم دون الغوث فكيف بالغوث فكيف لسيد الاولين والآخرين كلمة العلياء (ابريز ص ۱۰۵ علوم خمسة) بل خائي کنبی دی: كيف يخفي امر الخمس عليه والواحد من اهل التصرف من امة الشريفة لا يمكنه التصرف الا بمعرفة هذه الخمس، (ابريز ص ۱۴۱ مطبوعه مصر) مشکوٰۃ کنبی دی چه په بدر کنبی پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمائیلي وو چه

(۱) وفي الهندية من خطر بقلبه ما يوجب الكفر ان تكلم به وهو كاره لذلك فذلك محض الايمان (عالمگیری ص ۳۸۳ ج ۲ قبل الباب العاشر في البقاة)

وقال الحصكفي فلا تصح ردة مجنون ومعتوه وموسوس قال ابن عابدين ولكن موسوس له او اليه اى تلقى اليه الوسوسة وقال الليث الوسوسة حديث النفس (الدر المختار مع رد المختار ص ۳۱۲ ج ۳ مطلب ما يشك في انه ردة لا يحكم بها)

(۲) قال صاحب المدارك

عن ابى حنيفة لا يعلم هذه العلوم الخمس الا الله. (تفسير مدارک پ: ۲۱ سورة لقمان آیت: ۳۳)

صباله به دلته فلانکې سړې مري او دلته فلانکې نو ددې نه دا معلومېږي چه پیغمبر صلی الله علیه و آله ته معلومه وه چه صباله به خه کیږي، یعنی بای ارض تموت والا علم ورته الله تعالی ورکړې وو، دارنگې په مناقب اهل بیت کنبی تلد فاطمة ان شاء الله غلاماً او په عرائس البیان او تاریخ الخلفاء کنبی دصدیق اکبر حضرت عائشې رضی الله عنها ته دهغې د خورخبر ورکول کومه چه دخپلي مورپه خیته کنبی وه وغیره، نو آیا دی واقعاتوسره هغه دپاره علم غیب نه ثابتیږي؟ پس عرض دادې چه ددې دلائلو به مونږ خه جواب ورکوو؟ وضاحت سره دا مسئله بیان کړئ.

المستفتی: مولانا غلام يحيي پندوي گهيپ..... ۲ ستمبر ۱۹۷۵

جواب: چه کله د قران (۱) او حدیثونو (۲) او آثارو او د متکلمینو او فقهاؤ عبارتونو (۳) نه دا خبره ثابت ده چه الله تعالی د ټولو خیزونو علم چاته هم نه دی ورکړې نو د صوفیاء وغیره د کتابونو (چه هغه محفوظ هم نه دی او نه ئی الله تعالی د حفاظت وعده کړې، عبارتونه یا خو پکنبی د خان نه خه وردننه شوي او یا پکنبی غلطی ده البته د جزئیاتو خبر ورکول په وحی او کشف سره دا د روایاتو او واقعاتو نه ثابت ده کما اقره الخصم ایضاً فقط

(۱) قال الله تعالى لو كنت اعلم الغيب لا ستكثر من الخير الآية.

(پ: ۹ سورة الاعراف آیت: ۱۸۸)

(۲) وعن ابن عمر رضى الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال مفاتيح الغيب خمس لا يعلمها الا الله ولا يعلم ما تغيض الارحام الا الله ما يعلم ما فى غد الا الله ولا يعلم متى يأتي المطر الا الله ولا تلوي نفس بای ارض تموت الا الله ولا يعلم متى تقوم الساعة الا الله (صحيح البخارى ص ۱۰۹ جلد ۲ كتاب الرد على الجهمية باب قول الله عالم الغيب)

(۳) قال ابن عابدين واما ما وقع لبعض الخواص كالانبياء والاولياء بالوحى او الالهام فهو باعلام من الله تعالى فليس مما نحن فيه وحاصله ان دعوى علم الغيب معارضة لنص القرآن فيكفر بها الا اذا اسند ذلك صريحا او دلالة الى سبب من الله تعالى كوحى او الهام وكذا لو اسنده الى اماراة عادية بجعل الله تعالى الخ.

(رد المختار على الدر المختار ص ۳۲۵ جلد ۳ مطلب في دعوى علم الغيب)

(۴) وفي الخانية رجل تزوج امرأة بغير شهود فقال الرجل والمرأة خدائى را ويا پیغامبر مرا گواه کردیم قالوا يكون كفرا لانه اعتقد ان رسول الله صلی الله علیه و آله يعلم الغيب وهو ما كان يعلم الغيب حين كان في الاحياء فكيف بعد الموت (فتاویٰ قاضیخان علی الهندیة ص ۵۷۶ ج ۳ باب ما يكون كفرا من المسلم وما لا يكون.

علم غیب لغوی انبیاء و ته د ضرورت په اندازه ورکړې شوې وو

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه پیغمبر ﷺ ته علم غیب حاصل وو که نه؟

المستفتي: سراج احمد پیر پيائي نوشهره.

جواب د علم غیب دوه معنې دي یو علم ما فوق الاسباب یعنی بغیر د اسبابونه علم لرل او د شرعي او اصطلاحی معنی ده، دویم دا چه علم په هغه څیزونو چه د حواسو او عقل نه او چت وي او دیته غیب لغوی وائی علم غیب په اولنئ معنې سره د الله تعالی سره مختص دې ځکه چه د ممکن د ټولو کارونو ذات او صفات د الله تعالی ورکړه ده. وما لکم من نعمة فمن الله (۱) او دویم قسم انبیاء علیهم السلام ته ورکړې شوې خو په قدر د ضرورت نه دا چه ټول په ټوله بدل علیه القرآن والاحادیث:

قال الله تعالى ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير ﴿٢﴾ وقال الخضر عليه السلام في السفينة اني اعلم جميع الخلق في علم الخالق كالنقرة بالنسبة الى البحر و لفظ الحديث مسطور في البخاري في قصة موسى عليه السلام ﴿٣﴾ فقط

په ځنگل کښې د پیدا شوی انسان د ایمان مسئله

سوال: یو سړې په ځنگل کښې پیدا شوې او هلته لوټې شو او مړ شو، د هدایت او راهنمایي څه ذریعه هغه ته نه وه رسیدلې لکه چه د افریقي او چین د بعضې علاقه حالت دې نو آیا داسې به شرعي طور سره د ایمان او اسلام مکلف دې؟

المستفتي: پروین شاه ABERTECO HONG KONG ۱۹۸۲/۱۰/۱۲

﴿١﴾ (پ: ۱۳) سورة النحل ركوع: ۱۲ آیت: ۵۲

﴿٢﴾ (پ: ۹) سورة الاعراف آیت: ۱۸۸ وايضا قال الله تعالى وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو.

(پ: ۴) سورة الانعام ركوع: ۱۳ آیت: ۵۹

﴿٣﴾ حدثنا ابي بن كعب عن النبي ﷺ..... فلما ركبها في السفينة جاء عصفور فوقع على حرف السفينة فنقر في البحر نقرة او نقرتين قال له الخضر يا موسى ما نقص علمي وعلمك من علم وعلمك من علم الله الا مثل ما نقص هذا العصفور بمنقارة من البحر الخ (صحيح البخاري ص ۳۸۲ ج ۱ باب حديث الخضر مع موسى عليه السلام)

الجواب: حضور ﷺ تر قیامتہ پورې ټولو انسانانو طرفته رالیرلې شوې دې نود وما کنا معذین حتی نبعث رسولا الآية (۱) سره دا ځنگلي خلق دليل او حجت نشي نیولې باقي پاتې شو ددې رسول ﷺ تعلیمات رسیدل نو دغې خلقو ته د علماؤ په ذریعې سره د تعلیماتو علم شوې دې او که دا او منلې شي چه بعضې ته خو دا تعلیم نه دې رسیدلې نو هغوي به صرف د هغې احکاماتو مکلف گنرلې شي چه دهغه د رسول ﷺ د قائم مقام (عقل) نه هم معلوم کیدلې شي (۲) لکه د الله تعالی وجود وغیره، هوالموفق

د زنکدن ایمان

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د زنکدن په وخت مسلمان کافر کیدشي او یا کافر مسلمان کیدشي؟ تفصیل تشریح سره او کړئ.

المستفتي: سيف الرحمان ايم، اي بي ايد بونير..... ۱۹۷۷/۱۰/۹

جواب د زنکدن په وخت کښې ایمان راوړل نا منظور دي (ردالمحتار ص ۲۸۹ ج ۳) (۳) وقال رسول الله ﷺ ان الله يقبل توبة العبد ما لم يغرغر ﴿٤﴾ او په دغه وخت کښې کفر او انکار متصور نه دې لانه يشاهد ما كان يو من به با لغيب، او ظاهراً که ترينه څه کلمات او وتل نو هغه به د سختی د وجهې نه معاف وي، فقط

﴿١﴾ (پ: ۱۵) سورة بنی اسرائیل ركوع: ۲ آیت: ۱۵

﴿٢﴾ قال العلامة ملا علی قاری والصحيح ما عليه عامة اهل العلم فان الايمان هو التصديق مطلقا فمن اخبر بخبر فصدقة صح ان يقال آمن به وآمن له ولان الصحابة كانوا يقبلون ايمان عوام الامصار التي فتحوها من العجم تحت السيف او الموافقة بعضهم بعضا وتجوز حملهم اياهم على الاستدلال لا سيما في بعض الاحوال وهذا الخلاف فيمن نشأ شا هق الجبل ولم يتفكر في العالم ولا في الصانع عز وجل اصلاً فاما من نشأ في بلاد المسلمين وسبح الله تعالى عند روية صناعة فهو خارج عن حد التقليد فقد قيل لا عرابي بم عرفت الله؟ فقال البعرة تدل على البعير واثار الاقدام تدل المسير فهذا الايوان العلوي والمركزي السفلي الا يدلان على الصانع الخبير الخ (شرح فقه الاكبر لملا علی قاری ص ۱۳۵ ايمان المقلد جائز)

﴿٣﴾ قال ابن عابدين واما ايمان الياس فلذهب اهل الحق انه لا ينفع عند الغرغرة ولا عند معانة عذاب (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱ ج ۳ مطلب توبة الياس وايمان الياس)

﴿٤﴾ وعن ابن عمر قال قال رسول الله ﷺ ان الله يقبل توبة العبد ما لم يغرغر رواه الترمذي وابن ماجه. (مشکواة المصابيح ص ۲۰۳ ج ۱ باب الاستغفار والتوبة الفصل الثاني)

د المہند علی المفند مسائل

سوال: الحمد لولہ والصلاة علی نبیہ اما بعد فاننا اصدق واشہد ان المسائل التي اشتمل علیہا المہند علی المفند ہی المسائل الصحیحة والعقائد الحقہ التي اجمعت علیہا الامۃ المسلمة فی القرون السابقة واتفقت علیہا العلماء الديوبندیة وجميع اهل السنة والجماعة والذي ینکر هذه المسائل ویخالفہا لا سیما مسئلة حیوة النبی ﷺ فهو مبتدع وخارج عن مسلک الديوبندیة وعن مذهب اهل السنة والجماعة والاقتداء بہ لیس بصحیح اعاذنا اللہ منہ وسائر المسلمین كافة وآخر دعوانا ان الحمد للہ رب العالمین (محمد رمضان عفی عنہ)

یا معشر العلماء والفضلاء للعلوم الدینیة ما قولکم فی ما قال الشیخ محمد رمضان نعمانی فی حق المہند علی المفند هل هو صحیح وموافق للکتاب والسنة النبویة و اسلاف العلماء الديوبندیة والذي قال الفاضل المحقق النعمانی فی مسئلة حیاة النبی ﷺ هل هو ایضا صحیح ام لا ؟

المستفتی: قاری غلام قادر احمد پور شرقیہ

ضلع بہاولپور ۲۹ جمادی الثانی ۱۴۰۴ھ

جواب: المسائل التي اشتمل علی المہند ہی المسائل الصحیحة لكن من اعتقد ان النبی ﷺ حی فی قبرہ بالحیاة الجسمانیة والروحانیة فلا نخرجه من زمرة اهل السنة والجماعة باختلافہ فیما هو من النظریات وان کان الحق هو ما لم یقل بہ من الحیاة الدنیویة بعد الموت الموعود. وهو الموفق

د شرک نہ بچکیدو د پارہ پہ عوامو باندی د عقیدو پیژندل فرض عین دی

سوال: شرک ہغہ گناہ دہ چہ رب کریم ہغہ نہ بخنبی اوس کہ خمونز بی تعلیمہ خلقو نہ ہم شرک اوشی نو د ہغی بہ خہ حکم وی حال دا چہ مونز د زرہ نہ مسلمانان یو؟ بینوا توجروا

المستفتی: بابر حسین العین ابو ظہبی یو، ای، ای، ۱۴۰۱ھ ۲۱۷

جواب: پہ عوامو باندی د عقیدو پیژندل فرض عین دی (۱) چہ د کفر او شرک نہ بیج شی پہ عقیدو کنبی د جاہل او غیر جاہل حکم یوشان دی (۲) وهو الموفق

احاشیہ پہ راروانہ صفحہ.....

د شاہ اسماعیل شہید د کتاب (صراط مستقیم) د عبارت تاویل

سوال: محترم حضرت مفتی صاحب! د شاہ اسماعیل شہید ﷺ کتاب (صراط مستقیم) پہ صفحہ نمبر ۳۲ باندی دا الفاظ درج دی (۱) د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نہ نقل دی چہ پہ مانخہ کنبی بہ ئی د لسنکر د سامان سوچ کولو نو پہ دی قصہ باندی مغرورہ کیدل (د ہو کہ کنبی پریوتل) نہ دی پکار چہ خیل مونخونو نہ تباہ کری. (۲) د زنا د وسوسی نہ پہ مونخ کنبی دخیلی بنخی کوروالی طرفتہ خیال بوتلل غورہ دی. او شیخ یا نورو داسی بزرگانو طرفتہ یا جناب رسالت مآب ﷺ وی خیل ہمت لگول د خیل غوائی او خرپہ صورت کنبی د مشغولیدلو نہ لوئی دی. وضاحت او کری؟

المستفتی: نذیر میڈیکل ہال بغدادہ مردان ۳۰ شعبان ۱۳۹۹ھ

الجواب: محترم پہ داسی ژورو او باریکو مسئلو باندی د اهل اللہ نہ علاوہ د نورو خلقو پوہیدل ډیر گران دی او داسی مسئلہ د درمیانہ خلقو د پارہ د متشابہاتو نہ کمی نہ دی او خواص خلق چہ پہ ہغوی باندی د توحید او غیرت غلبہ وی ہغوی ددی د مراد نہ بی خبرہ نہ دی. (۲) وهو الموفق

(حاشیہ د تیرمخ) ﴿۱﴾ قال الملا علی قاری (وما یصح الاعتقاد علیہ یجب) ای یفرض فرضا عینیا بعد ما یحصل علما یقینیا (شرح فقہ الاکبر ص ۱۱۱ للملا علی قاری)

وقال ابن عابدین قوله (واعلم ان تعلم العلم الخ) ای العلم الموصل الی الآخرة والاعم منه قال العلامی فی فصولہ من فرائض الاسلام تعلم ما یحتاج الیہ العبد فی اقامة دینہ و اخلاص عملہ للہ تعالیٰ (فرض عین) رد المحتار فی صدر در المختار ص ۳۱ ج ۱ مقدمہ

﴿۲﴾ قال الملا علی قاری اما اذا تکلم بکلمة ولم یدر انها کلمة کفر ففی فتاویٰ قاضیخان حکایة خلاف من غیر ترجیح حیث قال قیل لا یکفر لعذرہ بالجهل وقیل یکفر ولا یعذر بالجهل. اقول والظاهر الاول الا اذا کان من قبیل ما یعلم من الدین بالضرورة فانه حیث یدکفر ولا یعذر بالجهل (شرح فقہ الاکبر للملا علی قاری ۱۶۵ مطلب یجب معرفة مکفرات لا جتنابها)

(حاشیہ ددی مخ) ﴿۱﴾ قال ابن عابدین وللمحقق ابن کمال باشا فتویٰ قال فیہا بعد ما ابدع فی مدحہ ولہ مصنفات کثیرة منها فصوص حکمیة و فتوحات مکیہ (للعربی) بعض مسائلہا مفہوم النص والمعنی و موافق للامر الالہی والشرع النبوی وبعضہا خفی عن ادراک اهل الظاهر دون اهل الکشف والباطن ومن لم یطلع علی المعنی المرام یجب علیہ السکوت فی هذا المقام لقوله تعالیٰ ولا تقف ما لیس لک بہ علم ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئک کان عنہ مسئولا (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۲۲ ج ۳ مطلب فی حال الشیخ اکبر ابن عربی)

په مونځ کښې د پیغمبر خیال کول او د صراط مستقیم عبارت

سوال: آیا په صراط مستقیم کښې دا عبارت موجود دې چې که کوم سړې ته د مونځ وخت کښې د پیغمبر ﷺ په خیال کښې راځي داسې دې لکه چې یو ځنور ئې په خیال کښې راوستې وي.

المستفتي: حافظ عبد الرشید بغدادی مردان ۱۸۰۰ رجب ۱۳۹۹ هـ

جواب: عبارت په صراط مستقیم کښې پیدا نه شو البته په مونځ کښې به د الله تعالی د حضورئ تصور او خیال کوي د نور چانه، ځکه چې ددې سرایت په وجه باندې د پیغمبر ﷺ متعلق د الوهیت د عقیدې گمان پیدا کیږي او د نورو په باره کښې مو هوم کیږي. وهوال موفق

هیڅ یونې. ولي شهید او پیر حاضر ناظر او عالم الغیب نه دي

سوال: کوم سړې چې د یو نبی، ولي شهید یا پیر په باره کښې دا عقیده او ساتي چې هغه د هر ځایي کښې ویني او اوري حاضر او ناظر دي. چې کله ورته آواز او کړو نو ځمونږ آواز اوري عالم الغیب او مشکل کشا دي نو داسې عقیدې والا سړې بد عتي او مشرک دي او که صحیح عاشق رسول او د اهل سنت والجماعت نه دي. بیان ئې کړئ؟

المستفتي: قائم دین ډهوک زمان میاں والي ۲۳۷۸۷۸

جواب: غیر الله (یعني د الله نه سوا بل څوک) حاضر ناظر منل او په ټولو غیبو څیزونو باندې خبر منل کفر او شرک دي، (۱) وهوال موفق

د اکابرین دیوبند مسلک د افراط او تفريط نه پاک دي

سوال: بې علمه ملیان صاحبان چې د خپلو خواهشاتو مطابق د ناجائزه رسومونو او بد عاتو تعلیم ورکوي د فاسقانو فاجرانو امامت کوي. خلقو ته د بد و کارونو نه د منع کیدو تبلیغ نه کوي دا ملیان د رسول الله سنتو ته نوې دین وائي، کچرته مونږ صحیح مسلک او بنایو نو په مونږ باندې دبې دینه او وهابیانو فتوې لگوي او جاهلان خلق ځمونږ خلاف راوچتوي اگرچه مونږ صرف د دیوبند د اکابرین د مسلک پابند یو چرته د افراط تفريط

﴿۱﴾ قال الله تعالى قل لا يعلم من في السموات والارض الغيب الا الله... الآية. ۲۰: سورة النحل رکوع: ۱ آیت: ۶

قائل نه یو دا ځمونږ ایمان دې دې باره کښې مونږ ته جواب را کړئ او تسلی مو او فرمایئ؟

المستفتي: الحاج محمد رسول، محمد رحیم

بازار دره آدم خیل ضلع کوهات ۸/۱۱/۱۹۶۹ هـ

الجواب: ځمونږ مسلک نه د نجدیانو پشان د افراط دې او نه د بدعتیانو پشان د تفريط دې بلکه مونږ په اعتدال باندې روان یو چې کله عوام د قران او حدیث په تعلیم او د اهل حق په رسالو کتلو کښې مشغول وي نو ددغې خلقونه به پخپله واوري او چې کله عوام گډو ډوي نو د جماتونو امامان به هم گډو ډوي ځکه چې ددوي مسلک هغه دي چې خلق پرې خوشحاله وي. فقط

د قیامت علم صرف الله تعالی ته حاصل دي

سوال: آیا د قیامت د ثبوت دپاره د یوې خاص صدئ تعیین شوې دې او که نه؟ بعضي جاهلان وائي چې په څوارلسمه صدئ کښې به قیامت راځي؟ بینوا توجروا

المستفتي: مثل خان خلیل تهکال پشاور ۱۷۱۷۰۱۳۹۰ هـ

جواب: د قیامت علم صرف الله تعالی ته حاصل دي د الله نه سیوا دا علم چرته یو نبی، رسول او فرشتې ته نه دي ورکړې شوي. (۱)

د تقدیر په مسئله کښې چپ کیدل بهتر دي

سوال: چې کله الله تعالی د یو انسان په تقدیر کښې د الیکلي، چې هغه به فلانکې وژني، نو بیا هغه انسان په دې ولې گناه کار کیږي او هغه ته سزا ولې ورکولې کیږي؟

المستفتي: عزیز الرحمان صوابي ۲۵ فروري ۱۹۷۵ هـ

الجواب: محترم جناب د سلام نه پس! خبر شه چې د بې علمه او کم علمه خلقو

﴿۱﴾ قال الله تعالى يستلونك عن الساعة ايان مرسلها. فيم انت من ذكراها. الي ربك متنها.

(پ: ۳۰ سورة الزعات رکوع: ۴ آیت: ۲۲، ۲۳، ۲۴)

دیارہ پہ داسی نازکو مسئلو کنبی پریوتل ډیر خطرناک دی. ستا د اطمینان دیارہ دومره کافی ده چه الله تعالیٰ د کوم کس دیارہ دا لیکلی دی چه هغه به په خپل اختیار او ارادی سره دا گناه وغیره کوي، نو هغه ته به عذاب ورکوي. او د چا دیارہ چه ئی دا لیکلی دی چه هغه به غیر ارادی او مجبوری سره گناه کوي نو هغه ته به عذاب نه ورکوي. د زیات اطمینان حاصلولو دیارہ پخپله مونږ سره خبرې کولې شی. وهوالموفق

پیغمبر ﷺ مختار کل. حاضر ناظر او عالم غیب منل

سوال: بعضې خلق وائي چه محمد ﷺ ته د هر څیز اختیار ورکړې شوي دي او په هر څائي کنبی حاضر ناظر دي او عالم الغیب دي. نو چه کوم سړي داسي عقیده ساتي دهغه څه حکم دي؟

المستفتي: مصباح الله مردان..... ۲۱ جنوري ۱۹۷۵ء

الجواب: دا سړي مشرک او کافر دي.

قال الله تعالى ليس لك من الامر شيء. ﴿١﴾ وفي البزازیة من قال ان ارواح المشائخ

حاضرة تعلم يكفر (مجموعة الفتاوى ص ۳۵ جلد ۱) وفي فتاوى قاضى خان وهو ما

كان يعلم الغيب حين كان فى الاحياء فكيف بعد الموت (على هامش الهندية ص ۲۲۸

جلد ۳) والمبسطة من الواضحات فلا حاجة الى توضيح الواضحات. وهوالموفق

الله تعالى خالق دي او مخلوق کاسب دي

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کنبی څه فرمائي چه يو سړي وائي چه والقدر خيره وشره من الله تعالى او الله پخپله محي او مميت دي. نو قاتل دي د مقتول په بدله کنبی قصاص نه کړي شي. ځکه چه دا قتل او د مقتول مرگ خو الله تعالى واقع کوي دارنگې د قاتل دیارہ په قیامت کنبی سزا هم نه مني. د دي مسئلي وضاحت او کړي؟

المستفتي: زاهد حسين نور کلا ته هاوس بت خيله ملاکنډ ايجنسي

﴿١﴾ (پ: ۲) سورة آل عمران رکوع: ۳ آيت: ۱۲۸)

الجواب: په خلق او کسب کنبی د زمکې او آسمان فرق دي چه د علم کلام په کتابونو کنبی لیکلي شوي دي. ﴿١﴾ بهر حال د مرگ پیدا کول او ایجاد الله تعالیٰ کوي او کسب او د اسبابو استعمال قاتل کوي. د قانون خلاف چه څوک زنځیر را کاږي حکومت هغه ته سزا ورکوي اگر چه ریل ودرولو والا حکومت پخپله دي. وهوالموفق.

﴿١﴾ قال الملا علی قاری (و جميع افعال العباد من الحركة والسكون) ای علی ای وجه يكون من الكفر

والایمان والطاعة والعصيان (کسبهم علی الحقيقة) ای لا علی طریق المجاز فی النسبة..... (والله

تعالیٰ خالقها) والحاصل ان الفرق بين الكسب والخلق هو ان الكسب امر لا يستقل به الكاسب والخلق

امر مستقل به الخالق..... والله خلقکم وما تعملون ای وعملکم او معمولکم الخ.

(شرح الاکبر للقاری ص ۳۹، ۵۰ افعال العباد کسبهم وخلق الله تعالیٰ).

فصل

فی کلمات الکفر

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ

وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ط

إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝۸۱

فصل فی کلمات الکفر

تول پیران کافران او مشرکان دی ددی الفاظو حکم

سوال: یو سړې د ډیر خلقو په مخکښې دا الفاظ او وئیل چه تول پیران کافران او مشرکان دي حال دادي چه مجدد الف ثاني عليه السلام په خپله رساله (مبدأ و معاد کښې ليکي چه د الله جل جلاله شان د انعاماتو او د رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم د احساناتو نه وروستو د پیر او مرشد حق دي نو د داسې سړې په باره کښې چه حکم دي؟ چه هغه پخپله کافر شو که نه؟ بینوا توجروا

المستفتي حاجي فقير گل چارسده ۱۵ اکتوبر ۱۹۸۲

الجواب: کيديشي ددې سړي دي ټولو. نه مراد استغراق عرفي وی یا رسمي پیران ئې مراد وي نو داسې بې باکې سړې کافر نه شي گرځولې. (۱)

د پیغمبر په توهین او تکلیف خوشحالیدل کفر دي

سوال: یو سړې خپل خر پسې په غصه کښې چو که په لاس بهر راوتلو او خر مخکښې زغليدلو نو چا او درولو چه گوره بې زبانه ځناور مه وهه هغه او وئیل که دا پیغمبر وي نو هم ئې نه پرېږدم او او ئې وهلو. بیا هغه سړې پوهه کړو چه ستا د ژبې نه خطرناک الفاظ وتلي دي توبه او کره او چرته د عالم نه تپوس او کره، لیکن تراوسه ئې د چا نه تپوس نه دي کړې نو د داسې سړې په شریعت کښې چه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتي: مطيع الحق لوند خوږ مردان ۱۱۳ صفر ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د پیغمبر په توهین او تکلیف باندې راضي کیدل کفر دي لکه څنگه چه توهین کول او تکلیف رسول کفر دي نو په دې سړې باندې ایمان تازه کول لازم دي او دې سړې له توبه کول پکار دي. (۲) وهوالموفق

(۱) قال الحصکفی وفي الدرر وغیرها اذا کان فی المسئلة وجوه توجب الکفر وواحد یمنعه فعلى المفتی المیل لما یمنعه. (الدر المختار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل توبه الیاس)

(۲) قال الحصکفی والکفر بسبب نبی من الانبیاء..... لکن صرح فی آخر الشفاء بان حکمه کالمرتد و مفاده قبول التوبه..... ولفظ التفت من سب الرسول صلی الله علیه و آله و سلم فانه مرتد و حکمه حکم المرتد و یفعل به ما یفعل بالمرتد انتهى. (الدر المختار ص ۳۱۶ جلد ۳ مطلب مهم فی حکم سباب الانبیاء)

کلمه به اووایم خو ډیر کارونه به نه کوم دا د کفر کلمه نه ده

سوال: که یو سړې او وائی چه څه کلمه د توحید او رسالت یعنی لا اله الا الله محمد رسول الله وائم لیکن بغیر د مجبورئ نه به هم په ډیرو اعمالو باندې عمل نه کوم نو داسې سړې مسلمان کیديشي که نه؟

المستفتي: محمد نذیر پندی گهیپ اټک. یکم ربیع الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا یو جاهلانه او فاسقانه خبره ده په دې سره دا سړې کافر کیږي نه، لعدم انکار عن ضروریات الدین ولعدم الاستحلال والاستخفاف (۱) وهوالموفق

په محتمل خبرو د کفر نتوی نشي لگیدلي

سوال: د زید د کور والاؤ خاندان خلق د زید کره راغلل چه بې ډیرې خړیونکې وؤ نو د زید پلار هغوي سره ډیر د گستاخی خبرې او کړې چه دا خلق ډیرې خړیونکې او د شریعت مطابق نه دي په دې باندې د زید ښځې او وئیل چه اوس زمانه بدله شوې کوم کارونه چه شل کاله مخکښې وو اوس نشته ددې نه دا پته لږې چه د زید د ښځې په نزد شرعي احکامات اوس معطل شوې دي. ډیره خړیل بې پردې گرزیدل وغیره کارونه ناجائز پاتې نه شو نو اوس د احکام الهی پورې خندا کول، بې ادبي، مذاق او بې قدرې څنگه ده. د مجدد الف ثاني عليه السلام په مکتوب ۲۶۶ جلد اول کښې دي چه څوک حرام کار ښه او گنړي هغه د اسلام د ډلې نه اووتلو او مرتد شو؟ بینوا توجروا

المستفتي: ایم صدیق ایف، پی، ټي کالوني لاهور

الجواب: د زید د ښځې د دواړو الفاظو دوه مطلبه کیديشي اول دا چه شرعي احکامات ناقابل عمل ناحق او د مصلحت نه خلاف دي دویم دا چه شرعي احکام سره د دینه چه حق دي خو عمل پرې پریخودې شوې دي. (۲) نو دي

(۱) قال فی الهنلیة وقرول الرجل لا اصلی یتحمل اربعة اوجه احدها لا اصلی لاتی صلیت والثانی لا اصلی بامرک

قد امرنی بها من هو خیر منك والثالث لا اصلی فسقا مجانة فهذه الثلاثة لیست بکفر والرابع لا اصلی اذ لیس یجب

على الصلاة ولم او مر بها یكفر. ولو اطلق وقال لا اصلی لا یكفر لاحتمال هذه الوجوه. (فتاویٰ هنلیه ص ۲۶۸ جلد ۲

مطلب موجبات الکفر منها ما یتعلق بالصلاة والصوم)

(۲) وفي الهنلیة سئل الحاكم عبدالرحمن عن قال برسم کرکم بحکم نی هل هو کفر قال ان کن (قیه حشیه په ررواته صفحه)

احتمال سرہ د کفر فتویٰ ورکول دھپچا مذهب ہم نہ دی. قال العلامة ابن عابدین وفي التارخانیہ لا یکفر باحتمال لان الکفر فهایة فی العقوبة فیستدعی فهایة فی الجنایة ومع الاحتمال لا فهایة انتھی (۱) (ردالمحتار صفحہ ۲۸۵ جلد ۳)

د اللہ تعالیٰ توحید مذاق دی شریعت، مونخ

روزہ ہیخ خیزنہ دی دا کفریہ کلمات دی

سوال: کہ یو سړې دا عقیدہ وی چه توحید باری تعالیٰ (معاذ اللہ) یو مذاق دی او شریعت د سرمایہ دارانہ او جاگیردارانہ نظام ملگری دی مونخ او روزہ ہیخ خیزونہ نه دی حتما یو مستقل دین دی دهغې په قبلولو کښې د خلقو فائده ده، نو آیا دا سړې کافر دی او که نه؟

المستفتي: مولوي رحمان الدين مسجد شا بنگل ۹۱۱۰۱۱۹۷۸

الجواب: بشرط صدق وثبوت دا سړې مرتد او کافر دی. (۲) اود اثر رسوخ مسلمانانو ته پکار دي که دی توبه اونه باسي نو چه ده له د مرتد والا سزا ورکړي يا دي ورله په حکومت هغه سزا ورکړي او ټول مسلمانان دي ده سره قطع تعلق او کړي.

(بقیه حاشیه) مراده فساد الحلق و ترک الشرع و اتباع الرسم لا ردالحکم لا یکفر کذا فی المحيط. (هنديہ ص ۲۵۸ جلد ۲ الباب التاسع فی احکام المرتدين)

﴿۱﴾ (ردالمحتار علی الدر المختار ص ۳۱۲ جلد ۳ مطلب ما یشک فی انه ردة لا یحکم بها)

﴿۲﴾ و فی الہندیۃ المرتد عرفا هو الراجع عن دین الاسلام کذا فی النہر الفائق و رکن الردۃ اجراء کلمۃ الکفر علی اللسان بعد وجود الایمان.

(هنديہ ص ۲۵۳ جلد ۲ الباب التاسع فی احکام المرتدين)

قال ابن عابدین و رکنتها اجراء کلمۃ الکفر علی اللسان هذا بالنسبة الی الظاهر الذی یحکم به الحاكم و الا فقد تكون بدونه كما لو عرض له اعتقاد باطل او نوى ان یکفر بعد حين افادة. (ردالمحتار ص ۳۱۰ جلد ۳ باب المرتد)

و فی الہندیۃ سئل عن امرأة قيل لها توحيد ميداني فقالت لا ان ارادت انها لا تحفظ التوحيد الذی یقولہ الصبیان فی المکتب لا یضرها و ان ارادت انها لا تعرف وحدانية الله تعالى فليست بمؤمنة ولا یصح نکاحها. (هنديہ ص ۲۵۷ جلد ۲ منها ما يتعلق بالایمان و الاسلام)

د مسلمان دین او مذهب ته کنخل کول

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې خه فرمائي چه یو سړې بل مسلمان ته د دین کنخل او کړي مثلاً ستادین او غیم، ستامذهب او غیم، اودائي عادت جوړ شوې وی نو په اسلام او کفر د دغه سړی کښې خه حکم دی؟
المستفتي: امین جان کوچی بخشی پل پشاور ۱۵۱۱۱۹۲۹

الجواب: کافر نه دی او خطره ئې موجوده ده لهذا توبه او استغفار دي او کړي قال العلامة الشامي ج ۳ ص ۳۹۹ ثم ان مقتضى كلامهم ايضا انه لا یکفر بستم دين مسلم اي لا یحکم بکفره. (۱) فقط

صحابه کرامو رضی اللہ عنہم ته کنخل کول

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې خه فرمائي چه خوک حضرت علي رضی اللہ عنہ ته سخت کنخل کوي. هغه مسلمان پاتي کيديشي که نه؟ او که توبه اونه باسي نو د مسلمانانو ورسره خه رویه پکار ده؟

المستفتي: صلاح الدين ناظم شبان اسلام ټيکسلا اټک ۱۲۱۱۰۱۱۹۷۵

الجواب: صحابه کرامو ته کنخل کول حرام دي ددي وجې نه دا سړې باغي او فاسق دی او گواهي ئې نه قبليري. (کما فی ردالمحتار ص ۲۹۳ ج ۳ دي به لکه د باغي پشان په توبه باندي مجبور ولې شي او که توبه نه او باسي نو کم از کم ده سره دي تعلقات ختم کړي شی. (۲) وهو الموافق

﴿۱﴾ (ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ مطلب فی حکم من شتم دين مسلم) و قال ابن عابدین اقول و علی هذا ینبغي ان یکفر من شتم دين مسلم و لكن یمکن التأویل بان مراده اخلاق الرديئة و معاملۃ القبیحة لا حقیقه دين الاسلام ښی ان لا یکفر حينئذ. (ایضاً)

﴿۲﴾ قال ابن عابدین ذکر فی شرحه علی الملتقى ایضاً انه لو علی وجه المزاح یعزر قلوب بطریق الحقارة کفر لان لهاته اهل العلم کفر علی المختار فتاویٰ بدیعیه لکنه یشکل بما فی الخلاصة ان سب الختین لیس بکفر اه والمراد بالختین عثمان و علی رضی الله تعالیٰ عنهما. (ردالمحتار ص ۲۰۳ جلد ۳ قبیل مطلب فیما لو شتم رجلاً بالفاظ متعدده) و ایضاً فی ردالمحتار و سب احد من الصحابة و بغضه لا یكون کفر لکن یضلل..... و قال ابن ملک فی شرح المجمع و ترد شهادة من یظهر سب السلف لانه یكون ظاهر الفسق..... و قال الزیلعی او یظهر سب السلف یعنی الصالحین منهم و هم الصحابة و التابعون الخ (ردالمحتار ص ۳۲۱ جلد ۳ مطلب مهم فی سب الشیخین)

احادیثو تہ دروغو قصی وئیلو والا زندیق او ملحد دی

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ پہ احادیثو باندی اعتراض کوی او صحاح ستہ (دحدیثو شیر غت کتابونو) تہ دروغ قصی وائی تہ ترمذی تہ گند بلا وائی، دمشقو پہ بارہ کنبی وائی چہ دا د حدیثونو کتاب نہ دی او وائی چہ اسلام پہ خیل اصلی شکل کنبی د بنوامیہ دوخت پوری پاتی شوی وو اوس پکنبی تبدیلی راغلی د قرآن نہ علاوہ ہیخ ہم پہ اصل شکل کنبی نشته د حسنینو (حضرت حسن رضی اللہ عنہ) او حضرت حسین رضی اللہ عنہ) صحابیت ہم قائل نہ دی وائی چہ پہ اسلام کنبی حضرت علی رضی اللہ عنہ) دا اختلافات اچولی دی ددی سری خہ حکم دی سزائی خہ ده؟ بینوا توجروا المستفتی: عبداللہ نعمانی مدرسہ مدنیہ کریم پارک راوی روہ لاہور ۱۵ رمضان ۱۴۱۰ھ

الجواب: بشرط صدق وثبوت دا سری زندیق او ملحد دی دا منکر حدیث دی دده هر قسم عزت کول ددین بی عزتی او د کفر ساتنه کول او ددی زندیقانو پہ دور کنبی به سزا خوک ورکری خو صرف بایکات (تعلقات پریخودل) ورسره هم کافی دی (۱)

یوکس پہ قرآن قسم اخستلو نودویم اووئیل زہ قرآن نہ منم. دریم اووئیل چہ زہ داسی اسلام پہ لته وهم چہ پہ هغی کنبی حق پوشی ضروری وی نوایا داکلمات دکفردی؟

سوال: علمائی دین خہ فرمائی چہ زید د جمات امام دی حافظ قرآن هم دی د خیل مورسره ئی خہ اختلاف شو نومور ئی قرآن اوچت کرو قسم ئی او خورلو چہ خہ رشتنی یم مگر زید اووئیل چہ خہ قرآن نہ منم مخکنبی امام عمرو او د مورسره اختلاف اوکرو او دا الفاظ چہ خہ قرآن نہ منم پہ خلقو کنبی مشهور کرل خلقو عمرو تہ اووئیل چہ دا خیلو کنبی دهغوی جهگړه ده پریبرده ئی لیکن عمرو اووئیل چہ پہ کوم اسلام کنبی حق پتول ضروری وی هغه پہ

(۱) قال ابن عابدین المراد بالتکذیب عدم التصدیق الذی مرای عدم الاذعان والقبول لما علم مجیته به علیه السلام ضرورة ای علماضرور یا لایتوقف علی نظر و استدلال و لیس المراد التصریح با نه کاذب فی کذا لان مجرد نسبة الکذب الیه علیه السلام کفر و ظاهر کلامه تخصیص الکفر یجحد الضروری فقط مع ان الشرط عندنا ثبوته علی وجه القطع وان لم یکن ضرور یا بل قد یکن بما یکن استخفا فامن قول او فعل کما مر. (ردالمحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ مطلب فی منکر الاجماع)

وفی الهندیة قال رضی اللہ عنہ سألت صدر الاسلام جمال الدین عمن قرء حدیثا من احادیث النبی صلی اللہ علیہ وسلم فقال رجل همه روز خلشها خواند قال ان اضاف ذلك الى القاری لا الى النبی صلی اللہ علیہ وسلم ينظر ان كان حدیثا یعلق بالدين واحكام الشرع یکفر وان كان حدیثا لا یعلق به لا یکفر. (هندیه ص ۲۶۶ جلد ۲ احکام المرتدین منها ما یعلق بالانبياء)

لته وهم، اوس دزید او عمرو ددی الفاظو خہ حکم دی آیایہ دی سره کافر شول یا المستفتی: اہالیان دوک فیض بخش ۱۹۷۳/۱۹۷۷ نہ؟

الجواب: خبرہ دا ده چہ زید د مور پہ قسم باندی د اعتماد کولو نہ انکار اوکرو نہ داچہ د قرآن د کلام اللہ کیدلو نہ ئی انکار کری دی لہذا زید حافظ صاحب کافرنہ دی البتہ دموراو پلارنا فرمائی گناہ کبیرہ ده. کہ والدین پہ ناجائزہ ٲینگ نہ وی د (لحدیث لا طاعة لمخلوق فی معصیة الخالق) (۱) د وجی نہ او عمرو د حق پتولو او خرخولو نہ بیزاری اختیار کری د اسلام نہ نه، نودی هم کافرنہ دی، دواړو طرفته دکفر فتوی ورکول غلط خیزدی (۲) وهوالموفق

ددینی مسئلے توهین کولو والا باندی د کفر سختہ خطرہ ده

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ د سود متعلق یو مسئلہ باندی د علمائی کرامو مہرونہ او د ستخطونہ هم شته چہ ددی ایتونو او حدیثونو پہ حوالو سره ئی سود اخستل، ورکول او دهغی لیکل یو شان جرم گرخولی، د خہ خلقو پہ موجود گئی کنبی زید تہ دا فتوی د لوستلو دیارہ ورکری شوه، نو زید فتوی او لوستلہ او وروستو ئی اووئیل چہ خہ پہ دی فتوی باندی متیازی کوم او فتوی پیش کولو باندی ئی پہ لزگی سره گزارونه او کرل، او کنخل وینا او سپوری ستغی ئی اووئیلی، د قرآن او حدیث پہ نزد ددی داسی سری متعلق اخری فیصلہ اوکری؟

المستفتی: محمد اکرم قریشی واه کینت. شوال ۱۳۸۹

الجواب: پہ دی سری باندی ددین د توهین د وجی نہ د کفر سختہ خطرہ ده (۳) کہ توبہ ئی او نه ویستلہ نو سلام کلام ورسره پریخودل ضروری دی فقط

(۱) عن النواص بن سمعان قال قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم لا طاعة لمخلوق فی معصیة الخالق رواه فی شرح السنة. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۲۱ جلد ۲ کتاب الامارة الفصل الثانی)

(۲) قال ابن عابدین و علی هذا ینبغی ان یکفر من شتم دین مسلم و لکن یمکن التأویل بان مراده اخلاق الردیة و معاملة القبیحة لا حقیقة دین الاسلام فینبغی ان لا یکفر حیثند. (ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ مطلب فی حکم من شتم دین مسلم)

(۳) قال العلامة حصکفی و فی الفتح من هزل بلفظ کفر ارتد و ان لم یعتقدہ للاستخفاف فهو ککفر العناد. قال ابن عابدین ثم قال و الاعتبار التعظیم المنافی للاستخفاف کفر الحقیقة بالفاظ کثیرة و افعال تصدر من المتهتکین لدلائلها علی الاستخفاف بالدين الخ. (الدرالمختار مع ردالمحتار ص ۳۱۰ جلد ۳ باب المرتد) و فی الهندیة رجل عرض علیه خصمه فتوى الاثمة فردھا وقال چہ بارنامه فتوی آورده قيل یکفر لانه رد حکم الشرع و کذا لو لم یقل شیئا لکن القی الفتوی علی الارض و قال این چہ شرع است کفر. اذا جاء احد الخصمین الی صاحبه بفتوی الاثمة فقال صاحبه لیس کما اکتوا او قال لا نعمل بهذا کان علیه التعزیر. (هندیه ص ۲۷۳ جلد ۲ منها ما یعلق بالعلم والعلماء)

د اسلام او مسلمانانو خلاف نازیبا الفاظ استعمال

سوال: علمائے دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي څه هغه داسې الفاظ او وائي چې ټول مسلمانان او علمائي کرام بناؤ ټي او مصنوعي مسلمانان دې په دوی کښې څوک هم صحيح او عملي مسلمان نشته مجلس والاؤ ورته جواب ورکړو چې مونږ مسلمانان يو کم از کم په ظاهري طور سره خو مو پيري او سرونه د شريعت مطابق دي او په اودس کښې يو اوس د ماسخوتن د مانځه نه او زنگار شو نو هغه جواب ورکړو او د مسخري په طور ئې او خنډل چې اسلام او مسلماني په سر او پيره کښې نه ده د سيکانو پيري د ټولو نه لوني وي بيا په يو واده کښې امام صاحب د ډول خلاف خبرې او کړې نو هغه او وئيل چې ملا ددوی خلاف کمکور او چلولو دايو گستاخانه او سپک لفظ دې مطلب ئې هسې سمسې وهل او چيخچي وهل دي. نو په شريعت کښې دداسې سړي څه حکم دې مسلمان پاتې کيدې شي او که نه؟
المستفتي: محمد گل تاج عباسي مري راولپنډي ۲۵۱۲۱۹۲۹

الجواب: ددې سړي په خبرو کښې دتاويل احتمال شته چې يعنی د استغراق نه مراد استغراق عرفی دې حقیقی نه دې، او پيره نه ساتلو سره مسلمان د اسلام نه خارجيږي، او دچا دا وئيل چې پيري خو د سيکانو هم وي په هغه مونږ د کفر فتوی نه شو لگولي لیکن د کفر ويره پري موجود ده، او په داسې شک والا خبرو باندې ده لره توبه پکار ده او دهغه سره تعلقات پريخودل پکار دي تر څو چې توبه نه وي ويستلې (في الدر المختار لا يفتي بکفر مسلم امکن حمل کلامه علي محمل حسن وفي الدرر وغيره اذا کان في المسئلة وجوه توجب الکفر وواحد يمنع فعلی المفتی المیل لما يمنع فقط، (۱)

اگرچه د پیغمبر ﷺ حکم وي خو د ۲۹ شعبان روژه نه ماتوم ددې الفاظو حکم
سوال: علمائے دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې يو سړي وائي، اگر که د پیغمبر ﷺ فرمان وي چې په ۲۹ شعبان روژه مه نیسئ نو که کافر هم شم خو روژه نه ماتوم، دده څه حکم دې؟

المستفتي: محمد زاهد مهتمم تعلیم القرآن بکوت شریف هزاره

الجواب: که داسې مغلوب الحال نه وي نو ده لره پکار دي چې نکاح او ایمان

(۱) (الدر المختار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل مطلب توبه الیاس مقبولة دون ایمان الیاس)

تازه کړي ځکه چې په کفر باندې راضي کيدل کفر دي (۱) وهوالموفق

دې ملک کښې د دهري په لاسونو اسلامي

قانون مونږ نه منو. ددې الفاظو حکم

سوال: علمائے دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې دوه سړي بکر او عمرو عالمان دي او دريم سړي زید دې هغه وائي چې دا دواړه کافران دي او وائي چې ددوي په لاسونو باندې چې کوم اسلامي قانون په ملک کښې راشي هغه مونږ نه منو، او دا هم وائي چې دا دواړه به د دجال تابعدارانو کښې وي نو اوس زید کافر دې که مسلمان؟ دده دپاره څه حکم دې؟

المستفتي: محمد نور ولد محمد امين... مورخه ۲۸۴۱۹۷۲۸

الجواب: که دا توهين (بې عزتی) د ذاتياتو په بنياد نه وي (۲) نو دا زید کافر دې (۳) فقط

که پیغمبر ﷺ هم د شرکت دعوت راکړي نو بيا

به هم شریک نه شم. دا جاهلانه کلام دې

سوال: که يو سړي ته په يو اجلاس کښې د شرکت دعوت ورکړې شوې وي او هغه سړي صرف د عناد د وجې نه تر دې پورې وئيلي وي چې د پیغمبرانو راتلل بند شوې دی خو که پیغمبر هم راشي چې فلانکي مجلس کښې شریک شه نو هم به شریک نه شم عند الشرع ددې سړي څه حکم دې؟

المستفتي: نامعلوم...

(۱) وفي الهنديه و من يرضى بكفر نفسه فقد كفر ومن يرضى بكفر غيره فقد اختلف فيه المشايخ رحمهم الله تعالى في كتاب التخيير في كلمات الكفر وان رضى بكفره ليقول في الله ما لا يليق بصفاته يكفر و عليه الفتوى كذا في التتار خانيه. (هنديه ص ۲۵۷ جلد ۲ الباب التاسع في احكام المرتدين) وفي الهنديه رجل اراد ان يضرب عبده فقال له رجل لا تضربه فقال اگر محمد مصطفى گوید مزین نهلم او قال اگر از اسمان بانگ آید که مزین هم بزمن يلزمه الکفر. (هنديه ص ۲۶۶ جلد ۲ احكام المرتدين منها ما يتعلق بالانبياء)

(۲) قال ابن عابدين ينبغي ان يكفر من شتم دين مسلم ولكن يكمن التأويل بان مراده اخلاقه الرديئة ومعامله القبيحة لا حقيقة دين الاسلام فينبغي ان لا يكفر حينئذ. (ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبيل طلب توبه الیاس)

(۳) وفي الهنديه و يخاف عليه الكفر اذا شتم عالماً او فقيهاً من غير سبب و يكفر بقوله لعالم ذكر الحمار في است علمك يريد علم الدين كذا في البحر. (هنديه ص ۲۷۰ جلد ۲ منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)

الجواب: چونکہ دعوت صرف حکم تہ نشی وئیلی بلکہ مشورے او خوراک خنباک دپارہ راغوبستلو تہ ہم وائی نو پہ داسی جاہلانہ کلام باندی دکفر یا فسق فتویٰ ورکول د قاعدی نہ خلاف دی (۱) فافہم فی حدیث بریرہ (۲) وهو الموفق

بتان خرخول پہ رضا بالکفر کنبی داخل نہ دی

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ آیا بتان تلاش کول او بیا ہغہ خرخول پہ دی وعید کنبی داخل دی کہ نہ؟ من رضی بکفر الغیر یصیر کافرا قاضیخان) یا دا د تکذیب علامت دی کہ نہ؟ او کہ خوک پہ دی صورت کنبی د کفر فتویٰ ورکری نو دا جائز دہ؟

المستفتی: عطاء اللہ متعلم دارالعلوم حقانیہ... مورخہ ۱۴۰۱/۱۲/۱۴

الجواب: بتان خرخول نہ بت پرستی دہ او نہ التزام د بت پرستی دی او نہ پہ دی سرہ بت پرستی لازم دہ، (لزوم بین ہم نہ دی) خو دا رضا د کفر گرخول غلط فہمی یا بد فہمی دہ. ومثلہ اذا آجر بیتاً للمعاصی وغیرہا (۳) فقط

د بینہ باجی د وجی نہ تلاوت بندول

سوال: خمونز پہ جمات (مسجد) کنبی د جمع نہ مخکنبی د تلاوت کیست لگیدلی وو پہ ہغہ کوخہ کنبی وادہ وو کله چہ د ہغوی بینہ باجو والہ راغلل نو د ہغوی یو سرے پہ زورہ جمات تہ وردنہ شو او تلاوت ئی بند کرو او ددی نہ ئی پہ شیطانیت سرہ تعبیر او کرو، نو ددی سرے متعلق شرعی حکم خہ دی دا کافر شوی دی کہ نہ؟

المستفتی: مولوی محمد سلیم جامع مسجد بلال نیشنل ٹاؤن راولپنڈی ۱۴۰۹/۱۱/۸۲

(۱) قال الحصکفی و فی الدرر وغیرہا اذا کان فی المسئلة وجہ توجب الکفر وواحد یمنعہ فعلى المفتی المیل لما یمنعہ. (الدر المختار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل توبۃ الیاس)

(۲) عن ابن عباس ان زوج بریرۃ کان عبداً یقال لہ مغیث کانی انظر الیہ یطوف خلفہا یمکے ودموعہ تسیل علی لحيته فقال النبی ﷺ لعلاس یا عباس الا تعجب من حب مغیث بریرۃ و من بغض بریرۃ مغیثا فقال النبی ﷺ لورا جمعیه قالت یا رسول اللہ ﷺ تا مرئی قال انما اشفع قالت فلا حاجۃ لی فیہ. (صحیح البخاری ص ۹۵ جلد ۲ باب شفاعۃ النبی ﷺ فی زوج بریرۃ)

(۳) قال العلامة حصکفی و جاز اجارۃ بیت بسواد الکوفۃ ای قراہا لا بغيرہا علی الاصح..... لیتخذ

بیت نار او کنیسۃ او بیعۃ او یباع فیہ الخمر و قال لا ینفی ذلک لانہ اعانۃ علی المعصیۃ و بہ قالت الثلاثۃ زیلعی و قال ابن عابدین هذا عنده ایضاً لان الاجارۃ علی منفعۃ..... (بقیہ حاشیہ پہ راورانہ صفحہ)

الجواب: کیدیشی دی سري دگناہ دکم والی پہ ارادی سرہ دا کارکری وی خو بیہام ددہ پہ دی جاہلانہ خبرو او کارباندی دی کافر گنرلی نشی (۱) واللہ اعلم

فرشتی تہ کنخل کول کفر دی

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ کہ یو سرے بل تہ د غُصی پہ حالت کنبی داسی او وائی چہ، عزرائیل علیہ السلام د فلانکی د مور سرہ شپہ تیرہ کریدہ او دی د ہغی نہ پیدا شوی دی، اوس ہغہ سرے ددی خبری اقرار ہم کوی شرعاً ددہ خہ حکم دی؟

المستفتی: سائیس محمد عباس راولپنڈی..... ۲۲ رمضان ۱۴۰۵ھ

الجواب: دا جاہلانہ او کافرانہ کلام دی فرشتی تہ د زنا او اولاد نسبت کول کنخل دی (۲) دی سري لہ ضروری دہ چہ داللہ تعالیٰ نہ معافی او غواری او خیلہ نکاح تازہ کری فقط

د حافظانو د توهین والا حکم

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ یو سرے دا الفاظ استعمال کری چہ حفاظ کرام ٲول پہ ٲولہ کونیان دی ددی وجی نہ خہ پہ خیلو بچو باندی حفظ قرآن نہ کوم چہ کونیان نشی ددی سري شرعاً خہ حکم دی؟ او آیا د حفاظ کرام پہ دی توهین سرہ دا سري کافر کیڑی کہ نہ؟

المستفتی: مولوی فتح محمد خان..... ۲۱۷/۱۱/۸۲

(بقیہ حاشیہ) البیت ولہذا یجب الا جر بمجرد التسليم ولا معصیۃ فیہ واما المعصیۃ بفعل المستاجر وهو مختار فیقطع نسبتہ عنہ فصار کبیع العجاریۃ ممن لا یستبرئہا او یا تیہا من دبر و بیع الغلام من لوطی و اللیل علیہ اہ لو آجرہ للسکی جاز و هو لا بد لہ من عبادتہ فیہ اہ

(الدر المختار مع رد المحتار ص ۲۷۷ جلد ۵ کتاب الحظر والاباحۃ فصل فی البیع)

(۱) قال العلامة حصکفی لا یتنبی بکفر مسلم امکن حمل کلامہ علی محمل حسن..... و فی الدرر وغیرہا اذا کان فی المسئلۃ وجہ توجب الکفر وواحد یمنعہ فعلى المفتی المیل لما یمنعہ. (الدر المختار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل مطلب توبۃ الیاس)

(۲) قال ابن عابدین هو مصرح بہ عنلنا فقالوا اذا شتم احدا من الانبیاء او الملائکۃ کفر وقد علمت ان الکفر بستم الانبیاء کفر ردة فکنا لملائکۃ فان تاب فیہا و الا قتل

(رد المحتار ص ۳۲۰ جلد ۳ قبیل مطلب مهم فی حکم سب الشیخین)

الجواب: کہ ددی سړي مراد ټول حافظان وي نو دا کفریہ کلام دې «۱» او که د خپل علم مطابق ئې مراد وي نو دا د حفظ قرآن توهین نه دې او جاهلانہ کلام دې فقط

ګډیدل او سندري وئیل حلال ګنړل کفر دې

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه ګډیدل او سندري وئیل حلال ګنړل دده څه حکم دې؟

المستفتي: غلام حیدر کیمیل پور.

الجواب: ګډیدل او سندري وئیل حلال ګنړونکې کافر دې. کما فی شرح التئویر ومن يستحل الرقص قالوا یکفره هامش رد المحتار ص ۴۲۵ جلد ۳ «۲» وهو الموفق

د ذاتي دشمنی په وجه باندې د امام او قرآن د توهین کولو حکم

سوال: د یو جمات امام صاحب تلاوت کولو چه یو سړي د خپلې ذاتي دشمنې په وجه باندې مولوي صاحب د پیري نه او نیولو او راښکلو ئې او قرآن شریف ئې او شلولو او پانړي پانړي ئې کړو، او د وهلو درز درز کښې آواز او چتیدلو سره دوه کسان راغلل او خلاصې ئې او کړو، دداسې سړي دپاره په شریعت محمدی ﷺ کښې څه حکم دې؟

المستفتي: مولوي محمد سلیمان کوهاله کوه مري ۲ رجب ۱۳۸۹ هـ

الجواب: که په دې کار باندې خفه هم نه وي نو داسې خو یقیني طور فاسق دې او د قرآن د توهین په وجه باندې په ده د کفر خطر موجود ده «۳» قال رسول الله ﷺ کل المسلم علي المسلم حرام دمه وماله وعرضه وقال عليه الصلوة والسلام المسلم اخو المسلم لا يظلمه ولا يخذله ولا يحقره انتهى «۴» رواه مسلم. وهو الموفق

«۱» قال ابن عابدين ثم قال ولا اعتبار العظيم المنافي للاستخفاف كفر الحنفية با لفاظ كثيره و افعال تصلر من المتهتكين لد لا لنها على الاستخفاف بالدين او استقبا حها كمن استقبح من آخر جعل بعض العملة تحت حلقه او احفاء شاربہ قلت ويظهر من هذا ان ما كان دليل الاستخفاف يكفر به وان لم يقصد الاستخفاف لانه لو توقف على قصده لما احتاج الى زيادة عدم الاخلال بما مر لان قصد الاستخفاف منافي للتصديق.

(رد المحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ مطلب في منكر الاجماع) قال العلامة ابن البرز الكردري لان حفظ القرآن فرض كفاية وتعلم ما لابد من الفقه فرض عين. (فتاوى بزازيه موضوع على الهندية ص ۳۷۷ جلد ۲ كتاب الاستحسان)

«۲» (الدر المختار ص ۳۳۷ جلد ۳ مطلب في مستحل الرقص قبيل باب البغاة)

«۳» قال ابن عابدين في تحقيق الايمان امور الاخلال بها الايمان اتفاقا كترك السجود لصنم

«۴» (مشكوة المصابيح ص ۲۲۲ جلد ۲ باب الشفق والرحمة على الخلق)

علماء راته د سیکانو پشان ښکاري او دداسې نورو الفاظو حکم

سوال: اهل سنت والجماعت دداسې سړي په باره کښې څه فرمائي چه د علمائي دين په باره کښې د گستاخانه خبرو نه علاوه دا هم وائي چه ددوي ماته د سیکانو پشان ښکاري ددې سړي په شریعت کښې څه حکم دې؟

المستفتي: نامعلوم

الجواب: که دا گستاخي د بعضي علماء سره وي او د ذاتياتو په بناء باندې وي نو دا فسق دې او که د عام علماء په حق کښې وي نو په دې باندې د کفر ويره ده «۱» في شرح فقه الاکبر عن الخلاصة من ابغض علما بغیر سبب ظاهر خيف عليه الکفر «۲» انتهى.

په امر بالمعروف کښې د طاقت استعمالول او دعالم بي حرمتي کول

سوال: علمائي دين څه فرمائي چه عالم من حيث انه عالم ته کنخل کول څنگه دي او عالم په امر بالمعروف کښې طاقت استعمالولې شي او که نه؟ او عالم ته کنخل کولو سره کفر لازم کيږي او که نه؟

المستفتي: عبدالرحمان مال روډ پشاور ۳۰۱۱۰۱۱۹۷۷ هـ

الجواب: که عالم ته کنخل کول د امر بالمعروف او نهی المنکر د وجې نه وي او د دنيوي سبب د وجې نه وي نو د شرعی قواعدو په نظر سره دا سړي کافر شوي دې «۳» عالم ته امر بالمعروف په ژبې باندې پکار دې «۴» ماخوذ از فتاویٰ هنديه و هدايه فقط

«۱» قال ابن نجيم ويخاف عليه الکفر اذا شتم عالما او فقيها من غير سبب. (بحر الرائق ص ۱۲۳ جلد ۵ باب احکام المرتدين)

«۲» (شرح فقه الاکبر لملا علی قاري ص ۷۳ الفصل في العلم والعلماء)

«۳» وفي الهندية ويخاف عليه الکفر اذا شتم عالما او فقيها من غير سبب ويکفر بقوله لعالم ذکر الحمار في است علمک یرید علم الدين. کذا في البحر الرائق. (هندية ص ۲۷۰ جلد ۲ منها ما يتعلق بالعلم والعلماء) وفي الخاتيه رجلان بينهما خصومة فقال احدهما للآخر بيا تا بعلم روم فقال الآخر من علم چه دائم قال ابو بکر القاضي یکفر المجيب لانه استخف بالعلم. (فتاویٰ خاتيه موعود علی هامش الهندية ص ۵۷۵ جلد ۳ باب ما يكون کفرا من المسلم وما لا يكون)

«۴» في الهندية ولو علم باکبر رایه انه لو امرهم بذلك قدفوه و شتموه فترکه افضل و کذاک لو علم انهم یضربونه ولا یصبر علی ذلك ويقع بينهم عداوة ويهيج منه القتال فترکه افضل ويقال الامر بالمعروف باليد علی الامراء وباللسان علی العلماء وبالقلب لعوام الناس وهو اختيار الذندويستی کذا فی الظهيرية. (هندية ص ۳۵۳ جلد ۵ الباب السابع عشر في الغناء والامر بالمعروف کتاب الکراهية)

تول علماء و فتنه باز گر خول کفر دی

سوال: کہ چرتہ یو سرې دا وائی چه خومره علماء دې ټول فتنې اوفسادونه جوړوي. دداسې الفاظو استعمالونکي په باره کښې داسلام څه حکم دې؟
المستفتي: نامعلوم... ۱۸۹۱۹۷۷

الجواب: ټول علمائي کرام فتنې والا گر خول کفر دې (۱)

لانه يستلزم بغض العلم واستخفاف العلم لزوماً بيناً وهو كفر كما في شرح الفقه الاكبر لملا علي القاري ص ۱۴۰ وفي الخلاصة من ابغض عالما من غير سبب ظاهر خيف عليه الكفر قلت الظاهر انه يكفر لانه اذا ابغض العالم من غير سبب دنيوي او اخروي فيكون بغضه لعلم الشريعة ولا شك في كفر من انكره فضلاً عن ابغضه انتهى قلت وهذا اظهر جداً عند بغض الجميع فافهم وفيه ايضاً ص ۱۴۱ من قال لعالم عويلم او لعلوى عليوى اى بصيغة التصغير فيهما للتحقير كما قيده بقوله قاصداً به الاستخفاف كفر انتهى (۲)

د ډيرې والا ته (سيکه) سره آواز کول

سوال: علمائي دين دې باره کښې څه فرمائي چه يو سرې بل متشرع ډيرې والا مسلمان ته کله آواز کوي نو په سيکه سره ورته آواز کوي او دا ډيرې والا د هغه دوست دې نو په شريعت محمدي ﷺ کښې ددې څه فيصله ده؟
المستفتي: فيض محمد راولپنډی

الجواب: که دا سيکه وغيره القابو سره راغوبنډل د ډيرې د توهين په وجې باندې وي نو دا سرې کافر شو او که د خوش طبيعيتي او مشابهت په وجې وي نو فاسق دې. يدل عليه ما في ردالمحتار (۳) ص ۳۹۲ جلد ۳ ان ما كان دليل الاستخفاف يكفر به وان لم يقصد الاستخفاف فافهم، فقط

- (۱) وفي الهنديه يخاف عليه الكفر اذا شتم عالماً او فقيهاً من غير سبب ويكفر بقوله لعالم ذكر الحمار في است علمك يريد علم الدين كذا في البحر الرائق.
(هنديہ ص ۲۷۰ جلد ۲ منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)
(۲) (شرح فقه الاكبر لملا علي القاري ص ۱۷۳، ۱۷۴ فصل في العلم والعلماء)
(۳) (ردالمحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ قبيل مطلب في منكر الاجماع)

(په ډيرې والا کښې ډير شيطانيت دې) ددې الفاظو حکم

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د نکاح په تقريب کښې نکاح خوان مولوي صاحب د ناوې خواته د گواهان ليږل او غوښتل يو سرې او وئيل هغه گواهان اوليږه چه د ستخط کولې شي اوس د گوتې لگولو وخت نه دې نو مولوي صاحب ورته او وئيل چه اسلامي نقطه نظر مطابق به شرعي گواهان ليږم هغه سرې او وئيل چه ډيرو والاؤ کښې ډير شيطانيت دې د ډيرو والاؤ نه دا بي ډيرې ډير تعليم يافته هم وي او ښه هم وي نو اوس په شريعت محمدي کښې دداسې سرې څه حکم دې؟

المستفتي: عبد القدوس کوه مري راولپنډی

الجواب: دې سرې براه راست د ډيرې توهين نه دې کړې بلکه د بعضې ډيرې والاؤ ئې (شيطانيت په وجه باندې) توهين کړې نوددې وجې نه دا سرې کافر نه شو (۱) ليکن دومره معلومېږي چه دده په زړه کښې د ډيرې عزت نشته نو په دې وجه دده ايمان ته خامخا خطر شته (۲) فقط

د شرعي فيصلې نه انکار کول کفر دې

سوال: که په فيصله (جرگه) کښې يو سرې د شرعي فيصلې نه انکار او کړې نو آيا دا کفر نه دې وضاحت او کړي؟

المستفتي: سعيد الله مولوي صوابی... ۱۴ ذی قعدہ ۱۳۹۲ هـ

الجواب: د شرعي فيصلې نه انکار کول کفر دې البته د قاضي او فيصله کونکي د جهالت (ناپوهي) او ظلم په وجې انکار کول کفر نه دې (۳) کما في شرح الفقه الاكبر من قال لآخر اذهب معي الى الشرع فقال الاخر لا اذهب حتى تأتي بالبيدق اى المحضر كفر لانه عاند الشرع (۴) فقط

- (۱) قال ابن عابدين ينبغي ان يكفر من شتم دين مسلم ولكن يمكن التأويل بان مراده اخلاقه الرديئة ومعا ملته القبيحة لاحقيقه دين الاسلام فينبغي ان لا يكفر حينئذ. (ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبيل مطلب توبة اليأس)
(۲) قال ابن عابدين ان ما كان دليل الاستخفاف يكفر به وان لم يقصد الاستخفاف.
(ردالمحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ مطلب في منكر الاجماع)
(۳) في الهنديه ولو قال آن وقت که سيم ستدي شريعت وقاضی کجا بوديکفر ايضاً ومن المتأخرين من قال ان عني به قاضی البلدة لا يكفر. (هنديہ ص ۲۷۲ جلد ۲ منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)
(۴) (شرح فقه الاكبر لملا علي قاري ص ۱۷۵ فصل في العلم والعلماء)

چه خوک د شریعت فیصلی ته تیار نه وي دهغه حکم

سوال: ددوو کسانو خپل مینځ کښې اختلاف پیدا شو یو کس په تحریري طریقې سره هم او په جومات کښې د ټولو خلقو مخې ته دا وویل چه په دې اختلافی مسئله کښې په شریعت فیصله او کره مگر هغه مخالف ئې په شریعت باندي فیصلې ته نه دې تیار نو اوس دهغه سرې د شریعت نه د تبتیدلو په نتیجه کښې څه پوزیشن پاتې شو آیا چرته د جومات امام او خطیب جوړیدلې شي یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتي: اهلایان مسجد اشرفیه اسلام آباد... ۱۳ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: کوم سرې چه د شریعت فیصلې ته تیار نه وي نو هغه ددې جاهلانه او منافقانه رویې په وجه باندي د شرعی منصب (امامت او خطابت) اهل نه دي، قال الله تبارک وتعالیٰ واذ قال لهم تعالوا الی ما انزل الله والی الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا علیه آباءنا (الآیه سورة مائده) ﴿۱﴾ وقال فلا وربک لا يؤمنون حتی یحکموک لیما شجر بینهم ثم لا یجدوا فی انفسهم حرجا مما قضیت ویسلموا تسلیماً. النساء ﴿۲﴾. وفی الهندیه ص ۲۹۸، ۲۹۹ جلد ۲ رجل قال لخصمه اذهب معی الی الشرع او قال بالفارسیه با من بشرع برو وقال خصمه بیاده بیارنا بروم بر جبر نروم یکفر لا نه عاند الشرع وقال بعد اسطر من برسم کار کنم نه بشرع یکفر ﴿۳﴾. وفی زدالمحتر ص ۳۹۲ جلد ۳ وبالجمله فقد ضم الی التصلیق بالقلب وبالقلب واللسان فی تحقیق ایمان امور الا خلل بها اخلال بالایمان اتفاقاً کترک السجود للصنم وكذا مخالفة... او... انکار ما اجمع علیه الخ ﴿۴﴾

ددې ایاتونو او عبارتونو نه معلومه شوه چه شرعی فیصلې ته نه تیاریدو والا او ددې نه علاوه رسمونو او قانون طرفته مائل کیدو والا سرې کافر دې کله چه شریعت نا مکمله یا بې فائدي گنرې. وهوالموفق

﴿۱﴾ (پ: ۷ سورة مائده رکوع: ۴ آیت: ۱۰۴)

﴿۲﴾ (پ: ۵ سورة النساء رکوع: ۶ آیت: ۶۴)

﴿۳﴾ (هنديہ ص ۲۷۱، ۲۷۲ منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)

﴿۴﴾ (ردالمحتر ص ۳۱۰ جلد ۳ قبیل مطلب فی منکر الاجماع)

خدائي تعالى ته د کنځلو والا ملگرتيا کونکي هم کافران دي

سوال: زید خدائي ته کنځل او کرل نو دهغه اوبښي (د خور خاوند) هغه لره او وهلو ددینه وروستو یو بل اوبښي ئې راغې هغه وهلو والا ئې او وهلو وئیل ئې چه تا زید ولې وهلې دې داسې کنځل خو خدائي ته هر خوک کوی هغه داسې الفاظ استعمال کړې وو چه الله تعالیٰ ما ورې ساتي دهغه داسې داسې او کرم، اوس په شریعت دهغه څه حکم دې.

المستفتي: شمس الدین ملتان شهر... ۲۰ جولائي ۱۹۷۹

الجواب: زید او دهغه ملگرتيا کولو والا ټول کافران دي ددوي نکاحونه ختم شويدي په دوي باندي د تجدید اسلام (اسلام تازه کولو) نه پس تجدید نکاح ضروري ده. لافهم صرحوا بکفر من سب الله تعالیٰ ﴿۱﴾ کما فی شرح الفقه الاکبر ولانه اعترض علی الله تعالیٰ لفوات الماکل کما ان الشیطان اعترض علی الله تعالیٰ لفوات الجاه والخلافة، ﴿۲﴾ فقط

خدائي او رسول ته د کنځلو کولو والا توبه اود ایمان تجدید

سوال: زید په کورنئ کښې په جذباتو کښې نا څا په د خدائي او رسول په باره کښې داسې نازیبا الفاظ استعمال کړل چه دهغې لیکل هم څه مناسب نه گنرم لیکن زید سمدستي جومات ته لاړلو دوه رکعتہ نفل ئې او کرل تجدید ایمان ئې او کړو او ډیر په ژړائي معافي او غوښتله نو مقامي کسانو ئې د خدائي متعلق وئیلې شوو الفاظونه د توبې قبلیدو اعتماد او کړو لیکن د رسول متعلق د توبې نه قبلیدو نه ئې انکار او کړو او ښځه ئې ورله مطلقه او گرځوله نو تاسو شرعی حیثیت واضح کړئ. مهرباني به وي؟

المستفتي: مولوي عبدالمتین ډاکټر مردان... ۱۹ شوال ۱۴۰۵ هـ

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری ان الرضا بکفر غیره انما یکون کفراً اذا کان یستجیزه ویستحسنه وقد عثرنا علی روایة ابي حنیفه رحمه الله ان الرضا بکفر الغیر کفر من غیر تفصیل.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۸۰ فصل فی الکفر صریحاً وکتاباً)

﴿۲﴾ وفی الهندیه: قال ابو حفص رحمه الله تعالیٰ من نسب الله تعالیٰ الی الجور فقد کفر و بعد اسطرر جل قال یا خدای روزی بر من فراخ کن یا با زر کانی من رونده کن یا بر من جور مکن قال ابو نصر الدبوسی رحمه الله تعالیٰ یصیر کافراً بالله کذا فی فتاویٰ قاضیخان.

(هنديہ ص ۲۵۹، ۲۶۰ جلد ۲ منها ما يتعلق بذات الله تعالیٰ وصفاته)

الجواب: الله تعالى يا رسول الله ﷺ ته کنخل کول کفر او ارتداد دې خود اهل تحقیق علماؤ په نزد توبه ئې قبوله ده کما فی الدرالمختار (۱) نو بس په دې کنخلو واله باندې ضروري دي چه توبه اوباسی او تجدید ایمان او تجدید نکاح او کړي په دې کښې حلاله وغیره نه وي. والله اعلم

په مرتد او کافر کښې فرق اود دواړو توبه او استغفار

سوال: په مرتد او کافر کښې څه فرق دي او که دا دواړه رشتني زړه سره توبه او استغفار او کړي نو آیا دا سړي په دائره اسلام (اسلامي حلقه کښې) شامل دي او مسلمان کیدشي؟

المستفتي: روشن گل صوابي مردان..... ۱۱۱۱۱۹۶۹

الجواب: مرتد هغه سړي ته وئيلې شي چه د اسلام مذهب پرېږدي او کافر هغه سړي دي چه د دين د ضروري خبرو نه منکر وي (۲) نو هر مرتد کافر وي او هر کافر مرتد نه وي او دواړو دپاره توبه او استغفار کافي دي. (۳) فقط

د کافر په مرگ باندې انالله وئيل

سوال: آیا د کافر د مرگ په وخت کښې انا لله وانا اليه راجعون وئيل صحيح دي که نه؟

المستفتي: يو د خدائي بنده... ۲۱ ربيع الثاني ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د کافر رسته دار مرگ هم مصيبت دي نو په هغې هم استرجاع (يعني انا لله...) وئيل جائز دي. (۴)

(۱) قال الحصكفي والكافر بسب نبي من الانبياء فانه يقتل حدا ولا تقبل توبته مطلقا ولو سب الله تعالى قبلت لكن صرح في آخر الشفاء بان حكمه كالمرتد ومفاده قبول التوبة.

(الدرالمختار ص ۳۱۹، ۳۱۸ جلد ۳ مطلب مهم في حكم سب الانبياء)

(۲) قال الحصكفي باب المرتد هو الراجع عن دين الاسلام وركنها اجراء الكفر على اللسان والكفر شرعا تكذيبه ﷺ في شئ مما جاء به من الدين ضرورة. (الدرالمختار ص ۳۰۹، ۳۱۱ جلد ۳ باب المرتد)

(۳) قال الحصكفي وكل مسلم ارتد فتوبته مقبولة وبعد اسطر ومفاده قبول التوبة كما لا يخفى.

(الدرالمختار ص ۳۱۹، ۳۱۸ جلد ۳ مطلب مهم في حكم سب الانبياء)

(۴) عن ام سلمة قالت قال رسول الله ﷺ اذا اصابك مصيبة فليقل انا لله وانا اليه راجعون اللهم عندك احتسب مصيبتى فاجرنى فيها وابذل بها خيرا منها. (ابو داود ص ۸۹ جلد ۲ باب في الاسترجاع)

کوم سړي چه د معراج نه انکار اوکړي نود هغه څه حکم دي؟

سوال: څه فرمائي علمائي دين دهغه سړي باره کښې چه هغه ږيري والوته منافق وائي اودهغه عقیده داده چه د حضور ﷺ معراج په خوب کښې شوې دي، حضرت عيسى عليه السلام وفات شوې دي، سيرت النبي ﷺ جلسه کول د ابوجهل سنت دي حضرت اويس قرني جاهل وو، حضور ﷺ آسمان ته د بللو څه ضرورت وو، خدائي هرځائي موجود دي، مونځ ورکونکي په غوږونو کانړه دي وغیره وغیره. دداسې سړي څه حکم دي؟

المستفتي: عبدالله صدر کيمل پور

الجواب: که مستفتي رښتيا وي نودا سړي کافر دي.

في الهندية ومن انكر المعراج ينظر ان انكر الاسراء من مكة الى بيت المقدس فهو كافر وان

انكر المعراج من بيت المقدس لا يكفر (۱) ص ۸۸ جلد ۱ والبحر ص ۳۲۹ جلد ۱ (۲) فقط (يعني هندية کښې دي چه د معراج نه منکر باره کښې په کتلي شي که هغه د اسراء من مكة الى بيت المقدس نه انکار کوي نو کافر به وي او که د بيت المقدس نه آسمانونو ته د تلونه انکار کوي نو کافر به نه وي.)

د دهری په عذاب قبر باندې اعتراض

سوال: دلته زموږ په علاقه کښې يو دهری کمیونسټ لاندې قسم خرافات خوروي: (۱) چه مسلمان مرگ يو ځل مني او که دوه ځل؟ که يو ځل ئې مني نو يو مرگ خوپه عالم دنيا کښې دي او ستاسو د نظريې مطابق خوپه قبر کښې سوال او جواب دي نودغه حیات څنگه دي، روح عود کوي که نه، حیات مکمل دي يا نه، که جواب په نفی کښې دي نو سوال کول څنگه صحيح شو، او که حیات مکمل دي نو بيا مرگ دوه ځل شو که بيا مرگ نشته نو ژوندې به په قبر کښې ناست وي وغیره وغیره، اودا وائي چه که مجرم مړي ته عذاب ورکړي کيږي نو په دوه دوه نيم گزه قبر کښې دا لوئي لوئي گرزونه وغیره څنگه ځائي کيدې شي؟

المستفتي: حاجي غلام محمد تور ورسک بونير سوات ۲۹ اشوال ۱۴۰۴ هـ

(۱) هندية ص ۸۳ جلد ۱ (الفصل الثالث في بيان من يصلح اماما لغيره)

(۲) (بحر الرائق ص ۳۲۹ جلد ۱ باب الامامة)

الجواب: واضحه دې وی چه د دنیوی مرگ نه پس د عام مړو روحونه ژوندی وی او په اجسادو کښې یو قسم حیات ایخودې شی. (۱) په روح یا جسم ته د ثواب یا عذاب مسئله او د غسې نورې مسئلې حل شوې او چونکه د قبر نه مراد عالم برزخ دې، اود قبر د کیفیاتو د ادراک نه بنده عاجز دې، اودا وهیل او کینول وغیره تعبیرات د افهام او تفهیم دپاره دی، لهذا دا اجمالا منل اود تفصیل علم الله تعالی ته سپارل ضروری دی. فقط

د حجیت حدیث منکر کافر دې

سوال: د منکر حدیث څه حکم دې؟ وضاحت او کړی.

المستفتی: عبدالرحیم طوروی مردان

الجواب: د حجیت حدیث منکر کافر دې. (۲) البته یو حدیث د مسلمة اصولو لاندې پریخودل معروف او متعامل دی اود صحابه کرام رضی الله عنهم ثابت سنت ختمونکې او بدعت سیئه جاری کونکې مبتدع او ملحد دې.

کفریه عقائد لرونکې، دده معاون اود کتابونو ضبط کولو حکم

سوال: یو سړي اعلانیه او تحریری طور باندې لاندې عقائد لری. (۱) چه د حضور صلی الله علیه و آله جسمانی معراج یوه تاریخی قصه ده، چه دا د عیسی علیه السلام د ژوندی پورته کولو په نمونه کښې د خانه جوړه کړې شوې ده، د حضرت جبرئیل علیه السلام هېڅ وجود نشته قرآن مجید د الله تعالی اود نبی کریم صلی الله علیه و آله په شریکه ژبه کښې دې چه ددې اصول او قواعد دائمی او ابدی نه دی د وحی انداز شاعرانه تخیل دې، حضور صلی الله علیه و آله که هر چرته گرځیدو نه، نو تاریخی واقعات به نه معلومیدل

﴿۱﴾ قال العلامة قارى واعلم ان اهل الحق اتفقوا على ان الله تعالى يخلق فى الميت نوع حياة فى القبر قدر ما يتألم او يتلذذ، ولكن اختلفوا فى انه اهل يعاد الروح اليه؟ والمنقول عن ابي حنيفة رحمه الله التوقف الا ان كلامه هنا يدل على اعادة الروح اذ جواب الملكين فعل اختيارى فلا يتصور بدون الروح وقيل قد يتصور الا ترى ان النائم يخرج روحه ويكون روحه متصلاً بجسده حتى يتألم فى المنام ويتعم؟ وقد روى عنه عليه الصلوة والسلام انه سئل كيف يوجع اللحم فى القبور ولم يكن فيه الروح فقال صلی الله علیه و آله كما يوجع سنك وليس فيه الروح الخ (شرح فقه الاكبر لملا على قارى ص ۱۰۱ ضغطة القبر وعذابه حق)

﴿۲﴾ قال الله تعالى وما ينطق عن الهوى. ان هو الا وحى يوحى. الاية. وفى الهنديه من قرأ حديثاً من احاديث النبى صلی الله علیه و آله فقال رجل همه روز خلشها خواند قال ان اضاف ذلك الى القارى لا الى النبى صلی الله علیه و آله ينظر ان كان حديثاً يتعلق بالدين واحكام الشرع يكفر. (هنديه ص ۲۶۶ جلد ۲ منها ما يتعلق بالانبياء عليهم الصلوة والسلام)

نو قرآنی واقعات به قطعاً پوهه کښې نه راتلل، د حضور صلی الله علیه و آله د نوم مبارک لیکلو په وخت احترام ضروری نه دې، په انگریزى په سوونو ځل اسم مبارک ذکر کړه خو یو ځل هم (the holy) یا روستو د نوم مبارک نه (peace be upon him) لیکلو تکلیف مه کوه، د منکرین ختم نبوت د مسلمان کیدو دې سرکاری طور باندې اعلان او کړې شی. (۲) د داسې سړي باره کښې څه حکم دې چه هغه داسې کسانوته د قومى خزاني نه ډیر مالی امداد ورکړې اود ناپاکو عقیدو د خورولو او اشاعت دپاره باقاعده یو منظم اداره جوړه کړې چه هغې سره عملی معاونت ثابت شی، او دهغه د خرافاتو یعنې مطبوعاتو ضبط کولو نه مخ اړوی، د منکرین ختم نبوت طرفدارى کوی او د مرزائیت عقیدو مشهورولو دپاره د قومى بخت نه په لکهونو روپۍ ورکوی د عائلی قوانینو او خاندانی منصوبه بندۍ په ذریعه فحاشی او بدو اخلاقو خورولو دپاره سامان اسباب تیاروی. (۳) د مذکوره عقائدو مشهورولو او خورولو دپاره که یو کتاب په کومه ژبه کښې شائع شوي وی نو دهغې باره کښې د کلام پاک فیصله څه ده؟ په دې باره کښې فتوی راکړی؟

المستفتی: رانا ظفر الله د اکخانه الجامه ضلع ساهيوال ۱۹۶۹/۱۱/۹

الجواب: (۱) چونکه دا سړي د ضروریاتو د دین نه منکر دې. (۱) لهذا دا سړي بې شکه او بې شبهې کافر دې. (۲) داسې فرد او افراد مډاهن یا منافق یا زنديقان دی. (۳) داسې کتاب نه ضبط کول د کفر تابعداری ده. فقط

د ډیرې توهین کونکې کافر دې

سوال: د ډیرې توهین او بې عزتی کونکې څه حکم دې؟ اود کنخل کونکې څه حکم دې؟

المستفتی: سید محمد پند بیگوال اسلام آباد... ۲۳ اشوال ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د ډیرې توهین او بې عزتی کونکې کافر دې. د انبیاء سنتو پورې استهزاء او سنتو لره سپک گنېلو سره سړي کافر کیږي.

لما فی رد المحتار ص ۳۹۲ جلد ۳ او استقبحا کمن اسبق من آخر..... الى ان قال ان ما

كان دليل الاستخفاف يكفر به وان لم يقصد الاستخفاف ﴿۲﴾

﴿۱﴾ قال الحصكفي والكفر شرعا تكذيبه صلی الله علیه و آله فى شئ مما جاء به من الدين ضرورة.

(الدر المختار ص ۳۱۱ جلد ۳ باب المرتد)

﴿۲﴾ (رد المحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ مطلب فى منكر الاجماع)

﴿۳﴾ عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله سباب المسلم فسوق وقتاله كفر متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ص ۳۱۱ جلد ۲ باب حفظ اللسان والغيبو الشتم الفصل الاول)

د آذان او مؤذن د توهین حکم

سوال: یو سړی په جمات کښې آذان کولو نو یوې ښځې او وئیل چیلې چغې وهی، لهذا ددې دپاره شرعی حکم را کړئ؟
المستفتی: خلیل الرحمن هزاره

الجواب: آذان د دین د شعائرونه دې، دې پورې استهزاء کول کفر دې (۱) او غیر شعائرو پورې استهزاء کول کفر نه دې، او که د آواز قباحت ئې مقصود وی نو فسق دې (۲)

یدل علی الاول مافی ردالمحتار ص ۲۸۴ جلد ۳ او استقباها کمن استقبح من آخر جعل بعض العمامة تحت حلقه او احفاء شاربہ (۳) اه وما الثانی فلقوله تعالیٰ لا یسخر قوم من قوم الآیه (۴)

د فقهې او اجتهاد نه د منکر حکم

سوال: د فقهې نه د منکر څه حکم دې؟ بعضې حضرات ورته کافر او مرتد او بعضې ورته مسلمان وائی لهذا دده باره کښې وضاحت سره شرعی حکم واضحه کړئ چه خلق ئې په حقیقت باندې خبرشی؟
المستفتی: مراد الحق ناصر پوره پشاور ۱۳۰۰ رجب ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د فقهې د منکر نه مراد که غیر مقلد وی نو دا انکار کفر نه دې البته د اهل تقلید د امامت اهل نه دې، او که ددې نه مراد منکر اجتهاد او د ائمه کرامو توهین کونکې وی نو په ظاهر ده ته مسلمان وئیل صحیح او مناسب نه دی (۵)

د آذان په دعا کښې، و ارزقنا شفاعته، نه ویونکې کافرنه دې

سوال: بعضې خلق د آذان نه روسته دعا کښې و ارزقنا شفاعته، وئیلو ته بدعت

(۱) و فی الهندیه فی التخییر مؤذن اذن فقال رجل این بانگ غوغا است یکفر ان قال علی وجه الانکار (هنديہ ص ۲۶۹ جلد ۲ منها ما يتعلق بالصلاة والصوم)

(۲) قال ابن نجيم ويكفر بالاستهزاء بالاذان لا بالموذن. (بحر الرائق ص ۱۲۲ جلد ۵ احكام المرتدين)

(۳) ردالمحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ باب المرتد قبيل مطلب في منكر الاجماع

(۴) قال الله تعالى لا يسخر قوم من قوم. (پ: ۲۶ سورة الحجرات ركوع: ۱۳ آیت: ۱۱)

(۵) و فی الهندیه رجل قال قیاس ابی حنیفة رحمه الله تعالیٰ حق نیست یکفر کذا فی التارخانیه. (عالمگیری ص ۲۷۱ جلد ۲ موجبات الکفر منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)

حسنه وائی، او دا وائی چه دې الفاظو لره ددعا نه کت کونکې د حضور ﷺ در جاتو اود شفاعت منکر کیرې لهذا دې سره سړې کافر کیرې آیا دا صحیح دی؟
المستفتی: فضل واحد سالارزی باجور ۱۲۳ رمضان ۱۴۱۰ هـ
الجواب: دا جاهلانه خبره ده (۱) فقط

ختم قرآن باندې ملیانو ته څه ورکول او دوی ته

کافر ویونکې باندې په خپله د کفر خطر ده

سوال: (۱) زمونږ په کلی کښې یو سړی قبر پوخ کړ او ختم قرآن دپاره ئې مولیان صاحبان راوستل او د ختم نه روسته ئې هغوی ته څه رقم ورکړو آیا دا اجرت اخستل جائز دی؟ (۲) ما دغه ملیانو ته او وئیل چه تاسو حرام او خورل دا ناجائز دی په جواب کښې راته یو مولوی صاحب او وئیل چه دا حلال دی مونږ به ئې خورو ته څه ملا خونه ئې. مایه جواب کښې او وئیل چه حرامو ته حلال وئیل کفر دې په تاسو باندې ښځې طلاق شوي آیا دا مولیان صاحبان په دې حکم کښې راغلل یا نه؟ (۳) ما دغه مولیانو صاحبانو ته او وئیل چه په تاسو پسې مونږ نه کیرې؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: محمد یونس خټک ضلع و تحصيل مردان ساو له هیر ۱۲۲ شوال ۱۴۰۵ هـ

الجواب: (۱) په داسې قسم ختم باندې اجرت اخستل او ورکول مختلف فیه دی او په فتاویٰ هندیه کښې ئې جواز ته اصح وئیلی دی
حيث ذكر فيها واختلوا في الاستيجار على قراءة القرآن على القبر مدة معلومة قال بعضهم لا يجوز وقال بعضهم يجوز وهو المختار وكذا في السراج الوهاج (۲) الهنديه ص ۲۶۱ جلد ۳

البته زمونږ اکابرو محرم ته ترجیح ورکړې ده. (۲) دا طعام او روپی او لا هدی ده دی او حلال دی او که ددوی اجرت اخستل ناجائز او منلې شی نو دا حرام قطعی نه دی چه ددې مستحل کافرشی. (۳) په داسې بې علمه سړی باندې په داسې فتویٰ ورکولو کښې په خپله د کافر کیدو خطر ده. (۳) په دې امام پسې مونږ صحیح دې دا سړی بدعتی نه دې البته سلفیه خلق مبتدعین دی. وهو الموفق

(۱) ددې الفاظو دعانه کت کولو سره هېڅ نه کیرې اونه دا الفاظ دعا کښې شاملو لوسره څه قباحت لازمیږي، دا شریعت سره متصادم نه دی. اونه ددې الفاظو په کت کولو سره د شفاعت د منکر فتویٰ ورکولې شی البته که څوک هسي د شفاعت نه انکار او کړی نو هغه کافر دی
لما قال العلامة ابن نجيم ولا تجوز الصلاة خلف من ينكر شفاعته النبي ﷺ او ينكر الكرام الكاتين او ينكر الرؤية لانه كافر. (بحر الرائق ص ۳۴۹ جلد ۱ باب الامامة). (از مرتب)

(۲) فتاویٰ هندیه ص ۳۴۹ جلد ۳ مطلب الاستيجار على الطاعات

(۳) قال ابن عابدين نفيه، في البحر والاصل من اعتقد الحرام حلالا فان كان حراما لغيره كمال الغير لا يكفرون كان لغيره فان كان طيله قطعا كفروا فلا. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱۱ جلد ۳ مطلب في منكر الاجماع باب المرتد)

د بزرگانو په خبرو کښې غلو کول

سوال: محترم مفتی صاحب! بعضې خلکو د بزرگانو په خبرو کښې غلو کوی او وائی چه هر که الله الله گوید الله شود تعالی الله، ددې څه حکم دی؟ بینو او توجروا

المستفتی: رحمن الدین عفی عنه هائی سکول شیرینگل دیر بالا ۲۳ ذیقعدہ ۱۳۹۶ هـ
الجواب: ددې سرې دا کلام جاهلانہ او مشرکانہ کلام دی دده دپاره ضروری ده چه ددې کلام نه واپس شی او اصرار اونه کړی او مقابل له پکار دی چه افهام او تفهیم او کړی. وهو الموفق

یا محمد لیکل نه شرعی مطلوب دی نه ممنوع شرعی دی

سوال: یا الله سره د یا محمد لیکلو متعلق څه حکم دی آیا ،، یا ،، حرف ندا حاضر ناظر د پاره ده چه محمد ﷺ سره لیکل ممنوع دی ددې د لیکلو وضاحت او کړی؟

المستفتی: هدايت خان بت خيله ملاکنه ایجنسی ۱۱ نومبر ۱۹۷۴ء

الجواب: یا الله سره یا محمد لیکل نه شرعی مطلوب دی اونه ممنوع شرعی دی البته غیر الله حاضر ناظر منل یا عالم الغیب منل کفر جلی دی او په دې لحاظ سره موهم الفاظونه اجتناب مطلوب شرعی دی. (۱) وهو الموفق

نداء لغير الله .. یا حق چاریار..

سوال: ماقولکم اهل العلم رحمکم الله تبارک وتعالیٰ فی رجل اصابته مصیبة فاستغاث من الخلفاء الراشدين وناداهم حيث قال "یا حق چاریار" فهل تجوز هذه الاستغاثة والنداء علی عقيدة انهم من عباد الله الفضلین وعلیهم الله تعالیٰ رجلا مصابان نادیاثم ینصرونه بامداد الله تبارک وتعالیٰ ایاهم فی ازالة النوائب ودفع المصائب لان التأثير لله العزیز الغالب وما هؤلاء اولو الکرامة الا کامل الا وسائل المواهب حل المتاعب وسائر

(۱) شیخ محمد فرید مفتی اعظم پاکستان فرمائی: غیر الله ته غائبانه ندا کول په پنځه قسمه دی: (۱) چه نبی وغیره ته کشف اوشی اونداء او کړی دا جائز دی. (۲) دې عقیدې سره چه فرشتې ئې هغوی ته رسوی صرف په صلاة سلام کښې جائز دي. (۳) او په دې خیال چه ممکن ده چه الله تعالیٰ ئې هغوی ته اورسوی دا موهم د شرک دي. (۴) د عشق او محبت په وجه د حاضر او مخاطب په شان دا نه شرک دي اونه موهم د شرک، بلکه معمول او معروف دي. (۵) د علم غیب او علم کلی اعتقاد سره د شرک جلی دي. اود اهل شرک او اهل بدع د شعار نه اجتناب ضروری دي. (مقالات ص ۲۰ غیر الله ته غائبانه نداء کول) (از مرتب)

المشاکل كما ورد الشرع بالنداء لا ولى الكرامات فى الفلاة حين اصابته نائبة من النائبة عباد الله اعينونى ام لا بل انما هذا اشراك بالله وما ورد من النداء فى الصلاة امر منصوص فى مورد خاص للرجال الاقارب بالغيب او الملكة فلا سبيل للقياس فلا يتعدى غيره من حادثات الناس فليفتد ناسائر الكرام نظرهم الله العلام كما نصر الله تعالى بالرد على الواقعين فى ورطاة البدعة والضلالة والاثام مستدلين بما رأوا فى الاجواف للوصول الى الاهداف مؤولين لصحاح الاحاديث ونصوص مجيد الكتاب بالجواب الصريح الصواب وحررد الجواب تحت الاسطر ليكون داعيا لدعاء بركاتهم فى حياتهم ومما تهم مرور الدهور والاعصار والسلام عليكم وعلى من لد يكمل يا هؤلاء الاحرار.

المستفتی: مولوی خلیل الله باغ کیمپ نمبر ۴

تحصيل مسلم باغ ضلع ژوب ۱۹۸۶ء ۷/۹/۶

جواب: النداء الى غير الله اذا كان على وجه اعتقاد انه يعلم الغيب ويقدر على النفع و الاضرار فشرک جلی. بخلاف نداء التشهد على اعتقاد ان الملائكة يبلغون الصلاة والسلام وبخلاف عباد الله اعينونى فانه لم يثبت عند اهل الفن وعلى تقدير الثبوت ارید منهم الكاتبون دون الارواح ودون الجن ودون رجال الغيب فان الاخير من الاوهام. والاولين من المحتملات لكن الاحتمال لا يدفع الشرک كما عند النکاح باشهد الله ورسوله ﴿۱﴾ فافهم. وللوسط موضع آخر. وهو الموفق

د پنج تن پاک د پنځو بتانوسره تشبيه وړکول

سوال: یو خطیب دخپل تقریر په دوران کښې د پنج تن پاک چه ددې نه مراد حضور ﷺ، حضرت علی رضی الله عنه، حضرت فاطمه رضی الله عنها، حضرت حسین رضی الله عنه او حضرت حسن رضی الله عنه دی، ددوی تشبيه ئې پنځو بتانوسره ورکړه چه دهغې نومونه ئې گتوسره او شمارل، چه ودا، سواعا، یغوث، یعوق، نسرأ. آیا دي کلما توسره دا خطیب مرتد شوي خونه دي؟ آیا داسې سرې د امامت اهل دي؟ جواب را کړئ

المستفتی: محمد اصغر خان صاحب ۱۹۷۲ء ۲/۹/۶

﴿۱﴾ رجل تزوج امرأة بشهادة الله ورسوله كان باطلا لقوله ﷺ لا نكاح الا بشهود وكل نكاح يكون بشهادة الله وبعضهم جعلوا ذلك كفرا لانه يعتقد ان الرسول ﷺ يعلم الغيب وهو كفر. (فتاوى) خانيه موضوع على الهندية ص ۳۳۲ جلد ۱ فصل فى شرائط النكاح)

الجواب: کہ دے خطیب صاحب دا وئیلی وی چہ شیعه گانو دا پنج تن پاک معبودان جو رکری دی لکہ خنگہ چہ د نوح عليه السلام قوم ود، سواع، یغوث، یعوق، او نسر چہ صالحان وو. (رواہ البخاری) او یا انبیاء وو. (رواہ ابن کثیر فی تفسیرہ) دوی لره ئی معبودان جو رکری وونوپہ دے کنبی ہیخ نفاق یا ارتداد یا بطلان د عمل نشته. (۱) وهو الموفق

د زلیخا بارہ کنبی د توهین الفاظ استعمال و حکم

سوال: کہ خوک د زلیخا بارہ کنبی دا الفاظ استعمال کری چہ دا زناکارہ او بدکارہ بنخہ وه نو ددغه سری خہ حکم دے آیا دے الفاظوسره دا سری کافر کیڑی نه؟ بینوا و توجروا

المستفتی: قاری بشیر احمد واپدا اکیدمی تربیلہ

پروجیکٹ هزارہ ۱۱۹ رمضان ۱۴۰۲ھ

الجواب: چونکہ قرآن او حدیث کنبی د امرء العزیز بارہ کنبی نه دا بیان شته چہ دهغی نوم زلیخا وو اونہ دا ذکر شته چہ دا د حضرت یوسف عليه السلام پہ نکاح کنبی راغلی وه، لهذا صرف د اسرائیلیاتو پہ وجہ داسی بی دینہ او فاحش سری ته مونہ د اسلام نه خارج نه شو وئیلی. (۲) خصوصاً کله چہ د غلبہ حال پہ وجہ د حلت او حرمت نه ذهن خالی شو وی وهو الموفق

پہ یوغیر نبی باندی د نبی یا رسول وغیرہ اطلاق کول

سوال: لفظ نبی غیر نبی دپارہ استعمال و شرعاً خنگہ دی او ظل نبوت، بروزی نبوت، غیر تشریعی نبوت، مجازی نبوت وغیرہ اصطلاحات د غیر دپارہ استعمال و خنگہ دی؟

المستفتی: صوفی انور خالد جھنگ..... رمضان المبارک ۱۴۰۵ھ

الجواب: دا اطلاقات ناجائز دی البتہ د رسالت او رسول بارہ کنبی توسع راغلی ده لیکن د فتنی بند و لودپارہ سختی ضروری ده. (۳) وهو الموفق

(۱) قال العلامة حصکفی واعلم انه لا یفتی بکفر مسلم امکن حمل کلامه علی محمل حسن.

(الدرا مختار علی هامش ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل مطلب توبۃ الیاس باب المرتد)

(۲) قال العلامة حصکفی واعلم انه لا یفتی بکفر مسلم امکن حمل کلامه علی محمل حسن لو کان فی کفره خلاف و

(الدرا مختار علی هامش ردالمحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل مطلب توبۃ الیاس باب المرتد)

(۳) قال العلامة سید احمد الطحطاوی فی هذا لمقام ان تقول امنت بالله و بجمیع ما جاء من عند الله علی ما اراد الله

تعلی به و بجمیع الانبیاء و الرسل حتی لا یعتقد بیه من لیس نبیا او عکسه. (الطحطاوی علی المراقی ص ۶ خطبه)

د یوعالم بارہ کنبی دا وئیل چہ .. شیطان هم عالم وو.

سوال: علمائی دین خہ فرمائی دهغه سری بارہ کنبی چہ هغه د یوعالم بارہ کنبی دا او وائی چہ شیطان هم عالم وو هغه هم علم کری وو، آیا دا وئیل درست دی؟ دویمہ دا چہ آیا شیطان د فرشتو استاذ وو؟ وضاحت او کری.

المستفتی: قاضی حبیب السلام پیر سباق نوشهره ۴ ذیقعدہ ۱۴۰۵ھ

الجواب: شیطان عارف وو، عابد وو، طاؤس الملائکہ وو لیکن د فرشتو استاذ نه وو (۱) پہ معتبر و کتابونو کنبی دا نشته. پس کوم عالم یا عارف چہ بی عمله وی، متکبره وی، دهغه بارہ کنبی دا نسبت کول د اعتراض قابل نه دی گینی قابل د اعتراض به وی وهو الموفق

د مہدیت دعویٰ کونکی سری حکم

سوال: د آرائین قوم یوسری نن صبا د امام مہدی کیدو دعویٰ کری ده بنہ پہ بنکارہ اعلان کوی او زما مخامخ ئی هم دا دعویٰ کری ده دداسی سری پہ شریعت محمدی صلی اللہ علیہ وسلم کنبی خہ حکم دی؟

المستفتی: مولوی تاج محمود ضلع مظفر گڑھ لیه کروڑ ۱۹۷۲ء ۳۰/۷

الجواب: د صحیح احادیثونہ ثابتہ ده چہ د امام مہدی نوم به محمد وی او د پلار نوم به ئی عبد اللہ وی او سید آل رسول به وی او بادشاہ به وی. (هذه الروایات فی الترمذی و ابی داؤد) (۱) او شاید چہ په دے سری کنبی ددے علاماتو نه یوهم موجود نه وی، لهذا دداسی پاگل سری نه خان ساتل پیکاردی کله چہ فتنی پوری خبره نه وی رسید لی. وهو الموفق

(۱) قال العلامة عماد الدین ابن کثیر کان من اشد هم ای اشد الملائکہ اجتهاداً و اکثر هم علماء کان من اشرف الملائکہ من ذوالجنحة الاربعۃ کان من اشرف الملائکہ و اکرمهم قبیلۃ و کان خازناً علی الجنان کان له سلطان السماء الدنيا و کان له سلطان الارض و کان یسوس ما بین السماء و الارض فعصی فمسخه الله شیطاناً رجیماً کان ابلیس رئیس ملائکہ سماء الدنيا. (تفسیر ابن کثیر ص ۷۵ جلد ۱ سجود الملائکہ لادم)

(۲) عن عبد الله قال قال رسول الله ﷺ لا تذهب الدنيا حتی یملک العرب رجل من اهل بیتی یواطی اسمہ

اسمی. (جامع الترمذی ص ۳۶ جلد ۲ باب ما جاء فی المهدي ابواب الفتن) عن عبد الله عن النبي ﷺ قال لولم

یبق من الدنيا الا یوم قال زقده لطول الله ذالک الیوم حتی یبعث رجلاً منی او من اهل بیتی یواطی اسمہ اسمی و

اسم ابیه اسم ابی زاد فی حلیث فطر یملأ الارض قسطاً و عدلاً کما ملئت ظلماً و جوراً و قال فی حدیث سفیان لا

تذهب الا لا تنقضی الدنيا حتی یملک العرب رجل من اهل بیتی یواطی اسمہ اسمی قال ابو داؤد لفظ عمر و ابی

بکر بمعنی سفیان. (سنن ابی داؤد ص ۲۳۹ جلد ۲ باب فی ذکر المهدي کتاب الفتن)

پیغمبران بیایند ہم (شفاعت) تسلیم نہ کنیم۔ ددی کلماتو حکم

سوال: چه فرمائند علماء دین درین مسئله که سه چار نفر سفید ریش و یک عالم بطور جرگه پیش شخصے از جانب آخر که در میان هر دو قدرے رنجش بود آمده بودند. برائے علرو معذرت که اورا معاف کن مابطور جرگه نزد تو آمدم. او در جواب گفت که شما تو شما هستید اگر پیغمبران علیهم السلام بیایند ہم تسلیم نہ کنیم (العیاذ باللہ) پس از رونے شرع شریف آن شخصے باین لفظ بے ادبی گفتن مسلمان مانده یانه؟ و از اسلام بیرون شده است یا نه. و یا کدام تعزیر برائے او لازم است؟ بینوا تو جروا

المستفتی: عبد الله نادان شهید نوشهره پشاور ۱۹۶۹ء ۸/۹

جواب: عدم تسلیم مشورت و شفاعت پیغمبر علیہ الصلاۃ والسلام نہ کفر ست و نہ گناہ ست بلکه جائز است بدلیل حدیث صحیح رواہ البخاری قال النبی ﷺ (بریرہ رضی اللہ عنہا) لو راجعته فقالت یا رسول اللہ تأمرنی قال انما اشفع قالت لا حاجة لی فیہ (۱) (بحوالہ مشکوٰۃ باب خیال الامۃ) فقط

نوٹ: ایں حکم در وقت ارادہ عدم اہانت ست ورنہ تجلید ایمان و نکاح بعد از توبہ لازم است.

د عیسیٰ علیہ السلام کلمہ و نیل ارتداد اود سنت رسول توهین کفر دی

سوال: یوسری د گواہانو پہ مخکبئی او و نیل (۱) چه زہ د حضرت عیسیٰ علیہ السلام کلمہ وائ (۲) انبیاء علیہم السلام قول د گندہ نطفی نہ پیدا دی. (نعوذ باللہ) (۳) مسلمانان چه کومہ ختنہ (سنت) کوی دا د امریکئی او برطانیی د واکترانو پہ خیال کبئی صحیح نہ دی پہ دی وجه دا کول نہ دی پکار، حکمہ چه دی سرہ د متیازو جراثیم خئی، بیماری خوری،

(۱) عن ابن عباس ان زوج بريرة كان عبداً يقال له مغيث كانى انظر اليه يطوف خلفها يبكي ودموعه تسيل على لحيته فقال النبي ﷺ لعباس يا عباس الا تعجب من حب مغيث بريرة و من بغض بريرة مغيثا فقال النبي ﷺ لو راجعته قالت يا رسول الله تأمرنى قال انما اشفع قالت فلا حاجة لى فيه. (صحيح البخارى ص ۷۹۵ جلد ۲ باب خيار الامۃ تحت العبد كتاب الطلاق)

او ہم پہ دی وجه مسلمانان بیماریری آیا دا د سنت رسول ﷺ توهین نہ دی؟
المستفتی: مولوی عزیز الرحمن صاحب خطیب پندی ۲۹ ذیقعدہ ۱۴۰۴ھ
الجواب: دا سہی مرتد او سابی دی د اصرار پہ صورت کبئی بہ حکومت دہ تہ سزائی موت ورکوی حکمہ چه د عرف عام پہ وجه د بل پیغمبر کلمہ و نیل دہغہ د دین خیلولو اعلان دی او مذهب اسلام پریخودل اود نصاراؤ مذهب اختیارول ارتداد دی، دغسی بعضی حقائق بی شکہ اوبی شبہی استخفاف وی اود انبیاء علیہم السلام استخفاف کفر دی، مثلاً کہ جج یا لوتی افسر وغیرہ تہ خوک او وائی چه ستا پلار خیل آلہ تناسل ستا د مور پہ فلانی خائی..... (۱) دغسی چه کلمہ دغیر مشهور سنت تخفیف کفر دی نود ختنہ پہ شان سنت چه شعائر و دین خئی دی دابہ خنکہ کفر نہ وی.

کما فی العالمگیری ص ۲۶۵ جلد ۲ (منہما یعلق بالانبياء علیہم الصلاۃ والسلام) ولو قال این چه رسم است سبت بست کردن و دستار بزیر کلو اور دن (ترجمہ بالعربیہ: ما هذه العادة تقصير الشارب و ارخاء الطيلسان تحت الرقبة) فان قال ذلك على سبيل الطعن في سنة رسول الله ﷺ فقد كفر كذا في المحيط.

سوشلزم سہی تہ ترک موالات ضروری دی

سوال: خوک چه د سوشلزم حمایت کوی نوہغہ سرہ ترک موالات جائز دی یانہ؟
المستفتی: نامعلوم

الجواب: واضحه دی وی چه سوشلزم اسلامی معیشت سرہ متصادم دی پہ دی کبئی عملی طور سرہ توافق ناممکن دی پس خوک چه پہ سوشلزم باندي یقین ساتی نوہغہ پہ حقیقت کبئی د اسلامی نظام موجب ترقی باندي یقین نہ ساتی داسی سہی سرہ ترک موالات کول جائز بلکہ عند القدرت ضروری دی. (۲) و هو الموفق

(۱) فی الہندیہ من لم یقر ببعض الانبياء علیہم الصلاۃ والسلام او لم یرض بسنۃ من سنن المرسلین فقد کفر..... سئل عن من ينسب الى الانبياء الفواحش كعزهم على الزنى ونحوه الذى يقوله الحشوية في يوسف عليه السلام قال يكفر لانه شتم لهم واستخفاف بهم.

(ہندیہ ص ۲۶۳ جلد ۲ منہما ما یعلق بالانبياء علیہم الصلاۃ والسلام)

(۲) عن ابی امامہ قال قال رسول اللہ ﷺ من احب لله و ابغض لله و اعطى لله و منع لله فقد استكمل الايمان رواہ ابو داؤد و الترمذی. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۳ جلد ۱ کتاب الايمان)

اسلامی نظام ته د فرسوده و نیلو حکم او بی دینه سری سره سیاسی جوړتور
سوال: که څوک مسلمان اود عقل وهوش والا سړې اعلان او کړې چه اسلامی نظام فرسوده دې نود اسلامی شریعت په رنډا کښې هغه باندې کوم حد لگیدلې شی؟ دغسې بی دینه سیاسی پارټی یا داسې سړی سره سیاسی تعاون او سیاسی جوړتور جائز دې یا نه؟

المستفتی: داکتر عبدالمنان ایم بی بی ایس جنرل هسپتال سمندری ۱۹۷۲ | ۱۱ | ۱۶
الجواب: الله تعالیٰ اسلامی نظام لره رحمت، نعمت او موجب دفلاح او ترقی گرځولې دې، لهذا دې ته فرسوده نظام او موجب د تنزل و نیل کذب او استخفاف دې اودا ویونکې مرتد او واجب القتل دې او سیاسی جوړتور چه هر کله حقیقی حربیانو سره جائز دې نو حکمی حربیانو سره به په طریقه اولی جائز وی. (۱)

یدل علی کونه مرتدا ما فی ردالمحتار ما کان دلیل الاستخفاف یکفر به وان لم یقصد الاستخفاف (۲). وهو الموفق

د روسی ایجنټ او دهری قسم خلقو حکم

سوال: زمونږ په علاقه کښې بعضې دهری قسم خلق د روس ایجنټان او تنخواه داردی، اود خلقو دگمراه کولو کوشش کوی، دوی سره بائیکات جائز دې یا نه؟ حالانکه مونږ ددوی د پوهه کولو کوشش هم کړې دې.
المستفتی: صوفی اسماعیل وزیرستان ۱۴۰۴ | ۵ | ۳
الجواب: که دا خبره رښتیاوی نودې خلقو سره د روسیانو په شان سلوک، مقاتله او ترک موالات ضروری دې.

قال الله تعالى ومن يتولهم منكم فانه منهم (سورة مائده) (۳). وهو الموفق

(۱) قال ابن عابدين (قوله ومفاده جواز الاستعانة بالكافر عند الحاجة) ذكر في الفتح ان في سننه ضعفا وان جماعة قالوا لا يجوز لحديث مسلم انه عليه السلام خرج الى بدر فلحقه رجل مشرك فقال ارجع فلن استعين بمشرك الحديث وروى رجلان ثم قال وقال الشافعي رده عليه الصلاة والسلام المشرك في غزوة حنين بصفوان بن امية وهو مشرك فالردان كان لاجل مخبراً بين الاستعانة وعدمها الخ (ردالمحتار على الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۳ مطلب في الاستعانة بمشرك)
 (۲) (پ: ۲ سورة مائده ع: ۱۲ آيت: ۵۰)
 (۳) (پ: ۲ سورة مائده ع: ۱۲ آيت: ۵۰)

د سوشلزم د معتقد حکم

سوال: د سوشلزم د معتقد څه حکم دې؟
المستفتی: احسان الدین مظهر شمسی خان ضلع دیر ملاکنډ ډويزن
الجواب: د کوم کس په نزد چه سوشلزم موجب د ترقی او اسلامی نظام موجب د تنزل وی فرسوده نظام وی، نودغه سړی پخپله خپل ځان د اسلام نه خارج کړې دې علماء به ده ته څنگه مسلمان وائی. (۱) البته کوم سړی چه د قومیت د ویرې په وجه دهغه مدد کړې دې نو هغه منافق دې کافر نه دې. وهو الموفق

د سوشلزم باره کښې د ۱۱۵ علماء فتویٰ

سوال: په خدمت کښې دجناب شیخ الحدیث مولانا صاحب اود جناب مفتی صاحب دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک عرض دادې چه مونږ د کراچی په جنگ اخبار کښې د سوشلزم خلاف د یوسل پنځلس (۱۱۵) علمائی کرامو فتویٰ او کتله، چه په هغې کښې سوشلزم اود دهغوی سره مدد کونکی کافر گرځولی شوی دی، دهغوی سره تعاون کول او چنده ورکول ئې د اسلام نړولو مترادف گرځولی دی لهذا عرض دادې چه ددې فتویٰ باره کښې ستاسو صاحبانو څه رائي ده؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد نذیر خان کهنه ډیر دیر ملاکنډ ډويزن ۱۳۸۹ هـ

الجواب: سوشلزم کفر دې اود کافرانو ایجاد کړې دې البته که څوک سړی ددې داسې تشریح او کړی چه اسلامی اصولو سره متصادم نه وی نو هغې ته به کفر نه شی و نیلې. (۲) فقط

(۱) قال العلامة علی قاری و کذا لو قال هذا زمان الکفر لا زمان کسب الاسلام ای کفر ان اراد انه ینبغی فی هذا الزمان کسب الکفر لا کسب الاسلام. بخلاف ما اذا اراد ان هذا زمان غلبة اهل الکفر والجهل وضعف کسب الاسلام والعلم. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۸۱ فصل فی الکفر صریحا و کتایه)
 (۲) قال ابن عابدين الکفر شی عظیم فلا جعل المومن کافرا متی وجدت رواية انه لا یکفر و فی الخلاصة وغيرها اذا کان فی المشکلة وجوه توجب التکفیر ووجه واحد یمنعه فعلى المفتی ان یمیل الى الوجه الذى یمنع التکفیر تحسنا للظن بالمسلم زاد فی البزازیة الا اذا صرح بارادة موجب الکفر فلا ینفعه التاویل و فی التارخانیة لا یکفر بالمحتمل لان الکفر نهاییة فی العقوبة فیستدعی نهاییة فی الجنایة و مع الاحتمال لا نهاییة الذى تحرر انه لا یفتی بکفر مسلم امکن حمل کلامه علی محتمل حسن او کان فی کفره اختلاف ولورواية ضعيفة فعلى هذا فاکثر القاظ التکفیر المذکورة لا یفتی بالتکفیر فیها ولقد الزمت نفسی ان لا افتی بشی منها. کلام البحر باختصار (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱۲ جلد ۳ مطلب ما یشک فی انه ردة لا یحکم بها)

اسلامی اصولو سره غیر متصادم شرح سوشلزم ته به کفر نه شی وئیلی

سوال: د سوشلزم باره کښې چه ۱۱۳ علماء کرامو کومه د کفر فتویٰ ورکړې ده جناب مولانا مفتی محمود صاحب اکثر په خپلو تقریرونو کښې فرمائی چه فتویٰ ورکونکو عالمانو کښې ۱۱۰ خومونږ عالمان هم نه منو، خو معلومیږي چه درې منی، نوییا مونږ په کوم قول باندې عمل او کړو او په کوم نه؟
المستفتی: طارق محمود مشین هسپتال ټیکسلا ۱۷ جون ۱۹۷۰ء

الجواب: سوشلزم د کافرانو ایجاد کړې نظام دې لهندا د اسلام خلاف کیدل او کفر کیدل یو واضحه حقیقت دې لیکن که څوک د سوشلزم داسې تشریح او کړی چه هغه اسلامی اصولو سره متصادم نه وی نو هغې ته به کفر نه وئیلی کیږي (۱) فقط

اسلام او سوشلزم متضاد نظامونه دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین ددې مسئلې باره کښې چه د اسلام او سوشلزم په منځ کښې تضاد شته یا نه؟ که شته نو د توافق څه صورت راوتلی شی او که نه؟
المستفتی: سیف الرحمن پشاور یونیورسټی ۱۹۶۹ء ۱۲/۹

الجواب: کوم عالمان چه بصیرت والادی دهغوی په نزد اسلام او سوشلزم کښې داسې تضاد دي (۲) چه دهغې لري کول عملی طور سره ناممکن دی اگر چه زبانی طور سره آسان دی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة حصکفی واعلم انه لا یفتی بکفر مسلم امکن حمل کلامه علی محمل حسن او کان فی کفره خلاف ولو کان ذلك رواية ضعيفة كما حرره فی البحر وعزاه فی الاشباه الی الصغری وفي الدرر وغيرها اذا کان فی المسئلة وجوه توجب الکفر وواحد یمتنع فعلی المفتی المیل لما یمتنع ثم لونیته ذلك فمسلم والالم یتفعه حمل المفتی علی خلافه (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ باب المرتد قبیل مطلب توبة الیاس مقبوله) (۲)

(۱) د اسلام او سوشلزم د تضاد مختصر خاکه

د اشتراکیت او سوشلزم تصور بنیادی طور باندې ماده پرستانه تصور دي ددې په مقابله کښې د اسلام تصور د ماده پرستۍ نه بغاوت او الهامی طریقه خپلول دي. (۲) اشتراکیت د ماده قدامت اود الله تعالی نه انکار باندې مبنی دي او اسلام د وجود باری تعالی قدامت باری تعالی او توحید باری تعالی باندې مبنی دي. (۳) اشتراکیت څه مستقل اصول یا اقدار او اخلاق نه لري بلکه د اهم طبقاتی پیداوار دي ددې په مقابله کښې اسلام اخلاقی نقطه نظر باندې نظر کول دي. (۴) اشتراکیت د ښه او بد پیژندلو دپاره عقل معیار جوړ کړې دي او اسلام د ښه او بد معلومولو دپاره شریعت معیار جوړ کړې دي، ځکه چه جزو جوړ کړو، چه ددې انفرادی حیثیت ختم شو، او اسلام انفرادی او اجتماعی دواړو کړی تبدیلی نه اجتماعی تبدیلی جوړوي.

[بقیه حاشیه په راروانه صفحه]

سوشلزم زنده باد او شریعت مرده باد. ددې نعرو حکم

سوال: د سوشلزم زنده باد نعري لگونکو او علماؤ ته کنخل او بد رد وئیلو والو دغسې د شریعت مرده باد نعري لگونکو څه حکم دي؟
المستفتی: ثناء الله جان کتوزی پشاور

الجواب: چاچه شریعت مرده باد نعره وهلي وی دغسې دچا په نزد چه شریعت فرسوده او ناقابل ترقی نظام وی نو هغه بې شکه او بې شبهې د اسلام نه خارج دی د شریعت توهین کفر دي. (۱) وهو الموفق

[بقیه حاشیه] (۶) اشتراکیت په جبر او قوت او په خون ریز انقلاب باندې یقین ساتی او وائی چه د اجتماع تبدیلی سره افراد پخپله بدلېږي او اسلام د انسان د اصلاح دپاره ابتداء د عمل او عقیدې صحیح کول ضروری گنړي. اود افرادو فکری تبدیلی سره اجتماعی تبدیلی راوولی. (۷) اشتراکیت ریاست او قانون ته د ظلم او استحصال آله وائی حالانکه اسلام اجتماعی ژوند دپاره ریاست او قانون ضروری گنړي، او دواړه د اسلام تابع کوي. (۸) په اشتراکیت کښې نه معاشرتی مساوات شته او نه معاشرتی جمهوریت، ددې په مقابله کښې اسلام د حقیقی او معاشرتی مساوات او حقوقو حفاظت اود فرائضو ادا کولو درس ورکوي. (۹) په اشتراکیت کښې طبقاتی تضاد یواهم حقیقت دي حالانکه اسلام د مؤدت، محبت، اخوت، مساوات، عفت او عصمت، خپل منع کښې تعاون، اجتماعی تحفظ اود اجتماعی تکافل او تضامن درس ورکوي. چه ددې بنیاد په امر بالمعروف او نهی عن المنکر باندې دي. (۱۰) اشتراکیت د پیداوار و سائل د ریاست په تحویل کښې راوولی په دې کښې د جبر تصور دي. د یوې طبقې مکمل استحصال دي، او حکمران طبقه ددې د آمریت او استحصال بدترینه نمونه وی، حالانکه اسلام د انفرادی ملکیت حق ورکوي، د آزادی د جدوجهد اود صرف او خرچ اجازت ورکوي، خود شریعت په حدودو کښې، چه په دې سره حقوق الله او حقوق العباد پائمال نه شی. (۱۱) اشتراکیت د اختلافی درجاتو نه انکار کوي، او په دې بنیاد باندې انسان د جدوجهد او عمل هغه محرک دي چه د معاشرې د ارتقاء ذریعه وی، په دې باندې جمود او تعطل راوولی، حالانکه اسلام د معیشت حق علی السویه ټولونه ورکوي، لیکن د مدارجود اختلاف باوجود د احتکار او اکتنازه انکار کوي. دا یو څو ظاهري تضادات کوم چه د احقر مطالعې نه حاصل شو، په دې باندې اکابرینو تحقیقی کتابونه لیکلي دی هغه دي مطالعه کړې شی. خلاصه داچه:

آن خدا نانی دهد جانے دهد..... این خدا نانی دهد جانے برد (از مرتب و باب منگوری)
﴿۱﴾ قال ابن عابدین ان ما کان دلیل الاستخفاف بکفر به وان لم یقصد الاستخفاف لانه لو توقف علی قصده لما احتاج الی زیادة علم الاخلال بما مر لان قصد الاستخفاف مناف للتصديق. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱۱ جلد ۳ قبیل مطلب فی منکر الاجماع)

د سوشلزم مددگارانو سره معاشرتی مقاطعه ضروری ده

سوال: که یوسړې په پيپل پارتی کښې وی او دهغه عقیده داوی چه اسلام حق دین دی او د اسلامی قانون نه هم منکر نه وی لیکن د پارتی په وجه بهتوسره وی، او سوشلزم هم ښه نه منی، نو آیا دا سړې کافر دی یا مسلمان، او داسې سړی سره تعلقات ساتل څنگه دی؟ جواب راکړئ

المستفتی: محمد رکا زالدین دیر ۱۹۷۷ء | ۵۹

الجواب: واضحه دې وی چه سوشلزم کافرانه او د اسلام معاشی نظام سره متصادم نظام دې، پس دا د ترقی موجب منل او اسلام لره د زمانې دپاره ناسازگار منلو والا کافر دې. (۱) او د کوم سړی چه دا عقیده وی او په دې پارتی کښې داخل وی نو دا سړی د اهل باطل مددگار او د اهل حق د مخالفت په وجه منافق دې کافرنه دې، او په اهل اسلام باندې ضروری ده چه دواړه قسم خلقو سره معاشرتی بایکات او کړی. وهو الموفق

د خط او کتابت په ذریعه د مرزائیت ثبوت

سوال: زید دیره موده په ربوه کښې اوسیدلې دې او مرزائیانو سره ئې تعلقات جوړ کړی دی ملازمت ئې هم کړې دې او مرزائیانو سره ئې په خط او کتابت کښې دا ظاهره کړې ده چه زه مرزائی یم، مثلاً ده په خپل لاس لیکلی شوی خط کښې دا ویلی دی چه که زه مړ شم نو زما قبر به په ربوه کښې وی، او د مرزائیانو د طرفه ئې تصدیق هم شوې دې چه ستا د رور رکنیت فارم وصول شوې دې او د خوشحالی اظهار ئې کړې دې، او دعا ئې هم کړې ده چه الله تعالی دې دا علاقه احمدیت سره روښانه ساتی، او هغه دا تاویل کوی چه په دې خطونو کښې د احمدیت نه مراد محمدیت دې نو ددې حالاتو او تاویل په لحاظ سره ددې سړی په احمدیت کښې د کیدلو څه شک باقی پاتې کیدې شی؟ المستفتی: ډاکتر عبدالجلیل کرم ایجنسی ۲۰ جنوری ۱۹۷۵ء

﴿۱﴾ قال العلامة علی قاری و کذا لو قال هذا زمان الکفر لا زمان کسب الاسلام ای کفر ان اراد انه ینبغي فی هذا الزمان کسب الکفر لا کسب الاسلام. بخلاف ما اذا اراد ان هذا زمان غلبة اهل الکفر والجهل وضعف کسب الاسلام والعلم.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۸۱ فصل فی الکفر صریحا و کنایة)

الجواب: که دغه سړې توبه نه وی کړې نو ده ته به احمدی او مرزائی ویلی شي البته د توبې او براءت نه پس هغه ته مرزائی ویلی به ناجائز او حرام وی فقط

د رفع عیسیٰ الی السماء منکر کافر دې

سوال: څوک چه دا وائی چه عیسیٰ عليه السلام وفات شوې دې اوس به دوباره دنیا ته نه راځی او د بل رفعه الله دا معنی کوی چه الله تعالی دهغه درجې او چټکۍ کړې دی نو د داسې سړی امامت جائز دې؟

المستفتی: عبدالحکیم راهی رالپنډی ۱۵ | رمضان ۱۴۰۴ هـ

الجواب: دا سړې مرتد او کافر دې، ده پسي اقتداء کول باطل دی. (۱) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ملا علی قاری و خروج الدجال و یاجوج و ماجوج و طلوع الشمس من مغربها و نزول عیسیٰ علیه السلام من السماء کما قال الله تعالی و انه ای عیسیٰ لعلم للساعة ای علامة القيامة و قال الله تعالی و ان من اهل الكتب الا لیؤمنن به قبل موته ای قبل موت عیسیٰ علیه السلام بعد نزوله عند قیام الساعة حق کائن ای ثابت و امر قویم.

(شرح فقه الاکبر ص ۱۱۳ خروج الدجال و سائر اشراط الساعة حق)

کتاب الفرق

باب

فی الفرق الباطلہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَا إِنَّ

حِزْبَ اللَّهِ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

ع
(۲۲)

کتاب الفرق

باب فی الفرق الباطله

د موجودہ دور عیسائی اہل کتاب نہ دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ پہ جولائی ۱۹۷۹ء یوہ عیسائی رسالہ "کلام حق" د گجرانوالی نہ شائع شوے وہ، چہ پہ خداوند مسیح باندے د کلام د نزول مسئلہ د مسیحیانو پہ ایمان کنبی شامل نہ دہ، مسیحی بالکل نہ منی چہ پہ ہغہ باندے خہ انجیل یا کلام نازل شوے وو، دغسی د مسیحیانو دعویٰ بالکل دا نہ دہ، چہ پہ خداوند مسیح باندے انجیل پہ آرامی، یونانی یا پہ بلہ ژبہ کنبی نازل شوے دے، داسوال غلط دے وکلف ای سنگھ بحوالہ کلام حق جولائی ۱۹۷۹ء ص ۱۲، سوال دادے چہ آیا موجودہ دور عیسائی اہل کتاب وی یا نہ؟

المستفتی: اسلامی مشن سنت نگر لاہور..... یکم جمادی الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: دا عیسائی اہل کتاب نہ دی بلکہ د موجودہ زمانی اکثر عیسائی اہل کتاب نہ دی خکہ چہ د پیغمبر ﷺ پہ زمانہ کنبی چہ دہغوی کومی غلطی عقیدے وی دا موجودہ عیسائی دہغی نہ ہم منحرف دی او دخیل طرف چہ دوی ہرکله د کتاب منکر دی نو اہل کتاب خنگہ کیدی شی فقط

د ذکر فرقی خود ساختہ خانہ کعبہ ورائول ضروری دی

سوال: غیر مسلم ذکر فرقی توهین او انکار رسالت ختم الانبیاء علیہم السلام، اود انکار صلاۃ خمسہ نہ علاوہ کوہ مراد باندے یوہ مصنوعی کعبہ او حوض کوثر جوڑ کرے دے ددی مصنوعی کعبی ورائول پہ حکومت پاکستان یا مسلمانانو باندے فرض عین دی یا فرض کفایہ؟ اگرچہ حکومت دا کارنہ کوی وضاحت او کرے؟

المستفتی: عبدالرحمن دارالعلوم تہذیبیہ یار حید آباد سندھ ۲ رمضان المبارک ۱۴۰۵ھ

الجواب: دمسلمانانو دا پاکستانی حکومت د مستحسن اقدام نہ کوی او کہ اہل

اسلام ددی د ورائولو ارادہ او کرے نود مسلمانانو حکومت مرتدینو او کافرانو سرہ کیری، اللہ تعالیٰ دے اسلامی حکومت قائم کرے، چہ د کعبہ یمانیہ پہ شان دا کعبہ ہم ورائہ کرے او یا د ورائونکو مدد او کرے

د موجودہ دور شیعہ گان کافران دی

سوال: خہ فرمائی مفتیان د شرعی پہ دے بارہ کنبی چہ ہغہ کوم عقائد دی چہ دہغی پہ وجہ شیعہ گانوتہ کافران وئیلی شی او آیا ٲول شیعہ گان کافران دی یاد چا عقائد چہ د کفر وی او کوم شیعہ گان چہ د تقیہ پہ وجہ باندے د کفریہ عقائد ونہ منکر دی ہغوی سرہ د مجالست او مناکحت وغیرہ خہ حکم دے؟

المستفتی: مزمل حسین تحصیل و ضلع خوشاب ۱۹۹۰ء ۱۲/۲

الجواب: چونکہ د موجودہ دور شیعہ گان د صدیق اکبر ﷺ صحبت اود عائشہ ﷺ براءۃ نہ منکر دی اود اللہ تعالیٰ د بداء او پہ قرآن پاک کنبی د کمی بیشی او امامت پہ نبوت باندے کلاً یا بعضاً قائل دی لہذا ددوی پہ کافر کیدو کنبی شک نشته (۱) او کوم خلق چہ د ضروریات دین نہ منکر نہ دی نو ہغہ کافرنہ دی داسی شیعہ گانوسرہ نکاح حرام دہ واللہ اعلم

اہل تشیع کافران دی کہ مسلمانان؟ او شیعہ بنخی سرہ نکاح

سوال: خہ فرمائی علمائی دین پہ دے مسئلہ کنبی چہ شیعہ گان کافران دی یا مسلمانان؟ او آیا د سنی مسلمان شیعہ بنخی سرہ یا د شیعہ سنی بنخی سرہ نکاح جائز دہ؟

المستفتی: جہان دوران کرک کوہاٹ..... ۲۱ شوال ۱۴۰۲ھ

الجواب: پاکستانی شیعہ گان اکثر طور سرہ کافران دی خکہ چہ دوی د ضروریات دین مثلاً د محمد ﷺ د نبوت، د صدیق اکبر ﷺ د صحبت، د عائشہ صدیقہ ﷺ براءۃ نہ انکاری دی او چونکہ دا خلق د اسلام د دعویٰ باوجود ددی ضروریاتونہ منکر دی لہذا ددی کفریہ وجہ دوی سرہ د مسلمانی بنخی نکاح ناجائز دہ، البتہ چونکہ دا خلق د اہل کتاب نہ اہون دی لہذا

(۱) قال ابن عابدین نعم لا شک فی تکفیر من قذف السیدۃ عائشہ رضی اللہ عنہا او انکر صحبۃ الصدیق او اعتقد الألویۃ فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی او نحو ذلک من الکفر المصریح المخالف للقرآن . (ردالمحتار ص ۳۲۱ جلد ۳ مطلب فی حکم سب الشیخین)

شیعہ بنحی سرہ دمسلمان نکاح ظاہراً جائزہ (۱) فلیراجع الی ردالمحتار
ص ۳۹۸ جلد ۳ فقط

د شیعہ گانو حکم او (۷۲) فرقہ

سوال: (۱) د شیعہ گانو متعلق خہ حکم دی؟ (۲) د ۷۲ فرقو نہ خہ مراد دی؟
المستفتی: عبد الخالق امان کوٹ منگورہ سوات
بینوا توجروا

الجواب: (۱) د کفر دار و مدار د ضروریات دین نہ پہ انکار باندی دی پس کوم
شیعہ گان چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ یا پیغمبر منی، یا د عائشہ رضی اللہ عنہا قاذف وی
یایو امام دیارہ علم کلی ثابتوی نو هغه کافران دی گینی مبتدع او فاسق دی.
(۲) د ۷۲ فرقو بارہ کنبی دی واضحه وی چہ دا فرقہ بہ د اسلام پہ مدعی
خلقو کنبی جوړیږی (۳) او جوړی شوی دی او په ظاهره دا عدد په مستقبل
قریب کنبی مراد دی، اگرچہ مطلق هم درست دی خک چہ دا فرقہ د عقائد و په
اعتبار سره دی بعضی نورې په بعضی عقائد و کنبی جدانه دی. فافهم وهو الموفق

فرقه اثنا عشریه او انکار د ختم نبوت

سوال: د شیعہ گانو مشهوره فرقہ چہ هغوی ائمه اثنا عشریه د نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم په
شان مامور من الله، مفترض الطاعة او معصوم گنری او دا خپله بنیادی عقیده
گنری او دی ته اصول د دین وائی، نو آیا ددی عقیدې په وجه جعفری
اثنا عشریه د ختم نبوت نه منکر دی یا نه، په دی سلسله کنبی د شاه ولی الله

(۱) قال ابن عابدين على انهم ليسوا بآدني حالا من اهل الكتب بل هم مقرون با شرف الكتب الخ
(ردالمحتار ص ۳۱۲ جلد ۲ فصل في المحرمات مطلب مهم في وطء السراري اللاتي)

(۲) قال ابن عابدين وبهذا ظهر ان الرافضي ان كان ممن يعتقد الألوهية في علي او ان جبريل غلط في
الوحي او كان ينكر صحبة الصديق او يقذف السيدة الصديقة فهو كافر لمخالفة القواطع المعلومة من
الدين بالضرورة بخلاف ما اذا كان يفضل عليا او يسب الصحابة فانه مبتدع لا كافر الخ
(ردالمحتار ص ۳۱۲ جلد ۲ فصل في المحرمات مطلب مهم في وطء السراري اللاتي)

(۳) عن عبد الله بن عمرو قال قال رسول الله ﷺ ليا تبن علي امته كما اتى علي بن اسرائيل حلو
النعل بالنعل حتى ان كان منهم من اتى امه علانيه لكان في امته من يصنع ذلك وان بني اسرائيل تفرقت
على ثنتين وسبعين ملة وتفرقت امته على ثلاث وسبعين ملة كلهم في النار الا ملة واحدة قالوا من هي يا
رسول الله ﷺ قال ما انا عليه واصحابي رواه الترمذي وفي رواية احمد و ابى داود عن معاوية ثنتان و
سبعون في النار و واحدة في الجنة وهي الجماعة وانه سيخرج في امته اقوام تتجاري بهم تلك الا هواء
(مشكوة المصابيح ص ۳۰ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتب والسنة)

المسوى شرح موطاء، مطبوعه دهلي جلد دوم ص ۱۱۰ باندی هم نظر او ساتلی شی.
”من قال ان النبي ﷺ خاتم النبوة ولكن معنى هذا الكلام انه لا يجوز ان يسمى بعده احد
بالنبي واما معنى النبوة وهو كون الانسان مبعوثا من الله تعالى الى الخلق مفترض الطاعة
معصوما من الذنوب فيما يرى فهو موجود في الا ئمه بعده فذلك هو الزنديق وقد اتفق
جماهير المتأخرين من الحنفية والشافعية على قتل من يجري هذه المجرى.

المستفتی: اميرزاده خان سواتی جامعہ انوار القرآن آدم تاون نارتھ کراچی ۱۸ مئی ۱۹۸۳ء

الجواب: د افرقه خپل کفر او انکار د ختم نبوت په بعید تاویلا توپیتوی دا زنادقه
دی. و الزنديق هو هذا عندها التحقيق كما في ردالمحتار ص ۴۱۰ جلد ۳. (۱)

د کتاب „استخلاف یزید“ مصنف د شیعہ طرفدار دی

سوال: خه فرمائی علمائی دین دهغه سری باره کنبی چہ هغه په خپل کتاب
کنبی دا خبرې لیکلی دی: (۱) د خدائی رحمت ئی دستگیری او کرله، امت د
صديق اکبر په بيعت باندی متفق شو، که بالفرض دوی باندی امت متفق
شوي نه وي، او بيعت دخلافت دیارہ دوی توره او چته کړې وي نو دا به هم
یقیناً ملوکیت وو. (استخلاف یزید ص ۵۳۴)

(۲) د حضرت علی رضی اللہ عنہ باره کنبی لیکي: که بالفرض داسې شوې وي یعني
شیعان د علی ددوی نافرمانی کولې، نود حضرت علی رضی اللہ عنہ په شان کنبی به
هیڅ کمی نه راتله، اود قوم بدبختی او بدنصیبی به وه چہ هغوی د امام
برحق خلیفه راشد د اطاعت نه مخ واپرولو، حضرت موسی کلیم الله که د قوم

د نافرمانی نه تنگ راتلوسره دعا غواړی چہ ربی انی لا املك الا نفسي واخي
نو تاسو او وایی چہ دهغوی په نبوت کنبی خه فرق راغي. (استخلاف یزید)

(۳) د حضرت معاویه رضی اللہ عنہ باره کنبی لیکي: دویم خیز چہ د حضرت معاویه
رضی اللہ عنہ عهد خلافت ئی د خلافت د لارې نه اړولې دی هغه بیت المال دی،

(۱) قال ابن عابدين الزنديق في لسان العرب يطلق على من ينفي الباري واما في اصطلاح الشرع
فالفرق اظهر لا اعتبار هم فيه ابطان الكفر والا اعتراف بنبو نبينا ﷺ على ما في شرح المقاصد لكن
القيد الثاني في الزنديق الاسلامي بخلاف غيره الخ

(ردالمحتار ص ۳۲۲ جلد ۳ کتاب المرتد مطلب الفرق بين الزنديق والمنافق والدهري)

دحضرت معاویہ رضی اللہ عنہ پہ زمانہ کنبی یعنی پہ عہد حکومت کنبی بیت المال د خلفائی راشدینو پہ طریقہ باندی نہ وو (حوالہ بالا ص ۲۳۴)، (۴) دحضرت معاویہ رضی اللہ عنہ پہ حکامو کنبی د اکل اموال او قتل نفس داسی ناخوبنہ صورتونہ ہم دی چہ ہغہ عبدالرحمن بن عبدرب الکعبہ باطل او ناحقہ گر خوی،، ص ۲۳۷، (۵) د محدثینو پہ دی باندی اتفاق دی چہ دحضرت معاویہ رضی اللہ عنہ پہ فضیلت کنبی د حدیثو پہ تولہ ذخیرہ کنبی یو روایت ہم صحیح نہ دی، ص ۱۱۸، آیا داسی سړی اہل سنت کیدی شی اود اہل سنت د امامت حقدار دی؟

الجواب: دا مؤلف د شیعہ گانو طرفدار معلومیری دہ د غیر مستند تاریخی روایاتو پہ وجہ مسلمہ اصول عدالت د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم (۱) نظر انداز کری دی، او مستند حدیثی روایات ئی د اتباع ہوی پہ وجہ خود ساختہ گر خولی دی، پس داسی نیم شیعہ یا شیعہ پرور سړی د اہل سنت والجماعت د امامت او خطابت اہل نہ دی، وهو الموفق

د شیعہ گانو مالونہ پتول

سوال: دلته بعضی خلقو وئیلی دی چہ د شیعہ گانو مالونہ پہ غلا اخستل جائز دی او وائی چہ مونږ دا فتویٰ د دارالعلوم حقانیہ نہ راخستی دہ لیکن ہغوی سرہ خہ تحریری ثبوت نشته او شیعہ گان وائی چہ دا ناجائز دی زمونږ او ستاسو پہ مینځ کنبی معاہدہ دہ مہربانی او کړئ اود مسئلې وضاحت او کړئ؟ المستفتی: نامعلوم

الجواب: چونکہ شیعہ گان پہ بعضی اسلام کنبی داخل دی اود بعضی اسلام نہ خارج دی لیکن حربی نہ دی لہذا ددوی مال اخستل ناجائز دی: قال رسول اللہ ﷺ لا یحل مال امرئ مسلم الا عن طیب قلبہ (۲) انتہی۔ اود ذمی او مصالح او مستامن مال پہ غصب سرہ اخستل غدر او حرام دی بی شکہ کہ حربی محض وی نویہ دی کنبی ہیخ باک نشته (۳) فقط

(۱) بحوالہ ابن عابدین و سب احد من الصحابة وبغضه لا یكون کفرًا لکن یضلل وقال ابن ملک فی شرح المسجم و تردشهادة من یتظهر سب السلف لانه یكون ظہر الفسق وقال الزیلعی او یتظهر سب السلف یعنی الصالحین منهم و هم الصحابة والتابعون الخ (ردالمحتار ص ۳۲۱ جلد ۳ مطلب مهم فی حکم سب الشیخین) (۲) مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۵۵ جلد ۱ باب الغصب والغریۃ (۳) قال ابن عابدین والغصب فی دار الحرب سبب یفید الملک لانه استیلاء علی مال مباح غیر معصوم فصار کالادانۃ (ردالمحتار ص ۲۷۱ جلد ۳ باب المستملن)

د یو شیعہ د یو خو سوالونو جوابونہ

سوال: زما یو شیعہ دوست زما نہ یو خو سوالونہ او کړل کہ دہغی جوابونہ را کړی شی نو مطمئن کیدو سرہ بہ شکر گزار ہم یم سوالات دادی:

(۱) دحضرت علی رضی اللہ عنہ پہ موجودگی کنبی نورو صحابو خپل خان څنگہ خلیفہ او گنړلو؟

(۲) پہ مشاورت کنبی دعلی رضی اللہ عنہ پہ مقابل نورو صحابو څنگہ خپل خان د

علی رضی اللہ عنہ پہ موجودگی کنبی دخلافت اہل گنړلو؟ (۳) د غدیر خم پہ خطبہ

کنبی نبی کریم ﷺ د حضرت علی رضی اللہ عنہ پہ شان کنبی دا او فرمائیل چہ

دعلی رضی اللہ عنہ ماسرہ داسی محبت دی څنگہ چہ د موسیٰ علیہ السلام هارون علیہ السلام سرہ

وو، فرق صرف دادی چہ زما نہ پس څوک نبی نشته، ددی باوجود علی رضی اللہ عنہ

د نورو برابر گنړلې کیږی (۴) دعلی رضی اللہ عنہ پہ موجودگی کنبی ادنی روایات

ولې اخستلې شی، چہ ددی پہ وجہ دعبادت طریقہ پہ دواړو فرقو کنبی

مختلف دہ دلته چہ کله ما د ادنی او اعلیٰ تشریح او غوښتنه نوزمونږ دوست

او وئیل چہ دحدیث پہ معاملہ کنبی غلام باندی ولې اعتماد کولې شی

حالانکہ دحضرت علی رضی اللہ عنہ اولاد وغیرہ نہ ولې تیوس اونه کړی شی؟

المستفتی: نصیر احمد صدیقی جدہ سعودی عرب ۳۰/۶/۱۹۸۵

الجواب: (۱) (۲) پہ صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم باندی چہ دچا اعتماد وی، ہغوی دا

سوال غلط او بی فائدی گنړی خصوصاً چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ نہ دانتخاب

دپارہ جنگیدلې وو، اونه چا اکثریت نامزد کړی وو، (۳) د غدیر خم پہ موقع

باندی حضور ﷺ او فرمائیل: اللهم من کنت مولاہ فعلی مولاہ رواہ احمد۔

(۱) اولفظ د،، مولى،، ډیری معانی دی:

ومنها المحبوب وهو المراد ههنا دون الامامة والا لاشار الانصار الى امامته دون كون الامام

منهم ولصار على اميرائه لعدم التقيد بما بعد الموت ولما امر رسول الله ﷺ با

لكتاب حيث قال رسول الله ﷺ فاني اخاف ان يتمنى متمن ويقول قائل انا ولا وبأبي الله

والمؤمنون الا ابا بكر (رواه مسلم) (۲) وحديث الاترضی ان تكون منی بمنزلة هارون من

موسى (۳) معناه التسليه عند التخلف من تبوك۔

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۶۳ جلد ۲ باب مناقب علی ابن ابی طالب رضی اللہ عنہ)

(۲) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۵۵ جلد ۲ باب مناقب ابی بکر رضی اللہ عنہ)

(۳) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۶۳ جلد ۲ باب مناقب علی ابن ابی طالب رضی اللہ عنہ)

(۴) د نور و صحابہ کرام و ﷺ دلیل ادنیٰ گزخول (۱) جہالت او الحاد دی۔
نوٹ: ددی سوالاتو متعلق اردو او عربی کنبی دیر تالیفات موجود دی هغه د
شیعہ گانو سره مناظره کونکو نه طلب کړئ۔

فرقه آغاخانیه بی شکه او بی شبهی کافر اود اسلام نه خارج دی

سوال: څه فرمائی مفتیان د شرع متین په دې مسئله کنبی چه آغاخانۍ فرقه د آغاخان
فانډیشن تنظیم په نوم سره د تعمیر په نوم باندې مختلف مقاماتو کنبی دیر رقمونه
خرج کوی، چه ددې په وجه د ضعیف مسلمانانو عقائد خرابیږی اود آغاخانیت نه
متاثره کیږی نو آیا مسلمانانو دپاره په دې کنبی شمولیت، ملازمت او ددې نه مالی
فوائد حاصلول جائز دی ددې تنظیم مقصد د مسلمانانو خلاف سیاسی او مذهبی
برتری حاصلول اود آغاخانیت تبلیغ کول دی تفصیلی جواب را کړئ؟

المستفتی: قاری سعید الرحمن گلگت ۱۹۰۰ اکتوبر ۱۹۸۳ء

الجواب: فرقه آغاخانیه د ضروریات دین نه د انکار په وجه بی شکه او بی
شبهی کافر اود اسلام نه خارج دی. (۲) دوی سره موالات (دوستانه تعلقات)
حرام منصوصی دی. لقوله تعالیٰ:

لا یتخذ المؤمنون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ومن یفعل ذلک فلیس من الله فی شیء الا ان
تتقوا منهم تقاة. الآیه (۳)

دې فرقو د اقلیت کیدوپه وجه اود مذهبی دلائلو نه د محروم کیدوپه وجه نه د
سیاسی تحریک همت لرلو، اونه ئې د کفریاتو د دعوت ورکولو اراده لرله،
موجوده دور کنبی دا فرقې دخپل زیات مال دولت په وجه د تنظیمونو په دامونو
کنبی بی علمه او کم علمه خلق راگیږول غواړی او په دې مکرو فریب سره سیاسی
عروج او دعوت کنبی د کامیابی اراده لری پس په دې بنیاد باندې ددوی په
تنظیمونو کنبی څه حصه اخستل اسلام دشمنی او مدهانت دی. (۴) وهو الموفق

(۱) (عن عمر بن الخطاب قال سمعت رسول الله ﷺ يقول سألت ربي عن اختلاف اصحابي من
بعدي فاورحني الى يا محمد ان اصحابك عندى بمنزلة النجوم فى السماء بعضها اقوى من بعض ولكل نور
فمن اخذ شئى مما هم عليه من اختلافهم فهو عندى على هدى قال وقال رسول الله ﷺ اصحابي
كالنجوم فبايهم اتديتم اهتديتم. رواه زرین. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۵۵۳ جلد ۲ باب مناقب الصحابة)
(۲) قال العلامة ابن نجيم والكفر شرعا تكذيب محمد صلى الله عليه وسلم فى شئى مما يثبت عنه
ادعاؤه ضرورة. (البحر الرائق ص ۱۱۹ ج ۵، باب احكام المرتدين)
(۳) (پ: ۳: سورة آل عمران ع: ۱۱ آیت: ۲۸)
(۴) قال الله تعالى يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوى وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالموودة وقد كفروا

بما جاءكم من الحق. الآیه (پ: ۲۸: سورة الممتحنة ع: ۱ آیت: ۱)

د اسماعیلیه آغاخانیه فرقې کفریات

سوال: څه فرمائی علمائی دین په دې مسئله کنبی چه زمونږ په علاقه کنبی
یوه فرقه ده چه هغې ته اسماعیلیه وائی چه د پرنس کریم آغاخان متبعین دی
دا خلق د مسلمان کیدو دعویدار دی سره ددې چه ددوی عقائد دادی:

(۱) د اهل سنت مخالفت کوی د مسجد په ځای ئې د (جماعت خانه) په نوم سره
عبادت خانې جوړې کړی دی چه هلته خپل وضع کړی مخصوص عبادات کوی.
(۲) د عامو مسلمانانو په شان مونځونه نه کوی او څه چه هم کوی هغه سحر،
مازیگر او ماښام پورې محدود وی.

(۳) تراوسه پورې په دوی کنبی د یوکس نه هم د بیت الله حج کول ثابت نه دی.

(۴) زکوٰۃ د اسلامی اصولو مطابق نه ادا کوی بلکه هره میاشت د امیر
او غریب نه د زکاتې په نوم چنده جمع کوی یو خاص وخت کنبی ئې بمبئی ته
لیږی چه دا د آغاخان د پلار نیکه ښاردې.

(۵) د روزې پابند نه دی یعنې نه ئې ساتی، مهربانی او کړی ددې سوالونو
جوابونه اولیکئ؟

المستفتی: (مولانا) عبیدالله چترالی (شهید)

متعلم دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک ۱۸/۶/۱۹۷۲ء

الجواب: په فرقه آغاخانیه کنبی دیر کفریات موجود دی مثلاً د آغاخان د
تصویر عبادت کول او په آغاخان کنبی خدائی حلول منل وغیره چه دا مستفتی
نه دی ذکر کړې لهذا ددوی سره به د مسلمانانو په شان سلوک نه شی کولی. (۱)
د زیات وضاحت دپاره بوا درالنواد ص ۷۳۷ تا ۷۴۱ جلد ۲ مطالعه
او کړئ فقط

(۱) قال الحصكفی وینبغی ان یلازم الصغار فیما یكون بینہ و بین المسلم فی كل شئى و علیه
فیمنع من القعود حال قیام المسلم عنده بحر و یحرم تعظیمه و تكبره مصافحته ولا یدأ بسلام الا
لحاجة ولا یزاد فی الجواب علی و علیك و یضیق علیه فی المرور و یجعل علی داره علامة و قال
ابن عابدین وان تعظیماً له فان كان یمیل قلبه الى الاسلام فلا بأس به.

(الدرا مختار مع رد المحتار ص ۳۰۰ جلد ۳ مطلب فی تمیز اهل الذمة فی الملبس)

د آغاخان فاؤنڈیشن نه مالی امداد اخستل حرام دی

سوال: څه فرمائی علمائې دین چه زمونږ په چترال علاقه کښې اسماعیلیه خلق اوسېږي چه دوی د مونځ، روژې، زکوٰۃ او حج منکړدی آغا خان مقتدا گنړی نن صبا دوی یو فاؤنڈیشن قائم کړې دي چه دوی د پلونو، سرکونو، لارو او د اوبو د ټیوب ویلونو وغیره تعمیر کوی آیا دوی نه دا رقم اخستل جائز دی؟
المستفتی: قاضی عبدالرؤف، مولانا عبدالحليم وغیره باشندگان چترال ۱۸/۲/۱۹۸۶ء
الجواب: واضحه دي وی چه د آغاخانیانو وغیره نه دا امداد حاصلول حرام دی دا دعوامو د تاثر، مدهانت او طرفداري کامیابه حربه ده. (۱)

لاهوری جماعت د کفر او اسلام په مینځ کښې معلق نه دي کافر دی

سوال: څه فرمائی علمائې دین په دي مسئله کښې چه د کوم کس دا عقیده وی چه مرزائیانو لاهوری جماعت د کفر او اسلام په مینځ کښې معلق دي دوی نه د نبوت د مدعی نه بالکل براءت ښکاره کوی چه ددوی افرادو ته مسلمان او وئیلې شی نه دده د نبوت صفا اقرار کوی چه تکفیر ئې او کړی شی دداسې سړی متعلق د شریعت په روسره څه فیصله ده؟
المستفتی: عبدالکریم پتافي ډیره اسماعیل خان ۲ رمضان المبارک ۱۳۸۹ء
الجواب: چونکه د ټول لاهوری جماعت عقیده ده چه عیسیٰ عليه السلام د یوسف نجار ځوی دي اود پلار نه بغیر نه دي پیدا شوي. (صرح به محمد علی لاهوری فی تفسیر بیان القرآن ص ۳۱۳ جلد ۱) دا دیومتواتر، قطعی الثبوت او قطعی الدلالت حقیقت (۲) نه انکار دي چه دا بي شک او بي شبهې کفر دي. (۳)

فی الدر المختار ص ۲۸۴ جلد ۳ المراد بالتکذیب عدم التصديق الذی مرانتهی

(۱) قال الله تعالى لا يتخذ المؤمنون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم فقاء. الآية

(۲) قال الله تعالى قالت ربی انی یكون لی ولد ولم یمسسني بشر • قال كذلك الله یخلق ما یشاء. الايه (پ: ۳ سورة ال عمران: ع: ۱۳ آیت: ۳۷)

(۳) قال الحصکفی (الکفر) شرعاً تکذیبه عليه السلام فی شئی مما جاء به من الدین ضرورة قال ابن عابدین قوله تکذیبه عليه السلام الخ المراد بالتکذیب عدم التصديق الذی مرای عدم الاذعان والقبول لما علم مجیه به عليه السلام ضرورة ای علماً ضروريا لا یتوقف علی نظر واستدلال. (الدر المختار مع رد المحتار ص ۳۱۱ جلد ۳ باب المرتد مطلب فی منکر الاجماع)

پس دا د کفر او اسلام په مینځ کښې معلق گنړل بي شک او بي شبهې اعتزال دي بلکه دي سړی باندي د کفر ویره موجود ده، ځکه چه د ضروریاتو د دین نه د منکر کفر اجماعی امر دي او داسې او دده جماعت ددي نه منکر کافر نه گنړی اود اجماع نه مخالفت کوی.

ولنعم ما قال العلامة الخيالي ان التأويل في مابث بالضرورة لا يدفع الكفرا و كما قال فليراجع او كرمو اکابر علماؤ چه لاهوری جماعت ته کافر نه دي وئیلې، اودوی ته کافر وئیلو والوته ئې مسلمان وئیلې دي نو شاید چه هغه وخت هغوی ته د لاهوری جماعت متعلق دا تحقیق نه وو رسیدلې، چه دا جماعت د عیسیٰ عليه السلام په پلار قائل دي گینی دي اکابرو به ضرور ددي حکم نه رجوع کړې وي. فقط فقیه النفس مفتی اعظم (محمد فرید عفی عنه)

شیخ الحدیث دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک نوشهره

مرزا قادیانی لره د کافرانه عقیدو باوجود کافر نه گنړلو والاحکم

سوال: څه فرمائی علمائې دین او مفتیان د شرع متین په دي باره کښې چه مرزا غلام احمد قادیانی چه دي د نبوت حقیقی د دعوي وغیره په وجه د پوره اسلامی ملت په نزد کافر او مرتد دي که څوک سړي یا جماعت غلام احمد قادیانی کافر نه گنړی بلکه مسیح موعود، مهدی معهود، مامور من الله، ملهم، مجدد، محدث، امام زمان، ظل بروزی طور باندي جزوی نبی منی، دغسې د حضرت عیسیٰ عليه السلام د رفع الی السماء قائل نه وی بلکه د وفات مسیح قائل وی لکه څنگه چه د لاهوری پارټي عقیده ده نو د دغه سړي یا جماعت څه حکم دي، که د پورتنو عقائدو په وجه دغه سړي یا جماعت کافر او د اسلام نه خارج دي نو که څوک سړي یا جماعت پورتنی عقائد لرلو والا سړي یا جماعت کافر نه گنړی، نو په دي وجه کافر ته د کافر نه ویونکی څه حکم دي؟

المستفتی: پیر مبارک شاه ناظم جمعیه العلماء اسلام مردان ... ۱۹۶۹ء ۷/۹/۷۱

الجواب: کافر لره مجدد منل او د هغه کفریاتو لره د دین تجدید منل بي شک او بي شبهې کفر دي، لهذا د لاهوری پارټي په کافر کیدو کښې هیڅ مسلمان له تردد نه دي پکار، لاهوری پارټي د حیات عیسیٰ عليه السلام نه منکړدی، او په ټولو معجزو کښې تحریفات کوی او عیسیٰ عليه السلام د یوسف نجار ځوی گنړی او گوری بیان القرآن مصنفه محمد علی لاهوری (۱) نو باوجود ددي چه څوک سړي

(۱) (تفسیر بیان القرآن لمحمد علی لاهوری ص ۳۱۳ جلد ۱)

یا جماعت دوی لره کافرنه گنری نوهغه داسلام نه خارج دی (۱) هغه پسی اقتداء کول، هغه سره نکاح کول، په هغه باندې جنازه کول غیر مشروع دی. والدلیل علی مامر انهم انکروا مما ثبت بالضرورة وبالاجماع و هو کفر و عدم تکفیر الکافر یستلزم استحسان کفره لزوماً بینا و هو ایضاً کفر. فقط

مرزا قادیانی سره .. علیه اللعنات.. وئیل

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه په بهشتی زیور کښې ئې لیکلی دی چه دچا نوم اخستلو سره کافروئیل یا لعنت لیبرل لویه گناه ده البته دچا نوم اخستلو سره چه الله تعالی او رسول کریم ﷺ لعنت کړې دي یا ئې دهغه د کافر کیدو خبر ورکړې دي هغه ته کافر ملعون وئیل گناه نه ده، ددې عبارت نه معلومه شوه چه مرزا قادیانی ته کافر او ملعون وئیل او وعلیه اللعنات وئیل جائز دی؟

المستفتی: شاه گئی نهاک دره ضلع دیر... ۲۳ جولائی ۱۹۷۳ء

الجواب: محترم المقام السلام علیکم نه پس عرض دي چه دلعت نه مراد دالله تعالی درحمت نه همیشه دپاره لرې کیدل وی چه ددې لازمه معنی خلود فی النارده اوددې سزا مستحق هغه سړې وی چه دهغه خاتمه په کفر باندې وی او مونږ ماسوا دهغه کسانو نه چه دهغوی متعلق الله تعالی اودهغه رسول ﷺ د کافر کیدو خبر ورکړې وی لکه ابلیس، فرعون، ابولهب وغیره، دبل چا باره کښې دا فیصله نه شو کولې، (۲) چه ددوی خاتمه په کفر باندې شوې ده او که نه، مختصر داچه مونږ د منصوص کافرانو متعلق دا فیصله کولې شو چه هغوی عندالله کافر دی اود اصولی کافر متعلق دا فیصله نه شو کولې چه هغوی عندالشرع کافر دی، ډیر وخته یو سړې عندالشرع کافر وی لیکن عندالله هغه توبه ویستونکې مړ شوې وی، اود مرزا غلام احمد قادیانی متعلق به مونږ د ملعون عندالشرع او کافر عندالشرع اعتقاد ساتو لیکن د کافر او ملعون عندالله فیصله نه شو کولې.

(۱) قال العلامة ابن البرزاز الكردي ان شاتمه كافر و حكمه القتل و من شك في عذابه و كفره كفر قال الله تعالى فيه ملعونين اينما تقفوا اخذوا و قتلوا تقتيلاً سنة الله . الاية .

(الفتاوى البرزازيه ص ۳۲۲ جلد ۶ موضوع على هامش الهنديه الثاني فيما يكون كفراً من المسلم)

(۲) قال ابن البرزاز الكردي اللعن على الشخص وان كان فاسقاً لا يجوز بخلاف اللعن على الجنس كقوله تعالى ان لعنة الله على الظالمين وقوله عليه السلام لعن الله في الخمر عشرة الخ

(فتاوى برزازيه على هامش الهنديه ص ۳۳۳ جلد ۶ الحادى عشر فيما يكون خطاء)

مرزائی خلق اهل کتاب نه دی مرتد دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین چه مرزائیانو ته اهل کتاب وئیلې شو، او مرزائی ښځه د یوې عیسائې ښځې حیثیت لری؟ بیا کله چه یوه مرزائی ښځه گونگي ده او په دې صورت کښې هغه مذهبی عقائدو باندې پوهیږی هم نه، په دې صورت کښې نکاح کیدې شی؟

المستفتی: نامعلوم ۱۹۹۸ء | ۸ | ۲۲

الجواب: مرزائی خلق مرتد دی، نه اهل کتاب دی اونه اهل اسلام دی، مرتد سره نکاح درست نه ده که هغه ښځه وی که سړې. (۲) او گونگي نه د اشاراتو په ذریعه معلومات کیدې شی او که اشارو سره معلومات نه شی کیدې، نوهغې ته مرزائی وئیل غلط دی صرف د نسب په وجه مذهب متعین کیدې نه شی.

والمسئلة من الواضحات فلا حاجة الى نقل العبارات . وهو الموفق

د غلط فهمی په وجه قادیانی ته دمسلمان وئیلو حکم

سوال: که یوکس د غلط فهمی په وجه مرزا غلام احمد قادیانی ته اعلی مسلمان وائی او اووائی چه په ده باندې د کفر فتوی غلطه ده ځکه چه په حدیث کښې راغلی دی ، من صلی صلواتنا واستقبل قبلتنا .. الخ، بیا هغه سره سوشل او سماجی بایکات او کړې شو اود پورتنی عقیدې نه ئې رجوع او کړه نو آیا دا به تجدید د نکاح کوی یا نه؟ اودا اعلان به کوی یا نه؟

المستفتی: قاری یوسف دهانال سنگه شیخوپوره

الجواب: چونکه دا سړې د غلط فهمی په وجه مرزا لره مسلمان گنړونکې وو لهذا په ده باندې تجدید دنکاح ضروری نه ده اگرچه بهتر او احوط دی. (۲) البته که هغه ددې عقیدې اظهار علی الاعلان کړې وی نو براءت به هم علی الاعلان کوی. ان سر فسراً وان جهر فجهرأ. وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن نجيم ولا ينكح مرتد او مرتدة احداً ولا مرتدة لا يتزوج المرتدة مسلم ولا كافر ولا مرتد . (بحر الرائق ص ۲۰۹ جلد ۳ باب نكاح الكافر)

(۲) قال العلامة ابن البرزاز الكردي وما كان في كونه كفراً اختلافاً يؤمر قائله بتجديد النكاح والتوبة احتياطاً وما كان خطاء لا يؤمر الا بالا ستغفار والرجوع عنه .

(فتاوى برزازيه ص ۳۲۲ جلد ۶ موضوع على هامش الهنديه مقدمه فيما يكون كفراً من المسلم ومالا)

مرزائیانو سره تعلقات سائل ممنوع دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین پہ دی مسئلہ کنبی چہ د مرزائیت فرقی کفر او ارتداد عقلاً او نقلاً د نمبر پہ شان بیکارہ او واضحہ شوی دی نوپہ دی صورت کنبی اهل اسلام فرقی لره د مرزائیت سره په شرعی حدود و کنبی اوسیدو سره خومره حده پوری معاملات او برتاؤ کولی شی د مرزائیانو دعو تونه هغوی سره خوراک خکاک، کاروبار، لین دین، تردی چہ دوی سره ناسته پاسته وغیره مسائلو باندی رنرا و اچوئ چہ زمونږ تسلی اوشی؟
المستفتی: محمد عبدالعزیز علوی ملتان..... ۱۹۷۸ء | ۷ | ۲۲

الجواب: چونکہ مرزائی خلق صاحب د منعه دی دپاکستان فوج او پولیس ددوی مدافعت دپاره هروخت تیاروی لہذا په دی خلقو به د مستامن یا ذمی احکام جاری کیږی یعنی دوی سره دنکاح او لین دین متعلق او دوی سره تعلقات قائم ساتل اگرچہ خہ ممنوع نه دی لیکن دخارجی عوارضو په وجه ممنوع دی (۱) داخل د اهل اسلام د ختمولو موقعی تلاش کوی و هوالموفق

د مرزائیانو قادیانی او لاهوری دواړه فرقی کافر دی

سوال: (۱) یوسری مرزائیانو ته کافرنه وائی ددوی یا ددوی د ملگرو حمایت یا ددوی اقتداء کنبی د مونخ خہ حکم دی؟ یوسری د مرزائیانو قادیانی ډلې ته کافر وائی خو لاهوری ډلې ته کافرنه وائی دده په اقتداء کنبی د مونخ خہ حکم دی؟ او ددوی سره د سیاسی اتحاد کونکو باره کنبی خہ حکم دی؟

المستفتی: محمد حمزه پرنس گارډن کراچی نمبر ۱

الجواب: (۱) په دی سري باندی د کفر سخته خطر ده (۲) دوی پسې اقتداء نه کول ضروری دی (۳) په ده باندی هم د کفر سخته خطر ده داسی سیاسی اتحاد کول چہ په هغی کنبی مرزایان اکثریت کنبی د داخلولو حیله موجود وی دا الحاد او زندقه دی (۳) فقط

۱) قال الحنفی وینہی ان یلازم الصغار فیما یكون بینہ و بین المسلم فی کل شیء و علیہ لیمنع من القعود حال قیام المسلم عنده بحر و یحرم تعظیمه و تکره مصافحه و لا یدأ بسلام الا لحاجة و لا یزاد فی الجواب علی و علیک و یضیق علیہ فی المرور و یجعل علی داره علامه و قال ابن عابدین وان تعظیما له فان کان لیمیل قلبه الی الاسلام فلا بأس به (الدر المختار مع رد المحتار ص ۳۰۰ جلد ۳ مطلب فی تمیز اهل الذمہ فی الملبس)
۲) قال العلامة ابن البرز الکروری الجاهل اذا تکلم بکلمة ولم یدرک انها کفر قال بعضهم یکفر و قیل لا الی ان قال الارتداد لانه معنی یفترد المرتد ان شاتمہ کافر و حکمہ القتل و من شک فی عذابه و کفره کفر قال الله تعالیٰ لیه ملعونین اینما کفروا اخلوا و قتلوا تقیلا سنة الله . الایة (فتاویٰ بزازیہ علی هامش الہندیہ ص ۳۲۱، جلد ۲۲)
۳) (یدل علیہ ما فی رد المختار ص ۳۲۳ مطلب فی الفرق بین الذندیق و المنافق و اللہری و الملحد)

مرزا غلام احمد قادیانی کافر دی

سوال: مستر غلام احمد قادیانی کافر دی یا نه؟ کہ کافر دی نوپہ خہ وجه؟ کہ خوک په دی زمانه کنبی مرزا غلام احمد قادیانی لره مجدد یا مسلمان منی نو هغه دی کافر دی یا نه؟ مرزا لره د کافرنه منونکی جنازه کول جائز دی یا نه؟ د عامو مسلمانانو په مقبره کنبی دداسی سري دفن کول جائز دی یا نه؟ او د تعزیت خہ حکم دی؟

المستفتی: ملک نعمت الله خان سکنه کمرکله بنو ۱۱۸ ربیع الثانی ۱۳۹۰ هـ
الجواب: مرزا غلام احمد د خانه د نبوت د دعویٰ وغیره په وجه کافر دی د مرزا غلام احمد په مکتوباتو باندی نظر اچولونه پس دا حقیقت واضح کیږی چہ هغه د ضروریات دین د ډیرونه انکار او په دین کنبی تحریف کړی دی لہذا ده لره مسلمان یا مجدد منل (باوجود دهغه په کفریاتو باندی د عمل نه) کافر دی (۱) او په ده باندی جنازه نه کول ضروری دی (۲) او دهغه مسلمان رشته دار ته د تعزیت دپاره ورتلل جائز دی (۳) او هغه د مسلمانانو په مقبره کنبی نه دفن کول ضروری دی (۴)

یدل علیہ ما فی الہندیہ ص ۱۷۷ جلد ۱ و فی تعزیه الکافر بالمسلم احسن الله عزاک و غفر لمیتک و فی تعزیه الکافر بالکافر اخلف الله علیک و فی شرح الکبیر ص ۵۰۶ مات للمسم قریب کافر لیس له ولی من الکفار یغسله غسل الثوب النجس و یلقه فی خرقه و یحفر له حفرة و یلقیه فیها من غیر مراعاة السنة هذا کله اذا لم یکن کفره بالا ارتداد اما لو کان مرتداً یلقیه فی حفرة کالکلب دفعا لا ذی جیفته عن الناس من غیر غسل ولا تکفین ولا یلقه الی اهل الدین الذی انقل الیه (۵) فقط

۱) قال ابن عابدین قوله و تمامه فی الدرر حیث قال نقلاً عن البرزازیہ و قال ابن سحنون المالکی اجمع المسلمون ان شاتمہ کافر و حکمہ القتل و من شک فی عذابه و کفره کفر المراد بها ما قبل التوبة.
(رد المحتار ص ۳۱۷ جلد ۳ مطلب فی حکم ساب الانبیاء)

۲) فی الہندیہ الصلوة علی الجنازة و شرطها اسلام المیت و طهارته (ہندیہ ص ۱۶۲ جلد ۱ الفصل الخامس فی الصلوة علی المیت)

۳) (ہندیہ ص ۱۶۷ جلد ۱ قبیل الفصل السابع فی الشہید)

۴) ویکره ان یدخل الکافر فی قبر قرابته المسلم لید (بحر الرائق ص ۱۹۱ جلد ۲ فصل السلطان احق بصلاته)

۵) (غنیة المستملی ص ۵۵۵ مسائل متفرقة)

پہ قادیانی باندی لعنت لیبرل

سوال: پہ یومجلس کنبی مرزا غلام احمد قادیانی باندی لعنت لیبرل خنجر دی؟
المستفتی: فقیر محمد خان..... یو، کپی لندن

الجواب: چونکہ مرزا غلام احمد قادیانی د اہل شرع پہ نزد یعنی قانونی او اصولی کافر دی منصوصی کافر نہ دی. لہذا منصوصی کافرانو پہ شان لعنت بہ پہ دہ باندی نہ شی وئیلی، البتہ د تنفیر او تذلیل پہ طور لعنت لیبرل پہ منع نہ وی. (۱) فقط

د قادیانیت خلاف د قومی اسمبلی متفقہ

فیصلی بارہ کنبی د ماہنامہ الحق سوالنامہ

سوال نامہ: (۱) د آئینی فیصلی بارہ کنبی ستاسو تاثرات خہ دی؟
(۲) آیا ددی فیصلی نہ پس زمونہ ذمہ داری ختمہ شوی دہ؟
(۳) ملک او بیرون ملک د قادیانی فتنی سیاسی او دینی تاثرات خہ دی؟
(۴) دداسی مہلک اثراتو د تعاقب طریقہ کار اولائحہ عمل خہ کیدی شی؟
المستفتی:..... ایڈیٹر ماہنامہ الحق اکوہہ ختک

الجواب: (۱) د قومی اسمبلی قادیانی فیصلی سرہ ددوی د اسلام نہ خارج کیدل ٔولو عوامو او تعلیم یافتہ طبقی باندی د رنہا ورخ پہ شان واضحہ شوه، دی سرہ ددوی خوصلی کمزوری شوی او مجبوراً بہ دوی اوس پہ خپلو ارادو کنبی

﴿۱﴾ قال العلامة محمد عبدالعزيز الفهراری ان اللعن ثلاثة اقسام احدها اللعن بالوصف العام الوارد فی الشرع نحو لعن الله الکفار و اليهود و هذا جائز حتی انه قد صح فی بعض الصغائر کقوله علیه الصلوة والسلام لعن الله الواشحات و المستوشحات ثانیها اللعن علی الشخص المعین الذی صح موته علی الکفر باخبار الشارع کفر عون و ابی جهل و ابلیس و هو جائز ثالثها علی شخص لم یعلم موته علی الکفر و هو لا یجوز سواء کان حیا او میتا و کان بحسب الظاهر مؤمنا او کافر الجواز ان یوفق الله سبحانه الکافر للاسلام الخ

(البراس شرح شرح العقائد ص ۳۳۲ اللعن علی یزید خلاف التحقيق)

ترمیم کوی، دی فیصلی سرہ ددوی د تبلیغ او اشاعت او د عوامو دھوکہ کولو دامونہ کافی حدہ پوری بیکارہ او ختمیری.

(۲) د مسئلہ اگرچہ کاغذی طور باندی خو حل شوی دہ لیکن عملی طور باندی تراوسہ پوری حل طلب دہ، خک کہ چہ قادیانانو تراوسہ پوری نہ دہ منلی، پہ ٔولو مسلمانانو باندی فرض دی چہ دوی پہ حکومت دا فیصلہ عملاً نافذ کری گینی پہ دنیا او آخرت کنبی د انتقام خطرات رامخی تہ دی.

(۳) (۴) د قادیانانو اثراتو ختمولودیارہ مناسب دی چہ ددی فیصلی پہ ہرہ ژبہ او ہر حکومت کنبی اشاعت او کپی شی، او ہر مسلمان حکومت دوی لہر قانونی طور باندی غیر مسلم او گر خوی اود اسلامی ملکونو مشترکہ وفود غیر مسلم حکومتونہ خبردار کری او ہغوی تہ دمسلمانانو نہ د جدا حقوق ورکولو مطالبہ او کری. وھوالموفق

باب

فی الفرق الاسلامیہ

...

قال رسول الله ﷺ

أوصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة
 وإن كان عبداً حبشياً فإنه من يعش منكم
 بعدى فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم
 بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين
 تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم
 ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة
 وكل بدعة ضلالة...

(الحديث)

باب فی الفرق الاسلامیه

د حزب الله پارتی دواړه روڼه ملحدان دي

سوال: یو سړې دې ډاکټر مسعود الدین عثمانی په خپل کتاب، توحید خالص، اولني قسط کښې لیکي بیا دا د حلول عقیده د ابن سباملو والا نصریه کیسانیه قرامطه او باطنیه نه راغله راغله او په صوفیاؤ کښې ور دننه شوه او چه دلته را اور سیده نو خپل اصل شکل ئې اختیار کړو، الخ صفحه ۳۴ او ددې کتاب په صفحه ۸۵ باندې ئې لیکلې دي چه د دویمې صدئ (پیرئ) نه واخلې تر څوار لسمې صدئ پورې صوفیاؤ لیکلې دي او وئیلې ئې دي دا ټول حضرات د چا چه ذکر او کړې شو د دي الحاد علمبردار وو، او نن چه کوم دین د اسلام په نوم باندې په دنیا کښې موندلې کیږي داددې حضراتو ایجاد کړې شوي دین دي بیا په صفحه ۱۱۲ باندې لیکي ترننه پورې څوک صوفي داسې نه دي تیر شوي چه ملحد نه وي. نو د داسې خبرو لیکلو او وئیلو والا څه حکم دي؟ اود دوي په پارتی حزب الله کښې شریک کیدل څنگه دي؟

المستفتی: مولوي عبدالمقدس جلبی صوابي..... ۵ محرم الحرام ۱۴۰۳

الجواب: د حزب الله پارتی دواړه مشران ډاکټر عثمان او پروفیسر کمال ملحدان دي. (۱) ددې خلقو بنیادی کار عوام او کم علمه خلق د علمائې حق نه بد گمانه کول دي دارنگې دیني مرکزونو باندې حملې هم کوي. ددوي ددې رویې نه معلومیږي چه دا خلق د کمونستانو او دهریانو ایجنټان دي په ټول اهل اسلام باندې ضروري ده چه څلور وارو امامانو، امام ابو حنیفه، امام مالک، امام شافعی، او امام احمد بن حنبل علیهم السلام چه د قران او حدیث کوم تشریحات کړي هغه ددې ملحدینو د تشریح په وجه باندې پرې نږدې (۲) ولا حول ولا قوة الا بالله،

﴿۱﴾ قال ابن عابدین والملحد هو من مال عن الشرع القويم الى جهة من جهات الكفر من المحدث في الدين حاد و عدل الخ (رد المحتار من ۳۲۳ جلد ۳ مطلب الفرق بين الزنديق والمتاقي والدهري والملحد)

﴿۲﴾ عن عمران بن حصين قال قال رسول الله ﷺ خير امتي قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم لم ان بعد هم قوما يشهدون ولا يستشهدون ويخونون ولا يؤتمنون وينذرون ولا يفون ويظهر فيهم السمن والى رواية ويحلفون ولا يستحلفون متفق عليه وفى رواية لمسلم عن ابي هريرة ثم يخلف قوم يحبون السمانة. (مشکوٰۃ المصابيح من ۵۵۳ جلد ۲ باب مناقب الصحابة الفصل الاول)

حزب الله يوه گمراه پارتی ده

سوال: علمائې دین او مفتیان کرام څه فرمائي چه نن صبا يو خاص ډله ده د حزب الله په نوم چه علمائې ديو بند او لويو لويو علماؤ ته کافر او مشرک وئيلو کښې څه څر په نه کوي، ددې خلقو متعلق ستاسو حضراتو څه خيال دي؟
المستفتی: دین محمد نیو سلطان روډ آدم جی نگر کراچی ۲۸ محرم الحرام ۱۴۰۵ هـ

الجواب: حزب الله پارتی یو گمراه پارتی ده (۱) دا خلق غواړي چه په خیر القرون (۲) کښې څلور وارو امامانو چه د وحی کومه تشریح کړې ده هغه پریخودې شي او په شر القرون کښې د یو ډاکټر او پروفیسر تشریح خپله کړشي او حال دادې چه دا بې دیني او بد دیني ده، فقط

ددې زمانې اهل حدیث اهل بخاری دی اهل حدیث نه دي

سوال: ځمونږ د بالا کوټ په علاقه کښې اهل حدیث والو یو جمات جوړ کړې دي نو اوس څه اختلافي خبرې مخې ته راغلې لکه رفع الیدین، امین بالجهر، او فاتحه خلف الامام وغيره. اهل حدیث خلق د بخاري شریف او مسلم شریف حدیثو نه او حوالې پیش کوي او ځمونږ مقامی علماء د حدیث پیش کولو په پوزیشن کښې نه دي. لهذا تاسو حضرات د حدیثو حوالې او د کتابونو حوالې اولیکئ او راوړئ چه ددوي جواب او کړو؟

المستفتی: عبدالغفور کاغان روډ بالا کوټ ۹۱۸۱۱۹۷۸

الجواب: محترم المقام السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته تاسو ته دي واضحه وي چه رفع الیدین، وغيره مسائل فیصله شوي مسئلې دي، تاسو علم دین حاصل کړئ او مخالفین قابو کړئ یا چرته یو مناظر د پندئ او گوجرانواله نه را او غورئ

﴿۱﴾ قال ابن عابدین وقال ابن ملک فی شرح المجمع وترد شهادة من يظهر سب السلف لانه يكون ظاهرا للفسق..... وقال الزيلعي او يظهر سب السلف يحى الصالحين منهم وهم الصحابة والقبول لان هله الاشياء تدل على قصور عقله و قلة مروءته ومن لم يمتنع عن ظلمها الخ (رد المحتار من ۳۲۱ جلد ۲ مطلب مهم فی حکم سب الشیخین)

﴿۲﴾ عن عمر قال قال رسول الله ﷺ اكرموا اصحابي فانهم خيركم ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم ثم يظهر الكلب حتى ان لرجل الخ الحديث (مشکوٰۃ المصابيح من ۵۵۳ جلد ۲ باب مناقب الصحابة الفصل الثاني)

اودوي چپ کړئ صرف په فتاوو او رسالو سره د دوي مقابله کول ډیر گران کار دي د موجوده زمانې اهل حديث، اهل حديث نه دي دا اهل بخاري دي ددوي په قابو کښې راوستل آسان کار دي. وهوالموفق (۱)

د اهل حديثو مسلک اختيارول څه حکم لري اود اهل حديثو اقتداء

سوال: د يو حنفي دپاره بغير دليل نه حنفيت پريخودل او د اهل حديثو مسلک اختيارول څنگه دي چه دي پخپله نه په قران پوهيږي او نه په حديث (۲) او داسې اهل حديث چه په حنفيانو باندې جرح او اعتراضونه کوي آيا د حنفي اقتداء صحيح ده؟

المستفتي: محمد اقبال دينتل ټيکنيشن تربت... ۲۷ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: ائمه اربعو چه د خير القرون خلق دي (۲) د قران او حديث وضاحت کونکي او تشرېح کونکي دي. نو ددوي وضاحت او تشرېح پريخودو والا اود شوکاني وغيره تشرېح قبلولو والا خلق يا خواهش پرست دي او يا ډير لويي جنان دي (۲) او کوم اهل حديث چه په حقيقت کښې اهل هوي يا اهل بخاري دي چه ائمه اربعه پسې کنځل کوي هغوي پسې اقتداء نه دي کول پکار (۳)

(۱) مفتي صاحب فرمائي بې خبره خلق دا خيال کوي چه اهل حديث په قال الله او قال الرسول باندې عمل کوي او مقلدين په قال ابو حنيفه او قال الشافعي باندې عمل کوي ليکن دا خيال غلط دي هريو امام دا تصريح کړې چه حجت او دليل صرف قران او حديث دي. او د قران او حديث په مقابله کښې ئې د رائي قبلولو سخت رد کړې دي دا امامان په اعتبار د عبارت، اشارت دلالت او اقتضاء سره د وحي شرحه کونکي دي شاعرين نه دي دا ځمونږ استاذان دي خدايان نه دي دمشرک او مجمل مراد ظاهر او بنسکاره کوي او تعارض لري کوي او چه کوم حکم ظاهراً په وحي کښې موجود نه وي د هغې استنباط کوي او دي خبرو ته اهل حديث هم محتاج دي. مناسب داده چه دا خلق يو مثال پيش کړي چه امام ابو حنيفه عليه السلام د رائي په وجه باندې حديث پريخودي وي او د بعضي خلقو په دماغو کښې دا خيال پيدا کيږي چه د امام ابو حنيفه احاديث په بخاري او مسلم کښې نشته دي او اهل حديثو احاديث په بخاري او مسلم کښې شته، چه دا دواړه صحيح ترين کتابونه دي، ليکن دا خيال د اصولو نه خلاف دي ځکه چه دليل صرف حديث ثابته دي نه يواځې بخاري شريف، مونږ اهل حديث يو، اهل بخاري نه يو بې شکه امام بخاري لوتې امام دي، امير المومنين في الحديث دي. او صحيح بخاري د کتاب الله نه پس په ټولو کتابونو کښې صحيح ترين کتاب دي ليکن دا خبره نه په قران کښې شته او نه په حديث کښې او نه په خير القرون کښې چا ويلي دي مقوله باندې اعتماد کوي دا د اهل حديثو سره مناسب نه دي ځمونږ مقلدينو سره مناسب ده.

(۲) ۱۳۳ تمه لمفتي اعظم شيخ الحديث مفتي محمد فريد دامت برکاتهم (از مرتب)

(۳) عن عبد الله ابن مسعود رضي الله تعالى عنه عن النبي عليه السلام قال: خير الناس قرني (بقية حاشيه پراوانه من)

بريليان کافران دي که نه؟

سوال: د بريلوي فرقې څه حکم دي کافره ده که نه؟

المستفتي: جاويد احمد چوک يادگار پيښور

الجواب: دا بريلوي فرقه کافران نه دي او چه کوم سړي د پيغمبرانو بشریت نه منکړي (۱) يا د غير الله دپاره تسلط غيبي او علم کلی منی نو هغه کافر دي (۲) وهوالموفق

په مودودي او پنجپيري کښې فرق او د هغوي امامت

سوال: د مودو ديانو او پنجپيريانو په عقيدو او اعمالو کښې څه فرق دي؟ دوي پسې اقتداء کول او ددوي عقيدې خورول جائز دي که نه؟

المستفتي: عبد الله متعلم دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک..... ۱۹۸۵ء ۴۸۳

الجواب: مودوديان د عصمة الانبياء، عدالت صحابه، تقليد شخصي اود مشهور تصوف منکرين دي (۳) په خلاف د سلفيانو چه هغوي د توسل بالصالحين وغيره نه انکار کوي، نو که چا صحيح عقيدې والا سړي او موندلو په هغه پسې

(بقية حاشيه) ثم الذين يلونهم ثم الذين يسبقونهم ثم اقوام تسبق شهادة احد هم يمينه و يمينه شهادة ته.

(مختصر صحيح البخاري ص ۲۵۹ جلد ۲ كتاب الشهادات باب لا يشهد على شهادة جور اذا شهد)

(۳) قال العلامة ابن عابدين و مما يزيد فلك و ضوحاً صرحوا به في كتبهم متونا و شروحاتهم و لا تقبل شهادة من يظهر سب السلف..... وقال ابن ملك في شرح المجمع و ترد شهادة من يظهر سب السلف لانه يكون ظاهراً الفسق..... وقال الزيلعي او يظهر سب السلف يعني الصالحين منهم و هم الصحابة و التابعون لان هذه الاشياء تدل على قصور عقله و قلة مرواته الخ (ردالمحتار ص ۳۲۱ جلد ۳ مطلب مهم في حكم سب الشيخين)

(۴) قال العلامة الوسي فلو قال شخص او من برساله محمد عليه السلام الى جميع الخلق لكن لا ادرى هل هو من البشر او من الملائكة او من الجن او لا ادرى هل هو من العرب او العجم فلا شك في كفه لتكذيبه القران و جرحه ما تلقته قرون الاسلام خلفاً عن سلف و صار معلوماً بالضرورة عند الخاص و العام و لا اعلم في ذلك خلافاً..... فان جرحه بعد ذلك حکمنا به بکفره انتهى. (روح المعاني ص ۱۷۸ جلد ۳ سورة آل عمران آيت: ۱۶۳)

(۵) قال ابن عابدين و الذي يدعى ان له صاحباً من الجن يخبره عما سيكون و الكل مذموم شرعاً محكوم عليهم و على مصدقهم بالکفر و في البرازيه يکفر با دعاء علم الغيب..... و في التار خاتيه يکفر لقوله انا اعلم المسروقات او انا اخبر عن اخبار الجن ايأى..... و اما ما وقع لبعض الخواص كالانبياء و الاولياء بالوحي او الالهام فهو باعلام من الله تعالى فليس مما نحن فيه..... و حاصله ان دعوى علم الغيب معارضة لنص القران فيکفر بها الا اذا اسند ذلك صريحاً و دلالة الى سب من الله تعالى كوحى او الهام (ردالمحتار ص ۳۲۵ جلد ۳ مطلب في دعوى علم الغيب) (بقية حاشيه پراوانه من)

دی اقتداء او کړي گني بدعتیانو پسې هم مونځ کيږي چه کافران نه وي خو بیا هم داسې خلق امامان جوړول نه دي پکار. وهوالموفق.

د پنجپیریانو عقیدې د فرقه سلفیه نجدیه عقیدې دی

سوال: جناب مفتي صاحب بعضي علماء خپل نسبت حقانيه او د یو بند ته کوي ځان سره حقاني او د یو بندي لیکي او د وها بیانو او پنجپیریانو د عقیدو سخت پابندوی، په سوات دیر او کوهستان کښې داسې خلق ډیر دي، ددې خلقو متعلق مونږ ته فتوي را کړئ چه پنجپیریان څنگه خلق دي؟

المستفتي: عبد الرحيم طوروی یار حسین مردان یکم رمضان المبارک ۱۳۸۹

الجواب: د پنجپیریانو عقیدې د فرقه سلفیه نجدیه عقائد دي او دوي د خپلو مزعوماتو د اثبات دپاره په قرآن او حدیث کښې لرې لرې تاویلات کوي چه هغې ته من وجه تحریف وئیل هم څه غلطه خبره نه ده. فقط

پنجپیریان سلفیان او متشده دي

سوال: نن سبا یوه فرقه ده چه پنجپیریان ورته وائي د شریعت په رنډ کښې دا خلق څنگه دي؟

المستفتي: ارشد علي پرانگ چارسده..... ۱۵۱۳۱۹۹۰

- (بقیه حاشیه) (۳) په دې باندې د امت اکابر علماء کرامو مختلف کتابونه لیکلي دي. فلیراجع الیها
- (۱) فقه مودودي شیخ محمد زکریا مهاجر مدنی (۲) صراط مستقیم للشیخ لدهیانوی
- (۳) مودودي څښتنی بھائی بھائی (۴) علماء حق کی مودودي سے ناراضگی کے اسباب۔ للشیخ احمد علی لاہوری رحمۃ اللہ علیہ۔
- (۵) صراط مستقیم، سبیل المؤمنین للشیخ عبدالسلام نوشهروی۔ (۶) مودودي مذہب للقاضی مظہر حسین چکوال
- (۷) مودودي عقائد اور دستور للشیخ حسین احمد مدنی شیخ الحدیث بدار العلوم دیوبند
- (۸) حضرت امیر معاویہ اور تاریخی حقائق بحجاب خلافت ملوکیت (محمد تقی عثمانی)
- (۹) قال الحصکفی ویکفره تنزیها امامه عبد..... و مبتدع ای صاحب بدعة و هی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا بمعاندة بل بنوع شبهة.
- (رد المحتار ص ۴۱۴ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

الجواب: دا سلفیان خلق د فروعی مسئلو (۱) په وجه باندې اهل اسلام ته کافران وائي ددوي د سختې روئې نه ځان ساتل پکار دي.

د پنجپیریانو سره ترجمه کول څنگه دي؟

سوال: څمونږ په کلي کښې یو حاجي صاحب دخپل کلي د یو عالم نه لفظي ترجمه ټوله د قران مجید وئیلې ده بیا ئې روستو د حضرت مولانا شیخ التفسیر والحديث مولانا عبدالهادي صاحب شاه منصوري سره ترجمه قران مجید او کړه او دارالعلوم کښې ئې څه کتابونه هم او وئیل بیا ئې روستو په پنجپیر کښې ترجمه او کړه. اوس صرف د پنجپیر معتقد دي او دخپل کلي د قراني استاذ او دخپل کلی د قرآنی استاذ او د حضرت مولانا شیخ التفسیر والحديث جناب عبدالهادي صاحب او دارنگې د دارالعلوم حقانيه د استاذانو او مدرسینو ډیر بې ادبه او بد گوښه دي نو د علمائې حق د داسې سړي په باره کښې څه حکم دي؟ او په جمات کښې خپل قرانی استاذ پسې مونځ نه کوي او بد عتي ورته وائي او ځان له مونځ کوي. (۲) د پنجپیر د معتقدینو او متعلقینو نه ترجمه کول، زده کول او اوریدل څنگه دي؟

المستفتي: جمله ساکنان اضاخیل بالا نو شهره... ۲۸۲۱۱۹۲۹

الجواب: دا سړي د فقه سلفیه نجدیه عقیده لري او دخپل مخصوص شیخ پشان د نافرمانی په جرم کښې مبتلاء دي، او جماعت پریخودل فسق او نفاق دي (۲) (۲)، چونکه دا خلق دخپل نجدیت د اثبات دپاره د کلام الهي لرې لرې معنې کوي چه یو قسم تحریف دي نو په دې وجه ددوي نه قران وئیل نه دي پکار،

درهما از جهان شود معدوم کس نه آید بزیر سایه بوم، فقط.

- (۱) كالدعاء بعد السنة والدعاء بعد الجنابة وحيلة الاسقاط، والتوسل بالذوات الفاضله والاعمال الصالحة وزيارة القبور، والاجرة على ختم القرآن وطعام اهل الميت وغيرها كما يفهم من كتبهم.
- (۲) قال ابن عابدين قوله نظام الالفة بتحصيل التعاهد باللقاء في اوقات الصلوات بين الجيران الى ان قال قوله قال الزاهدی ارادوا بالاكيد (الجماعة) الوجوب اخذاً من استدلالهم بالآخبار الواردة بالوعيد الشديد بترك الجماعة وفي النهر عن المفيد الجماعة واجبة وسنة لوجوبها بالسنة.
- (رد المحتار ص ۴۰۸ جلد ۱ مطلب في تكرار الجماعة في المسجد باب الامامة)

د یو وھابی مولانا د تقریر وضاحت

سوال: تاسو حضراتو ته به معلومه وي چه نن صبا د وھابیانو نازیبا الفاظ په لارو سپیکرو باندې خوریرې چه دهغي په وجه باندې ځمونږ علاقه ډیره پریشانده ځمونږ د یو مولانا د تقریر الفاظ داسې دي (۱) حضور ﷺ به خلقو ته کنخل هم کول، العیاذ باللہ حضور ﷺ ته ئې د کنخلو نسبت کړې، (۲) وظللنا علیکم الغمام وانزلنا علیکم المن والسلوی په تشریح کښې وائي څومره تفسیرونو چه د تیارو مراځانو یعنی وریت شو ترجمه کړې هغه ټول غلط او دروغ دي الله پاک دومره وزگار نه دي چه خلقو ته تیار خورا کونه ورکوي او نه هغه اوزگار وو (۳) د جمعی په شپه سورة ملک (تبارک الذی) وئیل عمل صالح نه دي، او هغه اسماعیل به یقینې طور دوزخ ته ځي (۴) خپل ځان ته د وھابیانو او اصحابو نسبت کوي او غیر وھابیانو ته مشرک وائي (۵) هر هغه عمل چه رسول الله ﷺ پاس کړې نه وي دهغي بدله به نه ملاویرې، نو آیا داسې سړې به اسلام نه خارج نه متصور کیږي؟ که جواب په نفی کښې وي نو مونږ ورپسې څنگه دی؟

المستفتي: اهلیان ته کال پشاور

الجواب: (۱) پیغمبر ﷺ مسلمانانو ته د کنخلو کولو نه منع کړیده حیث قال سباب المسلم فسوق (۱) کافرتنه کنخل په صحیح عرض سره جائز دي. قال الله تعالی لا تطع کل حلاف مهین هماغه منیم مناع للخیر معتد ائیم (۲) (۲) د وریت کړې شو مرزانو نازلیدل غیر تحقیقي خبره ده نو ددې انکار کولو والا سړې مسلمان دي (۳) دده دا خبره چه فلانکې به یقینې طور دوزخ ته ځي دا یقیناً غلطه ده که د خاص کس متعلق وي او که دعام او د سورة الملك تخصیص کول د جمعی د شپې پورې د فقهاؤ د اصولو نه خلاف دي (۳) (۴) دا قسم غلو کول حرام او بدعت دي (۴) (۵) صحیح خبره ده (۵) او پاتې شوه دا خبره چه د

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۱۱ جلد ۲ باب حفظ اللسان والفیة والشم)

(۲) (پ: ۲۹ سورة قلم رکوع: ۱ آیت: ۱۵: ۱۲۱۱)

(۳) قال ابن نجیم ولان ذکر الله تعالی اذا قصد به التخصیص بوقت دون وقت او بشی دون شی لم یکن مشروعاً حیث لم یؤد الشرع به (بحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العین)

(۴) عن ابی ذر انه سمع النبی ﷺ یقول لا یرمی رجل رجلاً بالفسوق ولا یرمیه بالكفر الا ارتدت علیه ان لم یکن صاحبه کذا لک (صحیح البخاری ص ۸۹۳ جلد ۲ باب ما ینهی من السباب واللعن)

(۵) عن عائشة رضی الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ من احدث فی امرنا هلاً ماليس منه فهو رد. متفق علیه (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة)

کوم عمل وھابیانو او نجدیانو نه وي پاس کړې ثواب به نه ملاویرې غلطه ده، فقط کوم اهل حدیث چه ددې سړي پشان د غلو نه ډک وي دهغوي پسې اقتداء کول مکروه ده.

ایراني شیعه گان او نجدی خلق

سوال: مونږه سره یو پاکستاني دي چه دهغه تعلق د پنجپیریانو د ډلې سره دي، هغه وائي چه ټول ایرانیان مشرکان او کافران دي نو آیا مونږ دوی ته مشرکان او کافران وئیلی شو؟

المستفتي: ضیاء الرحمان اصفهان جمهوري اسلامي ایران ۲۲ جون ۱۹۸۴

الجواب: ټول ایرانیان نه شیعه گان دي او نه مشرکان، اونه ټول شیعه گان کافران او مشرکان دي (۱) البته ټول نجدیان ټول په ټوله متشدد دي. وهو الموفق

د محمد بن عبدالوهاب نجدی متعلق وضاحت

سوال: علمائي دین ددې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه زید وائي، محمد بن عبدالوهاب، نجدی حنبلي مذهب والا وو او پوخ مسلمان وو خو په مزاج کښې ئې جلال ضرور وو. او بکر وائي چه هغه گمراه وو، نو ددې متعلق وضاحت او کړئ چه محمد بن عبدالوهاب نجدی څنگه سړې وو؟

المستفتي: شاه محمد مدرسه فیض العلوم پشین بلوچستان ۲۲ جولائي ۱۹۸۴ هـ

الجواب: محمد بن عبدالوهاب او دهغه متبعین مسلمانان دي د دین د ضروریاتو نه منکر نه دي البته د اشداء علی الابرار والرحماء بالكفر د رویې په وجه باندې د خوار جوته شمار کړې شوي دي او دا خلق په بعضي اصولو او فروعو کښې ځانله دي د حنابلہ و نه هم مخالف دي (۲) کما یدل علیه کلام الذهبي فی حق امامهم ابن تیمیه (۳) وهو الموفق

(۱) قال ابن عابدین ان الرافضی ان کان ممن یعتمد الا لوهیه فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی او کان ینکر صحبة الصديق او یقذف السيدة الصديقة فهو کافر لمخالفة القواطع المعلومه من الدین بالضرورة بخلاف ما اذا کان یفضل علیا او یسب الصحابة فانه مبتدع لا کافر. الخ (رد المحتار ص ۳۱۴ جلد ۲ فصل فی المحرمات مطلب مهم فی وطء السراى اللاتى.....)

(۲) قال ابن عابدین الظاهر من کلام الاختیار وغیره ان البغاة اعم فا المراد بالبغاة ما یشمل الفریقین ولنا فسر فی البلائع البغاة بالخوارج لیبان انهم منهم وان کان البغاة اعم وهذا الی ان قال ابن عابدین فی زماننا فی اتباع عبد الوهاب اللین خرجوا من نجد وتغلبوا علی الحرمین وکانوا ینتحلون مذهب الحنابلہ لکنهم اعتقلوا انهم هم المسلمون وان من خالف اعتقادهم مشرکون واستباحوا بملک قتل اهل السنة و قتل علمائهم حتی کسر الله تعالی شوکهم وخرّب بلادهم وظفر بهم عساکر المسلمین عام ثلاث وثلاثین و مائین و الف. (رد المحتار ص ۳۳۹ جلد ۳ مطلب فی اتباع عبدالوهاب الخوارج فی زماننا باب البغاة)

(۳) (والتفصیل فی التذکرة للذهبی)

د وھابیانو مذهب او د حق مذہبونو تعداد

سوال: (۱) په وھابیانو باندې د کفر اطلاق کیږي که نه؟ (۲) وھابیان چه د خلقو د ستونونه د تقلید لري کولو دپاره کوم مالونه ورکوي آیا دا مال خوړل حلال دي که نه؟ (۳) محمد بن عبدالوھاب نجدي د کوم مذهب مقلد وو؟ (۴) حق مذہبونه څومره دي؟ آیا د څلور مذہبونو نه علاوه چه یو بل مذهب وي د هغې تقلید به واجب وي که نه؟

المستفتی: مجاهد عبدالرحمان حنفي افغانستان... ۵ ربیع الثاني ۱۴۰۵ هـ

الجواب: (۱) وھابي بي ادبه او ایماندار سرې دي کافر نه دي (۲) ددوی مال اخستل د غیرت نه خلاف دي حرام نه دي (۳) محمد بن عبدالوھاب نجدي د امام احمد بن حنبل د مذهب دعوي کونکې وو، لیکن په بعضي اصولو او فروعو کښې ځانله وو (۱) (۴) اهل سنت والجماعت پنځه واره فرقوته وائي يعني څلور واره امامان او غیرغالی اهل حدیث. وهوالموفق

وھابیان بي ادبه او ایماندار دي

سوال: د وھابیانو څه عقیده ده او د چا مقلدین دي دوي پسې مونځ کول جائز دي یا نه؟

المستفتی: فصیح الرحمان پي پېښور..... ۱۹ اکتوبر ۱۹۸۷ء

الجواب: وھابیان د محمد بن عبدالوھاب نجدی، ابن قیم او ابن تیمیہ وغیره متبعینو ته وائي دا خلق د شرعي توسل، د قبرونو د زیارت دپاره سفر کولو او د مرگ نه پس د کرامت پشان حقیقتونو نه منکر دي دا خلق بي ادبه خو ایماندار دي دوی پسې بغیر ضرورته مونځ کول مکروه تحریمي دي (۲) واللہ اعلم بالصواب

﴿۱﴾ قال ابن عابدین فی زماننا فی اتباع عبدالوھاب الذین خرجوا من نجد و تغلبوا علی الحرمین و كانوا ینتحلون مذہب الحنابلہ لکنهم اعتقدوا انهم هم المسلمون وان من خالف اعتقادهم مشرکون و استباحوا بذلک قتل اهل السنة و قتل علمائهم الخ

(ردالمحتار ص ۳۳۹ جلد ۳ باب البغاة مطلب اتباع عبدالوھاب الخوارج)

﴿۲﴾ قال الحصکفی و یکره امامه عبد..... و اعرابی..... و فاسق و اعمی..... و مبتدع..... و کل من کان من قبلنا لا یکفر بها حتی الخوارج قال ابن عابدین اراد بهم من خرج عن معتقد اهل الحق.

(الدرالمختار ردالمحتار ص ۳۱۳، ۳۱۵ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

نجدیان او بریلیان په افراط او تفریط کښې مبتلا دي

نوت: یو مفصل استفتاء چه په هغې کښې د نجدیانو او بریلیانو د افراط او تفریط ذکر وو چرته ورکه شوه په تلاش کولو سره هم ملاؤ نه شوه دهغې په جواب کښې حضرت مفتي اعظم مرشد عالم دا څو کرښې جواب لیکلي وو.

الجواب: مونږ نه د بریلویت حمایت کونکی یو او نه د نجدیت دعوت ورکونکې د افراط او تفریط دواړو نه ویزاره یو (۱) تاسو هغه قصې معجزې او کرامتونو را اولیرئ چه مونږ صحیح فتویٰ ورکړی شو. فقط

د وھابیانو او سلفیانو د مخ نیوی فیصله صحیح ده

سوال: ځمونږ د شمالي وزیرستان علاقې خلق ټول حنفي او دیوبندي مسلک لري اوس د بعضي عربي مملکتونو نه بعضي مهاجر د کنړ افغانستان په ذریعې سره ډیرې پیسې اخلي او په دې سره د وھابیت او سلفیت خوړول کوي فی الحال خو په خیمو کښې مدرسې جوړوي خو روستو ئې د ترقی اراده شته دي نو مقامي علماؤ فیصله کړې ده چه ددې فتنې په وخت باندې مخ نیوي پکار دي چه عوام د فساد او خانه جنگی نه محفوظ شي نو آیا دا فیصله او اقدام صحیح او جائز دي یا نه؟

المستفتی: مولانا حاجی محمد صاحب و علماء شمالي وزیرستان ۱۹۸۲ء ۱۱ ۱۲

الجواب: الحمد لله و سلام علي عباده الذين اصطفى اما بعد! ستادا مخ نیوي او حفظ ما تقدم صحيح او د شاباس لائق دي ځکه چه دا فرقه سلفیه وھابییه د خیر القرون په یو امام باندې هم اعتماد نه کوي او د غي امامانو چه د قران او حدیث کومه تشریح کړې دوي ساده عوام د هغې نه بد گمانه کوي او خپلې تشریح طرفته دعوت ورکوي. دا فرقه شخصي تقلید ته شرک وائي او امامانو ته ارباب من دون الله وائي، او د بي خبره خلقو ذهن جوړوي چه امام اعظم صاحب به رائي په حدیث باندې وړاندې گنرله او حال دادي چه د شخصي تقلید مشروعیت (جائز والي) د قران او حدیث او خیر القرون نه ثابت دي او

﴿۱﴾ عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ الامر ثلاثة امر بين رشده فاتبعه و امر بين غيه فاجتبه و امر

(مشکواة المصابيح ص ۳۱ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب و السنة الفصل الثاني)

دهری زمانی لوئی خلق مفسرین، محدثین، شارحین حدیث، فقهاء او تصوف
والاد تقلید شخصی پابند پاتی شوی دی. او په دوی کښی بالخصوص
احناف ټول مجتهدین په حقه باندې منی. او د نورو امامانو مقلدین دخپل ځان
پشان مسلمانان گنړي او د یو امام توهین او ورته کنخل کول جائز نه گنړي او
په کومو مسئلو کښی چه صحابه کرامو کښی اختلافات پاتی شوی مثلاً قرآه
خلف الامام، رفع الیدین، آمین بالجهر وغیره نو په هغې کښی د دواړو طرفو
نو دلیلونه ذکر کوي او راجح او غوره په دلیلونو سره متعین کوي او د مرجوح
قول په قائلینو باندې طنز نه کوي او نه هغوي له خپلې رائی طرفته دعوت
ورکوي د سلفیه ډلې د رویې پشان نه دي. نو د کومو ښارونو اکثر خلق یا ټول
اوسیدونکي چه احناف وي د غیرت او مذهبي حمیت نه ډک وي نو په داسې
ښارونو کښی د سلفیانو وهابیانو پشت پناهي کول او هغوي له د مدرسو دپاره
ځائی ورکول دائمه دین په توهین کښی ناجائزه تعاون دی او د عوامو تباهي او
بد خواهي ده ځکه د تجربې نه ثابت ده چه سلفیان او وهابیان د کنخلو وینا
گانو او تشدد نه نه منع کیږي نه نو خامخابه جنگ جگړې ته خبره رسیږي او د
کمیونزم سره د جنگ په ځائی به په مسلمانانو کښی جنگونه جوړشي او بله دا
چه دا سلفیان او وهابیان د یو څو مسئلو نه علاوه د نور علم نه بالکل خالي دي
نو لازماً به عام خلق د اسلام نه بد گمانه شي او وائی به چه اسلام څنگه مکمل
ضابطه حیات دی په دې کښی ځمونږ د ټولو مسئلو حل نشته

نو ددې مفاسدو په بنا باندې دې سلفیانو وهابیانو ته ځائی ورکول
حرام دي ځکه چه د مفاسدو ذریعه هم خرابه وي په ټولو بیا اثره مسلمانانو
باندې لازم دي چه ددې فتنې په وخت باندې مخ نیوي او کړي او د ډیر
افسوس خبره دا ده چه بعضي عربی ملکونو ددې مصلحت په وجه باندې
تبلیغي جماعت خلاف قانون گرځولي ځکه چه په تبلیغ کښی وخت لگولو
سره په خلقو کښی دیني شعور پیدا کیږي او د بې دیني او فسق او فجور
مقابله شروع کیږي نو هسې نه چه حکومت والاد هغې ته متاثره شي او د
احنافو په نزد حنفي مذهب ډیر اهم دي او حفاظت ئې واجب دي نو هغوي به
څنگه ددې ډلې مفاسد نظر انداز کړي. وهوالموفق

فصل

في ما يتعلق

بالجماعت التبليغية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ
يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ط
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

فصل في ما يتعلق بالجماعت التبليغية

تبليغي جماعت او د عام سري د تبليغ حكم او د تبليغي جماعت مخالفت

سوال: (۱) د تبليغي جماعت څه حكم دي؟ (۲) عام بي علمه سري تبليغ كولي شي او كه نه؟ (۳) د تبليغي جماعت مخالفت څنگه دي؟ بينواتو جروا المستفتي: مولوي خيرگل ارباب گرهی چارسده ۲ ربيع الاول ۱۴۰۲ هجري

الجواب: (۱) تبليغي جماعت يو نيك او بااثره جماعت دي او د اسلام په خدمت كښي د ټولو خلقو نه مخكښي مخكښي دي او دارنگي صحابه كرامو رضي الله عنهم اجمعين د تبليغي محنت نقشه په دي خلقو كښي ښكاره ده. (۲) عام بي علمه سري د تبليغ اهل نه دي (۱) ليكن په اصلاحي پروگرام كښي د حصي اخستلو ډير زيات محتاج دي. (۳) دا مخالفت د دين د شمني ده البته څوك چه د حد نه تجاوز كوي د هغوي اصلاح ضروري ده. (۲)

تبليغي جماعت د ديو بند مسلك لري

سوال: (۱) بعضي خلق وائي چه په تبليغي جماعت كښي وهاييان او پنجپيريان خلق ډير دي دوي سره مه اوځي، داسي كس خو به گناه گاريږي نه؟ (۲) بعضي خلق وائي چه د بي علمه سري د بيان سره هغه پخپله او اوريدلو والا ټول كافران كيږي آيا دا خبره صحيح ده؟ (۳) بعضي خلق وائي چه په تبليغ كښي د يوې روپي ثواب اووه لاکهه او ديو مونځ ثواب يو كم پنځوس كروړه دا بالكل بي سنده خبره ده. ددي څه حكم دي؟

المستفتي: فضل واحد سالارزي باجور... ۲۳ رمضان ۱۴۱۰ هـ

۱) وفي الهندية الامر بالمعروف يحتاج الى خمسة اشياء اولها العلم لان الجاهل لا يحسن الامر بالمعروف الخ (فتاوى الهندية ص ۳۵۳ جلد ۵ كتاب الكراهية الباب السابع عشر)

۲) عن جرير بن عبد الله البجلي رضي الله عنه قال بايعت رسول الله ﷺ على اقام الصلاة وابتاء الزكاة والنصح لكل مسلم. (صحيح البخاري ص ۱۳ جلد ۱ كتاب الايمان باب قول النبي ﷺ الدين النصيحة)

الجواب: (۱) پہ رائی ونہ کنبی د سنتو نہ وروستو دعا کول او ذحیلہ اسقاط معمول نشته نو پہ دے وجه باندی عوام بدگمانی کوی گنی نو دا جماعت دیوبند مسلک ساتی (۲) دا دروغ او جاہلانہ کلام دے (۳) دا ثواب د دوو حدیثو نو د ملاوہلو پہ وجه سرہ د مجاہدینو، حاجیانو او طالبانو او تبلیغیانو د پارہ ثابت دے (۱) ثواب دیوی دلی پوری خاص کول تحریف معنوی دے، وهو الموفق

پہ رائی ونہ او تبلیغی جماعت مشرانو باندی اعتراض کول

سوال: آیا رائی ونہ تہ تلل جائز دی او د تبلیغی جماعت پہ علمائی کرامو باندی د اعتراض کولو خہ حکم دے؟
المستفتی: ہدایت خان ملاکنڈ ایجنسی..... ۱۴ صفر ۱۴۰۵ھ

الجواب: رائی ونہ تہ تلل جائز دی او د تبلیغی جماعت مشران اولیاء اللہ دی پہ ہغوی باندی بی خایہ اعتراضونہ کول د اعتراض والو د پارہ بنہ نہ بنکاری

ددین تبلیغ فرض دی یا مستحب او د ثواب تخصیص کول

سوال: ددی مشہوری طریقہ چہ د مولانا محمد الیاس صاحب تبلیغی سلسلہ دہ ددی خہ حکم دے چہ تبلیغ فرض دی یا واجب دے یا سنت دے او یا مستحب، کہ مستحب وی نو چہ کوم حضرات د فرض واجب سنت عقیدہ لری نو دہغوی شرعی حکم خہ دے؟ (۲) کہ مستحب وی نو دومرہ اہتمام کول چہ د غریبو مسلمانانو د رائی ونہ اجتماع تہ د کعبی شریفی د حاضری نہ ہم زیاتہ درجہ و رکول پہ شریعت کنبی خہ حکم لری؟ (۳) پہ تبلیغ کنبی یو مونخ کول د کروونو مونخونو کولونہ بہتر دی او یو درہم خرچ کول دلکھونو روپود خرچ او خیرات کولونہ بہتر کنرل خہ حکم لری؟

المستفتی: مولوی امیر حکم شاہ بنوں..... ۲۳ جمادی الاولیٰ ۱۳۹۳ھ

الجواب: (۱) تبلیغ دین فرض کفایہ دے او اصلاح نفس (یعنی خان پہ فضائلو سرہ) (۱) اما الاول رواہ ابن ماجہ ص ۹۸ باب من جہز غازیا والثانی رواہ ابو داؤد ص ۳۳۸ جلد ۲ فی باب تضعیف الذکر فی سبیل اللہ

بنائستہ کول او د ردیل صفاتونہ خان خالی کول، فرض دی (کما اشیرالیہ فی ردالمحتار ص ۴۰ ج ۱) (۱) او ظاہراً ددی جماعت اصل مقصد دویم کار معلومیہ نو ددی مقصود د پارہ سفر اختیارول مستحب دی. حکم: لان قطع العلائق و ترک المالیات یمدان فی حصول تلک المقصود. (۲) د مرتبو فرق ضروری دے. قاضی پانی پتی فرمائی. گفرق مراتب نہ کنی زندیقی. (۳) د فی سبیل اللہ لفظ دوی تہ ہم شامل دے نو ددی فضائلو کیدل خہ لری خبرہ نہ دہ خو تخصیص ئی دے جماعت سرہ کول لکہ چہ بعضی عوام ئی کوی غلط فہمی او بد فہمی دہ. فقط

د شب جمعی تخصیص او رائی ونہ لہ پہ حج باندی فوقیت ورکول

سوال: (۱) د تبلیغی جماعت خہ حکم دے؟ او آیا یو کم پنخوس کروہ والا حدیث شتہ کہ نہ؟ (۲) شبہ جمعہ مقرر کول ددی خہ حکم دے پہ حدیث کنبی خور اغلی دی چہ لا تختصوا لیلة الجمعة لصیام الخ (۳) بعضی تبلیغیان رائی ونہ تہ تللو تہ د حج نہ ہم زیاتہ درجہ و رکوی آیا دا صحیح دہ؟

المستفتی: مولوی غلام محمد کوهستانی ضلع دیریکم ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: (۱) تبلیغی جماعت یونیک او با اثرہ او کارکونکی جماعت دے او د فی سبیل اللہ والو پہ حق کنبی دا ثواب د مختلفو حدیثونہ ثابت دے خودا فضیلتونہ صرف ددی جماعت سرہ خاص کول صحیح نہ دی. (۲) کہ دا د وخت او خائی تعین د خان وزگارولو پہ نسبت سرہ وی نو جائز دی. گنی نو بیا بہ بدعت وی او پہ دے کنبی دلیل روایت دامام بخاری دے د ابن مسعود رضی اللہ عنہ (۲)

﴿۱﴾ قال ابن عابدین قوله وعلم القلب ای علم الاخلاق وهو علم يعرف به انواع الفضائل وكيفية اكتسابها وانواع الرذائل وكيفية اجتنابها اه ح وهو معطوف على الفقه لا على التبحر لما علمت من ان علم الاخلاص والعجب والحسد والرياء فرض عين ومثلها غيرها من افات النفوس كالکبر والشخ والحقد والغش والغضب والعداوة والبغضاء الخ. (ردالمحتار ص ۳۲ جلد ۱ مطلب فرض العين الفضل من فرض الكفاية مقلده)

﴿۲﴾ عن ابن مسعود قال كان النبی ﷺ يتخولنا بالموعظة في الايام كراهة السامة علينا.

(صحيح البخارى ص ۱۶ جلد ۱ اما كان النبی ﷺ يتخولهم بالموعظة والعلم. كتاب العلم)

وفى تحقيق تجريد البخارى يتحولنا اى يتعهدنا والمعنى انه كان يراعى الاوقات فى تذكيرنا ولا يفعل ذلك كل يوم ثلاثاً (التجريد الصريح لاحاديث الجامع الصحيح ص ۳۹ جلد ۱ رقم حديث: ۲۲) (بقية حاشية بهار روله صفحہ)

(۳) رائی ونہ لہ پہ حج باندی فوقیت ورکول غلطی ده دا د تبلیغی جماعت خبری نہ دی بلکہ د بعضی بی علمہ خلقو د حد نہ تجاوزونہ دی حکمہ چہ حاجی، عمری والا، مجاہد، استاد، طالب علم وغیرہ ہم د اللہ پہ لارہ کنبی وتلی دی خلاصہ دا چہ دا جماعت د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم دینی دعوت چلونکی دی او پہ دی کنبی وخت لگول ډیر بہتر کار دی حکمہ چہ د بعضی خلقو د بی اعتدالی پہ وجہ باندی ټول جماعت غلط گنرل دا ہم غلطی ده. وهو الموفق

د تبلیغی جماعت تنظیمی ہیئت اوفضائل وغیرہ پہ دی جماعت کنبی منحصر کول

سوال: (۱) د بعضی تبلیغیانو نہ اوریدلی شویدی چہ بستری اخستل او چلی لہ تلل دا د حضور ﷺ ترتیب دی اوددی ترتیب نہ علاوہ خلق دین تہ راوستل ډیر مشکل دی، نو آیا دا خبرہ صحیح ده چرته بدعت خوبہ نہ وی. (۲) د جہاد آیتونہ او فضیلتونہ د تبلیغ دپارہ استعمالول څنگہ دی؟ (۳) دیو کم پنځوس کروہ ثواب د اللہ پہ لارہ کنبی وتونکی دپارہ څہ حکم دی؟ المستفتی: مولوی عبدالرشید اورکزئ ایجنسی کوهات ۷ ذی قعدہ ۱۴۰۴

الجواب: کہ دا طریقہ پہ خیر القرون کنبی وی نو بیا بہ حضرت مولانا محمد الیاس رضی اللہ عنہ تہ د جماعت مشر وئیل غلط وی خو حقیقت دادی چہ دا تنظیمی طریقہ بذاتہ د خیر القرون نہ ثابت نہ ده لیکن اصل دلیل ئی ثابت دی بدعت سیئہ نہ ده (۲) دا آیتونہ پہ تبلیغی جماعت کنبی منحصر کول معنوی تحریف دی خوپہ دیکنبی دا جماعت ور دننه کول صحیح دی. (۳) دا ثواب دهر هغه سړي دپارہ دی چہ د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کنبی او ځي برابرہ خبرہ ده چہ هغه مجاہد وی یا حاجی وی، طالب علم یا تبلیغ والا وی وغیرہ وغیرہ، وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ گزشتہ صفحہ) وعن عکرمہ ان ابن عباس قال حدث الناس کل جمعة مرة فان ابیت فمرتین فان اکثرت فثلث مرات ولا تمل الناس هذا القرآن الخ الحديث (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۶ جلد ۱ کتاب العلم) وعن شقیق کان عبد اللہ ابن مسعود یدکر الناس فی کل خمیس فقال له رجل یا ابا عبد الرحمن لو ددت انک ذکرنا فی کل یوم قال اما انہ یمنعنی من ذلک انی اکره ان املکم وانی اتخولکم بالموعظة کما کان رسول اللہ ﷺ یتخولنا بها مخافة السامة علینا متفق علیہ. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۳ جلد ۱ کتاب العلم)

﴿۱﴾ قال ابن عابدین بدعة محرمة والا فقد تكون واجبة کتصیب الادلة للرد علی اهل الفرق الضالة وتعلم النحر المفهم للکتاب والسنة ومنذوبہ کا حداث نحو رباط ومدرسة وکل احسان لم یکن فی الصدر الاول. الخ (رد المحتار ص ۴۱۴ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

د تبلیغی جماعت د عقائدو متعلق د یو پمفلت جواب

سوال: د موجوده تبلیغی جماعت د غلطو عقیدو بیان، په عنوان سره یو دوؤ پانډو والا مضمون د پمفلت په شکل کنبی جاري شوی دی چہ په هغی کنبی ئی تبلیغی جماعت جبریہ وغیرہ ثابت کړی. چہ هغه یو پیر شائع کړی او تبلیغی جماعت تہ یی بی دینه او گمراه وئیلې دی. دا مضمون هم درلیرم ددی متعلق وضاحت او کړی؟

المستفتی: نامعلوم..... یکم ذی الحجه ۱۴۰۲

الجواب: تبلیغی جماعت صالح او ناجیه دی او جبریہ نہ دی خودی اعتراض کونکی په (اللہ خالق کل شیء) وما تشاءون الا ان یشاء اللہ (۱) ایتونو باندی غورنه دی کړی، د غلط فهمی یا بد فهمی په وجه باندی، مخلوق پریږدی او خالق سره جوړ اوساتی، جملوته جبر او وئیل، د موجوده زمانې رسمي پیرانو د خانقاہونو په نسبت په دی جماعت کنبی وخت لگولو سره زر اصلاح کیږي پدی جماعت کنبی وخت لگولو سره د مونځ د صحیح کولو نعمت حاصلیږی او په خدا او قهقهي سره د مونځ د فاسدیدلو د لعنت نہ حفاظت حاصلیږی. وهو الموفق

په تبلیغی جماعت کنبی د وخت لگولو والا د پاره شرطونه او آداب

په تبلیغی جماعت کنبی د وخت لگولو والا دپاره ددی کارونه خیال ساتل ضروري دی. چہ دا اعتراضونه ختم شي. (۱) مدرس عالم دی د تعلیم په وخت کنبی ډیر وخت نه ورکوي. (۲) طالب علم دی د تعلیم په وخت کنبی تبلیغ کنبی نه ځي. (۳) غریب بال بچه دار چہ د خرچې پوره انتظام ئی نه وي هغه دی وخت نه ورکوي. (۴) واده کړی شوی سړی دی د کور والا (بښځي) د اجازت نه بغیر څلور میاشتي یا زیات وخت نه ورکوي.

﴿۱﴾ (پاره: ۲۳ سورة الزمر آیت: ۶۲)

﴿۲﴾ (پاره: ۲۹ سورة النهر آیت: ۳۰)

(۵) د چا مور او پلار چه محتاج وي هغه دې نه ځي دومره ده چه دې سر و له په شب جمعه او مختصر پروگرامونو باندې اکتفا کول پکار دي. (۶) دا چلې وغيره به سنت نه گنري او دا خاص طريقه د صحابه کرامو عمل گنري. (۷) د في سبيل الله احکامات او فضيلتونه دې په تبليغ کښې منحصر نه گنري بلکه جهاد، سياست، حج او تعليم دې هم په دې کښ داخلي گنري. (۸) تبليغ، سياست، تدريس، خطابت او ناظره وغيره دا ټول خدمتونه تقسيم کار گنرل د يونه دې هم بې توجهی نه کوي. (۹) د جماعت مالدار حضرات دې صرف په وخت ورکولو باندې اکتفا مه کوي بلکه هر مناسب ځایي کښې د مقامی مسلمانانو دپاره په منظم طريقې سره د درس او تدريس انتظام او کړی. (۱۰) د ترغيب او ترهيب نه علاوه چه د کومو کارونو علم زده کول فرض عين وي دهغي زيات اهتمام کوي. مثلاً (۱) هغه ټولې عقيدې چه د ايمان دارو مدار دي. (۲) هغه عبادتونه چه فرض عين وي مثلاً مونځ، روژه او د غني دپاره زکوة او حج، (۳) هغه معامله چه د معاش ذريعه ئې جوړه کړې وي. (۴) او ټول نیک او بد اخلاق او دهغي علامتونه او د حاصلولو او لرې کولو بند و بست کول. ولا حول ولا قوة الا بالله.

مرشد عالم فقيه العصر حضرت مفتی اعظم مولانا (مفتی محمد فرید عفی عنه دامت برکاتهم شيخ الحديث دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک)

د حضرت مفتی اعظم صاحب په هداياتو باندې

د علامه شمس الحق افغاني صاحب تقيظ

الجواب: د مسنون سلام نه پس عرض دادې چه څه مريض یم په بستره پروت یم. تبليغي جماعت د خپل نیک او ديني علاماتو په اعتبار سره بهترين جماعت دې او د اصلاح دپاره يوه موثر ترينه ذريعه ده. او اصل کښې تبليغ دعوامو دپاره يوه داسې فريضه ده چه د پخوانه د صحابه کرامو دوخت نه راروانه ده باقي انتظامي امور داسې دي چه دا د اصل تبليغ په حق کښې موجب د قدح نه دی. د سلفو په زمانه کښې دينی تعليم په جماتونو کښې جاری وو، نه مدرسې کھلاؤ شوې، نه د حاضرې رجسټروو، نه د داخلي

امتحان وو نه سه ماهی، نه شش ماهی، او نه سالانه امتحانونه وو، لیکن د هغي نه پس مدرسې جوړې شوې نصاب مرتب شو د طالبانو د حاضرې رجسټر او د امتحانونو سلسله شروع شوه. چرته یو رباني عالم په دې باندې اعتراض نه دې کړې او د الحاد او بې ديني په دې دور (زمانه) کښې د تبليغي جماعت کوششونه د هدايت د يوه ده. تاسو (مفتي اعظم صاحب) چه کوم لس تجویزونه پيش کړي دي د تبليغ مشرانو له پکار دي چه ددې خيال او ساتي چه اسلامي ټولې شعبې د تعليم اسلامي د حقوقو دپاره کوم چه د تبليغ بنياد دي، وخت ملاؤشی، او د تبليغ مشران د انحصار د فتنې نه بچ شی. بلکه د عقائدو، اخلاقو، فقهي احکام، معاملات او د معاشري د احکامو علم دې هم حاصل کړې او تبليغ دې او کړي لیکن ددې کمزورو په وجه باندې جاري شوې د تبليغ سلسله بندول او په هغوي باندې د اعتراضونو نتیجه ددين دا آخری د يوه هم مړه کول دي. او د جهالت تيارو ته قوت ورکول دي، په تبليغ کښې شامل شی. او د دوي د کمزورو اصلاح او کړی.

فقط والسلام: حضرت العلامة مولانا (شمس الحق افغاني) صاحب رحمۃ الله عليه

۸ محرم الحرام ۱۳۹۲ هـ

د يو کم پنځوس کروړ ضرب او د مروجہ تبليغ او جهاد او تعليم حکم

سوال: علمائي کرام او مفتيان عظام د دين د لاندینو مسائلو په باره کښې څه فرمائي؟ (۱) تبليغي جماعت والا د الله په لار (تبليغ) کښې وتلو سره د يومونځ د ادا کولو اجر او ثواب يو کم پنځوس کروړه بنائي. آيا د قرآن او حديث نه دا خبره ثابته ده براه کرم د حديث تعين او کړی، او د امو او ريډلې دي چه د بعضي حديثونو د ضرب نه دا تعداد حاصليري نو آيا دا ضرب ورکول صحيح دي؟ (۲) او که ضرب ورکول صحيح شي نو بيا خو که يو سړي مسواک استعمال کړي او مسجد کښې باجماعت مونځ او که يي نو په مسواک باندې اويا درجي ثواب زيات شو او په مسجد کښې د جمعې مونځ کولو سره ۲۵ درجي زيات شونو ۲۵۰۷۰ شو چه دهغي نه تقريباً ۱۷ لاکه پنځوس زره جوړيري. او که په رمضان کښې ئې ادا کړي نو د يو فرض ادا

الجواب: په موجود زمانه کښې تبلیغي جمات موثر کار کوي یو نیک او با آثره جمات دې په دې کښې مال او جان لگول عبادت دې دیته بد ویونکې بې خبره معلومېږي خو د بعضې خلقو په کمزورو باندې انکار کول د مسلمان شان دې (۱) وهو الموفق

د تبلیغي جماعت مخالفت کول د دین دشمنی ده

سوال: د تبلیغي جماعت اود تبلیغ والاؤ مخالفت څنگه دې؟ حالانکه تبلیغ یو ښه کار دې چه په هغې کښې امر بالمعروف او نهی عن المنکر کیږي؟ بینوا توجروا المستفتي: محمد مسکین کیملیپور اټک

الجواب: تبلیغي جماعت یو نیک او با آثره او فعال جماعت دې او ددې زندقه په زمانه کښې ددې جماعت مخالفت کول د دین دشمنی ده او ټولو مسلمانانو له په دې کښې تعاؤن کول پکار دي خو د بعضې کسانو په کمزورو باندې انکار کول د مسلمان شان دې (۲)

د تبلیغي نصاب دیوبندي او بریلوي اختلافي مسئلو سره کار نشته

سوال: په مسجد بلال کښې د تبلیغي نصاب روزانه درس کیږي د جمات امام اوڅه کسانو هغه بند کړو، دامام بیان دې چه ددې کتاب لیکونکې او لوستونکې دواړه ځما د عقیدې مطابق گستاخان رسول ﷺ دي. په دې وجه باندې ددې کتاب په جمات کښې کیښودل ناجائز دي او په دې جمات کښې د بریلوي فکر کسانو تعداد ډیر دې او دا هم وائي چه د چا څه شک وي نو چرته مفتي ته لار شي؟

المستفتي: علم دین، محمد صدیق وغیره بلال مسجد کمال آباد راوړلیندې ۱۴۱۱۰۱۱۹۷۵

(۱) عن جریر بن عبد الله البجلي رضي الله عنه قال اني ايت رسول الله ﷺ قلت ابايك على الاسلام فشرط علي والنصح لكل مسلم فبايعته على هذا. (صحيح البخاري كتاب الايمان ص ۱۳ جلد ۱ باب قول النبي ﷺ الدين النصيحة)

(۲) عن انس بن مالك رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ انصر اخاك ظالماً او مظلوماً قال يا رسول الله ﷺ انصره مظلوماً فكيف ننصره ظالماً؟ قال تأخذ فوق يديه.

(صحيح البخاري (تجرید) كتاب المظالم ص ۲۳۲ جلد ۱ باب عن اخاك ظالماً او مظلوماً)

الجواب: ددې کتاب (تبلیغي نصاب) مصنف عالم با عمل اهل سنت والجماعت والا دې ددې کتاب د بریلوي او دیوبندي افکارو اختلافي مسئلو سره څه تعلق نشته په دې کښې متفقه مسئلې دي لهذا ددې کتاب د درس ورکولو نه منع کونکې مناع للخير دې، خطیب صاحب دپاره ضروري دي چه ددې متعصبانه فیصلې نه واپس شي. وهو الموفق

د تبلیغي جماعت د بعضې کسانو د سیاست نه ډډې

ته کیدل د خپل جماعت د هداياتو نه مخالفت دی

سوال: د تبلیغي جماعت څه حکم دې؟ بعضې څیزونه ئې د شریعت نه خلاف معلومېږي لکه نفل او مستحبو ته د فرضو درجه ورکول او څوک چه ورسره کار نه کوي دهغوي نه نفرت اود سیاست نه بالکل لاتعلقي وغیره وغیره. المستفتي: عبد الله دکی لورالائي بلوچستان..... ۱۲ رمضان ۱۳۹۵ هـ

الجواب: تبلیغي جماعت پخپله باندې نیک او با آثره جماعت دې د هغوي نصب العین اصلاحي او تعميري دې خو په دې جماعت کښې داسې کسان هم شته چه د ناپوهي په وجه باندې په سوال کښې درج شوي کارونه کوي چه دا د جماعت د هداياتو نه بالکل مخالف دي نو که تاسو ددوي اصلاح غواړئ نو ددوي مشران او سربراهان خبر کړئ په جماعت باندې اعتراض مه کوئ ځکه چه ددې زندقه او بې ديني په دور کښې داسې خلق غنیمت دي. وهو الموفق

د تقسیم کار په طریقې سره د دین خدمت کول غنیمت دي

سوال: علمائي دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د جماعت امام صاحب د ماسخو تن مونځ نه وروستو سیرت رسول، اوفضائل بیانوني لیکن دامام صاحب د تبلیغي جماعت نه نفرت دې چه د هغې څه مجبور یانې او وجوهات دي، او د تبلیغي جماعت یو سړي د امام صاحب مخالف دې او دومره ضد ورسره کوي چه د مولوي صاحب د ژبې نه دالله او رسول تعریف اوریدل هم نه غواړي او د سامعینو توجه خپل طرفته کوي او د گاندهي او

نہرو تذکرہ کوی د عام رواج مطابق داسری نیک او پوخ مسلمان دی خو
د شریعت پہ رنرا کنبی پہ دی سري باندی خہ جرم راحی؟
المستفتی: عبدالرحمان راولپنڈی

الجواب: د پیغمبر ﷺ دوفات نہ پس چہ ددین د خدمت دیارہ د کارونو
تقسیم اوشی نو دا غنیمت دی. نو تبلیغیانو له پکار دی چہ پہ مدرسینو،
واعظینو او مناظرو والا باندی اعتراض نہ کوی. او مدرسینو دیارہ ضروری
ده چہ پہ تبلیغی جماعت باندی اعتراض نہ کوی. پہ دی شرط چہ پہ اعتدال
کنبی دننه دننه وی. گینی که خوک هم ددی رویی نه واپس نه شو نو هغه سري
به مناع للخیر وی. وهو الموفق

د نیکانو خلقو سره د بیعت په ذریعې سره د ظاهر او باطن اصلاح

سوال: علمائی دین دی مسئلې باره کنبی خہ فرمائی چہ نن صبا د تبلیغی
جماعت په نوم سره مسلمانان د بعضی اصولو په بناء باندی یو یو کور له
خې مسلمانانو سره ملاویري صرف په دی نیت باندی چہ د الله تعالی
احکامات او د پیغمبر ﷺ طریقې په مونږ کنبی او د ټولې دنیا مسلمانانو
کنبی راشی. نو آیا ددی خہ اهمیت شته؟

المستفتی: محمد اسماعیل کمال خیل کوهات... ۱۵ جمادی الثاني ۱۴۰۲
الجواب: باقاعده طریقې سره ددین علم حاصلول دا ډیره او چته درجه ده (۱)
خو ددی نه پس د ظاهر او باطن د اصلاح دیارہ د نیکانو سره بیعت کول او
په تبلیغی جماعت کنبی د شریکیدلو درجه ده او دا ډیر زیات کار کونکې او
با اثره جماعت دی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال الحصکفی واعلم ان تعلم العلم یكون فرض عین وهو بقلر ما یحتاج لدینه. قال ابن عابدین وفی تبیین
المحارم لاشک فی فرضیة علم الفرائض الخمس وعلم الاخلاص لان صحة العمل موقوفة علیه الخ
(الدرا المختار مع رد المحتار ص ۳۲ جلد ۱ مطلب فی فرض الکفایة وفرض عین مقدمه) قال ابن عابدین وفی
البرزایة طلب العلم والفقہ اذا صحت النية الفضل من جميع اعمال البر وكذا الاشتغال بزيادة العلم اذا صحت
النية لانه اعم نفعاً الخ

(رد المحتار ص ۲۸۹ جلد ۵ فصل فی البیع کتاب الخطر والاباحة)

د موجوده تبلیغ درجه اود والدینو د اجازت

نه بغیر او د قرض په صورت کنبی تلل

سوال: (۱) نن صبا تبلیغ فرض عین دی که فرض کفایه؟

(۲) آیا مروجہ تبلیغ کنبی د والدینو د اجازت نه بغیر تلل صحیح دی که نه؟
(۳) قرضداري له اول قرض ورکول پکار دي که تبلیغ کنبی تلل؟
المستفتی: مولانا محمد زرین ټل ضلع کوهات... ۲۱۹۸۱۹۸۲

الجواب: (۱) ښه خبره داده چہ حقیقي تبلیغ کول فرض کفایه دی او کله کله
فرض عین هم شي او دا عوامي تبلیغ چہ په حقیقت کنبی یو اصلاحي
پروگرام دی دا بدعت حسنه دی. (۱) او مستحب دی لکه چہ اسلامي مدرسو
کنبی تعلیم اود صوفیائی کرامو په خانقاگانو کنبی تزکیه کول. (۲) که مور
پلار ددی بچی د گټې محتاج نه وي نو بغیر د اجازت نه هم دی جماعت
کنبی وخت ورکولې شي. الا اذا کان امر د صبیح الوجه ونظیره الخروج لحصول
العلم صرح به محمد فی سیر الکبیر (۱) (۳) د قرضداري نه د اجازت اخستلو
نه پس تللې شي، (۳)

د نو جوانانو هلکانو بغیر د والدینو نه په تبلیغ تلل

سوال: علمائی دین دی مسئلې باره کنبی خہ فرمائی چہ د نو جوانانو بی ږیري

﴿۱﴾ قال ابن عابدین صاحب بدعة ای محرمه والافقد تكون واجبة كتصیب الأدلة للرد علی اهل الفرق الضالة
وتعلم النحو المفهم للكتاب والسنة ومندوبة كاحداث نحور باط ومدرسة وكل احسان لم یكن فی الصدر الاول
ومكرهة كزخرفة المساجد الخ (رد المحتار ص ۳۱۳ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة قسم باب الامامة)

﴿۲﴾ فی الهندیة رجل خرج فی طلب العلم بغیر اذن والديه فلا بأس به ولم یكن هذا عقوقاً قيل هذا اذا
كان ملتحياً فان كان امر د صبیح الوجه فلا یبه ان یمنعه من ذلك الخروج. وايضاً فی الهندیة قال محمد
رحمة الله علیه فی السیر الکبیر اذا اراد الرجل ان یسافر الی غیر الجهاد لتجارة او حج او عمرة وكره
ذلك ابواه فان كان یخاف الضیعة علیهما بان كانا معسرین ونفقتهما علیهما وما له لا یفی بالزاد والراحلة
ونفقتهما فانه لا یخرج بغیر اذنهما الخ (هنديہ ص ۳۶۵ جلد ۵ کتاب الکراهیة الباب السادس والعشرون)

﴿۳﴾ وفی البرزایة وان علیه دين لا یخرج الی الغزو بلا اذنه وان لم یكن له مال لا یخرج الا باذن الدائن.
(فتاویٰ برزایة موضوع علی الهندیة ص ۳۱۰ جلد ۲ الحظر والاباحة)

هلکانو په تبلیغی جماعت کښې د مور پلار نه بغیر تلل څنگه دی؟
المستفتي: شاه جهان کالو خان صوابي..... ۲۸ ۲۱۹۸۸

الجواب: چه هلك بې پيرې او دلکش وي نو تبلیغی جماعت کښې تې بغیر د والدينو نه تلل جائز نه دي او که دلکش نه وي او والدين دده خرچې او خدمت ته محتاج نه وي نو بيا جائز دي ونظيره في الهنديه عن السير الكبير (۱) فقط

بال بچ بغیر خرچې نه پریخودل او تبلیغ کښې تلل

سوال: بنده بال بچه دار دي خو بچې ئې سبق وائي څه خپل وطن بلوچستان ته خو ورځو دپاره لازم نو تبلیغ والا وائي چه ځمونږ سره چلې له لارښه نو آیا د تبلیغ والا دا وئیل صحیح دي که نه؟ یو مولوي صاحب او وئیل چه د تبلیغیانو په چکر کښې رانشی اوبل مولوي صاحب وائي چه دوي سره وخت اولگوه. تاسو دا مسئله حل کړئ؟

المستفتي: وزیر محمد شیر شاه کراچی..... ۲۳ ربیع الاول ۱۴۰۸ هـ

الجواب: تبلیغی جماعت نیک او کار کونکې جماعت دي د عوامو د اصلاح دپاره ډیر فائده مند دي لیکن ستا د بچو وغیره خرچه په تا باندې لازم ده نو ته په مقامي وړو وړو اجتماعاتو او شب جمعه کښې حصه اخله ځکه چه ستا دپاره د ماشومانو وغیره بغیر خرچې نه پریخودل او وخت لگول ناجائز او حرام دي (۲) دا توکل نه دي بلکه د دین نه ناخبري (نا واقفیت) ده. فقط

(۱) قال فی الهندیه وقال محمد رحمه الله تعالى فی السير الكبير اذا اراد الرجل ان يسافر الى غير الجهاد لتجارة او حج او عمرة وكره ذلك ابواه فان كان يخاف الضيعة عليهما بان كانا معسرين ونفقتهما عليه وماله لا يفي بالزاد والراحلة ونفقتهما فانه لا يخرج بغير اذنهما الخ..... رجل خرج في طلب العلم بغير اذن والديه فلا بأس به ولم يكن هذا عقوقا قيل هذا اذا كان ملتجيا فان كان امره بصيحه الوجه فلا يبه ان يمتعه من ذلك الخروج. (هنديہ ص ۳۶۵، ۳۶۶ جلد ۵ کتاب الکراهية الباب السادس والعشرون)

(۲) لما فی الهندیه قال محمد فی السير الكبير اذا اراد الرجل ان يسافر الى غير الجهاد لتجارة او حج او عمرة وكره ذلك ابواه فان كان يخاف الضيعة عليهما بان كانا معسرين نفقتهما عليه وماله لا يفي الخ (هنديہ ص ۳۶۵ جلد ۵ کتاب الکراهية الباب السادس والعشرون)

علماء او صوفيا د خپل کار نه فارغ کول او تبلیغ کښې بوتل د اعتدال نه خروج دي
سوال: نن صبا یو جماعت راوتې دي چه هغې ته تبلیغی جماعت وائي دا خلق صوفیاء او علمائي کراموته هم دعوت ورکوي حال دادي چه علماء او صوفیاء د زرگونو خلکو د علم او رشد باعث جوړیږي. نو علماء او صوفیاء ددې خپل عظیم خدماتو نه فارغ کول او په تبلیغ کښې بوتل څنگه دي؟ بینوا تو جوړوا

المستفتي: نامعلوم افغاني افغانستان..... ۱۸ شوال ۱۴۱۰ هـ

الجواب: د نفس اصلاح بغیر د علم او د صالحینو د صحبت نه نه حاصلیږي (۱) لیکن بیا هم په تبلیغی جماعت کښې د عملي قوت د حصول دپاره وخت ورکول یوه موثره نسخه ده. لیکن د کم علمي او صالحینو د صحبت نه د محرومیتیا په وجه باندې په تحریف او اعتدال نه وتلو ته نژدې خبره ده. وهوالموفق

تبلیغی جماعت او جهاد اکبر

سوال: (۱) تبلیغ والا وائي چه په تبلیغ کښې تللو سره دیوې روپې اجر په اووه لاکه ده او دیو مونځ اجر یو کم پنځوس کروړه باندې ملاویږي. او د ابن ماجه او ابو داؤد د حدیث حواله ورکوي. (۲) او بعض علماء وائي چه د اوو سوو اجر د مجاهد بالمال دپاره دي او د اووه لکھو او یو کم پنځوس کروړو اجر مجاهد بالنفس سره خاص دي دا خبرې څنگه دي؟

المستفتي: مولوي عبدالقادر خال ضلع دیر.. ۱۵ رمضان المبارک ۱۴۰۸ هـ

الجواب: د في سبيل الله، الفاظ، حج، تعليم، تبلیغ ټولو ته شامل دي، چونکه په توره باندې جهاد د جهاد مع النفس فرع ده، لهذا دي ته جهاد اکبر وئيلي شي. چه دا ناقابل انقطاع دي، نو تبلیغی او صوفي حضراتو له پکار دي چه اول جهاد اصغر یعنی د کافرانو سره جنگ او جهاد او کړی دهغې نه د فراغت نه روستو دي په جهاد اکبر (تبلیغ او

(۱) قال ابن عابدين الطريقة هي السيرة المختصة بالسالكين الى الله تعالى من قطع المنازل والترقي في المقامات..... والعلم هو الاعتقاد الجازم المطابق للواقع ومنه فعلى وهو مالا يؤخذ من الغير وتفعالى ما اخذ من الغير. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۲۲ جلد ۳ مطلب في حال الشيخ الاكبر)

ذکر کنبی مشغول شی، عملاً بھذہ المقالة.

(نوٹ) ہذہ المقالة قال العسقلانی انہا من کلام ابراہیم بن عبلہ و قال العراقی رواہ البیہقی عن جابر مرفوعاً باسناد ضعیف کما فی موضوعات کبیر. ﴿۱﴾ و هو الموفق

د تبلیغی جماعت د نوم لیکلو نوې طریقہ د وخت مصلحت دي

سوال: تبلیغی جماعت یوہ نوې طریقہ اختیار کړې ده او هغه دا چه د وعظ نه وروستو خلق په نوم لیکلو باندې مجبور کوي لهذا ددې شرعي حکم څه دي اوددوي ددې دعوت د طریقې څه حکم دي؟

المستفتي: عبدالستار عیدک وزیرستان..... ۱۷ رجب ۱۴۰۲ هجري

الجواب: په دې خاص طریقې سره دعوت نه د شریعت مطلوب دي او نه په شریعت کنبې ممنوع دي البته د وخت مصلحت دي او یو اصلاحی پروگرام دي. ﴿۲﴾ چه د خواصو او عوامو د پاره فائده مند دي. و هو الموفق

په مسجد حرام کنبې د مونځ ثواب د تبلیغ د ثواب نه لاکه درجې زیات دي

سوال: ﴿۱﴾ بعضې تبلیغیان وائي چه په تبلیغ کنبې د مونځ کولو ثواب په بیت الله کنبې مونځ کولو نه زیات دي. ﴿۲﴾ او دا هم وائي چه د یو تبلیغی درجه د پنځوسو ۵۰ صحابه کرامونه بهتره ده.

المستفتي: نامعلوم

الجواب: ﴿۱﴾ په تبلیغ کنبې چه کوم د مونځ ثواب دي په مسجد حرام کنبې ددې لاکه چنده زیات ثواب دي ځکه چه حاجي او عمري والا د الله تعالیٰ په لاره کنبې هم دي ددې نه علاوه دبیت الله ثواب هم دي. ﴿۲﴾ دداسې خلقو د وجې نه جماعت بدنام دي ددې متعلق د تبلیغ مشران خبر کړي. و هو الموفق

﴿۱﴾ حدیث: رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاکبر قالوا وما الجهاد الاکبر؟ قال جهاد القلب. قال العسقلانی فی تسدید القوس هو مشهور علی الالسنه و هو من کلام ابراہیم بن عبلہ فی،، الکنی،، للنسائی قلت ذکر الحدیث فی الاحیاء ونسبه العراقی الى البیہقی من جابر و قال هذا اسناد فيه ضعف. وروی الخطیب..... قالوا وما الجهاد الاکبر؟ قال مجاهدة العبد هواه.

(الموضوعات الكبير للسيوطي ص ۱۲۷ حرف الراء رقم حدیث: ۲۸۰)

﴿۲﴾ قال ابن عابدین ومنلو به كاحداث نحور باط ومدرسة وكل احسان لم يكن في الصلوات الاول.

(ردالمحتار ص ۲۱۲ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

د بنځو د تبلیغ د پاره وتل د خپلو محارمو سره جائز دي

سوال: مفتیان شرع او علمائي کرام څه فرمائي په دې مسئله کنبې چه شریعت کنبې د بنځو د پاره د کورونو نه په تبلیغ کنبې وتل جائز دي که نا جائز؟ بینوا توجروا المستفتي: محمد انور شاه گدا خیل کوهات. ۲۷۱۱۱۱۹۸۹

الجواب: په موجوده زمانه د عوامو بلکه د خواصو په کورونو کنبې هم اصلاحي نظام د نیشیت برابر دي لهذا په دې زمانه کنبې اصلاح او علم دین د حصول د پاره د زنانو د کورونو نه وتل چه د شرائطو او قواعد سره وی قابل د تحسین کار دي.

یدل علیه ما رواه الامام البخاری فی صحیحہ ص ۲۰ ج ۱ عن ابی سعید الخدری رضی الله عنه قال قال النساء للنبي ﷺ غلبنا عليك الرجال فاجعل لنا يوما من نفسك فوعدهن يوما لقيهن فيه فوعظهن وامرهن بالحديث ﴿۱﴾

او بیا چه کله ورته بیان کونکې هم زنانه وي نو بیا خو د شاباسي لائق دي البته چه کله د فتنې ویره وي نو د خاوند یا محرم موجود گي ورسره بیا ضروري ده. کما عند السفر الشرعي لحديث ورد بذلك رواه البخاري وغيره ﴿۲﴾

(نوټ) د زنانو حاضریدل د سړو په مجلسونو کنبې د فقهای کرامو د تصریح مطابق ممنوع دي ﴿۳﴾ والله اعلم بالصواب

د زنانو په تبلیغ کنبې تللو په ځانې په کورونو

کنبې د اصلاح کار ډیر احتیاط والا دي

سوال: په دې زمانه کنبې د تبلیغ د پاره د زنانو خپل کور نه وتل او نورو کورونو ته تللو اجازت شته که نشته؟ صحابه کرامو په زمانه کنبې داسې کار شوي

﴿۱﴾ (صحیح البخاری ص ۲۰ جلد ۱ کتاب العلم باب هل يجعل للنساء يوم على حدة فی العلم)

﴿۲﴾ عن ابی سعید رضی الله عنه وقد غزا مع النبي ﷺ ثنتی عشرة غزوة قال اربع سمعتن من رسول الله ﷺ فاعجبتنی واتقننی ان لا تسافر امرأة مسيرة يومین لیس معها زوجها او ذو محرم الخ. الحدیث

(صحیح البخاری ص ۲۵۰ جلد ۱ ابواب العمرة باب حج النساء)

﴿۳﴾ قال الحصکفی ویکرة حضور هن الجماعة ولو لجمعة وعیدو وعظ مطلقا ولو عجزوا لیلاً علی المذهب المفتی به لفساد الزمان.

(الترالمحتار ص ۲۱۸ جلد ۱ قیل مطلب هل الاساءة دون الکراهة او الفحش منها باب الامامة)

فتاویٰ فریدیہ

کہ نہ؟ اوداسی کار چہ بنجی د خیلو خاوندانو سره نورو بنبارونو ته د تبلیغ اجتماع دپاره درې ورځو دپاره ځي او هلته درې ورځي اجتماع کښي تیروي او هغوي دپته د کامیابی ذریعہ وائي نو د شریعت په دې کښي څه حکم دي؟

المستفتی: حافظ شیردار علی شاہ چوک بازار بنوں..... ۱۱۶۲۲ھ ۱۴۰۱ھ

الجواب: د بنځو خپلو خاوندانو سره په تبلیغ کښې وتل نه مطلوب دي او نه ممنوع دي. البته زیات احتیاط دیکښې دې چه خاوندان او محارم ددې زنانو د اصلاح انتظام په کورونو کښې او کړي چه د حقوق الازواج د پامال کیدلو مسئله رانشي څنگه چه د حقوق الزوجات د پامال کولو جرم ددین په صورت کښې رواج دې او شائع دي. وهو الموفق

د بی دینه ماحول والا زنانو د پاره د محرم په

ملڪرتيا ڪنسي په تبليغ ڪنسي تلل ضروري دي

سوال: آیا یہ شریعت کنبی د تبلیغ دیارہ د مستوراتو جماعت ویستل جائز دی که نه؟ المستفتی: ما ستر رضاء الله ضلع مردان. ۱۷ شعبان ۱۴۱۰ھ

الجواب: په کومو کورونو کېنې چې د بې دينۍ ماحول وي د هغې کورونو د مستوراتو د پاره ضروري دي چې د خاوند يا محرم په ملگرتيا کېنې سره د شرائطونه (۱) داسې اصلاحي مجلسونو کېنې حاضرې شي.

دمونڊ نه فوراً پس تبليغي نصاب لوستلوسره خٽوڪسي پابندي لازمي ٿي يانه؟

سوال: ڄمون ۾ د جمات امام د تبليغي جماعت سره تعلق لري هغه د مازيگر مونځ نه پس سمدستي تبليغي نصاب بيانوي. او خلق د دعا غوښتلو په انتظار کښي د مجبوري نه پابندوي او ضروري کارونه ئي پريځي وي څوک د کاندار وي څوک ناجوړه وي آيا د امام دا کار ممنوع نه دي؟

المستفتی: حاجی سید اسماعیل اہک... ۱۷۸۸/۱۹۸۳

قال الشيخ الفهامة فريد العلماء محمد فريد دامت فيوضهم هل يجوز خروجهن في الجماعة التبليغية اختلف فيه العلماء قال بعضهم لا يجوز لهن الخروج كما لم يجوز لهن الخروج الى المساجد سواء اذن لهن الا زواج اولم ياذنوا. لعلم رعايتهن الشرائط من الاجتناب عن التعطر ولباس الزينة. والاجتناب عن اختلاط الرجال عند الدخول والخروج وهو واضح وعليه الفتوى. والامر ان صلاة الجماعة اهم من التبليغ المروج المستحدثة في عهدنا وقال بعضهم يجوز لهن الخروج اذا كان باذن الزوج تفلات مجتنبات عن لباس الزينة والتعطر واختلاط الرجال فما دامت النساء راعت هذه الشرائط فلاضير فيه لانه خروج للعلم باذن الزوج وهو جائز كما في الخانية وقال عليه الصلاة والسلام طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة رواه ابو حنيفة رحمة الله عليه قلت وفي عهدنا كثر الفساد والجهل عن الدين (بقه حاشية به درو له صفحه)

الجواب: دعا کول او تبلیغي نصاب اوریدل بهتر کارونه دي لیکن واجب کارونه نه دي نو چه چاته ضرورت وي هغه دې ددعا کولونه پس ځې بغیر د دعا نه هم تللې شی دوه درې کسانو په وجه باندې ټول خلق د خیر دکارنه محرومه کول ښه کار نه دي. فقط

د حضور ﷺ د وفات نه پس د تبلیغ فریضه په امت باندې لازم شوه.

سوال: ڄمونڙ په علاقه کښې تبليغي جماعت والا راځي نو دهغوي مخالف
يوسرې او وئيل چه كله رسول الله ﷺ د دنيا نه رخصت شو نو د تبليغ كار هم
ختم شو ځكه چه اليوم اكملت لكم دينكم.. الاية، د الله تعالى فرمان دې البته
صرف تذكير باقي دې چه د علماؤ كار دې ددې مسئلې وضاحت او كړي؟

المستفتى: عبد الاحد افغانستان... ١٥ شعبان ١٤٠٥ هـ

الجواب: د حضور ﷺ د وفات نه پس د تبلیغ فریضه په امت باندې لازم شوه. (۱) په الیوم اکملت لکم دینکم ایه (۲) کښې د اتمام دین تذکره ده خو دا پکښې نشته چه ټول امت ته مکمل دین علم حاصل شو او هیڅ یو کس هم جاهل پاتې نه شو. فافهم.

(بقية حاشية كزشته صفحة) في العوام وفي نساء الخواص فاذا انسداد ابواب الفساد برعاية الشرائط المارة فاي شئ يمنع من الخروج فيها. والحال ان هذا الخروج خروج للعلم والزوج جاهل او لايهم لتعلم نساءه. قال قاضي خان في فصل حقوق الزوجية واذا ارادت المرأة ان تخرج الى مجلس العلم بغير اذن الزوج لم يكن لها ذلك فان وقعت لها نازلة فسالت زوجها وهو عالم فاخبرها بذلك ليس لها ان تخرج بغير اذنه وان كان الزوج جاهلا وسال عالما عن ذلك فكذاك وان امتنع الزوج عن السؤال كان لها ان تخرج بغير اذنه لان طلب العلم في ما يحتاج اليه فرض على مسلم ومسلمة فيقدم على حق الزوج وان لم يقع لها نازلة وارادت ان تخرج الى مجلس العلم لتتعلم مسائل الصلوة والوضوء فان كان الزوج يحفظ تلك المسائل ويذكرها ذلك ليس لها ان تخرج بغير اذنه فان كان الزوج لا يحفظ المسائل فالاولى له ان يأذن لها بالخروج فان لم يأذن فلا شئ عليه ولا يسع لها ان تخرج بغير اذنه مالم يقع لها نازلة انتهى ما في قاضي خان وبالجملية ان الخروج لطلب العلم جائز باذن الزوج لاسيما اذا كان بمرافقته والخروج عند النازلة جائز بلا اذن الزوج.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذي ص ٤٠ جلد ٥ باب ما جاء في خروج النساء في الحرب)

﴿إِنَّمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾. (پاره: ۴ سورة ال عمران ركوع: ۲ آیت: ۱۰۴)

وقال الله تعالى كنتم خير امة اخرجت للناس (پاره: ۴: سورة ال عمران ركوع: ۳ آیت: ۱۱۰)

﴿٢٥﴾ (پارہ: ۶) سورۃ المائدہ رکوع: ۵ آیت: ۳

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ان الشيطان ذئب الانسان
كذئب الغنم ياخذ الشاذة
والقاصية والناحية
واياكم والشعاب
وعليكم بالجماعة والعامّة.

[الحديث]

فصل

في ما يتعلق

بالفرقة المودودية

فصل فی ما يتعلق بالفرقة المودودیة

د مودودی د کتابونو مطالعہ زړه د تیارونه دکوی

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه (۱) جماعت اسلامي کوم چه د مودودي صاحب جماعت دې دده کتابونو کتل پکار دي که نه؟ او په هغې باندې عمل کول پکار دي که نه؟ دیر خلق دا وائي چه دا جماعت د دیوبندیانو خلاف دې نو هغه کومې خبرې دي چه هغې کښې ئې مخالفت دې؟ (۲) د مودودي صاحب مسلک څه دې هغه عالم دې یا مقلد او که غیر مقلد دې؟ دهغه کتابونو مطالعه څنگه ده جائز ده که ناجائز؟ د مودودي مسلک او عقیدې والاؤ پسې مونځ کیږي یا نه؟

المستفتي: حافظ سید احمد شاه پار هوتي مردان ۱۲ جون ۱۹۷۰ هـ

الجواب: مودودي صاحب د یوبندیانو خو څه کوي د ټولو اهل سنت والجماعت د مسلک نه ئې مخالفت کړې مثلاً تارک الحج ته لکه د خوارجو پشان کافر وئیل، د ایمان او کفر په مینځ کښې لکه د معتزلو د واسطې قائله کیدل، ضروریات دین نه منکرینو باندې د کفر فتوي لگولو نه ډډه کول، د خوارجو پشان، د صحابه کرامو پشان کښې باریک گستاخیانې کول، د انبیاء علیهم السلام متعلق زبان درازي کول، په گنده معاشره کښې شرعي سزا گانو (حدود) ته ظلم وئیل، تقلید شخصی گناه گنرل، چه د خیر القرون د ائمه دپاره وی. گینې د ځان دپاره مقتداء کیدل حال او زبان قال سره صحیح گنړی، تمام یا اکثر علمائې دین باندې اعتراضونه کول، وغیره وغیره (۲) مودودي صاحب پخپله د شر القرون غیر مقلد دې دده د کتابونو مطالعه زړه د تیارونه دکوي مودودي صاحب کافر نه دې لیکن د کفر خطري پرې شته، او خواهش پرست او بدعتي خو خامخا دې نو په دې وجه دده او دده هم خیال خلقو پسې اقتداء نه کول ضروري ده، دده په ځانې یو صحیح العقیده کس پسې اقتداء کول پکار دي. (۱) فقط

(۱) نوټ: د امت لوئې لوئې عالمانو د مودودي صاحب په لغزشاتو باندې نیول کړې او د مستقل رسالو او کتابونو په ذریعې سره ئې ددې فتنې مخ نیوې کړې، یو څو کتابونه دا هم دي (۱) مودودي عقائد او ردستور، د مولانا حسین احمد مدني صاحب (۲) فتنه مودودیت، د مولانا الحاج محمد زکریا مهاجر مدني کاندهلوی (۳) حق پرست علماء کی مودودی سې ناراضگی کي اسباب، د علامه شیخ التفسیر احمد علي لاهوري (۴) حضرت امیر معاویه او تاریخي حقائق بجواب خلافت و ملوکیت د مولانا تقی عثمانی صاحب (۵) مودودیت، رافضیت وغیرهم

خلافت و ملوکیت او د اسلام نه د اوریدلو جذبه

سوال: السلام علیکم: مودودي صاحب په خپل کتاب خلافت و ملوکیت کښې لیکلي دي چه حضرت عثمان رضی الله عنه د افریقې د غنیمت نه پنځه لاکهه روپي مروان له ورکړې (ص ۱۰۶) د حضرت عائشه رضی الله عنها وتل د یو خلیفه په مقابلله کښې دا اجتهادي غلطې نه وه. بلکه دائي په قصد باندې کړې وه. دې ته اجتهادي غلطې نشي وئیلې کیدې (ص ۳۴۳) سستا ایډیشن صفحه ۴ د ملوکیت په زمانه کښې (امیر معاویه رضی الله عنه نه وروستو) ټولو مسلمانانو بادشاهانو د حلال او حرامو هیڅ امتیاز نه کولو (ص ۱۷۳) دې عبارتونو په مونږ کښې د اسلام نه د اوریدلو جذبه پیدا کړې، نعوذ بالله آیا داسې په رشتیا شوې دي. براه کرم! ددې شکونو او وسوسو تسلي بخش جواب راکړې چه مونږ نورو خلقو ته هم تسلي ورکړو؟

المستفتي: محمد عظیم چلاس گلگت ایجنسی ۲۶ ربیع الاول ۱۳۹۰ هـ

الجواب: د خلافت و ملوکیت لوستلو سره په صحابه کرامو رضی الله عنهم بد گمانه کیدل لازم او نه جدا کیدونکې نتیجه ده یعنی دې علمه او د بې خبره، خلقو دپاره په دې وجه ددې د مطالعې نه ځان ساتل ضروري دي. او په دیکښې چه مودودي صاحب کوم خرافات لیکلي ددغې تفصیلي جواب په "البلاغ" رساله کښې او گورئ. (۱) فقط

د مودودی صاحب منشور او د حدودو په باره کښې زړه ورتیا

سوال: علمائې کرام ددې مسئلې په باره کښې څه فرمائي چه ځمونږ په ملک پاکستان کښې جماعت اسلامي د اسلامي قانون د جاري کولو دعویدار دي لیکن ددې جماعت د سربراہ ابوالاعلیٰ مودودي نظریات د تفهیمات ص ۲۸۱، ۲۸۰، جلد ۲ نه واضحه کیږي چه په کومه علاقه کښې فحاشي غریاني او معاشي خرابي عام وی هلته کښې حد زنا، حد سرقه، او حد قذف وغیره جاري کول ظلم دي، ددوي په منشور کښې هم چرته د قرآني سزا گانو د جاري کولو ذکر نشته البته د منشور ص ۱۵ د قانوني اصلاحات عنوان

(۱) د خلافت د ملوکیت په جواب کښې اوس ددې مضمونو نو یوه مستقل رساله شائع شویده هغه مطالع کړئ پخپله به د مودودیت فتنه راښکاره شي. حضرت امیر معاویه او تاریخي خلافت و ملوکیت تالیف د جتس شریعت کورټ مفتي محمد تقی عثمانی کراچی (وهاب)

لاندې دفع نمبر ۲ کښې داسې لیکلې دي چه زنا، شراب، عریانی، فحاشي وغیره د بندولو دپاره به بلا تاخیر قوانین جوړولې شي، گویا چه دا جماعت قراني حدود د تعزیراتو په صف کښې راوړلی او په هغې کښې د ترمیم اراده لري، نو په دې جماعت کښې شرکت او ورسره د مدد کولو څه حکم دي؟

المستفتي: سید حامد علی لیاقت پور رحیم یار خان ۷۸۴۱۹۷۰

الجواب: په دې کښې شک نشته چه د حکومت د طرفنه په بې حیايي باندې پابندی نشته بلکه ددې قیادت کوي لیکن حکومت څوک په بې حیايي باندې مجبور کوي نه هر سړي په خپل اختیار او خوښې سره بې حیايي کوي، لکه چه الله تعالی شیطان پیدا کړو او د گمراه کولو قدرت ئې ورته ورکړې دي لیکن هغه څوک مجبور کولي نشي هر سړي په خپل اختیار او مرضي سره دهغي په دام کښې راځي. نو لکه څنگه چه د الله تعالی گمراهانو ته په دنیا یا آخرت کښې عذاب ورکول عدل دي ظلم نه دي سره د دینه چه د گمراهي د اسبابو پیدا کونکي والا هم الله تعالی دي نو بعینه دغه شان د حکومت دا حد جاري کول به عدل او انصاف وي. ځکه چه حکومت څوک مجبور کوي نه، چه ته بې حیايي او کره، حقیقت دادي چه مودودي صاحب دیهود علماؤ پشان حدود منسوخ کول غواړي د بعضي وختی مصلحتونو په بنیاد باندې او دې داسې کول په خپل فاسد زعم کښې د اسلام سره شفقت او همدردی کوي، لیکن ددې مثال دهغه بودی دي چه هغې یو شاهي باز د خپل غلط شفقت په وجه باندې بیکاره کړې وو، لهذا په مودودي صاحب او دهغه په هم خیالو باندې د کفر سخته خطره ده. د هغوي سره د شرکت او تعاون نه خلق منع کول د هر مسلمان د پاره ډیره ضروري خبره ده. (۱)

د مودودي صاحب آئین اود قادیانیانو د پاره د ختم نبوت په عقیده کښې سوري کول

سوال: محترم شیخ الحدیث حضرت مولانا عبدالحق رحمته الله علیه د مسنون سلام نه پس عرض دادي چه اوس اوس د جماعت اسلامی شائع شوي ترمیمی آئین د نظر نه تیر شو دهغي د شق نمبر ۱۱ عبارت داسې دي. کوم خلق چه د محمد رسول الله صلی الله علیه و آله نه پس یو بل نبي مني او دهغه په نبوت باندې ایمان نه راوړونکو ته کافران وائي هغوي دي غیر مسلم اقلیت او گرځولي شي

(۱) قال الله تعالى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان (پ: ۲ سورة المائدة رکوع: ۱ آیت: ۲)

ځکه چه دهغوي مسلمانان تسلیمولو معني دا ده چه پاکستان غیر مسلم په اکثریت کښې دي. ددې نه ظاهره ده چه د کلام رخ مرزائي فرقي طرفته دي او ددې عبارت ښکاره مطلب دادي چه مرزائي ددې وجې نه کافر دي. چه هغه په غلام احمد قادیاني باندې ایمان نه راوړونکو ته کافران وائي او که قادیاني ته نبي نه وئیلو والا خلقو ته کافر وئیل پریږدي نو بیا دویته نه کافران او مرتد وئیلې شي او نه ددوي د اقلیت گرځولو ضرورت شته. داد یوې فتنې اونوي عقیدې ایجاد په نظر راځي چه په اول ځل د عامو مسلمانانو په ذهنونو کښې د اخباراتو په ذریعه اچولې شوي چه د عامو مسلمانانو نه د ختم نبوت د عقیدې هغه همت ختم شي نو ددې وجې نه یو څو خبرې د غور او فکر طلب دي. (۱) آیا د اسلام په دائره کښې د اوسیدو دپاره دهر مسلمان دپاره دا ضروري نه دي چه دهغه ایمان او عقیده وي چه د حضور صلی الله علیه و آله نه پس د نبوت دعوی کولو والا او هغه نبي منلو والا بغیر د څه شرط نه کافران دي؟ (۲) که یو سړي داسې عقیده ساتي چه د نبي صلی الله علیه و آله نه پس بل څوک نبي منلو والا کافران نه دي. نو ترڅو پورې چه هغه په خپل نبي باندې ایمان نه راوړلو والا کافران او نه گنړي نو داسې سړي پخپله د حضور صلی الله علیه و آله په نبوت باندې ایمان لري یا نه؟

المستفتي: عبدالحی لیاقت بینک بیراج کالوني حیدرآباد سندھ ۱۲۲ ذیقعد ۱۳۸۹

الجواب: مودودي صاحب د لاهوریانو متعلق صراحتاً لیکلې وو چه دا فرقه کافره نه ده او اوس د قادیانیانو متعلق اشاره واضحه کوي چه دا فرقه هم کافره نه ده. نو په مودودي صاحب باندې تعجب دي چه د ضروریاتو او قطعیاتو نه انکار کونکي هم دده په نزد کافران نه دي. حقیقت دادي چه مودودي صاحب د کفر مفهوم او مطلب نه پیژني گني نو دا غلط او غیر احتیاطي اقدامات به ئې نه کول، بغیر شک شهبې نه د خاتم النبیین نه پس د نبي منلو والا غیر مشروط طور کافر دي. (۲) داسې کس زر تر زره کافر کیدو والا دي. د کفر سخته خطره ده ورته. (۳) د ضروریاتو د دین نه انکار کولو والا ته به کافر وئیلې شي (۱) برابره خبره که ده چا ته کافر وئیلې وي او که نه. فقط شیخ الحدیث مفتی اعظم فقیه العصر (محمد فرید عفی عنه) دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک

(۱) قال العلامة ابن نجيم والكفر شرعاً تكذيب محمد صلی الله علیه و آله في شئ مما يثبت عنه ادعاء ضرورة. (البحر الرائق ص ۱۱۹ جلد ۵ باب احکام المرتدين)

مودودی صاحب داجماع امت نه اعراض کونکي دي

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې څه فرمائي څه دهغه متعلق د ۱۱۳ علماؤ فتوي د پکهلې نومي ځائي خطيب لوستلي ده. د دينه علاوه د مولانا نصيرالدين غورغشتوي صاحب فتوي د محرف قران د ارشادات نصيري په نوم باندې او س هم په بازار کښې موجود دی نو د دومره لويو علماؤ دفتوؤ په رنړا کښې ستاسو څه رائي ده؟ بينوا توجروا

المستفتی: عبدالرحيم طوروی صوابی مردان... رمضان المبارك ۱۳۸۹ هـ

الجواب: په مودودي صاحب باندې د کفر ډيره سخته خطر ده ځکه چې د حضرت عيسى عليه السلام بغير پلار نه د پيدا کيدو دليل قطعي الثبوت او قطعي الدلالت دي. قال الله تعالى لم يمسن بشراً ولم اک بغياً، الاية (۱) او دتولو لاهوريانو دا عقیده ده چې حضرت عيسى عليه السلام د يوسف نجار ځوئي دي. (صرح به محمد علی لاهوری فی تفسیر بیان القرآن ص ۳۱۳ جلد ۱) او لاهوري ډله د مودودي صاحب په نزد باندې کافره نه ده نو چې ديو قطعي امر نه منکر د مودودي صاحب په نزد کافره نه دي نو مودودی صاحب د اجماع امت نه اعراض کولو والا دي او د ضرورياتو د دين نه اعراض کولو والا دي ځکه څنگه چې توحيد او رسالت د دين د ضرورياتو نه دی دغه رنگي د ضرورياتو نه دمنکر سړې کفر او کافر کيدل هم د دين د ضرورياتو نه دي. (وما نقل عن بعض الاکابر فمحمول علی انه لم يبلغه تفصيل عقائدهم) فقط

فقيه النفس مفتی اعظم (محمد فرید عفی عنه) شيخ الحديث و شيخ طريقت دارالعلوم حقانيه

د مودودي صاحب متعلق فتوي باندې په دويم ځل سوال

سوال: محترمي و مکرمي حضرت شيخ الحديث صاحب دامت برکاتکم السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته! څه ستاسو ډيرد پخوانه عقيدتمندیم د کلمة الحق داوچتوالي او د دين د خورولو دپاره ستاسو کوششونه د ډير تعريف قابل دي په دي پر فتن زمانه کښې ستاسو خاموشي او د احتياط نه ډکه پالیسي ستاسو په عظمت باندې دليل دي لیکن يوه خبره چې ددي ليکلو باعث جوړه شوه. هغه د دارالعلوم حقانيه د صدر مرکزي دارالافتاء يو بي احتياطه فتوی ده چې بېگاه شپه مې د نظرنه تيره شوه. مفتي صاحب فرمائي دي چې په مودودي صاحب باندې د کفر سخته خطر ده او وجه ئې داخودلې ده چې هغه لاهوري فرقه

(پ: ۱۶ سورة المريم رکوع: ۴ آيت: ۱۹)

کافران نه گنري. نو په دي طريقه سره هغه د دين د ضرورياتو او اجماع امت نه اعراض کوي. او گورئ فتوي نمبر ۴۸۸۳، مفتي صاحب ته چې د مودودي صاحب د کوم عبارت نه دا معلومه شویده چې هغه لاهوريانو ته کافران نه وائي نو هلته خو هغه په صراحت سره دا هم ليکلي دي چې هغوي مسلمانان هم نه گنري بلکه هغه د کفر او اسلام په مينځ کښې زورپند دي. نو معلومه نه ده چې د مفتي صاحب نظرد خط په دي حصه باندې ولې نه دي پريوتې چې لاهوري فرقه د مودودي صاحب په نزد مسلمانان هم نه دي نو کيديشي دا وجه وي چې بيا به مفتي صاحب ته د قلم چلولو موقع په لاس نه ورتلله اونه ئې عوام دهغه خلاف رااوچتولي شول. خو زيات نه زيات چې دهغه په عبارت باندې کوم علمي اعتراض کيدلو. دا او وئيل چې مودودي صاحب لاهوريان کافران نه گنري په دي سره ئې ددي تاثر کوشش کړې چې مودودي صاحب لاهوري فرقه مسلمانان گنري. حال دادي چې دا خود توجيه القائل بمالا يرضي قائله. نه علاوه ددروغو او بهتان په ضمن کښې هم راځي دي سلسله کښې ما مودودي ته يو خط هم اوليکلو چې دهغې جواب هغه راکړو چې څه ئې درليږم. دهغې نه هم د مفتي صاحب په بي احتياطه چلن باندې رنړا پريوځي. بهر حال بيا دپاره دداسې بي احتياطه فتوي نه ځان ساتل پکار دي. د جواب په انتظار کښې به يم؟

نياز مند: عبدالعزیز مظاهري محله پير مبارک شاه کوهات شهر

د مودودي صاحب د خط متن

محترمي و مکرمي السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته! ستاسو خط ملاؤ شو. د لاهوريانو مرزايانو د کافر کولو په معامله کښې مونږ دهغې اصولو قائل يو کوم چې علمائي کرام په ژبه باندې خو ډير وائي لیکن عمل پرې نه کوي يعني که په سلو کښې يو کم سل دليلونه د چا د کفر وي او يو دليل داسې وي چې دهغې په وجه باندې د کفر نه بچ کيديشي نو بچ کيدل پکار دي. لاهوري فرقه چې پخپله باندې خپله عقیده بيانوي هغه دا ده! چې مرزا غلام محمد بالکل د نبوت دعوی نه وه کړې نو څه شک نشته مونږ ته خود مرزا د نبوت دعوی ثابته شویده لیکن مونږ ته يابل چاته هم ددي وينا حق حاصل دي چې د لاهوريانو عقیده هغه نه ده کومه چې وائي بلکه هغه ده کومه چې مونږه دهغوي عقیده او گرځوو. چې کله هغوی د نبوت

مدعی نه گر خوي نو هغه ته دمجدد یا مهدي وئیلو په بناء باندې مونږ د هغوي تکفیر نه شو کولی. البته مونږ هغوی ته منافق وایو. ځکه چه د کوم کس د نبوت دعوی صریح په خط کښې لیکلې موجود ده، او د هغې منلو والا ۹۸ فیصد (په سلو کښې اته نوي) سړی هم دهغه د تقریرونو نه دا معلوموي چه هغه د نبوت مدعی وو او عام لوستونکي هم دهغه د خطونو نه دامعنی اخلي. دهغه متعلق دا وئیل چه هغه د نبوت مدعی وو او بیا هغه دمجدد او مهدي گنري او د هغوي تصدیق کول او د هغوي د قول صداقت تردې حده پورې مشتبه جوړوي چه مونږ دهغه متعلق ددې رائي په قائمولو کښې حق بجانب یو چه هغوي دده د نبوت په دعوي کښې د منافقت نه کار اخلي. بیا هم چه د منافق او کافر په مینځ کښې کوم اصولی فرق دي هغه مونږ نظر انداز کولی نشو، کوم کس چه د کفر د قول نه براءت ظاهر کړي دهغوي تکفیر هم نشي کیدلې او که د قرائتو نه داسې معلومیږي چه د هغوي دا براءت په اصل کښې چل ول دي نو مومن هم ورته نشي وئیلې کیدلې او هم داد منافق مقام دي په قران کښې داسې خلقو ته منافقان وئیلې شوي دي. چه په هغوي کښې دننه ایمان نه وي لیکن په اظهار سره هغوي خپل کفر پټوي.

(دا جواب ځما د هدایت مطابق دي) دستخط: غلام علی
دستخط ابو الاعلی فقط معاون خصوصي مولانا سید ابو الاعلی مودودي

د حضرت مفتی صاحب د طرف نه تفصیلی جواب

الجواب: محترم المقام السلام علیکم. حضرت شیخ الحدیث صاحب (مولانا عبد الحق صاحب رحمۃ الله رحمۃ واسعه ستاشکایت نامه د جواب در کولو دپاره راکړه، تا د مودودي صاحب په باره کښې ځما فتوي بي احتیاطه گرځولې ده نو ستا او ستا پشان نورو حضراتو د پاره چه د مودودي صاحب نه متاثره وي او هغه په زبان حال سره د غلطۍ نه معصوم گنري. دا یو څو کرښې لیکم چه تاته په دې باندې د انصاف په نظر سره غور او کړې. په دې کښې شک نشته چه مودودي صاحب یو صاحب قلم سړي دي په ظاهره دهغه په سینه کښې د اسلام درد محسوسیږي خو صرف دومره خبره د اقتداء او حقانیت معیار گنرل سرسری کاردې. او نبی ﷺ ارشاد دي ان الله لیؤید هذا الدین بالرجل الفاجر (۱) نظر انداز کول دي یو داسې کس چه په احکاماتو او مسائلو کښې ئې د جمهور و سلفو رائي پریخودې وي او شاذ او مرجوح قولو نه ئې خپل مذهب جوړ کړي وي او په دې تحریرونو سره په سلف صالحینو باندې بد گمانې او په علمائي حق باندې بي اعتمادی پیدا

(۱) (صحیح البخاری ص ۶۰۳ جلد ۲ کتاب المغازی باب غزوہ خیبر)

کیري په دیني مسائلو او عقیدو کښې د مقتدا جوړولو مستحق نه دي او دهغه د دیني جهت او اسلامي درد مثال د هغې بودی پشان دي چه یو شاهي باز ئې د محبت په وجه نه بي لاسو او خپو جوړ کړي وو.

د مرزا یانو متعلق د علماؤ فتوی: تا ته به دا حقیقت معلوم وي چه د ټولو محققینو او محتاطو علماؤ دا حتمي فیصله ده چه مرزائی فرقه برابره خبره ده چه مرزا نبي مني او که مجد د ټول په ټوله کافران او د اسلام نه خارج دی ځکه چه دا خلق د قطعیاتو نه بلکه د دین د ضروریاتو نه انکار کوي او د دین د ضروریاتو نه انکار کولو والا کافر کیري اگر که دهغه سره څه تاویل وي بدل علیه کلام الخیالي فی مسئله استحلال المعصية (۱)

د قضاواو متکلمینو عبارتونه: د مزید اطمینان دپاره د فقهاؤ او متکلمینو بعضي عبارتونه لیکم:

(۱) اعلم ان اصل الکفر هو التکذیب المعتمد لشي من کتب الله المعلومه ولا حد من رسله عليهم الصلوة والسلام او لشي مما جاء به اذا کان ذلك الامر المکذب به معلوما بالضرورة من الدین ولا خلاف ان هذا القدر کفر و من صدر عنه فهو کافر. (اکفار الملحدین للعلامة انور شاه کشمیری ص ۲۵)

ترجمه: د کفر حقیقت دادي چه په قصد سره د الله د کتابونو یا دهغه د یو رسول یا دهغه د راوړلې شوي دین یوه حصه دروغ او گنري هر کله چه ددغه څیز په باره کښې دا معلومه وي چه دا د دین د ضروریاتو نه ده او په دې کښې اختلاف نشته چه دومره خبره کفر دي او د چا نه چه داسې اوشي هغه کافر دي. (۲) والکفر فی الشرع انکار ما علم بالضرورة مجئ الرسل به. (تفسیر بیضاوي للقاضي)

ترجمه: کفر د شریعت په اصطلاح کښې دینته وائي چه د یو داسې څیز نه انکار کول چه د هغې بیانول په یقین طریقي سره د پیغمبر ﷺ نه ثابت شوي وي.

(۳) المراد بالتکذیب عدم التصديق الذي مر. (رد المحتار ص ۲۹۲ جلد ۳)

ترجمه: د تکذیب مطلب د یو څیز تصدیق نه کول دی.

(۱) قال العلامة خیالی قوله لما اجمع علیه السلف لا يقال لا اجماع مع مخالفة الحسن لانا نقول النفاق کفر مضمّر. قال العلامة عبد الحکیم السیالکوتی فی حاشیه فان النفاق کفر مضمّر داخل فی مطلق الکفر فيكون نفی المنزلة بین الکفر مطلق والايمان مجمعا علیه. (الخیالی علی شرح العقائد النسفيه مطبع مجتبائی دهلی ص ۱۲۳)

(۴) الکفر لغة الستر وشرعاً تكذيب محمد ﷺ في شيء ما يثبت عنه ادعاء ضرورة (بحر الرائق ص ۱۱۹ جلد ۵) ترجمه: د کفر لغوي معنی پتبول ده او شرعي معنی ئی داده چه: د حضور ﷺ په یو څیز کښې تکذیب کول چه د هغې بیان لازمي طور سره د پیغمبر ﷺ نه ثابت شوي وي.

(۵) قال العلامة الوسی واما ساداتنا الحنفية رضی الله عنهم فلم يشترطوا فی الاكفار سوى القطع بثبوت ذلك الامر الذي تعلق به الانكار لابلوغ العلم حد الضرورة. (تفسير روح المعاني ص ۱۲۷ جلد ۱)

(۶) وفي المسامرة واما ما ثبت قطعاً ولم يبلغ حد الضرورة فظاهر كلام الحنفية الاكفار بجحد لانهم لم يشترطوا في الاكفار سوى القطع لابلوغ العلم به حد الضرورة انتهى مختصراً. (مسامرة ص ۳۶۰)

ددې عبارتونو نه معلومه شوه چه د قطعیاتو نه او خاص طور سره د دین د ضروریاتو نه انکار کولو والا کافر او د اسلام نه خارج دي.

د لاهوريانو مرزايانو دین د ضروریاتو نه انکار: لاهوري فرقه اگر چه مرزا قادياني پیغمبر نه مني لیکن څنگه چه ختم نبوت د دین د ضروریاتو نه دي او د امت مسلمه اجماعی عقیده ده دغه شان د حضرت عیسیٰ ﷺ بغیر پلار نه پیدا کیدل او د پیغمبرانو ﷺ نه د خلاف عادت کارونو صادر کیدل قطعیات او ضروریات دي. او د امت مسلمه اجماعی عقیده ده او سلفاً او خلفاً په نقل سره را روانه ده. او دا خلق د حضرت عیسیٰ ﷺ بغیر پلار نه د پیدا کیدلو منکرین دي او وائي چه حضرت عیسیٰ ﷺ د یوسف نجار ځوی وؤ چه د حضرت مریم ﷺ خاوند وو (د هغوي په فاسد زعم کښې) محمد علي لاهوري چه ددې فرقي مقتدا دي هغه په خپل تفسیر بیان القرآن صفحه ۳۱۴، ۳۱۳، ۳۱۵ جلد اول کښې ددې تصریح کړې او ددې ټولې فرقي هم دا عقیده ده او الله تعالی فرمائي. اني يكون لي غلام ولم يحسنني بشر ولم اك بغيا الاية (۱) او دې کلام الهي کښې چه متواتر دي او قطعي الثبوت دي په قطعي طور سره بغیر د جماع په پیدا کیدلو باندې دلالت کوي نو د داسې حکم نه انکار کونکي به څنگه کافر نه وي. دارنگې کوم ځایي کښې چه د خلاف عادت کارونو ذکر راغلي دي، دې مرزائي هلته تحریفونه او تاویلونه کړي او هغه ئي به عادیاتو کښې د داخلولو ملحدانه کوششونه کړي دی او د قران او عربی لغاتو سره

(۱) (پ: ۱۶ سورة المريم رکوع: ۴ آیت: ۱۹)

ئې لوبې کړي دي. مثلاً د اضرب بعصاك الحجر (۱) مطلب دا آخلي چه الله ئې لوبې کړي دي. مثلاً د اضرب بعصاك الحجر (۱) مطلب دا آخلي چه الله تعالی حضرت موسیٰ ﷺ ته حکم کوي چه ته خپل جماعت ددې ځایي نه یو خاص غر ته منتقل کړه نو هلته موسیٰ ﷺ دولس چینی او موندلې او ټولې قبیلې هلته خیمه زن شوې. (تفسیر بیان القرآن ص ۲۰ جلد ۱)

دارنگې د حضرت عیسیٰ ﷺ په ماشو موالی کښې د خبرو کولو د تجربې او عادت په بناء باندې تردید کړې دي. (ایضاً ص ۱۲۱۳ جلد ۲) او صفحه ۳۱۳

جلد اول ما دهم علي مو ته الا دابة الارض کښې دابة الارض نه د سليمان ﷺ ځوئي مراد اخستلې دي او د جناتو نه ئې بعضې اجنبي قبیلې اخستلې دي. ص ۱۵۳۲ جلد ۳ او د منطق الطیر نه ئې مراد د مرغو په ذریعې سره خبر رسول دي ص ۱۴۰۹ جلد ۳. او داسې نور بې شمیره تحریفونه ئې کړي دي نو د ضروریاتو او قطعیاتو نه د انکار کولو باوجود ددې خلقو په کافر کیدلو کښې توقف کول به څنگه صحیح وي. او د ټولو نه لویه خبره دا چه د حضور ﷺ نه پس د هر مدعي نبوت تکفیر کول هم ددې امت اجماعی عقیده ده.

د مودودي صاحب په نزد د کفر او اسلام مدار: مودودي صاحب مرزائي فرقه مجدد مني دائي هم اعتراف کړې دي چه د متواتراتو او اجماعیاتو نه انکار کول والا کافر او د اسلام نه خارج دي مودودي صاحب په ترجمان القرآن جلد ۵۲ عدد: ۲ منصب رسالت ص ۱۲۲، ۱۲۳ کښې: د ایمان او کفر مدار، عنوان لاندې لیکلی دی: دا حادثو د موجوده مجموعونه چه د کومو سنتو شواهد ملاویرې دهغې دوه لويې قسمونه دي. یو قسم سنتو نه هغه دي چه د هغې په سنت کیدلو امت دا ولي ورځي نه متفق دي په نورو الفاظو سره هغه متواتر سنتونه دي او دامت په دې باندې اجماع ده. په دې کښې څوک د یو د منلو نه هم انکار کوي نو هغه به دغه شان د اسلام د دائرې نه خارج کیږي څنگه چه د قرآن د یو آیت نه انکار کوي، هغه به کافر وي او د اسلام نه به خارج وي. ددې عبارت نه معلومیږي چه د مودودي صاحب په نزد باندې د کفر او اسلام دار و مدار د اجماعیاتو او متواتراتو نه په انکار او عدم انکار باندې دي. نو چه کوم سړې د اجماعیاتو او متواتراتو نه انکار کوي هغه کافر او د اسلام نه خارج دي. ځکه چه د مودودي صاحب په نزد باندې دا د اسلام او کفر مدار دي نه دا

(۱) (پ: ۱ سورة البقره رکوع: ۷ آیت: ۲۰)

چہ د اسلام او خروج د اسلام نہ، لہذا کفر او د اسلام نہ وتل د مودودی صاحب
پہ نزدیکانہ متلازم دی. دارنگی مودودی صاحب تصریح کری دہ چہ د
اجماعیاتو او متواتراتو نہ انکار کولو والہ او د قرآن نہ انکار کولو والا حکم
یوشان دی. نو خنگہ چہ د قرآن نہ منکر کافر دی او د اسلام نہ خارج دی. نو دغہ
شان د متواتراتو او اجماعیاتو نہ انکار کولو والا بہ ہم د اسلام نہ خارج وی.

د مودودی صاحب عجیبہ مذهب: لیکن پہ مودودی صاحب تعجب دی چہ ہغہ دا
فرقہ د کفر او اسلام پہ مینخ کنہی زورندہ گنری او د کفر او اسلام پہ مینخ
کنہی د واسطی قائل دی چہ دا د معتزلو د مذهب دی او کلہ ددی نرمی پہ
مقابلہ کنہی د و مہرہ سخت شی چہ مرتکب دلوثی گناہ والا او حج
پریخودونکی تہ ہم کافر وائی. چہ د خوارجو مذهب دی. حیرانتیا دہ چہ د
مودودی صاحب دا اخوا دیخوا اوریدل، د مذہبونو نہ د بی خبر تیا پہ وجہ
سرہ دی یا د یو سیاسی مصلحت پہ وجہ سرہ او یا مودودی صاحب ہم ددغی
متبد عینو د ہم خیال سری دی. نو ددی وجہ نہ د اہل سنت والجماعت د
مذہب خہ پرواہ نہ کوی او یا ترینہ د بی علمئ پہ وجہ سرہ غلطی کیری.

د مودودی صاحب عذر گناہ: مودودی صاحب وائی چہ د لاہوری مرزایانو د
تکفیر پہ مقابلہ کنہی مونہرہ دہغی اصولو قائل یو چہ ہغہ علماء پہ ژبو سرہ
وائی خو کوی ئی نہ. یعنی گہ پہ سلو کنہی یو کم سل دلیلونو د چا د تکفیر
وی او یو دلیل داسی وی چہ دہغی پہ بنا بانہی د تکفیر نہ خان ساتل
پکاروی نو دہغی نہ اجتناب کول پکار دی نو ددی اعتذار متعلق عرض
دادی چہ د مودودی صاحب پہ نزدیکانہ دی د علماء د پارہ د فقہاؤ تقلید یعنی پہ
ہغوی بانہی اعتماد بدترینہ گناہ دہ نو پخپلہ ولہ تحقیق پریزدی او د تقلید پہ
گناہ کنہی مبتلا کیری.

لطیفہ: د اہل زیغ خلقو اولنی د دروغو دام داوی چہ خلق پہ اعتماد یافتہ
علمائی اربعہ و بانہی بی اعتمادہ کوی او د دوی کوشش وی چہ خلق ددوی
د تقلید نہ متنفر کری حکہ چہ ترخو پوری ددی امامانو سرہ د اعتماد او
تقلید تعلق وی نو اہل زیغ ددوی د گمراہ کولو نہ مایوس وی او ددی اہل
زیغو دا انتہائی او آخری کوشش وی چہ ٲول خلق پہ دوی اعتماد او کری او
ددوی مقلدین جو رشی نو بیا تقلید او اعتماد نہ شرک وی اونہ بدعت او نہ
گناہ. فاعتبروا یا اہل الابصار.

د کفر او ایمان پہ احتمالاتو کنہی د فقہاؤ د کلام مطلب

ہمدارنگی عرض دی چہ مودودی صاحب د احتمالاتو پہ بارہ کنہی خہ لیکلی
دی نو ہغہ پہ دی مسئلہ نہ دی پوہہ شوی فقہائی کرامو دا مسئلہ لیکلی دہ.
اذا کان فی المسئلۃ وجہ توجب الکفر و واحد یمنعہ فعلى المفتی المیل لما یمنعہ. قال
العلامہ ابن عابدین الشامی قوله ای احتمالات لما مر فی عبارة البحر عن التارخانیہ انہ
لا یکفر بالمحتمل (۱) (ردالمحتار ص ۳۹۹ جلد ۳) قال ایضاً زاد فی البزازیہ الا اذا
صرح بارادۃ موجب الکفر (۲) (ص ۳۹۳ جلد ۳) و ہکذا فی الہندیہ ص ۳۰۹ جلد ۲ (۳)
ددی مطلب دادی چہ پہ محتمل کلام کنہی یو کم سل (۹۹) احتمالات د کفر
وی او یو احتمال پکنہی د اسلام وی نو ددی احتمال دوجی نہ پہ سری د کفر
فتویٰ نشی ورکولی، حکہ چہ ددی سری احتمال (ممکن دہ) ہم دا مراد وی.
لیکن چہ داسری پہ موجب کفر کیدلو مراد بانہی تصریح او کری نو بیا بی
شکہ پہ ہغہ وخت کنہی د کفر فتویٰ ورکولی کیدیشی. او پہ دی کنہی شک
نشہ چہ لاہوری مرزائی خلق د کفریاتو د مراد کیدلو بانہی اصرار او
ہمیشوالی کوی او ددی اشاعت ہم کوی نو د مودودی صاحب اعتذار یو
سور اعتدال دی چہ د ثقہ عالم پہ نزد بانہی د اوریدلو قابل نہ دی.

د مودودی صاحب د حیلہ حقیقت: مودودی صاحب لاہوری مرزائیانو تہ منافق
وائی نو مونہرہ مودودی صاحب نہ تیوس کوو چہ ستا د منافق نہ منافق عملی
مراد دی کہ منافق اعتقادی. کہ ستا مراد منافق عملی وی نو ستا دا فتویٰ چہ
لاہوری دلہ د اسلام نہ خارج دہ غلطہ شوہ حکہ چہ د منافقانو پشان اعمال او
اخلاق موندلی کیری، او کہ ستا مراد منافق اعتقادی وی نو دا د دودہ وجوہاتو
پہ بناء بانہی غلطہ دہ اول دا چہ منافق اعتقادی خو بلا شک شبہی کافر او
سخت کافر دی نو بیا تہ پہ لاہوریانو بانہی د کفر د فتویٰ لگولو نہ ولہ تیستہ
کوی. دویم دا چہ منافق اعتقادی ہغہ سری تہ وئیلی شی چہ دنہ کنہی کافر
وی لیکن پہ ظاہر کنہی د اسلام د معتقداتو او نظریاتو اقرار کوی او
تسلیموی ئی او د لاہوریانو دا رویہ نہ دہ بلکہ ہغوی خیل کفری عقائد لکہ
حضرت عیسیٰ علیہ السلام دیوسف نجار د حوی کیدلو بنکارہ پہ بنکارہ اشاعت کوی.
او دا خلق خیل کفریات پت نہ ساتی او کہ ستا د کفر د فتویٰ نہ خان ساتل پہ

(۱) (الدر المختار مع رد المحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبیل مطلب توبۃ الیاس باب المرتد)

(۲) (ردالمحتار ص ۳۱۲ جلد ۳ قبیل مطلب فی ان الکفار خمسۃ اصناف وما یشرط فی اسلامہم باب المرتد)

(۳) (فی الہندیہ اذا کان فی المسئلۃ وجہ توجب الکفر و واحد یمنعہ فعلى المفتی ان یمیل الی
ذلک الوجه کذا فی الخلاصہ فی البزازیہ الا اذا صرح بارادۃ توجب الکفر فلا ینفعہ التأویل حینئذ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ص ۲۸۳ جلد ۲ قبیل الباب العاشر فی البغاة)

دې وجه باندې وي چه دا خلق د اسلام دعوي کوي نو آيا ستا د مرزا نبي منلو او حضرت علي عليه السلام ته نبي يا اله منلو والاوپه کفر کښې به هم څه توقف وي؟ خلاصه داچه ستا د اهيله د اهل تحقيق په نزد باندې د التفات قابله نه ده.

د مودودي صاحب بي احتياطي او ځمونږ احتياط: دينه معلومه شوه چه مودودي صاحب په فتوي ورکولو کښې ډيره بي احتياطي کړې په دې سره په ټولو علماؤ باندې د بي اعتمادئ او بي احتياطي وهم پيدا کيږي کوم د اوسپنې ديوال سره چه هغوی دغه يا جوج ماجوج بند کړی وو، دهغې د نړولو اوپه هغې کښې د سوري کولو دپاره هغه کوشش کوی په خلاف ددې چه زمونږ په فتوي کښې ډير احتياط موجود دي، ځکه چه ما دا ليکلی دی چه د ضرورياتو نه انکار کول کفر دي او څنگه چه توحيد، رسالت او حشرو غيره د دين د ضرورياتو نه دي نو دغه شان د دين د ضرورياتو نه انکار کولو والا کافر کيږي او دده کافر گڼل هم د دين د ضرورياتو نه دي او په دې باندې د ټول مسلمان امت اجماع او تعامل پاتې شوې ليکن مودودي صاحب ددې اجماعي او متواتر او واضح حقيقت نه ښکاره په ښکاره مخالفت کړې دي او ددې قبيح مخالفت دوه وجې کيدشي، يو داچه مودودي صاحب ته دا معلومه نه وي چه لاهوري ډله د دين د ضرورياتو نه انکار کوي دويم داچه مودودي صاحب په نزد باندې به د دين د ضرورياتو نه انکار کولو والا نه کافر کيږي نو دا ولنئ وجې د احتمال د وجې نه مونږ په ده باندې د کفر فتوي ور نکره او ددويمې وجې د مراد کيدلو خطر د مودودي صاحب د عادت نه څه لرې خبره نه ده نو مونږ ډير احتياط په وجه باندې د خوف کفر فتوي اولگوله او د کفر د فتوي نه موځان او ساتلو او دخپلو مشرانو مثلاً مفتي عزيز الرحمان صاحب نه مو مخالفت او نکړو چه دهغوی په نزد باندې لاهوري ډلې والا کافران او د اسلام نه خارج دي ليکن هغوی ته کافرنه ويونکې ته د شهبې د وجې نه کافر نه وايو.

د مودودي صاحب نه د متاثره خلقو مدامنت: ستاسو خلقو خو عجيبه رويه ده چه د مودودي صاحب په تفردات او لغزشونو باندې هيڅ نيول او انکار نه کوی بلکه په تعصب کښې راشئ او د مودودي صاحب متعلق سستي کوي او که څوک اهل حق د مودودي صاحب په څه خبره نيول او کړي نو د خاموشي په ځانې تاسو مقابل جانب اختياروي او د وهم لهم جند محضرون، ، مصداق جوړيږي او په ژبې سره دا وايي چه مونږ د مودودي صاحب سره صرف په

سياسي مسئلو کښې شريک يو ستاسو دپاره ضروري ده چه د مودودي صاحب هره خبره ښائسته مه گڼئ او مودودي صاحب ته پکار دي چه ددې غلطې فتوي نه رجوع او کړي گڼي نو د کفر خطر پرې موجوده ده.

مودودي او د هغه پيروکار کافران نه دي خو په الحاد کښې مبتلا دي

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه (۱) بعضي خلق مودودي ته کافر، مرتد، او زنديق وائي نو براه کرم يو سړي باندې د کفر فتوي لگول تر کومه حده صحيح دي مفسرينو او محدثينو خود کفر په کيدلو کښې ډير احتياط کړې دي؟ (۲) بعضي خلق وائي چه د جماعت اسلامي والو پسي مونځ کول ناجائز دي ددوي سره په غم ښادئ کښې شريکيدل او قرباني ورسره کول حرام او مکروه دي دا څومره پورې صحيح ده وضاحت او کړئ؟

المستفتي: محبوب علي صوابي ۱۲ ربيع الثاني ۱۳۹۰ هـ

الجواب: (۱) د کفر دارو مدار د دين د ضرورياتو نه په انکار باندې دي او چونکه مودودي صاحب د دين د ضرورياتو نه منکر نه دي نو هغه کافر نه دي البته د بعضي بي احتياطي او گستاخيانو په وجه باندې پرې د کفر خطر موجوده ده. (۲) مودودي صاحب او دهغه هم خيال خلقو پسي اقتداء نه دی کول پکار، چرته د صحيح العقيدة امام پسي اقتدا کول پکار دي ځکه چه دا خلق اگر چه په کفر کښې داخل شوي نه دي خو په الحاد کښې خامخا مبتلا دي.

د مودودي صاحب لغزشونه او د هغه اقتداء

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه مودودي په خلافت و ملوکيت کښې څه ليکلي دي آيا د صحيح دي که صرف الزامات دي؟ او دارنگې د صحابه کرامو، انبياؤ تابعينو، نيکانو خلقو تر دې چه د اکابرین ديو بند پورې ئې د خلقو متعلق څه ليکلي دي نو آيا دا هم صحيح دي يا الزامات؟ او که دا خبرې په رشتيا سره مودودي صاحب ليکلي وي نو بيا ددوي سره تعلقات ساتل، نکاح وغيره او هغوي پسي د مونځ کولو څه حکم دي؟

المستفتي: عتيق الرحمان پيښور ۱۱۴۱۹۷۰

الجواب: د مودودی صاحب د خپل گمان مطابق تحقیقات ټول په ټوله لغزشونه دی چه اکابرو علماؤ د تقرير او تحرير په ذریعې سره واضح کړي دي. د مودودی صاحب دا عادت دي چه عام شاهراه (لویه لاره) پریري او ځانله لار خپل مذهب جوړوي مودودی صاحب د خپل ځان دپاره په زبان حال سره عصمت ثابتوي لیکن پخپله په معصومینو باندې اعتراض کول جائز گنري. د مودودی صاحب د مصنفاتو اثر په سلفو بې اعتمادی او صرف په ده اعتماد دي. د خلافت و ملوکیت اثر په بعضې صحابه کرامو باندې بدگمانه کیدل دی چه هغې سره پخپله هم تباہ شو او نور خلق پرې هم تباہ کوي. خلاصه دا چه په مودودی صاحب باندې د کفر خطر ده او بغیر شک نه ضال او مضل دي ده پسي او دده هم خیالو خلقو پسي اقتد کول نه دي پکار. فقط

د مودودی لغزشونه دروغ نه دي په کتابونو کښي شته

سوال: د جماعت اسلامي په باني مودودی صاحب باندې چه کوم الزامات لگولې شي آیا دا باحواله او صحیح دي؟ ددې جماعت رکنیت څنگه دي؟

المستفتي: مولانا نورالرحمان لاندې کراچي نمبر ۲۲

الجواب: د مودودی صاحب د کتابونو نه معلومیري چه دا الزامات صحیح دي په دې کښي بالکل دروغ نشته او بغیر حوالې نه الزامات د منلو قابل نه دي. او د مودودی صاحب عقیده چونکه د اهل سنت والجماعت د عقیده نه بدله ده. لهذا د مودودی صاحب اتباع کول او مدهانت و غیره خراب کارونه د رکن کید لو سره لازم او ملزوم دی نو ددې نه بچ کیدل ضروري دي.

نوب: ته چه د کوم الزام و غیره متعلق وضاحت غواړي نو د تعیین نه پس به تعمیل د حکم او کړی شي (۱)

مودودیت او د هغوي د کتابونو مطالعه

سوال: آیا مودودی کافر دي او د مودودی بعضې متبعین چه دهغه اشاعت کوي او کوشش کوي لیکن عقیده ئې د مودودیت نه وي نو د داسې سپړو څه حکم دي؟ او څمونږ دپاره د مودودی د کتابونو مطالعه څنگه ده؟

المستفتي: محمد اسلم چمن بلوچستان

(۱) نوب: اوس چه مودودی جماعت کوم کتابونه شائع کوي نو یا خود بعضې کتابونو نه هغوی دا اعتراض قابلې خبرې او پاسی او یا په جدید ایډیشنو کښي په صفحاتو کښي ردوبدل کوي لهذا کومو عالمانو چه د مودودی په لغزشاتو باندې دهغه نیول کړی دی او صفحات و غیره ئې ذکر کړی دی نو د جدید ایډیشنو په وجه عام لوستونکو ته دهغې ملاویدل مشکل دی لهذا یا خو پخوانی ایډیشن او یا یو صحیح اډیشن کونکی عالم ته رجوع او کړی چه په حوالې موندلو کښي درته اسانی وی. (از مرتب)

الجواب: مودودی اهل هوی دي خو کافر نه دي ځکه چه د دین د ضروریاتو نه منکر نه دي لیکن د جماعت زیاتوالي او نوې تعلیم یافته طبقې باندې د قبضي کولو دپاره په دین کښي د تجدید او تحریف ښکار شوی دی او دهغه متبعین چه دغه عقیدې ئې نه وي نو اهل هوی نه دي خو مداهن خامخا دي ځکه چه دا خلق د مودودی صاحب په لغزشونو او تفرداتو باندې نه پخپله نیول کولې شی اونه د نورو خلقو نیول برداشت کوی بلکه التیه مخالف جوړیږي او د دین نه بې خبره او کمزوری مسلمانانو دپاره د مودودی د کتابونو مطالعه ضرر ناکه ده. فقط

د مودودی خلاف فتوي اصولی دی جذباتی نه دی

سوال: بعضې خلق دا افواه خوروی چه د مولانا احمد علی لاهوری د مودودی صاحب خلاف فتوی په تحقیق باندې مبنی نه وه او مولانا شیخ الحدیث عبدالحق صاحب د خپلې فتوي نه روسته شوي وو، نو علماء دیوبند چه د مودودی خلاف کومې فتوي ورکړې وې آیا هغه فتوي وختی وې یاد شریعت په رنډا کښي اصولی وې؟

المستفتي: مولانا عزیز الرحمن فاضل دیوبند دهکی چارسده ۲۸ شعبان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا افواه غلطه ده دهغه اکابرو فتوي اصولی وې وختی او جذباتی نه وې مونږ د مودودی صاحب او دهغه د تفرداتو نه بیزاره یو. (۱)

د مودودی صاحب تقلید اود اجتهاد وضاحت

سوال: محترم فخر الامثال والاقربان قلوبه السالکین والعارفین شیخ الحدیث صاحب مدظلّه در عهد حاضره بعض مودودی را مجتهد گویند! سوال آنکه مودودی واقعه مجتهد است و در عهد حاضره قابل صحیح اجتهاد سلف موزون فرماید یا نه؟ مودودی مقلد است یا غیر مقلد؟

المستفتي: رحمن الدین تالاش ضلع دیر

الجواب: مولانا مودودی نه د ائمه اربعه و مقلد دي اونه د اهل حدیثو مسلك سره موافق دي بلکه هغه د یوشپږم مذهب مالک دي، او مودودی صاحب د ممیزینو مرتبې ته نه دي رسیدلي نو مجتهد به څنگه شی. فقط

(۱) د مودودی صاحب تفردات دهغه په کتابونو کښي موجود دي او کومو اکابرو چه دهغه لغزشونو باندې هغه نیولې دي تر آخره پورې په هغې باندې قائم پاتی وو او مودودی صاحب هم تر آخره پورې په هغې باندې قائم وو، او د مودودی جماعت هم تر اوسه پورې په هغې باندې قائم دي. لهذا ددوی په ضال او مضل کیدو کښي هیڅ شک نشته. (از مرتب)

کتاب العلم

قال الله تعالى:

يَرْفَعُ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ لَا
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ط

کتاب العلم

بنحو ته لیکل بنودل اود حدیث نہی بالکتابت تشریح

سوال: زمونږ په کلی کښې د جینکو پرائمری سکول قائم شوې دې، چه دهغې په مخالفت کښې یو مولوی صاحب د یو مری د دفن کولونه پس دمعمول مطابق قبرستان کښې تقریر کولو کښې یو حدیث (د کتاب اود راوی دحوالی نه بغیر) واورولو، چه دهغې مطلب دادې چه نبی کریم ﷺ حضرت علی رضی الله عنه ته نصیحت او فرمائیلو چه بنحو ته فلانی فلانی هنر او ښایی خولکیل ورته مه ښایی، ولا تعلموهن الکتابه آیا دا حدیث موجود دې؟ ددې علاوه بنحو ته لیکل بنودل څنگه دی؟

المستفتی: فضل اکبر جلسی صوابی مردان ۱۳۱۲/۶/۱۹۶۹

الجواب: حدیث «لا تعلموهن الکتابه»، ابن مردویه اوبیهقي د عائشه صدیقہ رضی الله عنها نه مرفوعاً روایت کړې دې، او په کوم حدیث کښې چه اجازت ذکر دې یعنی «علمی حفصة رقية النملة کما علمتها الکتابه اخرجہ ابوداؤد والحاکم»، دا په ابوداؤد وغیره کښې منقول دی چونکه دا حدیثونه په ظاهره متعارض دی په دې وجه بعضې علماء کراهیت ته ترجیح ورکوي، لانه محرم، او حدیث دا اجازت نساء د سلفو یا امهات المؤمنین سره مخصوص کیدو باندې محمول کوي، لکه څنگه چه ملا علی قاری رحمه الله په مرقات کښې دا توجیهات نقل کړي دی (۱) لیکن مولانا عبدالحی صاحب جواز طرف ته میلان کړې دې، وجه داده چه دنهی حدیث ضعیف دې او نورو محدثینو ددې په راویانو کښې ضعیفاء او وضاعین راویان ظاهر کړي دی. (۲) لهندا د اجازت حدیث به معمول وی.

(۱) قال العلامة علی بن سلطان محمد القاری (الا تعلمین هله رقية النملة لما علمتها الکتابه) قال الخطابی فیہ دلیل علی انه تعلم النساء الکتابه غیر مکروه قلت یحتمل ان یكون جائزاً للسلف دون الخلف لقسا د النسوان فی هذا الزمان. (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ ص ۳۶۳ جلد ۸ باب الطب و الرقی)

(۲) لا تعلموهن الکتابه قال ابن الجوزی هذا الحدیث لا یصح عن رسول الله ﷺ وقد ذکره ابو عبد الله النیشابوری فی صحیحہ و العجب کیف خفی علیه امره. قال ابو حاکم ابن حبان کان محمد ابراهیم الشافعی (راوی الحدیث) یضع الحدیث علی الشامیین لا یحل الروایة عند الا عند الاعتبار احادیث لا اصول لها من کلام رسول الله ﷺ لا یحل الا حتجاج به (الموضوعات لابن الجوزی ص ۲۶۹ جلد ۲ باب تعلیم النساء)

اود نهی حدیث به معمول نه وی، ددې نه علاوه ډیرې ښځې چه د اکابر فقهاؤ ښځې وې دهغوی نه لیکل ثابت دی د زیات تفصیل دپاره مجموعه الفتاوی صفحه (۱۰۷ تا ۱۱۴) او گوري. لهذا لیکل ورته زده کول جائز دی په دې شرط چه په مفسدو باندې مشتمل نه وی مثلاً بې پردگی، بې حیائی، گیني احتراز ترې ضروری دې.

په فقهي مسائلو کښې د شامی (ردالمحتار) مقام

سوال: د شامی رد المحتار څه مرتبه ده؟ بینوا توجروا المستفتی: جاوید احمد چوک یادگار پشاور

الجواب: شامی (ردالمحتار) په فقهي مسائلو کښې ډیر معتمد کتاب دې، ددې نه منونکي جاهل یا متجاهل دي او مطلق فقه نه منلو والا کافر دي. (۱) وهوالموفق

د فرض عین علم حاصلولونه پس د موریلار خدمت کوي

سوال: چاچه فرض علم نه دې حاصل کړې خو علم حاصلول ئې شروع کړی دی او موریلار ئې ضعیفان وی او دهغوی د خدمت دپاره بل څوک نه وی اودا سرې په نفس او خواش باندې هم کنترول نه شی کولې نو دا سرې به څه کوي؟

المستفتی: عبدالرحمن جامع مسجد مکيه فقیر آباد پشاور ۱۹ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: داسې طالب علم دي د فرض عین مقدار علم حاصل کړی (۲) او ددې نه پس دي د موریلار خدمت اود واده انتظام او کړی. (ماخوذ ازهنديہ ص ۴۰۱ جلد ۵) وهوالموفق

په موجوده دور کښې دبنحو تعلیم

سوال: په موجوده زمانه کښې دبنحو دتعلیم متعلق د شریعت څه حکم دي؟ د قرآن او حدیث په رڼا کښې جواب را کړئ؟

المستفتی: مولوی سیال محمد صاحب تهانه ملاکنډ ایجنسی ۳۰/۷/۱۹۷۸ هـ

(۱) فی الهنديہ رجل قال قیاس ابی حنیفة رحمه الله تعالى حق نیست یکفر کذا فی التار خانیه. (عالمگیری صفحه ۲۷۱ جلد ۲ موجبات الکفر منها ما يتعلق بالعلم والعلماء)

(۲) فی الهنديہ ولو خرج الی التعلم ان کان قلد علی العلم وحفظ العیال فالجمع بینهما افضل ولو حصل مقدار مالا بدمنه مال الی القيام بامر العیال ولا یخرج الی التعلم ان خاف علی ولده کذا فی التار خانیه نقلًا عن النبیایع. (فتاویٰ عالمگیری صفحه ۳۶۲ جلد ۵ الباب السادس والعشرون کتاب الکراهية)

الجواب: دہنحو تعلیم پخپله جائز دی البتہ کہ د مفسدو تحقیق متعین یا مظنون وی نونا جائز به وی. کما هو الاصل فی کل مباح. (۱) وهو الموفق

د جینکو دیاره په سکول او کالج کښې تعلیم د

ممنوعاتو او مفسدو د لزوم په وجه ممنوع دی

سوال: څه فرمائی علماء دین چه په موجوده وخت کښې د جینکو تعلیم حاصلول شرعی لحاظ سره جائز دی یا ناجائز؟ یو سړې وائی چه جینکو دیاره تعلیم حاصلول حرام دی. په دې باره کښې جواب راکړئ؟

المستفتی: نور محمد مدینه کلاته هاؤس لنډی کوتل ۱۳ ذی قعدہ ۱۴۰۴ هـ

الجواب: د جینکو دیاره په سکول او کالج کښې تعلیم حاصلول بذات خود ممنوع نه دی بذات خود ممنوع بی پردگی، اختلاط او آزادی په شان اموردی، اود شرعی اصولو په بناء باندې هغه امرهم ممنوع شمارلې کیږی کوم چه د نورو ممنوعاتو ذریعه وی. (۲) وهو الموفق

ښځو د پاره د خارجي مفسدو په وجه خط او لیکل زده کول ناجائز دی

سوال: جناب مفتی صاحب آیا ښځو ته خط او کتابت زده کول اود دوی لیکل جائز دی یا ناجائز؟ جواب راکړئ

المستفتی: گل محمد خان کوت ادومظفر گرھ ۱۵ اگست ۱۹۸۴ ع

الجواب: ښځو دیاره خط او کتابت زده کول جائز دی. لان حدیث الاباحه صحیح و حدیث النهی لایقاومه، البتہ ډیر ځل یو مباح خیز د خارجي مفسدو په وجه حرامیږی. (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الخانيه والاصل في الاشياء الاباحه وان علم انه مقصوب بعينه لا يحل ان يا كل لانه علم بالحرمة. (فتاوى خانيه موضوع على هامش الهندية صفحة ۴۰۰ جلد ۳ كتاب الحظر والاباحه)

﴿۲﴾ وفي الهندية ان كان الاصل الاباحه ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكرهه للتحريم والا فالكرهه للتنزيه ونظيره سور البقرة الجلاله وسباع الطير هكذا في خزانه الفتاوى. (عالمگیری صفحه ۳۰۸ جلد ۵ كتاب الكراهية)

﴿۳﴾ وفي الهندية وان كان الاصل الاباحه ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكرهه للتحريم والا فالكرهه للتنزيه. (عالمگیری صفحه ۳۰۸ جلد ۵ كتاب الكراهية)

(عالمگیری صفحه ۳۰۸ جلد ۵ كتاب الكراهية)

ددینی تعلیم د پاره دمحرّم نه بغیر سفر کول جائز دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین چه ددینی تعلیم دیاره یوه ښځه دمحرّم او خاوند نه بغیر لږې ځائی کښې اقامت کولې شی چه یو محفوظ مقام وی، خوددې په وجه هغه لږې ځائی ته په سفر کښې دمحرّم نه بغیر ځی راځی، آیا هغه ددې صورت په وجه دینی تعلیم پریږدی او که دینی تعلیم حاصل کړی؟

المستفتی: احسان الهی ریتاژد ایدیتیر دهلی گیت ملتان شهر ۱۹۷۶ ع ۲۲/۳

الجواب: مسئوله صورت کښې انساب او احوط دادی چه ته ښځه اوبچی ځان سره ساته اوبهشتی زیور او تعلیم الاسلام ورته ښایه، چه بغیر دمحرّم او خاوند نه د ممنوع سفر نه خلاصه شی. باقی داهم جائز دی چه دا دواړه مور اولور په یو محفوظ کور کښې وی او ته کله کله هغوی ته ورځی اودوی یواځې سفر نه کوی. (۱) فقط

په دینی او دنیوی تعلیم کښې د بی علمه مورپلار د حکم نه منلو حکم

سوال: محترم مفتی صاحب! زه د دویمې درجې ددرس نظامی طالب علم یم، پلارمې وائی چه زه د سپینسر کورس (طب) پیشه اختیار کړم. او خارجي طور سره ددینی کتابونو مطالعه جاری اوساتم. او حال دادی چه دطب دې تریننگ په دوران کښې ماسره جینکې (نرسی) هم ناستې وی، آیا زه دیلار حکم اومنم یا خپل علم دین جاری اوساتم؟

المستفتی: ضیاء الاسلام متعلم دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک ۱۶ اکتوبر ۱۹۸۳ ع

﴿۱﴾ وفي المنهاج السنن والروایات الحديثية تدل ان جواز خروجهن مشروط بشرائط منها كونها تفلات كما في رواية ابي داؤد ومنها عدم الاختلاط بالرجال عند الدخول والخروج لحديث لو تركنا هذا الباب للنساء. رواه ابو داؤد ولحديث كان رسول الله ﷺ اذا سلم مكث قليلا وكانوا يرون ان ذلك كما ينفذ النساء قبل الرجال..... واشارت عائشة الى المنع عند عدم مراعاتهن الشرائط. في حديث ابي داؤد عنها لو ادرك رسول الله ﷺ ما حدث النساء لمنعهن المسجد ولذا كلما زادت تها ونهن في مراعاة هذه الشرائط شدد العلماء في امر حضور هذا المساجد حتى افتوا بعدم خروجهن بالليل ولا بالنهار سواء كن شواب او عجائز لان لكل ساقطة لاقطة.

(منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۱۰۲، ۱۰۳ جلد ۳ باب في خروج النساء الى المساجد)

الجواب: دغیردینداره بی علمه پلار خبره منل دغور قابل وی، بهرحال په لیکلی شوی صورت کښې دپلار حکم نه منل په مستقبل قریب اوبعید کښې دواړو دپاره ډیر زیات مفید دی. (۱) فقط

د لازمی دینی علومو دپاره سوال نامه

سوال: (۱) د انفرادی ژوند متعلق د علم دین فرض حصه څه ده؟ (الف) عقائد (ب) عبادات (ج) حقوق العباد (د) شعائر آداب اسلامی (ه) تربیت اخلاق او تزکیه نفس (۲) د اجتماعی ژوند متعلق د علم دین فرض حصه څه ده؟ (الف) تنظیم معاشره (ب) تنظیم معیشت (ج) تنظیم او ریاست (۳) بین الاقوامی ژوند سره متعلق د علم دین فرض حصه څه ده؟ (الف) داعیانہ تقاضی (ولیکن منکم امة یدعون الی الخیر) (ب) غلبه دین (لیظهره علی الدین کله) (۴) آیا دمختلف اسلامی فرقو په مینځ کښې په پورته ذکر شوو امورو کښې اتفاق دی؟ (۵) (الف) آیا د کتابونو د تدریس طریقه ضروری ده یا وعظ او تلقین هم کافی کیدی شي؟ (ب) آیا د عربی ژبې زده کول ضروری دی؟ (ج) د تربیت اخلاق او تزکیه نفس دپاره په موجوده دور کښې تاسو څه طریقه تجویز کوئ؟ دمطلوبه امورو وضاحت کولو سره زمونږ راهنمائی او کړئ؟

المستفتی: پروفیسر سید محمد سلیم مهتم شاه ولی الله کالج منصوره لاهور ۱۹۷۲ء ۱۸/۳

الجواب: (۱) (الف) د اهل سنت والجماعت د ټولو اعتقاداتو علم فرض عین دی. (ب) د طهارت، مونځ او روژې علم فرض عین دی. او د زکوٰۃ او حج علم په صاحب استطاعت باندې فرض عین دی.

(ج) په کومه معامله (مثلاً تزوج، تجارت، زراعت، ملازمت وغیره) کښې چه د داخلیدو اراده وی، نودهغې علم فرض عین دی. (د) د ضرورت په اندازه ددې علم فرض عین دی. (ه) اخلاص، ریا، حسد، عجب وغیره د نفسانی آفاتو

﴿۱﴾ فی الهندیه رجل خرج فی طلب العلم بغير اذن والديه فلا بأس به ولم یکن هذا عقوباً.

(فتاویٰ عالمگیری ص ۳۶۶ جلد ۵ کتاب الکراهیه الباب السادس والعشرون)

پیژندل اوددې د اسبابو او معالجاتو علم فرض عین دی، اودغسې داخلاقو حکم دی، بی شک په دې کښې تبهر مندوب دی. (۱) (۲)، (۳) د اجتماعی ژوند متعلق د سواتو جواب دادې چه ددې علم فرض کفایه دی اوهم دا جواب د بین الاقوامی ژوند متعلق د سواتوهم دی. (۲) (۴) آؤ لیکن د بعضو فرقو اختلاف هم دی. (۵) علم ضروری دی که هغه د تدریس په طریقی سره وی او که د وعظ او تلقین په شکل کښې وی.

(ب) فرض کفایه دی. (۳) (ج) د قرآن او حدیث علم دې حاصل کړې شی او په دې باندې دې یقین حاصل کړی. اعتماد سره یا استدلال سره، اوددې یقین په ذریعه دې د الله تعالی نه خوف حاصل کړی. نوددې نه پس به هر قسمه تخلیه او تحلیه آسانه وی، خصوصاً کله چه تعلیم ورکونکی حامل د شریعت او عامل د شریعت وی. (۴) فقط

﴿۱﴾ قال ابن عابدين واعلم ان تعلم العلم الخ ای العلم الموصل الی الآخرة والا عم منه قال العلامة فی فصوله من فرائض الاسلام تعلم ما یحتاج الیه العبد فی اقامه دینه و اخلاص عمله لله تعالیٰ ومعاشره عباده وفرض علی کل مکلف ومکلفه بعد تعلمه علم الدین والهدایة تعلم علم الوضوء والغسل والصلاة والصوم وعلم الذکوة لمن له نصاب والحج لمن وجب علیه والبیوع علی التجار لیحترزوا عن الشبهات والمکروهات فی سائر المعاملات وكذا اهل الحرف وکل من اشتغل بشئ یفرض علیه علمه وحکمه لیجتنب عن الحرام فیہ اه. وفی تبیین المحارم لاشک فی فرضیة علم الفرائض الخمس وعلم الاخلاص لان صحة العمل موقوفة علیه وعلم الحلال والحرام وعلم الریا لان العابد محروم من ثواب عمله بالریاء وعلم الحسد والعجب اذهما یا کلان العمل کما تأکل النار الحطب وعلم قوله وهو التبهر فی الفقه (مندوب) ای التوسع فیہ والاطلاع علی غوامضه وكذا غیره من العلوم الشرعیة والاتها.

(رد المحتار علی الدر المختار ص ۳۲، ۳۱ جلد ۱ مقدمه)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين قوله وفرض کفایة والعلم باعمارهم واصول الصناعات والفلاحة کالحیاة والسیاسة والحجامة. (رد المحتار علی الدر المختار ص ۳۲ جلد ۱ مقدمه)

﴿۳﴾ قال ابن عابدين قال فی تبیین المحارم واما فرض الکفایة من العلم فهو کل علم لا یستغنی عنه قوام امور الدنیا کالطب والحساب والنحو واللغة والكلام والمعانی والبديع والبیان وکل هذه الة لعلم التفسیر والحديث.

(رد المحتار علی الدر المختار ص ۳۲ جلد ۱ مقدمه)

﴿۴﴾ قال ابن عابدين وعلم القلب ای علم الاخلاق وهو علم یعرف به انواع الفضائل وکیفیه اکتسابها وانواع الرذائل وکیفیه اجتنابها وهو معطوف علی الفقه لا علی التبهر لما علمت من ان علم الاخلاص والعجب والحسد والریاء فرض عین ومثلها غیرها من افات النفوس کالكبر والشح والحقن الخ.

(رد المحتار علی الدر المختار ص ۳۲ جلد ۱ مقدمه)

دینی تعلیم، تبلیغ، جہاد اود مورپلار اجازت

سوال: ما دا کال داتم جماعت امتحان ورکری دی، زہ جہاد ہم کوں لیکن مورپلار می منع کوی، اوس د سکول داخلے شروع دی، مورپلار می وائی چہ سکول وایہ، او افسر جوڑشہ، زہ وائے چہ زہ دینی تعلیم حاصلوم چہ عالم جوڑشم، دغسی زہ پے تبلیغ کنبی ہم وخت لگول غواہم لیکن مورپلار می اجازت نہ را کوی، اوس زہ حیران یم چہ دمورپلار خبرہ او منم یا اونہ منم؟ مہربانی او کړی پے رومی فرصت کنبی جواب را کړی.

المستفتی: احمد زمان دتہ خیل ضلع بنوں ۱۹۹۰ء ۳۱۹۱

الجواب: تہ پے سکول کنبی داخلہ واخلہ اود مناسب تعلیم نہ پس دجائز ملازمت کوشش او کرہ، او پے فارغ وخت کنبی عالمانہ فقہ، قرآن او حدیث او وایہ، او د چہتی پے ورخو کنبی جہاد او تبلیغ دیارہ خہ، (۱) وهو الموفق

جینکوتہ اعلیٰ تعلیم ورکول د خارجی عوارضو پے وجہ حرام دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین چہ جینکوتہ اعلیٰ تعلیم ورکول خنگہ دی آیا پے شریعت کنبی جینکوتہ اعلیٰ تعلیم ورکول جائز دی یا ناجائز؟

المستفتی: حکیم عبدالرزاق نعمانی دواخانہ اٹک شہر ۱۹۸۹ء ۵۱۶۱

الجواب: جینکوتہ اعلیٰ دنیوی تعلیم ورکول بذات خود نہ مطلوب دی اونہ ممنوع دی البتہ د خارجی عوارضو یعنی داخلاط او بی پردگی وغیرہ پے وجہ حرام دی. (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية ولو خرج الى التعلم ان كان قدر على التعليم وحفظ العيال فالجمع بينهما افضل ولو حصل مقدار مالا بد منه مال الى القيام بامر العيال ولا يخرج الى التعلم ان خاف على ولده كذا في التتار خانيه ناقلاً عن البنابيع.

(هندية ص ۳۲۶ جلد ۵ الباب السادس والعشرون كتاب الكراهية)

﴿۲﴾ وفي الهندية ان كان الاصل الاباحة ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكراهية للتحريم والا فالكراهية للتزیه.

(عالمگیری ص ۳۰۸ جلد ۵ كتاب الكراهية)

جینکوتہ د انگریزی یا اردو تعلیم دغیر اسلامی

تہذیب راتلویہ وجہ ممنوع دی

سوال: آیا جینکوتہ د انگریزی یا اردو تعلیم ورکول جائز دی یا نہ؟
المستفتی: مولوی عمر حیات دارالعلوم تعلیم القرآن
راجہ بازار راولپنڈی ۲۵ رمضان ۱۴۰۵ھ

الجواب: دیوی ژبی تعلیم بذات خود ممنوع نہ دی (۱) البتہ د خارجی عوارضو یعنی بی پردگی او غیر اسلامی تہذیب نہ د مہذب کیدوپہ وجہ ممنوع دی. (۲) وهو الموفق

علم نجوم حرام اود جواز دلائل بی اصل دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی چہ داسی سړی چہ هغه کتاب کتلوسره دخلقو احوال د ماضی یا مستقبل بنائی، اود علم غیب خبری بنائی، اود جواز دیارہ دا دلیل بیانوی چہ دا علم نجوم دحضرت علی رضی اللہ عنہ ایجاد دی. نو آیا دا علم جائز دی او ددی سړی امامت جائز دی؟
المستفتی: ثمرخان کوهات ۱۹۷۲ء ۲۷۱۶

الجواب: کہ دا سړی د غیب دان کیدو مدعی وی نو کافر دی. (۳) گینی فاسق دی اود علم نجوم وغیرہ تعلیم او تعلم حرام دی.

فی الدر المختار ص ۴۱، ۴۰ جلد ۱ وحرماً وهو علم الفلسفة والشعبذة والتنجيم والرمل الخ. (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية ان كان الاصل الاباحة ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكراهية للتحريم والا فالكراهية للتزیه.

(هندية ص ۳۰۸ جلد ۵ كتاب الكراهية)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين وفي فتاوى ابن حجر ما كان منه على طريق الفلاسفة حرام لانه يؤدي الى مفساد كاعتقاد قدم العالم ونحوه وحرمة مشابهة لحرمة التنجيم من حيث افضاء كل الى المفسدة.

(رد المحتار على الدر المختار ص ۳۳ جلد ۱ مقدمه)

﴿۳﴾ قال الامام فخر الدين حسن ابن منصور المشهور بقاضى خان ومن ادعى علم الغيب كان كافراً.

(فتاوى قاضى خان موضوع على هامش الهندية ص ۵۷۶ جلد ۳ باب ما يكون كفراً من المسلم وما لا يكون)

﴿۴﴾ (الدر المختار على هامش رد المحتار ص ۳۲ جلد ۱ مقدمه)

د لفظ ملا تحقیق او حکم

سوال: عام خلق علمائی کراموتہ د ادب نہ بغیر ملا، لفظ سرہ آواز کوی، د لفظ ملا، تشریح او معنی څه ده؟ دبی ادبی او تحقیر په طور سره دا لفظ استعمالولی شی ددی څه حکم دی؟
المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: ملا، لفظ دعزت او احترام لفظ دی، ددی معنی ډیر ښه، هو ښیار او ښه لیکونکې دی. (۱) دا لفظ څه د تحقیر په طور سره نه وی نو جائز دی. (۲) گینې ناجائز دی فقط.

علم نجوم حرام اود وحی نه بغیر په دی باندې عمل کول توهم پرستی ده

سوال: څه فرمائی علمائی دین دی مسئلې باره کښې څه د علم نجوم شرعی حیثیت څه دی ددی حاصلول او په دی کښې مشغولیدل جائز دی یا ناجائز؟ که جائز وی نو کومو شرائطو سره جائز دی؟

المستفتی: نامعلوم..... ۲۷/۷/۱۹۷۸

الجواب: علم نجوم حرام دی. کما فی شرح التنویر و حراماً وهو علم الفلسفة والشعبذة والتنجیم، (هامش ردالمحتار ص ۴۰ جلد ۱) (۳) د وحی نه بغیر په دی باندې عمل کول توهم پرستی ده. (۴) وهو الموفق

(۱) لفظ ملا من الملاء ای اشرف القوم ومنه الملاء الاعلی ای العالم الارواح ومن الملاء ای الکتابه النفیسه. ومن الملاء ای مملوء من العلم. ومن ملاءه علی الامر ای نصره علی الامر، هکذا فی کتب اللغات (و المنجد عربی اردو).

(۲) وفی الهندیه اذا قال لفقیه ای دانشمندک او قال ای علویک لایکفر ان لم یکن قصده الاستخفاف بالدين. (هنديہ ص ۲۷۱ جلد ۲ ما يتعلق بالعلم والعلماء الباب التاسع فی احکام المرتدين)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۳۲ جلد ۱ مطلب فی التنجیم والرمل مقدمه)

(۴) قال ابن عابدين ان علم النجوم فی نفسه حسن غیر مذموم اذ هو قسمان حسابی وانه حق وقد نطق به الكتاب قال الله تعالى الشمس والقمر بحسبان ای سيرها بحساب واستدلالی بسیر النجوم وحرکه الافلاک علی الحوادث بقضاء الله تعالى وقدره و هو جائز کاستدلال الطیب بالنبض من الصحة و المرض ولو لم یعتقد بقضاء الله او ادعی الغیب بنفسه یکفر ثم تعلم مقدار ما یعرف به موافقت الصلاة والقبلة لا بأس به، تعلموا من النجوم ما تهتدوا به فی البر والبحر ثم امسکوا وانما زجر عنه من ثلاثة اوجه احدها انه مضر باكثر الخلق فانه اذا القی اليهم ان هذه الآثار تحدث عقیب سیر الکواکب وقع فی نفوسهم انها المؤثرة الخ. (ردالمحتار ص ۳۳ جلد ۱ مطلب فی التنجیم والرمل مقدمه ردالمحتار)

د بی پردگۍ سروسره د اختلاط او په پارتو

کښې د شرکت په وجه د ښځو تعلیم جائز نه دی

سوال: زموږ په علاقه کښې حکومت د ښځو دیو پرائمری سکول منظوری کړې ده، یو څو علماؤ اختلاف کړې دی څه د ښځو سکول د فحاشی او بی دیني ذریعه ده، بل طرف ته یو څو علمائی کرام ددی خلاف وائی څه د زنا تو تعلیم ضروری دی، د ملک په اکثر و ځایونو کښې مدارس البنات قائم دی، مهربانی او کړی شرعی حکم او ښایي؟ ځکه څه ستاسو عزتمندو فیصله دلته معتبر منلې کیږي.
المستفتی: عزیز الرحمن پی، پی، ایم، پی، او. ناور خیل لکی مروت بنو ۲۹/شوال ۱۴۰۶ هـ

الجواب: څه بی پردگۍ او د سړو اختلاط او په پارتو کښې د شرکت وغیره مفسد ختم کړې شی نو د اعتراض قابل نه دی. (۱) (گینې ناجائز دی) (۲) وهو الموفق

لفظ خدا ویلو باندې لس نیکی نه ملاویری ځکه څه قرآن کښې نشته

سوال: لفظ خدا څه په قرآن مجید کښې نه دی ذکر شوی، نو آیا په ددی په ویلو باندې لس نیکی ملاویری یا نه، یا صرف په الله ویلو باندې نیکی ملاویری؟
المستفتی: مهران سائیکل ستور محراب پور. ۱۳/رمضان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د تلاوت کولو په وخت د قرآن په حرف باندې د حدیث په بناء سره لس نیکی ملاویری. (۲) اگرچه د فرعون او ابلیس حروف وی، او کوم لفظ څه په قرآن کښې نه وی، نو په هغې به نیکی څنگه ملاویری. وهو الموفق

(۱) وفی منهاج السنن والروایات الحلیه تدل ان جواز خروجهن مشروط بشرائط منها کونها تفلات کما فی روایه ابی داؤد ومنها علم الاختلاط بالرجال عند الدخول والخروج لحلیث لوترکتا هذا الباب للنساء رواه ابو داؤد ولحلیث کان رسول الله ﷺ اذا سلم مکث قليلاً وکانوا یرون ان ذلک کیمایفد النساء قبل الرجال..... واشارات عائشة الی المنع عند علم مراعاتهن الشرائط الخ. (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۱۰۲ جلد ۳ باب فی خروج النساء الی المساجد)
(۲) وفی الهندیه وان کان الاصل الاباحه ینظر الی العارض فان غلب علی الظن وجود المحرم فالکراهه للتحريم والا فالکراهه للتنزيه. (عالمگیری ص ۳۰۸ جلد ۵ کتاب الکراهیه)

(۳) عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ من قرأ حرفاً من کتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشر امثالها لا اقول الم حرف الف حرف ولام حرف وميم حرف. رواه الترمذی والدارمی وقال الترمذی هذا حدیث حسن صحیح غریب اسناداً. (مشکواة المصابیح ص ۱۸۶ جلد ۱ کتاب فضائل القرآن)

لفظ خدا. د الله تعالى د پاره استعمالول: لفظ خدا د فارسي ژبي لفظ دی ددی اصل ماده خود آی ده. یعنی حق موجود بلاته غیر المحتاج فی الوجود الی غیره. د علم النحو مشهور رساله بالشمه کی دی: و خدا علم للذاته تعالى بالفارسیه جائز الاطلاق علیه تعالى باجماع العلماء رحمهم الله تعالى بحيث لا یجوز اطلاقه علی غیره تعالى بای وجه کان ای لا بالاضافة ولا بدونها. او په نبراس شرح عقائد کی دی: واذ اور د الشرع باطلاق اسم بلفظه اخرى کاسم خدا بالفارسیه (النبراس ص ۱۲ اصفات الله تعالى) (مرتب)

د جادو پہ ذریعہ تخریب کار دتغزیر لائق دی

سوال: د جادو پہ ذریعہ پاگل جوړول، د بښځې خاوند په مینځ کښې اختلاف راوستل طلاق ورکول، رشتې ختمونکې، کاروبار د جادو په ذریعې سره د ختمونکې څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نورزمان شاه تله گنگ پنجاب... ۱۳/۵/۱۴۰۱ هـ

الجواب: که د یو سړی متعلق ددې تخریبی کارونو ارتکاب شرعی ثبوت سره ثابت وی نو داسې سړی د تغزیر لائق دی حکومت ده ته د وهلو نه واخله تر قتلولو پورې تغزیر ورکولې شی (ماخوذ از شامی) (۱) وهو الموفق

د جمع عظیم نه د صاحب هدایه مراد

سوال: د صاحب هدایه د جمع عظیم متعلق ماته اطمینان نه کیږي ددې وضاحت او کړی؟

المستفتی: مولوی عبد المجید جنگل خیل کوهات

جواب: مراد صاحب الهدایه جمع عظیم يقع العلم الشرعی بخبرهم وهو مفوض الی رأی الامام من غیر تقدیر (۲) کما صرح به فی سائر المعبرات فلا حاجة الی تضعیف کلام الهدایه. وهو الموفق

د جادو کونکي دپاره شرعی حکم

سوال: زمونږ په علاقه کښې یو سړی د جادو په ذریعہ ټول کلی والا پریشانه کړی دی او هر سړی د جادو نه ویرېږي، هغه خلقو ته دهمکيانې هم ورکوي، او شهادت هم موجود دی، په شریعت کښې دداسې سړی څه حکم دی؟

المستفتی: محمد اشرف گلند کوټ راولپنډی ... ۲۶/رجب ۱۳۹۰ هـ

(۱) قال ابن عابدين ان الذي يقطع يد الرجل او يدخل السكين في جوفه ان كان سحرا قتل والا عوقب..... وحرام ليفرق به بين المرأة وزوجها..... فاذا ثبت اضراره بسحره ولو بغير مكفر يقتل دفعا لشبهه كالخنق وقطاع الطريق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۳، ۳۴ جلد ۱ مقدمه)

(۲) الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ۱۰۰ جلد ۲ كتاب الصوم)

الجواب: که داسې د جادو په ذریعہ خلقونه ضرر رسوي، او اقرار یا شهادت سره دا حقیقت واضح شوي وي، نو (حکومت وقت دپاره) دده قتلول جائز دی. فی الدر المختار والکافر بسبب اعتقاد السحر لا توبة له ولو امرأة فی الاصح لسعيها فی الارض بالفساد ذکره الزيلعي. (۱) (باب المرتد) فقط

د فالنامه، علم نجوم، علم جفر حکم

سوال: (۱) فالنامه کتل، بنودل، او راروان حالات معلومول په دې باندې عمل کول څنگه دی؟ (۲) د علم نجوم په ذریعہ په هند سو کښې چه د ابجد وغیره حساب سره د مریض نوم حاصلولو سره ضرب، منفی وغیره سره دمرض وغیره معلومول څنگه دی؟

المستفتی: مولوی گل نور شاه کلکوټ دیرکوهستان... ۲۵/شعبان ۱۳۹۵ هـ

الجواب: (۱) دا مروجہ فال خپله ویستل یا بل چاله ویستل حرام دی: کما فسر به ان تستقسموا بالازلام. (۲) (۲) علم نجوم او علم جفر دواړه حرام دی: کما فی الدر المختار والتنجيم والرمل وفي هذا القسم علم الحرف (مقدمه شامی). (۳) فقط

د توسل په مسئلہ باندې مباحله

سوال: د مباحلې شرطونه څه دی؟ او په کومو صورتونو کښې مباحله جائز ده؟ آیا د توسل په مسئلہ باندې مباحله جائز ده؟

المستفتی: نامعلوم..... ۱۱/۱۰/۱۹۷۵

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ۳۲۳ جلد ۳ مطلب فی السحر والزندق باب المرتد (۲) قال العلامة آلوسی ان الاستقسام الذي كان يفعله اهل الجاهلية حرام بلا شبهة كما هو نص الكتاب وان حرمة ناشئة من سوء الاعتقاد وانه لا يخلو عن تشاؤم وليس بتفاؤل محض. وان مثل ذلك ليس من الدخول في علم الغيب اصلا بل هو من باب الدخول في الظن الخ.

(تفسير روح المعاني ص ۸۸ جلد ۲ سورة المائدة آيت: ۳)

(۳) قال الحصكفي وحراماً..... والتنجيم والرمل قال ابن عابدين هو علم بضروب اشكال من الخطوط النقط بقواعد معلومة تخرج حروفا تجمع ويستخرج جملة داله على عواقب الامور وقد علمت انه حرام قطعاً. (الدر المختار مع رد المحتار ص ۳۳ جلد ۱ مقدمه)

الجواب: کوم مسائل چہ د مجتہدینو پہ مینح کنبی مختلف فیہ دی، پہ ہغی کنبی مباہلہ کول نہ دی پکار، پہ ہغی کنبی حق عند اللہ مونرتہ نامعلومہ دی، ہر یو د حق عند اللہ کیدو احتمال موجود دی، او چونکہ پہ توسل بالصالحین کنبی د اہل سنت والجماعت خہ اختلاف نہ وو، ددی اختلاف بنیاد فرقہ سلفیہ (ابن تیمیہ وغیرہ) ایخی دی، لہذا پہ دی کنبی مباہلہ کول بہ خلاف قاعدہ نہ وی (۱) البتہ اہل باطل سرہ د مباہلہ کولو پہ وخت د حق او باطل د معرفت دارو مدار بہ پہ دلائلو باندي وی پہ ہلاکت او عدم ہلاکت باندي بہ نہ وی۔ وهو الموفق

مسئلۃ البیر جحط، وضاحت او کنزالدقائق مسئلہ

سوال: د کنزالدقائق نہ مسئلہ اولیکی اود، مسئلۃ البیر جحط، مطلب او وضاحت او کری۔
المستفتی: نامعلوم ۱۱۹۶۱۹۷۸

الجواب: پہ کنزالدقائق کنبی لیکلی دی چہ کوم ہلک مادرزاد (پیدائشی) مختون (سنت شوی) وی۔ نو ہغہ بہ نہ شی سنتولی، اود مسئلۃ البیر جحط مطلب دادی چہ کوم جنب د بوقی راویستلو دیارہ پہ کوهی کنبی غوپہ اووہی، نود امام اعظم رحمہ اللہ پہ نزد سري او کوهی دوارہ ناپاک دی، اود امام ابو یوسف رحمہ اللہ پہ نزد دوارہ پہ خیل حال دی، اود امام محمد رحمہ اللہ پہ نزد دوارہ پاک دی (۲) فقط

﴿۱﴾ قال العلامة آلوسی وذهب النواصب الى ان المباحلة جائزة لاظهار الحق الى اليوم الا انه يمنع فيها ان يحصر الاولاد والنساء، وزعموا رفهم الله تعالى لا قدرأ، وحطهم ولا حظ عنهم وزرأ ان ما وقع منه عليه السلام كان لمجرد الزام الخصم وتبكيته، وانه لا يدل على فضل اولئك الكرام على نبينا وعليهم الفضل الصلاة واكمل السلام. وانت تعلم ان هذا الزعم ضرب من الهزيان واثر من مس الشيطان.

وليس يصح في الاذهان شي اذا احتاج النهار الى دليل

(تفسير روح المعاني ص ۳۰۳ جلد ۳ سورة ال عمران آیت: ۶۱)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن نجيم ومسئلة البر جحط اي ضابط حكم مسئلة البر جحط وصورتها جنب انغمس في البر للتلو او للتبرد ولا نجاسة على بدنه فعند ابي حنيفة الرجل والماء نجسان وعند ابي يوسف الرجل جنب على حاله والماء مطهر على حاله وعند محمد الرجل طاهر والماء طاهر ظهور. فالجيم من النجس والحاء من الحال والطاء من الطاهر.

(البحر الرائق ص ۹۷ جلد ۱ كتاب الطهارة)

د سحر یا د جناتو اثر معلومولو دیارہ عامل تہ ورتل د کفر موجب نہ دی
سوال: زید د عمر متعلق داوائی چہ شیر میاشتی مخکنبی ستا دا عقیدہ وہ چہ عامل یعنی کاهن غیب دان دی، اوس پہ عامو مجلسونو او جلسو کنبی دا وائی چہ د عمر د غیب دان کیدو عقیدہ وہ، دداسی سري پہ شریعت کنبی خہ حکم دی؟ چہ مسلمان پاتی شویا نہ، او نکاح ئی باقی ده یا نہ؟ یوسري پہ دھوکہ او فریب سرہ فتویٰ حاصلوی چہ د فلانی سري دا عقیدہ ده چہ کاهن یعنی عامل غیب دان وی، او دھغہ نہ ئی تعویذ ونہ وغیرہ اخستی دی نو دداسی فتویٰ پہ شریعت کنبی خہ حیثیت دی؟ او کہ دا (عمر) واقعی عامل تہ ورغلی وی، اود مریض د مرض وجہ ئی معلومہ کری وی نویا بہ خہ کیری؟
المستفتی: نامعلوم ۲۰ | ۱۲ | ۱۹۷۱

الجواب: چونکہ علیم بذات الصدور صرف اللہ تعالیٰ دی، لہذا دچا متعلق دا جزم کول چہ دده ہم دا عقیدہ ده دا دغیب دانئ عقیدہ ده، البتہ اقوال وغیرہ ذریعی سرہ دچا عقیدہ متعین کول صحیح دی، او چونکہ پہ متنازع فیہا صورت کنبی یوسري عامل تہ حاضر شوی دی، چہ د اماراتوپہ ذریعی سرہ معلومہ کری چہ پہ دی بیمار باندي سحر شوی دی، یا دجن اثر دی، یا بل خہ مرض دی، لہذا پہ دی سري باندي د کفر فتویٰ ورکول بی اصل او غلط دی، حالانکہ دا سري د غیب دان کیدو عقیدہ نہ بی زاری بنکارہ کوی، اود غیب دانئ عقیدہ کہ ثابتہ شی نودده نکاح بہ ابتداء د امر نہ غیر صحیح وی نونکاح ختمیدل بہ بی معنی وی، پس خلاصہ دادہ چہ داسی محتمل (۱) او مبہم امریہ وجہ د کفر فتویٰ صحیح نہ ده فقط

د بنحو پہ مدرسو کنبی درس ورکول

سوال: د بنحو پہ مدرسو کنبی درس ورکول خنگہ دی؟ وضاحت او کری۔

المستفتی: حافظ نور احمد الدین مردان ۲۸ | ۱۱ | ۱۹۸۶

الجواب: پہ دی نازک دور کنبی داسی بنحو لہ درس کول بہ د فتنی نہ خالی نہ وی۔ الا ما شذ وندر۔ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال الحصكفي اذا كان في المسئلة وجوه توجب الكفر وواحد يمنعه فعلى المفتي الميل لما يمنعه (الدر المختار على هامش رد المحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ باب المرتد)

د کشف القبور علم غیر اختیاری دی

سوال: کشف القبور کوم علم دی او آیا دا زده کولې او بنودلې شی، که جواب آو کښې وی نو چرته او دچا نه زده کولې شی، که ددی زده کول او بنودل جائز دی نو آیا دا د علم غیب مترادف نه دی؟ حالانکه علم غیب د الله تعالیٰ خاصه ده، پس د قرآن او حدیث په رنرا کښې تسلی بخش جواب راکړئ چه ذهن مود پریشانی نه خلاص شی او ثواب دارین حاصل کړئ؟
المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: کشف القبور حق دی (۱) په احادیثو او آثار او علم الکلام کښې ددی ذکر شوې دی. البته دایو غیر اختیاری امر دی، په دی وجه په دی کښې تعلیم نه جاری کیږي. اودا ظنی امر دی ته علم الغیب وئیل غلط فهمی او ناخبری ده. وهو الموفق

د تبلیغ دین په نیت سره انگریزی په سکولونو کښې ماشومانو ته لوستل خپل خان ته د هوک وړ کول دی

سوال: انگلش میډیم سکول (چه دا اکثر د انگریزانو مشنری ادارې دی)، چه په دی کښې د انگریزی خودلو بهتر انتظام سره سره په گرمی کښې نیکر چه د کنډونه څلور گوتې (یو سټی) پورته، په یخنۍ کښې کوټ پتلون، تائی اوسر تور سر تلل په ماشومانو باندې لازم دی. د ماسپینین روټی په ماشومانو باندې په سکول کښې مخصوص طریقې سره خوړل وغیره وی، په داسې سکول کښې خپل بچی په نیک نیت سره داخلول چه ماشوم انگریزی ښه زده کړی او انگریزانو ته په انگریزی کښې د دین تبلیغ او کړی، اوس دا بله خبره ده چه ماشوم لوټی شی اود قابونه اوځی او په انگریزی طبیعت باندې ژوند تیروول شروع کړی، نو په دی نیک نیت سره دا کار کول څنگه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل احمد، سید احمد بت خیل ملا کنډ ایجنسی ۱۹۶۹ء

الجواب: د اسلام تبلیغ هغه کس کولې شی چه هغه ته د اسلام متعلق کافی

(۱) قال الملا علی قاری وهذا الحديث مثل قوله عليه الصلاة والسلام لو علمتم ما اعلم بضحكتكم و لبيكم كثيرا. وفيه ان الكشف بحسب الطاقة ومن كوشف بما لا يسعه يطيح ويهلك (مرقاة المفاتيح شرح مشكوة ص ۳۲۶ جلد ۱ كتاب الايمان)

معلومات وی، او په هغې باندې دهغه مضبوط یقین وی، اودهغې مخالف دپاره ئې په زړه کښې کافی نفرت موجود وی، اود تجربې نه داثباته ده چه کله یوماشوم په داسې ماحول کښې تربیت حاصل کړی، نو هغه سره نه اسلامی معلومات وی، اونه هغه د یقین مالک وی، اونه دهغه په زړه کښې دانگریزانو نه نفرت وی، بلکه دهغوی نه متاثره وی، نو په هغه باندې پخپله دانگریز او کافر جوړیدو خطر وی، نوڅه به د اسلام مبلغ جوړ شی، دی ارادې سره بچی داخلونکې په خپل فسق او فجور باندې پرده اچوی، گینۍ هغه داخله په دی ارادې سره کوی چه ښه ملازمت ملاؤشی. (اللهم اعذنا من تسويدات الشياطين) وهو الموفق

د سکول په ریاضی کښې د سود سوالونه لوستل

سوال: د سکول د ریاضی په نصاب کښې د سود سوالونه هم شامل دی چه دا طالبانو ته بنودل وی، نو آیا ددی بنودل جائز دی یا نه؟

المستفتی: عبدالحمید ایس، وی چودهوان، ډیره اسماعیل خان دسمبر ۱۹۶۹ء

الجواب: که د نوکړی بقا په دی باندې موقوف نه وی، نونه دی ښائی، گینۍ ښایه او روزانه ورسره داهم وایه چه په دی حساب سره په سود کښې کار اخستل جائز نه دی، البته که څوک د قرض ادا کولو په وخت کوم ځائی چه ددی شرط یا عرف نه وی، په خوشحالی سره او وائی چه زه ستا د احسان په عوض کښې احسان کول غواړم. چه د فیصد په دی اندازه حساب سره تاته هدیه کړم، هغه له ددی نه کار اخستل جائز دی. (امداد الفتاوی ص ۱۶۶ جلد ۴) وهو الموفق

د عالم د پاره ضروری کتب خانه

سوال: دیو عالم دین دپاره کم از کم په حدیث، فقه او فتوی کښې کوم کتابونه ضروری دی، چه دهغه سره وی؟

المستفتی: مثل زاده ترلاندی ضلع مردان ۲۴ | صفر ۱۳۸۹ء

الجواب: کم از کم مشکوة شریف، جلالین شریف (۱) هدایه او سراجی

(۱) قال الامام ولی الله الدهلوی بل یکفی من علم الكتاب ان يكون قد ضبط تفسير المدارک او الجلالین او غیرهما ومن السنة ان يكون قد ضبط وحقق مثل کتاب المصابیح وعرف معانیه وشرح غریبه واعراب مشکله وتاویل معضله علی رای الفقهاء. (القول الجمیل للامام ولی الله الدهلوی ص ۲۰)

د جینکو پہ تعلیم باندی حدیث نہ استدلال او موجودہ تعلیمی ادارے

سوال: پہ موجودہ زمانہ کسب د جینکو پہ سکولونو او کالجونو کسب چہ غیر مخلوط کوم تعلیم ورکولی شی، آیا دا جائز دی؟ بعضی خواص ددی تعلیم قائل او عامل هم دی، اود ابوداؤد شریف دیو حدیث نہ استدلال کوی، غالباً دهغی الفاظ خہ داسی دی: الفلانیة علمت عائشة رضی اللہ عنہا ستاسو پہ نظر کسب بہ دا روایت پتہ نہ وی فی الحال ماتہ یاد نہ دی، نوآیا ددی روایت نہ دسجھو پہ موجودہ تعلیم باندی استدلال درست دی؟ امید دی چہ دسجھو دتعلیم پہ موجودہ طریقہ کار اوددی پہ مالها وما علیها بہ د آثار او سنن پہ رنرا کسب د جواب نہ مطمئن کری؟

المستفتی: میاں خلیل گل فاضل خیر المدارس زیارت کاکا صاحب ۲۴ جولائی ۱۹۷۳ء

جواب: واضحہ دی وی چہ: حدیث علمی حفصة رقية النملة کما علمتها الكتاب (رواه ابوداؤد والحاکم صححه) بظاہر حدیث لا تعلمون الكتاب (رواه البيهقي في شعب الايمان) سرہ معارضہ۔ فقال بعض الناس ان الحكم هي الحرمة والجواز مخصوص بالازواج المطهرات وقيل ان المحرم ضعيف ضعفه السيوطي والجواز غير مخصوص بالازواج المطهرات لان الخصائص لا يثبت بالاحتمال وهو المختار عند العلامة اللكهنوي ويؤيده على ورود الا نكار على من كن تعلمنها كما لا يخفى على من راجع الى مجموعة الفتاوى ص ۱۱۰، ۱۱۱ جلد ۱ فالراجع هو جواز تعلم الكتابة والاصل ان كل مباح يتلوع به الى الحرام جز ما او حراماً فيكون حراماً. والتجربة شاهدة على فساد دينهن في تلك المجامع الا ما شذ ونذر وبالجمله ان تعلم الكتابة وغيرها للنساء جائز لكن لا في تلك المجامع الجامعة للفسادات المشاهدة. ﴿ ۱ ﴾ نقط

(۱) ترجمہ: نوبعضی علماء فرمائی چہ ددی حکم دحرمت دی، او جواز ازواج مطہرات سرہ مخصوص دی، اوبعضو وئیلی دی چہ دمنع والا حدیث ضعیف دی چہ علامہ سیوطی دا ضعیف گر خولی دی، اود جواز حکم ازواج مطہرات سرہ مخصوص نہ دی، خکہ چہ خصوصیات احتمال سرہ نہ ثابتی۔ اود علامہ عبدالحی پہ نزدہم دامختار دی، پس دلیکلو تعلیم ورکولو جواز راجح دی اوپہ دی کسب اصل دادی چہ ہر مباح چہ ہغہ حرام جزماً یا جزماً کوی نوہغہ حرام وی، اوپہ موجودہ سکولونو او کالجونو کسب ددی ددین پہ فساد باندی تجربہ شاہدہ، الا ما شذ ونذر، پس خلاصہ داچہ د کتابت وغیرہ تعلیم نسجھو دپارہ جائز دی لیکن پہ موجودہ تعلیمی ادارو کسب دفساداتو دمشاہدی پہ وجہ جائز نہ دی۔ (وہاب)

شاگرد تہ قرآن اور ولو سرہ شاگرد استاد نہ شی جو ریڈی

سوال: یو استاد حافظ قرآن خیل شاگرد تہ دخیل شک ویستلوپہ وجہ قرآن پاک اوروی، آیا دی سرہ استاد باندی ددی شاگرد حقوق وغیرہ داستاذ پہ شان لازمیری یا نہ؟ او کہ استاد ددی شاگرد دادب لحاظ کوی نوہغہ تعلیمی حالت خرابیری نو ددی صورت خہ حل دی؟

المستفتی: قاری محمد خان اچھریاں ۱۰ دسمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: دی طریقہ سرہ اورولو سرہ استاذی شاگردی نہ ثابتیری۔ کما فی مراجعة جبرئیل علیہ السلام مع النبی صلی اللہ علیہ وسلم فی رمضان۔

د جینکو د تعلیم مسئلہ

سوال: (۱) کہ جینکئی پہ سکولونو کسب دی دپارہ تعلیم حاصلوی چہ داکترہ یا نرسہ جو رہ شی خکہ چہ دسجھو پہ علاج کولو کسب ددوی خدمت نہ انکار نہ شی کیدی، نوآیا دا جائز دی؟ (۲) کہ نسجھ دی دپارہ تعلیم حاصلوی چہ دکور ماحول صحیح اوساتی، او زیات نہ زیات مدول یا میترک تعلیم اوکری خو تعلیم دمعاش ذریعہ جو رہ نہ کری نو داسی کول خنگہ دی؟

(۳) سکول تہ چہ کومی جینکئی حی راحی، او اسلام د پردی حکم ورکوی نوپہ دی صورت کسب شرعی حیثیت خہ دی؟ (۴) کہ یوسری پہ خیل کور کسب خویندو اولونرو تہ تعلیم ورکوی، چہ پہ ہغی کسب دینیات، جغرافیہ، حساب، انگریزی، تاریخ وغیرہ وی، نوآیا پہ اسلام کسب بہ ددی ممانعت وی؟

(۵) زمونہ یوی جینی پہ سکول کسب مدول پاس کری دی، اوس پہ کور کسب دبخاری، مسلم او قرآن مجید مترجم شوق سرہ مطالعہ کوی، اونورو خلقوتہ ہم تعلیم ورکوی اود کور کارہم کوی، نو داسی تعلیم چہ پہ ہغی کسب انگریزی تہ ہم دخل وی خنگہ دی؟ (۶) کہ یوہ جینی دینی تعلیم سرہ انگریزی تعلیم ہم جاری اوساتی نوآیا دا جائز دی؟ (۷) مونہ اصل کسب د انگریزانو نہ نفرت کوو، یا دانگریزی نہ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: توکل خان پارہ چنار ۳۰/۱/۱۹۷۵ء

الجواب: محترم السلام علیکم نہ پس دی واضحه وی چه بنحو دیارہ تعلیم حاصلول یا اکثرہ جوړیدل وغیرہ بذات خود ناجائز نہ دی، البتہ په دی کښې بی پردگی، بی باکی، بی دینی وغیرہ دمفاسدوپه وجه دی لره ممنوع گرځوی، پس که کور وغیرہ کښې د انگریزی وغیرہ لوستلو انتظام کیږي شی نوپه دی کښې به څه خرج نه وی، او کومه جینی چه سکول کښې د انگریزی وغیرہ تعلیم حاصل کړی اوددی پورتنو مفاسدونه بیج شی نو جزوی طور سره به دی ته جائز وئیلې شی په حقیقت کښې اسلام د کافرانو دتهذیب خپلولو مخالف دی، دتعلیم اوتعلیم نه مخالف نه دی.

تبلیغ به د قیامت ورځې پورې کولې شی

سوال: زید وائی چه تبلیغ په هر مسلمان باندې اوبالخصوص په اوامر او نواهی کښې ضروری دی، اوبکر وائی چه اوس دتبلیغ فریضه ساقط شوي ده، ځکه چه دا دپیغمبر ﷺ خصوصیت وو، په امت باندې دا ذمه داری نشته، نوپه دی کښې دچا قول صحیح دی؟

المستفتی: محمد عبدالله مهمند ایجنسی ۳ | رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: بلغوا عني ولو آية (۱) وغیرہ نصوصو په وجه باندې به تبلیغ دقیامت ورځې پورې باقی وی، فقط

وهايت پنج پيرت او مودوديت حامل سړي استاذ جوړول

سوال: څه فرمائی علمائې دین دشرع متین ددی مسئلې باره کښې چه وهايتی، پنج پیری او مودودی عقائد لرونکې سړي استاذ جوړول څنگه دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: عبدالله مدرسه منبع العلوم میرانشاه ۱۶ | صفر ۱۴۰۹ هـ

الجواب: دوی سره دنیاوی تعلق ساتل ممنوع نه دی، البتہ دوی لره استاذ جوړول دفتني نه خالی نه دی. (۲) وهوالموفق

(۱) رواه البخاری (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۲ جلد ۱ کتاب العلم)

(۲) قال الامام شاه ولی الله الدهلوی: ان لا يصحب جهال الصوفية ولا جهال (بقیه حاشیه په راوانه صفحہ)

(بقیه حاشیه د تیرمخ) المتعبدین ولا المتقشفة من الفقهاء ولا الظاهرية من المحدثين ولا الغلاة من اصحاب المعقول والكلام بل يكون عالماً صوفياً زاهداً في الدنيا دائم التوجه الى الله منصباً بالاحوال العلية راغباً في السنة متبعاً لحديث رسول الله ﷺ واثار الصحابة طالباً لشرحها وبيانها من كلام الفقهاء المحققين المأثلين الى الحديث عن النظر واصحاب العقائد الماخوذة من السنة الناظرين في الدليل العقلي تبرعاً الخ (القول الجميل ص ۵۸ اذاب العالم الرباني)

قال الله تعالى:

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ
وَأَلَىٰ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ط

باب التقليد

باب التقليد

د اہل سنت والجماعت عقیدہ سائل ضروری دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دشرع متین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ عقیدہ د اہل سنت والجماعت موافق سائل ضروری دی یا نہ؟ یا کہ ہر خہ عقیدہ وی جواب را کری؟

المستفتی: قائم دین دھوک زمان میاں والی ۲۳/۷/۱۹۷۸

الجواب: د اہل سنت والجماعت عقیدہ سائل ضروری دی (۱) البتہ د سلفیہ فرقی تشددات نہ بیج کیدل ہم ضروری دی ابن تیمیہ، ابن قیم، محمد بن عبد الوہاب چہ د سلفیہ فرقی سربراہان دی ددی د تفرداتو نہ اہل سنت والجماعت نفرت کوی

صرف د اہل سنت والجماعت مذهب حق دی

سوال: آیا پہ دنیا کنبی صرف د اہل سنت والجماعت مذهب داللہ اود اللہ رسول ﷺ پہ نزد قابل قبول دی یا بل خہ مذهب ہم شتہ؟ د وہابی مذهب او حنفی مذهب پورہ وضاحت کولو سرہ د شکریہ موقع را کری۔

المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: حق صرف دا یوم مذهب دی یعنی د اہل سنت والجماعت والا مذهب وہم متبعوا الاثمة الاربعة و اهل الحديث الغير الغلاة، او وہابیان کوم چہ دمحمد بن عبد الوہاب پیروی کوی، پہ خوار جو کنبی داخل دی او مبتدع دی (۲) (شامی ص ۳۳۹ جلد ۳ باب البغاة) او کوم اہل حدیث چہ غلاة دی تقلید تہ شرک او حرام وائی، ائمہ تہ اصنام او ارباب وائی نوہغہ ہم مبتدع دی۔ وهو الموفق

(۱) عن العریاض بن ساریہ قال صلے بنا رسول اللہ ﷺ..... فقال..... فلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور..... الخ الحديث. وعن عبد الله بن عمر قال قال رسول الله ﷺ..... وتفترق امتي على ثلاث وسبعين ملة كلهم في النار الا ملة واحدة قالوا من هي يا رسول الله قال ما انا عليه واصحابي. وفي رواية احمد وابي داود عن معاوية ثنتان وسبعون في النار وواحدة في الجنة وهي الجماعة وانه سيخرج في امتي اقوام تتجاري بهم تلك الاهواء كما يتجاري الكلب بصاحبه لا يقى منه عرق ولا مفصل الادخله (مشكوة المصابيح ص ۳۰ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة) (۲) قال ابن عابدين اتبع عبد الوهاب الذين خرجوا من نجد وتغلبوا على الحرمين و (بقية حاشيه به راروا نه صفحه)

د مقلد د بل امام پہ رائی باندی چلیدل

سوال: کہ یوسری د یو امام تقلید کوی نوہغہ دیارہ دبل امام پہ رائی باندی دچلیدلو جواز شتہ یا نشتہ؟

المستفتی: سیف الرحمن پشاور یونیورسٹی ۱۹۶۹/۲/۹

الجواب: فقہائی کرامو لیکلی دی چہ کوم سری مقلد شخصی نہ وی او مقلدینو او ائمہ تہ بدنہ وائی، نو دا غیر مقلد غیر غالی اہل سنت والجماعت کنبی داخل دی اودائی ہم لیکلی دی چہ د اتباع ہوئی پہ وجہ دبل امام متبع کیدل ناجائز دی۔ اود آسان حکم د اتباع پہ بنیاد باندی مختلف فیہ دی، اود اہل (اہل اجتہاد) دیارہ قوت دلیل اود ضرورت پہ وخت بلا تقلید جائز دی (۱) وهو الموفق

تقلید واجب لغیرہ دی

سوال: (۱) فخر الامثال والاقران قدوة السالکین والعارفین جناب شیخ الحدیث صاحب مدظلہ چہ میزایند آن حضرات در بارہ شخصے کہ از مذہب اربعہ ہر یکے کہ بطبعیت او موافق باشد معمول گرداند

(بقیہ حاشیہ) كانوا يتحلون مذهب الحنابلة لكنهم اعتقدوا انهم هم المسلمون وان من خالف اعتقادهم مشركون واستبا حواذلك قتل اهل السنة وقتل علمائهم حتى كسر الله تعالى شوكتهم وخرّب بلادهم وظفر بهم عساكر المسلمين..... وحكم الخوارج عند جمهور الفقهاء والمحدثين حكم البغاة وذهب بعض المحدثين الى كفرهم قال ابن المنذر ولا اعلم احداً وافق اهل الحديث على تكفيرهم..... ذكر في المحيط ان بعض الفقهاء لا يكفر احداً من اهل البدع الخ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۹ جلد ۳ مطلب فی اتباع عبد الوہاب الخوارج فی زماننا باب المرتد)

(۱) قال ابن عابدين ولوان رجلاً برئ من مذهبه باجتهاد وضع له كان محموداً ما جوراً اما انتقال غيره من غير دليل بل لما يرغب من غرض الدنيا وشهوتها فهو المذموم والا ثم المستوجب للتأديب والتعزير لا تركابه المنكر في الدين واستخفافه بدينه ومذهبه..... وفي اخر التحرير للمحقق ابن الهمام مسئلة لا يرجع فيما قلد فيه اى عمل به اتفاقاً وهل يقلد غيره في غير المختار نعم للقطع بانهم كانوا يستفتون مرة واحدة و مرة غيره غير ملتزمين مفتياً واحداً فلو التزم مذهبا معينا كابى حنيفة والشافعى فليلزم لا وقيل مثل من لم يلتزم وهو الغالب على الظن لعدم ما يوجب شرعاً..... ليس للعامى ان يتحول من مذهب الى مذهب ويستوى فيه الحنفى والشافعى.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۰۹ جلد ۳ مطلب فی ما اذا رتحل الى غير مذهبه)

واز علوم وفنون کلیۃ ماہر بنود یا بود؟ (۲) آنحضرت در بارہ تقلید دلائل از کتاب اللہ و سنت رسول اللہ مستحکم تحریر فرمائے کہ تقلید را در جہ وجوب است یا سنت یا استحباب یا نہ برائے شخص خواہ عالم باشد یا جاہل؟ بینو لو توجروا المستفتی: مولوی رحمان الدین شمس خان تالاش دیرپائیں

جواب: (۱) برائے اہل (اہل اجتہاد) جائز است ورنہ در اتباع ہوئی داخل است۔ ﴿۱﴾

(۲) قال اللہ تعالیٰ فاسئلوا اہل الذکر ان کتم لا تعلمون۔ ﴿۲﴾ واطلاق الکتاب یشمل السؤال عن الواحد فی کل کما لا یابی عن شمول السؤال عن الغیر المعین ویدل علی الجواز وقوع ذلک فی خیر القرون من غیر نکیر ثم هو واجب لغيره وان کان مستحباً فی نفسه۔ ﴿۳﴾

د ضرورت پہ وخت پہ غیر مذهب او مسلک باندی فتویٰ ورکول

سوال: الی حضرت العالیۃ المحترم شیخ الحدیث مفتی صاحب دامت برکاتہم۔

اما بعد هل يجوز لنا ان نفتی على مذهب غير امامنا ابا حنیفة ام لا؟ وان جاز ففي اي موضع

يجوز وفي اي موضع لا يجوز؟ فقط والسلام

المستفتی: سید صفوة اللہ بلوچستانی متعلم حقانیہ اکوڑہ خٹک

﴿۱﴾ قال ابن عابدین ولو کان رجلاً بری من مذهبہ باجتہاد وضح له کان محموداً ماجوراً اما انتقال غیرہ من غیر دلیل بل لما یرغب من عرض الدنیا وشہوتها فہو المذموم الاثم المستوجب للتأدیب والتعزیر لارتکابه المنکر فی الدین واستخفافہ بدينہ ومذهبہ الخ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۰۹ جلد ۳ قبیل مطلب العامی لا مذهب له)

﴿۲﴾ (پ: ۱۳ سورة النحل رکوع: ۱۲ آیت: ۳۳)

﴿۳﴾ قال ابن عابدین عن الفتاویٰ النسفیۃ الثبات علی مذهب ابی حنیفہ خیر واولیٰ قال وهذه الکلمۃ اقرب الی الالفۃ..... قال شارحہ المحقق ابن امیر حاج بل الدلیل الشرعی اقتضی العمل بقول المجتہد وتقلیدہ فیہ لیمّا احتاج الیہ وهو فاسئلوا اہل الذکر والسؤال انما یتحقق عند طلب حکم الحادثۃ المعنیۃ فاذا ثبت عنده قول المجتہد وجب عملہ بہ واما التزامہ فلم یتثبت من السمع اعتباره ملزماً الخ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۰۹ جلد ۳ مطلب فیما اذا ارتحل الی غیر مذهبہ باب التعزیر)

جواب: قلت بتو فیقہ نعم جاز الافتاء والقضاء بمذهب الغیر عند الضرورة ﴿۱﴾ قال العلامة الشامی فی ردالمحتار ص ۲۳۹ جلد ۴ وفي جامع الفصولین قد اضطرب آراءہم و بیانہم فی مسائل الحکم للغائب و علیہ و لم یصف و لم ینقل عنہم اصل قوی ظاہر ینی علیہ الفروع بلا اضطراب ولا اشکال فالظاهر عندی ان یتأمل فی الوقائع و یحتاط ویلا حظ الحرج والضرورات فیفتری بحسبہا جواز أو فسادا (الی ان قال) دفعا للحرج والضرورات وصيانة للحقوق عن الضیاع مع انه مجتہد فیہ ذهب الیہ الائمة الثلاثة الخ وفي المجلد الثالث ص ۳۵۶ ﴿۲﴾ عن القہستانی لو افتی بہ (مذهب احمد) وفي موضع الضرورة لا بأس بہ علی ما اظن۔ فقط

د مذاہب اربعہ حصر امرتکوینی دی تشریحی نہ دی

سوال: نرجوا منکم ان ترسلوا الینا دلیل حصر المذاہب الاربعۃ و اثبات الطرق الاربعۃ و تقلید ہا وغیرہا رد اعلیٰ غیر المقلدین و سائر فرق الضالین و المضلین؟

المستفتی: مولوی عماد الدین حرکت انقلاب اسلامی افغانستان..... ۷/ربیع الاول ۱۴۰۲ھ

جواب: الحصر فی المذاہب الاربعۃ امرتکوینی۔ لیس امراً شرعياً حتی تقیم علیہ الدلائل۔ نعم تعامل خواص الامۃ وقع علی التقليد الشخصی لا سيما علی تقلید الائمة ﴿۱﴾ قال فی البشری لارباب الفتویٰ اعلم انه لا يجوز الحکم والافتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الائمة الا فی ثلاثۃ مواضع الاول عند الضرورة دون التشہی والتلہی فانه حرام کما حرم الحکم الملقق الخارق للاجماع فی عمل واحد کالحکم بصحة وضوء من ترک الترتیب..... والثانی انه جاز الافتاء بالمرجوح وبمذهب سائر الائمة عند صحة الحديث فیہ ای عند کون الحديث المخالف ثابتاً سنداً ومتأ غیر منسوخ و غیر معلول و غیر معارض بحديث آخر..... والثالث انه جاز الافتاء بالمرجوح و غیرہ عند تبدل العرف کما فی معین الحکام عن القرافی الخ (البشری لارباب الفتویٰ ص ۱۵، ۱۶، ۱۷، الفصل السادس) (و ہکذا فی شرح عقود رسم المفتی لابن عابدین الشامی)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۷۷ جلد ۴ مطلب المسائل التي يكون القضاء فيها علی الحاضر الخ)

الاربعة واما للطرق فلا ينحصر في الاربعة لا شرعاً ولا تكويناً ولا تعاملًا. وهو الموفق (۱)
پہ دی دور کسبی چاہے د مذهب نہ رجوع جائز نہ دہ

سوال: رجوع از مذہب احتاف چہ علم دارد؟

المستفتی: قاری حافظ شریف احمد خفی مہاجر پشاور..... ۱۹۸۹ء/۹/۲۳

جواب: شخص کہ مقلد یکا زائمہ اربعہ باشد رجوع بعدم تقلید کند لائق تعزیر است۔

۱ البتہ شخص محقق کہ اہل فہم و نقد (صاحب اجتہاد) باشد رجوع بہ مذہب امام کردہ ع
شود (۲) لیکن این نوع مثل عنقا مفقودست ۔

د غیر مجتہدینو د تقلید نہ انکار جہل مرکب دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین د شرع متین دہغہ سری بارہ کسبی چہ ہفہ
مسالك اربعہ حق گنری، او ورسرہ داهم وائی چہ پہ دوی کسبی دیو تقلید ہم
ضروری نہ دی بلکہ خہ چہ پہ قرآن کسبی مبخی تہ راشی پہ ہغی باندي عمل
کول پکار دی دداسی سری خہ حکم دی؟

المستفتی: زاهد قادر متعلم دارالعلوم حقانیہ اکوړہ خټک..... ۱۹۹۰ء/۵/۱۵

(۱) حضرت مولانا مفتی اعظم محمد فرید دامت برکاتہم فرمائی: تقلید شخصی پہ خیر
القرون کسبی بلانکیر موجود وو، دائمہ اربعہ پہ ژوند کسبی بہ ددوی تقلید کیدلو نو دابہ
منکر نہ وی او پہ تقلید شخصی باندي سلفاً خلفاً تعامل شوي دي، نو دابہ حسن وی.

لحدیث ماراہ المومنون حسنا فهو عندالله حسن رواہ المحدثون موقوفا علی ابن مسعود وجعلہ الامام محمد
مرفوعاً فی بلاغاتہ. او پیغمبر علیہ السلام فرمائی اتباعوا السواد الاعظم (رواہ ابن ماجہ) او سواد
اعظم خواص دامت مثلاً محدثین، مفسرین، فقہاء، شارحین د احادیثو او مصلحین،
مقلدین وو تقلید شخصی سرہ. (مقالات ص ۳۰ تتمہ مسئلہ تقلید)

(۲) قال ابن عابدین ولو ان رجلاً برئ من مذهبه باجتهاد وضح له كان محموداً ماجوراً اما انتقال غيره
من غير دليل بل لما يرغب من غرض الدنيا وشهوتها فهو المذموم الآثم المستوجب للتأديب والتعزير
لارتكابه في الدين واستخفافه بدينه ومذهبه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۰۹ جلد ۳ مطلب فيما اذا ارتحل الى غير مذهبه)

الجواب: داسری کہ داجتہاد درجی تہ نہ وی رسیدلی نو جاہل مرکب دی (۱)
وهو الموفق

د موجودہ دور غیر مقلدینو تہ جمات او مدرسی د پارہ خانی
ورکول ائمہ دین تہ د کنخلو او بد رد وئیلو اہہ جوړول دی

سوال: زمونږ پہ علاقہ کسبی دخو کالو راسی دوه سری غیر مقلد شوی دی دوی د
عام خلقو پہ زړونو کسبی شکوک او شبہات اچوی، د تقلید مذمت او شر او فساد
خوړوی، اوس ہم دا خلق دا حنافو پہ دی کلی کسبی دیو جدا جمات بنیاد ایخودل
غواری، نو حنفیت پریخودل غیر مقلد جوړیدل د شریعت پہ روسرہ څنگہ دی؟
اود مقلدینو پہ کلی کسبی د غیر مقلدینو جمات او مدرسه جوړول خہ حکم لری؟
المستفتی: عبدالوہاب گندف صوابی مردان ډویژن ۲۲۰۰ ذی قعدہ ۱۴۰۸ھ

الجواب: دا خلق اہل حدیث نہ دی دا د شرالقرون د بی واگو (آزاد) خلقو مقلدین
دی او بدتر مقلدین دی، دا خلق د سواد اعظم نہ د خارج کیدو باوجود سواد
اعظم ملامت کوی، بہر حال دوی تہ جمات یا مدرسی د پارہ خانی ورکول سواد
اعظم او ائمہ دین تہ د کنخلو او بد رد وئیلو اہہ جوړول دی (۲) وهو الموفق

بغیر د خہ وجی نہ د احنافو مذهب پریخودل د تعزیر لائق دی

سوال: یک مسلمان وختی مذہب کہ بتوسط دینار و در اہم مذہب خود را ترک میکند از خطر خود را بانی جوړمیکند۔
آں شخص چہ حکم دارند؟ آن واقعہ در کمپ ہائے مہاجرین افغانستان اکنون واقع است۔ چہ حکم دارند؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: باز محمد مہاجر افغانستان..... ۱۹۸۶ء/۱۲/۲۴

(۱) قال ابن عابدین قلت و ايضاً قالوا العامي لا مذهب له بل مذهبه مذهب مفتيه و علله في شرح التحرير بان
المذهب انما يكون لمن له نوع و نظر و استدلال و بصر بالمذاهب على حسب اول من قرأ كتابا في فروع فلك
المذهب و عرف فتاوى امامه و اقواله و اما غيره ممن قال انا حنفي لم يصر كذلك بمجرد القول كقوله انا فقيه
او نحوي..... يدل لذلك ما في القنيه رامن البعض كتب المذهب ليس للعامي ان يتحول من مذهب الى مذهب و
يستوي فيه الحنفي و الشافعي. (ردالمحتار ص ۲۰۹ باب التعزير مطلب العامي لا مذهب له)

(۲) قال ابن عابدین قوله ارتحل الى مذهب الشافعي يعزري اذا كان ارتحاله لا لغرض محمود شرعاً لما في
التأخر خفيه حكى ان رجلاً من اصحاب ابی حنيفة خطب الى رجل من اصحاب الحديث ابنته في عهد ابی بكر
الجوز جاني فابي الا ان يترك مذهبه فيقرأ خلف الامام ويرفع يديه عند الانحطاط ونحو ذلك فاجابه فزوجه فقال
الشيخ بعد ما سئل من هذه و اطرق رأسه النكاح جائز ولكن اخاف عليه ان يذهب ايمانه وقت النزاع لانه استخف
بمذهبه الذي هو حق عنده وتركه لاجل جيفة منتنة ولو ان رجلاً برئ من مذهبه باجتهاد وضح له كان محموداً
ماجوراً اما انتقال غيره من غير دليل بل لما يرغب من غرض الدنيا وشهوتها فهو المذموم الآثم المستوجب للتأديب
لارتكابه في الدين واستخفافه بدينه ومذهبه..... قلت و ايضاً قالوا العامي لا مذهب له بل مذهبه مذهب
مفتيه و علله في شرح التحرير بان المذهب انما يكون لمن له نوع نظر و استدلال و بصر بالمذاهب على حسب الخ
(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۰۹ جلد ۳ باب التعزير)

جواب: شخص که مذہب امام ابوحنیفہ رحمۃ اللہ علیہ ترک کند لائق تہذیب است۔ خصوصاً کہ برائے حصول مال باشد۔
کما فی شرح تنویر مع رد المحتار ص ۲۶۳ جلد ۳ ارتحل الی مذہب الشافعی یغزر ای اذا کان
ارتحاله لا لغرض محمود شرعاً لما فی التاتر خانہ حکمی ان رجلاً من اصحاب ابی حنیفہ خطب
الی رجل من اصحاب الحدیث ابنته فی عهد ابی بکر الجوز جانی فابی الا ان یتربک مذہبه فبقراً
خلف الامام ویرفع یدیه عند الانحطاط و نحو ذلك فاجابه فزوجه فقال الشیخ بعد ما سئل عن
هذه واطرق رأسه النکاح جائز ولكن اخاف علیه ان یذهب ایمانه وقت النزاع لانه استخف
بمذہبه الذی هو حق عنده وترکه لاجل حیفه منتنة ﴿۱﴾ و هو الموفق

تقلید واجب لغیرہ دی امام ابوحنیفہ محدث کبیر وو

سوال: (۱) مسئلہ تقلید ثابت است یا نہ؟ (۲) اقرار شدہ امام اعظم سترہ (۱۷) احادیث یادداشتہ است ایں موضوع
حقیقت دارو یا نہ؟

المستفتی: محمد ولی ترکستانی افغانستان..... ۱۳/۱۰/۱۹۸۵

جواب: تقلید شخصی خصوصاً برائے عوام لازم و واجب لغیرہ است ﴿۲﴾ و امام ابوحنیفہ محدث کبیر بود استدلال از
حدیث و جواب احادیث خصم بغیر از محدث کبیر کردہ نمے شود ﴿۳﴾ و هو الموفق

﴿۱﴾ (رد المحتار ص ۲۰۸ جلد ۳ مطلب فی ما اذا ارتحل الی غیر مذہبه باب التعزیر)

﴿۲﴾ قال الله تعالى ولو ردوه الى الرسول والى اولى الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم (النساء)
تقلید یہ خیر القرون کنبی بلا نکیر موجود وو، یہ دی باندی سلفاً خلفاً تعامل شوی
دی، نودابہ حسن وی، حدیث ماراه المؤمنون حسناً فهو عند الله حسن رواه الخدثون موقوفا علی ابن
مسعود وجعله الامام محمد مرفوعاً فی بلاغاتہ، حجت قرآن او حدیث دی او ائمہ دوحی
عبارت، اشارت، دلالت، اقتضاء او اعتبار شارحین دی شارعین نہ دی، استاذان دی
ارباب نہ دی، والتفصیل فی المقالات للشیخ محمد فرید دامت برکاتہم.

﴿۳﴾ امام ابوحنیفہ حدیث د حدیث یہ وجہ پر پردی د رائی یہ وجہ نہ، داسی یومثال ہم
خوک نہ شی پیش کولی چہ یہ ہغی کنبی امام صاحب د رائی یہ وجہ حدیث پر یخچ وی
والدلیل علی کونہ محلثا کبیراً المسند للامام اعظم، واما یقولون المخالفین ان الاحادیث الامام الاعظم لیس
بموجود فی البخاری والمسلم، فنقول ان الحجة حدیث ثابت لا البخاری والمسلم فهم لیس باهل الحدیث بل هم
اهل البخاری، واما المقولتان الصحيح البخاری اصح الكتب بعد كتاب الله، فهذه المقولة لا فی القرآن ولا فی
الحدیث ولا فی خیر القرون لكن قالها احد فی شر القرون.
(والتفصیل فی المقالات للشیخ محمد فرید دامت برکاتہم) (از مرتب)

یہ خلورو مذاہبو کنبی حصر تکوینی دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زمونہ یہ علاقہ کنبی
داسی خلق موجود دی چہ ہغوی بالکل د خلور مذہبونو نہ منکر دی او وائی
چہ دا مذہبونہ د کوم خائی نہ راغلی دی، اوس ستاسویہ خدمت کنبی عرض
دی چہ ددی خلور مذہبونو ثبوت بیان کری اود شکریہ موقعہ را کری؟
المستفتی: مولانا سراج الدین مدین سوات..... ۸/۱۰/۱۹۷۵

الجواب: یہ قرآن او حدیث کنبی قول احکام عبارتہ او صراحۃ مذکور دی
بعضی حکیم مطلق اشارۃ وغیرہ ذکر کری دی، چہ د اعتبار او رائی گنجائش
پاتی شی، او ورثۃ الانبیاء تہ د جہد او اجتهاد موقع ملاؤشی، اومت د
مشقت نہ خلاص شی، بہر حال صحابہ رضی اللہ عنہم یہ مقام د رائی کنبی خیلی رائی
ہنکارہ کری، او یہ دغہ رائی کنبی ائمہ مجتہدینو انتخاب او کرو، تکوینی
طور سرہ دہغی نہ خلور آراء مشہور شوی، او باقی یا ختم شوی یا دہغی
پیروی کونکی دیر کم پاتی شو، خلاصہ دا چہ یہ دی خلور مذہبونو کنبی
انحصار یو تکوینی امر دی، او ممکن نہ چہ دامت تعامل اود خواصو
داستحسان یہ وجہ تشریعی امروی، و هو الموفق

د دیوبند د اکابرینو یہ مینخ کنبی اختلاف یہ

ترجیح یا توجیہ کنبی وی اصول کنبی نہ وی

سوال: علمائی دیوبند چہ ورتہ علماء حق وئیلی شی سرہ ددی چہ یہ یومسلك
باندی متفق دی بیہم بعضی د بعض سرہ اختلاف ساتی، مثلاً یہ حیات وغیرہ
کنبی، نودا اختلاف ولی دی، او یہ دی کنبی مونہ دچا او منو؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: صوفی لعل خان..... ۲/۵/۱۹۷۰

الجواب: واضحہ دی وی چہ د دیوبند دتولو اکابرینو مسلك یودی، و هو مسلك
اهل السنة والجماعة، البتہ بعض داسی مسائل چہ د قدیم نہ مختلف فیہ دی
مثلاً سماع موتی او یا بالکل جدید مسائل دی مثلاً مسئلہ د صلاة بالہ
مکبر الصوت (لا و سپیکر) و رد السلام عند الاستبراء، نو یہ داسی مسئلو
کنبی اختلاف یہ حقیقت کنبی ترجیح او توجیہ کنبی اختلاف دی، چہ دا

بہر حال د اہل سنت والجماعت سرہ متصادم نہ دی.

او چونکہ مسلک د حیات جسمانی مسئلہ د دواوپہ نزد ثابتہ ده.
(۱) وهی من الضروریات. لهذا ددی په کیفیت کنبی اختلاف نشته.
لأنها من النظریات و اکثر الاکابر قائلون بالاولی و هو المؤید بروایات اوردها البیهقی فی

رسالته فلیراجع. وهو الموفق

(۱) علامه محمد قاسم نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: بالفعل گوش نهادن دا خبره ده چه
دانبیاء کرام علیہم السلام خصوصاً د سرور انبیاء علیہم السلام په خصائصو کنبی غور
اوسوچ او کړی نود متوسط ذهن خاوندانوته هم د بقاء حیات په نسبت د خصائصو
او مذکوره خواصو باعث انشراح خاطر کیږی، ددی خبری تشریح داده چه لکه
څنگه اختلاف اوضاع..... دغسې سلامت اجساد انبیاء علیہم السلام علی الدوام
او حرمت ابدی نکاح ازواج مطهرات رضوان الله علیهم اجمعین او عدم توریث
انبیاء علیهم السلام نه ذهن د ارباب حدس اول خودی طرف ته منتقل کیږی چه دا
مذکوره احکام او ثمرات د حیات دی، اوددی خبری د بیان نه پس چه دا امور ثلاثه
ثمرات د حیات دی. الخ

(آب حیات ص ۲۲ للحجة الاسلام آية من آیات الله حضرت قاسم نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ)

کتاب

ما يتعلق

بالقرآن والتفسير

کتاب مایتعلق بالقرآن والتفسیر

پہ قرآن مجید کنبی د تکلیف بمالایطاق حکم

سوال: خہ فرمائی علمائی دین پہ دے مسئلہ کنبی چہ پہ قرآن مجید کنبی چرتہ دے طرف تہ اشارہ ملاویری چہ اللہ تعالیٰ د بندہ گانو د طاقت نہ زیات حکم ہم ورکری وی؟ وضاحت اوکری.

المستفتی: حنیف اللہ دی آئی خان فاضل بنوری تباؤن کراچی

الجواب: پہ جلالین شریف کنبی لیکلی دی:

ولا تحمل علينا اصراً كما حملته على الذين من قبلنا من قتل النفس في التوبة واخراج ربع

المال وقرض موضع النجاسة انتهى بحذف يسير.

اودا عسیردی (۱) د طاقت نہ زیات نہ دی (۲) فافهم

قرآن تہ نظم و نیل

سوال: زمونہ پہ علاقہ کنبی د بعضی شاعرانو عقیدہ دہ چہ قرآن مجید ہم نظم دی، لکہ چہ یو کتاب کنبی لیکلی دی چہ، نام خگر خون، دا دایوب صابر تصنیف دی. د قرآن بارہ کنبی ددوی الفاظ دادی:

،،خہ ازاد نظم د غزل نہ زیات گران شی گنرم، غزل ماتہ داسی یو صندوق بنکاری چہ پہ جوړو جارو تختو کنبی میخونہ تیک و هلو نہ پس تیارولی شی...

(۱) (جلالین پاره: ۳ سورة البقره رکوع: ۸ آیت: ۲۸۲)

(۲) قال الملا علی قاری ومنها ان تکلیف مالا یطاق غیر جائز خلافاً للاشعری لقوله تعالى "لا یكلف الله نفساً الا وسعها" ای طاقتها. واختلف اصحابه فی وقوعه. والا صح عدم الوقوع ثم تکلیف مالا یطاق، هو التکلیف بما هو خارج عن مقدور البشر کتکلیف الاعمی بالابصار والزمن بالمشی بحیث لو اتی به یشاب ولو ترکہ یعاقب..... واما قوله تعالى "ربنا ولا تحملنا مالا طاقة لنا به" فاستعاذه عن تحمیل مالا یطاق لاعن تکلیفه اذ عندنا یجوز ان یحمله جبلاً لا یطیقه بان یلقى علیه فیموت ولا یجوز ان یکلفه بحمل جبل بحیث لو فعل یشاب ولو امتنع یعاقب الخ.

(شرح الفقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۲۱ تکلیف مالا یطاق غیر جائز)

قال الله تعالى:

وهذا

ذِكْرٌ مِّمَّا أَنْزَلْنَاهُ ط

أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ع

اوپہ دی کنبی ماتہ ازاد نظم له ٲولونه خہ کتاب د الله یعنی قرآن بنسکاری د.
ازاد نظم د الهام سرہ براہ راست تعلق دی .

کوم سړی چہ د قرآن بارہ کنبی دا عقیدہ ساتی چہ ماتہ دٲولونه بنسہ
ازاد نظم قرآن یعنی کتاب الله پہ نظر راخی اود ازاد نظم الهام سرہ براہ
راست تعلق دی، نوددی سړی بارہ کنبی خہ حکم دی؟

المستفتی: بادشاہ گل لاجی کوهات ۱۷۱۲/۱۹۸۶

الجواب: د السلام علیکم نہ پس دی واضعہ وی چہ شاید ددی مؤلف د نظم
نہ مراد مقفی کلام وی (۱) عربی شعر نہ وی، پس داسی محتملاتونہ د کفر
یا د زندقہ فتویٰ ورکول نامناسب دی. و هوالموفق

پہ .. ختم الله علی قلوبہم .. باندي داشکال جواب

سوال: مونږ داوخت پہ یو غیر آباد ځنگل کنبی د فوجی پہ غرض سرہ ملازمت
کنبی مشغول یو، مونږ سرہ دیو درمیانه درجی امام دی، دلته څوک عالم نشته،
مونږ ددی امام نہ تفسیر شروع کړی دی، کله چہ مونږ دی آیت .. ختم الله علی
قلوبہم، تہ اور سیدو، نو زمونږ پہ ملگرو کنبی یو کس او وئیل چہ هر کله ددی
کافرانو پہ زړونو باندي مہرونہ لگیدلی دی نوبیا ددوی خہ غلطی دہ چہ دوی
تہ عذاب ملاویږی، وضاحت سرہ مسئلہ اولیکئی اود شکریہ موقعہ را کړی؟

المستفتی: حولدار رشید خان اینجر ۲۵ بلوچ رجمنٲ

سی، ای، پی، او هیډ کوارٲر کمپنی ۲۴ شعبان ۱۴۰۳ھ

الجواب: دا یوہ باریکہ مسئلہ دہ پہ دی باندي پوهیدو دپارہ تاسوپہ دی
مثال باندي نظر واچوئ. چہ یوسړی چرس او څکل نود عادت پخیدونہ
مخکنبی ددہ نہ د توبی اود واپس کیدو امید کیدي شی او کله چہ پوخ
عادی شی نودې تہ پہ زړہ وغیرہ باندي مہر لگول وائی. (۲) و هوالموفق

(۱) قال العلامة آلوسی نا النبى لا کذب انا ابن عبد المطلب، لانا لانسلم انه شعر فقد عرفوه بانه الکلام
المقفى الموزون على سبيل القصد وهذا مما اتفق له عليه الصلاة والسلام من غير قصد لوزنه ومثله يقع كثيرا فى
الکلام المشور ولا يسمى شعرا ولا قائله شاعرا. (تفسير روح المعاني ص ۷۱ جلد ۱۳ سورة يس: ۲۹)
(۲) قال العلامة آلوسی ثم ان اسناد الختم اليه عز وجل باعتبار الخلق والذم والتشيع الذى تشير اليه الآية
باعتبار كون ذلك مسيبا عما كسبه الكفار من المعاصي كما يدل عليه قوله تعالى بل طبع الله عليها بكفرهم
..... اقول ان ماهيات الممكنات معلومة له سبحانه اذ لا فهى متميزة فى انفسها تميزا ذاتيا غير مجعول لتوقف
العلم بها على ذلك التميز وان لها استعدادات ذاتية غير مجعولة ايضا مختلفة الاقتضاءات. (بقية حاشية به رواه صفحه)

د شیعہ سنی مشترکہ ترجمہ مخالفت پہ هر سنی باندي ضروری دي

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلې بارہ کنبی چہ د حکومت پاکستان د
وزارت تعلیم د طرفہ مشترکہ ترجمہ د قرآن مجید (شیعہ سنی) د امت د اتحاد
دپارہ کولې شی، چونکہ شیعہ گمان قرآن محرف گنړی، آیا دوی سرہ د قرآن
ترجمہ جائز دہ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: حفیظ الرحمن شارع عثمان،

علی ستړیت چوهرپریاں راوالپنډی ۱۹۸۷/۱۲/۹

الجواب: د قرآن د تحریف عقیدہ د اهل تشیع پہ نزد د مسلمات او متواترات
ځنې دہ، ددوی پہ مشهور کتاب تفسیر صافی کنبی لیکلی دی:

المستفاد من مجموع هذه الاخبار وغيره من الروايات من طريق اهل البيت عليهم السلام
ان القرآن الذى بين اظهر ناليس بتمامه كما انزل على محمد ﷺ بل منه ما هو خلاف ما
انزل الله ومنه ما هو مغير ومحرف وانه قد حذف منه اشياء كثيرة منها اسم على فى كثير من
المواضع ومنها غير ذلك.

بلکہ تردې پورې لیکي چہ پہ قرآن پاک کنبی اویا زړہ آیاتونہ دی.

كما فى اصول الكافى ص ۶۷۱ عن ابي عبد الله قال ان القرآن جاء به جبرئيل الى محمد
سبعة عشر الف آية.

که چرته شیعہ گانو د قرآن د تحریف نہ انکار کړي دي نو هغه هم پہ
تقیہ باندي مبنی دي او تقیہ ددوی پہ نزد دومره مؤکد دہ چہ ددی نہ بغیر
چاته مسلمان هم نہ وائی. لا دين لمن لا تقية له ولا ايمان لمن لا تقية له. (اصول
کافی ص ۴۱۴) پس دا مشترکہ ترجمہ به د شیعہ گانو د کفریاتو او تحریفاتو
د قابل اعتناء کیدو کامیابه ذریعہ جوړه شی، پہ هر سنی باندي ددی مخالفت
ضروری دي. (۱) و هوالموفق

(بقية حاشية د ترمخ) والعلم الا لهی معلق بها كاشف لها على ما هي عليه فى انفسها من اختلاف استعداداتها التى
هى من مفاتيح الغيب التى لا يعلمها الا هو. واختلاف مقتضيات تلك الاستعدادات فاذا تعلق العلم الا لهی بها
على ما هي عليه مما يقتضيه استعدادها من اختيار احد الطرفين الخير والشر تعلقت الارادة الالهية بهذا الذى
اختاره العبد بمقتضى استعداد الخ. (تفسير روح المعاني ص ۲۱۷ جلد ۱ آيت ۱۰: ۶ سورة البقرة)
وقال الملا على قارى واما التكليف بما هو ممتنع لغيره كما يمان من علم الله انه لا يؤمن مثل فرعون وابى
جهل وابى لهب وسائر الكفار الذين ماتوا على الكفر فقد اتفق الكل على جوازه ووقوعه شرعا.
(شرح فقه الاكبر ص ۱۳۱ جلد ۱ للملا على قارى تكليف ما لا يطاق)

(۱) عن ابن عباس رضى الله عنه قال قال رسول الله ﷺ من قال فى القرآن براه فليتبوأ مقعده من النار
وفى روايه من قال فى القرآن بغير علم فليتبوأ مقعده من النار رواه الترمذى.

(مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۵ جلد ۱ کتاب العلم)

آیت ..ويعلم ما فی الارحام.. اود مشین پہ ذریعہ د بچی تر اومادہ معلومول
 سوال: داسی مشین ایجاد شوې دې چه هغه په رحم کښې دننه د تر اومادہ پته ورکوی، تقریباً یقینی طور باندې مونږ ته ددې آلې متعلق معلومات شوی دی نویبا د کلام الہی ..ويعلم ما فی الارحام.. به څه مطلب وی؟

المستفتی: ارشد علی پیرانګ چار سده ۱۹۹۰ء | ۲۱۰

الجواب: واضحه دې وی چه کوم معلومات د مشینونو په ذریعہ حاصلیږي هغې ته په شریعت کښې ظن وائی علم او یقین ورته نه وائی او چونکه په هر مشین کښې دا احتمال موجود وی چه خراب نه وی، لہذا ددې احتمال په وجه دې ته یقین نه وئیلې کیږي (۱) وهوالموفق

د شیعہ سنی مشترکہ د قرآن د ترجمې گنجائش نشته

سوال: څه فرمائی علمائې دین په دې مسئلہ کښې چه د حکومت پاکستان د وزارت تعلیم د طرفہ مشترکہ د قرآن مجید ترجمہ (شیعہ سنی) اتحاد دپارہ لیکلې کیږي او غالباً څه حصہ ئې پوره شوې هم ده. اوس عرض دادې چه شیعہ گان د قرآن د تحریف قائل دی اود موجودہ قرآن د منلو اقرار صرف تقيہ (دروغ) دی. داسې خلقو سره چه په مشترکہ کومه ترجمہ کولې شی، نو آیا دې سره به د اهل سنت د طرفہ د شیعہ گانو تائید نه وی؟ آیا شیعہ گان هم د قرآن قائل او مفسر او مترجم دی. آیا داسې به د اهل سنت علماؤ (اراکین کمیټی) د طرفہ د شیعہ گانو تائید نه کیږي؟ سوال دادې چه آیا ددې کمیټی رکن جوړیدل اوداسې ترجمہ کول جائز دی یا نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: حفیظ الرحمن شارع عثمان،

علی ستریت چوهر پریاں راوالپنډی ۱۹۸۷ء | ۱۱۱ | ۲۴

﴿۱﴾ قال العلامة الوسی وانه يجوز ان يطلع الله تعالى بعض اصفیائه علی احدی هذه الخمس ويرزقه عز وجل العلم بذلک فی الجملة وعلماها الخاص به جل وعلا ما كان علی وجه الاحاطة والشمول لاحوال کل منها وتفصیله علی الوجه الاتم قال علی القاری فی شرح الشفاء الاولیاء وان کان قد ینکشف لهم بعض الاشیاء لکن علمهم لا یكون یقیناً والهامهم لا یفید الا امرأ ظنیاً ومثل هذا عندی بل هو دونه بمراحل علم النجومی ونحوه بواسطة امارات عنده بنزول الغیث وذكورة الحمل او نوثته او نحو ذلک ولا یری کفر من یدعی مثل هذا العلم فانه ظن عن امرعا دی واما ظن الغیب فقد یجوز من المنجم وغيره اذا کان عن امرعا دی وليس ذلک بعلم الخ. (تفسیر روح المعانی ص ۱۶۸، ۱۶۹ جلد ۱۲ سورة لقمان: ۳۳، ۳۴)

الجواب: داهل اسلام شیعہ گانو سره مشترکہ ترجمہ او تفسیر کول شرعاً، عرفاً او سیاستاً قبیح او ممنوع دی، شرعاً په دې وجه چه دا اقدام ددوی په کفریاتو باندې پرده اچول (۱) او ددوی د تکفیر نه ژبه بندول دی. حالانکه په پاکستانی او ایرانی شیعہ گانو کښې مسلمان نشته. او عرفاً په دې وجه چه د عوامونه به بغض فی الله ختم شی (۲) اود شیعہ گانو د ایجنټانو نه به نور هم متاثره شی. او سیاستاً په دې وجه چه اوس کلیدی او لوئی لوئی عهدي د تناسب نه زیاتې دوی سره دی. اودې اقدام سره به اکثر بلکۀ زیاتو عهدو باندې دوی قابض شی (۳) حکومت چه قادیانیان غیر مسلمہ او گړخول نوڅه تناسب ئې قائم کړي دې فافهم وهوالموفق

نمر په چینه کښې ډوبیدل او سائنسی تحقیقات

سوال: د نمر په باره کښې قرآن پاک کښې په شپاړسمه سیپاره کښې چه د ذوالقرنین متعلق کوم بیان دې په هغې کښې دنمر باره کښې صفا وئیلې شوی دی چه نمر ډوبیږي، خواوس چه په عالم دنیا کښې سائنس ډیره زیاته ترقی کړې ده په دې باره کښې وضاحت سره دا پته لگی چه نمر او سپوږمئ نه ډوبیږي او په خپل ځانې باندې مقیم او سیږي، ځکه چه په یو ځانې کښې کله شپه شی نود دنیا په یونه یو حصہ کښې نمر ضرور پر قیږي، نو په دې آیت او موجوده مشاهدہ کښې تطبیق او وضاحت کولو سره زمونږ ذهنی پریشانی لرې کړئ؟

المستفتی: محمد اشرف، ایم، او، دی، سی، کینټین،

ایچ ډی، ایس، ایس ډی پشاور ۱۹۶۹ء

الجواب: د سورة كهف په تفسیر کښې مفسرینو تصریح کړې ده چه د نمر په چینه او سمندر کښې ډوبیدل بادی (ظاهری) اور سرسری نظر کښې دی، گینی په حقیقت کښې معامله داسې نه ده، او په دې تعبیر کښې حکمت دادې چه عوام په دې حقیقت باندې مشکل سره پوهیږي (۴) لہذا په بي کاره مسئلو کښې

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری وذلک لانه رضى بالكفر والرضى بالكفر كفر سواء كان بكفر نفسه

او بکفر غیره. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۵۳ منها استحلال المعصية الخ)

﴿۲﴾ عن ابي امامه قال قال رسول الله ﷺ من احب لله واغض لله واعطى لله ومنع لله فقد استكمل الايمان. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۳ جلد ۱ کتاب الايمان الفصل الثاني)

﴿۳﴾ قال ابن عابدين حاصله انهم لما كانوا مخالطين اهل الاسلام فلا بد من تميزهم عناکی لا یعامل معاملۃ المسلم من التوقیر والاحلال وذلک لا یجوز. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۹۹ جلد ۳ مطلب فی تميز اهل الذمة فی الملبس فصل فی الجزية)

﴿۴﴾ قال العلامة الوسی بان المراد وجدها فی نظر العین کذلک اذ لم یرهناک الا الماء لا انها کذلک حقیقة، وهذا كما ان راكب البحر یراها کانتها تطلع من البحر وتغیب فيه اذالم یرالشط والذي (بقیه حاشیہ په رزوانه صفحہ)

(مذہبی حیثیت سرہ) د مشغولیدو پہ خائی پہ ظاہر او مسلم باندی اکتفا کری شوی ده، چه د فتنی نه بغیر مقصود ته رسائی حاصله شی فقط

د قرآن د مفرد صیغوپه خائی داقتباس په طور د جمع صیغې استعمال اول جائز دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین د شرع متین ددې آیت باره کښې "فاسطر السموات والارض انت ولی فی الدنيا والاخرة توفی مسلماً والحقنی بالصلحین" که څوک دا آیت ددعا په خائی کښې د جمع صیغوسره وائی یعنی "توفی مسلماً والحقنا بالصلحین"، نو آیا دې سره څه گناه کیږی بعضی خلق وائی چه د جمع صیغه استعمالول کفریه کلمات جوړیږی نو شرعی حکم لیکلوسره د شکریه او مننې موقعه را کړی؟

المستفتی: قائم شاه نوتنهین ضلع کیمل پور اټک ۱۹۶۹ء ۱۱/۱۱/۲۷

الجواب: دا داقتباس یو قسم دې چه اجماعاً جائز دی:

قال فی خزانه الادب ثم اعلم انه يجوز ان یغیر لفظ المقتبس منه بزيادة ونقصان او تقدیم او تاخیر او ابدال الظاهر من المضمیر او غیر ذلک. (هكذا فی هوامش عقود الدرر ص ۵۰) فقط

په سورة البقره کښې د بقره نه مراد غوا ده که غوئی

سوال: په قرآن مجید کښې چه سورة بقره ده، نو په دې کښې د بقره نه مراد غوا (مؤنث) ده یا غوئی (مذکر) دې ځکه چه اکثر مفسرین هم په دې کښې مختلف دی چا غوا سره او چا غوئی سره تفسیر کړې دې، لهذا تعین کولو سره وضاحت او کړی.

المستفتی: نامعلوم ۱۹۶۹ء

الجواب: د ابو منصور ماتریدی رحمته الله نه منقول دی چه دا مذکر دی او "تا"، د وحدت دپاره ده اود اکثر مفسرینو په نزد تا د تانیث دپاره ده، د دواړو قرینې موجود دی. (۱) یولړه هم غلط گنړل نه دی پکار فقط

(بقیه حاشیه د تیرمخ) فی ارض ملساء واسعة یراها ایضا کتھا تطلع من الارض وتغیب فیها ولا یرد علی هذا انه عبر بوجد والوجلان يدل علی الوجود لما ان وجد یكون بمعنى رای كما ذكره الراغب فلیکن هنا بهذا المعنی ثم المراد بالعين الحمة اما عین فی البحر او البحر نفسه وتسميته عینا مما لا بأس به خصوصاً وهو بالنسبة لعظمة الله تعالی قطرة وان عظم عندنا. (تفسیر روح المعانی ص ۲۶ جلد ۹ سورة الکھف: ۸۶) ﴿۱﴾ قال العلامة الوسی "و قرأ یحیی" وعکرمه. والباقران الباقر. و هو اسم لجماعة البقر، والبقر اسم جنس جمعی یفرق بینه وبين واحدہ بالتاء ومثله یجوز تذکیرہ، وتانیثہ، کنخل منقعر والنخل باسقات و جمعه اباقر و یقال فیہ یبقرو و جمعه بواقر و فی البحر انما سمي هذا الحيوان بذلك لانه یبقر الارض یشقها للحرث. (تفسیر روح المعانی ص ۲۵۷ جلد ۱ سورة البقره آیت: ۷۰)

د نیکر اغوستونکو او سرتور سر خلقوته د قرآن تلاوت

سوال: څه فرمائی علماء د شرع متین دې مسئلې باره کښې چه (۱) د قرآن د تلاوت اوریدونکی د قاری او معلم مخې ته نیکر اغوستی ناست وی، چه دې کښې کونډی او نیمه پنډی ښکاری، آیا دا د قرآن د تلاوت د آدابو خلاف نه کښې، آیا قاری په دې صورت کښې قرآن لوستلې شی؟ (۲) آیا ددوی په وړاندې د قرآن ترجمه او مفهوم بیانولې شی؟ (۳) په دې حالت کښې قاری سره دا خلق بسم الله وئیلې شی یا قاری ئې په دوی وئیلې شی؟ کله چه دا ټول صورتونه قصداً او اهتمام سره وی لکه چه په بعضې ادارو کښې د سحر د پی تی په حالت کښې ددې صورتونو اهتمام کولې شی.

المستفتی: شاپور محمد خطیب ۱۹۰۰ ایف، ایف رجمنت ملیر کینت کراچی
الجواب: په داسې حالت کښې قرآن وئیل او په خلقو وئیل بې ادبی ده، البته د بې دینۍ په ماحول کښې د تبلیغ په طور یا د اصلاح د توقع په خیال بې ادبی نه ده. (۱) فقط

د توحید د آیاتونو په موجودگي کښې په نورو آیاتونو کښې د تکلفاتو ضرورت نشته

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په جمات کښې یو حافظ صاحب د توحید درس ورکوی، کله چه هغه دې آیت ته راوړسیده: "ان الذين كفروا ینادون لمقت الله اکبر من مقتکم انفسکم اذ تدعون الی الایمان فیکفرون"، الآية. او دا ترجمه ئې او کړه چه کوم خلق منکرشو هغوی ته به آواز کولې شی چه لکه څنگه تاسو دخپلو ځانونو نه نفرت دې ددې نه ډیر زیات دخدائی نه نفرت وو، کله چه به تاسو ایمان طرف ته یعنی توحید طرف ته رابللی شوئ، نو تاسو به نه منلو، نویو سوال استاذ د عربی نه ناخبره حافظ صاحب ته او وئیل چه دروغ وائی او غلط ترجمه کولو سره خلقوته د هوکه ورکوي، نو ددې سړی د بې هوډگي باره کښې شرعی حکم څه دې؟

المستفتی: حافظ محمد طیب اتحاد بک پو کهوته ضلع راوالپنډی ۱۹۶۹ء ۱۷/۴/۱۷

﴿۱﴾ وفي الهندیه الکلام منه ما یوجب اجراً کالتسبیح والتحمید وقرأة القرآن والاحادیث النبویه وعلم الفقه وقد یأثم به اذا فعله فی مجلس الفسق وهو یعلمه لما فیہ من الاستهزاء والمخالفة لموجبه وان سبح فیہ للاعتبار والانکار ویشتغلوا عما فیہ من الفسق فحسن وكذا من سبح فی السوق بنية ان الناس غافلون مشغولون بامور الدنيا وهو مشغول بالتسبیح وهو افضل من تسبیحه وحده فی غیر السوق کذا فی الاختیار شرح المختار. (فتاویٰ هنديه ص ۳۱۵ جلد ۵ الباب الرابع کتاب الکراهية)

الجواب: مقت بغض ته وائی او نفرت هم دې سره مناسبت ساتی، لیکن دا ترجمه چه ددې نه زیات مو دالله نه نفرت وو، که دیو معتمد سړی نه منقول نه وی بود گرفت قابل دې. (۱) دتوحید باره کښې قرآن کښې دیر آیاتونه دی ددې تکلف هیڅ ضرورت نشته، باقی پاتې شوه د فاسد العقیده سړی داصلاح طریقه نو هغه ته دصحیح عقیدې علماؤ ته د رجوع کولو اودهغوی د تصنیفاتو دمطالعې ترغیب ورکول کامیابه طریقه ده. فقط

د الله نور السموات والارض تفسیر

سوال: د قرآن پاک ددې ارشاد متعلق وضاحت او کړی. چه دالله نور السموات والارض، حالانکه الله تعالی خو پخپله نور نه دې، بلکه د نور خالق دې او نور دالله تعالی مخلوق دې، نو عرض دادې چه آیا الله تعالی نور دې که نه دې؟
المستفتی: محمد جاوید

الجواب: دالله تعالی یو اسم النور هم دې. (۲) (ترمذی) او الله تعالی دنورو اسباب، دنور خالق هم دې.

كما في قوله تعالى 'وجعل الظلمات والنور' (۳) الله نور السموات والارض (۴) الآية

﴿۱﴾ قال الألوسي ينادون: وهم في النار وقد مقتوا أنفسهم بالإمارة بالسوء التي وقعوا فيها ووقعوا باتباع هواها حتى أكلوا أنا ملهم من المقت كما أخرج ذلك عبد بن حميد عن الحسن وفي بعض الآثار أنهم يسمون أنفسهم حين يقول لهم الشيطان فلا تلو موني ولو مونا أنفسكم لمقت الله أكبر من مقتكم أنفسكم معمول لقول قتل بقاء التفسير أي ينادون فيقال لهم لمقت الخ أي لمقت الله إياكم أو أنفسكم أكبر من مقتكم أنفسكم واللام للإبتداء أو للقسمة، والمقت أشد البغض لمقت، الله تعالى أنفسكم أكبر من مقتكم إياها لأنكم دعيت مرة بعد مرة إلى الإيمان فتكرر منكم الكفر والمعنى لمقت الله تعالى أنفسكم في الدنيا إذ تدعون إلى الإيمان فتكفرون أشد من مقتكم إياها اليوم الخ.

(تفسير روح المعاني ص ۷۶ جلد ۱۳ سورة المؤمن: ۱۰)

﴿۲﴾ عن أبي هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان لله تعالى تسعة وتسعين اسماً النور الهادي البديع الباقي الوارث الرشيد الصبور رواه الترمذی والبيهقي في الدعوات الكبير وقال الترمذی هذا حديث غريب. (مشکواة المصابيح ص ۱۹۹ جلد ۱ کتاب اسماء الله تعالى الفصل الثاني)

﴿۳﴾ (پاره: ۷ سورة انعام ركوع: ۷ آیت: ۱)

﴿۴﴾ (پاره: ۱۸ سورة النور ركوع: ۱۱ آیت: ۳۵)

د عیسی علیہ السلام پیدائش په مثل د پیدائش د آدم علیہ السلام تفسیر

سوال: (۱) د علمائې کرامو د هدايت مطابق سورة آل عمران، مريم، انبياء، تحریم، خلور واره سورتونه مې او کتل چرته هم آدم علیہ السلام ته بې پلاره، بغیراب او بغیرپاپ، بغیر والد یا والدین نه دی فرمائیلي شوي، نوبیا عیسی علیہ السلام دهغوی په مثل کیدوسره څنگه بغیرپلاره او گرځولي شو، آدم علیہ السلام خو ځکه بغیر مور او بغیرپلار تسلیم کړې شوي دي چه اول انسان وو، په اوليت کښې مورپلار منع دی، پس عیسی علیہ السلام په ولادت کښې مثل نه شو، ځکه چه آدم علیہ السلام مولود نه دې، البته په دې کښې عیسی علیہ السلام مثل دې چه د خلقه من تراب ثم قال له کن فيكون، (آل عمران) نوددې مثليت پوره وضاحت او کړی؟ (۲) که د یوې ښځې تر اوسه پورې واده نه دې شوي، او هغه حامله او موندې شی یانې بچي پیداشی نو په دې باره کښې صريح الفاظو کښې داسلامی شریعت څه فیصله ده؟
المستفتی: حافظ مومن صفدر جنگ گورنمنټ
نارمل سکول شاه پور شهر ۱۳ رجب ۱۳۹۳ هـ

الجواب: (۱) دقرآن طرزيان د دلالت او اقتضاء په طور په دې حقيقت باندي ناطق دي چه حضرت آدم علیہ السلام بغیر د مورپلار نه پیداشوي دي او هم دا معنی سلف صالحينو مراد اخستې ده، اول استاذ رومبو شاگردانوته هم دا ښودلی ده. (۱) او دحضرت عیسی علیہ السلام باره کښې دالله تعالی هم دا تقرير کافی دي. لم یمسسني بشر ولم اک بغيا. (۲) په دې کښې دجائز او ناجائز دواړه قسم دجماع د نفی باوجود د ولادت پيشکش موجود دي، (۲) کله چه دخارجی دلائلو نه دیو محتمل او مشتبه امر تعین او ترجیح ثابت شی نو شریعت مقدس ددې نه انکار نه کوی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال الألوسي المثل هنا ليس هو المثل المستعمل في التشبيه والكاف زائدة بل بمعنى الحال والصفة العجيبة أي ان صفة عيسى عند الله أي في تقديره وحكمه كمثّل آدم أي كصفته وحاله العجيبة التي لا يرتاب فيها مرتاب وفي الآية دلالة على صحة النظر والاستدلال لانه سبحانه احتج على النصاري وأثبت جواز خلق عيسى عليه السلام من غير أب بخلق آدم عليه السلام من غير أب ولا أم الخ. (تفسير روح المعاني ص ۲۹۷، ۲۹۸ جلد ۳ سورة آل عمران: ۵۹)

﴿۲﴾ (پاره: ۱۶ سورة مريم ركوع: ۵ آیت: ۲۰)

پہ معمول واحد باندی د عاملینو رائتل اود بعضی جمع صیغوسره دالف نه کیدو اشکل
سوال: محترم مفتی صاحب! لاندی آیاتونہ او گورئی چہ پہ یو فعل باندی دوه حروف عامل داخل دی نوپہ هغی کنبی رومی حرف عمل کړی دی اوکده دوئم، مثلاً ان لن نجمع عظامه (قیامه) ان لن نقدر (انبیاء) فان لم تفعلوا ولن تفعلوا (البقره) وغیره. (۲) په قرآن مجید کنبی باء و (بقره) ۲، ۶۱ (آل عمران) ۳، ۱۱۲ فان فاء و (بقره) ۲، ۲۲۷ جاؤ (النمل) ۲۷، ۸۴ (نور) ۲۴، ۱۱ (فرقان) ۲۵، ۴ په آخر کنبی د جمع الف ولې نه دې لیکلې شوې. جواب را کړئ؟
 المستفتی: حافظ مومن صفدر جنگ گورنمنټ نارمل سکول شاه پور شهر ۱۳ رجب ۱۳۹۳ هـ

الجواب: (۱) په دې کلماتو کنبی دوه عامل په یو معمول باندې داخل نه دی بلکه د هریو معمول عامل جدا جدا دې. والتقدير ان الشان لن نجمع، انه لن نقدر وان شرطیه مجموعه لم تفعلوا وغیره باندې داخل دی. (۱) (۲) د قرآن مجید رسم الخط خلاف القیاس دې په دې کنبی به دامام الصحائف صحیفه عثمان رضی اللہ عنہ اتباع کولې شی، هم دا سلفاً خلفاً متعامل دې. کما صرح به الاتقان ص ۱۲۷ جلد ۲ (۲) وهو الموفق

په قرآن مجید کنبی د وحی په ذریعه نسخ واقع شوي ده

سوال: زما یو دوست دې هغه ماته ددې خبرې منلو اود ایمان د جزو جوړولو تاکید کوی، چہ په قرآن مجید کنبی خه آیاتونہ داسې ووچہ هغه نازل شو لیکن روسته د وحی په ذریعه منسوخ التلاوت شول، او هغه آیاتونہ په موجوده قرآن مجید کنبی شامل نه دی، دهغه وینا ده چہ دا خبره د احادیثونہ ثابتہ ده، لیکن د حدیث مکمل حواله نه شی بنودلې. نو آیا الله تعالیٰ نعوذ بالله خوک مصنف یا شاعر دې چہ په خپل کلام کنبی تنسیخ یا ترمیم کوی مهربانی او کړئ جواب را کړئ؟

المستفتی: محمد مسعود صدیقی شاهین کالونی مردان ۱۱۹ محرم ۱۳۹۲ هـ

﴿۱﴾ قال العلامة الوسی ان مخففة من الثقیلة واسمها ضمیر الشان مخدوف ای ایحسب ان الشان لن نجمع بعد التفرق عظامه. (روح المعانی ص ۲۳۶ جلد ۱۶ سورة القيامة آیت: ۳)

﴿۲﴾ قال العلامة سیوطی فی الاتقان سئل مالک عن الحروف فی القرآن مثل الواو والالف اتری ان یغیر من المصحف اذا وجد فیہ کذاک قال لا قال ابو عمر ویعنی الواو والالف لمزید تین فی الرسم المعدومتین فی اللفظ نحو اولوا وقال الامام احمد یحرم مخالفة خط مصحف عثمان فی واو او یاء او الف او غیر ذلک الخ. (الاتقان فی علوم القرآن ص ۱۶۷ جلد ۲ نوع فی مرسوم الخط واداب کتابته)

الجواب: واضحه دې وی چہ دالله په کتابونو کنبی نسخ یقیناً واقع شوې ده اوپه دې کنبی هیڅ استبعاد نشته، ځکه چہ دالله تعالیٰ احکام د نفس د اصلاح دوائی ده، نو لکه څنگه چہ یو حکیم حاذق د مرض، موسم او مزاج په وجه دوائی بدلوی نو د غسې حکیم مطلق جل جلاله د انسانانو په دوائی کنبی د مزاج او زمانی په وجه تبدیلی کوی. (۱) چہ دهغی نه کول خلاف مصلحت وی، اود رجم متعلق دې واضحه وی چہ د احکم په قرآن کنبی موجود وو ددې نه پس منسوخ التلاوت شو. (۲) (رواه البخاری ومسلم والترمذی وابن ماجه وابوداؤد ومالك) او پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم او خلفائی راشدینو باقاعدہ حد درجم جاری کړې دې فقط

هوالذی خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء آیت تفسیر

سوال: د عالم د پیدائش باره کنبی ماسره یو تفسیر دې چہ دهغی په دولسمه سپاره کنبی دویم آیت هوالذی خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء، په حاشیه کنبی ئې دې سره لیکلی دی په بخاری شریف کنبی دې چہ اول اول دالله تعالیٰ ذات نه سوا اوبه یا عرش هیڅ نه وو، اول الله تعالیٰ اوبه پیدا کړې بیایې عرش، بیایې قلم، بیایې لوح محفوظ پیدا کړو، مهربانی او کړئ ددې حدیث عربی راته اولیکئ او اوفرمایئ چہ آیا واقعی دا حدیث ددې آیت تفسیر دې؟

المستفتی: مبعوث الوارث اسستنت پروفیسر

کالج تھانه ملاکنډ ایجنسی ۶ اگست ۱۹۸۳ هـ

الجواب: د بخاری شریف حدیث صرف دو مره دې: کان الله ولم یکن شی وکان عرشه علی

﴿۱﴾ قال العلامة الوسی والآیات انما نزلت لمصالح العباد وتکمیل نفوسهم فضلامنه تعالیٰ ورحمة وذلك یختلف باختلاف الاعصار والاشخاص کا لدواء الذی تعالج به الا دواء فان النافع فی عصر قد یضر فی غیره والمزیل علة شخص قد یزیل علة سواه، فاذا قد یكون عدم الحکم او الاثقل اصلح فی انتظام المعاش وانظم فی اصلاح المعاد والله تعالیٰ لطیف حکیم الخ. (تفسیر روح المعانی ص ۵۵۶ جلد ۱ سورة البقرة: ۱۰۶)

﴿۲﴾ عن عمر قال ان الله بعث محمداً بالحق انزل علیه الكتاب فكان مما انزل الله تعالیٰ ایه الرجم رجم رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ورجمنا بعده والرجم فی کتاب الله حق علی من زنی اذا احصن من الرجال والنساء اذا قامت البینه او کان الحبل او الاعتراف. متفق علیه. (مشکواة المصابیح ص ۳۰۹ جلد ۲ کتاب الحدود)

الماء (۱) زیاتی مضمون د نورو کتابونو دا احادیثونہ ثابت دی (۲) وهو الموفق

د قرآن مجید رسم الخط دعام رسم الخط نہ جدادی

سوال: قرآن مجید کبھی چه چرتہ د جمع صیغہ ده مثلاً جاءو، هلته الف نه وی لیکلې شوی، حالانکه د صرف اونحو د قواعدو په لحاظ سره الف لیکل پکار دی ځکه چه د جمع علامت الف دی، جواب راکړئ؟

المستفتی: ابو سلمان ابو ظهبي (U, A, E) ۱۹۹۰ء ۱۸/۸

الجواب: د قرآن مجید رسم الخط د معروف رسم الخط نه جدادی (۳) کله د واؤ جمع نه پس الف نه لیکلې کیږي لکه په جاءو کبسي، او کله مفرد سره الف لیکلې کیږي لکه په يدعوا، ادعوا کبسي، فليراجع الى المصحف. وهو الموفق

د «قل العفو» آیت تفسیر

سوال: د الله تعالیٰ ارشاد «قل العفو»، د رسول الله ﷺ قول ژوند ددي حکم مطابق تیر شو، اود قرآن پاک په احکامو باندې عمل هغه وخت صحیح وی کله چه د حضور ﷺ په ژوند باندې عمل اوشی، او ډیر ځل هغه زمکه چه هغې لره مالک پخپله نه شوه کرلې، نو هغه خلقتو ته ورکړې شوه څوک چه دهغې حقدار وو ددي باوجود د «قل العفو»، کلمې حکم صفا وجوبی حکم نه گرځولو څه وجه ده، اودا په استجابی احکامو کبسي ددا خلولو څه دلائل دی؟

المستفتی: محمد ظهیر محله گو جر شینکي تحصیل وضلع اټک ۱۴۰۱ هـ ۱۰/۷

(۱) عن عمران بن حصين قال اني عند النبي ﷺ اذ جاءه قوم من بني تميم فقال اقبلوا بشري يا بني تميم قالوا بشرتنا فاعطنا فدخل ناس من اهل اليمن فقال اقبلوا بشري..... ونسألك عن اول هذا الامر ما كان قال كان الله ولم يكن شئ قبله وكان عرشه على الماء ثم خلق السموات والارض وكتب في الذکر كل شئ الخ. (صحيح البخارى ص ۱۱۰۳ جلد ۲ باب قوله وكان عرشه على الماء كتاب الرد على الجهميه)

(۲) عن عبادة بن الصامت قال قال رسول الله ﷺ ان اول ما خلق الله القلم. (مشکواة المصابيح ص ۲۱ جلد ۱ باب الايمان بالقدر) اول ما خلق الله العقل، ذكره في الاحياء قال العراقي اخرج الطبراني والوسط وابو نعيم باسنادين ضعيفين. (الموضوعات الكبرى ص ۷۵ رقم: ۲۶۷)

(۳) قال العلامة سيوطي في الاتقان قد خالفها في بعض الحروف خط المصحف الامام وقال اشهب مثل مالک هل يكتب المصحف على ما احلته الناس من الهجاء فقال لا الا على الكنية الاولى..... مثل مالک عن الحروف في القرآن مثل الواو والالف ترى ان يغير من المصحف اذا وجلفه كذلك قال لا قال ابو عمر ويعني الواو والالف المزيدين في الرسم المعدومتين في اللفظ نحو اولوا وقال الامام احمد يحرم مخالفة خط مصحف عثمان في ولوا ياء و الف او غير ذلك. (الاتقان في علوم القرآن ص ۱۶۶، ۱۶۷ جلد ۲ النوع في مرسوم الخط واداب كتابته)

الجواب: که د «قل العفو»، نه معلوم شوي حکم وجوبی وي نوالله تعالیٰ به زکوة نه فرض کولې، دا يو غير معقول کار دي چه په مکلف باندې خلويښتمه حصه ورکول هم فرض دی، اود حاجت نه زيات مال ورکول هم فرض دي، اود سلف صالحينو د تعامل نه مخالفت دي پس بهر حال يا دا امر استجابی دي يا منسوخ دي، دا دصحابي رضی الله عنه نه روایت دي (۱)

نوبت: د امر استجابی کيدو په تقرير باندې د قرآن حکم انفاق العفو دي، نه چه مصادرة العفو فافهم. وهو الموفق

په قرآن مجید (کلام لفظی) باندې قسم کول جائز دی

سوال: قرآن مجید مخلوق دي که غير مخلوق، او په دي باندې قسم کول څنگه دی؟ بينوا وتوجروا

المستفتی: فضل رحيم مينگوره سوات..... ۲۸ شعبان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: چونکه دا کلام لفظی په کلام نفسی باندې دلالت کوي چه دا صفت واحده شخصيه او غير مخلوق دي، لهذا متاخرين مفتيانو په دي کلام لفظی باندې قسم کول جائز گرځولي دي (۲) وهو الموفق

قرآن آیاتونه د کس طرفه الهه لیکل جائز نه دی

سوال: من كتب اية القرآن مقلوباً من الجانب الايسر الى اليمين «الحى الله احسب»

فما حكمه الجواز او المنع - بينوا وتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۲۹/۵/۱۴۰۱ هـ

جواب: لا تجوز قراءة القرآن مغايرة عن رسم خط المصحف العثماني كما في

(۱) قال العلامة ابن كثير اى ذلك الا يجهد مالک ثم تقعد تسأل الناس . ويدل على ذلك ما رواه ابن جرير..... عن ابي هريرة قال قال رجل يا رسول الله عندي دينار قال انفق على نفسك قال عندي آخر قال انفق على اهلك قال عندي آخر قال انفق على ولدك قال عندي آخر قال فانت ابصر وقد رواه مسلم وايضا عن جابر ان رسول الله ﷺ قال لرجل ابدأ بنفسك فصلق عليها فان فضل شئ لاهلك فان فضل شئ عن اهلك فلذى قرأتك فان فضل عن ذى قرأتك شئ فهكذا وهكذا الخ (تفسير ابن كثير ص ۳۳۳ جلد ۱ پ: ۲ سورة البقرة آيت: ۲۱۹)

(۲) قال العلامة ابن عابدين (قال الكمال الخ) مبنى على ان القرآن بمعنى كلام الله فيكون من صفاته تعالى كما يفيد كلام الهداية حيث قال ومن حلف بغير الله تعالى لم يكن حالفاً كائى والكعبة لقوله عليه الصلاة والسلام من كان منكم حالفاً فليحلف بالله اولين وكذا حلف بالقرآن لانه غير معارف فقوله وكذا يفيد انه ليس من قسم الحلف بغير الله تعالى بل هو من قسم الصفات ولذا علله بانه غير معارف..... وتعليل عدم كونه يمينا بانه غير تعالى لانه مخلوق لانه حروف وغير المخلوق هو الكلام النفسى منع بان القرآن كلام الله منزل غير مخلوق ولا يخفى ان المنزل فى الحقيقة ليس الا الحرف المتقطعة المعتمدة وما ثبت قدمه استحالة علمه غير انهم او جوا ذلك لان العوام اذا قيل لهم ان القرآن مخلوق تعدوا الى الكلام مطلقا الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۵۶ جلد ۳ مطلب فى القرآن كتاب الايمان)

الاتقان وقال اشهب سئل مالک هل يكتب المصحف على ما أحدثه الناس من الهجاء فقال لا الا على الكتبه الاولى رواه الدانی فی المقنع ثم قال ولا مخالف له من علماء الامه وقال الامام احمد يحرم مخالفة خط مصحف عثمان فی واو او یا او الف او غیر ذلك ﴿۱﴾ قلت القرآن عربی لفظاً وکتباً وهد المقلوب لا یسمى عربیاً. فافهم - وهو الموفق

تفسیر تہ بی اودسہ لاس وړل

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه تفسیر یا نور اسلامی کتابونه چه په هغې کښې قرآنی آیاتونه وی هغې ته بی اودسہ لاس وړل څنگه دی؟ وضاحت او کړی

المستفتی: حبیب الله فقیر آباد پشاور..... ۱۹۰۰ ذی قعدہ ۱۴۰۲ھ

الجواب: کله چه د آیات نه نور لیکل زیات وی نوبې اودسہ لاس وړل ناجائز نه دی. (۲) وهو الموفق

قرآن مجید منکوس (الته) چهاپ کولو کښې څه مصلحت نشته

سوال: محترم مفتی صاحب! حمید بک ډیو قرآن پاک دمصحف عثمانی نه خلاف چهاپ کړې دې یعنی د سورة الناس نه ئې شروع کړې او په سورة نباء باندې ئې ختم کړې دې په شریعت کښې ددې څه حکم دي؟ بینوا وتوجروا

الجواب: د قرآن مجید منکوس لوستل د بعضې مصلحتونو په وجه جائز دی. کما فی ردالمحتار (ص ۵۳۶ جلد ۱) ﴿۳﴾ قوله وان یقرأ منکوساً وانما جوز للصغار تسهیلًا لضرورة العلم.

﴿۱﴾ (الاتقان فی علوم القرآن للعلامة سیوطی ص ۱۶۷ جلد ۲ النوع فی مرسوم الخط واداب کتابه)
﴿۲﴾ قال ابن عابدين ويكره من المحدث المصحف كما يكره للجنب وكذا كتب الاحاديث والفقهاء عندهما والاصح انه لا يكره عنده..... فتلخص في المسئلة ثلاثة اقوال..... بهذا التفصيل بان يقال ان كان التفسير اكثر لا يكره وان كان القرآن اكثر يكره والاولى الحاق المساواة بالثاني وهذا التفصيل ربما يشير اليه ما ذكرناه عن النهروبه يحصل التوفيق بين القولين. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۱۳۰ جلد ۱ قبيل باب المياه)

﴿۳﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۴۰۳ جلد ۱ قبيل باب الامامة)

لیکن په منکوس لیکلو کښې هیڅ مصلحت نشته بلکه په دې کښې فساد دي. وهو ان يعسر عليه القراءة مرتباً في الصلاة. وهو الموفق

د ملازمت په دوران کښې د تلاوت کولو حکم

سوال: زه سرکاری ملازم یم، ډیوتی کله د شپې وی کله د ورځې، آیا د ډیوتی په دوران کښې د قرآن پاک تلاوت جائز دي او په دې تلاوت به ثواب ملاویږي؟ زه تلاوت هغه وخت کوم کوم وخت چه هیڅ کار نه وی. اوزه فارغ یم؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد حنیف محکمه موسمیات خیبر روډ پشاور ۱۹۸۴ | ۹۱۶

الجواب: که د سرکاریه نزد دا تلاوت د اعتراض قابل وی نو په یادو تلاوت کول پکار دی. ﴿۱﴾ فافهم وهو الموفق

د تعلیم د آسانۍ دپاره د آخری سپاری معکوس چهاپنی

سوال: نن صبا په اکثر و مدرسو کښې د تجوید القرآن په شعبو کښې د ماشومانو د تدریس دپاره خصوصاً د آخری سپاری، عم يتساءلون،، چهاپنی داسې کیږي چه دهغې ابتداء د سورة فاتحې نه کیږي اود،، ولا الضالین،، نه پس سورة الناس او ددې نه پس سورة الفلق تر آخره پورې خلاف ترتیب د سورة نباء پورې سپاره مکمل کړې شوې ده. نو آیا په دې مذکوره ترتیب سره دعم سپاری چهاپ کول د شریعت په رو سره جائز دي؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: قاری فیاض الاسلام مردان..... ۱۹۸۴ | ۱۱۱۶

الجواب: دا ترك ترتیب ماشومانو دپاره جائز دي. کما فی ردالمحتار ص ۳۶۷ ج ۱ قوله ولا یقرأ منکوساً وانما جوز للصغار تسهیلًا لضرورة التعليم انتهى. لیکن داسې تالیف ته آخری سپاره وئیل

﴿۱﴾ قال ابن عابدين وليس للاجير الخاص ان يعمل لغيره بل ولا ان يصلى النافلة قال في التتار خانيه وفي فتاوى الفضلي واذا ساجد رجلاً يوماً يعمل كذا فعليه ان يعمل ذلك العمل الى تمام المدة ولا يشتغل بشئ آخر سوى المكتوبة وفي فتاوى سمرقند وقد قال بعض مشائخنا له ان يؤدي السنة ايضاً وانفقوا انه لا يؤدي نفلاً وعليه الفتوى. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸ جلد ۵ باب ضمان الاجير)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۴۰۳ جلد ۱ قبيل باب الامامة)

د تالیف عثمانی نہ بنکاره مخالف دی (۱) بخلاف القراءة فافهم. وهو الموفق

د معراج نبوی متعلق د اداره فروغ اردو لاهور رسول نمبر زړه ورتیا

سوال: اداره فروغ اردو لاهور یوه رساله اوباسی، تیر کال ددې رسالې "رسول نمبر"، شائع کړې شو. حکومت ورته په لکھونو انعام ورکړو. په اخباراتو، ریډیو، ټی وی باندې ددې نمبر ډیره مشهورتیا اوشوه، په رساله "رسول نمبر"، جلد دوئم شماره نمبر ۱۳۰، دسمبر ۱۹۸۲ء باب اول ص ۶۰ پیراگراف نمبر ۱۲۲ باندې ډاکټر حمید الله لیکي:

نبی کریم ﷺ شپه خپل مرحوم تره سره تیره کړه، هلته هغوی یو متبرک خوب اولیده، ورپسې ډاکټر صاحب لیکي: پیراگراف نمبر ۱۲۴ "خدائي چونکه هرځای کښې موجود دي لهذا دماډی فاصلي طي کولو هېڅ سوال نه پيدا کيږي، قرآن پاک دمعراج دپاره لفظ رؤيا استعمال کړې دي پخپله رسول الله ﷺ فرمائي دمعراج په وخت زه دخوب او بيداري په مينځ حالت کښې ووم دحضرت خديجه رضي الله عنها نه روايت دي چه دا يو روحاني سفر او خوب وو، ددې مضمون څه حکم دي؟

المستفتی: چوهدری سردار محمد لیه پنجاب... ۱۸ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: دا مضمون قرآن او صحیح احادیثو سره متصادم دي (۲) حکومت همیشه د اهل زیغ او اهل الحاد په شاباشی کښې مبتلا وی. وهو الموفق

(۱) قال السيوطي واما ترتيب السور فهل هو توقيفي ايضا او هو باجتهاد من الصحابة خلاف فجمهور العلماء على الثاني ويوقف جبريل النبي ﷺ على موضع الآية و السورة فاتساق السور كانساق الآيات والحروف كله عن النبي ﷺ فمن قدم سورة او اخرها فقد افسد نظم القرآن الخ. (الاتقان في علوم القرآن ص ۲۲ جلد ۱ فصل في ترتيب السور)

(۲) قال العلامة الوسي وذهب الجمهور الى انه في اليقظة يبدنه وروحه ﷺ والرؤيا تكون بمعنى الرؤية في اليقظة كما في قول وقال الواحدى انها رؤية اليقظة ليلا فقط وخبر شريك لا يعول عليه على ما نقل عن عبد الحق وقال النووي واما ما وقع في رواية عن شريك وهو نائم وفي اخرى عنه بينا انا عند البيت بين النائم واليقظان فقد يحتج به من يجعلها رؤيا نوم ولا حجة فيه اذ قد يكون ذلك اول وصول الملك اليه وليس في الحديث ما يدل على كونه ﷺ نائما في القصة كلها واحتج الجمهور لذلك بانه لو كان مناماماتعجب منه قریش ولا استحالوه لان النائم قد يرى نفسه في السماء ويلهب من المشرق الى المغرب ولا يستبعده احد. وايضا العبد ظاهر في الروح والبدن وذهبت طائفة منهم الخ (تفسير روح المعاني ص ۱۱ جلد ۹ سورة الاسراء: ۱)

په قرآنی آیاتونو کښې دخپل طرفه ديوتوم تخصیص تحریف معنوی دي

سوال: یوه ماهنامه رساله (Muslim News) د فرورئ ۱۹۷۰ء ص ۲۷ باندې

یومضمون (Juler Halima and the Quran Inans tnook javruay) چهاپ شوي دي. چه په دي کښې پاره نمبر ۲۷ سورة رحمن آیت ۳۳، ۳۵ کښې د لفظ سلطان غلطه ترجمه، دغسې د سورة نحل آیت ۸۱ کښې د لفظ سراييل غلطه ترجمه کولو سره ئې ددې خودلو زړه ورتيا کړې ده، چه الله تعالی د امریکي خلقو سپورمئ ته دتلو پیشنگوئی دنن نه خوارلس سوه کاله مخکښې کړې ده، اویوځای سپاره نمبر ۳۰ سورة نمبر ۹۱ آیت نمبر ۲ کښې د لفظ طلحه نه دامطلب دي چه هلته به دوه پارتی یو محفوظ لوبه کوی، او هغه دواړه پارتی د روس او امریکې دی بهر حال په دي مضمون کښې د روس او امریکې د اوچتوالی طرف داری شوي ده. اویه دي کښې ماده پرست قوم افضل خودلي شوي دي. ما مولانا ابوالاعلی مودودی صاحب، مولانا عبید الله انور صاحب او مولانا محمد ادريس صاحب سره هم رابطه کړې ده. لیکن هغوی هېڅ جواب رانکړو. البته مولانا مودودی صاحب صرف دومره لیکلی دی چه داسې لیکل گمراه کونکی وی، لهذا عرض دادې چه تاسو ددې مضمون نگار پوره رد لیکلو سره شائع کړئ. اوماته هم مطمئن کولو سره جواب را کړئ؟

المستفتی: تاج محمد اکونته پائیند کارپوریشن

شاهراه قائد اعظم لاهور ۱۹۷۰ء ۶/۴

الجواب: مونږ سره دا رساله نشته، لهذا مونږ ددې دتفصیلی ردنه معذوره یو، البته دومره به ضرور او وایو چه دغه سړی تحریف معنوی کړې دي په دي شرط که هغه د امریکې وغیره تخصیص کړې وی. وهو الموفق

د عربی نه د ناخبره هلکانو او لاؤ سپیکر په ذریعه دقرآن ترجمه کول

سوال: زمونږ په کلی کښې یو مولوی صاحب په لاؤ سپیکر کښې یوڅو هلکانو ته د قرآن کریم ترجمه شروع کړې ده، هغه هلکان د عربی نه بالکل ناخبره دي هغوی ترجمه څه چه د قرآن مجید صحیح تلفظ هم نه شی کولې، په دي وجه خلق دوه ډلې شول، یوه ډله وائی چه دا ترجمه بندول پکار دي. ځکه چه دا

هلکان د عربی نه هم ناخبره دی خلاصه اومنیه هم نه ورځی، اوبله وجه دا چه داخل استماع نه کوی چه ددی په وجه ټول خلق گناهگار یږی، دویمه ډله وائی چه مونږ به په لاؤډ سپیکر باندې ترجمه کوو، ځکه چه دعوت بالجهر راغلي دي، نو آیا دا ترجمه کول غوره دی او که نه کول غوره دی؟

المستفتی: احمد شاه زندو باندې ۱۵۰۰۰ دسمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: بهتره داده چه داسې هلکان دي د عربي وغيره نه خبردار کړې شي ليکن د ناخبري په صورت کښې به ددوی ترجمه کول گناه نه وي، او مناسبه داده چه بي ضرورته په لاؤډ سپیکر کښې ترجمه کول نه دي پکار. ليکن دچا غوږ ايښودلو سره به جهر کونکي گناهگار نه وي. اود آوازونو د تصادم په صورت کښې به لاؤډ سپیکر نه شي استعمالولې فقط

د «اليوم ننجيك بيدنك» آيت تشریح

سوال: قرآن کریم کښې په يوولسمه سپاره سورة يونس کښې چه د فرعون باره کښې کوم آيت گريمه راغلي دي چه اي فرعون مونږ ستا لاش محفوظ ساتلي دي او په آخری زمانه کښې به ستا لاش ښکاره کوو، مهرباني اوکړي ددي آيت متعلق مونږ ته تفصيل سره جواب راکړي؟

المستفتی: اهليان دره آدم خيل ۱۹۷۸ء | ۸ | ۲۲

الجواب: «اليوم ننجيك بيدنك»، (۱) الايه، دنجات مطلوبه په ځاني نن مونږ ستا لاش ته د اوبو لاندې ډوبيدو نه نجات درکوو، چه ته هغه چا دپاره عبرت او گرځي، کوم چه ستانه روسته موجود دي. چه ستا بد حالی او تباهي کتلو سره د الله تعالی دا حکامونه اویريږي. (بيان القرآن ص ۳۰ جلد ۵) (۲) وهو الموفق

(۱) (پ: ۱۱، سورة يونس ركوع: ۱۴، آيت: ۹۱)

(۲) دمصر په عجائب گهر کښې چه کوم لاش پروت دي، چه په هغې باندې خلق د فرعون معهود گمان کوی اود سورة يونس آيت باندې دليل نيسي ليکن دا دتحقيق خلاف دی، علامه شبیر احمد عثمانی په فوائد عثمانیه تفسیر عثمانی کښې ليکي: دجدید تحقیقاتو نه ثابتیږي چه د فرعون لاش تر نن پورې محفوظ راوان دي. ليکن د قرآنی الفاظوصحت ددي په ثبوت باندې موقوف نه دی. بهر حال په ۱۹۲۶ کښې چه مصريانو ته کوم حنوط شوی لاشونه ملاؤشوی دي، تراوسه پورې دا خبره ثبوت ته نه ده رسيدلې، چه واقعي دا دهغه معهود فرعون لاش دي، یا دمصر په فرعونيانو کښې دبل فرعون، اود آيت دامطلب بالکل نه دي چه د فرعون لاش به ترقيامته پورې محفوظ وي. (از مرتب)

د ختم قرآن نه پس فاتحه اود سورة بقره پنځه آیاتونه لوستل مستحب دي
سوال: که يو کس مجموعی طور سره قرآن کریم ختم کړي. يعنی د الحمد نه والناس پورې، نو هغه به د ختم په وخت صرف والناس پورې وائی یا نور هم د شروع نه وئيل پکار دی. يعنی د الحمد لله نه، وضاحت اوکړي؟

المستفتی: رسول خان لیب ټيکنيشن کمبائنډ ملټري هسپتال ۱۹۶۹ء | ۷ | ۳۱
الجواب: د ختم قرآن نه پس مستحب دی چه فاتحه اود سورة بقره پنځه آیاتونه اولوستلې شي.

کافي شرح الاحياء والاتقان برواية الدارمی بسند حسن عن ابن عباس عن ابي بن كعب رضي الله عنه تعالى عنهما ان النبي ﷺ اذا قرء قل اعوذ برب الناس افتتح من الحمد ثم قرء البقره الى اولئك هم المفلحون وفي مجمع البحار قراء مكه اذا ختموا القرآن ابتدوا و قرءوا الفاتحة وخمس آيات من اول البقرة الى المفلحون. (۱) وهو الموفق

د ختم القرآن په موقع باندې اجتماع اود دعا شرعی حیثیت

د سنن دارمی جلد دوئم په آخر (باب فی ختم القرآن) کښې دا بوقلابه نه مرفوعاً روایت دي چه څوک د ختم قرآن په مجلس کښې حاضر شي. فکأنما شهد الغنائم حين يقسم. د حضرت قتاده نه نقل دی چه یو سړی په مسجد نبوی کښې قرآن لوستلو، او ابن عباس رضي الله عنهما به دهغه د ختم په انتظار کښې اوسيدلو، او کله چه به د ختم وخت راغی، نو پاسيدلو به او هغه ته به ورتلو، د حضرت انس رضي الله عنه نه روایت دي چه کله به ابن عباس رضي الله عنهما ختم کولو نو ټول اولاد او اهل بیت به ئې جمع کړل او دهغوی د پاره به ئې دعا کوله، د حکم نه روایت دي چه مجاهد ماته دعوت را کړو او وې فرمائيل چه زمونږ د ختم کولو اراده ده، په هغې کښې د شرکت دپاره تاسوته دعوت دي، دا روایات په سنن دارمی کښې سند سره رانقل دي، او په فتاویٰ هنديه جلد ۵ کښې دمحيط نه ددي دعا او اجتماع کراهت رانقل دي. چه په دي باندې تعامل نه دي وارد شوي، دا په خير القرون کښې معمول نه وو، ليکن د نورو فقهاؤ نه روایت دي چه په دي عدم جواز به فتویٰ نه شي ورکولې، اود دي آثاروپه وجه دا آخری قول قوی دي. اود يو حکم د جواز او استحباب دپاره

(۱) (الاتقان في علوم القرآن ص ۱۱۱ جلد ۱ قبيل في الاقتباس وما جرى مجراه)

دصحابی قول کافی وی، اگرچہ پہ ہغی باندی تعامل وارد نہ وی۔ (ملفوظات حضرت مفتی اعظم) (از مرتب)

د خطاطی پہ ذریعہ د جاندار خیزونو پہ صورت کسبی قرآنی آیاتونہ لیکل
 سوال: یعنی خوشنویس او خطاط قرآنی آیاتونہ د جاندار خیزونو پہ صورت کسبی جوړوی، چه هغه په کتلوسره حیوانی شکل په نظر راځی ددی شرعی حکم څه دی؟

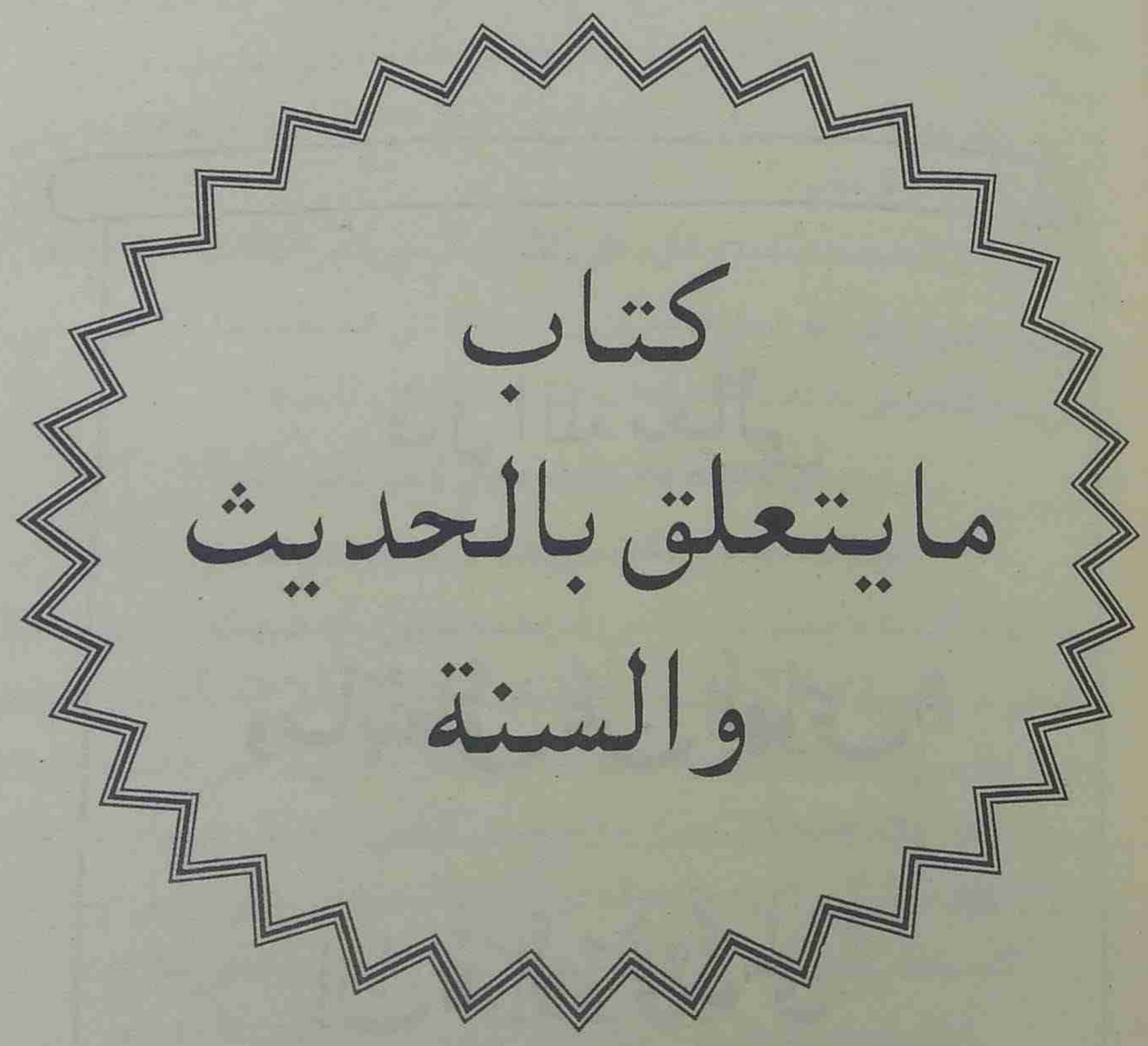
المستفتی: میان محمدشاه د ائریکتر اداره تعلیم
 و تحقیق پشاور یونیورسٹی ۱۶۱۲ | ۱۹۷۰

الجواب: مبارك كلمات د جاندار په شکل کسبی لیکل ممنوع دی، په عرف کسبی داسې مکتوب ته تصویر وئیلې کیږی خط ورته نه وئیلې کیږی د سرور جوړشوی انسان ته بت وئیلې شی سره زر نه، بهر حال کله چه د غیر مبارک نقطو او خطونو په حیوانی تصویر جوړ کړی شی او هغه دهیچا په نزد جائز نه وی نود مبارک نقطو او خطونو په جوړشوي تصویر به په طریقه اولي حرام وی. وهو الموفق

.....

.....

.....

کتاب مايتعلق بالحديث والسنة

...

قال الله تعالى

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ

کتاب مایتعلق بالحديث والسنة

.. لا فتی الا علی.. حدیث نہ دی

سوال: خہ فرمائی مفتیان دشرع متین پہ دی بارہ کنبی چہ اکثر حضرات فرمائی چہ .. لا فتی الا علی..، حدیث دی، کہ واقعی حدیث دی نوددی شرعی حیثیت خہ دی اوپہ کومہ موقع باندی حضور ﷺ ارشاد فرمائیلی وو. وضاحت او فرمائی؟

المستفتی: میاں محمد صدیق مغل دہلی کالونی کراچی نمبر ۵۰۶/۵ شعبان ۱۴۰۸ھ
الجواب: ددی حضراتو دیارہ ضروری دہ چہ ددی حدیث سند ذکر کری اویا د حدیث د کتابونو نہ دمتعلقہ کتاب حوالہ اونبائی فقط (۱)

ددرس حدیث پہ وخت سوال کنبی ذکر شوی

کیفیات او واردات شریعت سرہ متصادم نہ دی

سوال: دخط کشیدہ جملو بارہ کنبی شریعت مطہرہ خہ فیصلہ ورکوی: .. دغہ شان ددرس حدیث د اول قرن د محدثینو گمان کیدلو چہ دآسمان نہ وحی رآئی، دغسی بہ ددرس حدیث پہ وخت زرونو باندی داسی معلومیدلہ چہ رسول پاک ﷺ صحابو سرہ پہ مجلس کنبی تشریف فرمادی اود قال الرسول ﷺ بازار گرم دی د موجودہ دور دیو عالم متعلق داسی وئیل خنگہ دی؟
المستفتی: مولانا عزیز الرحمن جامعہ رحیمیہ دہکی چار سده
امیر جمعیت علماء اسلام چار سده ۲۶۰۰ | رجب ۱۴۰۸ھ

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری حدیث لا فتی الا علی ولا سیف الا ذوالفقار. لا اصل له مما يعتمد عليه نعم بروی فی اثر واه عن الحسن بن عرفة العبدی من حدیث ابی جعفر محمد بن علی الباقر قال: نادى ملك من السماء يوم بدر يقال له رضوان .. لا سيف الا ذوالفقار لا فتی الا علی و ذکرہ کذا فی الرياض النضرة اقول مما يدل على بطلانه انه لو نودی بهذا من السماء فی بدر لسمعه الصحابة الكرام ونقل عنهم الائمة الفخام وهذا شبيه ما ينقل من ضرب النقارة حوالی بدر وينسبونه الى الملائكة على وجه الاستمرار من زمنه عليه السلام الى يومنا هذا وهو باطل عقلاً ونقلاً من مفتریات الشيعة الشنيعة الخ
(الموضوعات الكبرى للقاری ص ۲۶۵ رقم حدیث: ۱۰۶۰)

الجواب: دداسی وارداتو او کیفیاتو قرآن او حدیث سره هیڅ تصادم نشته. وله نظر منها قال الصحابه رضي الله عنهم عندما قرءه الصليق الاكبر رضي الله عنه عند وفاة النبي ﷺ. ﴿١﴾ هو هو الموفق

د پیغمبر ﷺ د عمر مبارک په مختلف روایاتو کښې تطبیق

سوال: ددې آیاتونو باره کښې وضاحت او کړی چه ټولو انبیاء علیهم السلام باندې صحیفې هغوی سره نازل شوې وې، او کوم احادیث چه د حضور ﷺ باره کښې ذکر دی. په هغې کښې درې واړه اقوال مختلف دی. دهغې باره کښې وضاحت او کړی څکه چه دا درې واړه احادیث صحیح دی. په دې کښې به د تطبیق څه صورت وی؟ آیاتونه دادی:

واتبعوا النور الذي الخ الآية سورة اعراف پ: ٩ آیت ١٥٤. فبعث الله النبيين. الآية. سورة البقرة آیت: ٢١٣. او احادیث دادی: (١) فهاجر عشر سنين ومات وهو ابن ثلاث وستين سنة متفق عليه (٢) قال اقام رسول الله ﷺ بمكة خمس عشرة سنة وتوفي وهو ابن خمس وستين سنة متفق عليه (٣) وعن انس رضي الله عنه قال توفا الله على رأس ستين سنة متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح باب المبعث وبدء الوحي الفصل الاول ص ٢٥٤، ٢٥٨ جلد ٢)

نوپه دې احادیثو کښې به څه تطبیق وی؟ او په آیاتونو کښې وئیلې شوی دی چه ټولو انبیاء سره صحیفې نازل شوې دی؟

المستفتی: محمد صدیق آدم جی ایسوسی ایشن راوالپنډی ١٠ شعبان ١٤٠٣ هـ

الجواب: آیت واضح المراد دې اود احادیثو تطبیق دادی چه د پیغمبر ﷺ د ولادت کال اود وفات کال چه دانامکمل دی. که دامکمل شمار کړې شی. نود پنځه شپيته کال روایت به صحیح وی. او که کسر (درې کاله) ساقط کړې شی. نود شپيته کالو روایت به صحیح وی. (لمعات و شرح شمائل)

نوبت: دا اختلاف یا دمکی ژوند په مقدار کښې اختلاف باندې مېنی دی. دا مقدار د بعضو په نزد پنځلس کاله اود بعضو په نزد

﴿١﴾ قال الحافظ عمار الدين ابن كثير: وقال الزهري حدثني ابو سلمة عن ابن عباس ان ابا بكر خرج وعمر يحدث الناس فقال اجلس يا عمر ان يجلس فاقبل الناس اليه وتركوا عمر، فقال ابو بكر اما بعد من كان يعبد محمدا فان محمدا قد مات ومن كان يعبد الله فان الله حي لا يموت قال الله تعالى وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل الى قوله وسيجزى الله الشاكرين. قال فوالله لكان الناس لم يعلموا ان الله انزل هذه الآية حتى تلاها عليهم ابو بكر فتلقاها منه الناس كلهم فما سمعها بشر من الناس الا تلاها واخبرني سعيد بن المسيب ان عمر قال والله ما هو الا ان سمعت ابا بكر تلاها فعقرت حتى ما تقلني رجلاي وحتى هويت الى الارض. (تفسير ابن كثير ص ٥٣٣ جلد ١ سورة ال عمران آیت: ١٢٣)

فتاویٰ فریدیہ
دیارلس کاله اود بعضو په نزد لس کاله دې. ﴿١﴾ (لمعات)

په مسلم شریف کښې د بنی اسرائیلو دقاتل د معافۍ والا حدیث وضاحت

سوال: څه فرمائی علمائې کرام او مفتیان حضرات په دې کښې چه یوسړې د حدیث نبوی صراحت سره انکار کوی. حدیث په مسلم شریف ص ٣٥٩ جلد ٢ د حدیث نبوی لیکلې شوې دې د بنی اسرائیلو د یوسړې دتوبې باره کښې چه هغه باندې لیکلې کړی وو، او روسته ئې یوبل قتل کولوسره ١٠٠ پوره کړل. بیا د ٩٩ قتلونه کړی وو، او روسته ئې یوبل قتل کولوسره ١٠٠ پوره کړل. بیا د توبې په غرض سره یو الله والا ته ور روان وو، چه په لاره کښې دهغه انتقال اوشو. د فرشتو د تکرار په وجه دالله تعالیٰ په حکم سره زمکه پیمائش کړې شوه، او فیصله دهغه په حق کښې اوشوه دغه سړې جنتی شو، ددې مسئلې وضاحت او کړی چه کوم سړې ددې حدیث نه انکار او کړی دهغه باره کښې د شریعت څه حکم دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: حافظ محمد افراز عباس مقام باسیان بیروت مری ١٥ جمادی الثاني ١٤٠٨ هـ

الجواب: د احادیث صحیح دې. ﴿٢﴾ دا اصول دین سره متصادم نه دی. الله تعالیٰ چه کله قاتل معاف کوی. نود هغې نه مخکښې مقتول راضی کوی. وهو الموفق

د امت محمدیه په ٧٢ فرقو کښې تقسیمیدل اود صلوة و تراحدیث موجود دی

سوال: دیرخل می اوریدلی دی چه حضور ﷺ فرمائیلی دی چه زما امت به ٧٢ ډلو کښې تقسیمیدي آیا دا حدیث صحیح دی. اود صلوة و تر باره کښې احادیث مروی دی یا نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: افضل قریشی پوستل کلرک مانر کیمپ اټک... ٢٤ اشوال ١٤٠٤ هـ

﴿١﴾ قال الحافظ ابن حجر عسقلاني قوله لبث بمكة عشر سنين الخ. هذا يخالف المروى عن عائشة عقبه انه عاش ثلاثا وستين الا ان يحمل على الغاء الكسر كما قيل مثله في حديث انس واكثر ما قيل في عمره انه خمس وستون سنة اخرجه مسلم لان مقتضاه ان يكون عاش ستين الا ان يحمل على انه مكث بمكة ثلاث عشر ومات ابن ثلاث وستين وفي رواية هشام لبث بمكة ثلاث عشرة وبعث لاربعين ومات وهو ابن ثلاث وستين وهذا موافق لقول الجمهور والحاصل ان كل من روى عنه من الصحابة ما يخالف المشهور وهو ثلاث وستون جاء عنه المشهور وقد جمع بعضهم بين الروايات المشهورة بان من قال خمس وستون جبرا لكسر وفيه نظر لانه يخرج منه اربع وستون فقط الخ (فتح الباري شرح صحيح البخاري ص ٤٩٩ جلد ٩ كتاب المغازی باب وفات النبي ﷺ)

﴿٢﴾ عن ابي سعيد بن الخدري قال قال رسول الله ﷺ كان في بني اسرائيل رجل قتل تسعة وتسعين انسانا ثم خرج يسأل فأتى راهبا فسأله فقال له توبة قال لا فقتله وجعل يسأل فقال له رجل أنت قرية كذا وكذا فأتى كاهن الموت فأتاه بصدره نحوها فاختصمت فيه ملائكة الرحمة وملائكة العذاب فاوحى الله الي هذه ان تقربى والى هذه ان تباعدى فقال قيسوا ما بينهما فوجدوا الى هذه اقرب بشبر فغفر له متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ٢٠٣ جلد ١ باب الاستغفار الفصل الاول)

الجواب: بعضی انصارو یعنی سعد بن ربیع رضی اللہ عنہ بعضی مهاجرینو یعنی عبدالرحمن بن عوف رضی اللہ عنہ تہ دا پیشکش کری و و لیکن مهاجرینو قبول نہ کرو (بخاری شریف ص ۲۷۵ جلد ۱)

دقائق الاخبار د رطب ویابس اود بی سندہ احادیثو مجموعہ دہ

سوال: محترم مفتی صاحب! دقائق الاخبار نومی کتاب د احادیثو پہ کتابونو کنبی شمار پری یا نہ؟ اودا دکومی طبقی کتاب دی او مذہباً کوم مسلك سرہ دی؟ المستفتی: محمد ثناء اللہ کتوزی چارسدہ پشاور ۱۹۷۳ء ۹/۷

الجواب: پہ دی کتاب کنبی رطب ویابس او بی سندہ احادیث دی دا چاہم د احادیثو پہ کتابونو کنبی نہ دی شمار کری فقط

پہ مرض موت کنبی سختی مذموم نہ دہ

سوال: پہ بعضی احادیثو کنبی دی چہ د صالحینو مؤمنانو روح دیر آسانی سرہ اوخی اود کافرانو پہ سختی سرہ، لیکن داسی روایات ہم شتہ چہ پہ ہغی کنبی د موسیٰ علیہ السلام او د محمد صلی اللہ علیہ وسلم د مرگ د سختی ذکر شوی دی پہ دی روایاتو کنبی تعارض معلوم پری، وضاحت او فرمائی؟

المستفتی: ارشد علی چارسدہ ۱۹۹۰ء ۱۵/۳

الجواب: د مرض موت سختی مذموم نہ دہ البتہ د روح وتلو (د زنکدن) سختی ممدوح نہ دہ دا احادیثو خلاصہ دہ (۲) اود بی سندہ حکایاتونہ دلیل نیول د اهل علمو دستور نہ دی و هو الموفق

(۱) عن عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه قال لما قد منّا المدينة اخي رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم بيني وبين سعد بن الربيع فقال سعد بن الربيع اني اكرالا نصار مالا فاقسم لك نصف مالي وانظر اى زوجتي هويت نزلت لك عنها فاذا حلت تزوجها. فقال له عبد الرحمن لا حاجة لى فى ذلك هل من سوق فيه تجارة قال سوق قينقاع قال فغدا اليه عبد الرحمن فاتى باقط وسمن قال ثم تابع الغدو وفما لبث ان جاء عبد الرحمن عليه اثر صفرة فقال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم تزوجت قال نعم قال ومن قال امرأة من الانصار قال كم سقت قال زنة نواة من ذهب او نواة ذهب فقال له النبي صلی اللہ علیہ وسلم اولم ولو بشاة. (صحيح البخارى ص ۲۷۵ جلد ۱ كتاب البيوع)

(۲) قال العلامة الوسى اقسام من الله تعالى بطوائف من ملائكة الموت عليهم السلام الذين ينزعون الارواح من الاجساد على الاطلاق كما فى رواية عن ابن عباس ومجاهد، و ارواح الكفرة على ما اخرجہ سعيد بن منصور..... وينشطونها اى يخرجونها من الاجساد من نشط اللو من البشر اذا خرجوا ويسبحون فى اخرجها سبح الذى يخرج من البحر ما يخرج فيسبقون ويسرعون بارواح الكفرة الى النار..... ومال بعضهم الى تخصيص النزع بارواح الكفار والنشط والسبح بارواح المؤمنين لان النزع جذب بشلة..... وقال ابن مسعود تنزع الملائكة روح الكافر من جسده من تحت كل شعرة ومن تحت الاظفار واصول القدمين ثم تغرقها فى جسده ثم تنزعها حتى اذا كلات تخرج يرها فى جسده وهكذا مرارا فلهذا عملها فى الكفار والنشط الاخراج برفق وسهولة وهو انسب بالمؤمنين الخ (تفسير روح المعاني ص ۳۰ جلد ۱۶ سورة النازعات: ۱)

الصاق الكعبين عند الركوع والسجود.. پہ احادیثو کنبی تطبیق

سوال: پہ اعلاء السنن ص ۸ جلد ۳ باندي ذکر دی:

(۱) عن انس مر فوعا اعتدلو فى الركوع والسجود ولا ييسط احدكم ذراعيه انبساط الكلب. رواه الدارمى فى مسنده (۲) وعن ابن مسعود رضى الله عنه قال قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم لا صلوة لرجل لا يقيم صلبه فى الركوع والسجود. رواه دارقطنى - بيا ددع عبارت لاندع دا اشارہ دہ: عبد الله ابن مسعود اصلى خلفكم قال لا نعم فقام بينهما وجعل احدهما عن يمينه والاخر عن شماله ثم ركعنا فوضعنا ايدينا الخ

پہ دی احادیثو کنبی بہ د تطبیق خہ صورت وی؟

المستفتی: سلطان محمد حقانی شریک دورہ حدیث

دارالعلوم حقانیہ ۱۶ جمادی الثانی ۱۴۰۵ھ

جواب: اعلم ان مؤلف الشرح الكبير والدر المختار وغيرهما صرحوا بالنسبة الصاق القدمين فى الركوع والسجود لكن الحديث الصريح وجد فى حق الالصاق عند السجود وهو حديث ابن حبان من حديث عائشة. ولم نجد الحديث فى سنية هذا الالصاق عند الركوع والمسطور فى حاشية اعلاء السنن الفهم والاستخراج من الحديث دون الحديث الصريح واللازم من التطبيق الصاق الفخذين دون الصاق الكعبين كما لا يخفى. (۱) وهو الموفق

(۱) قال الشيخ محمد فريد دامت برکاتہم (ف) لم يثبت الصاق الكعبين عند الركوع فى الروايات الحديثية والاثار وزبر المتقدمين والمحققين بل قالوا بل لفصل بين القدمين نحو اربعة اصابع فما ذكره الزاهدی فى المجتبى وتابعه كثير من الفقهاء انه من السنن فمن او هام الزاهدی توهمه من ما ورد ان الصحابة كانوا يهتمون بسد الخلل حتى يضمون الكعاب والمناكب ولا يخفى ان المراد منه الصاق الكعب بكعب صاحبه لا بكعبه او مراده من الالصاق المحاذاة نعم ثبت رصوص العقبين عند السجود عن عائشة مرفوعا فى رواية ابن حبان كما ثبت طائفة الراى عند القيام فى حديث ابى هريرة عند الحاكم وحديث ام سلمة عند ابن ماجه. كان الناس فى عهد رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم اذا قام المصلى يصلى لم يعد بصير احدہم موضع قدميه يقتضيها ايضا فلعل مراد من انكر عليها المبالغة فيها.

(منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۱۴۴ جلد ۲ باب ما جاء انه يجافى يديه عن جنبه فى الركوع)

فقہیہ واحد اشد علی الشیطان من الف عابد.. حدیث دی

سوال: فقہیہ واحد اشد علی الشیطان من الف عابد،، دا عبارت حدیث دی یا مقولہ دہ، کہ مقولہ دہ نود کوم خائی نہ ثابتہ دہ، بعضی خلق وائی چہ دا مقولہ دہ حدیث شریف نہ دی جواب را کرئی؟

المستفتی: قاضی حبیب السلام پیرسباق نوشہرہ ۲۹ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ
الجواب: دا حدیث شریف دی اود مشکوٰۃ شریف پہ کتاب العلم فصل ثانی کنبی لیکلی شوے دی، وقال رواہ الترمذی وابن ماجہ (۱) وهو الموفق

حدیث اقسام. شاذ تعریف اود تدوین حدیث بارہ کنبی کتابونہ

سوال: د حدیث شاذ تعریف خہ دی، اود تدوین حدیث اوفقیہ بارہ کنبی د خہ خاص اوبنہ کتاب بارہ کنبی اولیکئی، اود حدیث خو اقسام دی؟ والسلام المستفتی: نامعلوم ۱۹۷۸ | ۱۹ | ۱

الجواب: د حدیث شاذ دري معانی دی مشہورہ معنی ٹی دادہ چہ یو کمزور ضعیف راوی دی یوقوی او معتمد راوی نہ مخالف حدیث نقل کری (۲) اوپہ تدوین حدیث اوفقیہ باندی مستقل کتابونہ لیکلی شوی دی دیوی کتب خانی نہ دغہ کتابونہ واخلی اود حدیث دیر اقسام دی صحیح لذاتہ، صحیح لغیرہ، حسن لذاتہ، حسن لغیرہ وغیرہ وغیرہ (۳)

(۱) عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ فقيه واحد اشد على الشيطان من الف عابد رواه الترمذی وابن ماجہ. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۳ جلد ۱ کتاب العلم الفصل الثانی)

(۲) قال الشيخ المفتی اعظم محمد فرید دامت برکاتہم اعلم ان الشاذ يطلق على معان ثلاثة الاول ما رواه الثقة مخالفا لما رواه الناس وهو المروى عن جماعة من علماء الحجاز والثاني ما ليس له الا اسناد واحد يشذ به عن شيخ ثقة كان او غير ثقة وهو المروى عن ابن علقمة والثالث ما تفرد به ثقة من الضعفاء وليس له اصل متابع لذلك الثقة قال به الحاكم الخ (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۷ جلد ۱ مبحث الشاذ)

(۳) قال الشيخ المفتی اعظم محمد فرید دامت برکاتہم اعلم ان الحديث الصحيح ما ثبت بنقل عدل تام الضبط غير معلل ولا شاذ فان كانت هذه الصفات على وجه الكمال والتمام فهو الصحيح لذاته وان كان فيها نوع قصور ووجد ما يجبر ذلك القصور من كثرة الطرق فهو الصحيح لغیره وان لم يوجد فهو الحسن لذاته وما فقد فيه الشرائط المعبرة في الصحيح كلاً او بعضاً فهو الضعيف والضعيف ان تعدد طرقه وان جبر ضعفه يسمى حسناً لغیره الخ (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۳۸ جلد ۱ مبحث تعريف الصحيح والحسن)

بيت الله شريف ته ام المساجد وئيل

سوال: بيت الله شريف ته په يو حديث ياد سلف صالحينو په يوقول كنبي ام المساجد او نورو ته لونړه وئيلي شوي دي يا نه، وضاحت او حوالې سره اوبنایي؟ المستفتی: احسان الحق رائی ونډ لاهور ۱۳۹۸ | ۶ | ۳۰

الجواب: د روایاتوپه اعتبار سره معلومه نه ده اود کافی تتبع نه پس هم روایت ملاؤنه شو، البته د قواعدوپه اعتبار سره (۱) ام المساجد وئیل لکه څنگه چہ مکة المکرمة ته ام القرى وئیل جائز دی (۲) وهو الموفق

د مولانا روم شعر حدیث نه دي خوا حدیثوسره معارض هم نه دي

سوال: دوه شعرونه د مولانا روم د مثنوی شریف دفتر اول نه په خدمت کنبی لیکلي شی

چون ز لقمه تو حسد بڼی دوام جهل وغفلت ز ایدال رادان حرام

آیا د مولانا روم په دي شعرونو کنبی دیو حدیث شریف دمفهوم بیان دي یائي دخپلي تجربې خبرې بیان کړي دي که دیو حدیث مفهوم وی نود صفحي او کتاب حواله اولیکئی اود شکريه موقعه را کرئی؟

المستفتی: میاں احسان الله ډاک اسما عیل خیل نوشهره ۳۰ جولائی ۱۹۷۳
الجواب: دامضمون د تجربې او ایمانی فراست سره ثابت دي او هیڅ یو حدیث سره معارض نه دي (۳) فقط

حب الوطن من شعبة الايمان.. حدیث نه دي

سوال: آیا دا د عربی جملہ "حب الوطن من شعبة الايمان"، د حدیث نبوی ﷺ

(۱) قال الحافظ عماد الدين يخبّر تعالى ان اول بيت وضع للناس اى لعموم الناس لعبادتهم ونسكهم يطوفون به ويصلون اليه ويعتكفون عنده للذى بيكة عن ابي فر رضى الله عنه قال قلت يا رسول الله ﷺ اى مسجد وضع فى الارض اول؟ قال المسجد الحرام عن عبد الله بن عمرو بن العاص مرفوعاً بعث الله جبريل الى ادم وحواء فامرهما ببناء الكعبة فبناه آدم ثم امر بالطواف به وقيل له انت اول الناس وهذا اول بيت وضع للناس الخ (التفسير الابن الكثير ص ۵۰۰ جلد ۱ سورة ال عمران: ۹۶)

(۲) قال الله تعالى وكذلك اوحينا اليك قرانا عربيا لتلزم ام القرى ومن حولها وتلزم يوم الجمع لاريب فيه .

(۳) عن ابن سعيد بن الخضرى قال قال رسول الله ﷺ اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله . ثم قرأ ان فى ذلك لآيات للمتوسمين . (جامع ترمذی ص ۱۴۰ جلد ۲ ابواب التفسير سورة الحجر)

جواب: التبلیغ مغائر من القصص لان التبلیغ هو الايصال باللفظ او المعنى من غير امر زائد والقصص هو الترغيب والترهيب او الخطبة على الاختلاف فالتبلیغ اھون واسهل من القصص بخلاف القصص فانه لا بد فيه من مراعاة مصالح القوم ومصالح الوقت فافهم فقط ﴿۱﴾

د صلاة البروج والنور حديث موضوعی اود بعضی نورو احادیثو حوالی

سوال: بندہ پہ یو کتاب کنبی لوستلی دی: (۱) حدیث شریف دی چہ کلہ ما بینام شی نویوہ فرشتہ دخانہ کعبی پہ چہت باندي نازلیری اودا آواز کوی چہ ای دالله تعالیٰ بندہ گانوا اود محمد مصطفیٰ ﷺ امتیانوا تاسوباندي یو ژوند راروان دې چہ دهغی نوم گوردې تاسوباندي لازم دی چہ د آخرت دپارہ ذخیرہ تیارہ کړئ. دوه رکعتہ صلاة البروج او صلاة نور ادا کوی اودوه رکعتہ نقل ہرہ شپہ کوی، ددې پہ کولو سرہ قبر کنبی رنراوی. (۱) ترکیب د صلاة البروج اول رکعت کنبی دفاتحہ نہ پس والسماء ذات البروج او پہ دویم رکعت کنبی دفاتحہ نہ پس والسماء والطارق، (۲) ترکیب د صلاة نور اول رکعت کنبی دفاتحہ نہ پس دوه آیاتونہ د سورة انعام او پہ دویم رکعت کنبی دفاتحہ نہ پس اولم یرو کم اھلکنا... نہ... محضرون، پوری. (۳) ترکیب دنفل مونخ: اول رکعت کنبی دفاتحہ نہ پس پنخہ خل سورة الکافرون او پہ دویم رکعت کنبی ہم، بیا کلہ چہ ورخ شی ہم دغہ فرشتہ بیا دییت المقدس پہ چہت راخی او آواز کوی چہ ای دالله تعالیٰ بندہ گانوا اود محمد مصطفیٰ ﷺ امتیانوا الله تعالیٰ تاسوتہ دا ورخ در کړې دہ ددې نہ سوا تاسوتہ یوہ ورخ بلہ ہم راتلونکې دہ چہ دهغی نوم دمحشر ورخ دہ، پہ تاسوباندي لازم دی چہ دهغی دپارہ ذخیرہ جمع کړئ پہ دې کنبی ہم دمختلف مونخونو طریقہ خودلې شوي دہ مہربانی او کړئ ددې حدیث عربی الفاظ او معتبر حوالہ اولیکئ؟

(۲) د ابوسعید خدری رضی اللہ عنہ نہ روایت دې: كنت في عصابط من ضعفاء المهاجرين

(۱) ترجمہ: پہ تبلیغ او قصص کنبی فرق دې، حکہ چہ تبلیغ الفاظ او معنی رسولوتہ وائی چہ ددې نہ علاوہ دې باندي امر زائد نہ وی. او قصص ترغیب، ترهیب تہ وائی او پہ بناء داخلاف خطبې تہ وائی. نو تبلیغ د قصص نہ اھون او آسان دې. او کوم چہ قصص دی پہ هغی کنبی د قوم او وخت دمصلحتونو رعایت ساتلې شوي دې. (وہاب)

وان بعضهم لیستربعض من العری وقارئ یقرأ علینا ونحن نستمع القراءة قال فجاء رسول الله ﷺ حتی قام علینا فلما راہ القاری سکت قال فسلم فقال ماذا كنتم تصنعون قلنا كان قارئ یقرأ علینا ونحن نستمع بقراته فقال النبی ﷺ الحمد لله الذی جعل من امتی امرت ان اصبر بقرائه ته نفسی معهم قال ثم جلس وسطنا لیعدل نفسه فینا ثم قال بیده هكذا فتخلف القوم فلم یعرف رسول الله ﷺ منهم احد قال فكانوا ضعفاء المهاجرين بالنور التام يوم القيامة تدخلون الجنة قبل اغنياء کم بنصف يوم كان مقداره خمس مائة عام۔

پہ دې حدیث شریف کنبی چونکہ لفظ دقاری استعمال شوې دې پہ دې وجه زما پہ ذھن کنبی خدشہ دہ ددې حدیث شریف حوالہ دمعتبر کتابونونہ راکړئ؟ (۳) عمرو بن ثرید دخپل پلارنہ روایت کوی:

قال ردفت رسول الله ﷺ يوماً فقال هل معك من شعراية ابن ابي الصلت شيئاً قلت نعم قال هیه فانشدته بيتاً فقال هیه ثم انشدته بيتاً فقال هیه حتی انشدته مائة بيت۔

دمعتبر کتابونونہ ددې حدیث حوالہ راکړئ؟

(۴) د حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا نہ روایت دې:

قالت كانت عندی جارية تغني فاستاذن عمر فلما احسہ سمعت حسه فرت فلما دخل عمر رضی الله عنه تبسم رسول الله ﷺ فقال عمر ماضحك يا رسول الله ﷺ قال كانت عندي جارية تغني فلما سمعت حسك فرت فقال عمر لا ابرح حتى اسمع ما كان سمع رسول الله ﷺ۔

مہربانی او کړئ ددې خوا احادیثو حوالی دمعتبر کتابونونہ راکړئ ډیرہ مننہ به وی؟

المستفتی: محمد اکرم تھکال بالا پشاور... ۱۹۶۸ء ۶/۲

الجواب: پہ چہت باندي فرشتې والا حدیث موضوعی اوبې اصل دې. اود ابوسعید الخدری حدیث ابوداؤد شریف کنبی دې. (۱) اود عمرو بن شرید والا حدیث پہ مسلم شریف کنبی دې. (۲) اود حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا والا حدیث ماسرہ موجودہ کتابونو کنبی نشته. او امام ترمذی پہ وفی الباب عن عمر و عائشہ رضی اللہ عنہما کنبی شاید دې حدیث طرف تہ اشارہ کړې دہ. (۳) فقط

(۱) (ابوداؤد ص ۱۲۰ جلد ۲ باب فی القصص کتاب العلم) (۲) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۰۹ جلد ۲ باب البیان والشعر) (۳) عن عبد الله بن بريده قال سمعت بريده يقول خرج رسول الله ﷺ في بعض مغازيه فلما انصرف جاء جارية سوداء فقالت يا رسول الله ﷺ اني كنت نذرت ان ردك الله سالما ان اضرب بين يديك بالدف والغني فقال له رسول الله ﷺ ان كنت نذرت فاضربي والا فلا فجعلت تضرب فدخل ابو بكر وهي تضرب ثم دخل علي وهي تضرب ثم دخل عثمان وهي تضرب ثم دخل عمر فالقت الدف تحت استها ثم قعدت عليه. الى آخر الحديث هذا حديث حسن صحيح غريب من حديث بريده وفي الباب عن عمرو عائشة. (ترمذی شریف ص ۲۱۰ جلد ۲ باب مناقب ابی حفص عمر بن الخطاب ابواب المناقب)

د تقبیل اومعانقہ پہ معارض احادیثو کنبی تطبیق

سوال: دالسلام علیکم ورحمة الله نه پس عرض دادی چه دمشقو شریف پہ باب المصافحة والمعانقة کنبی حضرت انس رضی اللہ عنہ روایت نه معلومیری چه نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دیومسلمان رور دتعظیم اوتکریم دیاره دسر بنسکتہ کولو اومعانقہ اوبنکولو نه منع فرمائیلی ده. اودمصافحی اجازت ئی ورکری دی لیکن ددی سلسلی پہ نورواحادیثو کنبی کوم چه حضرت عائشی رضی اللہ عنہا حضرت زراع رضی اللہ عنہ حضرت عطا خراسانی رضی اللہ عنہ او حضرت براء بن عازب رضی اللہ عنہ روایت کری دی پہ هغی کنبی لاسونه اوخی بنکلول اومصافحه اومعانقی ته جائز فرمائیلی شوی دی. نواوس به په دی احادیثو کنبی تطبیق خنکه کولی شی؟ وضاحت کولو سره دشکریه موقع راکری.

المستفتی: مولانا غلام حسین جلی صوابی ۱۹۶۹ء | ۲۲۳

الجواب: تقبیل اومعانقہ جائز ده حکه چه دگنرو صحیح احادیثونه ثابت دی اود منع والاحدیث محمول دی په خوف دشهوت اویه حالت دتجردعن القميص باندی.

قال فی الهدایه الخلاف فی المعانقه فی ازار واحد اما اذا كان علیه قميص او جبة فلا بأس بها وصرح فی حواشی المشکواة وکتب الفقه فی باب الحظر والا باحة علی حرمة التقبیل علی وجه الشهوة **(۱)**. وهو الموفق

د ترمذی شریف د بعضی الفاظو وضاحت

سوال: بنده دردوجائے درترمذی شریف حکمندا است۔ بنده بہ مطلب آن نمیدانم۔ از نمایاں مبارکان التماس میکنم کہ بنده دریں دو جائے واقف گردانی۔ جائے اول این ست ذکر فی الترمذی فی باب ماجاء فی **(۱)** قال ابن عابدين قال فی الهدایه ویکره ان یقبل الرجل فم الرجل او یدہ او شیتا منه اومعانقه وقال ابو یوسف لا بأس بالتقبیل والمعانقة لما روی انه علیه السلام عانق جعفرأ حين قدم من الحبشة وقبله بین عینیه ولهما ما روی انه علیه السلام نهی عن المکامعة وهی المعانقة وعن المکامعة وهی التقبیل وما رواه محمول علی ما قبل التحريم قالوا الخلاف فی المعانقة فی ازار واحد اما اذا كان علیه قميص او جبة لا بأس به ووفق الشیخ ابو منصور بین الاحادیث فقال المکروه من المعانقة ما كان علی وجه الشهوة وعبر عنه المصنف بقوله فی ازار واحد فانه سبب یفرضی فیها فاما علی وجه البر والكرامة اذا كان علیه قميص واحد فلا بأس به .

(ردالمحار هامش الدرالمختار ص ۲۶۹ جلد ۵ باب الاستبراء وغيره کتاب الحظر والاباحة)

الوضوء ثلاثاً ثلاثاً عن ابی اسحاق عن ابی حیه ذکر فی الحاشیه علی قوله عن ابی حیه بفتح الحاء الی قوله من الثالثة ومن الرابعة والخامسة - بنده برادو شرت لفظ من الثالثة عارف نیستم - دوم جائے این ست فی الترمذی باب ماجاء ان حذف السلام سنة. حدثنا علی بن حجرنا عبد الله بن المبارك والهل بن زیاد خف الخ بنده براد لفظ خف کہ مرقوم وکتوب است علی لفظ زیاده مرقوم وکتوب است فی السند عارف نیستم - ؟

المستفتی: مولوی محمد صدیق حقانی

قلعه عبد الله گلستان کوئٹہ ۲۰ | محرم ۱۴۰۳ء

الجواب: واضحه دی وی چه حافظ ابن حجر رحمۃ اللہ علیہ پہ تقریب التهذیب کنبی د راویانو دولس طبقی بنودلی دی. نویه دی الفاظو من الثالثة، من الرابعة، من الخامسة وغيرها، کنبی دغه طبقاتو طرف ته اشاره ده که تاسره تقریب التهذیب نه وی نومنهاج السنن ص ۵۴، ۵۵ جلد ۱ ته رجوع اوکری. **(۱)** اود خف نه مراد دادی چه دا لفظ به مشدد نه وئیلی کیبری. وهو الموفق

د عاشوری په ورخ قبرونو باندی د اوبو اچولو حدیث موضوعی دی

سوال: زمونږ په علاقه کنبی په لسم محرم د عاشوری په ورخ باندی سحروختی په تیارة کنبی خلق ادیری ته خی اویه قبرونو باندی اوبه اچوی، دا خلق مونږ نه کوی خو اوبه اچول لازمی کار او ثواب گنری اوس په دی مسئله باندی ددوه سړو جهگړه ده، یودی ته بدعت وائی دویم ورته صحیح وائی. اویه دلیل کنبی وائی چه کتاب جواهر النفیس ص ۱۰۶ اذارش الماء علی قبور الاقرباء فی يوم عاشوراء کفر عن الميت عشرة الاف ذنوبه واعطى الله له عشرة الاف درجة وقال جابر رضى الله عنه ان بلال رضى الله تعالى عنه رش الماء على قبر عليه الصلاة والسلام

مهربانی اوکری تحقیقی جواب راولیری؟

المستفتی: سورگل ضلع کوهات ۱۹۷۰ء | ۹۴

(۱) قال العلامة الفهامة الشيخ مفتي اعظم محمد فريد دامت برکاتهم قوله عن ابی حیه قال فی التقريب مقبولة من الثالثة وقد مر بحث مراتب الراوة وطبقاتهم فی باب ما جاء ان مفتاح الصلوة الطهور فقد قال فيه اما بيان المراتب فاولها الصحابة اصرح بذلك لشرفهم والثانية من اكدم مدحه اما بالفعل مثل اوثق الناس الثالثة من افرد بصفة كثرة او متقن او عدل او ثبت واما الطبقات فالاولى الصحابة الثانية طبقة كبار التابعين الثالثة الطبقة الوسطى من التابعين الرابعة طبقة تليها وجل روايتهم من كبار التابعين كالزهرى الخ (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۵۴، ۵۵، ۱۳۵ جلد ۱)

الجواب: یہ قبر و نوباندي اوبه اچول ددفن په وخت کښې جائز دی.

لما رواه صاحب شرح السنة مرسلاته عليه السلام ر ش علي قبر ابنه ابراهيم والبيهقي عن جابر رضي الله تعالى عنه مرفوعا انه (ر ش علي قبر النبي صلى الله عليه وسلم) (مشکوٰۃ ص ۱۲۳ جلد ۱) لیکن دعا شورې په ورځ د ثواب په ارادې سره قبر و نوباندي اوبه اچول بدعت قبیحه دي، نه د قرآن نه ثابت دي اونه د بیل حدیث نه ثابت دي اونه د فقهي دمعتبر کتابونو نه ثابت ده. او که څوک د حدیث دعوی او کړی نو دهغې سند دي ذکر کړی او د داسې کتاب حواله دي ورکړی چه هغه سند سره احادیث روایت کوی چه مونږ ئې پخپله تحقیق او کړو، او دا حدیث کوم چه په جواهر النفیس کښې ذکر دي نه د دي سند معلوم دي اونه ئې حواله معلومه ده بلکه په دي باندي د وضع آثار ښکاره دي. بله دا د یو اوږد حدیث حصه معلومېږي چه هغه موضوع دي.

قال في الفوائد المجموعة ص ۳۶، ۳۵ حديث من صام عاشور اعطى ثواب عشر الاف ملك الخ ذكره في اللالي مطولا عن ابن عباس مرفوعا وهو (۲) موضوع فقط

وجود موجودات بروني محمد ﷺ اود نبي ﷺ د نور کيدلو مطلب

سوال: تمام موجودات بروني محمد ﷺ اود نبي ﷺ د نور کيدلو مطلب؟

المستفتي: عبد الله مهاجر افغانستان پشاور شهر... کیم/شعبان ۱۴۰۳ هـ

جواب: نزاد باب تحقیق الفاظ حدیث لولا ک موضوع و مضمون او ثابت است. (۳) و حدیث اول ما خلق الله نوري بمعنى اول ما خلق الله روحی است در حواشی نشر الطیب وغيره قابل تسلیم است.

(۱) مشکوٰۃ المصابيح ص ۱۲۸، ۱۲۹ جلد ۱ باب دفن الميت

(۲) ومن ذلك حديث: من صام يوم عاشوراء كتب الله له عبادة ستين سنة فهذا باطل يرويه حبيب بن ابي حبيب عن ابراهيم الصانع عن ميمون بن مهران عن ابن عباس وحبيب هذا غير حبيب كان يضع الاحاديث. (الموضوعات الكبرى ص ۹۲ رقم حديث: ۱۱۲۱)

(۳) حديث لولا ك لما خلقت الافلاك، قال الصنعاني انه موضوع كذا في الخلاصة لكن معناه صحيح فقلروي الديلمي عن ابن عباس رضي الله عنهما مرفوعا اتاني جبريل فقال يا محمد لولا ك ما خلقت الجنة ولولا ك ما خلقت النار وفي رواية ابن عساكر لولا ك ما خلقت الدنيا. (الموضوعات الكبرى ص ۹۲ رقم حديث: ۷۵۴)

حديث: "ولد الزنا لا يدخل الجنة" موضوعي دي

سوال: يو حدیث دي: "ولد الزنا لا يدخل الجنة"، آیا ددي څه اصل شته؟

المستفتي: غلام سرور سنگاپور..... ۱۰/۸/۱۹۸۳

الجواب: ددي حدیث متعلق په "المصنوع في احاديث الموضوع، ص ۳۱ کښې لیکلی شوی دی "ولد الزنا لا يدخل الجنة لا اصل له انتهى. (۱) او دا حدیث معقول هم نه دي ځکه چه د ولد الزنا هيڅ قصور نه دي شوي. وهو الموفق

د مقرب فرشتو د زمکې نه خاوره اوږل اود زمکې د فرياد واقعہ اسرائيلي ده

سوال: په يو کتاب کښې ئې ليکلی دی چه کله الله تعالی د آدم ﷺ د جسم جوړولو دپاره جبرائيل ﷺ طائف مقام ته د خاورې راوړلو دپاره اوليږلو، نو زمکې ډير فرياد او کړو او جبرئيل ﷺ ته ئې او وئيل چه زما د حصې نه به داسې مخلوق جوړولې شي چه هغه به نافرمانه وي، قتلونه به کوي، لهذا زه تاته منت زاری کوم عاجزی درته کوم چه ته ددي ځائي نه خاوره مه اخله، جبرئيل ﷺ په هغې باندي رحم او کړو. واپس لاره او الله تعالی ته ئې د زمکې په فرياد زاری خپله رحم دلی او عذر پيش کړو. بيا الله تعالی پرله پسې باقی دوه مقرب فرشتې اوليږلې. خود زمکې په فرياد زاری دهغوی زړونه هم نرم شول. او هغوی هم خالی لاسونه راغلل د زمکې په ژړا باندي ئې دخپل زړه د نرمي عذر پيش کړو. بيا ئې حضرت عزرائيل ﷺ اوليږلو. اگر چه زمکې ددوی په مخکښې هم ډير او ژړل خودي دهغې خبره اونه منله، او خاوره ئې واخستله الله تعالی ته ئې پيش کړله. الله تعالی ترې تپوس او کړو چه دي دريو وارو خو خاوره رانه وړه، تاڅنگه راوړله، هغوی عرض او کړو چه يا الله! ماته ستا د حکم په وړاندي دچا د ژړا پرواه نشته، ماله ستا حکم پوره کول دي. په دي وجه حضرت عزرائيل ﷺ په روحونو قبض کولو باندي مقرر کړي شوي دي. دا قصه صحيح ده او که غلطه؟

المستفتي: محمد ايوب خان محله شيام گنج مردان... ۱۰/۱۰/۱۳۹۲ هـ

الجواب: د مخبر صادق په اقوالو کښې دا واقعہ نشته، بلکه قرآن سره مخالف

(۱) قال الملا علي قاري حديث ولد الزنا لا يدخل الجنة يدور على الالسنه ولم يثبت بالسنة بل قال القاضي

مجد الدين الشيرازي في سفر السعادة هو باطل. (الموضوعات الكبرى ص ۵۹ رقم حديث: ۱۰۲۹)

دہ قال اللہ تعالیٰ: لا یعصون اللہ ما امرهم ویفعلون ما یؤمرون... (۱) البتہ یہ اسرائیلیاتو کنبی دا قصہ لیکلی شوی دہ فقط

د غواپہ پیو کنبی شفا اویہ غوبنہ کنبی د بیماری والا حدیث مطلب

سوال: یہ مسند امام اعظم مترجم اردو فوائد از مولانا سعد حسن، کنبی د سنن والو نہ یو حدیث نقل شوی دے دا ثبوت څنگه دے، چه ابن سنی احمد حاکم د ابونعیم نه په دے معنی سره روایت کړې دے چه نبی ﷺ او فرمائیل چه د غواپئ ځکئ ځکه چه دا دوا ده، او ددې غورې شفا ده، او ځان ساتئ ددې د غوبنې نه ځکه چه ددې غوبنہ بیماری ده؟

المستفتی: خليل الرحمن ۱۳۹۸ هـ | ۳۱۴

الجواب: چونکه د دارالعلوم په کتب خانه کنبی د ابن سنی وغیره کتابونه نشته، په دې وجه ددې روایت د سند متعلق تحقیق ملاونه شو، البتہ که دا حدیث ثابت وی نو دا به د الماء المشمش په شان په نهی طبعی باندې حمل کولې شی په نهی شرعی باندې نه، (۲) وهو الموفق

د نبی کریم ﷺ د سوری متعلق حدیث د حکیم ترمذی ثابت نه دے

سوال: حکیم ترمذی لیکلی دی: ان النبی ﷺ لم یکن یرای له ظل فی شمس ولا قمر الخ، آیا دا حدیث په اعتبار د سند سره صحیح دے یا نه؟

المستفتی: نامعلوم طالب العلم دارالعلوم حقانیه ۱۹۹۰ | ۱۱۹۹

الجواب: دا روایت ثابت نه دے، (۳) وهو الموفق

د حضرت عمر رضی اللہ عنہ صحبت سره د روژې د افطار د اثر وضاحت

سوال: دیو عالم نه مې اوریدلی دی چه حضرت عمر رضی اللہ عنہ به همبستری سره روژه ماتوله، آیا دا خبره صحیح ده او حواله د کتاب احیاء العلوم جلد دویم ص ۳۴ ورکوی، ددې وضاحت او کړئ مهربانی به وی؟

المستفتی: نامعلوم ۱۴۰۸ | رمضان

(پ: ۲۸ سورة التحريم رکوع: ۱۹ آیت: ۶)

(۲) عن عائشة رضي الله عنها اتى النبي ﷺ بلحم بقر فقيل هذا ما تصدق به على بريدة فقال هو لها صدقه ولنا هدية. (صحيح المسلم ص ۳۲۵ جلد ۱ باب اباحة الهدية للنبي ﷺ)

(۱) عن زكوان ان رسول الله ﷺ لم يكن يري له ظل الخ. دا روایت جلال الدين سيوطي رحمه الله په خصائص الكبرى ص ۶۸ جلد ۱ کنبی ذکر کړې دے ددې رومبې راوی عبد الرحمن بن قيس زعفرانی لره د حدیث عالمانو احادیث وضع کونکي اوبعضو کذب طرف ته منسوب کړې دے. کما فی تهذيب التهذيب للعلامة ذهبي رحمه الله ص ۲۳۱ جلد ۶ رقم ۴۱۳۰، او دغسې دویم راوی عبد الملك بن عبد الله بن الوليد هم مجهول الحال دے د اسماء الرجال په متداول کتابونو کنبی ددوی حال مذکور نه دے. (از مرتب)

همبستری کولو سره افطار ممنوع دے د خوراک ځکاک په شان، اولکه جواب: څنگه چه دبخاری شریف وغیره حدیث په بناء باندې د خوراک ځکاک شهوت څنگه په حاضرئ باندې دمقدم کولو اجازت دے، نو دغسې د جماع د شهوت دمونځ په طریقہ اولی جائز وی.

تقدیم به هم په طریقہ اولی جائز وی. ولم اجد هذا الاثر في تلك القصة ولا استبعاد فيه كما اشرت اليه نعم الاخبار من امر جزی لما يوهم الدوام والكلية ظلم عظیم. (۱) وهو الموفق

د پنځمې او شپږمې کلمې د حدیث نبوی ﷺ نه حدیث

سوال: آیا د څلور کلمونه علاوه د پنځمې او شپږمې کلمې د حدیث نبوی ﷺ نه څه ثبوت شته؟ یا خلقو من گهرت (د ځانه) وضع کړې دی، او آیا دا ضروری گرځول اود نکاح په وخت وئیل بدعت دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: قاری بشیر احمد علوی ۱۳۹۵ | رمضان المبارک

الجواب: په احادیثو کنبی د شپږونه زیاتې کلمې ثابت دی، (۲) اود نکاح په وخت د یوې وئیل هم ضروری نه دی. (رواه ابو داؤد و الترمذی) وهو الموفق

د امامت علی رضی اللہ عنہ تحقیق او حدیث د غدیر خم

سوال: بعضې خلق د غدیر خم په موقعه باندې د حضور ﷺ د فرمان نه د علی رضی اللہ عنہ د امامت ثابتولو کوشش کوی نو دا حدیث او ددې خبرې حقیقت څه دے؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: مولوی عبد الحنان بخشالی ضلع مردان ۱۹۶۹ | ۱۵/۵

(۱) ما په دي قصه کنبی دا اثر اونه موندلو لیکن په دي کنبی څه استبعاد هم نشته لکه چه ما دې ته اشاره هم کړې ده. البتہ د یو جزئی امر دخبر په وجه د دوام او کلیه وهم کول ډیر ظلم دے.

(۲) عن بلال بن يسار بن زيد مولى النبي ﷺ قال حدثني ابي عن جدي انه سمع رسول الله ﷺ يقول من قال استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه غفر له وان كان قد فر من الزحف رواه الترمذی وابوداؤد لکنه عند ابي داؤد وهلال بن يسار وقال الترمذی هذا حديث غريب.

(مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۰۵ جلد ۱ باب الاستغفار والتوبة)

قال ابن عابدين قلت ولم ار في الحديث ذكر صباحا ومساء بل فيه ذكر ثلاثا كما في الزواجر عن الحكم الترمذی فلا اذ لك على ما يذهب الله به عنك صغار الشرك وكباره تقول كل يوم ثلاث مرات اللهم اني اعوذ بك ان اشرك بك شيئا وانا اعلم واستغفرك لما لا اعلم. وعند احمد والطبراني ايها الناس اتقوا الشرك فانه اخفى من ديت النمل قالوا وكيف نتقيه يا رسول الله قال قولوا اللهم اننا نعوذ بك ان نشرك بك شيئا نعلمه ونستغفرك لما لا نعلمه. (رد المحتار ص ۳۱۶ جلد ۳ قبيل مطلب توبة الياس)

جواب: (۱) حدیث غدیر خم. رواہ البراء بن عازب و زید بن ارقم ان رسول اللہ ﷺ لما نزل بغدير خم اخذ بيد علي فقال الستم تعلمون اني اولي با لمؤمنين من انفسهم قالوا بلى قال الستم تعلمون اني اولي بكل مومن من نفسه قالوا بلى فقال اللهم من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه فلقية عمر بعد ذلك فقال له هنيئاً يا ابن ابي طالب اصبحت و امسيت مولى كل مومن و مومنة. رواه احمد (مشکوٰۃ ص ۵۶۵ جلد ۲)

پہ دی حدیث شریف کنبی پیغمبر ﷺ د حضرت علی رضی اللہ عنہ دیارہ ولایت ثابت کرے دی او ولایت د یرو معانو احتمال لری.

ولایت دنصرت او محبت معنی دیارہ ہم راخی فمعنی المولی هو الناصر او الخبیب، لهذا ددی حدیث نہ دامامت معنی اخستل اوپہ دی کنبی محصور کول غلطی ده، او کہ ددی نہ بالفرض دامامت معنی مراد و اخستلی شی بیاهم دشیعہ گانو دیارہ دا حجت نہ دی، حکہ چہ پیغمبر ﷺ د حضرت علی رضی اللہ عنہ دیارہ بالفعل ولایت ثابتوی دانہ چہ هغوی سرہ د آئندہ دیارہ وعدہ کوی. اودا پہ ہیچا پتہ نہ ده چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ د پیغمبر ﷺ پہ ژوند کنبی بالفعل امیر او خلیفہ وو، او بالفعل ناصر او محبوب وو. نودا ہم یوہ واضحه قرینہ ده چہ مراد امارت او خلافت نہ دی. او بالفرض کہ دا او منلی شی چہ مراد دخلافت او امارت وعدہ ده، نودا پہ اتصال باندي پہ محمول کولو دتولو صحابہ کرامو بلکه د حضرت علی رضی اللہ عنہ تغلیط موجود دی. پس ددی نہ مراد بہ اتصال نہ وی. پس دابہ مراد وی چہ پہ استقبال کنبی بہ دوی ہم امیر او خلیفہ وی. ددی حدیث نہ دشیعہ گانو استدلال کم فهمی او غلط فهمی باندي مبنی دی. دشیعہ گانو دکتابونو نہ دا ثابتہ ده. چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ دخپل خلافت نہ انکار کرے دی. اود نورو خلفاء وزیر او قاضی خپل اختیار سرہ پاتی شوی دی. داتول تفصیلات پہ فتویٰ کنبی نہ شو لیکلی، دزیات تفصیلاتو دیارہ نصیحة الشیعه مصنفه مولانا احتشام الدین او هدیة الشیعه دمولانا قاسم بانی دارالعلوم دیوبند او تحفه اثنا عشریہ مصنف شاه عبد العزیز صاحب طرف ته مراجعت او کرے. اوپہ ضروری بحث باندي مونہ پہ افتاء کنبی اکتفا کوو. وهو الموفق

پہ شب معراج کنبی د رؤیت باری تعالیٰ پہ روایاتو کنبی تطبیق

سوال: آیا حضور ﷺ د معراج پہ شپہ لیدلی دی یانہ؟ حکہ چہ پہ شب معراج باندي دتلو واقعہ بعضی خلق پہ خوب سرہ تعبیر کوی. اودا روایت پیش کوی چہ حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا پہ شب معراج کنبی دالله تعالیٰ د دیدار قائل نہ ده، او بعضی خلق قائل دی. اوپہ دلیل کنبی د حضرت عباس رضی اللہ عنہ روایت نقل کوی. نود مسئلہ وضاحت کولو سرہ ثواب دارین حاصل کرے؟

المستفتی: محمد جاوید هزاروی..... ۱۹۷۸/۷/۲۹

الجواب: واضحه دی وی چہ لیلة المعراج سرہ متعلق پہ اخبار او آثار کنبی جمع او تطبیق مشهوره خبره ده. ای ری الله تعالیٰ بقلبه لا بوجهه. او با لحجاب لا بلا حجاب او عند عدم التجلی التام لا عند التجلی التام و هکذا. ﴿۱﴾ وهو الموفق

د موسیٰ علیہ السلام د روح قبض کول قرآنی آیت

، لا یستقدمون ساعة الخ سره متناقض نہ دی

سوال: خہ فرمائی علمائی حق پہ دی مسئلہ کنبی چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام د روح قبض کولو پہ وخت عزرائیل علیہ السلام پہ خپیرہ او وهلو او یوہ سترگه ئی ورله بهرته راویستله، اود روح قبض کولو پہ وخت حضرت موسیٰ علیہ السلام مهلت او غوښتلو او مهلت ورته ورکړې شو. آیا دا واقعہ د آیت ، لا یستقدمون ساعة ولا یستأخرون،، سره مخالف نہ دی؟ شافی جواب را کرے یرہ مننه به وی.

المستفتی: الهیان جامع مسجد شیرینگل دیر..... ۱۹۷۵/۱۱/۹

جواب: هذا الحديث صحيح سنداً ﴿۲﴾ ولا استحالة فيه متالان الانبياء عليهم السلام كانوا بخيرون ولم يخيره الملك فلم يعرفه موسى عليه السلام كما في القسطلاني ﴿۱﴾ قال العلامة محمد عبد العزيز الفرهاري (ثم الصحيح انه عليه الصلوة والسلام انما راي ربه بفواده اي بقلبه لا بعينه اختلف السلف والخلف فيه على اقوال احدها انكار الرؤية وهو قول عائشة والمشهور عن ابن مسعود وابي هريره رضي الله عنهما وعن مسروق قال لعائشة هل راي محمد ربه قالت لقد قف شعري مما قلت من حديثك ان محمد راي ربه فقد كذب قال فاين قوله تعالى..... ثانياً اثبات الرؤية بالقلب وهو رواية عن ابن عباس قال القاضي عياض جاء في الحديث لم اره بعيني ولكن رايته بقلبي مرتين وعن ابن عباس قال سئل هل رايته بفوادي رواه ابن جرير ثالثاً اثبات الرؤية بالعين وهي الرواية المشهورة عن ابن عباس وعليه الشيخ ابو الحسن الاشعري وفي شرح المسلم للامام النووي هو المرجح عند اكثر العلماء. رابعاً التوقف وهو راي سعيد بن جبير واختار الشارح القول الثاني على الثالث لانه مؤيد بالحديث ولانه لا يدل على الرؤية بالعين نص واما قول ابن عباس فلعله اجتهد في الخ

(النبراس شرح شرح العقائد ص ۲۹۵ باب بيان المعراج) (بقية حاشية به راروانه)

فلیراجع. و افقاء البصر کان من الجسم التمثیل به لامن الجسم المملکی لعدم الامکان. فافهم
والیراجع الی اصل الحدیث حتی یتیمز حدیث الرسول من زیادات الوعظ. ﴿۱﴾ وهو الموفق
د شهاد دجنت په قرآن اوحیدیت کښې هیڅ ثبوت نشته

سوال: بعضی خلق وائی چه شداد کافر کوم جنت جوړ کړې ووهغه الله تعالی
په زمکه کښې محفوظ ساتلې دي او د قیامت په ورځ به د شداد جوړ کړې
شوي جنت ښائی په دې باندې یو سړی او وئیل چه دائی جنت نه بلکه
یو ښائسته کور جوړ کړې ووهغه الله تعالی جنت وئیلې. الله تعالی تښاه
او یرباد کړو او یوه ورځ به د کهنه راتو په شکل کښې راوځی بهر حال آیا
دا جنت واقعی ترننه پورې په زمکه کښې محفوظ دي، آیات او احادیثو سره
ثابته کړئ. اودا جنت ئې د کومو خلقو په ذریعه جوړ کړې وو او شداد کافر ته
د جنت نقشه چا خودلې وه. پوره وضاحت او کړئ؟

المستفتی: فضل دیان چرات ډاک اسماعیل خیل ۲۹ ربيع الاول ۱۳۹۰ هـ
الجواب: د شداد د جنت جوړولو ثبوت قرآن او حدیث نه نه ملا ویږی دایوه
اسرائیلی خبره ده او واضحه دي وی چه جنت په عربی ژبه کښې باغ ته وائی.
لهذا د شداد جنت او باغ جوړول د عقل نه لري خبره نه ده. بې شکه دا خبره
صحیح نه ده چه په هغې کښې هغه خاصیات وی کوم چه دمعروف جنت په
خیزونو کښې موجود دی او د اهرم صحیح نه ده چه د اهرم جنت وی او مسلمانان
به هغې ته د جزاء په طور داخليږی. دا دمعقول او منقول دواړو خلاف ده. فقط

(بقیه حاشیه) ﴿۲﴾ مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۰۷ جلد ۲ باب بدأ الخلق و ذکر الانبیاء علیهم السلام الفصل الاول
﴿۱﴾ ترجمه: دا حدیث سنداً صحیح دي او متناً دي نه څه محال نه لازمیږی ځکه چه انبیاء ته
اختیار ورکولې شی او موسی علیه السلام ته فرشتې اختیار نه ورنه کړو. نوموسی علیه السلام هغه اونه
پیژندلو. لکه چه په قسطلانی کښې دی او سقرگه ویستل جسم تمثیلی نه وو د جسم ملکی
نه د عدم امکان په وجه نه وو. فافهم او اصل حدیث ته رجوع او کړئ چه په حدیث باندې د
واعظانو د زیادت نه تمیز راشی.

قال العلامة ابن حجر عسقلانی والجواب ان الله لم یبعث ملک الموت لموسی و هو یرید قبض روحه
حينئذ وانما بعثه اليه اختياراً وانما لطم موسی ملک الموت لانه رأى آدميا دخل داره بغير اذنه ولم يعلم
انه ملك الموت وقد اباح الشارع فق عين الناظر في دار مسلم بغير اذن. وقد جاءت الملائكة الى
ابراهيم والى لوط في صورة آدميين فلم يعرفاهم انما لطمه لانه جاء لقبض روحه من قبل ان يخبره لما ثبت
انه لم يقبض نبى حتى يخبره وقال ابن قتيبة انما قفا موسى العين التي تخيل وتمثيل وليست عيناً حقيقة الخ
(فتح الباری شرح صحيح البخاری ص ۲۵۲، ۲۵۳ جلد ۸ باب وفات موسی و ذکره بعد کتاب الانبياء)

د ثوافعو د متدل غزوة الرقاع والا حدیث ضعف

سوال: د غزوة الرقاع واقع کومه چه اهل حدیث او شوافع ددې مسئلې په
دلیل کښې پیش کوی چه وینې وتلوسره اودس نه ماتیرې د دوره حدیث
شریف په دوران کښې مې ستاسو حضراتو نه اوریدلې ووجه په دې حدیث کښې
یو راوی عقیل بن جابر مجهول دي او محمد بن اسحق متکلم فیه دي نو که په
یو راوی کښې دامسئله موجود وی نو دهغې نوم او مرجع راته راوړیږئ؟
کوم کتاب کښې مولانا عبد الهادی صاحب گندف صوابی ۲۸ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ
خوید کم تاسود بذل المجهود صفحه ۹ جلد اول اود معارف السنن اکثر
الجواب: تاسود بذل المجهود صفحه ۹ جلد اول اود معارف السنن اکثر
خایونه او گورئ. چه ددې جواب مخرج او نور جوابات هم درته معلوم شی او
میزان الاعتدال ص ۸۸ جلد ۳ هم او گورئ. ﴿۱﴾ وهو الموفق

د عهدنامې مضمون اود فضیلت روایات

سوال: دلته د حیدرآباد سندھ او سیدونکو یوه عهدنامه سند گرځولې ده. چه
عهدنامه قرآن شریف دي په دې کښې د عربی او قرآن شریف الفاظ دی که یو سړی
په ټول عمر کښې یو مونځ هم اونه کړی. خوپه ټول عمر کښې یو ځل عهدنامه
او وائی نو هغه د جنت حقدار دي او د جهنم اور په هغه باندې حرام دي. ﴿۱﴾ عهدنامه
قرآن گرځول څنگه دی؟ ﴿۲﴾ عهدنامه د قرآن مخالف ده که موافق؟ ﴿۳﴾ په عهدنامه
کښې موجود احادیث صحیح دی یا ضعیف؟ ﴿۴﴾ عهدنامه کښې مذکوره
فضائلو باندې اعتقاد ساتل څنگه دی؟ ﴿۵﴾ که عهدنامه د قرآن او احادیثو خلاف
وی نو د خلقو عقیدې صفا کولو د پاره ددې بې حرمتی او سوزول جائز دی یا نه؟
المستفتی: مولانا غلام ربانی تعلقه ډگری ضلع میرپور خاص سندھ ۱۹۶۹/۶/۱۲

الجواب: ﴿۱﴾ عهدنامه قرآن گرځول کفر دي ځکه چه په قرآن کښې زیادت
کفر دي. ﴿۲﴾ د عهدنامې مضمون صحیح دي لیکن قرآن نه دي. ﴿۳﴾ قال العلامة
الشامي ص ۸۴۷ ج ۱ نقل بعضهم عن نوادر الاصول للترمذی ما يقتضي ان
هذا الدعاء له اصل ﴿۲﴾. ﴿۴﴾ اکثر فضائل بې ثبوت او بې دلیل دی. ﴿۵﴾ چونکه
سوزولو سره فتنه نه ختمیږی لهذا د اسماء الله په سوزولو باندې اقدام کول
نه دی پکار. بخلاف ماورد فی حق المصحف. وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي منهاج السنن والجواب عن دلائلهم ان حدیث جابر معلول سنداً لان فی سندہ محمد بن اسحاق
وعقيل بن جابر والا ول قيل فی حقه كذاب والثاني مجهول لم يرو عنه غير صدقة بن يسار وكذا ليس فيه
قول الرسول ولا فعله الخ (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۲۱۱ جلد ۱ الوضوء من القى والرعاف)
﴿۲﴾ (رد المحتارها مشن الدر المختار ص ۲۲۸ ج ۱ قبيل باب الشهيد)

د ام ایمن د حضور ﷺ متیازی شکل

سوال: آیا د ام ایمن د حضور ﷺ متیازی شکل د کوم حدیث نه ثابت دی؟
المستفتی: محمد صابر شاه دیره اسماعیل خان ۲۰۰۰ ربيع الاول ۱۴۰۲ هـ
الجواب: دا واقعہ حاکم په مستدرک کنبی ذکر کړې ده.

د اختلاف امتی رحمة روایت

سوال: د حضور ﷺ دا روایت چه «اختلاف امتی رحمة»، یعنی زما دامت اختلاف رحمت دی آیا دا روایت صحیح دی؟

المستفتی: سلطان شیرایم آرایف کالونی کامره اتک ۲۰۰۰ رمضان ۱۴۰۵ هـ
الجواب: دا حدیث ثابت دی ددی اختلاف په نتیجه کنبی دین ښکاره شو
دائمه اربعه اختلاف سره دین واضح شو او خلق په صحیح لاره روان شول.
(فلیراجع الی موضوعات الکبیر لملا علی قاری ص ۱۷) (۱) وهو الموفق

د فیض الباری په یو عبارت باندې د اشکال ازاله

سوال: بخدمت محترم المقام حضرت مولانا مفتی محمد فرید صاحب مدظلہ العالی
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته..... جناب والا د فیض الباری جلد ۳
ص ۳۹۵ ددی عبارت مطلب ستاسونه پوهیدل غواړو، امید دی چه تاسو به
ضرور راهنمائی او کړئ.

۱) حدیث اختلاف امتی رحمة زعم کثیر من الائمه انه لا اصل له، لکن ذکره الخطابی فی غریب
الحدیث مستطرداً و اشعر بان له اصلاً عنده و قال السیوطی اخرجه نصر المقدسی فی الحجۃ و البیهقی فی
الرسالۃ الاشعریه بغیر سند و اورده الحلیمی و القاضی حسین و امام الحرمین و غیر هم ولعله خرج فی
بعض کتب الحفاظ التي لم تصل الینا والله اعلم و قال الزرکشی اخرجه نصر المقدسی فی کتاب الحجۃ
مرفوعاً و البیهقی فی المدخل عن القاسم بن محمد قوله و عن عمر بن عبد العزیز قال ما سرنی لو ان
اصحاب محمد لم یختلفوا لانهم لو لم یختلفوا لم یکن رخصة قال السیوطی و هذا يدل علی ان المراد
اختلافهم فی الاحکام و قبل المراد اختلافهم فی الحرف و الصنائع ذکره جماعة فسبحان من اقام العباد
فیما اراد الخ (الموضوعات الکبیر لملا علی قاری ص ۵۱ رقم حدیث: ۱۶۰)

واعلم ان فی التحریف ثلاثة مذاهب ذهب جماعة ان التحریف فی الكتب السماوية قد وقع بكل
نحو فی اللفظ و المعنی جميعاً و هو الذي مال اليه ابن حزم و ذهب جماعة الى ان التحریف قليل و لعل
الحافظ ابن تيمية جنح اليه و ذهب جماعة الى انكار التحریف اللفظی رأساً فالتحریف عندهم كله
معنوی قلت يلزم علی هذا المذهب ان يكون القرآن ايضاً محرفاً فان التحریف المعنوی غير قليل فيه
ايضاً والذي تحقق عندي ان التعريف لفظی ايضاً اما انه عن عمد منهم او لمغلطة فالحق تعالى اعلم.

مخطط (خط کشیده) عبارت لوستلو سره مې سر او چور لیده، یو طرف
ته د محفوظیت قرآن کریم بنیادی او قطعی یا ضروری عقیده وانا له لحافظون
لاندي قدیماً او حدیثاً د مفسرینو یو یو حرف بلکه زیر او زیر پورې د حفاظت
تصریح... د امام حزم ﷺ د «الملل و النحل جلد ۲ ص ۸۰»، دا ارشاد:

ثم مات ابو بكر وولى عمر..... ان لم يكن عند المسلمين اذامات عمر مائة الف مصحف من مصر الى
العراق الى الشام الى اليمن فما بين ذلك فلم يكن اقل ثم ولى عثمان فزادت الفوح فلو رام احد احصاء
مصاحف اهل الاسلام ما قدر..... واعلموا انه لو رام احد ان يزيد في شعر النابغة او شعر زهر كلمة او
ينقص اخرى ما قدر لانه كان يفتتح الوقت و تخالفه النسخ الماثلة فكيف القرآن في المصاحف و هي من
آخر الاندلس و بلاد البريد السودان الى آخر السند و كابل و خراسان و الترك و الصقالية و بلاد الهند فما
بين ذلك فظهر حق الرافضة و مجاهداتها بالكلية الخ و قيل ذلك في ص ۷۸ و اما قولهم في دعوى
الروافض تبديل القراءات فان الروافض ليسوا من المسلمين.

اود علامه خفاجی ﷺ او پخپله د قاضی عیاض ﷺ د «شفاء»، اود
«نسیم الریاض»، ددی فرمان (ج ۴ ص ۵۵۳ نسیم الریاض)

و کلامک کما کفرنا هذا نکفر من انکر القرآن کله او انکر حرفاً منه او کلمة او غیر شيئا منه بابدال زیادة
او نقص فيه کلاماً ليس منه [او ددې نه مخکې] و المرتاب فی ذلك المعلوم من الدين بالضرورة
و المنکر بعد البحث و صحة المسلمين کافر بالاتفاق ولا يعذر بقوله لا اخرى الخ

بهر حال دا اوددی په شان شل بلکه ددی نه هم د زیات تصریحاتو باوجود مونږه ټولو
طالب علمانو ته معلومه ده د حضرت شاه صاحب د پورته مخطط الفاظو مقصد څه
دی؟... خدایي دی او کړی چه دا زما دناپوهی کرشمه وی، او تاسو یوه داسې تسلی
بخش توجیه او فرمایي چه د زړه د اطمینان دولت حاصل شی. پته نه لگی چه زما په
عقل او فهم څه او شو چه دی سره سخت پریشانیم. او باربار د ربنا لاتزعج قلوبنا،
دعا کوم. دوه څلور شخصیات چه هغوی سره مې دهغوی د روحانی اثراتو امید ترلې
دی. او هغوی ته خپله عرض کوم. چه په هغوی کنبی ستاسو نه خصوصی طور سره
امیدواریم. دا وخت صرف هم تاسو ته دا خط درلیرم امید دی چه ډیر زړه مې تسلی
او کړی. ماله پکاروو چه پخپله حاضر شوي ووم، او ځان مې پوهه کړې وې. خو همت
مې نشته. که ددی الفاظو هم دا ظاهري معنی مرادوی کومه چه زه اخلم چه په قرآن پاک
کنبی لفظی تحریف موجود دی (العیاذ بالله) ځکه چه نه خود فيه مرجع آسمانی سابقه
کتابونه جوړیدي شی او که دا فیها کولو سره د کتاب په سر و اچولې شی نو، اما انه عن

محمد منهم او لمغلطه، ددی نه مانع دی. حکه چه ددغه کافرانو تحریف خو یقیناً عن محمد وو. لقوله تعالى تلبسون الحق بالباطل و تكتمون الحق و انتم تعلمون هـ (سورة البقرة آیت) نو بهر حال آیا یومسلمان د تحریف ارتکاب کری دی؟ (والعیاذ بالله)

داسی ده نو په قول د «شفاء»، ان هذا المنکر اذا جوز علی جمیع الامة السوهم والغلط منا نقلوه.. دخل الامة انه فی جمیع الشریعة اذهم الناقلون لبنا وللقرآن والتحلت عربی الدین. (نسیم الریاض ص ۴۰۰) او که معاذ الله خبره هم دغه ده کومه چه دظاهری الفاظونه معلومیری نو حاسدین او دشمنان د دیوبندیانو ترن ورخی پوری ددغه اکابرو خلاف دا الفاظ ولی رامخی ته نه کرل؟ اللهم فلا تکننا الی افسنا طرفه عین ولا الی احد من خلقک ولا اقل من ذلک و اصلح لنا شأننا کله بجاه نبیک المصطفیٰ و حبیبک المرتضیٰ علیه و علی اله و اصحابه من الصلوة اکملها و من التسلیمات افضلها. ناکاره: عبدالکریم غفرله و لو الادیه از نجم المدارس کلاچی ۲۰ جمادی الثانی ۱۴۱۲ هـ.... ۲۸ | دسمبر ۱۹۹۱ء

الجواب: محترم المقام جناب قاضی صاحب دامت برکاتکم... السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! اما بعد... پس چه تاسو زما په شان په کم علم او کم عمر باندي اعتماد کری دی نو په دی بناء باندي ددی اشکال د ازالې باره کښې عرض دی چه ما دحضرت شاه صاحب د شاگرد حضرت شیخ الحدیث مولانا عبدالرحمن صاحب کاملپوری رحمته الله نه اوریدلی دی چه فیض الباری زمونږ د شیخ رحمته الله امالی دی او باوجود دسعی بلیغ نه په دی کښې ډیری واضح غلطی دی. مثلاً دحضرت عیسیٰ عليه السلام آسمان ته د پورته کولونه مخکښې د عمر متعلق او په قرض کښې حوالې د عدم صحت متعلق وغیره. نو ددی امالی په تفرداتو کښې د غور کولونه کاراخیستل ضروری دی. ددی تحریف والا عبارت متعلق د کال په شروع کښې یو سوال راغلي وو. دهغې جواب دا لیکلي شوي وو چه شاه صاحب د کتب سماویه (سابقه) متعلق دوه مذهبه ذکر کړي دی. اول دا چه په دی کښې تحریف لفظی او معنوی دواړه قسم متحقق کیدی شي. دویم دا چه په دی کښې تحریف لفظی نه دی واقع شوي په دی کښې صرف تحریف معنوی متحقق شوي دي. ددی نه پس حضرت شاه صاحب په دی دویم مذهب باندي اعتراض کوی چه دی سره دا لازمیږي چه قرآن مجید هم محرف دی. حکه چه په دی کښې تحریف معنوی واقع شوي دي. حالانکه قرآن مجید محفوظ دي. او ددی نه پس حضرت شاه صاحب اول مذهب ته ترجیح ورکوی. چه په کتب سماویه کښې تحریف لفظی هم واقع شوي دي. صرف مترجم د مؤنث په خائي د مذكر ضمیر راوړلي دي. وحق العبارة: «والذي تحقق عندي ان التحريف فيها لفظي ايضا»، الخ وهو الموفق

کتاب السنة والبدعة

د اذان په وخت لاس ښکلول او په زوره زوره کلمه اوئیل

سوال: زمونږ په علاقه کښې اکثر وجماتونو کښې کله چه په آذان کښې د محمد صلی الله علیه وسلم نوم واخیستلې شي ائمه حضرات لاسونه ښکلولي. او د مونږ نه پس په زوره زوره کلمه وائی دغسې نور رسمونه هم کوی شرعی حکم څه دي؟
المستفتی: یحی خان راوالپنډی ۳۰ | رجب ۱۳۹۹ هـ

الجواب: کوم امام چه غیر الله حاضر ناظر گنړي یا عالم الغیب ئي گنړي هغه کافر دي. په هغه پسې اقتداء باطل او کالعدم ده. دغسې چه کوم امام دسید البشر د بشرنه منکړوی هغه هم کافر دي. (۱) کما صرحوا به فی کتب الفقه والکلام. او ذکر بالجهر بذات خود جائز دي. لیکن د ایذاء په صورت کښې ناجائز دي. (۲) صرح به الحموی وغیره. پس د اول الذکر نه روستوبه مونږ نه کوی. یا اعاده دي کوی. او آخر الذکر پسې دي مونږ کوی او اعاده دي نه کوی. وهو الموفق

د اذان نه مخکښې یا روسته صلاة سلام وئیل

سوال: زمونږ په علاقه کښې عام طور باندي مؤذنین صلاة او سلام وائی ددی شرعی حکم څه دي؟

المستفتی: مولوی کرم الهی عثمانی اسلام پوره سرگودها ۲۹ | رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دا ټولې طریقې نه ممنوع دی اونه مطلوب، البته د اهل بدع چه کوم

﴿۱﴾ قال الله تعالى في كلامه المجيد قل لا املك لنفسي نفعا ولا ضرا الا ما شاء الله ولو كنت اعلم الغيب لا ستكثر من الخير وما مسنى السوء. (الايه الاعراف: ۱۸۸)

قال العلامة الوسی المراد نفی استمرار علمه عليه الصلاة والسلام الغيب. و مجئی "كان" للاستمرار شائع و يلاحظ الاستمرار ايضا في الاستكثار وعدم المس وقيل المراد بالغيب وقت قيام الساعة لان السؤال عنه... وقيل ال في الغيب للاستغراق وهو صلی الله علیه وسلم يعلم كل غيب فان من الغيب ما تفرد الله تعالى به كمعرفة كنه ذاته تبارك وتعالى و كمعرفة وقت قيام الساعة على ما تدل عليه الاية.

(تفسير روح المعاني ص ۱۹۹ جلد ۲ سورة الاعراف: ۱۸۸)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين عن الامام الشعرائي اجمع العلماء سلفاً خلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهر هم على نائم او مصل او قارى الخ

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

شعاروی دھغی نہ اجتناب مطلوب دی۔ لقوله عليه السلام اتقوا مواضع التهم (۱) فقط

د مری پہ کفن باندی رنگداری سیاہی لیکل ناجائز دی

سوال: د مری پہ کفن باندی رنگدار خیز مثلاً سیاہی، پنسل، خاورہ یا بل خہ خیز سرہ کلمہ شہادت یا د قرآن آیتونہ لیکل جائز دی یا نہ؟ کہ اولیکلی شی نوخہ حرج دی؟

المستفتی: صوفی سخی محمد چتال جہلم... ۱۰/۳/۱۹۶۹

الجواب: د مری پہ کفن باندی سیاہی سرہ لیکل ناجائز دی او کہ صرف پہ گوتی سرہ اولیکلی شی نو جائز دی۔ والتفصیل فی رد المحتار ص ۸۴۷ جلد ۱، د مری د سخا کیدو پہ وجہ د قرآن او کلماتو اہانت د کراہیت منشاء دہ۔

بدعت خہ خیز دی؟

سوال: خہ فرمائی علمائی کرام د لاندی مسئلہ بارہ کنبی چہ مونہ خو تراوسہ پوری بدعت تعریف دا اورو، چہ ہر ہغہ کار دین گنرل کوم چہ د نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم او صحابہ کرامو پہ زمانہ کنبی نہ وی شوی، لیکن ددی تعریف پہ حوالی سرہ خود بندہ پہ ناقص خیال کنبی بدعت نوم او نشان ہم پاتی نہ شو لہذا صحیح بدعت خہ دی؟ بینوا و توجروا

المستفتی: محمد ظاہر دورپتی میرانشاہ ضلع بنوں... ۱۶ شعبان ۱۳۹۶ھ

الجواب: محترم المقام طالب العلم، السلام علیکم نہ پس دی واضحہ وی چہ

(۱) حدیث اتقوا مواضع التهم رواہ البخاری فی الادب المفرد وقال الملا علی قاری حدیث اتقوا مواضع التهم۔ هو معنی قول عمر: من سلك مسالك التهم اتهم رواہ الخرائطی فی مکارم الاخلاق عن عمر موقوفاً بلفظ "من اقام نفسه مقام التهم فلا تلو من" من اساء الظن به

(الموضوعات الكبرى لملا علی قاری ص ۴۹ رقم حدیث: ۱۵۱)

(۲) وقد اثنى ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفاً من صديد الميت وقال بعد اسطر وقد مناقب باب المياہ عن الفتح انه تكره كتابة القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والمحاريب والجدران وما يفرش وما ذاك للاحترامه وخشيته وطئه ونحوه مما فيه اهانة فالمنع هنا با لاولى نعم نقل بعض المحشين عن فوائد الشرجي ان مما يكتب على جبهة الميت بغير مدادها لا يصح المسبحة بسم الله الرحمن الرحيم وعلى الصدر لا اله الا الله محمد الرسول الله وذلك بعد الغسل قبل التكفين انتهى مختصراً.

(رد المحتار ص ۲۶۹ جلد ۱ مطلب فيما يكتب على كفن الميت قبيل باب الشهيد)

بدعت احداث فی الدین تہ وائی (۱) پس کوم امر چہ د دین نہ نہ وی، د قرآن او حدیث د عبارت، دلالت، اشارت او اقتضاء اعتبار سرہ ثابت نہ وی نو داسی امر د دین نہ شمارل بہ بدعت وی پس ددی نہ تول مباحات خارج شو۔ دغسی رسمونہ ہم ددی نہ خارج شو۔ حکم چہ دا امور خوک د دین پہ حیثیت سرہ نہ کوی البتہ دا امور چہ کلہ د التزام پہ طور کولی شی نو بدعات بہ وی۔

لان التزام ما لا يلزم بدعة فكم من فرق بين البدعة الشرعية وبين البدعة النجدية فافهم (۲)

د بدعت سیئہ اوصنہ تعریف خہ دی؟

سوال: د بدعت حسنہ او سیئہ تعریف خہ دی، کہ خوک بدعت حسنہ کوی نو ہغہ منع کول وغیرہ خنگہ دی؟ مہربانی او کروی پورہ وضاحت اولیکلی شکر یہ بہ وی؟

المستفتی: حاجی دار محمد ابو ظہبی ۱ عالم زید مردان... ۱۵/۳/۱۴۰۱ھ

الجواب: غیر دین لرہ دین گنرل بدعت دی۔ کوم خیز چہ پہ خیر القرون کنبی نہ بنفسہ ثابت وی او نہ باصلہ ثابت وی نو ہغہ بدعت سیئہ دی او کوم خیز چہ بنفسہ ثابت نہ وی لیکن باصلہ ثابت وی نو ہغہ بدعت حسنہ دی (۳)

هذا النزاع لفظي بناء على اختلاف تفسير البدعة فمن قال انها مال يوجب جد في خير القرون بنفسه ولا بدليله فهي عنده سيئة لا محالة ومن قال انها مال يوجب بنفسه سواء وجد بدليله او لا فهي عنده قسما فافهم

(۱) قال الملا علی قاری قال النووی البدعة کل شی عمل علی غیر مثال سبق و فی الشرع احداث مال یکن فی عهد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم (مرقات ص ۲۱۶ جلد ۲) وقال الامام الغزالی اذا لم يرد فيه نهی فلا ينبغي ان يسمى بدعة ومكروها ولكنه ترك الاحب وقال الشافعي ما خالف الكتاب والسنة او الاثر او الاجماع فهو ضلالة وما احداث من الخير مما لا يخالف شيئاً من ذلك فليس بمنعوم (الاحياء للعلوم الدين ص ۳۳۱ جلد ۲)

(۲) قال ابن عابدين بدعة اي محرمة ولا فقد تكون واجبة كنصب الا دلة للرد على اهل الفرق الضالة وتعلم النحو المفهم للكتاب والسنة ومنذوبة كاحداث نحو رباط ومدرسة وكل احسان لم يكن في الصلوة الاول ومكروهة كزخرفة المساجد ومباحة كالوسع بلدينا لما كل والمشارب والثياب كما في شرح جامع الصغير للمناوي عن تهذيب النووي ومثله في الطريقة المحمدية للبركلي.

(رد المحتار ص ۴۱۴ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

(۳) قال ابن عابدين بدعة اي محرمة والا فقد تكون واجبة... ومنذوبة... وكل احسان لم يكن في الصلوة الاول ومكروهة... ومباحة الخ (رد المحتار ص ۴۱۴ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام باب الامامة)

بدعت او ددی اقسام

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ بدعت خومره اقسام دی، آیا بدعت سیئہ او حسنه هم وی او کوم اقسام جائز او کوم ناجائز دی؟
المستفتی: نامعلوم..... یکم مئی ۲۰۰۰ء

الجواب: بدعت پہ لغت کنبی هغه خیزته وائی کوم چہ دمثال سابق اونمونه سابق نه بغیر معمول شوی وی او شرعاً دهغه خیزاحداث او ایجاد ته وائی کوم چہ دپیغمبر ﷺ په زمانه کنبی نه وو یعنی احداث فی الدین ته وئیلی شئی کما فی المرقاة قال النور البدعة کل شئی عمل علی غیر مثال سبق وفی الشرع احداث مالم یکن فی عهد رسول الله ﷺ. (۱)

البته کوم امور چہ خلفائی راشدینو مقرر کړی وی هغه بدعت نه دی هغه مصالح مرسله دی مسنون دی لحديث ابن ماجه علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين (۲) لکه څنگه چہ صدیق اکبر رضی الله عنه قرآن کریم په یوه صحیفه کنبی جمع کړو او عمر فاروق رضی الله عنه تراویح په جماعت کبری حقیقی مقرر کړی، او عثمان بن عفان رضی الله عنه دجمعی دویم اذان مقرر کړو. شیخ عزالدین بن عبدالسلام فرمائی اموردین یعنی بدعات شرعیه کله واجب وی او کله محرم وی او کله مندوب وی او کله مکروه وی (۳) او کوم امور چہ دپیغمبر ﷺ په زمانه کنبی نه وو او دهغې متعلق نهی هم وارد شوی نه وی هغې ته به بدعت او مکروه نه وئیلی کیږی.

کافی الاحیاء ص ۳۳۱ جلد ۲ اذالم یرد فیه نهی فلا ینبغی ان یسمى بدعة و مکروها و لکه ترک الاحب و قال الشافعی ما خالف الكتاب والسنة او الاثر او الاجماع فهو ضلالة و ما احدث من الخیر مما لا یخالف شیئاً من ذلك فلیس بمذموم

(۱) (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۱۶ جلد ۲)

(۲) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۰ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة)

(۳) قال العز بن عبد السلام الشافعی البدعة فعل مالم یعهد فی عصر رسول الله ﷺ وهی منقسمة الی بدعة واجبة و بدعة محرمة و بدعة مندوبة و بدعة مکروهة و بدعة مباحة و الطريق فی معرفة ذلك ان تعرض البدعة علی قواعد الشریعة فان دخلت فی قواعد الايجاب فهی واجبة وان دخلت فی قواعد التحريم فهی محرمة وان دخلت فی قواعد المندوب فهی مندوبة (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

او بعضی مشائخ فرمائی چہ هر بدعت مذموم او سیئہ دی، او جمع بین القولین داده چہ که بدعت نوم دے دهغه امور و کوم چہ خیر القرون کنبی موجود نه وی، نه بنفسه او نه باصله نو مذموم او سیئہ دی، او که نوم دے دهغه امور و کوم چہ خیر القرون کنبی بنفسه موجود نه وی نو که باصله موجود وی نو بدعت حسنه دی. او که باصله هم نه وی نو بدعت سیئہ دی. وهو المختار عند اهل التحقيق.

د کویژدن او ختنې (سنت) په پروگرام کنبی

امام او نائی ته رقم ورکول رسم دی

سوال: زمونږ په علاقه کنبی دا رواج دے چہ کله څه ختنه (سنت) کویژدن یا نکاح وغیره وی نو خپلوان او دوستان دجمات امام او نائی راغواری، د پروگرام په آخر کنبی امام او نائی ته څه رقم ورکوی، نو دا رقم اخستل شرعاً څنگه دے؟
المستفتی: حافظ عبدالمالك نریاب کوهات ۱۷ جولائی ۱۹۷۹ء

الجواب: دا یو عوامی رسم دے په دې کنبی حصه اخستل نه دی پکار، باقی که د ثواب په نیت سره دا لین دین نه وی (۱) نو دې ته بدعت وئیل بدعت دی. وهو الموفق

قضاء عمری، دجمعی په شپه یا ورځ سلام په حالت

دقیام او مزاراتو باندې ډیوی او جهنډې لگول

سوال: (۱) د قضاء عمری مونځ په شریعت کنبی څنگه دے؟ (۲) دجمعی په شپه یا په ورځ دقیام په حالت کنبی سلام وئیل څنگه دے؟ (۳) د اولیاء الله په مزاراتو باندې ډیوی بلول او جهنډې ښخول څنگه دے؟

المستفتی: حاجی سراج الدین هری پور..... ۲۱ جولائی ۱۹۷۹ء

(بقیه حاشیه گزشته صفحه) وان دخلت فی قواعد المباح فهی مباحة وللبدع الواجبة امثلة احدها الاشتغال بعلم النحو..... المثال الثاني حفظ غریب الكتاب والسنة من اللغة المثال الثالث تدوين اصول الفقه المثال الرابع الكلام فی الجرح والتعديل..... وللبدع المندوبة امثلة منها احداث الربط والمدارس..... وللمکروهة امثلة کز خرفة المساجد..... وللبدع المباحة امثلة..... کا التوسع فی اللذیذ من الماکل والمشارب والملابس الخ. (قواعد الاحکام ص ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴ جلد ۲ بحواله البدعة الحسنة اصل من اصول الشرع ص ۲۹)

(۱) قال الشيخ العلامة مفتی محمد فرید اعلم ان البدعة هی اعتقاد ما ليس من الدين ديناً وهی قسمان مکفرة و مفسقة. (فتح المنعم شرح مقدمة صحيح مسلم ص ۲۹)

الجواب: (۱) دامونخ کوم ته چه قضاء عمری وائی نه دحدیثود روایتونه ثابت دی اونه د فقهی نه، بلکه قواعد حنفیه سره متصادم دی. پس دا مونخ بدعت سیئه دی ددی نه اجتناب ضروری دی. (۲) دخیل طرفه تقیدات او تخصیصات کول بدعت دی. (۱) (۳) دا ټول په ټوله بدعات دی. (۲) نوټ: که دتفصیل ضرورت وی نو صرف یو سوال رالیرہ.

د نکاح په وخت د واده د خلمی په سر سهره تړل

سوال: د نکاح په وخت د واده د خلمی په سر باندې سهره تړل وغیره چه داخلص د هندوانو رسم دی که لگولې شي وی اونکاح اولوستلې شي نونکاح به درست وی یا نه، اود سهرې تړلو څه حکم دی؟ بدعت دی یا نه؟
المستفتی: سراج الدین خطیب دومیل ضلع جهلم ۱۹۸۶ء ۱۰/۱۸

الجواب: چونکه دا سهره دثواب او عبادت نیت سره نه لگوی بلکه د رسم ارادې سره تړلې شي. پس د «من تشبه بقوم فهو منهم»، (۳) الحدیث په وجه باندې ممنوع دی. (۴) لیکن بدعت نه دی. اوبهر حال د نکاح لوستلونه مانع نه دی. کسائر المعاصی من حلق اللحية وغیرها. وهوالموفق

د اختر په ورځ دوباره د تعزیت دپاره تلل قبیح رسم او بدعت سیئه دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین د شرع متین دی مسئلې باره کښې چه د اختر په ورځ دمړی کوروالو کره دوباره د تعزیت دپاره تلل څنگه دی. حالانکه د مړی پنځه شپږ میاشتې شوې وی؟

المستفتی: نامعلوم ۱۹۸۴ء ۲۵/۸

- (۱) قال ابن نجيم ولان ذكر الله اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين)
(۲) قال في الهنديه ويكره ايقاد النار على القبور فمن رسوم الجاهليه والباطل والغرور.
(هنديہ ص ۱۶۷ جلد ۱ ومما يتصل بذلك مسائل التعزية) وقال ابن عابدين الشامي لان النص اقوى من العرف لان العرف جاز ان يكون على باطل كعارف اهل زماننا في اخراج الشموع والسرر الى المقابر ليالي العيد. (رد المحتار ص ۲۰۲ جلد ۳ مطلب في ان النص اقوى من العرف باب الرباء)
(۳) (مشكراة المصاييح ص ۳۷۵ جلد ۲ كتاب اللباس الفصل الثاني)
(۴) قال العلامة طيبي قوله من تشبه بقوم هذا عام في الخلق والخلق والشعار واذا كان الشعار اظهر في التشبيه ذكر في هذا الباب. (شرح الطيبي ص ۲۱۹ جلد ۸ كتاب اللباس الفصل الثاني)

الجواب: دا تعزیت یوقبیح رسم اوبدعت سیئه دی. اعاذنا الله منها (۱) وهوالموفق

د پیران پیر د یولسمې ورکولو حکم

سوال: علمائی دین دی مسئلې باره کښې څه فرمائی چه د پیراني پیر په نوم یوولسمه ورکولو جائز دي که نه؟
المستفتی: بنیاد حسین سیالکوټ ۲۵ جولائي ۱۹۷۹ء

الجواب: که دا یوولسمه د غیر الله نذروي نو حرام او شرک دی او که د ایصال ثواب دپاره وي نو بیا د پیران پیر د خوشحالی او نزدیکی د نیت په وجه باندې حرام او ریاده. او که د پیران نه د امداد غوختلو په نیت سره وي نو مکروه او ناجائز دي. (۲) ځکه چه د خپل طرفنه دوخت وغیره تخصیص کول مکروه او ناجائز دي (۳) (ماخوذ از ردالمحتار والبحر) وهوالموفق

قرآن مجید د جنازې نه مخکښې مخکښې وړل وغیره

سوال: د جنازې په وخت کښې قرآن پاک د جنازې نه مخکښې مخکښې وړل او د مړي سرته کښودل او د جنازې نه روستو په هغې باندې مروجه گردان وئیلې کیږي دا شرعاً جائز دي یا نه؟ په دې کښې خوبه د قرآن تو هین نه وي؟
المستفتی: ولي الرحمان خطیب ضلع مانسهره ۱۲۸ جمادي الثاني ۱۳۹ هـ

(۱) وفي الهنديه اذا عزى اهل الميت مرة فلا ينبغي ان يعزیه مرة اخرى كذا في المضمرات ووقتها من حين يموت الى ثلاثة ايام ويكره بعدها لا ان يكون المعزى اول معزى اليه غائباً فلا بأس بها.

(فتاویٰ هنديہ ص ۱۶۷ جلد ۱ ومما يتصل بذلك مسائل التعزية باب الجنائز)

- (۲) قال العلامة المحصكي واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقرباً اليهم فهو با لاجماع باطل و حرام ما لم يقصدوا صرفها لفقراء الانام الخ وقال ابن عابدين باطل و حرام لوجوه منها انه نذر للمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق ومنها ان المنذور له ميت والميت لا يملك ومنها انه ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر الخ (رد المحتار مع ردالمحتار ص ۱۳۹ جلد ۲ قيل باب الاعتكاف) (بقية حاشية به راوراه صفحه)

الجواب: دا کار پخپله نه توهين دي نه تعظيم دي نه مطلوب دي او نه ممنوع دي. او دا د ثواب کار گنرل بدعت دي. (۱) لهذا عوام په غلط فهمي کښې د مبتلا کولو دوجې د داسې کارونو بندول ضروري دي. وهو الموفق

په قبرونو باندې د عرس او لفظ، حق باهو، پير باهو، سلطان باهو حکم

سوال: د شرعي متين مفتيان غظام لاندې مسائلو باره کښې څه فرمائي (۱) چه نن صبا په قبرونو باندې کوم عرسونه کيږي ددې څه حکم دي؟ (۲) د لفظ، حق باهو، پير باهو او سلطان باهو د ذکر څه حکم دي؟

المستفتي: مولوی محمد دين مسعود جنوبی وزيرستان دی آئی خان ۲۱ رجب ۱۴۰۵

الجواب: په قبرونو باندې عرس کول يو واجب الاجتناب کار دي. (۲) ځکه چه دا په اخره کښې د قبر پرستۍ شکل اختيار وی (۲) دا الفاظ د اعتراض قابل نه دي ددې معنی د شريعت سره متصادم نه ده البته اوليائي کرام د الله په کارونو کښې اختيار مند گنرل نا جائز دي. (۳)

د چا په سفر باندې تللو وخت کښې اذان ورکول

سوال: ځمونږ د بلوچستان په علاقه کښې دا عادت دي چه کله يو مسافر د کراچي، لاهور يا حج بيت الله شريف يا هر ځائي چه وي د سفر اراده او کړي نو

(په حاديه گزسته صفحه) (۳) قال العلامة ابن نجيم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع (البحر الرائق ص ۵۹ جلد ۲ باب العيدين)

(۱) قال الشيخ العلامة محمد فريد اعلم ان البدعة هي اعتقاد ما ليس من الدين ديناً وهي قسمان مكفرة و مفسدة. (فتح المنعم شرح مقدمه صحيح مسلم ص ۲۹)

(۲) قال في الهنديه ويكره عند القبر ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس ا لآزارته والدعاء عنده قائماً كذا في البحر الرائق. (هنديہ ص ۱۶۶ جلد ۱ الفصل السادس في القبر والدفن والنقل الخ)

(۳) ومنها ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر.

(البحر الرائق ص ۲۹۸ جلد ۲ قبيل باب الاعتكاف)

طالب علم يا د جمات امام صاحب ورته د الوداعي تقريبنه پس اذان او وائي اوپه دليل کښې داپيش کوي چه پخوانو علماؤ نه داسې کول نوآيا داقسم اذان کول چرته د شريعت مطهره د جزئيې نه ثابت دي؟ او که د آثارو او سنتو او فقهي جريئاتو نه ثابت نه وي نو اوليکي چه ددې جاهلانو خلقو مخ نيوي او کړي شي؟

المستفتي: محمد اسلم حقاني مدرسه فيض الاسلام

کربلا يشرين کوټه. ۱۳۸۳۱۹۲۹

الجواب: حافظ ابن حجر رحمته الله په تحفه، کښې د بعضي آثارو په بناء باندې دا اذان او اقامت سنت وئيې دي او ځمونږ فقهاؤ هم ددې تقرير کړې دي. قال العلامة الشامي في باب الاذان ص ۲۸۳ جلد ۱ و زاد ابن حجر في التحفة الاذان والاقامة خلف المسافر. وهو الموفق

په بيابان کښې دلاري غلط شوي د پاره اذان

سوال: ما د څو علماؤ نه اوريدلې دي چه په صحرا او بيابان کښې د يو سړي نه لاره غلطه شي او هغه ته صحيح لاره نه وي معلومه او قبلي ته مخ کړې اذان او کړي نو الله تعالى به دده غيبي مدد او کړي او صحيح لاره به ورته اوښائي. ليکن د باجوړ يو عالم دين دي مسئلې ته شرک وئيې دي. لهذا د صحيح مسئلې نه مو خبر کړئ؟

المستفتي: حافظ بشير احمد پارهوتي مردان..... ۱۳ شعبان ۱۳۹۲ هـ

الجواب: په بيابان کښې لاري غلطيدو واله دپاره اذان کول مندوب دي. کما في رد المحتار ص ۲۸۳ باب الاذان و زاد في شرعة الاسلام لمن ضل الطريق في ارض قفر اي خالية من الناس. وهو الصواب. وهو الموفق

د لډوانو ختم. د جاهلانو خود ساخته ختم دي

سوال: نن صبا ځمونږ په علاقه کښې يو قسم ختم شروع شوې دي چه هغې ته د لډوانو ختم وائي د قرآن کريم په ځائي باندې دي ختم ته فوقيت ورکوي او اوس ډير عام کيږي ددې متعلق وضاحت او کړئ؟

المستفتي: مهر محمد متعلم دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک ۲۸۳۱۹۸۲

الجواب: دا د جاہلانو خود ساخته ختم په منکراتو باندې مشتمل دې ددې نه ځان ساتل ضروري دي. (قال علیہ السلام من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد.) (۱) وهو الموفق

په لسم محرم قبرونو باندې اوبه اچول بدعت دې

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه څمونږ په کلي او علاقه کښې د محرم په لسم تاريخ عام خلق په قبرونو باندې اوبه اچوي آيا دا جائز دي يا نه؟ بينواتو جروا

المستفتي: حاجی اسلم گل صالح خانه... نو شهره ۱۲۲ محرم ۱۴۰۱ هجري

الجواب: په قبرونو باندې محرم کښې اوبه اچول رواج او بدعت دې (۲) قران او حديث او فقه کښې ددې څه تذکره نشته. فقط.

د موجوده زمانې مرثيه خواني او په قبرونو عرس کول

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه (۱) چه د موجوده زمانې د مرثيه خواني څه حکم دې چه شاعران او نعت خوانان حضرات ئې عام طور سره جوړوي اوبيائي اوروې؟ (۲) په قبرونو باندې عرس کول شرعاً څنگه دې؟

المستفتي: سيد بسم الله شاه متعلم دارالعلوم حقانيه ۱۳ صفر المظفر ۱۴۰۱ هـ

الجواب: (۱) د موجوده زمانې مرثيه خواني د غلط او دروغ وينا نه خالي نه وي ددې نه بچ کيدلو کښې زيات احتياط دې (۳) (۲) عرس که د تبليغي اجتماع نوم وي. نو څه خبره نشته. او که په قبر وغيره باندې ديوې مقدسې ميلې لگولو نوم وي نو دا بدعت سيئه دې. (۴) وهو الموفق

(۱) مشکوة المصابيح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة الفصل الاول

(۲) عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. متفق عليه.

(۳) قال ابن عابدين العشرون اى من آفات اللسان الشعر سئل عنه ﷺ فقال كلام حسنه حسن وقيحه

قيح ومعناه ان الشعر كما لنثر يحمد حين يحمد ويلم حين يلم ولا بأس باستماع نشيد الاعراب وهو انشاد الشعر من غير لحن ويحرم هجو مسلم ولو بما فيه (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

بیلچه وغیره د قبر د پاسه بل طرفته ورکول

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه کله مړې دفن شي بیلچه وغیره د یو طرفنه بل طرفته د قبر د پاسه ورکوي او دا کار د ثواب په نیت باندې کولې شي شرعاً ددې څه حکم دې؟

المستفتي: نامعلوم..... ۱۴۰۱۱۴۱۲۷

الجواب: دا یو عوامي رسم دې اسلامي رسم نه دې پخپله باندې نه مطلوب دې او نه ممنوع دې. البته د ثواب په نیت باندې کول ممنوع دې. (۱)

د بارانونو بنديدلو د پاره سورة ياسين يا اذانونه ونيل

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه بعضي علاقه کښې کله بارانونه ډير شي او بنديږي نه نو د جمات په گوټونو کښې څه کسان اودريږي او د جمات امام به سورة يسين شروع کړي نو چه کله قاري صاحب د سورة يسين مبین، ته اورسي نو په گوټونو کښې ولاړ خلق اذانونه شروع کړي. دغه شان د جمات په څلورو وارو گوټونو کښې دا کار کيږي. آيا دا طريقه ثابته ده يا نه؟ بينواتو جروا

المستفتي: عطاء الله رحمانی شریک دوره حدیث دارالعلوم حقانيه ۱۹۸۷ ۲۱۱۷

(بقیه حاشیه گزشته صفحه) قال ﷺ لان يمتلي جوف احدكم فيما خير له من ان يمتلي شعراً فما كان منه في

الوعظ والحكم وذكر نعم الله تعالى و صفة المتقين فهو حسن الخ

(ردالمحتار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في انشاد الشعر قبيل باب الوتر والنوافل)

(۲) قال ابن عابدين ويكره النوم عند القبر وقضاء الحاجة بل أولى وكل ما لم يعهد من السنة والمعهود

منها ليس الا زيارتها والدعاء عندها قائماً.

(ردالمحتار ص ۲۶۷ جلد ۱ مطلب في وضع الجريد ونحو الآس على القبر قبيل باب الشهيد)

(۱) قال ابن نجيم ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين)

الجواب: کہ دا طریقہ د باران د بندولو دپاره د ثواب په څیت او د سنت عمل کیدلو په اراده باندې کوي نو بیا خو دا طریقہ اختیارول قبیح بدعت دې (۱) او که د عملیاتو او توتکې په ارادې سره وي نو صرف مباح دې (۲) لیکن خلق په دې ارادې سره کوي چه دا دین دې نو اجتناب ترې نه ضروری دې والله اعلم.

د باران بندولو د پاره اذانونه کول د

عملیاتو په طور مباح دی گنی نو بدعت دې

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه کله باران ډیر ورپېږي نو بعضې جماتو نو کښ امام په محراب کښې په ولاړه سورة یاسین وائي او عوام د جمات په گوټونو ولاړوي او په هر مبین باندې د امام سره اذانونه شروع کړي دې دپاره چه باران او درېږي نو آیا دا جائز دي؟

المستفتي: احمد شاه پارهوتی مردان ۱۸ جمادي الاولی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا عمل د سنت او دین (۳) په عقیدې سره کول بدعت سیئه دې او د عملیاتو په ارادې سره د دمنو او علاجونو په طور نه مطلوب دې او نه ممنوع دې لعدم کونه مصادماً با لیدین. وهو الموفق.

(۱) قال الشيخ مفتي اعظم محمد فريد ان البلعة هي اعتقاد ما ليس من الدين ديناً وهي قسمان مكفرة ومفسدة. (فتح المنعم شرح مقلده مسلم ص ۲۹ جلد ۱ الفائدة التاسعة)

(۲) عن عوف بن مالك الاشجعي قال كنا نرقى في الجاهلية فقلنا يا رسول الله ﷺ كيف ترى في ذلك فقال اعرضوا علي رقاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك رواه مسلم.

(مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ کتاب الطب والرقى)

(۳) عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

(۴) عن عوف بن مالك اشجعي قال كنا نرقى في الجاهلية فقلنا يا رسول الله ﷺ كيف ترى في ذلك فقال اعرضوا علي رقاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك. رواه مسلم

(مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ کتاب الطب والرقى)

د جمعې په شپه تبارک الذي ونیل

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د جمعې په شپه د تبارک الذي ونیلو څه حکم دې؟ دا یو رسم جوړ شوي دې امام صاحب د جمعې په شپه تبارک الذي وائي او عوام ئې اوري.

المستفتي: عبدالمناف میډیکل سټور نوشهره ۱۱۷۱۱۰۱۴۰

الجواب: د قران تلاوت ډیر لوڼې عبادت دې او د جمعې شپه ډیر شان والا شپه ده لیکن په دین کښې د خپل طرف نه د مکان یا وخت او ذکر تخصیص کول او د هغې متعلق د ثواب عقیده ساتل مکروه او بدعت دې. (ماخوذاً از بحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲) (۱) وهو الموفق

خلوینستمه او د ختم قران تخصیص نه کول

سوال: ځما والده صاحبه وفات شوې ده دهغې دپاره مو ختم او خیرات او کړو او د خلوینستمې نه دوه ورځې مخکښې مو خیرات او کړو چه د خلوینستمې هغه رسم پاتې نه شي او صرف سالن مو پوخ کړو دلته څو علمائې کرامو په دې قران خوانئ باندې د بدعت فتوی او لگوله او خوړل ئې ناجائز او وئیل مهرباني به وي وضاحت او کړئ؟

المستفتي: اختر محمد جنزل سیکرټري جمعیت طلباء اسلام لورالائي بلوچستان ۱۱۷۱۹۰۱۴۰

الجواب: چه تا ځان د تخصیص نه بچ کړو نو په بدعت او کراهت کښې د پریوتو نه بچ شوي کما یفهم من قولهم (۲) بان تخصیص الذکر بوقت لم یرد به الشرع غیر مشروع (شامی ص ۱۷۰ جلد ۲) البته په قران خوانئ باندې صله ورکول مشروع دی لکه چه قاریانو له د اعزاز په طریقې

(۱) قال العلامة ابن نجيم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم یکن مشروعاً حيث لم یرد الشرع به لانه خلاف المشروع.

(البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدين)

(۲) قال العلامة ابن نجيم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم یکن مشروعاً حيث لم یرد الشرع به لانه خلاف المشروع.

(البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدين)

سرہ ور کول جائز دی (۱) او د اجرت پہ طریقہ باندی مختلف فیہ دی. د عالمگیری او صاحب البحر د کلام نہ جواز معلومیری. فلیراجح الی وقف البحر (۲) او شامی وغیرہ (۳) نہ عدم جواز معلومیری والیہ میلان الا کابر. وهو الموفق.

د صفر پہ آخری چہار شنبہ چوری کول بدعت او قبیح رسم دی

سوال: خمونہ صوبہ سرحد علاقہ کنبی د صفر پہ میاشت د خیرات کولو یوہ خاص طریقہ روانہ ده. چہ هغه ته چری وائی. دعوامو عقیدہ ده چہ دا حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا د رسول اللہ ﷺ د جوړیدلو په خوشحالی کنبی کړې وه (ماہنامہ النصیحة) چار سده کنبی مولانا گوهر شاه او مولانا رشید احمد صدیقی مفتی دارالعلوم حقانیہ په خپلو مضمونونو کنبی ددی تردید کړې دی. چہ چری او خیرات یهودیانو د پیغمبر ﷺ د بیماری په خوشحالی کنبی کړې وه. او مسلمانانو ته دا رسم منتقل شو ددی وضاحت او کړی؟

المستفتی: میاں کریم اللہ سرپرست آل تیچرایسوسی ایشن

صوبہ سرحد ۱۹۸۲-۱۱-۳۰

الجواب: دا چری نہ قرآن او حدیث نہ ثابت ده او نہ د آثارو او د فقہاء د کتابونو نه. لهذا د ثواب په نیت سرہ کول بدعت سیئہ دی (۴) او د رواج په نیت سرہ کول رسم قبیحہ دی او لازمول دیو داسی خیز دی چہ هغه لازم نہ دی. دارنگی د حاکم په روایت کنبی لیکلې چہ د پیغمبر ﷺ په بیماری کنبی آخری چہار شنبہ باندی زیاتوالی راغلی وو. او عوام وائی چہ په بیماری کنبی کموالی راغلی وو. او عوام ئی حضور ﷺ ته نسبت کوی. چہ هغوی

۱) عن انس رضی اللہ عنہ ان رجلاً من کلاب سأل النبی ﷺ عن عصب الفحل فنهاه فقال یا رسول اللہ ﷺ انظرک الفحل فنکره فرخص له فی الکرامۃ. رواه الترمذی

۲) قال ابن نجیم فان المفتی به جواز الاخذ علی القراء قر البحر الرائق ص ۲۲۸ جلد ۵ کتاب الوقف) ولی الهندیہ واخلفوا فی الاستئجار علی قراءة القرآن علی القبر ملة معلومة قال بعضهم لا يجوز وقال بعضهم يجوز وهو المختار کذا فی السراج الوهاج. (هندیہ ص ۴۴۹ جلد ۵ مطلب الاستئجار علی الطاعات)

۳) قال ابن عابدین قال تاج الشریعة فی شرح الهدایة ان القرآن بالاجرة لا يستحق الثواب لا للمیت ولا للقاری وقال العینی فی شرح الهدایة و يمنع القاری للدنیا والآخرة المعطى آثاناً فالحاصل ان ما شاع فی زماننا من قراءة الاجزاء بالاجرة لا يجوز فاذالم یکن للقاری ثواب لعلم النیة لصحیحة فین یصل الثواب الی المستاجر الخ (رد المحتار ص ۳۹ جلد ۵ مطلب تحریر مهم فی علم جواز الاستئجار علی التلاوة الخ کتاب الاجارة)

۴) عن عائشة رضی اللہ تعالیٰ عنہا قالت قال رسول اللہ ﷺ من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد. متفق علیه. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة)

چری غوښتی وه او دا نسبت موضوعی دی او حرام دی (۱) لعدم ثبوت هذا الحديث فی کتب الاحادیث ولا بالاسناد الثابت. وهو الموفق

د چری په باره کنبی ټول دلیلونه غلط او د خان نه جوړ کړي شوي دی

سوال: علمائی دین او مفتیان د شرع متین دې مسئلې باره کنبی خه فرمائی چہ د صفر په آخره چہار شنبه باندی چہ کومه چری کیږي ددی د جواز په باره کنبی دوه دلیلونه پیش کوي. (۱) چہ نبی کریم ﷺ ددی صفر په میاشت کنبی بیمار شوي وو بیا چہ هم په دې میاشت کنبی روغ شو نو حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا په شکر په کنبی صدقه او خیرات کړي دي. (۲) حضور ﷺ چہ په دې میاشت کنبی بیمار شو یهودیانو د هغه په بیماری باندی د خوشحالی ښکاره کولو دپاره پدی میاشت کنبی خیرات او کړو او خوشحالی ئی او کړه. لهذا مونږ چہ دا خیرات کوو یا خو ددی دپاره چہ حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا خیرات کړي وو یا د یهودو په مقابله کنبی چہ هغوی خوشحالی کړي وه. مونږ په قصد باندی دهغوی په مقابله کنبی د نعمت د شکر دپاره کوو. لهذا علمائی دین ددی مسئلې په باره کنبی خه فرمائی چہ دا دلیلونه صحیح دي یا غلط؟

المستفتی: نامعلوم متعلم دارالعلوم حقانیہ اکوړه خټک ۱۲۰ صفر ۱۴۰۵ هـ

الجواب: د ثواب په نیت سره چری کول بدعت سیئہ دی ځکه چہ غیر سنت، سنت گرځول لکه غیر دین، دین گرځول دي. (۲) او دا بدعت دی. ددی جائز کونکو دپاره ضروري دي. چہ ددی حدیثونه سند ذکر کړي او یا دداسی کتاب حواله ورکړي چہ هغه سره د سند نه حدیثونو ذکر کوي او یا کم از کم د فقہی د متداول کتابونو حواله ذکر کړی. ولن یاتوا بها ولو کان بعضهم لبعض ظهیراً. (۳)

۱) عن سمرۃ بن جندب والمغيرة بن شعبة قال قال رسول الله ﷺ من حدث عني بحديث يرى انه كذب فهو احد الكاذبين رواه مسلم ومن كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار رواه البخاري. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۲ جلد ۱ کتاب العلم)

۲) عن عائشة رضی اللہ تعالیٰ عنہا قالت قال رسول الله ﷺ من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد متفق علیه. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة)

۳) عن ابی هريرة رضی اللہ عنہ قال قال رسول الله ﷺ يكون فی آخر الزمان دجالون کذا یون یأتونکم من الاحادیث بما لم تسمعوا انتم ولا اباؤکم وایاهم لا یضلونکم ولا یفتنونکم رواه مسلم (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۸ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة)

او ددی نہ علاوہ حاکم روایت کړې دې چه پیغمبر ﷺ په آخری چارشنبه کښې ناجوره شوې وو، یعنی بیماری ئې سخته شوې وه او په تاریخ کښې دا لیکلې شوې دي چه د خیبر یهودیانو په دې ورځ باندې خوشحالی کړې وه او د عوتونه ئې تیار کړي وو او دا ثابت نه دي چه مسلمانانو هم دهغوی په مقابلې کښې څه کار وائی کړې وي. وهوالموفق

د چري د خورلو حکم

سوال: د چري شرعاً څه حکم دي؟ او ددې خوراک خورل څه حکم لري؟ بینواتو جروا

المستفتي: سید روح الله کانگره پشاور... ۱۵ ربیع الاول ۱۴۰۱ هـ

الجواب: چري د ثواب په ارادې سره مکروه ده. لان فيه تخصيص الزمان والنوع بلا محصر يدل عليه ما في البحر ص ۱۵۹ جلد ۲ (۱) البته د عوامو دپاره خورل مکروه نه دي. لما في الهندية ص ۳۸۰ جلد ۵ ولا يباح اتخاذ الضيافة ثلاثة ايام في ايام المصيبة واذا اتخذ لا باس بالاكل منه كذا في خزنة المفتين (۲) فافهم.

د ۱۹ مسائلو مختصر جوابونه

سوالونه: (۱) زیارت کول جائز دي یا نه؟ مسئله د اسقاط څه شي دي؟ (۲) مسئله د دوران قران؟ (۳) د حيله اسقاط دپاره د اثره جوړول؟ (۴) د تلاوت قران دپاره د چا په قبر کیناستل؟ (۵) د مري دپاره قدموته اخستل؟ (۶) د جنازې دمونځ نه روستوپه جمع باندې دعا کول؟ (۷) ذکر بالجهر دامام ابوحنيفه د مذهب مطابق؟ (۸) د سورت روم تعیین کول د رمضان په درويشتمه شپه کښې؟ (۹) د رمضان شریف په اوويشتمه شپه کښې خیرات کول؟ (۱۰) د مري د کور نه په دریمه، نهمه، خلويشتمه وغیره خیرات کول؟ (۱۱) یوولسمه؟ (۱۲) په ختم قران باندې خوراک کول او بغیر د شرط نه پیسې اخستل؟ (۱۳) د غیر الله په نوم نذر کولو سره نکاح باقي پاتې کیږي یا نه؟ (۱۴) په تعویذ شکرانه جائز ده؟ (۱۵) د غیر الله په نوم نذر حرام او شرک دي او خوراک ئې حرام دي؟ (۱۶) د جمعي مونځ په کلي کښې نه

قال العلامة ابن نجيم ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعا حيث لم يرد الشرع به الخ (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين)

(فتاویٰ هنديه ص ۳۲۲ جلد ۵ الباب الثاني عشر في الهدايا والضيافات)

کيږي نو اخترونه هم داسې دي؟ (۱۸) د سنتو نه روستو دعا کول؟ (۱۹) د حضرت حسن او حسين رضی الله عنهما تعیین کول او خیرات کول په یوه خاص ورځ المستفتي: عزیز الله خان بنور

الجواب: (۱) زیارة القبور جائز دي لیکن عبادة القبور شرک دي. (۲) مروجہ حیلہ د شرائطو خیال نه ساتلو په وجه بې کاره ده مثلاً حقیقتاً د مالک کولو اراده وغیره وغیره. (۳) قرآن مال متمول دي اخستل خرڅول پکښې جاري کیږي لهذا په دې سره دوران هم جائز دي. (۴) صف او دائره دواړه طریقې جائز دي لیکن فقراء او مسکینانو ته هبه کول یا خیرات کول د ذمی د فارغیدلو دپاره شرط دي. (۵) ابن الهمام وغیره په جواز باندې تصریح کړیده (۶) خلويشتم قدمونه اخستل د فقهاؤ مستحبات دي. (۷) د صفونو ماتولو نه پس جائز ده. (۸) او مونځ گذار ته د تکلیف نه ورکولو په شرط سره جائز دي. (۹) د حدیثیه او فقهیه روایاتو نه ثابت نه دي (۱۰) تخصیص بغیر د مخصص نه دي (۱۱) خیرات هر وخت جائز دي او رسم هر وخت ناجائز دي او میلستیا تر درې ورځو پورې ناجائز ده. (۱۲) بدعت دي. (۱۳) دي کښې اختلاف دي خو جواز غوره دي (۱۴) تجدید نکاح ضروري دي (۱۵) په هره طریقه باندې اجرت اخستل جائز دي (۱۶) حرام او د شرک سخته خطره پرې موجود ده (۱۸) دعا په هیئت اجتماعي سره د فرضو او سنتو نه روستو د پیغمبر ﷺ د فعل مخالف ده د قول مخالف نه ده. (۱۹) دعا شوره په ورځ په خوراک کښې فراخی کول مسنون او مستحب دي.

نوټ: که د تفصیل ضرورت وي نو یو یا دوه سوالونه رالیر.

په مزارونو باندې د یوولسمې پی او د مالکي حکم

سوال: د پنجاب په اکثر مزارونو کښې د یوولسمې شریف په رسم کښې پی تقسیمولې شی ددې څه حکم دي؟ د غسې په مزارونو باندې چه کومه مالګه پرته وي د هغې خورل څه حکم لري؟ بینواتو جروا

المستفتي: لقمان دین بی، اے، یو۔ لاهور... ۲۱ شوال ۱۴۰۲

الجواب: دا مال اهل به غیر الله، دي او حرام دي (۱) او مالګه وغیره که د عوامو

قال العلامة حصکفی واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكل العوام (فيه حاشیه به راز وانه صفحه)

خود ساختہ تبرکات وی نو ددینہ پہ انکار کنبی خہ حرج نشته. (۱)

د قبر سره ختم او د وفات په اولنی ورځ دیگونه پخول

سوال: (۱) علمائي کرام خه فرمائي چه بعضي حضرات د مړي په وفات باندې د دريمې ختم شريف کوی نو دا جائز دي که نه؟ (۲) دا ختم شريف بعضي حضرات په قبرستان کنبی د مړي د قبر نه گير چاپيره کيني او لولي ئي نو قبرستان کنبی داسې کول جائز دی؟ (۳) بعضي خلق دي ختم شريف ته نمبر ورکوی چه ختم د اديري، ختم د جمات، او ختم د کور، شرعاً دا نمبري ورکول جائز دی؟ بعضي حضرات د مړي په مرگ باندې د پرمبي ورځي نه ديگونه پخوی په دغه ورځ دا ديگونه پخول څنگه دی؟

المستفتي: مولوي فضل حکيم پير پيائي ۱۹۷۲ ۱۲ ۱۰ هـ

الجواب: (۱) واضحه دي وي چه د مړو دپاره ايصال ثواب جائز دي برابره خبره ده که د بدني عبادت ثواب وي او که مالي وی لیکن ايصال ثواب دپاره دوخت او ځائي تخصیص کول ناجائز دي. که په وحي سره نه وي. کما يبدل عليه ما في البحر ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشي دون شي لم یکن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به (ص ۱۵۹ ج ۱ باب العیدین) لهذا د سوم دپاره تخصیص کول بدعت دي. (۲، ۳) فتوي د صاحبینو په قول باندې ده چه مقبره کنبی قرآن مجید لوستل صحیح دي. (۲) لیکن د وخت او ځائي تخصیص او اهتمام کول بدعت سئیه دي. (۴) په فقیرانو باندې صدقه کول هر وخت جائز دي او رسم رواج هر وخت بي فائدي دي او میلستیا درې ورځو پوري ناجائز ده.

فی البرازیه ویکره اتخاذ الطعام فی اليوم الاول والثالث وبعده الاسبوع ونقل الطعام الى القبر فی المواسم واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للختم (الی ان قال)

(بقیه حاشیه گزشته صفحه) و ما یؤخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولیاء الکرام تقریباً الیهم لهو با لاجماع باطل وحرام. (انظر المختار ص ۱۳۹ جلد ۲ قبیل باب الاعتکاف)

(۱) قال العلامة ابن نجیم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشي دون شي لم یکن مشروعاً حيث لم یرد الشرع به لانه خلاف المشروع (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدین)

(۲) قال العلامة طحاوی و اخذ من ذلك جواز القراءة على القبر والمسئلة ذات خلاف قال الامام تکره لان اهلها جيفة ولم یصح فیها شئ عنده عنه ^{طحاوی} قال محمد تستحب لورود الآثار و هو المذهب المختار كما صرحوا به فی کتاب الاستحسان (حاشیه الطحاوی ص ۳۲۱ جلد ۱ فصل فی زیارة القبور)

وان اتخذ طعاماً للفقراء كان حسناً. ردالمحتار ص ۸۳۳ ج ۱. وفيه ايضاً ويكره اتخاذ الضيافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع في السرور ولا في الشرور و هي بدعة مستقبحة روى الامام احمد و ابن ماجه باسناد صحيح عن جرير بن عبدالله قال كنا بعد الاجتماع الى اهل الميت وصنعهم الطعام من النياحة (۸۳۱، ۸۳۲ ج ۱) (۱)

او عوام دا دریا او فخر او د شرم د وجې نه کوي چه دا ټول فاسد غرضونه دي نو ددې نه بچ کیدل ضروري دي او نقد پیسې ورکول ډیر ښه څیز دي ځکه چه په هغې کنبې دا نقصانات نه وي یا دا چه ددې نه بچ کیدل زیات آسان وي فقط.

د یو بزرگ د ځاني مکې معظمې سره تشبیه ورکول.

عرس، قوالی، میلاد، درود او دویمه دعا

سوال: علمائي دين لاندینو مسئلو باره کنبی خه فرمائي. (۱) د یو بزرگ د ځاني تشبیه مکې معظمې سره ورکول څنگه دي؟ (۲) د پیرانو او اولیاؤ په دربارونو باندې میلاد عرس او نن صبا والا قوالی کول څنگه ده؟ (۳) دا مروج، درود و سلام، د میلاد او عرس په موقع باندې په ولاړه جائز دي یا نه؟ او حال دا چه د حاضر و ناظر عقیدې ئي هم وي، (۴) آیا دویمه دعا ضروري ده؟

المستفتي: محمد موسی قادري مدرسه تعلیم الفرقان

توحید نگر چاکیو اړه کراچی نمبر ۱ ۱۹۷۲ ۱۲ ۸ ۱۲

الجواب: (۱) تشبیه کنبی خه مسئله نشته ځکه چه تقابل ئي ورسره شته خو د زیاتي نه ځان ساتل ضروري دي. (۲، ۳) دا ټول په ټوله بدعات دي بچ کیدل ترې نه ضروري دي. (۲) (۴) دویمه دعا جائز ده لیکن التزام ئي بدعت دي لکه چه د فرضونه پس التزام بدعت دي. (۳) فقط

(۱) ردالمحتار ص ۲۶۳ جلد ۱ مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت قبیل باب الشهید

(۲) قال ابن عابدين ويكره كل ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس الا زیارتها والدعاء عندها قائماً.

(ردالمحتار ص ۲۶۴ جلد ۱ مطلب فی وضع الجريد ونحو الآسن علی القبور قبیل باب الشهید)

(۳) قال العلامة ابن نجیم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشي دون شي لم یکن مشروعاً حيث لم یرد الشرع به لانه خلاف المشروع. (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدین)

چہ مری پہ لحد کنبی کینودی شی نو اذان کول ورته بدعت دی

سوال: خمونر پہ علاقہ کنبی د دوو فرقو خپل مینځ کنبی اختلاف راغلی یوه ډله وائي چہ مری ته په لحد کنبی د اذان کولو ثبوت قران، سنت او قرون ثلاثه کنبی نشته، او دویمه ډله ددی په دلالت کنبی (ایزال الاجر) پیش کوي، مهرباني او کړئ مدلل جواب رااولیږئ.

المستفتی: ناصر شاه جلی صوابي صوبه سرحد ۱۵۱۱۱۹۷۲

الجواب: په قبر کنبی اذان وئیل بدعت دی ځکه چہ دا نه په روایات حدیثیه کنبی راغلی دی او نه په ظاهر الروایة او نادر الروایة کنبی شته. من ادعی فعلیه الیسان. او بې شکه ددی بدعت او غیرمندوب کیدل په فتاویٰ کنبی لیکلي شته.

قال العلامة ابن عابدين الشامي في الاقتصار على ما ذكر من الوارد اشارة الى انه لا يسن الاذان عند ادخال الميت في قبره كما هو المعتاد الآن. وقد صرح ابن حجر في فتاويه بانه بدعة وقال و من ظن انه سنة قياسا على نلبهما للمولود الحاقا لخاتمة الامر بابتداءه لم يصب ﴿١﴾ فافهم وتلبس.

د اخترونو نه پس غاري ملاوول

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کنبی څه فرمائي چہ د اختر د مانځه نه خلق څنگه فارغ شي نو غاري ملاوهي، په شريعت کنبی ددی څه حکم دی؟

المستفتی: غلام رحيم بالا کوټ مانسهره یکم ذيقعدہ ۱۴۰۲ هجري

الجواب: غاري ملاوولو ته په عربي کنبی، معانقه، وائي چہ دا پخپله مسنون ده البته ددی د اختر د مونځ نه پس يا داسي يو وخت پوري تخصيص کولو کنبی اختلاف دی. چا وئيلي دي چہ مسنون دي. او چا وئيلي دي مباح دي او چا وئيلي دي مکروه دي نو احتياط دادي چہ ددی نه دي اجتناب او کړيشي

﴿١﴾ (رد المحتار على الدر المختار ص ۲۶۰ جلد ۱ مطلب في دفن الميت باب صلاة الجنائز)

البته په کولو والا باندې دې سخت انکار اونه کړې شي. ﴿١﴾ وهو الموفق

په اخرونو کنبی مصافحه او معانقه او والدينوته ټيټيدل او ښي بنکول

سوال: عرض دادي چہ مولانا رشيد احمد گنگوہي رحمۃ اللہ علیہ په خپل کتاب فتاویٰ رشيدیه کنبی لکلي دي چہ د اخرونو په ورځ مصافحه او معانقه دواړه بدعت دي دارنگې د خپلو بزرگانو او والدينو په ښيو باندې تعظيماً ټيټيدل او بنکول هم بدعت دي. د کتابونو په حوالې سره مدلل جواب راکړئ؟ الله دي اجر درکړي.

المستفتی: مولوي غلام حسين جلی صوابي مردان ... ۲۳۸۳۱۶۱۹۶۹

الجواب: بعضي علماء په عيدین وغيره کنبی مصافحي ته مباح بلکه سنت وائي او بعضي علماء ورته بدعت وائي (فليراجح الي رد المختار ص ۳۳۵ ج ۵) ﴿٢﴾ اکثر علماء محققين عدم جواز ته ترجيح ورکوي لانه اقوي من حيث الدليل لان التخصيص لا بدله من دليل خاص صرح به الشامي في باب

﴿١﴾ قال العلامة سيد احمد الطحطاوى. والتهنة بقوله تقبل الله منا ومنكم لا تنكر بل مستحبة لورود الاثر بها كما رواه الحافظ ابن حجر عن تحفة عيد الاضحى لا بى القاسم المستملى بسند حسن كان اصحاب رسول الله ﷺ اذا التقوا يوم العيد يقول بعضهم لبعض تقبل الله منا ومنكم قال و اخرجه الطبراني ايضاً في الدعاء بسند لوى قال والمتعامل به في البلاد الشامية والمصرية قول الرجل لصاحبه عيد مبارك عليك ونحوه ويمكن ان يلحق هذا اللفظ في الجواز الحسن واستحبابه لما بينهما من التلازم وكذا تطلب المصافحة فهي سنة عقب الصلاة كلها وعند كل لقي. (طحطاوى على مراقي الفلاح ص ۲۸۹ جلد ۱ باب احكام العيدین)

﴿٢﴾ قال ابن عابدين الشامي حيث قال اعلم ان المصافحة مستحبة عند كل لقاء واما ما اعتاده الناس من المصافحة بعد صلاة الصبح والعصر فلا اصل له في الشرع على هذا الوجه ولكن لا بأس به فان اصل المصافحة سنة و كونهم حافظوا عليها في بعض الاحوال وفرطوا في كثير من الاحوال او اكثر هالا يخرج ذلك البعض عن كونه من المصافحة التي ورد الشرع باصلها لكن قد يقال ان المواظبة عليها بعد الصلوات خاصة قد يؤدي الجهلة الى اعتقاد ستنيتها في خصوص هذه المواضع الخ.

(رد المحتار ص ۲۷۰ جلد ۵ باب الاستبراء وغيره كتاب الحظر والاباحه)

العیدین (۱) ولان عند التعارض المحرم يقدم علي المسيح او خاص طور سره د والدينو په ښپو باندې لاسونه کيښودل چرته ثابت نه دي اګر چه په ډیر تکلف سره دا توجیه ممکنه ده چه په حجر اسود باندې لاس کيښودل د ښکلولو قائم مقام کیدي شی. او د والدينو ښپي ښکلول ثابت او مبرهن دي. لهذا لاسونه کيښودل به هم جائز وي. (۲) وهو الموفق

سالنه، عيد ميلاد النبي مجلسونه او دهغي متعلقات

سوال: په ربيع الاول کښې چه کوم خلق د سيرت مبارک د بيانو لو دپاره کوم پړ تکلفه مخفلونه جوړوي، او د ضرورت نه زياتې رنرا گانې کول، او رنگارنگ قمقمې او بليونه په اونو باندې اچوي او دا کارونه د ثواب گنري دا ټول در رسول الله ﷺ د محبت او دهغوي د شان د احترام په جذبې سره دا زرگونه روپۍ لگوي. نو سوال دادې (۱) چه آيا هر کال دا قسم د ذکر رسول محفلونو کښې واقعي ثواب او اجر شته؟ (۲) او آيا د بناؤ سنگار والا محفلونه به شرعاً په بدعت حسنه کښې شمار کيږي. يا په بدعت د گمراهۍ کښې او حال دادې چه عوام دا د محبت رسول ﷺ او شان رسول ﷺ صحيح او بهتر معيار گنري؟ (۵) او آيا په دې قسم محفلونو کښې مالي او بدني تعاون کول تعاون علي البر

﴿۱﴾ قال ابن عابدين وبان تخصيص الذكر بوقت لم يرد به الشرع غير مشروع اه

(ردالمحتار ص ۱۱۳ جلد ۱ باب العیدین)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين لما اخرج الحاکم ان رجلاً اتى النبي ﷺ فقال يا رسول الله ﷺ ارني شيئاً ازاد به يقينا فقال اذهب الى تلك الشجرة فادعها فذهب اليها فقال ان رسول الله ﷺ يدعوك فجاءت حتى سلمت على النبي ﷺ فقال لها ارجمي فرجعت قال ثم اذن له فقبل رأسه ورجليه وقال لو كنت امرأ احداً ان يسجد لاحد لامرت المرأة ان تسجد لزوجها وقال صحيح الاسناد.

(ردالمحتار ص ۲۷۱ جلد ۵ قبيل فصل في البيع كتاب الحظر والاباحة)

دي يا اعانت علي البدعة والمعصية دي؟ بينوا واجركم علي الله: المستفتي: حضرت العلامة مولانا قاضي عبدالسلام خطيب جامع مسجد نوشهره ۱۹۶۹ء

الجواب: (۱) در رسول الله ﷺ د ذکر کول د ثواب کار دي خو دي طريقو او قیدونو سره ئې کول بدعت دي. (لعدم ثبوته في خير القرون بوجه ولا شتماله علي التزام مالا يلزم وعلي الرعاية فوق الرعاية الشريعة. (۱) (۲) دا اسراف او فضول خرچي د رسول الله ﷺ د سيرت خلاف مظاهره ده. چه کله پيغمبر ﷺ په کور کښې او ديوالونو باندې کپري قدرې نه دي پريخودلي نو ددي دومره ډول سنگار برداشت به څنگه او کړي. (۳) ددي اهتمام او التزام ثبوت په خير القرون کښې ترته پورې ثابت نه دي. (۴) دا مجموعي طور سره په بدعت سيئه کښې شمار کيږي. (۵) دا اعانت نه دي بلکه اضاعت دي.

د مسجد نبوي ﷺ د متولي شيخ احمد خوب او مشهوره وصيت نامه

سوال: عرض دادې چه د ډيري مودې نه وخت په وخت د وصيت نامه، په نوم يو پوستر چاپ کيږي چه دهغي په هره زمانه کښې مطلب خويو دي ليکن الفاظ ئې مختلف وي چه شيخ احمد نومي د مسجد نبوي ﷺ خادم وائي چه ما په روضه پاک ﷺ باندې تلاوت کولو چه خوب راباندې غلبه او کره په خوب کښې حضور ﷺ را غي او ماته ئې اطلاع راکړه چه حما امت ته دا خبره اورسوه. او په هغي کښې ئې مختلفې خبرې ليکلي دي چه هغه د اورډوالي د وجې پريږدم او په آخره کښې ليکي د چه ددي شل پرچې اوليکي او تقسيم ئې کړي. په بعضو گڼې لس ليکلي او چاچه انکار او کړو نو هغه د خان دومره دومره نقصان او کړو. ما د ددي متعلق اوريدلي چه ۲۸ مفتيانو ددي متعلق فتوي ورکړي. براه کرم تاسو مدلل جواب راکړي چه دا وصيت نامه صحيح ده که غلطه؟ بينوا توجروا

ددې متعلق ډيرزيات تعداد کښې استفتاء شوي دي په دې وجه صرف يو جواب باندې اکتفاء کوو.

﴿۱﴾ قال الملا علي قاري من اصر على امر مندوب وجعله عزمًا ولم يعمل بالرخصة فقد اصاب منه الشيطان من الاضلال. (مرقاة المفاتيح ص ۵۳ جلد ۲) قال ابن عابدين وبان تخصيص الذكر بوقت لم يرد به الشرع غير مشروع. (ردالمحتار ص ۱۱۳ جلد ۱ باب العیدین)

الجواب: دا دروغ نامہ د پنخوس کالو نہ د زیاتی مودی راسی ہم دغه شان چاپ کیری د اکابرینو فرمان دی چه ددی وصیت نامی خورول زنداقه و قائم کری. په دی کنبی وخت په وخت کمی زیاتی هم کیری او ډیر کرته پدی کنبی د شریعت نه خلاف مضمون هم خوریږي. او شیخ احمد متولي یو فرضی سړی دی. په دی نوم متولي هیڅوک نه پیژني. دارنگی د امت د بدو اعمالو په رسول اکرم ﷺ باندې هیڅ اثر نه غور زیږي. او په هغې کنبی ئې لیکلې وي چه څه شرمنده یم وغیره وغیره. او د پیغمبر ﷺ هغه فرمانونه چه په ژوند کنبی ئې بیدار صحابه کرامو ته بیان کړي او مونږ ته باقاعده رارسیدلې دي هغه څمونږ دپاره کافی دي. هیڅ قسمه دروغو ته ضرورت نشته دین مکمل شوې دی، ددی دروغ نامې، بندول د ثواب او برکت کار دی، وهم پرست خلق ددی دروغ نامې نه ډیر متاثر کیری، او افسوس دی چه ساده مسلمانان د قرآن او حدیث د ښکاره وعید اتو نه نه ویریږي او په نامعلوم خوب سره دومره بې آرامه کیری. فالی الله المشتکی (۱)

نه شبم نه شب پرستم که حدیث خواب گویم

چون غلام آفتابم همه ز آفتاب گویم

د مزارونو نذر او منختې دچا حق دي؟

سوال: د پیر بابا خد متگاران او اولاد وغیره د خپل حق او نمبر شکرانه اخلي چرته نیک کار مثلاً دجمات تعمیر او غریبانانو دپاره ئې وقف کړي یا خیرات کړي آیا دا جائز دي که نه؟

المستفتي: بخت شیر حسین کلپاني ډگر بونیر سوات..... ۱۴۰۱۱۷۸۲۲هـ

الجواب: د تحفو شرعي مالک هغه سړی دی څوک چه دا تحفه ورکونکي مالک کړي او مالک خپل مال په هر څه کنبی استعمالولي شي.

﴿١﴾ عن العرياض بن ساريه قال صلى بنا رسول الله ﷺ ذات يوم ثم اقبل علينا بوجهه فوعظنا مو عظة بليغة..... فقال او صيكم بتقوى الله والسمع والطاعة وان كان عبدا حبشيا فانه من يعش منكم بعدى فسرى اختلافا كثيرا فعليكم بسنتى وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ واياكم ومحدثات الامور فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة رواه احمد و ابو داود والترمذى وابن ماجه الا انهما لم يذكر الصلوة (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۰ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

نوبت: کومې تحفې چه ما اهل به لغیر الله وي د هغې ورکولو والا مشرک دي او اخستلو والا شرعي مالک دي (۱)

په مزار باندې شریکيات او منکراتو کونکې او کولو والا منجور قتل و غیره

سوال: علمائې دین شرع متین څه فرمائي چه په یو مزار باندې یو بودا سړی ناست دی چه شریکيات کوي. او خلقو ته ترغیب ورکوي چه داسې کوی، طواف کوی. قبر پورې ځان مړی، او جارو د ځان پورې مړی وغیره، اوس دلته نزدې یو جمات او څو کمري دي چه په هغې کنبی دا منجور او سیري او خوراک څحاک کوي دهغوي سره چرسیان او بنگیان هم او سیري. نو سوال دادې چه داسې کس د الله د رضا دپاره قتل کول څنگه دي؟ او د جمات سره متصل کمرو سوزول څنگه دي؟ چه جمات د سوزولو نه محفوظ اوساتلي شي چه د شریکياتو دا اډه ختمه شي؟

المستفتي: حافظ نجم الاسلام هائي سکول کاهي هنگو کوهات ۲۸ جمادي الثاني ۱۴۰۹هـ

الجواب: قتل کول او سوزول ډیر سخت جرمونه دي. د شرعي اجازت نه بغیر ددینه ځان ساتل ضروري دي داسې کس دی علماء حضرات پوهه کړي او د اصرار په صورت کنبی دې زباني او عملي مخالفت شروع کړي. (۲) فقط

د مولود شریف حکم

سوال: نن صبا چه خلق مولود شریف کوي او دا دثواب کار گنري او فائده هم پکنبی شته دی چه دیني تقریرونه وغیره پکنبی کیری. او د پیغمبر ﷺ په ژوند مبارک باندې پکنبی رنرا اچولې کیری نو د مولود شریف څه حکم دی؟

المستفتي: نامعلوم... ۵ محرم ۱۴۰۴هـ

﴿١﴾ قال الحصكفي و شرائط صحتها في الواهب العقل والبلوغ والملك..... و شرائط صحتها في الموهوب ان يكون مقبولا غير مشاع مميزا غير مشغول كما يقتضيه و ركنها هو الايجاب والقبول كما سيأتي و حكمها ثبوت الملك للموهوب له غير لازم. (الدر المختار ص ۵۶۷ جلد ۳ كتاب الهبة)

﴿٢﴾ عن ابراهيم بن ميسرة قال قال رسول الله ﷺ من وقر صاحب بدعة فقد اعان على هدم الاسلام رواه البيهقي في شعب الايمان مر سلا (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۱ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

الجواب: کہ مولود شریف د تبلیغی اجتماع نوم وی نو جائز دی، او کہ دی ولادت وغیرہ ذکر کولو نوم وی نو دا بذات خود یو لوی عبادت دی لیکن د خارجی عوارضو اسراف، دبی پیری هلکانو و نعت خوانی د حاضر او ناظر د عقیدے د خطری وغیرہ وجوہاتو نہ دا موجودہ مروجہ د میلاد مجلسونہ منع کول ممنوع دی (۱)

د سنتی کولو د بعضی رسوماتو وضاحت

سوال: څمونږ په علاقہ کښې چه د ماشومانو سنتی کیږي نو د سنتی په وخت خیرات لازمی گنځي او اوږدې مودې نه دي، ددې دپار د قرض بند و بست کوي د لرې لرې رسته داران او خپل خپلوان رابلي او بالکل د سنتی په وخت کښې د خلقو نه پنځه پنځه، لس لس روپي آخلي او رسته داران د سنت والا کور ته ځان سره غوړي اوږه او چيني وغیرہ سامانونه د خوراک دپاره راوړي او په سنت کښې روپي ورکول یو ضروري کار گنځي کیږي؟ او نه ورکونکو ته په سپکه کتلې شي نو آیادا رسمونه جائز دي که بدعت دي؟ شرعي حیثیت ئې بیان کړئ؟

المستفتي: محمد رشاد مډل سکول چمله بونیر

الجواب: چونکه دا رسمونه د دین په حیثیت سره نه شي کولې یعنی د ثواب په نیت باندې نه کیږي نو په دې باندې د بدعت اطلاق غلط دي اشار الیه الشارع عليه السلام من احدث فی امرنا هذا ماليس منه. (۲) نو که دا رسمونه د ریاء او فخر دپاره وی نو بیا د فخر او ریاء په وجه باندې حرام دي. او که د عزت د بقاء دپاره وي نو جائز دي گني نو بې فائدي کارونه دي. چه دهغي نه اجتناب کول د حسن (۱) قال ابن عابدين لو دعی الی دعوة فالواجب الاجابة ان لم یکن هنا ک معصية ولا بدعة والامتناع اسلم فی زماننا الا اذا علم یقینا ان لا بدعة ولا معصية والظاهر حملة علی غیر الولیمة لما مر. وفي التقریرات الرافعی ص ۳۰۶ لا یتظهر هذا الحمل بل الظاهر حملة علی عمومہ.

(ردالمحتار ص ۲۳۵ جلد ۵ کتاب الحظر والاباحة)

(۲) مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة

اسلام شرط دي لیکن عدم اجتناب فسق نه دي. (۱)

د سنتی په موقعه باندې د ضیافت او دعوت حکم

سوال: علمائې دین دي مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د سنتی په موقعه باندې میلستیا او دعوت او روتی پخول سنت دي یا نه؟ د جائز کیدو او نه ناجائز کیدلو ئې څه حکم دي؟

المستفتي: ډاکټر ظهور محمد واري ضلع دیر ۲۲ ذی القعدة ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په روایاتو کښې دعوت معمول نه جوړیدل هم ثابت دي او ذبح کول هم ثابت دي بهر حال د دعوت اهتمام کول د سلف صالحینو د تعامل نه مخالف دي. لحدیث ورد بذالک (۳) واما ما رواه البخاري في الادب المفرد فلا يدل علی الدعوة. فقط.

د وعظونو نه مخکښې نعت خواني کول

سوال: علمائې دین دي مسئلې باره کښې څه فرمائي چي نن صبا د وعظونو نه مخکښې یا جلسو کښې نعت خواني کیږي آیا په اسلام کښې ددې گنجائش شته؟ ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتي: تنگ اسلاف اصلاح الدین ډیروي

دي، آئي، خان یکم ربيع الاول ۱۴۰۲ هـ

الجواب: چه ښه شعرونه وي په مکروهات او شنیعاتو باندې مشتمل نه وي نو وئیل ئې جائز دي.

(۱) قال ابن عابدين المراد بقوله فی التعريف ما ثبت ثبوت طلبه لا ثبوت شرعيته والمباح غير مطلوب الفعل وانما هو مخير فيه وايضاً قال فيه الاباحة اصلاً والحرمة بعارض النهی.

(ردالمحتار ص ۷۸ جلد ۱ مطلب المختار ان الاصل فی الاشياء الاباحة كتاب الطهارة وهاب)

(۲) قال سالم ختنی ابن عمر وو نصیحا فذبح علينا كبشاً فلقد راينا وانا لنجدل به علی الصبيان ان ذبح عنا كبشاً. (الادب المفرد للامام البخاري رقم حديث: ۱۲۴۶)

(۳) عن عثمان بن ابی العاص انه دعی الی ختان فابی ان یجیب، فقيل له فقال انا كنا لا نأتی الختان علی عهد رسول الله ﷺ ولا ندعی الیه. رواه الامام احمد. (مسند امام احمد محول منها ج السنن شرح جامع السنن ص ۲۵۱ جلد ۵)

لان الشعر حسنه حسن و قبيحه قبيح ﴿١﴾ فجاز رفع الصوت بهذه الامور عند عدم الايذاء الى المصلی والنائم يدل عليه ما في رد المحتار ص ۲۱۸ جلد ۱ ﴿٢﴾ فقط.

د سنتو سره متصادم رسمونه بدعات شرعيه دي

سوال: دريمه، اوومه، يوولسمه، قواليانې، حاضر ناظر او علم غيب وغيره آيا داسې رسومات بدعات دي او ددې ترديد واجب دي که نه؟

المستفتي: قائم دين د هوک زمان مياں والي ۱۹۷۸ء ۲۳۷۸

الجواب: کوم رسمونه چه د سنتو سره متصادم وي ﴿٣﴾ يا د دين نه د کيدلو په عقيدې سره کولې کيږي ﴿٤﴾ د ابديت سيئه حرام دي ددې ترديد او دينه بچ کيدل لازمی دي ﴿٥﴾ فقط

صفر مياشت ته د تکليفونو مياشت وئيل

سوال: د صفر مياشت ته خلق د تکليفونو نازلیدلو مياشت وائي دا رنگې په يو کتاب کښې هم دا دمصيبتونو او آفتونو مياشت ليکلې شوې ده دا خبره

﴿١﴾ قال ابن عابدين قال في الضياء المعنوي العشرون اى من افات اللسان الشعر سئل عنه عليه السلام فقال كلام حسنه حسن و قبيحه قبيح و معناه ان الشعر كالنثر يحمد حين يحمد ويلم حين يلزم الخ

(رد المحتار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في انشاد الشعر احكام المسجد)

﴿٢﴾ قال ابن عابدين عن الامام الشعراني اجمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصل او قارى الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر)

﴿٣﴾ عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

﴿٤﴾ قال الشيخ مفتي اعظم محمد فريدان البدعة هي اعتقاد ما ليس من الدين ديناً وهي قسمان مكفرة ومفسدة. (فتح المنعم شرح مقدمه مسلم ص ۲۹ الفائدة التاسعة)

﴿٥﴾ عن العرباض بن سارية قال قال رسول الله ﷺ اياكم ومحدثات الامور فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة، وعن ابراهيم بن ميسرة قال قال رسول الله ﷺ من وقر صاحب بدعة فقد اعان على هدم الاسلام. رواه البيهقي. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۰، ۳۱ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

تر کوم حده پوري صحيح ده؟

المستفتي: محمد ايوب خان شيام گنج مردان ۱۰ صفر ۱۳۹۲

الجواب: ددې مياشتې متعلق دا ټولې خبرې وهم پرستۍ ده او د عوامو خبرې دي چه د ماشوموالي نه ئې په ذهنونو کښې پخې شوې دي، ددې هيڅ اصل نشته ﴿١﴾ فقط

داستاد وغيره لاس خپې بنکول بدعت نه دي

سوال: علمائي دين دي مسئلې باره کښې څه فرمائي چه د استاد، پلار، مور، يو بزرگ او د نيکانو لاس خپې د تعظيم دپاره بنکول جائز دي يا ناجائز بعضې خلق دپته بدعت وائي، ددې شرعي حکم څه دي؟

المستفتي: نامعلوم ۱۲ جولائي ۱۹۷۳ هـ

الجواب: داستاد وغيره لاس خپې بنکول جائز دي ﴿٢﴾ لان الصحابه يقبلون يد رسول الله ﷺ ورجله وكذا بعضهم يقبل ايدي بعضهم من شاء الاطلاع علي الروايات فليراجع الي الادب المفرد المؤلف للامام البخاري. وهو الموفق

د آذان نه مخکښې ياروستو په زور باندي درود شريف وئيل

سوال: ځمونږ د جمات امام صاحب د سحر د آذان نه مخکښې او کله کله روسته په زور زور باندي الصلوة والسلام عليك يا رسول الله دوه ځلې وائي بيا آذان وائي او کوم خلق چه دا کار نه کوي هغوی بدگنري ددې څه حکم دي آيا دا

﴿١﴾ عن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال لا عدوى ولا طيرة ولا هامة ولا صفر وفر من المجنوم كما تفر من الاسد. (صحيح البخاري ص ۸۵۰ جلد ۲ كتاب الطب باب الجذام)

﴿٢﴾ قال العلامة حصكفي ولا بأس بتقبيل يد الرجل العالم والمتورع على سبيل التبرك درر وقيل سنة مجتبي وتقبيل راسه اى العالم اجود. قال ابن عابدين اى تقبيل يد العالم والسلطان العادل قال الشرنبلالي وعلمت ان مفاد الاحاديث سنيتها او ندبه كما اشار اليه العيني.

(الدر المختار مع رد المحتار ص ۲۷۱ جلد ۵ قيل فصل في البيع كتاب الحظر والاباحة)

دروود شریف اذان سره وئیل لازمی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حکیم اختر حسین صدر کیملیور..... ماه محرم ۱۳۹۲ھ

الجواب: دآذان نه مخکینی یا روستو درود شریف وئیلو کنبی خه حرج نشته لیکن دا د اذان حصه منل او یا ضروری گنرل چه نن صبا د بدعتیانو خاص نینه ده دا بدعت دی. حکه چه په خیر القرون کنبی ددی خه ثبوت نشته. فقط

سورة عنکبوت په رمضان کنبی یا بله میاشت

کنبی د عملیاتو او زیات ثواب د پاره وئیل

سوال: سورة عنکبوت چه اووه ۷ خلې او وئیلې شي نو د غمونو نه به بچ شي. او د نبی ﷺ ارشاد دی چه د رمضان په درویشتمه شپه سورة عنکبوت او وئیلې شي نو د اووه کالو گناه معاف کیږي او په دیکنبی شک نشته او که چا شک او کړو نو کافر شو (نقل از تفسیر مشارق و کشاف و از کتاب شاطبی) (۱) آیا دا حدیث ثابت دی که نه؟ (۲) که دا حدیث صحیح نه وي نو دی شپه کنبی دی سورت په باره کنب خه دلیل شته یا نشته؟ (۳) او که خه دلیل نه وي نو ددی سورت په متعین کولو کنبی خه نقصان شته یا نه؟

المستفتی: شیخ محمد تاج الدین لدهیانوي فیصل کالوني

کراچی نمبر ۲۵... ۱۲ رمضان ۱۴۰۳ھ

الجواب: (۱) ددی حدیث نه سند معلوم دی او نه مخرج او دا حدیث ثابت نه دی. (۲) نه د حدیث نه د اختصاص ثابت دی او نه د فقهای کرامو د جزئی نه ثابت دی. (۳) او دزیات ثواب په طریقې سره وئیل بدعت سئیه دی. وهو الموفق

د جزوی مصلحت په وجې سره بدعت د بدعاتو د باب نه نه اوی

سوال: ځمونږ په کلي کنبی چه کله مړې قبر ستان طرفته وړي نو خه خلق په

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشي دون شي لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع.

(البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدین)

اوچت آواز سره ذکر کوي لیکن بعضې خلق ئې منع کوي چه په اوچت آواز سره دا ذکر بدعت دی. ددی باره کنبی شرعي حکم خه دی؟ او بعضې خلق وائی چه دا نه وائی نو بیا خلق خبرې کوی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قیصر خان، وي، اي، يو مارکیت مري راولپنډی ۸ مئی ۱۹۸۴

الجواب: د جنازې نه وروستو په اوچت آواز ذکر مکروه دی، کما فی ردالمحتار

ص ۸۳۷ ج ۱ (۱) واضحه دی وي چه د هر بدعت بنیاد په مصلحت او استحسان وي نو د جزوي مصلحت په وجه باندي یو بدعت د بدعت کیدلو د باب نه خارج کیږي نه. وهو الموفق

د مړي په کفن باندي د کلمې لیکلو تحقیق

سوال: دریں جا اختلاف واقع است۔ بعض گویند کہ کلمہ بر میت نوشتہ مستحب است۔ اگر بر کلوخ

است یا سنگ بنگ است بہ برابر روی نہد بل کار حسن است۔ ترک کند اور انہود۔ چرا کار نیک ترک کنی۔ اعتقاد عوام بر این است کہ نوشتن کلمہ از مفروض زیادہ شمارد۔ اگر امام نوشتہ کلمہ و بسم اللہ نہ کند۔ بر آں پیش امام نامہا کیدانی و بی پیری نہد بر تحقیر انکار مہربانان مسئلہ را واضح کن۔؟

المستفتی: ملا دادمحمد یا ملا محمد عمر تحصیل گلستان ضلع پشین بلوچستان..... ۲ رمضان المبارک ۱۴۰۲ھ

الجواب: د امام صغار په نزد د اکتابت جائز دی او د ابن صلاح په نزد باندي ناجائز دی. او امام شامي کراحت طرفته مائل شوي دی حکه چه کله په دراهمو او محرابونو باندي واجب الاحترام کلمات لیکل مکروه دي. کما صرح به فی ردالمختار قبیل باب المیاء. نو په کفن او تندي وغیره باندي خوبه خامخا مکروه وي. او یا به د جواز دا روایت بغیر د سیاهی نه په لیکلو

﴿۱﴾ قال الحنفی کفره کما کره فیها رفع صوت بذكر او قراءة. قال ابن عابدین وینبغی لمن تبع

الجنائز ان یطیل الصمت وفيه عن الظهيرية فان اراد ان يذكر الله تعالى يذكره في نفسه لقوله تعالى انه لا

يحب المعتدين اي الجاهرين بالدعاء وعن ابراهيم انه كان يكره ان يقول الرجل وهو يمشي معها

استغفروا له غفر الله لكم. (الدر المختار مع ردالمحتار ص ۲۵۸ جلد ۱ مطلب فی دفن الميت)

باندی محمول کرے شی۔ کما مال الیہ الشرجی (۱) وهو الموفق

د ہفتی پہ ہیٹ یوہ ورخ کنبی ہم جامی وینخل منع نہ دی

سوال: بعضی خلق د ہفتی پہ بعضی ورخو کنبی کپری او جامی وینخل جائز نہ گنری نو آیا د خالی، اتوار، گل، نہی، شورو، زیارت او جمعی پہ ورخو کنبی یوہ ورخ کنبی کپری وینخل منع دی۔ یا نہ؟

المستفتی: شاہ میڈیکل کیمپور... ۱۷۹۱ء ۱۹۷۲

الجواب: پہ دی ورخو کنبی یو وخت کنبی ہم جامی وینخل منع نہ دی (۲) د ممنوعیت یو جاہلانہ رسم دی فقط وهو الموفق

د عید میلاد النبی جلسہ او د اولیائی کرامو

پہ مزارونو باندی دیوی بلول او جھنڈی لگول

سوال: (۱) د عید میلاد النبی د جلوس خہ حکم دی؟ (۲) د اولیائی کرامو پہ مزارونو باندی دیوی بلول او جھنڈی لگول خنگہ دی؟ وضاحت او کری۔

المستفتی: حاجی سراج الدین ہری پور... ۲۱ جولائی ۱۹۷۹ھ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين و في البرازيه قبيل كتاب الجنائيات و ذكر الامام الصغار لو كتب على جبهة الميت او على عمالته او كفته عهدنا به يرجي ان يغفر الله تعالى للميت و قد اثنى ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفا من صديد الميت و قد منا قبيل باب المياه عن الفتح انه تكرر كتابه القرآن و اسماء الله تعالى على الدراهم والمحاريب والجلران وما يفرش و ما ذاك الا لاحترامه و خشية طئه ونحوه مما فيه اها نة فالمنع هنا با لاولى ما لم يثبت عن المجتهد او ينقل فيه حديث ثابت فتأمل نعم نقل بعض المحشين عن فوائد الشرجي ان مما يكتب على جبهة الميت بغير مداد با لا صبح المسبحة بسم الله الرحمن الرحيم و على الصدر لا اله الا الله محمد الرسول الله و ذلك بعد الغسل قبل التكفين والله اعلم. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۶۸، ۲۶۹ جلد ۱ قبيل باب الشهيد)

﴿۲﴾ عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب و السنة)

الجواب: (۱) جائز دی چہ دمنکراتونہ خالی وی (۱) (۲) داتول پہ تولہ بدعات دی (۲)

سیدانو او میان گانو تہ شکرانہ ورکول

سوال: میان گان او سیدان صاحبان چہ د خلقو نہ یو، یو، دوه، دوه کلو غلہ غواری، دی بارہ کنبی د خلقو دا عقیدہ دہ چہ کہ خہ د فلانکی ولی دا شکرانہ ورنکرہم نو اولاد او خناوروتہ بہ می نقصان اورسیری او دارنگی دا شکرانہ اخستلو والا غنی او مالدار ہم وی دا جائز دی یا ناجائز؟ بینوا توجرا المستفتی: محمد رشاد دھیری چملہ بونیر

الجواب: میاگانو تہ پہ دی ارادی سرہ خہ ورکول چہ دوی پلار نیکہ بہ خمونہ د مالونو حفاظت کوی یا نہ ورکولو پہ صورت کنبی بہ خمونہ مالونہ ہلاک کری دا قسم خبری د امور شرکیہ ونہ دی۔ او پہ دی وجہ چہ د نیک خلقو اولاد دی دآمداد پہ ارادی سرہ ورکول جائز دی (۳) فقط

﴿۱﴾ فی الهندیہ ان کان الاصل الا باحة ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكرهية للتحريم والا الخ (عالمگیری ص ۳۰۸ جلد ۵ کتاب الکراہیہ) وان لم يخلو عن المنكرات كالخصيص بوقت دون وقت و اشتغال التزام ما لا يلزم والرعاية فوق الرعاية الشرعية والا سراف و الاصرار عليه وغيرها فبدعة و غير جائز. (وهاب)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين الشامي لان النص اقوى من العرف لان العرف جاز ان يكون على باطل كتعارف اهل زماننا في اخراج الشموع و السرج الى المقابر ليالي العيد.

(رد المحتار ص ۲۰۲ جلد ۲ مطلب فی ان النص اقوى من العرف باب الرءاء)

﴿۳﴾ قال ابن عابدين النذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة و العبادة لا تكون للمخلوق و منها ان المنلور له ميت و لميت لا يملك و منها ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى و اعتقاده ذلك كفر اللهم الا ان قال يا الله اني نذرت لك ان شفيت مريضى او رددت غائبى او قضيت حاجتى ان اطعم الفقراء الذين بهاب السيدة نفيسة او الامام الشافعى او الامام الليث او اشترى حصر المساجد هم او زيتا لولدها او دراهم لمن يقوم بشعائرها الى غير ذلك مما يكون فيه نفع للفقراء و النذر لله عزوجل الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۱۳۹ جلد ۲ مطلب فی النذر للاموات قبيل باب الاعتكاف)

د خانہ کعبیٰ او روضہ اقدس نقشہ پہ کورونو

کنبیٰ اویزان کول بدعت نہ دی

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبیٰ خہ فرمائی چہ اکثر خایونو کنبیٰ د خانہ کعبہ او روضہ اقدس نقشہ زورندہ وی او اکثر ئی خلق پہ کورونو کنبیٰ زورندوی آیا دا بدعت دی، وضاحت او کری؟

المستفتی: حبیب اللہ فقیر آباد پینسور..... ۱۹ ذیقعدہ ۱۴۰۲ھ

الجواب: بیت اللہ شریف او روضہ اقدس صلی اللہ علیہ وسلم واجب الاحترام دی او تصویر نہ ئی نہ مطلوب دی او نہ ممنوع (۱)

پہ جمات کنبیٰ شیرینی وغیرہ تقسیمول او خوړل بدعت نہ دی

سوال: پہ رمضان یا ختم القرآن یا خہ بلہ خوشحالی کنبیٰ پہ جمات کنبیٰ شیرینی تقسیمیری او د تقسیم پہ وخت کنبیٰ خوړل کیری آیا پہ دے کنبیٰ د بدعت خہ ویرہ شتہ؟ بینوا تورجروا

المستفتی: فدا محمد چهریان مانسهره هزاره..... ۱۹۷۵ء ۱۸۱۸۰۲

الجواب: پہ جمات کنبیٰ شیرینی وغیرہ تقسیمول او خوړل ممنوع نہ دی. نظیرہ تعلیق قزو التمر فی المسجد فی زمن النبی صلی اللہ علیہ وسلم (۲) وفی الهندیہ صفحہ ۳۸۲ جلد ۵ لا بأس بنشر السكر والدارهم فی الضیافہ وعقد النکاح کذا فی السراجیہ قلت وصرحوا باستحباب عقد النکاح فی المسجد فافهم.

د مری یو کال پوری مسلسل پہ کور باندی چکر لگول، بی اصل خبرہ دہ

سوال: حضرت مفتی صاحب آیا دا صحیح دہ چہ انسان کلہ مری شي نو دیو کال پوری مسلسل ددہ روح د کور، محلی او جمات چکر وھی، کہ دجمعی

(۱) قال ابن عابدین و المباح غیر مطلوب الفعل و انما هو مخیر فیہ.

(ردالمختار ص ۸ جلد ۱ مطلب المختار ان الاصل فی الاشیاء الاباحۃ)

(۲) و ایضا یدل علیہ هذا لحديث عن عبد الله بن حارث بن جزء قال اتی رسول صلی اللہ علیہ وسلم بخبز ولحم و هو فی المسجد فاکل و اکلنا معه ثم قام فصلى و صلینا معه و لم نزد علی ان مسحنا ایدینا بالحصاء رواه ابن ماجه (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۶۶ جلد ۲ کتاب الاطعمۃ الفصل الثانی)

شیہ وی او کہ نہ وی. کہ دا خبرہ صحیح وی نو د (علیین) غوندی مقدس خانی نہ دلته د راتلو خہ ضرورت دی او د سجنین نہ د نجات موندلو خہ مطلب دی؟ وضاحت او کری.

المستفتی: محمد ثناء اللہ آف کتوزی شبقدر فورت چارسدہ..... ۱۹۷۳ء ۱۷۱۹۷۳

الجواب: اگر چہ داللہ پہ حکم باندی د روحونو راتلل ممکن دی (۱) لیکن دا خبرہ چہ دیو کال پوری وغیرہ وغیرہ دانہ د روایت نہ ثابت دہ او نہ عقل ددی تائید کوی خکہ چہ د منعمینو جیل یا کورته رغبت او د معذبینو د ملائکو نہ خلاصی نا معقولہ خبرہ دہ (۲) فقط

پہ جماتونو کنبیٰ یا اللہ. یا محمد خیر لیکل

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبیٰ خہ فرمائی چہ یا اللہ یا محمد خیر. پہ جمات کنبیٰ لیکلی شوی دی. ددی حکم خہ دی؟ او کہ صرف یا محمد، ئی لیکلی وی نو دھغی خہ حکم دی؟

المستفتی: محمد بخت سفیر، محمد ایوب..... ۱۴ جمادی الثانی ۱۴۰۳ھ

الجواب: یا محمد د اهل بدعت خاص نبیہ دہ نو دداسی کتبو او پوسترو نہ جماتونہ محفوظ ساتل ضروری دی (۳)

د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم زیارت تہ تلل. کھجوری مالگہ

دمول او زیارتونو تہ تلل بدعت نہ دی

سوال: (۱) آیا د رسول اللہ زیارت کول بدعت دی؟ (۲) دم کری شوی کھجوری یا مالگہ وغیرہ خوړل بدعت دی یا جائز دی؟ (۳) آیا زیارتونو له تلل بدعت او

(۱) عن ابن عباس رضی اللہ عنہ قال بلغنی ان ارواح الاحیاء والاموات تلقی فی المنام فیتسألون بینہم، لیمسک اللہ ارواح الموتی ویرسل ارواح الاحیاء الی اجسادہا، ذکرہ الطبری فی تفسیرہ.

(کتاب الروح ص ۳۱ المسأله الثالثه)

(۲) قال ابن القیم الجوزیہ واما قول من قال ان ارواح المؤمن فی علیین فی السماء السابعہ و ارواح الکفار فی سجنین فی الارض السابعہ فهذا قول قد قالہ جماعة من السلف والخلف ویدل علیہ قول النبی صلی اللہ علیہ وسلم اللهم الرفیق الاعلیٰ الخ (کتاب الروح ص ۱۳۱ فصل فی بیان قول من قال مستقر الارواح الخ)

(۳) اتقوا عن مواضع التهم. رواه البخاری فی المفردات (الموضوعات الکبریٰ لملا علی قاری ص ۲۹ رقم حدیث: ۱۵۱)

ناجائز دي؟ مختصر جوابونه را وليبرئ مهرباني به وي،

المستفتي: محمد قاسم شاه دامان کيمليپور اټک ۵۹۱۱۹۷۲

الجواب: (۱) د نبي ﷺ د قبر زیارت کول سنت دي بلکه واجبو ته نژدې دي. (فتح القدیر) (۲) د صالحینو په آثارو باندې برکت حاصلول ثابت او جائز دي لیکن د عوامو د خود ساخته تبرکاتو رد کول واجب دي. (۳) که تو سل عملی، د حالی په ارادې سره وی نو څه خبره نه ده او سد الباب د منع کولو موخه مخالف نه یو فقط.

د ختم القرآن په فضیلت کښې یوه بې سنده قصه

سوال: څمونږ په ځانې کښې په منبر باندې په لاوه سپيکر یو مولوي صاحب په محفل میلاد کښې دا مسئله بیان کړه. چه یو قبر کښې مړې سخت عذاب کښې مبتلا وو نو حضرت علي رضی الله عنه پرې تیر شو هغه د قبر والا نه د عذاب لرې کیدو دپاره په سوونو او زرگونو رکعتونه نفل او کرل لیکن عذاب لرې نه شو بیا یو ځانې کښې ختم القرآن او شو په هغې کښې غوښه هم او خورولې شوه، د ختم والا غوښې یو هډوکي چرته یو کارغه او چت کړو نو هغه هډوکي اتفاقاً د کارغه د مخو کې نه په هغه عذاب والا قبر باندې پریوتو چه د هغې په برکت باندې د مړې عذاب ختم شو، نو آیا دا واقعه صحیح ده؟ او داسې مروجه ختم قران په هغه زمانه کښې هم وو؟

المستفتي: جمله اساتذه هائي سکول جعفر خان کلې

باره خیبر ایجنسی ۴ رجب ۱۴۰۴ هـ

الجواب: باقاعده ختمونه کول جائز دی لیکن دا قصه نه په مروجه کتابونو کښې شته اونه څه سند لري، بلکه د مضمون د بعضو خبرو په وجه باندې د قبليدو والا نه ده ځکه چه په هډوکي کښې د قرآن برکت حاصلیدل د عین قرآن نه زیاتیدل کوم چه په مونځ کښې وئیلې شوې دي دایو منکر خبره ده. وهوال موفق

په مجلس میلاد کښې د پیغمبر ﷺ د پاره کرسئ خالی پریخودل

سوال: څه د حضرت صاحب یو کمزوري غلام یم په دې میاشت د ربیع الاول کښې عموماً د میلاد جلسې کیږي چه په هغې کښې بریلیان په آخره کښې او درېږي او

صلوة وسلام وائی. څمونږ ځانې کښې دیو مجلس د انعقاد په وخت کښې یو کس نه د صدارت دپاره او وئیلې شو نو هغه جواب ورکړو. د نیک بخته مجلس چه د چا دپاره مقرر کیږي څه په هغه کرسئ څنگه کینم دا صدارت خوبه د هغه چا وی دچا د ذکر دپاره چه دا مجلس مقرر کیږي. کله چه ئې تقریر او کړو نو وی وئیل پاسئ په حضور ﷺ باندې سلام او وائی هغه مجلس کښې حاضر دي. په ناستو کسانو کښې یو مستند دیوبندي عالم دین هم او دریدلو صرف یو کس پانه سیدلو هغه جواب کښې او وئیل چه مایه اکابرین علمائې دیوبند کښې یو کس هم په داسې مجلسونو کښې په او دریدلو نه دي لیدلې نو څه ددې بدعت داکار څنگه او کړم نه هغه او دریدونکې کس د حاجي امداد الله مهاجر مکی صاحب یوه واقعه اوښودله چه هغه به او دریدلو نوما وی چه دا سلسله بیا په دیوبندیانو کښې ولې جاري نه شوه چه دهغې جواب مولانا رشید احمد گنگوهری صاحب ورکړې وو. نو سوال دادې چه آیا کرسئ خالی پریخودل وغیره کارونه صحیح دي یا غلط؟ بینوا توجروا

المستفتي: گلزار محمد خان کوه نور ټکستائیل ملز، راولپنډی ۲۲۱۶۱۹۶۹

الجواب: د کرسئ خالی پریخودل په دې ارادې سره چه پیغمبر ﷺ به په دې باندې تشریف فرما وي. او دا او دریدل وغیره ټول په ټوله بدعات دي. د قرآن او حدیث نه دا کارونه ثابت نه دي لهدا په داسې مجلسونو کښې صحیح عقیدې والاؤ لره شرکت نه کول ضروري دي. فقط

د پیغمبر ﷺ نوم اوریدلو سره کټې گوتې ښکلول

سوال: د حضور ﷺ نوم اوریدلو سره نذگوتې ښکلول او سترگو باندې لگول څنگه دي؟

المستفتي: ملک فضل الرحمان مقام اړه ضلع جهلم ۱۷۱۷۱۹۷۲

الجواب: د علاج په طریقې سره مباح دي او د ثواب په نیت بدعت دي. فقط

د مړي اوریدل او د هغوي په نوم نذراو منختې کول

سوال: دوه فریقه په یوه اعتقادي مسئله کښې اختلاف لري. اولنې فرقه وائی چه مړي نه اوري او نه وینی او دهغوي په نوم نذر او منختې منل بالکل حرام

دي دويمه فرقه وائي چه مري اوري هم اويني هم، او د هغوي په نوم نذر او منځني منل د نديکت سبب دي، مختصر فيصله او کړي او د صحيح عقيدې اظهار او فرمايي؟

المستفتي: سلطان روم جلبی صوابي ضلع مردان... ۱۹۷۲/۱۴/۳

الجواب: د اکثر احنافو، ابن تیمیه او ابن القيم په نزد باندې مري د نزدې نه اوري او د بعضي احنافو په نزد مري نه اوري لیکن د لائلو په رنرا کښې اولنې قول صحيح دي. د غیر الله د پاره نذر کول حرام دي بلکه شرک ته رسیوونکي دي. دا د ټولو اکابرینو رائي ده او که د تفصیل ضرورت وي نو بیا د ضرورت په وخت کښې یو سوال د تفصیل د پاره راو لیرېږي.

د فیروزه غمی باره کښې توهم پرستی

سوال: د گوتمې باره کښې بعضي خلق وائي چه په دې کښې کوم د فیروزه غمی دې ددې تاثیر دادي چه د نورو په مرضونو کښې اضافه کوي او په دې سره مرض ډیر یږي. آیا دا صحيح ده؟

المستفتي: نامعلوم متعلم دارالعلوم حقانيه... ۷ جنوري ۱۹۸۴

الجواب: دا توهم پرستي ده او حرام دي. ددې نه ځان بچ کول لازمي دي. وهوالموفق

د عوامو توسل او مري فرياد رس گرځول

سوال: علمائي دين دې مسئلو باره کښې څه فرمائي! (۱) که يو سړي عقيدتاً يو بيمار يو خاص قسم مزار ته بوځي او توسل کوي نو آیا دا صحيح ده؟ (۲) که د چا ځوئي نه وي نو چرته خاص مزار ته تلل او بچي غوځتل جائز دي؟ (۳) څوک ولي يا نیک سړي د وفات نه پس د چا په حال باندې خبردار وي او فرياد اوري یا نه؟ المستفتي: نامعلوم متعلم دارالعلوم حقانيه ۱۹۸۵/۴/۱

الجواب: (۱) (۲) توسل (وسيله) بالصالحين جائز دي لیکن عوام د شرعي وسيله او شرکي وسيله په مینځ کښې فرق نشي کولې نو د عوامو د پاره داسې منع دي. (۳) سماع الموتی حقه ده لیکن مري فرياد رس گرځول ناحق دي. وهوالموفق

په مملوک قرآن مجید باندې حيله اسقاط کول

سوال: علمائي دين څه فرمائي چه د مري د جنازې نه پس کومه حيله اسقاط کيږي په هغې کښې قرآن شريف په دائره کښې گرځول جائز دي يا نا جائز؟ المستفتي: تاج محمد هري پور

الجواب: که دا مصحف مملوک وي موقوف نه وي نو ددې تملک او تملیک جائز دي نو په دې سره في نفسه حيله اسقاط جائز ده لکونه مالا. هوالموفق

د غل خلاف ختم قرآن او خيري کول

سوال: ځمونږ ځائي کښې د چا نه غلا شوې وه نو هغه سړي په خلقو باندې د قرآن ختم او کړو او بيا د غل په باره کښې ټولو خلقو په اړولې لاسونو خيري او کړې نو آیا په شريعت کښې داسې ختم کول او بيا د خيرو څه جواز شته که نه؟ او که جائز وي نو دا قرآن خود هدايت د پاره راغلي دي د چا د کور وړانولو د پاره ځونه دې راغلي. نو وضاحت او کړي او تسلي را کړي؟

المستفتي: مشتاق احمد پرائمري سکول حاجي زی... ۱۹۷۲ هـ

الجواب: د کوم سړي نه چه غلا شوې هغه مظلوم دي او د مظلوم خيري کول ظالم ته دا جائز دي. قال الله تعالى لا يحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم (۱) وقال رسول الله ﷺ اياک ودعوة المظلوم. (۲) او د عبادت نه روستو دعا قبلېږي نو د ختم قرآن نه روستو خيري کول جائز دي ځکه چه قرآن د مظلوم د مدد د پاره وسيله جوړول د هدايت سره تضاد نه ساتي. وهوالموفق

د توسل بالصالحين مسئلې تفصيل

سوال: د توسل بالصالحين څه حکم دي؟

المستفتي: حاجي همشير خان دوبي... ۱۴۰۱/۱۲/۱۵ هـ

(۱) (پاره: ۶ سورة النساء رکوع: ۱ آيت: ۱۲۸)

(۲) (مشکواة المصابيح ص ۲۳۵ جلد ۲ باب الظلم الفصل الثالث)

الجواب: في الحال د توسل بالصالحين متعلق يو خو کربني درليبرم د ناوزگار تيا په وجه باندې په مختصر کولو پريشانه کيږه مه. په ۱۴۸۹۸۱ نمبر باندې تاته خو سوالونه درليبرم په هغې باندې اکتفا او کړه. دا خبره دې واضحه وي چه توسل په دوه قسمه دې (۱) شرکي (۲) غير شرکي د شرکي نه مراد دادې چه ددې صالحينو عبادت يعني نذر او منحتې په دې نيت سره او کړشي چه دا صالحين به ځمونې حاجتونه الله تعالى ته پيش کړي دا حرام دې او شرک دې. قال تعالى حاكيا عنهم ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفي (سورة زمر) (۱) او غير شرکي په څلور قسم دې.

اول توسل بالاعمال: دا په بې شميره حديثونو کښې راغلي ددې په جواز کښې هيڅ اختلاف نشته دې.

دويم توسل بالاعمال: دا هم جائز او حق دې.

لقلوله تعالى وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون ﴿٢﴾ ولقلوله تعالى وکان ابوهما صالحا ﴿٣﴾ ولقلوله تعالى الحقنا بهم ذريتهم وما التاهم من عملهم من شئ ﴿٤﴾ ولقلوله عليه السلام الابدال يكون بالشام يسقى بهم الغيث وينتصر بهم الاعداء ويصرف عن اهل الشام بهم العذاب (مشكوة باب الذكر اليمن والشام) ﴿٥﴾ ولتقرير اشارة قول زينب بنت جحش انه لك وفينا الصالحون (رواه البخاري ص ۵۰۸ جلد ۱) ولحديث من قرأ اية الكرسي حين مضجه آمنه الله على داره ودار اجاره واهل دويرات حوله رواه البيهقي. (مشكوة باب الذكر بعد الصلاة) واسناده ضعيف لا كن الحكم من قبيل الفضائل ولحديث من قرأ القرآن وعمل بما فيه البس والداة تاج يوم القيامة. رواه ابو داؤد.

دريم توسل بالجاه: اودا هم حق دې. لحديث هل تنصرون وترزقون ا لا بضعفاء کم رواه الترمذي وابو داؤد. اسئالك بمحمد نبيک نبی الرحمة، (رواه الترمذي) **څلورم توسل بالشركة:** او دا توسل صرف په ژوندو سره جائز دې.

والدليل على مشروعية هذا التوسل قوله تعالى ما كان الله ليعذبهم وانت فيهم ﴿٦﴾ وقوله عمر رضي الله تعالى عنه اللهم انا كنا نتوسل اليك ففسقنا وانا نتوسل اليك بعم نبينا فاسقنا

﴿١﴾ (پاره: ۲۳ سورة زمر آيت: ۳) ﴿٢﴾ (پاره: ۹ سورة انفال ركوع: ۱۸ آيت: ۳۳)

﴿٣﴾ (پاره: ۱۶ سورة كهف آيت: ۸۲) ﴿٤﴾ (پاره: ۲۷ سورة الطور ركوع: ۳ آيت: ۲۱)

﴿٥﴾ (مشكوة المصابيح ص ۵۸۲ جلد ۲ باب الذكر اليمن والشام) ﴿٦﴾ (پاره: ۹ سورة الانفال ركوع: ۱۸ آيت: ۳۳)

(رواه البخاري) وقوله عليه السلام ياتي زمان يفزو فيه فنام من الناس فيقال فيكم من صحب النبي ﷺ فيقال نعم فيفتح لهم. رواه البخاري.

واضح دې وي چه کوم خلق يعني سلفيه ډله توسل بالصالحين نه مني نو هغوي کله کله په هغه ايتونو سره دليل نيسي په کومو کښې چه د توسل شرکي انکار موجود وي. ليکن د شرکي توسل په حراموالي سره د غير شرکي توسل حراموالي نه لازميري. او کله په حديث حيث لا يستغاث بي (رواه

الطبراني) سره دليل نيسي ليکن ددې حديث په سند کښې ابن لهيعة متکلم فيه دې، دارنگې دا حديث ، استغاثو بآدم ثم بموسى ثم بمحمد ﷺ، (رواه

البخاري) ص ۱۹۹ جلد اول سره معارض دې. او په دواړو روايتونو کښې تطبيق هم کيږي شى. يحمل النهى على العزيمة. او کله د حضرت عمر بن

الخطاب رضی الله عنه په حديث. اللهم انا كنا نتوسل (رواه البخاري) سره استدلال کوي ليکن ددې حديث نه د توسل نمبر ۴ نفی لازميري نه دا چه د مطلق توسل. او

په حقيقت کښې دې حديث کښې هم توسل بالا موات دې. ځکه چه نتوسل بعم نبينا، لفظ راغلي دې نه دا چه نتوسل بالعباس بن عبدالمطلب فافهم

او دا ډله کله د فقهاؤ په دې عبارتونو سره دليل نيسي.

”ويكره بحق النبي لا نه لا حق للمخلوق على الخالق“. والجواب عنه ان حق المخلوق

على الخالق ثابت لقوله تعالى وکان حقاً علينا نصر المؤمنين ﴿١﴾. ولحديث يا معاذ هل

تدرى ما حق الله على العباد وما حق العباد على الله وحق العباد على الله ان لا يعذب من

لا يشرك بالله شيئاً (متفق عليه) ولحديث الطبراني الصغير ص ۲۰۷ اسألك بحق محمد

الآغفرت فيحمل كلام الفقهاء على نفى الحق الذي يوجب الاضطرار ويحمل الحديث على

معنى الحرمة او الحق الذي التزمه الله تعالى بفضله هكذا قررته مولانا رشيد احمد الجنبجوى

فى الفتاوى. ويجاب عنه ان المنفى ههنا ان لا يتوسل بهذا اللفظ للاتقاء عن تهمة الاعتزال

ولا يلزم منه نفى التوسل مطلقاً. فافهم. وهو الموفق

﴿١﴾ (پاره: ۲۱ سورة الروم ركوع: ۸ آيت: ۳۷)

د یوولسمې حکم

سوال: یوولسمه څه څیز دی؟ په دې کښې حصه اخستل څنگه دي؟
المستفتي: اختر حسين راولپنډي ۱۴ دسمبر ۱۹۷۴

الجواب: یوولسمه که د پیران پیر ﷺ په نوم باندې د نذر او منځني نوم وي نو حرام ده او که د ایصال ثواب او نفع نوم وي نو فی نفسه خو جائز ده لیکن د تخصیص د وجې نه بدعت دي (۱)

د تراویح نه پس پابندی سره سورة ملک لوستل

سوال: د رمضان په میاشت کښې د تراویح نه پس امام قوم ته مخامخ سورة ملک لولي او په باقي میاشتو کښې ئې نه وائي بعضې خلق دیته بدعت وائي او بعضې خلق ئې د ثواب کار گنري. د وضاحت او کړی؟
المستفتي: امیر جان افغانستان ۲۸ نومبر ۱۹۷۴

الجواب: د رمضان پورې تخصیص کول بدعت دي
لعدم المخصص كما لا يخفى قال صاحب البحر ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به. (ص ۱۵۹ جلد ۲) وهو الموفق

بغير التزام نه هره شپه سورة ملک لوستل بدعت نه دي

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې څه فرمائي چه که يو سړې بغير د التزام نه هره شپه سورة ملک وائي يعني د ځان دپاره ئې وظيفه جوړه کړې وي نو آیا دا بدعت دي؟ اگر چه د بعضې عذرونو په وجه باندې پريخودې کيږي هم؟ بينوا تو جوړوا..

المستفتي: اکتر امير خان ډينتل کلينک بنو.

(۱) قال ابن نجيم ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت اور بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع. (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين)

الجواب: د سورة ملک هره شپه لوستل بدعت نه دي لکه چه په رائي ونډ کښې هره شپه د سورة ياسين ختم کول بدعت نه دي. البته التزام بدعت دي وکم من فرق بين الدوام والا لتمام. وهو الموفق

بجي له په نیک سړي باندې جونه ورکول او دعا پرې غوښتل

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې څه فرمائي چه بجي ته د گهټې ورکولو څه حکم دي؟ چه ماشوم پيدا شي په چاورله گهټې ورکوي؟
المستفتي: منصور احمد خان شیر شاه کالوني کراچي ۲۵ جولائي ۱۹۸۹ء
الجواب: په حديث شريف کښې گهټې ذکر موجود دي چه حضور ﷺ يو بجي له ورکړې يعني حضرت عبد الله بن زبير رضی الله عنه وهو اول مولود ولد بالمدينة المنورة في المهاجرين (۱) لهذا چرته نیک سړي باندې گهټې ورکول او دعا پرې هم غوښتل پکار دي. (۲) وهو الموفق

د محرم په لسم تاريخ باندې په قبرونو اوبه اچول

سوال: د محرم په لسم تاريخ باندې په مقبره کښې قبرونو باندې اوبه اچول يا دال او مسور وغيره اچول د ثواب کار دي که د گناه، که د ثواب کاروي نو حواله او بنایي مشکور مو او گرځوي؟
المستفتي: شیر محمد اکوړه خټک ۸ فروري ۱۹۷۵ هـ

الجواب: دا عمل يعني په قبرونو باندې او به اچول نه د قرآن او حديث نه ثابت دي او نه په خير القرون کښې شويدي او نه دائمه دين نه چرته روايت شويدي او نه د فقهاي کرامو تجويز شوي څيز دي. لهذا دا عمل د ثواب په ارادې سره کول بدعت او د عذاب باعث دي. فقط

(۱) وهو اول مولود ولد في الاسلام للمهاجرين بالمدينة اول سنة من الهجرة واذن ابو بكر في اذنه ولدته امه اسماء بقبا وانت به الى النبي ﷺ فوضعت في حجره فدعا بتمرة فمضغها ثم تفل في فيه وحنكه فكان اول شئ دخل في جوفه ريق رسول الله ﷺ ثم دعا له وبرك عليه الخ (مشکوٰۃ، اکمال في اسماء الرجال لصاحب المشکوٰۃ ص ۶۰۳ جلد ۲)

(۲) عن اسماء بنت ابي بكر انها حملت بعبد الله بن الزبير بمكة قالت فولدت بقاء ثم اتيت به رسول الله ﷺ فوضعت في حجره ثم دعا بتمرة فمضغها ثم تفل في فيه ثم حنكه ثم دعا له وبرك عليه وكان اول مولود ولد في الاسلام. متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۶۲ جلد ۲ باب العقيقة)

مروجه درود او سلام و نیل بدعت او مکروه دي

سوال: نن صبا جماتونو کښې مروجه درود او سلام چه دهغي په وجه باندې په امت کښې تفريق او نفرت راوچتيرې د حنبلي، شافعي، مالکي مذهبونو نه علاوه د حنفي مذهب يوه ډله ددې خلاف ده او ديتنه بدعت وائي، او فريق مقابل وائي چه دا طريقه په اوچت آواز لوستل جائز او د ثواب باعث دې صحابه کرام او مجتهدينو امامانو هم دا عمل کړيدې او دويمه ډله ديتنه بدعت او ناجائز وائي نو آيا (۱) مروجه درود او سلام په جماتونو کښې په ولاړه اجتماعي طريقې سره په اوچت آواز وئيل چه باقي مسلمانان په تلاوت، تسيحاتو او مونځ وغيره کښې مشغول وي نو دا جائز دي که نه؟ (۲) مروجه درود او سلام څه فرض، واجب يا سنت او مستحب دې؟ (۳) که ديو مکتب فکر والا په جمات کښې دا کارونه کيږي نو دويم مکتب فکر والا چه ددوي مخالف دي په زوره باندې د جمات قبضه کولو کوشش کول جائز دي يا نه؟

المستفتي: عبد القيوم ملک سنده تڼه و آدم... يکم ۱۹۷۵ فروري

الجواب: مروجه صلاة و سلام بدعت او مکروه دي ځکه چه دیکښې د مونځ گزارو ضرر رساني او التزام د هغه خيز دي چه هغه پخپله لازم نه دي.

كما في رد المحتار ص ۲۱۸ جلد ۱ اجمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على قائم او مصل او قارئ الخ وانكر الله تعالى على من التزم الاتيان من ظهور البيوت وكذا انكر عبدالله بن مسعود على من التزم الانصراف عن اليمين (بخاری)

او خاص طور سره چه كله پکښې د فساد خطر هم وي نو بيا به په طريقه اولی سره ممنوع وي. ونظيره ترک النبي ﷺ بناء البيت على بناء ابراهيم ﷺ لاجل قریش کانوا اسلموا حديث فافهم رواه مسلم. وهو الموفق

نن صبا عرسونه د بي دينی او منکراتو سبب جوړيږي

سوال: آيا د ايصال ثواب دپاره د وعظ محفل، قرآن خواني او ذکر وغيره کښې واقعي خلق په شرکت سره گمراه اوبې دينه کيږي؟ چه يو راسخ العقيدة او د حنفي مسلک صحيح مسلمان سړي چه په عرسونو کښې ترينه خلاف شريعت کار ښکاره نه شي دهغه دپاره عرس کښې تلل څنگه دي؟

المستفتي: غلام حسين سردهيري... ۲ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دديوبند او سهارنيور علماء د عرس کولو نه متنفر دي اګر که پکښې امر بالمعروف او نهی عن المنکر کيږي. ځکه چه د کوم عرس اختيار د بي علمه خلقو سره وي نو يوه ورځ به خامخا په هغي کښې ټنگ ټکور، د حاضر ناظر عقیده، د پيغمبر ﷺ د بشريت انکار. خلاف شريعت اشعار وئيل او شيطاني جذبات وغيره نور منکرات شروع شي. وهو الموفق

د جمات محراب پورې بدن مړل

سوال: بعضي خلق د جمات د محراب پورې ځان مږي چه موجوده جسماني نقصانونه لري شي. او په دي حرکت باندې بنده بعضي د جماتونو امامان هم ليدلې دي ددې شرعي حيثيت څه دي؟

المستفتي: عبد الحميد ايس وي درازنده ډيره اسماعيل خان ۱۹۷۳ ۱۴۸۲

الجواب: که د علاج دپاره وي نو توهم پرستي ده. او که د تبرک دپاره وي نو بي اصله او بي بنياده خبره ده. فقط

د ثواب په نيت باندې سورة ملک د جمعې په شپه وئيل

سوال: سورة ملک د جمعې په شپه د ثواب په نيت سره وئيل څه حکم لري؟ چه سړي ئې وائي او نور خلق ئې اوري؟ بينواتو جروا

المستفتي: نامعلوم... ۲۲ شوال ۱۳۸۹ هـ

الجواب: دا تخصيص بلا مخصص دي لهذا ددينه بچ کيدل پکار دي. يدل عليه ما في البحر ص ۱۵۹ جلد ۲ ولان ذکر الله اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به. وهو الموفق

يا رسول الله اغثني وئيل

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې څه فرمائي چه بنده دربار موهره شريف کوه مري کښې بيعت دي هغه خلق ختم خواجگان او وائي په آخره کښې بيا اغثني يا رسول الله وائي. آيا دا جائز دي؟

المستفتي: محمد رازق مانيري ضلع صوابي... ۱۹۷۴ ۱۹۱۳

الجواب: که دا الفاظ په دي عقيدې سره وئيلي کيږي چه پيغمبر ﷺ تسلط غيبي (من حيث العلم والقدرة) لري نو کفر او شرک دي. او که صرف د عشق او محبت په وجې سره وئيلي کيږي نو کفر خو نه دي ليکن عوامو دپاره ددينه پرهيز ضروري دي. وهو الموفق

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ
 قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
 سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

۲

کتاب

الذکر والدعا والصلوة

على النبي صلى الله عليه وسلم

کتاب الذکر والدعا والصلوة علی النبی ﷺ

د ډوډی خوړلو نه پس په جمعی سره دعا جائز ده

سوال: که د چا په کور کښې د ډوډی خوړلو نه پس په جمع سره دعا او کریشي نو آیا دا جائز ده بعضې خلق دپته بدعت وائي. که جائز وي نو قرآن او حدیث کښې ددې څه ثبوت دي؟ بینواتو جروا

المستفتي: نامعلوم

الجواب: د چا ډوډی خوړلو نه پس دعا کول جائز دي.

بدل عليه ما في اطعمة ابروداؤد ﴿١﴾ وان كان صائما فليدع وفي باب الدعاء لرب الطعام عن جابر بن عبد الله قال صنع ابو الهيثم بن التيهان للنبي ﷺ طعاما فدعا النبي ﷺ واصحابه فلما فرغوا قال اليوا اخاكم قالوا يا رسول الله ﷺ وما اثابته قال ان الرجل اذا دخل بيته فاكل طعامه و شرب شرابه فدعوا له فذلك اثابته ﴿٢﴾

کومو علماؤ چه ددې نه منع کړيده نو کيديشي د هغوي مراد التزام وي. فافهم

د سنتونه پس درې ځله دعا کول او قبرونو باندې گلونه شيندل او تبرکات تقسيمول

سوال: (١) يو خطيب صاحب د سنتو نه روستو درې ځلې په جمع سره دعا کوي او د هغې نه پس په زړه باندې ان الله و ملائکته الاية وائي او روستو ورپسې خلق درود شريف وائي دا عمل د شريعت په رنرا کښې څنگه دي؟
المستفتي: محمد نذير خټک لاندې کراچي ۵۱۸۱۱۹۷۹....

﴿١﴾ عن ابن عمر قال قال رسول الله ﷺ بمعناه زاد فان كان مفطرا فليطعم وان كان صائما فليدع.

(ابو داؤد ص ۱۶۹ جلد ۲ باب ما جاء في الاجابة الدعوة كتاب الاطعمة)

﴿٢﴾ (سنن ابی داؤد ص ۱۸۲ ج ۲ باب في الدعاء لرب الطعام كتاب الاطعمة)

الجواب: (١) د سنتو يا فرضونه پس دعا کول جائز دي ﴿١﴾ اگر که درې ځلې وي
﴿٢﴾ البته التزام ئې ممنوع دي ﴿٣﴾ کومو حضراتو چه درې ځلې دعا ممنوع گنرلې ده، هغه هم د التزام د وجې نه دي. ﴿٢﴾ ديو بنديت صحيح حنفيت دي او په قواعد حنفیه باندې فاتحه خواني کول جائز دي او گلونه کيښودل جائز دي. ﴿٤﴾ او گلپاشي د دنیا والو رسم دي او ممنوع دي او د تبرک تقسيم نه مطلوب دي نه ممنوع دي. او مجموعي حیثیت سره دا کارونه ديو بنديت دپاره شرم دي فقط

د پنجپيريانو او مخالف فريق په مينځ کښې په اختلافی مسئلو کښې فيصله

سوال: مونږ پنجپيريان وايو چه د مري په کور کښې درې ورځو پورې خيرات خوړل په شريعت کښې نشته او مکروه دي او فريق مخالف ورته جائز وائي. ﴿٢﴾
په درود تاج کښې د دافع البلاء والوباء والقحط والمرض والالم وئيل ځمونږ په نزد ناجائز او د فريق مخالف په نزد جائز دي. ﴿٣﴾ د سنتو نه پس په هيئت اجتماعي سره دعا کول د رسول الله ﷺ صحابه کرام او مجتهدينو نه ثابت نه ده مونږ دا په دين کښې نوې کار گنرو. او فريق مخالف ورته مستحب وائي. ﴿٤﴾ د جنازې دمونځ نه پس سمدستي جنازه او چتول ځمونږ په نيزد جائز دي او د دعا دپاره ايساريدل نشته دا ځمونږ په نيزد بدعت او ناروا دي او فريق

﴿١﴾ قيل يا رسول الله ﷺ اي الدعاء اسمع قال جوف الليل الاخرو دبر الصلوات المكتوبات.

(مشكوة المصابيح ص ۸۹ جلد ۱ باب الذكر بعد الموت)

﴿٢﴾ جاء النبي ﷺ البقيع فقام فاطال القيام ثم رفع يديه ثلاث مرات ثم انحرف.

(مسلم شريف ص ۳۱۲ جلد ۱)

﴿٣﴾ قال الملا علي قاري من اصر على امر مندوب وجعله عزما ولم يعمل بالرخصة فقد اصاب منه الشيطان من الاضلال.

(مرقاة المفاتيح على مشكوة المصابيح ص ۵۳ جلد ۲)

﴿٤﴾ قال في الهنليه وضع الورد والرياحين على القبور حسن وان تصدق بقيمة الورد كان احسن كذا في الغرائب.

(فتاوى العالمگیریه ص ۳۵۱ جلد ۵ الباب السادس عشر في زيارة القبور وقرأة القرآن فيه)

مخالف ئی د صفونو ماتولو نه پس جائز وائی (۵) وسیله په ذوات فاضله سره ځمونږ په نیزد ناجائز ده او د فریق مخالف په نیزد باندې جائز ده (۶) ځمونږ په نیزد مړي د ژوندو خلقو خبرې اوري د فریق مخالف په نیزد اود پنجپیریانو په نزد باندې نه اوری.

ځمونږ د پنجپیریانو د سختې

امیر عبد المجید ملک دین خیل، مولوي ثقیب محسن کناري، مولوي محمد زکریا کناري، مولوي سید حضرت عبد المالک اکاخیل، سمرگل قمبر خیل

د فریق مخالف د سختې

مولوي باغي گل صاحب ملک دین خیل، مولوي غلام علي صاحب ملک دین خیل مولوي علي خان اکاخیل، مولوي محمد خان صاحب قمبر خیل

د سوالونو په ترتیب جوابونه

(۱) د مړي والو د طرفه په مسکینانو باندې خیرات کول هر وخت جائز دي او درسم ورواج پابندي هر وخت ناجائز ده او دعوت او ضیافت تر درې ورځو پورې ناجائز دي. (ما خود از رد المحتار ص ۸۴۱ جلد ۱) هندیه ص ۳۸۰ جلد پنځم (۱) (۲) په پیغمبر ﷺ باندې د دافع البلاء والوباء والقحط والمرض (اطلاق کول په دې معنی سره چه الله تعالی دده په دعا او توسل سره تکلیفونه لرې کوي جائز دي) (۲) او که په دې معنی سره وي چه دې الله تعالی مسلط کړی.

(۱) قال ابن عابدین ویکره اتخاذ الطعام فی اليوم الاول (والثانی) والثالث وبعد الاسبوع وفيه امان کتاب الاستحسان وان اتخذ طعاما للفقراء كان حسنا. (مخلصا) (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۶۶۳ جلد ۱ مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت) وفي الهندیه ولا یباح اتخاذ الضیافة ثلاثة ايام فی ايام المصیبة واذا اتخذ لا بأس بالاکل منه کذا فی خزانه المفتین وان اتخذ طعاما للفقراء كان حسنا اذا كانت الورثة بالغین. (هنديہ ص ۳۴۳ جلد ۵ الباب الثاني عشر فی الهدایا والضيافات کتاب الکراهية)

(۲) قال الشيخ المفتی الاعظم محمد فرید صاحب دامت برکاتهم: اعلم ان التوسل قسمان شرکی وشرعی الاول ما ذکره الله تعالی فی قوله: ما نعبدکم الا لیقربونا الی الله زلفی (الزمر) ای العبادة لغير الله تعالی لیقربه وحاجاته الی الله والثانی ما لا یكون كذلك وله اقسام متعددة الاول التوسل بالایمان الی الغفران كما فی قوله تعالی ربنا اننا آمنّا فاغفر لنا ذنوبنا (آل عمران) انا آمنّا برنا لیغفر لنا خطایانا وما اکرهتنا علیه من السحر (طه) ولا شک فی جوازه والثانی التوسل باعمال نفسه لقضاء حاجاته الدنیویة كما روى البخاری فی حدیث الغار ان اهل الغار توسلوا باعمالهم الصالحة من العصمة من الزنا الخ والثالث التوسل باعمال غیره لقضاء الحاجات كما فی قوله تعالی وکان ابوهم صالحا (الکھف) حیث حفظ الله خزانه الیتیمین لاجل صلاح ابیهم والرابع التوسل بالدعاء الخ (رسالة التوسل ص ۲ فی آخر منهاج السنن ص ۳۲۲ جلد ۳)

او مقرر کړې دي نو ناجائز او شرک دي خو دا خبر دي واضحه وي چه دا درود غیر ماثور دي او خواص ددي نه مستثنی دي او عوامو دپاره د شک څیز دي نو احتیاط په نه وئیلو کښې دي. البته صحیح عقیدې والا سړي دپاره ددي، وئیل شرک، حرام یا مکروه نه دي. (۳) پیغمبر ﷺ په هیئت اجتماعی سره دعا نه ده کړې نه د فرضو نه پس او نه د سنتو نه پس. نه د اللهم انت السلام وئیلو په وخت کښې او نه په نورو ذکر ونو او دعاگانو وئیلو وخت کښې البته د استسقاء په وخت کښې ئې کړې ده. (رواه البخاری)

یعني در رسول الله ﷺ فعل په دیکښې نشته البته د حدیث څولې نه دواړو جواز ثابت دي متصل فرائض وهو مختار البقالي ومال الیه اکثر الاکابر او د سنتو نه پس وهو مختار جمهور الاحناف كما فی شرح شرعة الاسلام والیه میلان صاحب البحر والخلاصة و مراقی الفلاح وغیرهم. نو په دې کښې د واپرو طرفونو ته گنجائش شته دي. خو التزام کول بدعت دي که د فرضونو نه پس وي او که د سنتو نه پس وي لیکن د التزام او دوام په مینځ کښې فرق ضروري دي (۱) (۴) د جنازې د مونځ نه پس دعا کول جائز دي بدعت نه دي چه کله د صفونو ماتیدونه پس وی. ځکه چه کومو فقهاؤ او مفسرینو دا ممنوع گرځولي ده نو اکثر د دلیل ترک کړې او بعضو دلیل کړې دي چه په دې دعا کښې زیادت علی الجنازة او تکرار د جنازې سره تشبیه ده. او د صفونو ماتیدونه پس بغیر شک شبهي نه دا تشبیه نشته. نو کراهیت به هم نه وي او دا خبره دې پته نه وي چه هیڅ یو فقیه ددې د کراهیت دلیل نه دي ذکر کړې. چه په خیر القرون کښې دا معمول نه وو. دا سلفی دلیل دي حنفی دلیل نه دي.

(۱) قال الشيخ المفتی الاعظم محمد فرید: اعلم ان النبی ﷺ لم يدع علی وجه الهیة الاجتماعية بعد الصلوة ولا بعد المكتوبات ولا بعد السنن الرواتب ومن ادعی فعلیه حوالة الحدیث نعم دعا علی هذا الوجه فی الخطبة رواه البخاری من حدیث انس واختلف مشأئنا فی تعین الافضل كما فی شرح شرعة الاسلام ويغتنم الدعاء بعد المكتوبة قبل السنة علی ما روى البقالي المعتزلی فی الاصول الحنفی فی الفروع كصاحب الكشاف وبعد السنن والاوراد علی ما روى عن غیره وهو المشهور المعمول فی زماننا ورجح اکثر الفقهاء خلافه قال صاحب البحر صاحب خلاصة الفتاوى والاشباه والنظائر وابن الهمام فی فتح القدير والعلامة الشامي فی رد المحتار وصاحب مراقی الفلاح وتمامه.

(فی منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۱۷۵. ۱۷۶. ۱۷۷ جلد ۲ باب ماجاء فی الانصراف عن یمینه وعن يساره) وايضا التفصيل فی المقالات للشيخ محمد فرید دامت برکاتهم.

(۵) توسل بالصالحین جائز او مشروع دے البتہ پہ توسل بالصالحین کنبی توسل بالذات من حیث الذات (حیوان ناطق) مراد نہ دے، ذات د نیک او بد تولو یوشان دے توسل بالمحبة، بالشركة، بالدعا، بالعمل او بالوصف مراد وی (۱) (۲) د نزدیکی نہ پہ سماع موتی کنبی سلفاً او خلفاً اختلاف را روان دے احناف ہم پہ دے کنبی مختلف دے، کما فی فتح القدیر، البتہ د دلائلو پہ رنرا کنبی سماع حق ده قرآن ددے نہ چپ دے او احادیث پہ دے ناطق دے وهو المختار عند ابن تیمیہ وابن القيم وابن الکثیر، نو پہ دے معاملہ کنبی سختی کول مناسب نہ دی (۲) وهو الموفق

پہ گتکو سره ذکر کول او التزام د مالا یلزم

سوال: خمونہ حائے کنبی یو امام د سحر مونخ نہ پس پہ اجتماعی گتکو باندے ذکر کوی او دلازمی او ضروری گنری او مقتدیانو باندے ئی ہم وائی او دویم امام پہ دے گتکو باندے ذکر نہ کوی او نہ ئی لازمی گنری نو پہ دے دواړو کنبی کوم یو پہ حقہ دے او کوم یو پسې مونخ کول بهتر دے دارنگی پہ گتکو باندے وئیل د نبی کریم ﷺ یا صحابہ کرام رضی اللہ عنہم نہ ثابت دے یا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام حیدر شینہ باغ کیملیپور اٹک..... ۱۴ صفر ۱۳۹۲ء

الجواب: پہ گتکو باندے ذکر کول جائز دے، مارواه ابو داؤد عن سعد بن ابی وقاص رضی اللہ عنہ

(۱) (والتفصیل فی رسالۃ التوسل الملحق بمنہاج السنن شرح جامع السنن ص ۳۲۲ جلد ۲)

(۲) شیخ الحدیث مفتی اعظم محمد فرید مدظلہ العالی فرمائیے دے: د سماع الموتی متعلق پہ اہل علمو کنبی سلفاً او خلفاً اختلاف را روان دے، ابو طلحہ، حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما پیغمبر ﷺ نہ روایت د سماع موتی کریدی کما فی مغازی صحیح البخاری او دغہ شان عبد اللہ بن مسعود او عبد اللہ بن سیدان رضی اللہ عنہما د نبی کریم ﷺ نہ روایت د سماع الموتی کریدی کما فی فتح الباری ص ۳۰۳ جلد ۷ عن الطبرانی او حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا د سماع الموتی نہ انکار کریدی او د موتا دیارہ ئی د علم او ادراک اثبات کریدی کما فی مغازی صحیح البخاری او بعضی علماؤ فرمائی چہ حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا د خپل قول نہ رجوع کریدیہ پہ دلیل د حدیث د امام احمد او محمد بن اسحاق د عائشہ رضی اللہ عنہا چہ پہ دے حدیث کنبی د سماع اثبات موجود دے پشان د ابو طلحہ رضی اللہ عنہ،

کما فی الفتح ص ۳۰۴ جلد ۷) الی آخرہ بالتفصیل فی المقالات (المقالات ص ۸۲ بحث سماع الموتی)

مرفوعاً وعن ابی ہریرہ رضی اللہ عنہ موقوفاً (۱) البتہ دا ضروری او لازم گنرل او پہ نہ کونکو باندے بدرد وئیل نا جائز دے (۲) لان اهتمام الشئ فوق المقدار المشروع بدعة يدل عليه قوله تعالى ادخلوا فی السلم كافة (۳) و انکار اللہ تعالیٰ علی من التزم دخول البيوت من ظهورها (۴) و حدیث عبد اللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ (۵) فقط

نوبت: مبتدع او فاسق پسې اقتداء کول مکروه تحریمی دے (۶) وهو الموفق

د تیوس کونکی پہ دویم خل د تیوس کولو جواب

الجواب: پہ گتکو باندے ذکر کولو تشریع دا حادیثونہ ثابت دے

روی ابو داؤد والترمذی والنسائی وابن حبان والحاکم وقال صحیح الاسناد انه دخل مع رسول اللہ ﷺ علی امرئة و بین یدیہا نوى او حصی تسبیح به الحدیث (۷) و کذا رواه ابو داؤد موقوفاً و فی الدر المختار لا بأس باتخاذ المسبحة (۸)

لهذا پہ دے سرہ بہ فی نفسه ذکر کول جائز دے خو بی شکہ ددے التزام بہ پہ کولو یانہ کولو کنبی قبیح وی (۹) او ہم پہ دے اصل باندے بہ د امامت کراہت او عدم کراہت بنا کیڑی فقط

(۱) عن سعد بن ابی وقاص انه دخل مع النبی ﷺ علی امرئة و بین یدیہا نوى او حصی تسبیح به فقال الا خبرک بما هو ایسر علیک من هذا افضل سبحان الله عدد ما خلق فی السماء وسبحان الله عدد ما خلق فی الارض وسبحان الله عدد ما بین ذالک وسبحان الله عدد ما هو خالق واللہ اکبر مثل ذالک والحمد لله مثل ذالک ولا اله الا الله مثل ذالک ولا حول ولا قوة الا باللہ مثل ذالک رواه الترمذی وابو داؤد قال الترمذی هذا حدیث غریب (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۰۱ جلد ۱ باب ثواب التسبیح)

(۲) قال ابن نجیم ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصیص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم یکن مشروعاً حیث لم یرد الشرع به لانه خلاف المشروع (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدین)

(۳) (پارہ: ۲ سورة: البقرہ رکوع: ۸ آیت: ۲۰۷)

(۴) (پارہ: ۲ سورة: البقرہ رکوع: ۷ آیت: ۱۸۸)

(۵) (رواه الدارمی ص ۶۱ جلد ۱)

(۶) قال الحصکفی ویکره امامتہ..... فاسق..... ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار ص ۳۱۳ جلد ۱ باب الامامة)

(۷) (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۸۱ جلد ۱ مطلب الکلام علی اتخاذ المسبحة باب ما یفسد الصلوة.....)

(۸) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۳۸۱ جلد ۱ مطلب الکلام علی اتخاذ المسبحة باب ما یفسد الصلوة.....)

(۹) قال ابن عابدین ان المباح یطلق علی متعلق الاباحة الاصلیة کما یطلق علی متعلق الاباحة الشرعیة..... والمباح غیر مطلوب الفعل وانما هو مخیر فیہ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۷۸ جلد ۱ مطلب ان الاصل فی الاشیاء الاباحة کتاب الطهارة.)

په قبر باندې د خاورو اړلو نه پس او تعزیت
د پاره راتلونکو ته لاس اوچتول او دعا کول

سوال: په قبر باندې خاوره اچولونه پس دعا کول څنگه دي؟ او تعزیت د پاره راتلونکو لاس اوچتول او دعا کول څنگه دي؟

المستفتي: مدرسه عربيه مدينة العلوم جنرالواله ميان والي ۳۰ ۱۵۱۳ ۱۴۰۰ هـ
الجواب: د مري خخولو نه پس دعا غوښتل مشروع دي. لحديث ابي داود وغيره كان النبي ﷺ اذا فرغ من دفن الميت وقف عليه فقال استغفروا لانيكم واسئلوا له بالتثبث فانه الآن يسئل (۱) البته د مونځ نه بهر هغه دعا گانې چې په هغې كښې لاسونه اوچتول روايت شوي نه وي. په هغې كښې لاس اوچتول نه ممنوع دي او نه مطلوب دا جائز گرځول زيات قوي دي د ناجائز گرځولو په نسبت لكون رفع الايدي من آداب الدعاء. (۲) اودغه شان د تعزيت په وخت كښې د لاسونو اوچتولو حكم هم دي. وهو الموفق

چاته د مغفرت دعا كولو سره د حق ختميدو او

يو بل ته بخشش كولو سره د ذمې د براءت تحقيق

سوال: (۱) د زيد بكر سره لين دين وو، په ديكنې زید د بكر نه څه پيسې يا زمكه هم قبضه كړې ده. اوس زيد مړ شوي دي او بكر د زيد د دعا د پاره راغلي او په تعزيت كښې ئې وئيل چه دعا او كړئ چه الله تعالى زيد ته مغفرت نصيب كړي ليكن زړه ئې نه غوختل چه مغفرت ئې اوشي نو آيا په دي زباني وئيلو سره د بكر هغه حق چه په زيد باندې وو ساقط شي؟ (۲) خالد او عامر دواړه

(۱) ابو داود ص ۳۰۳ جلد ۲ باب الاستغفار عند القبر للميت في وقت الانصراف.

(۲) شيخ مفتي اعظم محمد فريد دامت بركاتهم فرمائي چه د دعا كولو د پراډاب دي چه دهغې دخپلې درجې موافق رعايت كول د پراهم دي دواړه لاسونه اوچتول كافي البيهقي يرفع يديه في الدعاء، ليكن په مانځه كښې به عام طور سره لاسونه نه اوچتوي، كافي ابن ابي شيبة ان رسول الله ﷺ لم يكن يرفع يديه حتى يفرغ من صلاته (مقالات ص ۲۶ المقالة الثالثة في الدعاء) اوددي تائيد د ابوداود د كتاب الجهاد د حديث نه هم كيږي:

عن سهل ابن سعد قال قال رسول الله ﷺ لئن لآتردان او قل ما تردان الدعاء عند النداء وعند البأس حين يلحم بعضهم بعضا قل موسى قال وقت المطر. (ابوداود ص ۳۵۱ جلد ۱ باب الدعاء عند اللقاء كتاب الجهاد) وايضا عن مالك بن يسار قال قال رسول الله ﷺ اذا سألتم الله فاسئلوه ببطون اكفكم ولا تسئلوه بظهورها وفي رواية ابن عباس قال سلموا الله ببطون اكفكم ولا تسألوه بظهورها فاذا فرغتم فامسحوا بها وجوهكم رواه ابوداود. (مشكاة المصابيح ص ۹۵ جلد ۱ كتاب الدعوات)

يو كمره كښې اوسيدې خالد د عامر نه غلا كړيده كله تيل، كله چائي وغيره يو كال پس خالد عامر ته او وئيل چه اوس جدائي او فراق دي يو بل ته به بخنه كوؤ. عامر اوئيل ما تاته بخښنه كړيده ليكن عامر ته دده هغه مخصوص خيز نه وو معلوم نو آيا په دي صورت كښې به مغفرت اوشي؟
المستفتي: نا معلوم متعلم دارالعلوم حقانيه ۲۵ رجب ۱۴۰۵ هـ

الجواب: (۱) په بخښنه كولو او دعا د پاره د بخښنې په دي كښې د زمكې او اسمان هومره فرق دي. (۲) دي مسئله كښې اختلاف دي البته د مفتي به قول په بناء باندې بخشش كيږي.

كما في شرح الفقه الاكبر ص ۱۲۷ لملا علي قاري وفي الخلاصة قال لاخر حللني من كل حق هو لك ففعل فابره ان كان صاحب الحق عالما به برئ حكما وديانة وان لم يكن عالما به برئ حكما بالاجماع واما ديانة فعند محمد لا يبرء وعند ابي يوسف يبرء وعليه الفتوى انتهى وفيه انه خلاف اختاره ابواليث ولعل قوله مبني على التقوى. وهو الموفق

اجتماعي طور سره په زوره ذكر، درود شريف وغيره لوستل

سوال: (۱) خوب، ريا، نه علاوه ذكر بالجهر جائز دي كه نه؟ (۲) بعضي خلق ذكر بالجهر ته بدعت وائي او منع كوي ئې قول فيصل څه دي؟ (۳) د اجتماع په طور ذكر بالجهر چه د يو بل زړونو ته انوارات منتقل شي. او خپل مينځ كښې شوق او رغبت پيدا شي ددي څه حكم دي؟ (۴) د جمع مونځ كښې سلام نه پس په زوره باند يو څو ځلې كلمه طيبه، استغفار يا ذكر اذكار منقوله څنگه دي بدعت خو به نه وي؟ (۵) درود شريف، صل علي نبينا صل علي رسولنا صل علي محمد. او دزړه د شوق نه وائي چه زړه ته ئې مزه راشي او شوق ئې پيدا شي دا جائز دي كه ناجائز؟ (۶) د فتاوي رشيديه حواله ده چه ځمونږ مشرب د صاحبينو قول دي ديتته ذكر بالجهر وائي كه نه؟

المستفتي: مولوي رفيع محمد هنگو كوهاټ

الجواب: (۱) ذکر بالجهر جائز دی چه ریا او بل ته تکلیف رسولو نه خالی وی بیا خیر دی که په هیئت اجتماعی سره هم وی.

کما فی رد المحتار فی باب احکام المساجد عن الامام الشعرانی (۱) واما الهيئة الاجتماعية فیدل علیها ما رواه الترمذی عن انس رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا قالوا وما رياض الجنة قال حلق الذكر (۲) وما رواه مسلم قال خرج معاوية علی حلقة فی المسجد و فی آخره ان الله یباهی بکم الملائكة (۳) (۴) دا تحریک د علاج د پاره صحیح دی او پخپله مسنون نه دی. (۴) د جاهلانو خلقو په نيزد باندې سنت د رسول الله ﷺ د فعل پورې خاص دی او حال دادې چه سنت د فعل، قول او تقرير در یو اړو نوم دی. دهغوي په نزد خوبه پرتوگ اغوستل او پښتو اردو کښې د قرآن ترجمه کول هم بدعت وي. (۵) که دا درود او سلام د ریا ایذا نه خالی وي او د اهل بدعت شعار هم نه وي نو په دې باندې انکار کول هم یو منکر کار دی. (۵) (۶) په ټولو فروعو کښې د فقه حنفی اتباع ضروري ده. وهو الموفق

د سحر د موندنې نه پس بغير د التزام نه په گټکو باندې

کلمه شریفه او درود شریف وئیل جائز دي

سوال: سحر موندنې چه اوشي نو دعا نه پس چه څوک تلل غواړي هغوي څي څه کسان فارغه وي، کینی په گول گول گټو باندې درود شریف او کلمه شریفه وائی،

(۱) قال ابن عابدين وفي حاشية الحموي عن الامام الشعراني اجمع العلماء سلفا وخلفا على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصلى او قارئ الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد) (۲) مشكوة المصابيح ص ۹۸ جلد ۱ باب ذكر الله عز وجل والتقرب اليه (۳) مشكوة المصابيح ص ۹۸ جلد ۱ باب ذكر الله عز وجل والتقرب اليه (۴) قال ابن عابدين ان الجهر افضل لانه اكثر عملا ولتعدي فائتته الى السامعين ويوقظ قلب الذكر فيجمع همه الى الفكر ويصرف سمعه اليه ويظهر النور ويزيد النشاط. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

(۵) قال ابن عابدين بان ذالك يختلف باختلاف الاشخاص والاحوال كما جمع بذلك بين احاديث الجهر والاختفاء بالقرآن ولا يعارض ذالك حديث خير الذكر الخفي لانه حيث خيف الرياء او تأذى المصلين او النيام فان خلاهما ذكر فقال بعض اهل العلم ان الجهر افضل. الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

آیا داسې ښه دي که بد؟ ددې متعلق منع یا جواز چرته د یو کتاب په حوالې سره اولیکئ؟

المستفتی: غلام حسین بازار کیملیپور اټک

الجواب: بغير التزام نه جائز او ثواب کار دي خوپه دي شرط چه دا عمل د تخصیص او تقیید په عقیده سره نه وي بلکه صرف د ذکر په حیثیت باندې ئې کوي.

یدل علیه مافی البحر لان ذکر الله اذا قصد به التخصیص بوقت دون وقت او بشي دون شي لم یکن مشروعا انتهى. ثم قال بعد ولكن لو کبر لانه ذکر الله یجوز ویستحب وفيه ایضا امام یعتا في كل غداة مع جماعته قراءة آية الكرسي و آخر البقرة و شهدا لله و نحوه جهرا لا بأس به. (۱) فقط

په لاؤډ سپیکر باندې تلاوت او تراویح کول

سوال: بعضې حافظان په تراویح کښې قرآن مجید په لاؤډ سپیکر باندې وائی. حال دادې چه بغير لاؤډ سپیکر نه هم مقتدیان اوریدشي د محلي والا او په کورونو کښې د موندنې کونکو په موندنې کښې کافي خلل راځي ددې شرعي حکم څه دی؟

المستفتی: حافظ عطاء الله مدرسه عربیه قلات بلوچستان ۲۸ شوال ۱۴۰۲

الجواب: په لاؤډ سپیکر باندې قرآن لوستل او ختم کول بذات خود نه مطلوب دي او نه ممنوع. البته د تکلیف رسولو په صورت کښې ممنوع دي.

کما فی الحموي عن الامام الشعراني وفي الشامية ص ۲۱۸ ج ۱ مصرح (۲) دارنگې چه یو سړي ته د گانو بجانو او ریکارنگ و غیره نه تکلیف نه وي او په لاؤډ سپیکر باندې قرآن وئیل ورته تکلیف ورکوي نو دا د تعجب قابله خبره ده. وهو الموفق

(۱) (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العیدین)

(۲) قال ابن عابدين اجمع العلماء سلفا وخلفا على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصلى او قارئ الخ

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

جمعہ د مونخ نہ فوراً پس ذکر بالجهر کول

سوال: دلته ۲۰ نمونہ خانی کنبی یوم مسئلہ باندي اختلاف دي چه د جمعہ د مونخ دوه رکعتہ کولونه پس سمدستي په زوره سره کلمه طيبه او درود شريف وئيل څنگه دي؟ او د ذکر بالجهر کولو والاسري څه حکم دي؟ او بله دا چه ذکر بالجهر کول واجب دي که سنت يا مستحب دي عقلی او نقلی دلائل سره جواب بنائسته کړئ؟

المستفتی: محمد سفارش علی هائي سکول گلهره گلي مری ۱۵ صفر ۱۹۸۹ هـ

الجواب: په ذکر بالجهر کنبی د علماؤ اختلاف دي د بعضو په نزد جائز دي او د بعضو په نيزد ناجائز دي او راجح قول د جواز دي خو په دي شرط چه چرته مونخ کونکي او خوب والا کس ته ترې نه تکليف نه دي.

وفي الحموی عن الامام الشعرانی اجمع العلماء سلفا و خلفا علی استحباب ذکر الجماعة فی المساجد وغيرها الا ان يشوش جهر هم علی نائم او مصل او قارئ الخ ﴿١﴾ (رد المحتار ص ۶۱۸ ج ۱)

او په قرآن مجید کنبی د ذکر بالجهر نه منع نه ده راغلي او په کومو حدیثی روایتونو کنبی چه راغلي ده هغه منع تحریمی نه ده بلکه ترحمی او ارشادی ده. (۲)

د ایذاء او ریا نه خالي ذکر بالجهر جائز دي

سوال: د ذکر بالجهر څه حکم دي؟ مهرباني او کړئ جواب را کړئ.

المستفتی: نذیر محمد قریشي نجرا پندي گهيپ اټک ۱۷ رجب ۱۴۰۲ هـ

الجواب: ذکر بالجهر چه د ایذاء او ریا نه خالي وي نو جائز دي.

كما فی رد المحتار ص ۶۱۸ ج ۱ و فی حاشية الحموی عن الامام الشعرانی اجمع العلماء سلفا و خلفا علی استحباب ذکر الجماعة فی المساجد وغيرها الا ان يشوش جهر هم علی نائم او مصل او قارئ الخ ﴿٣﴾ انتهى قلت ویؤيده مارواه البخاری عن ابن عباس رضی الله عنهما انهم كانوا لا يعرفون انقضاء الصلاة الا بالجهر بالذکر او كما قال ﴿٤﴾ و هو الموفق

﴿١﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱. مطلب فی رفع الصوت بالذکر باب احکام المساجد)

﴿٢﴾ قال ابن عابدين بان ذالك يختلف باختلاف الاشخاص والاحوال كما جمع بذلك بين احاديث الجهر والاختفاء بالقراءة ولا يعارض ذالك حديث خير الذکر الخفی لانه حيث خيف الرياء أو تأذى المصلين أو النيام فإن خلاهما ذکر فقال بعض اهل العلم ان الجهر افضل الخ

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱. مطلب فی رفع الصوت بالذکر باب احکام المساجد)

﴿٣﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱. مطلب فی رفع الصوت بالذکر باب احکام المساجد)

﴿٤﴾ عن أبي سعيد مولى ابن عباس أخبره ان ابن عباس رفع الصوت بالذکر حين يصرف الناس من المكتوبة كان على عهد النبي ﷺ وقال ابن عباس كنت اعلم انما صرفوا بذلك الا سمعته. (صحيح البخاری ص ۱۱۶ جلد ۱. باب للذکر بعد الصلاة)

د مرشد ذکر بالجهر د پاره حلقه جوړول

سوال: یو مرشد د سحر د مونخ نه پس د ځان نه گیر چاپیره حلقه جوړه کړي او ذکر بالجهر کوی او حلقې والو ته هم د ذکر بالجهر حکم کوي او دغه وخت کنبی تلاوت، درود شریف او مونخ کونکو ته د بهر وتلوهم وائي او وائي چه دا د مونخ او تلاوت وخت نه دي دا د ذکر وخت دي لیکن دا ذکر دومره په زوره سره کوي چه هلته کنبی مونخ کول ناممکن وي او که ورته وائي چه ذکر لږ په قلاړه کوي نو وائي چه د ذکر بالجهر منع کونکي کافر دي او دلیل داپیش کوي چه درې مونخونه په جهر ولې دي او دویم دلیل دا وائي چه واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحمون، نو آیا په دي طریقې سره ذکر جائز دي؟

المستفتی: قاري فضل عظیم اکبر پوره نوشهره پيښور ۲۲۸۳۱۹۷۳

الجواب: ذکر بالجهر اگر چه فی نفسه جائز دي لیکن د ایذاء په وجې سره ناجائز وي بدل علیه مافی رد المحتار ص ۶۱۸ ج ۱ و فی حاشية الحموی عن الامام الشعرانی اجمع العلماء سلفا و خلفا علی استحباب ذکر الجماعة فی المساجد وغيرها الا ان يشوش جهر هم علی نائم او مصل او قارئ الخ ﴿١﴾ فقط

په لاوه سپکرباندي جهری ذکرته بکواس وئيل

او په دي د تنبيه کولو والا حکم

سوال: یو سړي په لاوه سپیکر باندي په زوره زوره کلمه وئيله نو یو سړي او وئيل چه دا ئې څه بکواس شروع کړي دي نو آیا په دي خبرې سره هغه سړي کافر شو که نه؟ او کوم اوریدونکي چه پرې اعتراض نه کوي دهغوي څه حکم دي؟ او څوک چه پرې تنبيه او کړي دهغه څه حکم دي؟ داسې وخت کنبی مسلمان له څه کول پکار دي؟

المستفتی: سید محمد

الجواب: چونکه تکلیف والا جهر ته د بکواس وئيلو احتمال موجود دي نو په داسې سړي باندي د کفر فتوی لگول بی محله ده. (۲) اوریدونکي د قدرت باوجود هم چپ وي نو گناه کار دي تنبيه کولو والا سړي د گناه نه بچ شو او هغه شرعي حکم ادا کړو فقط

﴿١﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱. مطلب فی رفع الصوت بالذکر باب احکام المساجد)

﴿٢﴾ قال الحصكفي اذا كان في المسئلة وجوه توجب الكفر وواحد يمنع فعلى المفتي الميل لما

ينعنه. (الدر المختار على هامش رد المحتار ص ۳۱۶ جلد ۳. باب المرتد)

د حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ پہ گتو باندی د ذکر نہ منع

کول په تخصیص علی وجه التشریح باندی محمول ده

سوال: د راه سنت کتاب په صفحه نمبر ۱۱۸ باندی حضرت مولانا سرفراز خان صفدر صاحب د احادیث نقل کړیدی چه دهغې نه په گتو باندی ذکر کولو نه ممانعت معلومیري حدیث دادی: حضرت عبد الله ابن مسعود رضی اللہ عنہ یوه ورځ په یو جمات باندی تیریدل او شو نو جمات کښی د ذکر کړینو په ډله کښی یو کس وائی سل خلې الله اکبر او وائی، نو په حلقه کښی ناست خلق په گتو باندی سل خلې او وائی. بیا وائی سل خل لا اله الا الله او وائی نو هغوی سل خلې او وائی بیا وائی سل خل سبحان الله او وائی نو هغوی به سل خلې تسبیح وئیلې. حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ او فرمائل تاسو په گتو او کانرو باندی څه وئیلې، هغوی او وئیل مونږ تکبیر او تهلیل او تسبیح وئیلې. هغوی او فرمائل تاسو په دې کانرو باندی خپل گناهونه شمارئ څه ددې ضامن یم چه ستاسو د نیکو نه به هیڅ نه ضائع کیري په تاسو تعجب دې ای د محمد صلی اللہ علیہ وسلم امته! څومره زر په هلاکت کښی پریوځی. تر اوسه خو په تاسو کښی ډیر صحابه کرام موجود دي او تر اوسه خو د حضور صلی اللہ علیہ وسلم جامې نه دي زړې شوي او تر اوسه پوري دهغه لوبڼي نه دي مات شوي نو هم په دې حالاتو کښی تاسو د بدعت دروازي کهلاؤهئ. ددې حدیث په بنا باندی د تسبیح وغیره څه حکم وی؟ بینواتو جروا

المستفتي: غلام حسین کیمل پور

الجواب: دا روایت د راه سنت مصنف د دارمي وغیره نه نقل کړې دې لیکن واضحه دې وی چه په مذکوره صورت کښی امر منکر په گتو باندی تسبیح کول نه دی. لانه ثابت موقوفا و مرفوعاً بروایات صحیحه، او په حلقه او جمع سره ذکر هم نه دې لثوته فی الاحادیث المرفوعة الصحاح، او

﴿قال ابن عابدين﴾ هل يكره رفع الصوت بالذكر والدعاء أقول اضطرب كلام البزازية فنقل أولا عن فتاوى القاضي انه حرام لما صح عن ابن مسعود انه اخرج جماعة من المسجد يهللون ويصلون على النبي صلی اللہ علیہ وسلم جهرا وقال لهم ما اراكم المبتدعين ثم قال البزازي وما روى في الصحيح انه عليه السلام قال لرافعي اصواتهم بالتكبير اربعوا على انفسكم انكم لن تدعوا اصم ولا غائبا انكم تدعون سميعا بصيرا قريبا انه معكم الحديث يحتمل ان لم يكن للرفع مصلحة فقد روى انه كان فيه غزاة ولعل رفع الصوت يجر بلاء (بقية حاشية به رآه انه صفحة)

منکر صرف تعین هم نه دي. لانه ثبت منه تخصیص الخمیس للتذکیر، بلکه دا انکار به په تخصیص علی وجه التشریح یا سد باب باندی محمول کولی شی. او په ظاهره ددې مراد دا معلومیري چه منکر په گتو باندی شمارل دي لیکن دا د نورو روایتونو سره معارض دي نو په ټولو روایتونو باندی د نظر اچولو نه پس حکم کول پکار وي نه دا چه یو روایت باندی نظر کولو نه پس دې فیصله او کړې شی. فقط (۱)

په گتو باندی کلمه یا درود شریف وئیل

سوال: روازانه د سحر مونځ عموماً او یا چرته بل مقرر وخت باندی د گتو په ذریعې سره کلمه شریفه یا درود شریف وئیل څنگه دي؟
المستفتي: ماستر غلام محمد ماري کنجور
کیمل پور اټک ۲۵ ذی قعدة ۱۳۸۸ هـ

الجواب: د بعضي صحابه کرامو رضی اللہ عنہم نه انکار مروي دې لیکن د احادیث نبویه او بعض آثارو نه جواز معلومیري لهذا دا جائز دي لکه څنگه چه د لرگي په تسبیح سره جائز دي. (۱) فقط

(بقية حاشية غزشتہ صفحه) والحرب خدعة ولهذا نهى عن الجرس فى المغازى واما رفع الصوت بالذكر فجائز كما فى الاذان والخطبة والجمعة والحج وقد حرر المسئلة فى الخيريه وحمل ما فى فتاوى القاضى على الجهر المضمر وقال ان هناك احاديث اقتضت طلب الجهر واحاديث طلب الاسرار والجمع بينهما بان ذالك يختلف باختلاف الاشخاص والاحوال فالاسرار افضل حيث خيف الرياء او تاذى المصلين او انيام والجهر الفكر ويصرف سمعه اليه ويطرد النوم ويزيد النشاط.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۲ جلد ۵ كتاب الحظر والاباحة)

وايضاً فى ردالمحتار. لا بأس باتخاذ المسبحة..... ودليل الجواز ما رواه ابو داؤد والترمذى والنسائى وابن حبان والحاكم وقال صحيح الاسناد عن سعد بن ابى وقاص انه دخل مع رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم على امرأة وبين يديها نوى او حصاً تسبح به فقال اخبرك الخ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۱ جلد ۱ مطلب الكلام على اتخاذ المسبحة)

وايضاً ما رواه الترمذى عن انس قال قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا قالوا وما رياض الجنة قال حلق الذكر. مشكوة المصابيح ص ۱۹۸ جلد ۱ باب ذكر الله عز وجل والتقرب اليه

﴿قال ابن عابدين والمشهور شرعا اطلاق السبحة بالضم على النافلة قال فى المغرب لانه يسبح فيها ودليل الجواز ما رواه ابو داؤد والترمذى والنسائى وابن حبان والحاكم وقال صحيح الاسناد عن سعد بن ابى وقاص انه دخل مع رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم على امرأة وبين يديها نوى او حصاً تسبح به..... الخ مثل ذالك فلم ينهها عن ذالك وانما ارشدها الى ما هو ايسر وافضل ولو كان مكروهاً لين لهذا ذالك ولا يزيد السبحة على مضمون هذا الحديث الا بضم النوى فى خيط ومثل ذالك لا يظهر تأثيره فى المنع فلا جرم ان نقل اتخاذها والعمل بها عن جماعة من الصوفية الاخيار وغيرهم الخ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۱ جلد ۱. مطلب الكلام على اتخاذ المسبحة)

د اختر د مونخ نه پس دعا غوښتل مباح دی

سوال: د اختر د مونخ نه پس دعا غوښتل څنگه دي وضاحت او کړی؟

المستفتي: سراج الدين حقاني د وميل جهلم ۳ ذی الحجه ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د اختر د مونخ نه پس دعا غوښتل نه مطلوب شرعي دي او نه ممنوع شرعي دي. يو مباح کار دي او هر مباح د خارجي عوارضو په وجې سره کله حرام کيږي او کله واجب کيږي. (۱) فقط

د عدم ايداء په وخت کښې په جمات کښې ذکر بالجهر جائز دي

سوال: آیا په جماعت کښې ذکر بالجهر مکروه تحریمي دي چه په هغه وخت کښې نه څوک مونخ کوي او نه څه بل نقصان وي اگر چه بهتر خوپه پته باندې دي لیکن جهراً ولي حرام دي؟ په دلیل سره مطلع کړي ممنون او فرمائي.

المستفتي: حکیم عبدالرزاق هري پور هزاره ۱۹۱۳۱۱۹۲۹ هـ

الجواب: په جهر في المسجد کښې اختلاف دي راجح دادي چه کله اوده يا مونخ گذار ته تکليف نه وي نو جائز دي.

في حاشية الحموی عن الامام الشعرائی اجمع العلماء سلفاً خلفاً علی استحباب ذکر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم علی نائم او مصلی او قارئ (۲) فقط

(۱) قال ابن عابدين والمباح غير مطلوب الفعل وانما هو مخير فيه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۸۷ جلد ۱. مطلب المختار ان الاصل في الاشياء الاباحه)

وايضاً في تقريرات الرافعي (امام نص علی اباحته او فعله عليه السلام فلا ينفع) فيه ان ما نص الشارع علی اباحته او فعله ثبت الاباحه فيه بان الاصل في الاشياء الاباحه ونص الشارع او فعله انما افاد حقيقة تقرير الثابت بالاصل. (تقريرات رافعي ص ۱۶ جلد ۱ کتاب الطهارة)

وعن ام عطية قالت امرنا ان نخرج الحيض يوم العيدين وذوات الخدور فيشهدن جماعة المسلمين ودعوتهم فعزل الحيض الخ (مشکواة المصابيح ص ۱۲۵ جلد ۱ باب صلوة العيدين)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر في المساجد باب احكام المساجد)

په تراويح کښې الصلوة بر محمد په زوره وئيل

سوال: د څلور رکعت تر اوويح مونخ نه پس د اودريدو په وخت کښې الصلوة بر محمد ﷺ په زوره وئيل صحيح دي که نه؟ بينوا تو جروا

المستفتي: صوفي محمد سخي محمد چتال سهگل آباد جهلم ۱۰۱۳۱۱۹۲۹ هـ

الجواب: د التزام ما لاييلزم د وجې نه بدعت دي. (۱) فقط

د ذکر او درود نه د منکر امامت اود دعائه د منکر مسئله

سوال: داسې کسان چه د فاتحي دعا او درود شريف مخالف وي داسې کس امام جوړول جائز دي؟ دارنگې په گتکو باندې درود وئيل او په ښکاره باندې وئيل په دي کښې څه نقصان دي؟

المستفتي: شاه ميديکل هال کيمل پور ۵ شوال ۱۳۹۵ هـ

الجواب: کوم کسان چه د ماثور درود نه منکر وي هغوی امام مه جوړوي. او که د درود په وجه تکليف رسولوته بد وائي يا دخلاف شرع درود وئيلو نه منکروى نو دهغه په امام جوړولو کښې څه مسئله نشته، دارنگې د دعا نه منکر او په دعا باندې د التزام نه منکر دي دواړو کښې فرق دي اولنې د امامت قابل نه دي او دويم د امامت قابل دي. او گتکو باند ذکر وغيره جائز او مسنون دي (۱) البته د حد نه زيات په زوره وئيل او جهر کول دا قسم کارونه ناجائز دي. فقط.

(۱) قال ابن عابدين لا يمنع من ذكر الله تعالى في وقت من الاوقات بل من ايقاعه على وجه البدعة وبان تخصيص الذكر بوقت لم يرد به الشرع غير مشروع.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۱۳ جلد ۱ باب العيدين)

(۲) قال ابن عابدين لا بأس باتخاذ المسبحة، والمشهور شرعاً طلاً السبحة بالضم على النافلة قال في المغرب لانه يسبح فيها ودليل الجواز ما رواه ابو داود والترمذي والنسائي وابن حبان والحاكم وقال صحيح الاسناد عن سعد بن ابى وقاص الخ فلم ينهها عن ذلك وانما ارشدها الى ما هو ايسر وافضل ولو كان مكروهاً ليين لها ذلك ولا يزيد السبحة على مضمون هذا الحديث الا بضم النوى في خيط ومثل ذلك لا يظهر تأثيره في المنع الخ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۱ جلد ۱ مطلب الكلام على اتخاذ المسبحة)

وايضاً في ردالمحتار اجمع العلماء سلفاً وخلفاً علی استحباب ذکر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم علی نائم او مصل او قارئ الخ (ردالمحتار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر)

پہ درود ماثور او غیر ماثور کنبی او ذکر

خفی او جہری کنبی کوم یو غورہ دی

سوال: ذکر بالجهر غورہ دی یا ذکر خفی؟ دارنگی کوم درود شریف چه په احادیثو کنبی راغلی هغه غورہ دی او که د خپل طرفنه درود شریف وئیل؟ المستفتی: نامعلوم...

الجواب: کوم خائي کنبی چه شرعاً جهر مطلوب نه وي هلته اخفا غورہ ده البته جهر جائز دی په دی شرط چه تکلیف رسول پکنبی نه وي (۱) ردالمحتار وغیره او چه ماثور درودونه ډیر موجود وي نو غیر ماثور ته څه ضرورت دی لیکن ددی سره که مضمون ئی صحیح وي نو لوستل ئی جائز دی فقط

د الحمد لله رب السموات والارض رب العالمين الخ دعا سند

سوال: د یو څیز د سند تپوس کول غواړم د هغې متعلق روایت دی چه ددی ویونکې به د مور پلار حقوق ادا کونکو نه وي تسبیح دا دی بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب السموات والارض رب العالمين وله النور في السموات والارض وهو العزيز الحكيم. ددی متعلق له تحقیق او کړی او جواب را کړی چه آیا دا حدیث مبارک دی یا څه بل څه دي؟

المستفتی: محمد غفار فقیر آباد پشاور... ۱۹ رجب ۱۳۸۹ هـ

الجواب: د مناسب تلاش با جود هم دا دعا په حدیث نبوی کنبی ملاؤ نه شوه کیدشي چرته د یو بزرگ ارشاد وي.

د اذان نه پس لاس اوچتول او دعا کول

سوال: د اذان نه پس دعا کنبی لاس اوچتول غورہ دي یا لاس اوچتولو نه بغیر په زړه کنبی دعا غوښتل غورہ دي. په دی کنبی د علماؤ څه اختلاف دی؟ المستفتی: مثل زاده تر لاندې صوابي... ۱۲۱۵۱۱۹۶۹

قال ابن عابدين اجمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصل او قارئ الخ (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

الجواب: په دی دعا کنبی لاس اوچتول یا ددی نه منع یو هم ثابت نه دي خو بهتر داده چه لاس دی اوچت نه شي او په لاس اوچتونکي باندې دی انکار هم اونه کړې شی. وهوالموفق

اسم اعظم د الله تعالى نوم دی

سوال: اسم اعظم څه څیز دی؟

المستفتی: محمد عارف اسماعيله مردان ۱۹۱۸۱۱۹۷۷

الجواب: اسم اعظم د الله یو نوم دی چه د هغې په وجې سره دعا قبلیري وهوالموفق

درود تاج لوستل

سوال: په درود تاج کنبی چه کوم الفاظ دی دافع البلاء والوباء نه واخلي والا حد پورې مذکور دي بعضې صاحبان وائي چه دا صفت صرف د الله دی نو ددی وجې نه ئی لوستل صحیح نه دي ددینه شرک پیدا کیږي. آیا دا صحیح ده؟

المستفتی: سید فداء الرحمان پرائمري سکول شب قدر فورټ چارسده ۱۲۱۱۰۱۱۹۷۲

الجواب: درود تاج په دی عقیدې سره وئیل چه پیغمبر ﷺ الله تعالی د مصیبتونو ختمولو دپاره مقرر کړې دی دا شرک دی او حرام دي. او دیو صحیح العقیده سړي دپاره چه دهغه عقیده وي چه الله تعالی دده په دعا او توسل سره مصیبتونه وغیره ختموي نو دا جائز دي لیکن درود ماثور پریخودل او غیر ماثور وئیل د انصاف نه لرې خبره ده. وهوالموفق

توسل په ذوات الانبياء والاولياء او د دیوبند مسلک

سوال: علمائي دین ومفتیان شرع متین دی مسئلې باره کنبی څه فرمائي چه توسل په ذوات الانبياء کنبی د جمهور اهل سنت والجماعت مسلک څه دی؟ د دیوبندیانو حضراتو په دی کنبی څه مسلک دی او ددی منکر دیوبندی دی یا نه؟

المستفتی: اها لیان ایبت آباد ضلع هزاره... ۲۲۱۲۱۱۹۶۹

الجواب: د دیوبند ټول اکابرین د توسل بالصالحین قائل دی مثلاً حضرت گنگوہی، مولانا تھانوی رحمہما اللہ وغیرہ (او گورئ المہند) توسل بالصالحین نجدیہ سلفیہ ډله نه منی لیکن د قرآن او حدیث نه ئی جواز شته دې (۱) که ضرورت وي نو بیا دلائل هم غوښتلې شي فقط

صلاة وسلام لوستل

سوال: صلاة وسلام لوستل څنگه دي، بعضې خلق دیکښې مختلفې خبرې کوي؟
المستفتي: محمد آمین تله گنگ کیمل پور

الجواب: په نبي کریم ﷺ باندې صلوٰة او سلام وئیل عبادت دې که اذان نه پس وي او که د اذان نه مخکښې وي په دیکښې یو هم منع نه دې البته په التزام سره لوستل (۲) او په جهر باندې مونځ گزار وغیرہ ته تکلیف رسول (۳) او په حضور ﷺ باندې حاضر ناظر عقیدې سره لوستل ممنوع دي. وهو الموفق

﴿۱﴾ التوسل بمحبة الصالحين قال الله تعالى و كانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا . (بقره) ذکر السدی انهم كانوا اذا شدة الحرب بينهم وبين المشركين اخرجوا التوراة و وضعوا ايديهم على موضع ذكر النبي ﷺ و قالوا اللهم انا نستلك بحق نبيك الذي وعدتنا ان تبعه في آخر الزمان ان تنصرنا اليوم على عدونا . فينصرون (روح المعاني ص ۳۲۰ جلد ۱)

﴿۲﴾ التوسل بشركة الصالحين: قال الله تعالى و ما كان الله ليعذبهم و انت فيهم . (الانفال) (۳) التوسل باعمال الصالحة والجاه للصالحين: قال الله تعالى و كان ابو هما صالحاً (الكهف) (۴) التوسل بالاعمال والقربة للصالحين: قال الله تعالى و الذين آمنوا و اتبعهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم (سورة الطور) (۵) التوسل باعمال نفسه و طاعتها: قال الله تعالى و ابتغوا اليه الوسيلة . (المائدة)

﴿۲﴾ قال ابن نجيم و لان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف المشروع . (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين) ﴿۳﴾ قال ابن عابدين و في حاشية الحموي عن الامام الشعراي اجمع العلماء سلفاً و خلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد و غيرها الا ان يشوش جهر هم على نائم او مصل او قاري الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت باب الذكر باب احكام المساجد)

د خان نه جوړ شوي درود شريف لوستل

سوال: ځمونږ په جمات کښې عموماً د جمعي په ورځ باندې امام صاحب د خطبې د اذان نه مخکښې د حمد او ثنا نه پس د مسلمانانو د شوق دپاره دسیرت پاک فضیلت بیانوي درود شریف په زور باندې وائي او خلق هم وائي، درود دادې (صل علي سيدنا صل علي محمد، صل علي شفيعنا صل علي محمد، صل علي رحيمنا، صل علي محمد، صل علي نورنا صل علي محمد، بعضې خلق دپته بکواس وائي مونږ د صحيح صورت حال نه خبر کړئ؟
المستفتي: نامعلوم ۱۳ محرم ۱۳۹۷ هـ

الجواب: خبر شئ چه د درود خود ساخته دې وئیل ئی جائز دي خو غوره نه دي او کله کله یو جائز او مباح څیز هم د خارجي عوارضو د وجې نه ممنوع گرځي، او درود ماثور انفرادي طریقې سره لوستل د هر څه نه غوره کار دې البته چرته یو جائز درود ته بکواس وئیل بکواس دي. وهو الموفق

د درود تاج د موهم الفاظو مناسب تاویل

سوال: (۱) د درود تاج د الفاظ د پیغمبر ﷺ په شان کښې وئیل څنگه دی؟
دافع البلاء والو باء والمرض والقحط والالم (۲) او په دې درود شریف کښې دا الفاظ هم دي، نور، من نور الله، يعني د الله تعالى دنور نه یو نور دي که ددې الفاظ مناسب تاویل وي نو اولیکئ او ثواب دارین حاصل کړئ؟
المستفتي: شمس الحق سرکي اتک ۵ محرم ۱۴۰۳ هـ

جواب: (۱) تاويله ان الله تعالى يدفع بدعائه و برکته القحط وغيره

(۲) و تاویل نور من نور الله ان نور الله مبدءه لا انه مادته

لاحظه: هذه الصلاة ليست ماثورة و مع ذالك هي موهمة للعوام و مستغنى عنها الخواص و يدل عليه اختلاف طبائع الناس . و هو الموفق

درود تاج د موهم کیدو په وجه لوستل د شک باعث دي

سوال: د درود تاج، دا الفاظ د پیغمبر ﷺ په شان کښې عقیدتاً یا بغیر عقیدې نه وئیل څنگه دی؟ چه دا فع البلاء والوباء والمرض والقحط والالیم او دا الفاظ چه نور من نور الله.

المستفتي: شمس الحق سرکي تحصیل و ضلع اټک ۱۲۲ ذی الحجه ۱۴۰۲ هـ
الجواب: درود لوستل لوئې عبادت دي البته دا کوشش مناسب دي چه ماثور درود او وئيلي شي غير ماثور نه او درود تاج د پیغمبر ﷺ او سلف صالحينو نه غير ماثور دي لهذا د خواصو دپاره دا وئیل او ماثور پریخودل د شک باعث دي او د صحیح العقائد عوامو دپاره هم د موهم کیدو په وجه د شک باعث دي. (چه هغوي د پیغمبر ﷺ د تسلط قائل نه وي دارنگې د ذات خدا وندي د ماده مخلوق کیدو معتقد نه وي او په دي الفاظو کښې دا تاویل کوي چه الله تعالی د پیغمبر په دعا او توسل سره بلا گانې دفع کوي) (۱) او الله تعالی مبداء د مخلوق دي نه ماده، وهو الموفق

د اهل بدعتو د ذکر وصلاة نه اجتناب ضروري دي

سوال: (۱) ځمونږ د علاقې خوا او شا کښې مبتدعین خلق ذکر او درود شریف په زوره زوره د قوالی او گانې په شکل کښې کوي آیا دا طریقہ صحیح ده؟ (۲) د آذان نه مخکښې او روستو د صلاة و سلام وضاحت هم او کړی؟
المستفتي: مولانا ولي الرحمان مدرسه تعلیم القرآن بالا کوټ مانسهره ۱۹۸۵/۱۱/۱۷ هـ
الجواب: (۱) ذکر بالجهر جائز دي اگر که په هیئت اجتماعي سره وي. په دي شرط چه د اوده او مונځ گزاره د تکلیف نه خالي وي. کما فی رد المحتار ۶۱۸ ج ۱ عن الامام الشعراني (۲)

﴿۱﴾ قال ابن عابدين عن السبكي يحسن التوسل بالنبي الى ربه ولم ينكره احد من السلف ولا الخلف الا ابن تيمية لما بدع ما لم يقله عالم قبله. (رد المحتار ص ۲۸۱ جلد ۵ فصل في البيع كتاب الحظر والاباحه)
﴿۲﴾ قال ابن عابدين عن الامام الشعراني اجمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصل او قاري الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۸ جلد ۱ مطلب في رفع الصوت بالذكر باب احكام المساجد)

البته چه کوم ذکر د اهل بدعت شعار وي دهغي نه د صحیح العقیده سړي اجتناب ضروري دي. (۲) صلوٰه او سلام غوره عبادت دي مگر د مروجو مبتدعینو شعار قطعاً بدعت دي دهغي نه احتراز په دي طریقې سره لازم دي. قال ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. (۱)

جناب رسول الله ﷺ ته فرښتې درود شریف رسوي

سوال: کوم درود شریف چه مونږه وايو دا د الله تعالی محبوب حضرت محمد مصطفی ﷺ پخپله اوري يا فرښتې ئې ورته رسوي؟
المستفتي: محمد سليم اعوان فيروز سنز
ليبارتريز نو شهره ۱۰ ربيع الثاني ۱۳۹۲ هـ

الجواب: په صحیح حدیثو نو سره دا امر ثابت دي چه د لرې نه لوستلې شوي صلوٰه او سلام فرښتې هغوي ته رسوي (۲) او دا خیال چه د لرې نه ئې هم پیغمبر ﷺ پخپله اوري د حدیث نه مخالف دي او امام زرقاني لیکلي دي چه دا خبره په خطیبانو کښې مشهوره ده لیکن ددي څه اصل نشته، وهو الموفق.

په درود شریف کښې د مفرد ضمير مرجع

سوال: یو مولوي صاحب فرمائي چه اللهم صل علي سيدنا ومولانا محمد وعلي ال سيدنا ومولانا محمد وبارک وسلم عليه که چا دا درود اولوستلو نو دا درود غلط دي ځکه چه دلته عليه ضمير مفرد دي او د ضمير نه مخکښې دوه څيزونه ذکر دي محمد ﷺ او ال نو د تشبي ضمير پکار دي نو ددي خبرې څه جواب دي چه واقعي دا درود شریف غلط دي؟
المستفتي: حافظ محمد شفيع... ۱۹۷۲/۱۱/۱۰ هـ

الجواب: دا ضروري نه ده چه ضمير دي ټولو مذکوراتو ته راجع کړي شي او بله دا چه د کل واحد تاویل په دي کښې جاري کيدی شي. وهو الموفق

﴿۱﴾ متفق عليه (مشکوٰة المصابيح ص ۲۷ جلد ۱ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)

﴿۲﴾ عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ ان لله ملائكة سياحين في الارض يبلغوني من أمي السلام. رواه النسائي والدارمي. (مشکوٰة المصابيح ص ۸۶ جلد ۱ باب الصلوٰه على النبي ﷺ وفضلها)

چاہے تکلیف رسولو نہ خالی جہری ذکر جائز دی

سوال: کہ یو سرے نشیان او چرسیان د اسلام نہ لری خلق د حجرو نہ اوباسی او د کلی نہ بهر په صحراء کښې چاته تکلیف نه وي او څه د نیاوی غرض ئې هم نه وي او بغیر د ریا نه خالص د الله د رضا دپاره ئې د جہری ذکر دپاره راوړي او هغه خلق جہری ذکر کوي نو دیکښې څه گناه شته که نه؟

المستفتي: محمد جمیل باغبانان گجرات ضلع مردان ۱۹۷۲-۱۰-۴

الجواب: په دې جہری ذکر کښې چاته ایذا او تکلیف نشته نو دا جائز دي فی حاشیة الحموی عن الامام الشعرانی اجمع العلماء سلفاً خلفاً علی استحباب ذکر الجماعة فی المساجد وغیرها الا ان یشوش جهرهم علی نائم او مصل او قارئ (رد المحتار ص ۴۴۳ ج ۱) قلت الذکر بالجماعة مشروع لحديث مرفوع رواه الترمذی وغیره واما الموقوف فلا يعارض المرفوع فلا بد من التأويل فی الموقوف. ﴿۱﴾ وهو الموفق

د الله تعالی نه براه راست یا وسیلې سره دعا غوښتل جائز دي

سوال: د بعضې خلقو خیال دې څه د خپلو حاجتونو او مرادونو دپاره د اولیاء الله قبرونو ته تلل او دعا کول ضروري دي څه اې فلانکیه احماد پاره د الله تعالی نه دا سوال او کره. د دې خلقو دا خیال دې څه مونږ براه راست د الله تعالی نه سوال نه شو کولې ځکه څه مونږ گناه کار یو لیکن د یوې ډلې خیال دې څه داسې کول صحیح نه دي. بلکه الله تعالی نه هر څوک هر وخت او هر حالت کښې براه

﴿۱﴾ قال ابن عابدين جاء فی الحديث ما اقتضى طلب الجهر به نحو ان ذکر نی فی ملا ذکرته فی ملا خیر منهم رواه الشيخان و هناك احادیث اقتضت طلب الاسرار و الجمع بينهما بان ذلك يختلف باختلاف الاشخاص و الاحوال كما جمع بذلك بين احادیث الجهر و الاخفاء بالقراءة و لا يعارض ذلك حديث خیر الذکر الخفی لانه حیث خیف الریاء او تأذى المصلین او النیام فان خلا مما ذکر فقال بعض اهل العلم ان الجهر الفضل لانه اکثر عملاً و لتعدی فائدة الى السامعین و یوقظ قلب الذاکر فیجمع همه الى الفکر و یصرف سمعه الیه و یطرد النوم و یزید النشاط. (رد المحتار علی الدر المختار ص ۴۸۸ جلد ۲ مطلب فی رفع الصوت بالذکر)

راست سوال کولې شي. په دې دواړو کښې د چا قول صحیح دي. په اسلامي نقطه نظر سره وضاحت او کړی؟

المستفتي: حضرت جمال گورنر اکاؤنټنټ برانچ

گورنر هاوس پېښور ۲۲ رمضان ۱۴۰۵

الجواب: د قرآن او حدیث په رنډا کښې الله تعالی نه براه راست سوال کول بې شکه جائز دي څه هغه قریب او مجیب دي. او د نورو په وسیله سره هم کول جائز دي، ﴿۱﴾ البته د چا په نيزد چه سماع موتی ثابت نه وي د هغوي په نيزد د وفات شوو اولیاءو په وسیلې سره دعا کول یو عبث اقدام دي. او دا نور ټول په ټوله باندې منکرات او بدعات دي. وهو الموفق

په کټ کښې په ملاسته یا ناسته باندې درود شریف وئیل

سوال: د درود شریف متعلق خبر را کړئ چه آیا کټ کښې ناسته یا ملاسته باندې د دې د وئیلو جواز شته یا نه؟

المستفتي: جلال الدین ایدو کیت ظهیر آباد مرج منډي پېښور ۱۹۸۵-۱۲-۲۱

الجواب: درود شریف په یو حالت کښې هم ممنوع نه دي ﴿۲﴾ په ملاسته او ناسته وئیل په حدث اصغر او حدث اکبر کښې وئیل ټول جائز دي په قران او حدیث کښې د درود شریف وئیلو بلا تقید اجازت شوي دي. البته د قرآن شریف د تلاوت منع د جنابت په حالت کښې راغلي ده. او د ملاستې په حالت هم کله چه سر په خادر وغیره کښې پټ وي دا هم فقهاؤ منع کړي دي. ﴿۳﴾ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال ابن الهمام ويسئل الله حاجته متوسلاً الى الله بحضرة نبيه ثم قال يسأل النبي ﷺ الشفاعة ليقول يا رسول الله اسألك الشفاعة يا رسول الله اتوسل بك الى الله. (فتح القدير ص ۳۳۷ جلد ۲)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين ومستحبة في كل اوقات الامكان اي حيث لا مانع ونص العلماء على استحبابها في مواضع يوم الجمعة وليلتها الخ

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۸۳ جلد ۱ مطلب نص العلماء على استحباب الصلاة على النبي)

﴿۳﴾ وفي الهندية لا بأس بالقراءة مضطجاً اذا اخرج راسه من اللحاف لانه يكون كاللبس والا فلا كذا في القنية. (فتاوى العالمگیریه ص ۳۱۶ كتاب الكراهية)

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله وئيل

سوال: علمائے دین دے مسئلے بارہ کنبے خہ فرمائی چہ زمونہ پے علاقہ کنبے پے رمضان شریف بعضی خایونو کنبے الصلاة والسلام عليك يا رسول الله پے زورہ زورہ وئیلے کیری چہ خلق پیشمنی لہ را پاسی نوآیادا درود شریف وئیل جائز دی؟

المستفتی: مولوی اللہ داد گلستان پشین بلوچستان ۱۳۱۹۱۰۱۹۸۹
الجواب: دا کلمات د حاضر ناظر پے عقیدے سرہ وئیل شرک دی او د ملائکو رسولو پے عقیدے سرہ خوجائز دی لیکن دا د اهل بدعت خلقو خاص شعار دی نو پے دے حیثیت سرہ منع دی (۱) وهو الموفق

د جماع نہ مخکبے دعا لوستل

سوال: د جماع نہ مخکبے خہ وئیل پکار دی او فائدہ بہ ئی خہ وی؟
المستفتی: محمد حنیف پشینور ۱۸ ذی القعدہ ۱۴۰۲ھ
الجواب: تہ د جماع نہ مخکبے (اللهم جنبنا الشیطن وجنب الشیطن ما رزقنا، (۲) وایہ چہ د شیطانانو د شرکت نہ محفوظ ئی

د دعا پے بارہ کنبے جاہلانہ خبری او پے مستحباتو باندی دوام

سوال: (۱) کہ یو سرے دا اووائی چہ د دعا گانو خہ قدر نشته د پیغمبرانو ہم دیر دعا گانی نہ دی قبولی شوی نو ددی خبری خہ حکم دی؟ (۲) د دوام علی المستحبات خہ حکم دی؟

المستفتی: مولانا فضل ربی ۱۲۱ رجب ۱۴۰۳ھ

﴿۱﴾ قال العلامة طیبی (قوله من تشبه بقوم) هذا عام في الخلق والحلق والشعار و اذا كان الشعار اظهر في التشبيه ذكر في هذا الباب (شرح الطیبی ص ۲۱۹ جلد ۸ کتاب اللباس الفصل الثانی)

﴿۲﴾ عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ لو ان احدكم اذا اراد ان ياتي اهله قال بسم الله اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقناه انه ان يقدر بينهما ولد في ذلك لم يضره شيطان ابداً. متفق عليه (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۱۲ جلد ۱ باب الدعوات في الاوقات)

الجواب: (۱) دا جاہلانہ خبری دی (۱) داسی خبرونہ خان بیج کول لازم دی (۲) مندوب او مستحب دی کما فی حدیث البخاری (۲)

پہ خیر باندی د خاتمی د پارہ مفید وظیفی

سوال: پہ خیر باندی د خاتمی د پارہ خہ وظیفہ او ذکر کول پکار دی چہ ہمیشہ لوستل ئی مناسب وی او خہ تکلیف پکنبی ہم نہ وی؟ بینواتوجروا المستفتی: ابن شیر محمد ترلان دی مردان ۱۲۱۵۱۱۹۶۹

الجواب: آية الكرسي، تسبیحات فاطمی او تشهد وغیره فقط

تلاوت کول افضل او وظیفہ کول انفع دی

سوال: ما دیو صاحب شریعت پیر نہ بیعت کریدی او ماتہ ئی دیوی وظیفی کم از کم روزانہ پنخہ سو خلی د وئیلو حکم کریدی او ما اوریدی دی چہ دتولو نہ افضل ذکر قرآن پاک دی. داصحت د خرابی پے وجہ خہ دواہ وظیفی او تلاوت نہ شم کولی اوس د شریعت پے رنرا کنبی وظیفہ اختیار کرم کہ تلاوت؟

المستفتی: نا معلوم ۱۵ جنوری ۱۹۷۵

الجواب: تلاوت کول افضل دی او وظیفہ کول انفع دی فقط

﴿۱﴾ عن ابن سعید بن الخضری ان النبی ﷺ قال ما من مسلم يدعو بدعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم الا اعطاه الله بها احدى ثلث اما ان يعجل له دعوته و اما ان يدخرها له في الآخرة و اما ان يصرف عنه من السوء مثلها قالوا اذ انكر قال الله اكثر رواه احمد. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۹۲ جلد ۱ کتاب الدعوات)

﴿۲﴾ عن عائشة ان النبی ﷺ دخل عليها و عندها امرأة قال من هذه قالت فلانة تذكر من صلاتها قال مه عليكم بما تطيقون فوالله لا يمل الله حتى تملوا و كان احب الدين اليه ما داوم عليه صاحبه. (قلت اعلم ان الدوام على الاعمال مندوب لكن التزام ما لا يلزم مذموم)

(صحيح البخاری ص ۱۱ جلد ۱ باب احب الدين الله كتاب الايمان)

قال الله تعالى

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ

يَا يَعْنُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا

وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ

وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهَتَّانٍ يَفْتَرِيَنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

کتاب

التصوف والسلوك

کتاب التصوف والسلوک

دیو مرشد د رحلت نہ پس بل مرشد سرہ بیعت

سوال: کہ یو مرشد وفات شی نو دویم مرشد سرہ بیعت کول جائز دی کہ نہ؟
کہ جائز وی نو اولیٰ مرشد کوم د دنیا نہ لارو آیا هغه په حقیقت کښې
ژوندې نه دی او هغه ځمونږ مدد نشي کولې؟ برائې مهرباني د قرآن او
حدیث په حوالو سره جواب راگرئ مشکور به یو.

المستفتی: عبد الغنی کمپنی ای پلا تون: ۲۴۱

تیرینګ بتالین رسالپور ۲۱۸۴۱۹۷۰

الجواب: دیو مرشد د وفات کیدونه پس دویم مرشد سره بیعت کول جائز دي.
د ټولو مشائخو هم دامعمول پاتې شویدی شاه ولی الله عليه السلام په القول الجمیل
کښې لیکي!

ان تکرار البيعة من رسول الله عليه السلام ما ثور و كذلك عن الصوفية اما من الشخصين فان كان
بظهور خلل في من بايعه فلا بأس و كذلك بعد موته او غيبته المنقطعة و اما بلا عذر فانه
يشبه المتلاعب و يذهب بالبركة و يصرف قلوب الشيوخ عن تعهده انتهى. (۱) (مجموعه
الفتاوى مولانا لکنهوی ص ۲۱۸ جلد ۲)

لهذا دویم ځای کښې بیعت کول بې شک شبهې نه جائز دي او د مړي نه اکر
چه فیض رارسي (۲) لیکن په بیعت کښې فیض مقصود نه وي بلکه اصلاح
او تزکیه مقصود وي چه د هغه د مړي نه نه کیږي. او د اولیاء الله د پاره چه
کوم ژوند دي هغه د نیوي نه دي گني نو میراث به ئې نه تقسیمیدلو او د
دوي د بییانو سره به نکاح نه جائز کیدله. او کوم مرشد چه مرید ته او وائي
چه ځما د وفات نه پس بل ځای کښې بیعت مه کوه. ځما نه به فیض رسیږي

(۱) ترجمه: د بیعت تکرار د رسول الله عليه السلام نه منقول دي او دغه شان د صوفیایي کرام نه
هم، او که د دوه پیرانو نه وي نو که د څه خلل د ظاهريدو په سبب باندې وي چا سره چه ئې
بیعت کړې وي نو بیا خو څه خبره نه ده. او یا د هغه د مرگ نه پس او یا داسې غائب والي
نه چه پته ئې نه لگي او د ملاقات توقع ورسره نه وي او که بغیر د څه سبب او عذر نه بل
ځای هم بیعت کوی نو دا خو د لوبو سره مشابهت دي او هر ځای کښې بیعت کول برکت
ختموي. او د مرشدانو زړونه دده د تعلیم او تهذیب نه اړوي.

(شفاء العلیل ترجمه القول الجمیل للامام ولی الله الدهلوی ص ۲۹)

(۲) قال الامام ولی الله الدهلوی و اما الاطلاع على نسبة اهل الله فطريقة ان يجلس بين يديه ان كان حيا او
عند قبره ان كان ميتا و يفرع نفسه عن كل نسبة و يفضي بروحه الى روح هذا الشخص زماناً حتى يتصل به او
يختلط ثم يرجع الى نفسه الخ (القول الجمیل للامام ولی الله ص ۹۷ اشغال مشائخ نقشبندیه)

دا چرته څوک خود غرضه دنیا والا دي چه داخل او تصوف نه بالکل عاري او
خالي دي فقط

د زیارت رسول او کشف قبور طریقه او د مختلفو ذکرونو ثبوت

سوال: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد آداب و تعظیم و تکریم نه معروض خدمت
یم چه بنده په یو کتاب کلیات امداد په، ضیاء القلوب تصنیف د حاجي امداد الله
مهاجر مکی کښې لیدلي چه د حضور عليه السلام درود مبارک د شرف ذکر د حضور عليه السلام
د صورت مثالیه تصور کولو سره درود شریف او وائي او بڼی طرف ته یا احمد او گس
طرف ته یا محمد او بڼی طرف ته یا رسول الله یو زر ځل او وائي نو انشاء الله په بیدارۍ
یا خواب کښې به ورته زیارت اوشي (کلیات امدادیه ص ۳۵، ۳۶) او د کشف قبور
په باره کښې ئې هم په ص ۴۴۰ باندې لیکلي دي نو د مړو او ژوندو اهل الله په نسبت
دریافت کولو دا طریقه کیدشي یا نه؟ ضیاء القلوب ص ۵۰، ۵۱ کښې د انحضرت
عليه السلام د زیارت طریقه ده په هغې کښې د انحضرت عليه السلام مثالی تصور به د بنائسته
سپینو جامو او شین پتکي او نوراني مخ سره کوي. (الصلوة والسلام علیک یا نبي الله،
الصلوة والسلام علیک یا حبيب الله وغيره مطلب دادې چه د رسول الله تصویر مثالی او
په صرف ندا سره آواز کول صحیح دي که نه؟ خو چه رسول اله عليه السلام حاضر ناظر نه
گنږي صرف په تصور مثالی او حرف نداء سره ئې رابلې او ذکر جاروب، ذکر خدا
دي، سلطان الاذکار، ذکراره اود ذکر ضربونه لگول صحیح دي که نه؟

المستفتی: میان عالمگیر ډاک اسما عیل خیل پیښور ۲۳ رجب ۱۳۸۹ هـ

الجواب: داسې عددونو ته عملیات وائي په هغې کښې دا ضروري ده چه د شریعت نه
مخالف نه وي او په دې کښې دا ضروري نه وي چه بعینها منقول او روایت شوي وي.

والدلیل علیه ما ثبت فی غیر حدیث واحد من تغیر الرقی و تقریرها فی بعض فافهم - (۱)

او دیو صحیح العقیده سړي د پاره په نداء کښې هېڅ حرج نشته دي.

لانه لا يعتقد النبي عليه السلام حاضراً و ناظراً و عالماً بالغیب و اما تصوره فلا ضير فيه بدلیل جواز
ذکر شمائله و هو لا یمكن بدون التصور فتدبر. ولا تکن من المتوحدين.

او کشف قبور و غیره هم په عملیاتو کښې یو عمل دي او د اهل فن په نزد باندې
مغرب او مشاهد دي (۲) لیکن دا امر طنی دي قطعي نه دي نو دا به

(۱) عن عوف بن مالک الاشجعی قال کنا نرقی فی الجاهلیة فقلنا یا رسول الله کیف ترئ فی ذلک فقال
اعرضوا علی رقاکم لا بأس بالرقی ما لم یکن فیہ شرک. رواه مسلم.

(مشکواة المصابیح ص ۳۸۸ جلد ۲ کتاب الطب و الرقی الفصل الاول)

(۲) قال العلامة ملا علی قاری و هذا الحدیث مثل قوله علیه الصلوة والسلام لو علمتم ما اعلم لضحکم
لیلاً و لیکتم کثیراً. و فیہ ان الکشف بحسب الطاقة و من کوشف بما لا یسعه یطیح و یهلك.

(مرقاة المفاتیح شرح مشکواة ص ۳۲۶ جلد ۱ کتاب الايمان)

لازمی نہ گنہی کیڑی واضحہ دی وی چہ د تصوف د ٲولو طریقو مقصود د احسان د مرتبہ حصول دی. وھوان تعبد اللہ کانک تراه فان لم تکن تراه فانہ یراک (۱) او د ۱۹۸ ذکر ونہ او مراقبہ چہ مشائخو تلقین کری دی د دی مرتبہ د حصول ذریعہ او اسباب دی پہ نور و الفاظو کنبی دا معالجات دی او علماؤ تصریح کریدہ چہ معالجاتو وغیرہ تہ بدعات نشئ و ئیلی کیدلی (۲) بلکہ دا پہ حقیقت کنبی د وخت پہ مصلحتو نو کنبی داخل دی فقط

د پیر مخصوص الفاظ او د بزرگانو تصویر ونہ آویزان کول

سوال: ٲمونہ پہ علاقہ کنبی بعضی خلق ٲانتہ اهل طریقت وائی او د جمعی پہ شپہ یو ختم کوی پہ ہغی کنبی دا الفاظ وائی، امداد کن ازا ہر غمی آزاد کن در دین و دنیا شاد کن یا شیخ عبد القادر جیلانی و یا شیخ عبد القادر شیعاً للہ او ورسرہ ورسرہ دا خلق د بزرگانو تصویر ونہ مخامخ پہ دیوالونو زور ندوی او تعظیم ئی کوی او وائی چہ ٲمونہ طریقتہ د نور و طریقو نہ پہ جدا طرز دہ. نو جناب تاسو پہ مسئلو کنبی د ٲول پاکستان ماوی و ملجاء یئ نو ددی مسئلو حل سرہ د حوالو نہ اولیکی؟

المستفتی قاضی فیض الرحمان سیاه بدر کنی علاقہ دو گدرہ دیر بالا ۲۹ ربیع الاول ۱۳۹۰ھ

الجواب: کہ دا الفاظ د حاضر ناظر عقیدہ یا د تسلط غیبی پہ عقیدہ سرہ وائی نو مشرکان او کافران دی.

لما فی البزازیہ من قال ارواح المشائخ حاضرة یکفر (۳) انتھی. و صرح ابن قیم فی مدارج السالکین ان العبادة هی عبارة عن التسلط الغیبی علماً و قدرۃ و صرح اہل الفقہاء و المتکلمون باختصاص علم الغیب باللہ تعالیٰ (فلیراجع الی الخانیہ باب النکاح و المسامرہ) (۴) او پیغمبر علیہ السلام پہ تصویر سازی باندی لعنت و ئیلی دی او فرمائیلی دی چہ کوم

(۱) (صحیح البخاری ص ۱۲ جلد ۱ باب سوال جبرئیل النبی ﷺ عن الایمان والا سلام والاحسان)
(۲) قال ابن عابدین (البدعة) قد تكون واجبة کنصب الادلة للرد علی اهل الفرق الضالة وتعلم النحو المفہم للکتاب والسنة ومنذوبة کاحداث نحو رباط و مدرسة و کل احسان لم یکن فی الصدر الاول الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۱۳ جلد ۱ مطلب البدعة خمسة اقسام)

(۳) (فتاویٰ بزازیہ علی ہامش الہندیہ ص ۳۲۶ جلد ۶ کتاب الفاظ تکرر اسلام او کفر او خطاء) و ایضا قال ابن نجیم من قال ارواح المشائخ حاضرة تعلم یکفر. (بحر الرائق ص ۱۲۳ جلد ۵ باب احکام المرتدین) (بقیہ حاشیہ پہ الاذکار ص ۱۲۳)

ٲائی کنبی د جاندار تصویر ونہ وی ہلتہ د رحمت فریبستی نہ ٲی قال رسول اللہ ﷺ لا تدخل الملئکة بیتاً فیہ کلب ولا تصاویر. (متفق علیہ) وقال اشد الناس عذاباً عند اللہ المصورون (متفق علیہ) (۱)

او پہ دی صورت کنبی خو خاص طور سرہ دبت پرستی سختہ خطرہ موجودہ دہ. نو د داسی پیرانو نہ ہر مسلمان دیارہ ٲان تہ ساتل ضروری دی فقط

مستوراتو د پارہ زیارۃ القبور او قرآن او علم باندی پیرتہ فضیلت و رکول

سوال: (۱) د فتنو پہ دی زمانہ کنبی د زنانو دیارہ قبرستان تہ او دا ولیائی کرامو مزارونو تہ تلل ٲنگہ دی؟ او حال دادی چہ قدم پہ قدم باندی نو ی نو ی فتنی د ایمان د لوٲ کولو پہ تلاش کنبی دی (۲) کہ ٲوک داسی او وائی چہ ٲما د پارہ د قرآن نہ ٲما پیر صاحب غورہ دی، نو ددی ٲہ حکم دی؟

المستفتی: جمعہ گل محلہ کرشن پورہ پشاور شہر..... ۱۸۵۱۹۷۰

الجواب: پہ اصل مذهب کنبی زیارۃ القبور د سرو او زنانو دیارہ یو شان جائز دی. لعموم الحدیث الا ان زور وھا (۲) لیکن مفتی بہ قول دادی چہ د فتنو د وجہ نہ د زنانو لہ اجازت ورنکری شی لکہ چہ د جمعی د مونٲ دیارہ ورتہ جمات تہ د تلو اجازت نشی و رکولی (۳) (۲، ۳) دا سړی د جہالت د وجہ نہ پہ غلو کنبی مبتلا دی. دہ دیارہ توبہ ضروری دہ. (۴) فقط

بقیہ حاشیہ (۴) رجل تزوج امرأة بشهادة اللہ ورسولہ کان باطلا لقولہ ﷺ لا نکاح الا بشہود وکل نکاح یكون بشهادة اللہ وبعضہم جعلوا ذلک کفراً لانه یعتقد ان الرسول ﷺ یعلم الغیب وھو کفر. (فتاویٰ قاضیخان علی ہامش الہندیہ ص ۳۳۲ جلد ۱ فصل فی شرائط النکاح)

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۸۵ جلد ۲ باب التصاویر)

(۲) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۵۲ جلد ۱ باب زیارۃ القبور)

(۳) قال العلامة ابن عابدین (قوله ولو للنساء) وقيل تحرم علیہن والاصح ان الرخصة ثابتة لهن بحر وجزم فی شرح المنیۃ بالکراہۃ لما مر فی اتباعہن الجنائزۃ وقال الخیر الرملی ان کان ذلک لتجديد الحزن والبکاء والتذب علی ماجرت بہ عادتہن فلا تجوز وعلیہ حمل حلیث لعن اللہ زائرات القبور وان کان للاعتبار والترحم من غیر بکاء والتبرک بزیارۃ قبور الصالحین فلا بأس اذا کن شواب کحضور الجماعة فی المساجد وھو توفیق حسن.

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۶۵ جلد ۱ مطلب فی زیارۃ القبور)

(۴) قال اللہ تعالیٰ ولا تزر وازرة وزر اخرى. (پارہ: ۲۳ سورة الزمر آیت: ۸)

پہ کافرانو کنبی اولیاء اللہ نشی کیدی

سوال: یو سړې وائي چه په کافرانو کنبی هم اولیاء اللہ وي او د مولانا روم د مثنوي حواله ورکوي. آیا دا عقیده ساتل صحیح دي؟ بینوا تو جروا.

المستفتي: میان احسان الله واک اسماعیل خیل نوشهره پشاور ۳۰ جولای ۱۹۷۳

الجواب: په کافرانو کنبی اولیاء الله نشی کیدلې. لان الولي هو المؤمن المتقي (۱) قال الله تعالى الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا یجزنون (۲) الذین امنوا او کانوا یتقون. (۳) په کافرانو کنبی صاحب توجه، صاحب تصرف او صاحب نسبت کیدیشي لیکن د ایمان نه کیدو په وجه باندې دهغوي ټول عملونه عبث او باطل دي. (۴) وهو الموفق

د کامل مرشد نه بیعت کول په قرآن او حدیث

او د امت د نیکانو په تعامل سره ثابت دي

سوال: د کامل مرشد نه بیعت کول جائز دي که نه؟

المستفتي: اراکین دارالعلوم بحرین سوات..... ۲۱ رجب ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د ارشاد او سلوک بیعت کول جائز دي په قرآن او حدیث کنبی ذکر دي او د امت صالحانو خلقو په دي عمل کړي دي. (۵) وهو الموفق.

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری الولی هو العارف بالله وصفاته بقدر ما یمکن له المواظب علی الطاعات المجتنب عن السيئات المعرض عن الانهماک فی اللذات والشهوات والغفلات واللّهوات.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۷۹ خوارق العادات والکرامات للاولیاء حق)

﴿۲﴾ (پاره: ۱۱ سورة یونس آیت: ۶۲) ﴿۳﴾ (پاره: ۱۱ سورة یونس آیت: ۶۳)

﴿۴﴾ قال الملا علی قاری واما التي تكون ای الخوارق للعادة التي تو جد لاعادته..... مثل ابليس..... وفرعون..... والدجال ای حیث وردانه يقتل شخصاً ويحييه مما روى فی الاخبار..... فلا نسميها ای تلك الخوارق ايات ای معجزات لانها مختصة بالانبياء عليهم السلام ولا کرامات ای اختصاصها بالاصفياء ولكن نسميها قضاء حاجات لهم..... لان الله تعالى يقضي حاجات اعدائه استلزاماً ای مکراً بهم فی الدنيا وعقوبة لهم فی العقب..... ویز داخون عصياناً ای ان کتو افجاراً او کفراً ای ان کانوا کفاراً..... وذلك کله جائز ای وقوعه من الله او ثابت نقلاً وممكن ای عقلاً كما فی قضية ابليس ودعوته بقوله انظرني ای يوم یعثون واجابته بقوله سبحانه فانک من المنظرين ای يوم وقت المعلوم الخ.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۸۱ ما یظهر من الخوارق علی ایدی بعض الکفرة والفساق)

﴿۵﴾ قال الامام ولی الله السهلی. قال الله تعالى ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله. ید الله فوق ایدیهم فمن نکت فانما ینکت علی نفسه ومن اوفی بما عهد علیه الله فسیؤتیة اجرا عظیماً.

واستفاض عن رسول الله ﷺ ان الناس کانوا یبایعونه تارة علی الهجرة والجهاد وتارة علی اقامة ارکان الاسلام علی الثبات والقرار فی معركة الکفار وتارة علی التمسک بالسنة والاجتناب (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د رسمی پیر رسمی طریقې او دي پیر نه بیعت کول

سوال: محترم المقام جناب مفتي محمد فرید صاحب مفتي اعظم دارالعلوم حقانیہ اکوړه خټک. عرض دادې چه دلته یو پیر صاحب دي خلقو ته وظیفې ورکوي او وائي چه د ذکر په مینځ کنبی په نفی او اثبات کنبی د خپل پیر تصور کوي یعنی د لا اله، نه مخکنبی او لا الله، نه مخکنبی. آیا دا تصور جائز دي. په تراویح کنبی د اولنئ تسبیح نه پس دا پیر صاحب بنی طرفته متوجې شي او مرحبا مرحبا یا شهر رمضان یا شهر غفران، وغيره الفاظ وائي آیا دا طریقہ د فقهي په کتابونو کنبی شته؟ دا پیر تهجد، اشراق، او د ظهر، عصر او عشاء نه مخکنبی خلور سنت وغيره او نقل مونځ نه کوي. د دي پیر د لاسونو وینځلو لوخي جدا دي نو رخلق پکنبی ورسره نه شي شریکیدلې. او مریدان د مصافحي په وخت کنبی لاسونه بنسکلول کوي او ټیټیدل هم کوي او پیر صاحب خلق نه منع کوي بلکه پیر صاحب ورته جائز وائي دارنگې پیر صاحب دواړه وختونو کنبی د غوښې خوراک عادت دي نو آیا دي پیر نه بیعت کول جائز دي یا نه؟

المستفتي: مولوي محمد تمر الدین لاجي کرم ایجنسي..... ۳۰ شوال ۱۳۸۹ هـ

الجواب: وعلیکم السلام نه پس دي واضحه وي چه دا رسمي پیر دي او جاهل هم دي دده نه بیعت نه کول ضروري دي او د بیعت شو وکسانو دپاره اجازت دي چه د بل متبع سنت پیر نه بیعت او کړي. (۱) فقط

(بقیه حاشیه) عن البدعة والحرص علی الطاعات كما صح انه عليه السلام بايع نسوة من الانصار علی ان لا ینحن. وروی ابن ماجة انه بايع ناساً من فقراء المهاجرين علی ان لا یسئل الناس شیئاً فکان احدهم یسقط سوطه لینزل عن فرسه فیأخذ به ولا یسئل احداً و مما لا شک فيه ولا شبهة انه اذا ثبت عن رسول الله ﷺ فعل علی سبیل العبادة والاهتمام بشانه فانه لا ینزل عن كونه سنة فی الدین.

(القول الجمیل فی بیان سواء السبیل ص ۱۳ الفصل الاول)

﴿۱﴾ قال العلامة علی قاری رحمة الله علیه الولی هو العارف بالله وصفاته بقدر ما یمکن له المواظب علی الطاعات المجتنب عن السيئات المعرض عن الانهماک فی اللذات والشهوات والغفلات واللّهوات.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۷۹ الکرامات للاولیاء حق)

واللی ابن القيم الجوزية فاولیاء الرحمن هم المخلصون لربهم المحکمون لرسوله فی الحرم والحل الذین یخالفون غیره لسنته لا یخالفون سنته لغيرها فلا یتدعون ولا یدعون الی بدعة ولا یتحیزون الی فئة غیر الله ورسوله واصحابه ولا یتخذون دینهم لهوا ولعباً ولا یتحیون سماع الشیطان علی سماع القرآن الخ. (کتاب الروح ص ۳۲ الفرق بین اولیاء الرحمن واولیاء الشیطان)

د طریقہ مراقبہ اور ذکر و اذکار ثبوت او توسل بالصالحین

سوال: (۱) د طریقہ د سلسلو بزرگان چہ کومہ مراقبہ او ذکر کوی او بنائی د صحیح حدیثونو او صحابہ کرامو او تابعینونو نہ ددی وجود ثابت نہ ددی نو بیا دا خنکہ جائز کیدی شی حضرت مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ پہ یو مکتوب کسبی لیکلی دی چہ خمونہ پہ نزد باندی نہ یو بدعت سئیه دی او نہ حسنه دی او د تاریخ نہ دامعلومیری بلکه پخپله د حضرت د تضانیفونو معلومیری چہ هغه ددی موجود دی نو آیا دا بدعات نه دي؟ د قرآن او حدیث په رنرا کسب جواب را کړئ. (۲) د اذکار او مراقبو دپاره چہ کوم لطائف سبعة متعین کړي شوي دي ددی وجود د کوم حائې نه ثابت دي؟ خواجه باقی بالله، حضرت مجدد صاحب، شاه ولي الله، او د هغوي ټول خاندان (رحمهم الله) او ددی مرتبی نور حضرات هم ددی قائل دي او حال دادي چہ وجود ئي ثابت نه دي. (۳) دغه شان دعا کول، اي الله د فلانکي بزرگ په طفیل او توسل سره خما فلانکي کار او کړي که ددی ثبوت د صحابه کرامو نه نقل شوو دعاگانو نه وي نوراکړئ او دغه شان د قرآن او حدیث نه هم جواب را کړئ.

المستفتي: نامعلوم.....

الجواب: (۱) الف. احسان په هر مسلمان باندې ضروري ده چہ د هغې تفسیر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم په الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن تراه فانه يراک (۱) ارشاد فرمائیلي دي. او دا مرتبه ذکر و فکر سره حاصلیری نو د دین بزرگانو چہ کوم اذکار او مراقبات منتخب کړي دي. د تجربې په بنا باندې یا د کشف په بنا باندې یا د ایمان د فراست په بنا باندې (۲) نو په حقیقت کسبی دا د مشق او ریاضت په طور سره منتخب شوي دي او دا په مبادي او معالجاتو کسبی داخل دي چہ هغې ته بدعت نه وئيلي کیږي. لکه چہ د صیغو او ترکیبونو مشق کول وغیره دي. (صرح به الشاطبي)

(۱) صحیح البخاری ص ۱۲ جلد ۱ باب سوال جبریل النبی صلی اللہ علیہ وسلم عن الايمان والاسلام والاحسان الخ (۲) قال الملا علی قاری ان کشف العلم بالامور الکوئیه..... ثم اعلم انه قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله ثم قرء قوله تعالى ان في ذلك لآيات للمتوسمين ای المتفرسين رواه الترمذی من رواية ابی سعيد الخدري رضی الله عنه ومما ينبغي التنبه عليه هنا ان الفراسة ثلاثة انواع فراسة ایمانية وسببها نور یقلذه الله تعالى فی قلب عبده وحقیقتها انها خاطر یهجم علی القلب ویثب علیه کوثوب الاسد علی الفریسة ومنها اشتقاقها وهذه القراسة علی حسب قوة الايمان فمن كان اقوی ایمانا فهو احدث فراسه قال ابو سليمان الدارانی الفراسة مکاشفة النفس و معاينة الغیب وهي من مقامات الايمان انتهى الخ. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۸۰ ما یظهر من الخوارق علی ایدی بعض الکفرة)

شکه دا په معالجت یا دوخت په مصلحت سره تعبیر کول صحیح دي. (ب) واضحه دي وی چہ په مقتضاء د حدیث، انا عند ظن عبدي بي، باندې صوفیائي کرام ریاضت او ذکر و فکر (مراقبې) سره د الله تعالی نه دخپل حسن ظن په بناء باندې واقعات معلوموي، چہ دا په چا باندې حجت خونه شی کیدی، لیکن په دي کسبی فوائد موجود دی د اطمینان په مثل، (۲) (۲) په ریاضت، فراست او کشف سره خو ددی په عدم جواز باندې هیڅ دلیل نشته او په جواز ئي ډیر روایتونه موجود دي. د دیو بند ټوا اکابرین ددی په جواز باندې قائل دي. ومن دلائل جوازه کان ابوهما صالحا (۴) الآية. وقوله تعالى الحقنا بهم ذریتهم. (۵) و حدیث اسالک بمحمد نیک و حدیث بحق السائلین علیک و حدیث السؤال بصعاليك المهاجرين. (۶) فقط

د صوفیاء کرامو د چلې ویتلو په جواز کسبی هیڅ شک شته

سوال: علمائي دین او مفتیان د شرع متین دي مسئلې باره کسبی خه فرمائي چہ بعضي مشائخ خلویینست ورځي چله او باسي نو آیا دا چله ویستل جائز دي او ددی خه ثبوت شته دي؟

المستفتي: رحمت کریم قادریه غفوریه جنیدیه چشتیه نظامیه نوشهره ۱۹۲۹/۲/۱۹

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم يقول الله تعالى انا عند ظن عبدي بي وانا معه اذا ذكرني فان ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي الخ متفق عليه. (مشکواة المصابيح ص ۹۶ جلد ۱ باب ذکر الله عزوجل والقرب اليه) (۲) قال الامام ولي الله الدهلوی و اما کشف الوقائع المستقلة فطريقه ان يفرغ نفسه عن كل شی الا انتظار معرفة هذه الواقعة فاذا انقطع عنه كل حديث و كان الانتظار كطلب الماء للعطشان جعل يربوا بنفسه زماناً بعد زمان الى الملاء الاعلى او السافل بقدر استعداده و يتجرد اليهم فانه عن قريب ينكشف عليه الامر بهتف هاتف او روية واقعة في البقطة او رؤيا في المنام. (القول الجميل للشاه ولي الله ص ۹۸ طريق کشف الوقائع المستقلة) (۳) قال الملا علی قاری ان کشف العلم بالامور الکوئیه..... ثم اعلم انه قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله ثم قرء قوله تعالى ان في ذلك لآيات للمتوسمين ای المتفرسين رواه الترمذی من رواية ابی سعيد الخدري رضی الله عنه ومما ينبغي التنبه عليه هنا ان الفراسة ثلاثة انواع فراسة ایمانية وسببها نور یقلذه الله تعالى فی قلب عبده وحقیقتها انها خاطر یهجم علی القلب ویثب علیه کوثوب الاسد علی الفریسة ومنها اشتقاقها وهذه القراسة علی حسب قوة الايمان فمن كان اقوی ایمانا فهو احدث فراسه قال ابو سليمان الدارانی الفراسة مکاشفة النفس و معاينة الغیب وهي من مقامات الايمان انتهى الخ. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۸۰ ما یظهر من الخوارق علی ایدی بعض الکفرة) (۴) (پاره: ۱۶ سورة كهف آیت: ۸۲) (۵) (پاره: ۲۷ سورة الطور آیت: ۲۱) (۶) اللهم انی اسئلك واتوجه اليک بنبينا محمد صلی اللہ علیہ وسلم الخ الحديث رواه الطبرانی صغير وكبير واليهيقي وحديث ان النبي صلی اللہ علیہ وسلم كان يستفتح بصعاليك المهاجرين رواه صاحب شرح السنة في شرح السنة وقال الملا علی قاری في شرح فقه الاکبر قلت قدورد ايضاً اللهم انی اسئلك بحق السائلين عليك وبحق ممشاي اليك الخ. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۳۲ دعاء الکافر غير مستجاب)

الجواب: کہ د چلی ویستلو نہ مقصد پہ خلوت کنبی عبادت وی (۱) اودا مقصد وی چہ خلویست ورخی پر لہ پسی کوم عبادت او کری شی نو هغه زره کنبی بنہ کینی او دا چله د طبیاتو د تحریم عملی نہ ہم خالی وی نو ددی پہ جواز کنبی ہیخ شک شبہ نشته.

قال الله تعالى لا تحرموا طيبات ما احل الله لكم (۲). ونظيره الخلاء في غار حراء (۳) واعتكاف موسى عليه السلام اربعين ليلة المروى بلا تكبير (۴) وقال عليه الصلاة والسلام من صلى لله اربعين يوما في جماعة يترك التكبير الاولى كتب له براءتان براءة من النار وبراءة من النفاق. (۵) نقط

د اسم ذات د ذکر په وخت کنبی د شیخ تصور

سوال: که یو سړی خپل شیخ حاضر او ناظر خو نه گنری لیکن د اسم ذات د ذکر کولو په وخت کنبی ئې خپل ځان سره ناست تصور کوي نو آیا په دې کنبی څه شرعي موانع شته؟ او د لږ وخت د پاره د شیخ تصور کولو سره د اسم ذات ذکر کول جائز دي؟

المستفتي: محمد یعقوب خان اندرون فتح پوري دروازه مظفر گړه

الجواب: د شیخ تصور جائز دي خو چه د علاج په طور سره وی (۲) او د ثواب په طریقې سره نه وی.

(۱) قال الملا علی قاری و فراسة ریاضیه وهی التي تحصل بالجوع والسهر والتخلی فان النفس اذا تجردت عن العوائق والعلائق بالخلایق صار لها من الفراسة والكشف بحسب تجردها.

(شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۸۰ ما يظهر من الخوارق علی ایدی بعض الکفرة)

(۲) (ب: ۷ سورة المائدة رکوع: ۲ آیت: ۸۷)

(۳) عن عائشة ام المؤمنین رضی الله عنها انها قالت اول ما بدئ به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصالحة في النوم فكان لا يرى رؤيا الا جاءت مثل فلق الصبح ثم حجب اليه الخلاء وكان يخلو بغار حراء الخ. (صحيح البخاری ص ۲ جلد ۱ باب كيف كان بدؤ الوحي الى رسول الله ﷺ)

(۴) قال الله تعالى واذ وعدنا موسى اربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده واتم ظلمون (پاره: ۱ سورة البقرة آیت: ۵۱)

(۵) (ترمذی ص ۳۳ جلد ۱ باب في فضل التكبير الاولى ابواب الصلوة)

(۶) قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني النقشبندی الحنفی، الرابطة وهی طريقة مستقلة للوصول وعبارة عن ربط القلب بالشيخ الواصل الى مقام المشاهدة المتحقق بالصفات الذاتية وحفظ صورته في الخيال ولو بغيبته فرويته بمقتضى الذين اذا رآه ذكر الله تحصل بها الفائدة كما تحصل من الذكر بموجب هم جلساء الله تعالى ولا يخفى ماورد من الاحاديث في الحث على المجلس الصالح والشيخ كما لميزاب ينزل الفيض من بحر المحيط الى قلب المريد المرابط وان وجد الفتور في الرابطة يحفظ صورة شيخه في خياله بموجب المرء مع من احب فيحفظ الصورة يتحقق ويتصف المريد باوصاف الشيخ واحواله التي له الخ. (كتاب البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۳۲ فصل في طرق الوصول)

د پیری مریدی اثبات او د وظیفو مقدار

سوال: پیری مریدی د کوم آیت یا حدیث نبوی نه ثابت دي؟ اود وظیفو د مقدار څه ثبوت دي؟

المستفتي: دارالعلوم هاشمیه جم رود قمبر آباد باره پشاور ۱۹ ذی قعدہ ۱۴۰۳ هـ

جواب: قد ثبت هذه البيعة بقوله تعالى يا ايها النبي اذا جاءك المؤمنات يبائعنك الآية (۱). وبقوله عليه السلام بايعوني على ان لا تشركوا الخ (۲) واصل التصوف حديث ان تعبد الله كانك تراه (۳). وتعين العدد لتطيب خاطر المريد ولتعرف تأثيره بالتجربة وليس هو امراً لازماً ونظيره مقدار الدواء واجزاءه (۴) فافهم

د نامحرم پیر نه بنخي د پاره پرده کول ضروري دي

سوال: آیا د یوې زنانه د پاره د خپل پیر صاحب نه پرده کول ضروري دي؟

المستفتي: سيف الدين ايم اي سرائي نورنگ بنو..... ۱۹۹۷ء

الجواب: پیر چه نامحرم وی نو دهغه نه پرده کول ضروري دي (۵) وهو الموفق

(۱) (پاره: ۲۸ سورة الممتحنة آیت: ۱۲)

(۲) عن عبادة بن الصامت رضی الله عنه ان رسول الله ﷺ قال وحوله عصاة من اصحابه بايعوني على ان لا تشركوا بالله شيئا ولا تسرقوا ولا تزنوا فبايعناه على ذلك. (صحيح البخاری ص ۷ جلد ۱ باب علامة الايمان حب الانصار)

(۳) (صحيح البخاری ص ۱۲ جلد ۱ باب سوال جبريل النبي ﷺ عن الايمان والاسلام والاحسان الخ)

(۴) يدل عليه ما قال العلامة الوسی في الكلام على النسخ وحقيقته فقال وذلك يختلف باختلاف الاعصار والاشخاص كاللواء الذي تعالج به الادواء فان النافع في عصر قد يضر في غيره.

(تفسير روح المعاني ص ۵۵۶ جلد ۱ سورة البقرة آیت: ۱۰۶)

(۵) قال الله تعالى وقل للمؤمنات يغضضن من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبيلن زينتهن الا ماظهر منها وليضربن بخمرهن على جيوبهن ولا يبدین زینتهن الا لبعولتهن او ءاباءهن او ءاباء بعولتهن او ابناهن او بناتهن او اخوانهن او بنی اخواتهن او بنی اخوتهن او نساتهن او ما ملکت ایمانهن او التابعین غیر اولى الاربعة من الرجال او الطفل الذین لم یظهروا علی عورت النساء الخ (سورة النور پاره: ۱۸ آیت: ۳۱)

قال المجدد الف ثاني المحبوب الصمداني رحمة الله عليه مجيبا لمن سأل له عن طريق التعليم للنساء ان كانت المرأة محرما فاي مانع والا فتجلس وراء الحجاب وتأخذ الطريقة. (البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۴۰ فصل في بيان ما يتعلق بالاخذ والشروع)

د بل چا مرید کولو د پاره خلافت او اجازت

شرط نه دي البته د برکت باعث دي

سوال: آیا د یو سړي د خپل پیر د اجازت او خلافت نه بغیر د خلقو مرید کول جائز دي یا نه؟

المستفتي: محمد اشرف عاطف تلمبه ملتان..... ۲۳ ذی قعدة ۱۳۹۲ هـ

الجواب: د چا د مرید کولو د صحیح والي د پاره اجازت او خلافت شرط نه دي البته د برکت حاصلولو د پاره خلافت او اجازت شرط دي او د اهمیت د پاره خپل ظن کافي نه دي بلکه د اهل فن اعتماد حاصلول ضروري دي. وهو الموفق

په یوه سلسله کښي د بل مرشد نه بیعت کول برابره

خبره ده چه د مرگ نه مخکښي وي او که پس وي

سوال: (۱) یو سړي د مثال په طور سلسله قادريه کښي د بل مرشد سره بیعت کولې شي که نه؟ مرشد په ژوند کښي هم ددې سلسله قادريه د بل مرشد سره بیعت کولې شي که نه؟ (۲) آیا د اولني مرشد د وفات نه پس دویم مرشد سره بیعت کولې شي؟ او که په دویمي سلسلې کښي وي نو بیا به څه حکم وي؟ (۳) د بعضي حضراتو خیال دي چه د طریقت نه بغیر ولایت نه حاصلیږي. آیا واقعي د ولایت د پاره بیعت شرط دي؟

المستفتي: حافظ نور الهادي محب باندې مردان..... ۲ ذی الحجه ۱۴۰۵

الجواب: (۱) جائز دي (۲) کما فی تنقیح الفتاوی الحامدية (۲) د صالحینو تعامل په دویم ځایي کښي بیعت کولو باندې شته دي برابر خبره ده که دې سلسلې کښي وي یا بله کښي وي البته په یو وخت باندې د مختلفو سلسلو د اورادو مشق کول د بدن او د ماغود صحت د پاره مضر دي. (۳) بیعت مستحب امر

﴿۱﴾ قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني النخشي عن الرازي رحمة الله عليه ولا يخفى ان من تصدر للمشیخة من غير اذن لما يفسده اكثر مما يصلحه وعليه اثم قاطع الطريق فانه بمعزل عن رتبة المریدین الصادقین فضلا عن المشايخ العارفين الخ. (كتاب البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۳۵ باب في بيان المشیخة)

﴿۲﴾ قال الشيخ محمد بن عبد الله الخالدي النخشي الحنفي وجوزوا التعدد بل في حياة الشيخ الاول افرأى الطالب رشده في موضع آخر يجوز له من غير انكار لشيخه الاول ان يذهب اليه وياخذ عليه ويتخذ له شيئا ثانياً. (البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۳۰ باب في بيان المشیخة)

وقال الامام ولي الله الدهلوي فاعلم ان تكرار البيعة من رسول الله ﷺ ماثور وكذا لك عن الصوفية اما من الشخصين فان كان بظهور خلل في من بايعه فلا بأس وكذا لك بعد موته او غيبته المنقطعة واما بلا عذر فانه يشبه المتلاعب ويذهب بالبركة ويصرف قلوب الشيوخ عن تعهده. (القول الجميل ص ۲۹ حكمت تكرار بيعة)

دي (۱) البته د ولایت د حصول د پاره چه خومره ذریعې دي په هغې کښي شاهراه او کامیاب ذریعه هم دا ده. (۲) وهو الموفق

په بیعت کښي د پیغمبر ﷺ سره ملاؤول اود شیخ طریقت د پیژندگلو معیار

سوال: یو صاحب د تصوف او سلوک په موضوع باندې کتاب لیکلې دي او د شیخ طریقت متعلق د پیژندگلو په ذکر کښي ئې فرمائیلي دي چه د تصوف او سلوک منزلونو سر کولو د پاره، د (فنا فی الرسول) مراقبه د بنیاد حیثیت لري او کوم شیخ چه دومره نشي کولې هغه یقیناً د شیخ طریقت کیدلو په اعتبار سره ناقص دي، (دلائل السلوک ص ۲۷، ۲۲)، د خپل بیعت د طریقې متعلق فرمائي چه ددې ناچیز طریقې هم داده چه چرته م هم اول په خپل لاس باندې بیعت نه دي اخستلي صرف تعلیم ورکوم او اولني منزلونه سر کړم په دربار نبوي ﷺ کښي رسیدو سره د حضور ﷺ په لاس مبارک باندې بیعت کوي او که څوک دعوی کونکې دربار نبوت ته رسیدل نه شي کولې بیا بیعت کوي. نو هغه د هو که باز دي، تپوس به ترې کیږي بس ښه پوهه شی چه د کامل او ناقص دغه پیژندگلو ده. (دلائل السلوک ص ۲۷، ۲۲) اوس سوال دادي چه آیا واقعي شیخ طریقت د پاره د مرید بیعت کول او د پیغمبر ﷺ په لاس مبارک باندې کول دا دهغه د کامل کیدو ښه ده. گنډي نو (العیاذ بالله) داسې پیر د هو که باز دي نیولې کیږي به، او ناقص دي. آیا دا تصوف په کتاب او سنت باندې مبنی دي او په دې عقائدو او نظریاتو کښي د کتاب مصنف خپل ځان سلسله عالیه دیو بندي سره منسلک کوي، نو آیا د عقیدې په دې انتساب کښي هغه صحیح دي؟

المستفتي: محمد الطاف رباني دیوبندي خطیب جامع مسجد راوی رود لاهور ۱۰ جمادي الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دي مؤلف چه د ارشاد او دعوت د پاره کوم شرط مقرر کړي دي هغه د ځان نه جوړ کړي شوي دي او بدعت دي دا اشتراط نه د قرآن او حدیث نه معلوم دي او نه د اجتماع او قیاس نه او نه صوفیائي عظامو دا شرط لگولې دي اودا

﴿۱﴾ قال الامام ولي الله الدهلوي فاعلم ان البيعة سنة وليست بواجبة لان الناس بايعوا النبي ﷺ و تقرّبوا بها الى الله تعالى ولم يدل دليل على تلييم تاركها ولم ينكر احد من الامة على انها ليست بواجبة. (القول الجميل ص ۱۹ الفصل الثاني)

﴿۲﴾ قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني عن الشيخ عبد الوهاب الشعراني قدس الله سره قال ولا شك ان علاج امراض الباطن من حب الدنيا والكبر والعجب والرياء والحقد والحسد والغل والنفاق كله واجب كما تشهد له الاحاديث الواردة في تحريم هذه الامور والتوعد بالعقاب عليها فعلم ان كل من لم يتخذ له شيئا يرشده الى الخروج عن هذه الصفات فهو عاص لله تعالى ورسوله ﷺ لانه لا يهتدي لطريق العلاج بغير شيخ ولو حفظ الف كتاب في العلم الخ. (كتاب البهجة السنية في اداب الطريقة العلية النقشبندية ص ۳ مقدمه)

مدعی په خپل کلام کښې متناقض هم دې ده په کتاب کښې د کشف ډیر مډمت بیان کړې او د هغې نه پس ئې دا خاص قسم کشف د کمال او ارشاد مدار گرځولې دې. حقیقت دادې چه دا مدعی خدائی والا نه دې. کښې نو په فناء او ترک دعوی سره به بنائسته وی. وهو الموفق

د طریقت د مقاصدونه چه بی خبره پیروي د هغه نه لرې کیدل پکار دی

سوال: یو سړې خپل ځان ته اهل الله وائی. ذکر کولو وخت کښې وائی چه ماته بیت الله په نظر راځي مسجد نبوي په نظر راځي حضور ﷺ په نظر راځي دا سړې خلق هم بیعت کوي او وائی چه تاسو ټول د حضور ﷺ مریدان شولې او داهم وائی چه څه دخپل مرید شپږو میاشتو کښې دننه د پیغمبر ﷺ سره ملاقات کوم او نه منونکو ته بدې ردې وائی نو دداسې سړي څه حکم دې؟
المستفتي: خادم مسجد شاه فیصل ډیره اسماعیل خان ۱۲۴۰ صفر ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا سړې اهل الله نه دې. داسې د بیعت او طریقت د مقاصدو (۱) نه ډیر لرې دې. د حق طلب کونکو دپاره دده نه ځان ساتل ضروري دي وهو الموفق

د مرشد دوفات کیدلو د وجې نه د بل مرشد نه

بیعت کول اود تعویذاتو او عملیاتو کولو حکم

سوال: (۱) که یو سړې د چا سره بیعت کړې وي بیا هغه مرشد وفات شي نو آیا هغه دبل مرشد نه بیعت کولې شي چه دده تکمیل اوش؟ (۲) حزب البحر لوستل او د تعویذاتو او عملیاتو څه حکم دې؟

المستفتي: نامعلوم... ۲ ربيع الاول ۱۴۰۲

الجواب: (۱) د صالحینو په نزد دامعروف دي چه هغوي د شیخ د وفات نه پس د

﴿۱﴾ قال فوث الاسلام والمسلمين شاه غلام علي عبد الله المجددي پوشیده نیست که طریقه (علیه نقشبندیه) عبارت است از دوام توبه و طلب و تمیز آفاض و اعتدال در نوافل عبادات و توسط در ترک ما لوقات و تعمیر اوقات باوراد و از کار که بحدیث صحیح ثابت شده اند درین طریقه مقامات سلوک از توبه تا مقام رضا با جمال معمول است و حاصل آن دوام حضور بذات الہی و انجذاب جی روحی و ذوق و شوق و محبت قلبی است و استغراق در مشهود خود موافق حدیث شریف (الاحسان ان تعبد الله کأنک تراه) وصف حال این طریقه است. (مقامات مظهری ص ۵ فصل اول در ذکر طریقه نقشبندیه مجددیه)

بل شیخ نه تکمیل کوي. (۱) (۲) د حزب البحر لوستل او تعویذونه او عملیات کول صحیح دي چه د ناجائز او شرکي کلماتو نه خالي وي. لحديث مسلم اعرضوا علي رقاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك (۲) و لحديث عبدالله بن عمرو بن العاص رواه ابو داؤد. (۳) وهو الموفق

د جذبي راتلو وجوهات او د توجه د اثر د لرې کولو علاج

سوال: ځمونږ کلي کښې یو سړي د یو پیر صاحب نه بیعت کړې دې او اوس نور خلق هم بیعت کوي د جمعی په شپه په هیئت اجتماعی سره ذکر کوي او د ذکر په وخت کښې په هغوي باندې جذبه راځي په جمات کښې دانگي ټوپونه وهي ددې څه حکم دې؟ او ددې اثر به څنگه ختم شي؟
المستفتي: ابو عاصم تجمل شاه مته مغل خیل پشاور ۲ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: جذبه راتلل حق دي (۴) لیکن د هغې د راتللو مختلف وجوهات دي (۱) د الوهیت د عظمت تجلی راتلل (۲) د توجه په وجه باندې د سینې تنگوالي راتلل (۳) په باطن کښې د شیطان د خول. نو دا جذباتي کیفیت خامخا کمال گنړل د تصوف نه د عاري کیدو دلیل دي

﴿۱﴾ قال الشيخ محمد بن عبد الله الخالدي النقشبندی وجوزوا التعدد بل في حياة الشيخ الاول اذا راي الطالب رشد في موضع آخر يجوز له من غير انكار لشيخه الاول ان يذهب اليه وياخذ عليه ويتخله شيخا ثانياً. (البهجة السنية في اداب الطريقة الخالدية النقشبندية ص ۳۰ باب المشيخة وادابها) وقال الامام الدهلوي ان تكرار البيعة اما من الشخصين فان كان بظهور خلل في من بايعه فلا بأس و كذلك بعد موته او غيبته المنقطعة. (القول الجميل ص ۲۹ تكرار البيعة)

﴿۲﴾ (مشكوة المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب والرقى)

﴿۳﴾ (ابوداؤد ص ۸۷ جلد ۲ كيف الرقى كتاب الطب)

﴿۴﴾ جذبه بذات خود حق ده خو دا مغلوبیت دي کمال نه دي البته کله کله د سهو او هیري پشان په کاملو خلقوهم راځي چه د بشریت شان ئې ظاهر شي لکه حضرت موسی علیه السلام چه د تجلی د عظمت په مشاهده کښې بې هوښه شوي وو. الله تعالی فرمائي. فلما تجلي ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا (الاعراف ۱۷۴) او دغه شان صحابه کرامو ته عذاب قبر مستخصر شو نو آواز ئې اوکړو. کما في صحيح البخاري ص ۱۸۴ جلد ۱ قام رسول الله ﷺ خطيباً فذكر فتنة القبر التي يفتن فيها المرء فلما ذكر ذلك ضج المسلمون ضجة. او دارنگه زرارہ بن اوفي چه په مونځ کښې فاذا نفرقي الناقور، تلاوت اوکړو، نو وفات شو. کما في الترمذي في باب من وصف صلاة النبي ﷺ بالليل قبل باب نزول الرب تبارك وتعالى الى السماء الدنيا كل ليلة. او فقهاء هم جذبي ته جائز وائی خو چه کله بې اختیاره وي. کما في الطحطاوی ص ۲۵۹ قبیل باب ما يفسد الصلاة. وفي مجمع الانهر عن التسهيل الوجد مراتب وبعضه يسلب الاختيار فلا وجه لمطلق الانكار وفي التتار خاتيه ما يدل على جوازه للمغلوب اللذي حر كته كحر كات المرتعش انتهى

د گوزن والا اندامونه بې اختیاره حرکت کوي لیکن ددې حرکاتو ورته علم وي بعضې سلفواو خلفو په دې جذب او وجدانکار کړې لکه علامه آلوسی د و تقشعر منه جلود الذين یخشون ربهم ثم تلین جلودهم وقلوبهم الي ذکر الله په تفسیر کښې د حضرت اسماء، ابن عمر، قتاده، ابن جبیر او ابن سیرین رضی الله عنہم نه انکار روایت کړې. روی عن عبدالله بن غروة بن الزبير قال قلت لجدي اسماء [بقية حاشیه په راروانه صفحه]

او د پوهه خلقو د بیعت نه د متنفره کولو ذریعه ده.

نوبت: په مجمعی کښې ناست کس چه کله، حسبنا الله ونعم الوکیل ولا حول ولا قوة الا بالله. او وائي نو دې سره د توجه اثر ختمیږي لکه د سوره کهف اول ایتونه لوستلو سره چه د دجال اثر ختم کیږي وهو الموفق

د بیعت شرعي حیثیت او د ډاکټر اسرار بیعت د سمع او طاعت

سوال: (۱) د بیعت شرعي حیثیت څه دي؟ ددې څو قسمونه دي؟ (۲) د صحیح مسلم په حدیث کښې چه وئیلې شوي دي چه کوم سړي د امیر د بیعت نه بغیر مر شو هغه د جاهلیت په مرگ مر شو، نو په مو حوده وخت کښې ددې وعید نه بیچ کیدلو دپاره څه لاره ده؟ (۳) ډاکټر اسرار احمد صاحب (تنظیم اسلامي والا) چه کوم د سمع او طاعت بیعت اخلي آیا د قرآن او حدیث په رنرا کښې ددې څه گنجائش شته؟

المستفتي: عبد القدوس هاشمي لاله رخ واه کینت. ۲۲ شوال ۱۴۰۵ هـ

الجواب: (۱) د قرآن او حدیث نه پنځه قسمه بیعت ثابت دي، بیعت علي الايمان، بیعت علي الجهاد، بیعت علي الخلافة، بیعت علي الهجرة او بیعت د ارشاد

[بقیه حاشیه] کیف کان یصنع اصحاب رسول الله ﷺ اذا قرءوا القرآن. قالت كانوا کما نعههم الله تسمع اعینهم وتقرع جلودهم. قلت فان ناسا ههنا اذا سمعوا ذلك تاخذهم غشیة قالت اعوذ بالله تعالی من الشیطان (ص ۲۵۹ جلد ۲۳) سورة الزمر مکتبه رشیدیة) او په صفحه ۲۶۰ جلد ۲۳ کښې فرمائي چه اسماء بنت عبد الله بن زبیر ته او وئیل لا تقعد معهم او هم په دغه صفحه د عبد الله بن عمر نه روایت کوي چه دده په خپته کښې شیطان داخل شي. قال ابن عمرو قد رءی ساقطاً من سمع القرآن فقال انا غشی الله تعالی ومانسقط هؤلاء یدخل الشیطان فی جوفهم. اود قتاده نه روایت کوي. انا هذا ذهاب العقول والغشيان فی اهل البدع وانا هو من الشیطان. او د ابن سیرین نه روایت کوي چه بیننا و بین هؤلاء اللذین یصرعون عند قراءة القرآن ان یجعل احدهم علی حائط باسطاً رجلیه ثم یقرء علیهم القرآن کله فان رمی بنفسه فهو صادق.

نو تحقیق دادي چه هغه وجد منکر دي چه په تکلف سره وي په قصد او اختیار سره وي او چل ول اودهوکه وي، د انبیاء علیهم السلام عقلونه قوي او حوصلې لوئي وي او دغه شان د صحبت په برکت سره د صحابه کرامو رضی الله عنهم حوصلې هم لويې او عقلونه مضبوط وو نو د تجلیاتو او برکاتو برداشت به ئې کولې شو او د صوفیا ئې کرامو حوصلې او عقلونه دومره لويې نه وي نو د تجلیاتو او برکاتو برداشت او هضم نشي کولې نو ځکه پرې وجد او جذب راځي نو ددې وجې نه علامي الوسي په روح المعاني صفحه ۲۶۰ جلد ۲۳ کښې فرمائي. ویقول مشائخهم ان ذلك لضعف القلوب عن تحمل الوارد وليس فاعلو ذلك في الكمال كالمصحابة اهل الصدر الاول في قوة التحمل فما هو الا دليل النقص. او قاضي ثناء الله پاني پتي به تفسیر مظهری جلد ۸ سورة الزمر کښې فرمائي

قلت وجه طریان هذه الحالة كثرة تنزول البركات والتجليات مع ضيق حوصلة الصوفي وضعف استعداداته انتهى. (والتفصيل فی السلسلة المبارکه للشيخ محمد فرید دامت برکاتهم) (از مرتب)

وهي في قوله تعالى يا ايها النبي اذا جاءك المؤمنات الاية (۱). وفي حديث عبادة وهي في الصامت، رواه البخاري وغيره (۲) او دا مروجہ بیعت و طریقت پنځم بن الصامت. (۲) په دې حدیث کښې دریم قسم مراد ددې د حق خلیفه مقرر کول قسم دي. (۳) په واجبات عامه (۳) کښې دي. (۳) کوم کس چه د دیندار و علماء په نزد په واجبات قابل نه وي او د صالحینو د صحبت او تربیت نه محروم وي باندې د اعتماد کول د اهل فن د مزاج مخالفت بلکه د دین تباهي ده. (۴) نو د هغه سره بیعت کول د اهل فن د مزاج مخالفت بلکه د دین تباهي ده. (۴) په طریقت کښې قوالي، ډول سرنا او موسیقی اوریدل نشته

سوال: بعضي خود نما پیران خپل ځانونه د چشتیه طریقي سره منسلک گنري او ددې دعوي باوجود قوالي او ډول سرنا والا مجلس مستحسن او د اجرا او ثواب کار گنري او کوم علماء کرام چه ددې خراب کار نه منکرین دي، په هغوي باندې سخت رد اعتراضونه کوي. نو آیا په یوه طریقه او شریعت کښې ددې قسم قوالی او ډول سرنا اوریدلو د جواز څه شرعي دلیل شته؟

المستفتي: محمد ثناء الله خان شب قدر چارسده. ۱۹۷۸ هـ

الجواب: د احادیثو او فقهې عبارتونو نه د ډول سرنا حرمت د رنرا ورځ پشان معلوم دي. البته امام غزالي رحمه الله وغيره په څو شرطونو سره د جواز طرفته میلان کړيدي، او هغه شرطونه، په دې قوالیانو کښې معدوم او مفقود دي، لهذا دي لره جائز گنړونکو باندې د کفر سخته خطره موجود ده. دا خلق د خپلو بد معاشو او عیاشو په وجې سره ددې بزرگانو په کلام سره پناه حاصلول غواړي،

(۱) (پاره: ۲۸ سورة الممتحنة آیت: ۱۲)

(۲) (صحیح البخاری ص ۷ جلد ۱ باب علامة الايمان حب الانصار)

(۳) قال الملا علی قاری مسئله نصب الامام فقد اجمعوا علی وجوب نصب الامام واما الخلاف فی انه یجب علی الله او علی الخلق بدلیل سمعی او عقلی فمذهب اهل السنة وعامة المعتزلة انه یجب علی الخلق سمعاً لقوله علیه الصلاة والسلام علی ما اخرجہ مسلم من حدیث ابن عمر رضی الله عنهما بلفظ من مات بغير امام مات میتة جاهلیة ولان الصحابة رضی الله عنهم جعلوا اهم المهمات نصب الامام حتی لدموه علی دفنه علیه الصلاة والسلام ولان المسلمین لا بد لهم من امام یقوم بتنفيذ احکامهم الخ. (شرح لکبر للقاری ص ۱۳۶ ومنها مسئله نصب الامام)

(۴) قال العلامة حصکفی وعند اهل الحقيقة الجمع بین العلم والعمل لقول الحسن البصري انما الفقيه المعروض عن الدنيا الزاهد فی الآخرة البصیر یعوب نفسه. قال ابن عابدین الزاهد فی الآخرة..... القول ومثله فی الاحیاء للامام الغزالي بزیادة حیث قال سأل فرقد السنجي الحسن عن شی فاجابه فقال ان الفقهاء یخالفونک فقال الحسن ثکلتک امک وهل رأیت فقیها بعینک انما الفقيه الزاهد فی الدنيا الراغب فی الآخرة البصیر بدینه المداوم علی عبادة ربه الورع الکاف عن اعراض المسلمین العقیف عن امرالهم الناصح لجماعتهم. (البر المختار مع رد المختار ص ۲۸ جلد ۱ مقدمه) وفي البهجة السنية قال الرازی رحمه الله تعالی ویجب علی الطالب الصادق فی بدايته ان لا یصحب اکثر مدعی المشیخة فی هذا العصر البتة الا بظهورا مرات الصدق بالهام من الله تعالی للطالب او بشهادة الصادقین من اهل الطريق لذلك الشیخ. (کتاب البهجة السنية ص ۳۴ باب فی بیان المشیخة)

لیکن فقہ حنفی ددی مستحل الرقص والغناء ته کافر وئیلی دے، (۱)

د بل پیر نه بیعت کول ممنوع نه دی

سوال: بنده دیو پیر نه بیعت کړیدی لیکن اوس په هغه کښې د سنتونه مخالف څه کارونه ښکاري نو آیا څه دهغه سره بیعت ختم کړم او بل ځای کښې بیعت کولې شم که نه؟

المستفتي: مولوی اختر زمان بنو ۱۸۱۱۰۱۶۱۹۷۸

الجواب: د فقها او صوفیاء په نزد باندې بل ځای کښې بیعت کول ممنوع نه دي. (۲) او خاصکر چه د شرعي عذر په وجې سره وي. کما فی تنقیح الفتاوی ص ۳۶۹ جلد ۲. وهو الموفق

د یو شاعر په اشعارو کښې خپل پیر د پاره شرکي اوصاف بیانول

سوال: که یو شاعر د خپل پیر د پاره شرکي اوصاف ثابت کړي او غلط شرکي اشعار وائي نو څه حکم دي؟

المستفتي: نامعلوم ۱۸۱۱۰۱۶۱۹۷۸

الجواب: د صدق او ثبوت په شرط سره په شرکي اشعارو سره شاعر کافر کیږي او نکاح ئې ماتېږي. دده د اصلاح کولو د پاره توبه کول ضروري دي او د همیشوالي په صورت کښې ورسره موالات پریخودل ضروري دي. فقط

(۱) قال ابن عابدين (قوله ومن يستحل الرقص قالوا بكفره) المراد به التماثل والخفض والرفع بحرکات موزونة كما يفعله بعض من يتسبب الى التصوف وقد نقل في البرازيه عن القرطبي اجماع الائمة على حرمة هذا الغناء وضرب القضيب والرقص قال ورأيت فتوى شيخ الاسلام جلال الملة والدين الكرمانى ان مستحل هذا الرقص كافر وتماه في شرح الوهابية ونقل في نور العين عن التمهيد انه فاسق لا كافر ثم قال التحقيق القاطع للنزاع في امر الرقص والسماع يستدعى تفصيلا ذكره في عوارف المعارف واحياء العلوم وخلاصته ما اجاب به العلامة الحرير ابن كمال باشا الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۷ جلد ۳ قییل باب البغاة مطلب فی مستحل الرقص)

(۲) قال الشيخ محمد بن عبد الله النقشبندی وجوزوا التعدد بل في حياة الشيخ الاول اذا رأى الطالب رشده في موضع آخر يجوز له من غير انكار لشيخه الاول ان يذهب اليه وباخذ عليه ويتخذة شيخاً ثانياً فيجوز استفادة التعليم والصحة مع مشايخ متعددة وينبغي ان يعلم ان الشيخ هو الذي يدل المريد على الحق تعالى واكثر ما يلاحظ هذا المعنى ووضح في تعليم الطريقة وشيخ التعليم استاد الشريعة ودليل الطريقة الخ. (كتاب البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۳۰ باب في بيان المشيخة وادابها)

(۳) في الهنديه يكفر اذا وصف الله تعالى بما لا يليق به او سخر باسم من اسمائه او بامر من امره او انكر وعده ووعيده او جعل له شريكاً او ولداً او زوجة او نسبه الى الجهل او العجز او النقص.

(فتاویٰ هنديه ص ۲۵۸ جلد ۲ باب موجبات الكفر منها ما يتعلق بذات الله وصفاته)

د مريدانو احوال معلوميدل او كشيئاتو سره متعلق متفرق كارونه او عملونه

سوال: بنده مولانا عبد الغفور مدني عباسي نه بيعت شوې دي او په خوب کښې درود وئيلو سره حبيب مصطفی ﷺ صدیق اکبر، عمر فاروق او علي مرتضی ﷺ دیدار نه مشرف شويدي. دي ورځو کښې د حضرت مولانا عبد السلام صاحب نه په سلسله قادريه کښې د خلافت نعمت حاصل شو، نو يوڅو مسئلې دي چه دهغې حل کول دي. (۱) ندائي محمد ﷺ په درود کښې جائز دي يا ناجائز، لکه څنگه چه د حاجی امداد الله صاحب وغيره په نعتيه کلام کښې دي د غسي يا محمد، يا رسول الله اود استمداد جواز څنگه دي؟ (۲) يا علي مشکل گشا، گنج بخش فيض عالم او يا سيد غوث الاعظم وئيل جائز دي که نه؟ (۳) د مخلوق نه طمع او طلب د مدد کول، د خواهشاتو تابع داري کول يا د غير الله نه طلب کول شرک دي که نه دي؟ (۴) د مشائخو توجه کول څنگه دي؟ (۵) د شيخ د تصور څه حکم دي؟ (۶) ذکر سره د تصور نه جائز دي يا نه؟ (۷) د بعضي مشائخو دخپلو مريدانو د احوالونه خبريدل څنگه دي؟ (۸) علم غيب عطائي نه ذاتي، کشف قلبي کشف القبور بعطائي الهی شرک دي يا نه؟ (۹) د سنت مطابق کشيئاتو باندې عمل کول څنگه دي؟

المستفتي: شيخ محمد اسلم کريانه مرچنت اکوړه خټک ۲ رجب ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په صلاة وسلام کښې د ندا والا کلماتو استعمال جائز دي چه دا نداء، په دي عقیده باندې بناء وي چه فرشتې دا درود شريف پيغمبر ته رسوي، او دا کلمات د نداء د حاضر ناظر په عقيدې سره استعمالول يا د علم غيب په عقيدې سره (چه دا غير الله غيب دان دي) ښکاره شرک دي او ښکاره کفر دي. لکه څنگه چه د صحيح العقيدة سړي د پاره د عشق او محبت په طور جائز او مباح دي. (۲) د صحيح العقيدة سړي په کلام کښې تاويل کول ضروري دي او نور خلق خود کفر د تاويل نه بچ کولې نه شي. (۳) د تسلط غيبي په عقيدې سره مبني مدد طلب کول ښکاره شرک دي. (۴) ممکن او جائز دي (۱) (۵) جائز دي او ډير کرته مضر کيږي هم. (۲) جائز دي (۲) (۷) جزوي طور باندې کيږي کلي طور نه کيږي. (۸) علم کلي عطائي ښکاره شرک دي او کشف ممکن او جائز دي. (۹) چه د شريعت سره متصادم نه وي نو جائز دي. (۳)

نوټ: دامستلي تفصيل غواړي، نو که د تفصيل ضرورت وي نو صرف يو سوال را وليږه وهو الموفق

(۱) قال الامام ولي الله الدهلوی قالنا ثير في الطالب ان يتوجه الشيخ الى نفسه الناطقة ويصاد بها بالهمة التامة القوية ثم يستغرق في نسبة بالجمعية وهذا بعد ان تكون نفس الشيخ حاملة لنسبة من نسب القوم وكانت ملكة راسخة فيها فتنتقل نسبه الى الطالب على حسب استعداده ومنهم من يشوب بهذا التوجه الذكر والضرب على قلب الطالب واذا غاب الطالب فتهم يتخيلون صورته ويتوجهون اليها. (القول الجميل ص ۹۳ توجه دادن)

(۲) قال العلامة شكارپوری و اذا غاب الشيخ عنه يتخيل صورته في خياله بوصف المحبة والتعظيم فانه يفيد فائدة صعبة. (قطب الارشاد ص ۵۵۸ الشغل العاشر)

(۳) قال ملا علی قاري و لذا لم يعتبر احد من الفقهاء جواز العمل في الفروع الفقهية بما يظهر للصوفية من الامور الكشفية او من حالات المنامية. (مرقاة المفاتيح شرح مشکواة ص ۳۵۸ جلد ۹ كتاب الفتن)

د غوث، قطب او ابدال وضاحت او د تصرف مطلب

سوال: بعضي خلق وائي چه فلانکي سړي د فلانکي علاقې متصرف دي، خوک وائي چه فلانکي سړي د غرونو متصرف دي. ددې څه مطلب دي؟ دغسې غوث، قطب، ابدال په مخکښې امتونو کښې هم وويي دا شرف صرف دې امت ته حاصل دي و ضاحت او کړي؟

المستفتي: محمد اصغر صده كوهات... يكم رمضان ۱۴۰۳هـ

البواب: د پیغمبرانو علیه السلام نه پس د حضرت صدیق اکبر رضی الله عنه مرتبه ده که هغه غوث او قطب نه وی نو په دنیا کېنې به بل څوک غوث او قطب څنگه شي او هغه نه د دنیا متصرف وو او نه د علاقې، دا غوث او قطب اصطلاحی الفاظ دي (۱) او د اولیاء الله، د مختلفو درجو غوانات دي او دا خلق تصرف اصطلاحی (په) قوت ارادي سره انقلاب راوړل کوي (۲) لیکن وما تشاؤون الا ان یشاء الله او انک لا تهدي من احببت ولكن الخ، الاية باندې نظر ساتل هم ضروري دي. وهو الموفق

د مراقبې په حالت کې د حضور صلی اللہ علیہ وسلم سره ملاقات

کول او په حکم باندې د عمل کولو شرعي حیثیت

سوال: مفتیان حضرات دې باره کښې څه فرمائي چه یوه زنانه ده تهجد گزاره ورځ شپه د الله تعالی په عبادت مشغوله وی، خو عالمه نه ده، هغه فرمائي چه کله څه څه توجه او کړم نو په مراقبه کښې د پیغمبر ﷺ د دیدار نه مشرف شم، او باقاعده د پیغمبر ﷺ سره د سوال او جواب سلسله جاري وي. دا زنانه صاحب نصاب نه ده بلکه ډیر د غربت ژوند تیروي، تیر شوي غټ اختر کښې ئې وئیل چه ماته پیغمبر ﷺ د مراقبې په حالت کښې او فرمائیل چه د اختر په موقع کښې دوه څاروی ذبحه کړه او د زید، عمر، بکر، په نوم سره قرباني ورکړه، اوس سوال دادې چه ددې غربت په حالت کښې دې دپاره قربانی کول صحیح

قال الشيخ محمد زاهد بن الشيخ حسن الذوزجوى قال السيد الغوث هو القطب حين ما يلتجأ اليه ولا يسمى فى غير ذلك الوقت غوثاً و القطب عبارة عن الواحد الذى هو موضع نظر الله فى كل زمان اعطاه الطلسم الاعظم من لئله بيده قسطاس الفيض الاعم وزنه يتبع علمه وعلمه يتبع الحق وعلم الحق يتبع الماهيات الغير المجعولة فهو يفيض روح الحيات على الكون الاعلى والاسفل . (ارغام المريد فى شرح النظم العتيد ص ٥٦) وقال الملا على قارى قلت مهم الاقطاب فى الاقطار ياخذون الفيض من قطب الاقطاب المسمى بالغوث الاعظم فهم بمنزلة الوزراء تحت حكم الوزير الاعظم . (مرقاة المفاتيح شرح مشكوة ص ٣٥٥ جلد ٩ كتاب الفتن)

(۱) پوهه شه چه توجه، تصرف او تاثیر يو داسې خيز دي چه صرف نفساني کمال دي نه کرامت دي او نه په تصوف کښې داخل دي دا کافر او فاسق هم کولي شي د توجه حکم پشان د وسلي دي چه د جائز مقصد دپاره جائز او ناجائز دپاره ناجائز د توجه، حقيقت په قوت ارادي سره يو کار کول دي پيغمبر ﷺ فرمائي ان من عباد الله من لوا قسم على الله لايروا به رواه البخاري. يعني بعضي د الله بندگان قوت ارادي او همت والا دي چه الله تعالي ئې په خپله اراده کښې نه نامزاده کوي او په حديث قدسي کښې فرمائي انا عندن عبدی بی رواه الشيخان الخ (سلسله مبارکه ص ۱۷۴ للشيخ محمد فريد دامت برکاتهم)

فتاویٰ کریں۔
 دی یا نہ؟ واجب به وی کہ نفل؟ ددینہ علاوہ آیا هر وخت دا زنانه په مراقبه
 کښې دپیغمبر ﷺ دیدار کولې شي او که نه؟ او د ملاقات په وخت کښې
 رسول الله ﷺ نه وظیفې اخستلې شي او بیا زید، عمر، بکر ته رسول
 ﷺ که نه؟ وضاحت او کړئ۔

المستفتي: الحاج محمد قاسم صاحب صدر منتظمه كميتي
مدني جامع مسجد نوشهره صدر، ٢٣ صفر ١٤٠٨

الجواب: د مراقبې په حالت کښې په توجه سره د رسول الله ملاقات د اولياء
 الله او اعداء الله دواړو دپاره ممکن نه بلکه واقع دې ليکن دې حالت کښې
 چه د رسول ﷺ کوم کلام واوريدلې شي دهغې قانون دادې که دا کلام
 دقرآن او حديث سره تضاد ساتي نو په هغې به عمل نه کيږي دا په الهام
 او کشف کښې داخل دې دهغې پشان معامله به ورسره کيږي او که ددې کلام
 دقرآن او حديث سره تضاد نه وي نو په هغې عمل کول نه مطلوب شرعي
 دي. اونه ممنوع شرعي دي. (۱) لهذا ددې ضابط په بنياد باندې دا زنا نه
 اختياري قرباني کولې شي واجب پرې نه ده. وهوالموفق

یہ موٹخ کسبی جذبہ راتل اود قوتِ حافظی د یارہ وظیفہ

سوال: بعضې خلق د مراقبې په دوران کښې په جذبه کښې راشي او درېږي او کله کله د جذبې په حالت کښې داسې ژبه وائي چه هيڅوک پرې نه پوهيږي نه پير او نه مريد. او بعضې کسان د مونځ په حالت ټوپونه وهي. د دې باره کښې شرعي حکم څه دي؟ دارنگې د قوت حافظې دپاره او د مطالعې جاري کيدلو دپاره څه وظيفه او بنايي؟

المستفتي: شيرزمان دارالعلوم نظاميه عيدک مير علي وزيرستان ۴ ربيع الاول ۱۴۰۸ھ

الجواب: په جذب صادق او جذب کاذب کښې هر صاحب قلب فرق کولی شي دداسې جذباتو نه امان غوښتل پکار دي چه په مونځ او عبادت کښې رکاوټ پيدا کړي. او د علم د حاصلولو او مطالعې جاري کولو دپاره د ماسخوتن د مونځ نه پس ۲۱ ځلې سورة کوثر لوله. وهوالموفق.

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله ﷺ حضرت خواجہ

عبدالملك صاحب رحمۃ اللہ بنودلی شوی وظیفہ نہ ده

سوال: بندہ تہ پیر عبد المالک صاحب دا وظیفہ بنو دلی وہ، الصلوۃ والسلام

(۱) کمال العلامة شیخ احمد الفاروقی المجلد الف ثانی، الہامیہ ثبتہ صل و حرمت نہ ہو، کشف باب من اثبات فرض و سنت نماز و رات خاصہ یا عامہ در تقلید مجتہد ال براہ اند کشف و الہامات ایش را عزیت می بخشد۔ (مکتوبات امام ربانی ص ۱۵۵ جلد ۲ مکتور)

(۲) کمال العلامة سید احمد الطحطاوی الوجد مرآب و بعضہ یسلب الاختیار فلا وجہ لمطلق الاتکوار فی التاخر حقہ ہ جزوہ للمغلوب الذی حرکۃ کحرکۃ المرتعش۔ (طحطاوی علی مرقی الفلاح ص ۱۴۲ جلد ۱ قبیل باب ما یفسا

علیک یا رسول اللہ چہ پہ ورخ شپہ کنبی ۳۱۳ خلی لولہ د اتلسو کالونہ د بندہ دا وظیفہ دہ اوس یومولوی صاحب وائی چہ دا خو مشرکانہ وظیفہ دہ یعنی صحیح نہ دہ. او دا تاتہ د شرک تعلیم درکوی نوآیا دمولوی صاحب خبرہ صحیح دہ او کہ د پیر صاحب مرحوم والا خبرہ صحیح دہ؟

المستفتی: عبدالرحیم نقشبندی شاہی آباد کالونی اورنگی تاؤن کراچی نمبر ۱۴-۱۰ ربیع الاول ۱۴۰۸ھ
الجواب: دا وظیفہ د حضرت صاحب بنودلی شوی وظیفہ نہ دہ او کہ درود پہ دے نیت او عقیدے سرہ او وئیلی شی چہ فرشتے ئی ورته رسوی (۱) نو شرک نہ دے او کہ د علم غیب او حاضرناظر پہ عقیدے سرہ وی نو شرک دے. وهوالموفق
د بریلوی پیر نہ بیعت او د یا مصطفیٰ مشکل کشا الغیث الخ وظیفہ

سوال: کہ یو کس د یو پیر صاحب نہ وظیفہ واخلی بیا ورته معلومہ شی چہ دا پیر د بریلیانو عقیدے والا دے نو د بل پیر نہ وظیفہ اخستل صحیح دی یا نہ؟ (۲) یا مصطفیٰ مشکل کشا، الغیث یا رسول اللہ اغثنایا حبیب اللہ دا وظیفہ کول خنگہ دی؟

المستفتی: عبداللہ مهاجر مدرسہ منبع العلوم

لا لحاج جلال الدین حقانی میران شاہ ۱۶ صفر ۱۴۰۹ھ

الجواب: (۱) داسی مرید باندي ضروری دہ چہ بغیر د اجازت نہ لارشی او دبل صحیح العقیدہ پیر نہ بیعت او کری، چہ پہ علم او عمل کنبی ترقي نصیب شی. (۲) (۲) خواص ئی پہ تاویل باندي خبروی د هغوي دپارہ دا وظیفہ جائز دہ او دعوامو دپارہ زهر قاتل دی. وهوالموفق

پہ کوه طور باندي د موسیٰ علیہ السلام د بی هوشی نہ د

جذبې استدلال او په جمات کنبې د جذبې حکم

سوال: بعضی خلق په جمات کنبې د ذکر کولو په وخت کنبې امام صاحب خلقو

(۱) عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ ان لله ملائكة سياحين في الارض يبلغوني من امتي السلام. (رواه النسائي والدارمي). (مشکوٰۃ المصابيح ص ۸۶ جلد ۱ باب الصلوة علی النبی ﷺ)

(۲) قال الامام ولی اللہ دہلوی ان الغرض من البيعة امره بالمعروف ونهي عن المنكر وارشاده الى تحصيل السكينة لباطنة وازالة الرذائل واكتساب الحمائد ثم امتثال المسترشدين في كل ذلك فمن لم يكن عالما كيف يتصور منه هذا. (القول الجميل ص ۲۲ شرائط البيعة)

تہ متوجہ شی او پہ مخاطبینو باندي جذبہ راوولی او د جذبې په وخت کنبې جمات کنبې توپونہ وئې او ددې پکنبې بدلوي او دلیل د حضرت موسیٰ علیہ السلام حالت پیش کوي چہ وخر موسیٰ صغقا الایة، آیا پہ جمات کنبې د شور غوبل او چغو وھلو خہ جواز شتہ؟

المستفتی: اھالیان بانڈہ اربابان اسماعیل خیل نوشہرہ ۱۱۷۱۱ ۱۴۰۱ھ

الجواب: پہ جمات کنبې توپونہ وھل او چغې وھل ناجائز کارونہ دی او دا د جمات توهین دی. او دطریقت نہ متنفرہ کول دی. مرسى علیہ السلام پہ صحرا کنبې د اللہ تعالیٰ د عظمت پہ وجہ سرہ بی هوشہ شوې وو، او دا خلق او ددوي پیران ددې عظمت لائق نہ دی، دوی بی هوشہ کیږی نہ، (۱) او کہ بی هوشہ وی نو دبی هوشی پہ حالت کنبې نہ او دس باقی پاتی کیږی او نہ مونخ صحیح کیږی. (۲) او دا عجیبہ خلق دی چہ پہ صحرا کنبې پری جذبہ نہ راځي او د خلقو مخی تہ پری راځي. وهوالموفق

جاهلانو اود اتباع سنت نہ محرومہ خلقو باندي

جذبې راتل د طریقت نہ نفرت پیدا کول دي

سوال: حمونږ ځائی کنبې یو فرقه پیدا شوې دہ چہ ډیر پہ زوره سرہ ذکر کوی او رقص کوی، ساتنئ اړوی عوام ورته جذبہ وائی ددې شرعاً خہ حکم دی؟
 المستفتی: عظیم الدین تنګي چارسدہ ۱۷۲۱۷ ۱۴۰۱ھ

الجواب: جذبہ راتل حق دی لیکن دا کمال کنړل ناحق دی کومو خلقو سرہ چہ علم دین نہ وی د قرآن پہ لوستلو باندي پہ جذبہ کنبې نہ راځي د اتباع سنت نہ محروم وی (۳) نو د هغوي جذبہ راتل د طریقت نہ نفرت پیدا کولو والا دہ. اعاذنا اللہ تعالیٰ عنه، وهوالموفق.

(۱) قال العلامة آلوسی، عن ابن عمر وقد رأى ساقطاً من سماع القرآن فقال انا لنخشى الله تعالى وما نسلط. هؤلاء يدخل الشيطان في جوف احدهم..... هذا نعت اولياء الله تعالى قال تقشعر جلودهم وتبكي اعينهم وتطمئن قلوبهم الى ذكر الله تعالى ولم ينزعهم الله سبحانه بذهاب عقولهم والغشيان عليهم انما هذا في اهل البدع وانما هو من الشيطان. واخرج ابن ابي شيبة عن ابن جبير قال الصعقة من الشيطان وقال ابن سيرين بيننا وبين هؤلاء الذين يصرعون عند قراءة القرآن ان يجعل احدهم على حائط باسط رجليه ثم يقرأ عليهم القرآن كله فان رمى بنفسه فهو صادق. (روح المعاني ص ۳۸۳ جلد ۱۳ سورة الزمر آيت: ۲۳)

(۲) قال الحصكفي ويقضه اغماء ومنه الغشى. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ۱۰۶ جلد ۱ باب نواقض الوضوء)

(۳) قال الامام رازي رحمه الله وقد اجمعوا على ان كل حقيقة ردتها الشريعة فهي زندقة وان الشريعة حق المبودية والحقيقة هي حقيقة العبودية وكل من صار من اهل الحقيقة وجب عليه التقيد بحق العبودية وحقيقتها وصار مطالباً باداب زائدة ليست على غيره وكل من خلع من عقده ربة التكليف خامر باطنه الزيغ والتحرير وقد كان الجنيد رضي الله عنه يقول لا تلتفتوا قط لشخص ولو تر بع في الهواء الا ان رأيتموه تقيد بالشريعة امراً ولها. (البهجة السنية في اداب طريقة النقشبندية ص ۳۵ قيل كتاب الاذكار)

د مودودیانوہ جماعت کنبی داخلیدو والا مرید سرہ مصلحتاً تعلق ختمولی شی

سوال: کہ یو مرید د بیعت کولونه پس په مودودی جماعت کنبی شمولیت اختیار کړي او خپلې ټولې همدردۍ د جماعت دپاره وقف کړي نو داسې کس باره کنبی ستاسو څه ارشاد دي. آیا دهغه دا طریقه کار خو به دبیعت نه خلاف نه وي ځکه چه ټول اکابر امت او رباني علماء خاص طور سره شیخ الاسلام سید حسین احمد مدنی او حضرت مولانا محمد زکریا صاحب ددې جماعت سخت مخالف وو چه په هغې باندې د هغوي رسالې او مکتوبات گواه دي. جواب راکړئ؟

المستفتي: محمد صادق کهلا بتاؤن شپ هري پور... ۲۱ محرم ۱۴۰۵ هـ
الجواب: په مودودی جماعت کنبی داخلیدلو سره بیعت نه ماتیږي البته چه پیر او مرشد کله دداسې کس د اصلاح نه مایوسه شي نو د مصلحت دپاره ورسره بیعت ختمول پکار دي. (۱) وهوالموفق

د نقباء، ابدال، عمد، غوث وغیره تشریح او ثبوت

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کنبی څه فرمائي چه مولانا محمد ایوب پشاورې د خپل کتاب (حلیۃ الاولیاء) په صفحه ۱۵ باندې لیکي.

وعن الکنانی النقباء ثلثمائة والنقباء سبعون والبلاء اربعون والاختیار سبعة والعمد اربعة والغوث واحد مسکن النقباء المغرب ومسکن النقباء مصر ومسکن ابدال الشام والاختیار سیاحون فی الارض والعمد فی زوايا الارض ومسکن الغوث مکة.

دې مسئلې باره کنبی ستاسو حضراتو څه رائي ده؟

المستفتي: مولوي عبدالحق اکبر پوره نو شهره... ۱۲ نومبر ۱۹۸۴ء

الجواب: په احادیثو کنبی د اولیاءو ابدالو الفاظ راغلي دي نور الفاظ علماؤ

۱) قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني النقشبندی انه يجب على الشيخ اذا علم ان حرمة سقطت من قلب مرید ان يطرده من منزله سياسة فانه من اكبر الاعداء وكذلك يجب على الشيخ ان يشغل المرید بظواهر الشريعة وطريق العبادة... وينبغي للشيخ ان لا يغفل عن ارشاد المرید الى ما فيه صلاحه فيأمره ان يغلق الباب بينه وبين بقية من عنده من اولاده فانه ما على المرید اضر من صحة الضد. (البهجة السنية في اب الطريقة النقشبندية ص ۳۳ باب في بيان المشيخة)

جوړ کړي دي او په دیکنبی چه کوم یو لقب یا دیوتی د نصوصو سره متصادم نه وي نو دهغې په تسلیمولو کنبی څه حرج نشته (۱) لکن هذا الكلام المستور في الاستفتاء لا يخلو من نظر لان مولانا عبدالقادر الجيلاني قدس سره كان يسكن في بغداد الى آخر حياته وكان عنداهل الفن غوثا وقطبا. فافهم

بیعت او سلوک او طلب فیض د اولیاءو نه او وسیله او دعا وغیره

سوال: (۱) چند مسائل تحت بحث علمائ افغانستان بودند لهذا عل مطلب نمايم، الاول حکم طریقت یا بیعت چیست که برائے مردم توسط شیخ تلقین میگردد. و یا به اصطلاح مرید میشوند شروع است یا نه؟ (۲) طلب نمودن فیض از اوله و اولیاء الله را وسیله ساختن به خداوند چه حکم دارد. (۳) دعا نمودن به حرمت انبیاء و اولیاء جواز دارد یا نه.

المستفتي: عبد الله صاحب افغان مهاجر پشاور شهر... یکم شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: (۱) مریدی عبارت است از بیعت شدن و شریعت آس ثابت است از ایتیا ایها النبی اذا

جاءك المؤمنات یا یعنک الآیة (۲) (سورة الممتحنة) واز حدیث عبادة بن صامت رواه البخاری فی کتاب الایمان (۳) وکفی بالتعامل اصلاً ودلیلاً. (۲) استفاضة ال از اهل جائز بلکه واقع است لکن به نیکه ال فن متعین کرده اند. (۳) جائز است بلا شک و شبهه. (۵)

۱) قال الملا علی قاری: حدیث الابدال من الاولیاء له طرق عن انس مرفوعاً با لفاظ مختلفة كلها ضعيفة ذكره ابن البيع وعن ابن الصلاح اقوى ما روينا في الابدال قول علی انه بالشام يكون الابدال واما الادباء والنقباء والقباء فقد ذكرها بعض مشايخ الطريقة ولا يثبت ذلك قلت قال الزركشي في مسند احمد من حدیث عبادة ابن الصامت مرفوعاً الابدال في هذه الامة ثلاثون مثل ابراهيم خليل الرحمن كلمات رجل ابدل الله مكانه رجلاً وهو حسن وله شاهد من حدیث ابن مسعود في الحلیة. (الموضوعات الكبرى للقاری ص ۲۸ رقم حدیث ۱۲۵)

(۲) (پاره: ۲۸ سورة الممتحنة آیت: ۱۲)

(۳) عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال وحوله عصابة من اصحابه بايعوني على ان لا تشركوا بالله شيئاً ولا تسرقوا ولا تزنوا ولا تقتلوا اولادكم ولا تأتوا بيهتان تفترونه بين ايديكم ولا راجلكم ولا تعصوا في معروف فمن وفي منكم فاجره على الله..... فبايعناه على ذلك.

(صحيح البخاری ص ۷ جلد ۱ باب علامة الایمان حب الانصار كتاب الایمان)

(۲) قال العارف عبد الغني النابلسي قدس سره في شرح ابن الفارض قدس سره ما يتجمله السالك من معاني تجليات الحضرة الالهية وقت حضوره معها بها لا بنفسه انما يكون من المرشد الكامل بطريق الترجه الرباني والا مداد الرحمان فتارة ياتي باللقاء الالهامي من القلب الى القلب مع صدق الحال وتارة ياتي بتقرير العبارات وتبيين الاشارات وتارة بالباس خرقه الصوفية المشهورة وشرطها..... (بقية حاشية بهار لؤلؤه صفحه)

غوث، قطب، او ابدال د بندگی او عبدیت درجې دی د الوهیت نه دی

سوال: په تصوف کښې چه کوم د غوث، قطب او ابدال اصطلاحات دي، دا دکوم ځای نه ثابت دي او دکومې زمانې نه شروع شوي دي. ددې مرتبو تفصیل او کړی. المستفتي: محمد شعیب دارالعلوم عربیه گجرات مردان ۲۰ شوال ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د اولیاء وجود د قرآن او احادیثو نه ثابت دي (۱) او د ابدال وجود صرف د احادیثو نه ثابت دي. اخرجها احمد وابن عساکر. البته نور الفاظ قطب، غوث وغیره د علماء راسخینو د کلام نه معلوم شوي دي. (۲) خو بهر حال دا د بندگی او عبدیت درجې دي نه دا چه د الوهیت، او ربوبیت او قیومیت منصبونه دي. وهو الموفق

د مولوي الله یار خان چکرالوي اختراعي او من گهرت طریقت!

سوال: محترم العلامة مولانا شیخ الحدیث مفتي اعظم محمد فرید صاحب دامت برکاتکم!

(بقیه حاشیه) کمال الصدق من الطرفين فیسرى الحال الصادق با مر الله تعالى فی المريد الصادق وتارة ينظر الشيخ الصادق من قوله عليه السلام حكاية عن ربه كنت بصره الذي يصبره فی الحديث المشروط بالتقرب بالتواضع الخ. (البهجة السنية فی اداب الطريقة النقشبندية ص ۲۲ فصل كتاب الاذکار)

(۵) قال ابن عابدين يراى بالحق الحرمة والعظمة فيكون من باب الوسيلة وقد قال الله تعالى وابتغوا اليه الوسيلة وقد عد من اداب الدعاء التوسل على ما فى الحصن وجاء فى رواية اللهم انى اسألك بحق السائلين عليك وبحق ممشاى اليك فانى لم اخرج اشر اولاً بطراً الحديث. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۱ جلد ۵ فصل فى البيع كتاب الحظر والاباحة)

(۱) قال الله تعالى الآن اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون. الذين آمنوا وكانوا يتقون. (سورة يونس آيت: ۶۲، ۶۳) وقال الله تعالى وما كانوا اولياءه. ان اولياءه الا المتقون ولكن اكثرهم لايعلمون. (پاره: ۹ سورة الانفال ع: ۱۸ آيت: ۳۳)

(۲) قال الملا على قارى ابدال من الاولياء (الحديث) له طرق عن انس مرفوعاً بالفاظ مختلفة كلها ضعيفة ذكره ابن البيع. وعن ابن الصلاح: اقوى ما روينا فى ابدال قول على انه بالشام يكون ابدال واما الادباء والنجباء والنقاء فقد ذكرها بعض مشائخ الطريقة ولا يثبت ذلك. قلت وقال الزركشى فى مسند احمد من حديث عباد بن الصامت مرفوعاً ابدال فى هذه الامة ثلاثون مثل ابراهيم خليل الرحمن كلسمات رجل ابدال الله مكانه رجلاً. (كشف الخفاء ص ۲۳ جلد ۱ مسند احمد ص ۳۲۲ جلد ۵) وهو حسن وله شاهد من حديث ابن مسعود فى الحلية. قال السيوطى وله شواهد كثيرة بنيتها فى التعقبات على الموضوعات، ثم افردتها بتأليف مستقل. (الموضوعات الكبرى للقارى ص ۲۸ رقم حديث: ۱۴۵)

مولوي الله یار خان چکرالوي يو مولوي صاحب دي چه د تصوف په يوه خاصه طريقه باندې چلېږي. او دهغه څه اتباع کونکي ځمونږ په وطن کښې موجود دي، دده د بيعت طريقه دا ده چه عام طور سره دده په بيعت کښې سړی، زنانه او ماشومان ټول داخلې شي، او چه کله داخل شي نو په هغه ورځ يا په دويمه ورځ دا دعوي کوي چه ماته دومره کشف ملاؤ شوي چه ماته د هر سړي حالات معلومېږي او خلقو ته وائي چه فلانکې سړي په دوزخ کښې دي او فلانکې په جنت کښې دي. او بعضو ته وائي چه څوک هم ځمونږ په طريقې کښې راشي مونږ ئې بالذات د رسول الله ﷺ سره ملا وهو، او هر سړي هم چه په دیکښې داخل شو په هغه ورځ خليفه مجاز جوړېږي. او ټولې هغه خبرې کوي کومې چه اصل خليفه کوي. مولوي الله یار خان په خپل تصنيف کښې وائي چه کوم پير څوک رسول الله ﷺ ته نشي رسولې هغه پير ډاکو دي. (دلائل السلوك ص ۴۸۱۴۷) په هغوي کښې بعضي متبعين وائي چه مونږ ته په مراقبه کښې ټول انسانان دخنزيرانو، سپو، او لومبرو وغیره په شکل کښې معلومېږي. او بعضي خلق په هغوي کښې داسې وائي چه دروح اصل شکل هغه دي چه کوم د مرگ نه روستو ورکولې کيږي. او هغه شکل مونږه اوس وینو او په نظره راځي، او دا هم وائي! چه فلانکې مري ته ماتعليم ورکړو او دهغه لطائف مي متورکړل نو دهغه دباره په عذاب کښې تخفيف يعني اساني او شوه، اودا وائي چه مونږ کله هم او غواړو، د مړو، فرښتو، روحونو او ژوندو سره هم سره ډلرې والی نه خبرې کولې شو. او په دوي کښې دا هم دي. چه کوم سړي زمونږ په حلقه کښې نوي داخل شي نو داخل د ژوب (بلوچستان) نه آواز کوي، الله یار خان! او الله یار خان د چکراله نه جواب ورکوي، چه دا سړي مار رسول پاک ﷺ ته پيش کړو، بس دي داخل کړي، او چه کله يو سړي ته دعوت ورکوي نو مقبرې ته ئې بوځي او دبرزخ عذاب وغیره ورته اوښائي نو هغه چه دا کارونه او ویني نو مجبور شي او داخل شي. او په هغوي کښې چه کوم کسان د تلاوت قابل دي هغوي وائي چه مونږ په لوح محفوظ کښې تلاوت کوو. ځکه چه دي قرآن کښې کله کله غلطې هم کيږي نو مونږ ته بيا وئيلو کښې تکليف وي. او بعضي پکښ دا وائي چه زمونږ شق صدر څو ځلې شوې ده. لکه د رسول الله ﷺ چه شق صدر شوې وو، او که هغوي ته دا او وئيلې شي چه کيديشي دا مکاشفات د شيطان په تلبیس سره وي؟ نو جواب کښې وائي چه ځمونږ د

کشف منزلت نہ د عرش نہ برہ دی او ہلتہ د شیطان تسلط نشستہ دی. او دا مکاشفات تہو لو تہ کیہی لیکن الاجہل فلا جہل تہ زیات کیہی. خاص طور سرہ ماشومانو او زنانوتہ دیر کیہی. او نور خلق ہم دا تصدیق کوی چہ دوی خمونہ غتی مرتبی والا دی او پہ دی سلسلہ کنہی شیعہ گان ہم شامل دی ہغوی دیر کشف والا دی. او کوم خلق چہ د دین پہ زدہ کرہ او خود نہ کنہی مشغول وی ہغوی تہ وائی چہ دا د نجات لارہ نہ دہ، بلکہ د نجات لارہ دادہ چہ پہ عوامو او جاہلانو خلقو کنہی گرخی او دعوت ورتہ ورکوی او ورتہ وائی چہ دہر حاجت علاج پہ دی طریقہ کنہی دی مثلاً مریض تہ وائی چہ د دوائی پہ خائی بانہی بانہی د شفا سبب دادی، او طالب علم تہ وائی چہ د ذہن کولائو والی دا سبب دی او دمالدارئ سبب دی وغیرہ وغیرہ

(۱) اللہ یار خان پہ اسرار الحرمین صفحہ ۷۱ کنہی وائی! حما مخکنہی دا عقیدہ وہ چہ شیعہ گان کافران دی بیاما رسول اللہ ﷺ تہ تپوس او کرونو ہغوی دا عقیدہ صحیح او گر خولہ

(۲) اسرار الحرمین صفحہ ۲۲: ما نوح علیہ السلام اولیدلو ہغہ وئیل حما قبر مسجد خیف تہ نزدی دی تفسیرونو غلط بنودلی دی، پہ صفحہ ۲۷ بانہی لیکی چہ فلانکی حدیث کنہی دا جملہ شتہ حکہ چہ ماتہ فاطمہ رضی اللہ عنہا وئیلی دی. ددی پیر پہ بارہ کنہی وضاحت او کری؟

المستفتی: علماء ژوب بلوچستان..... ۴ ربیع الثانی ۱۳۹۲ھ

الجواب: ددی لیکلو شوو خبروپہ بنیاد بانہی پہ دی اختراعی (خان نہ جوړ شوې) طریقو کنہی دا خلیل خلاف طریقت دی بلک د شریعت نہ خلاف دی حکہ چہ د طریقت غرض او غایت د احسان او اخلاص حاصلول دی. ان تعبد اللہ کانک تراه فان لم تراه فانه یراک، الحدیث. کشف او تصرف نہ دی. مثلاً مریدان نیخ پہ نیغہ د پیغمبر ﷺ دربارتہ تہ رسول وغیرہ، دا کارونہ د تصوف والا پہ نزد نہ مقاصد دی او نہ ئی پہ دی بانہی دارو مدار دی. (۱) نوچہ دی دلی دا زیاتی خیزونہ مقاصد جوړ کرل او دائی د کمال دار و مدار

(۱) قال الشيخ احمد الفاروقی المجلد الف ثانی فی رعاۃ الشریعة اعلم ان رعاۃ ادب من الاداب والاجتناب عن کراهۃ ولو تنزیہیہ الفضل من الذکر والفکر والمراقبۃ والتوجہ بمراتب نعم اذا جمع ہلہ الامور مع تلک الرعاۃ فقد فاز فوزاً عظیماً ولا یحصل تلک بلون دوام العبودیۃ اذ المقصود من خلق الانسان اما هو اداء وظائف العبودیۃ واما العشق والمحبۃ فی الابتلاء لتعلقہ بہما لا جل قطعہ عما سوا جناب الحق تعالیٰ و لیسامن المقاصد بل لاجل تحصیل مقام العبودیۃ..... فلہذا کانت العبودیۃ نہایۃ مراتب الولایۃ و لیس فی درجات الولایۃ مقام فوق العبودیۃ و لہذا لا یصور بلون اداء العبادة الخ. (البہجۃ السنیۃ فی اداب الطریقۃ النقشبندیہ ص ۳ مقدمہ)

جوړ کرل او دائی د خپلی دلی زیاتولو دپارہ یو چل ول جوړ کړو نو دداسی خلقو نہ اہل اسلام لہ بیچ کیدل دیر زیات ضروری دی.

نوټ: د کشف او خوب پہ وجہ بانہی پہ مری یا ژوندی بانہی بد ظنہ کیدل حرام دی. دارنگی دوی سرہ د اہل حق تحقیقات رد کول یولوئی زپورتوب بلکہ حماقت دی. و هو الموفق.

مولوی اللہ یار خان چکرالوی پہ بارہ کنہی د ژوب علماؤ پہ دویم خل تپوس

سوال: محترم مفتی صاحب تاسو دینہ مخکنہی د مولوی اللہ یار خان پہ بارہ کنہی مونہ تہ فتویٰ را کرې وہ پہ ہغی کنہی تاسو لیکلی وؤ، چہ ما مکمل کتابونہ مطالعہ کری نہ دی. اوس مونہ پہ دویم خل بانہی د فتویٰ کولو خواہش لرو حکہ چہ کیدیشی اوس تاسو دہغوی د کتابونو مطالعہ کری وی پہ دی خل بانہی مونہ د کتابونو عبارتو نہ نہ دی درلیرلی او دینہ مخکنہی استفتاء کنہی مونہ عبارت درلیرلی وؤ. او دویمہ خبرہ دا چہ مونہ دانہ غواړو چہ آیا دا کافر دی کہ مسلمان، بلکہ مونہ دا غواړو چہ آیا ددہ سرہ بیعت جائز دی کہ نہ؟

منجانب: علماء ژوب بلوچستان

الجواب: محترم! اصولی طور سرہ مونہ د مخکنہی جواب نہ د زیات جواب ورکولو مجاز نہ یو، دداسی سړی نہ خان ساتل ضروری دی چہ ہغہ د دی ہر نوی تعمیر دپارہ د باقی د وړانولو پالیسی لری.

د مولوی اللہ یار خان چکرالوی بارہ کنہی پہ دریم خل تپوس

سوال: محترم جناب مفتی صاحب دارالعلوم حقانیہ اکوړہ ختک السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ! د مولوی اللہ یار خان متعلق ستاسو جوابونہ ملاؤ شوی دی، مہربانی او کری یو واضحہ او صفا جواب اولیکئ چہ یوہ لارہ متعینہ شی، ستاسو حضراتو فتویٰ د دواړو طرفونو د تائید کولو احتمال لری دیرہ مہربانی بہ وی؟

از مولوی اللہ داد خطیب جامع مسجد فورٹ سنہیمن

(۱) قال الرازی رحمہ اللہ ومن المدعین للطریق جماعة وسموا انفسہم بالمشایخ الصادقین كما یقال الملامیۃ والقلندرۃ والحیدریۃ والحریریۃ وكذلك من ینسب نفسه الی الاحمدیۃ والدسوقیۃ والرفاعیۃ والمسلمیۃ والبسطامیۃ واشباہہم فان الغالب علی هؤلاء مخالفتہم لطریق من انتسبوا الیہ فان المنقول عن اشیاخ هؤلاء التقید باداب الکتاب والسنة قال والضابط فی تمیز الصادقین منهم من غیرہم اقامتہم الاعمال الشرعیۃ علی قانون المتابعۃ والتأدب باداب اهل الطریق علی وفق سیر المشائخ قال وکل من ادعی انه خلص مع اللہ ضمیرہ ونال رتبہ فی الحقیقۃ الخ. (البہجۃ السنیۃ فی اداب الطریقۃ النقشبندیہ ص ۳۵ باب فی بیان المشیخۃ)

اول جلد

الجواب: محترم المقام جناب اللہ داد صاحب السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ! حضرت الاستاد مفتی اعظم دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک جناب مفتی صاحب مدظلہ پہ نوم باندی ستاسو د طرفہ خو خلی تپوسونہ او شول، حضرت د امت برکاتہم تاسو تہ اصولی جوابونہ درکړل او مدلل جوابونہ ئی درکړل، دارالافتاء د دینہ علاوہ شخصی فیصلہ نشی کولی البتہ څه دوه خبرې کووم. (۱) داسې سړي چه دهغه د تصوف رنگ د سلفو صالحینو او اکابرو مرحومینو نه خلاف وي او دهغه دعوت د جمهور اهل اسلام مطابق نه وي. (۲) دهغه مریدان د شرعی پابندی نه بغیر د الوتلو د عوی کوي او په عوامو کښې دفتني خورولو کلکه اراده هم لري نو د داسې کس نه صرف دا نه چه بیعت نه دي کول پکار بلکه دهغه سره ناستې پاستې او تعلق ساتلو نه هم بچ کیدل ضروري دي. هذا ما عندی ولعل عند غیري احسن من هذا.

لیکونکي: عبدالحکیم خادم دارالافتاء دارالعلوم حقانیہ په مہر د حضرت صدر مفتی صاحب مدظلہ دارالعلوم حقانیہ مفتی محمد فرید صاحب د امت وبرکاتہم.

د مولوي الله يار خان تصوف او طريقت شنډ او بغير نتيجي دي

سوال: مولوي الله يار خان د خپل کتاب دلائل السلوک په صفحه ۴۴ باندې ليکي چه سړي په شپږ مياشتو کښې د انحضرت ﷺ سره روحاني تعلق قائمولي شي. په دويم کتاب کښې ئې ليکلي دي چه زمونږ په جماعت کښې څو کسان داسې شته چه په يوه هفته کښې د انحضرت ﷺ په لاس مبارک باندې بيعت ورکولي شي په صفحه ۴۷ باندې ليکي! که يو مدعي دربار نبوي ته رسيدل نشي کولی او بيا هم بيعتو نه اخلي نو هغه به ماخوځ وي او د هوکۀ باز دي د ناقص او کامل دغه پيژندګلو ده. د کتاب دلائل السلوک په صفحه ۵۸ باندې ئې د غوث، قيوم، قطب وغيره اعلي اوصاف ذکر کړي دي نو د غوث په اوصافو کښې ئې دا هم ليکلي دي چه هغه خپلو شاگردانو ته غيبي فيض ورکوي او بيا ليکي! په څو مزارونو ځما تيريدل او شو خلق د عقيدت اظهار کوي او صاحب قبر ته عذاب ورکولي کيږي وغيره وغيره. دده څو شاگردان او مریدان ښکاره په ښکاره دعوي کوي چه ځمونږ حضرت هم ټول منصبونه تقسيموي يعني د ظاهري شيخ نه ئې نه بيعت کړې او نه ئې تربيت حاصل

فتاویٰ فریدیه

اول جلد

کړې، دي باره کښې وضاحت او کړي؟
المستفتي: حق نواز فاضل وفاق المدارس ناظم دفتر جامعہ اشرفیہ سکهر ۸ رمضان ۱۴۰۳ هـ
الجواب: دي پير صاحب چه د بيعت کوم شرطونه مقرر کړي دي نو په ديکښې ئې ټولو متقدمينو او متاخرينو ارباب طريقت نه مخالفت کړې دي او د تعجب قابل ئې دا متضاد خبرې هم دي چه کله کشف غير معتد به گرځوي او کله ورته د کمال او ولايت شرط وائي، بهر حال داسې دعوي کونکي پير د ځنگليانو او فوجيانو خلقو سره مناسبت لري د طالبان خدا دپاره داسې تصوف شنډ او بغير نتيجي دي. وهوالموفق.

د پير د الفاظو، مقبولک مقبولی و مردودک مردودی حکم

سوال: که يو پير او وائي چه مقبولک مقبولی و مردودک مردودی، بيا دا سړي په هر مجلس کښې دا خبره کوي ددي څه حکم دي؟
المستفتي: عطاء الرحمان پير سباق نوشهره ۲۳ صفر المظفر ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا الفاظ په مکر او د هوکۀ سره وئيلي شوي دي په دي سره عوام او وهي خلق ځان ته په رغبت کښې راولي، داسې الفاظو وئيلو والا پخپله د مردود کيدلو په خطرو کښې گرفتار دي د قبوليت او رد کيدلو دارومدار د شريعت په موافقت او مخالفت باندې دي (۱) دچا په عزم او اراده باندې نه دي فقط

بيعت فسخ کول، په مجلس ذکر کښې د ارواحواضري او علمائي حق ميانه روی

سوال: (۱) د کوم شيخ نه چه مرید ته فائده نه کيږي نو آيا د بل پير نه بيعت کول صحيح دي؟ او حال دا چه د مخکښې شيخ سره هم اعتقاد لري. (۲) کوم مرید چه د مخکښې پير نه ورته فائده هم وي دا بيعت فسخ کړي او بل پير سره بيعت او کړي نو په دي کښې څه گناه شته؟ (۳) آيا د اوليائي کرامو، علمائي عظامو يا ټولو انسانانو روحونه دنيا ته واپس راتللي شي؟ (۴) يو صوفي صاحب وائي چه په مجلس ذکر کښې ادب سره ذکر کوئ ځکه چه د سلسله طريقت د اصحابو روحونه حاضر کيږي چه په مجلس ذکر کښې کيني. آيا دا عقیده صحيح ده؟ (۵) يو

(۱) وقد قال الجنيد رضي الله عنه يقول لا تلتفتوا قط لشخص ولو تربع في الهواء الا ان رأيتوه تقيد بالشرعة امرأ ونهيا. (البهجة السنية في الطريقة النقشبندية ص ۳۵ باب في بيان المشيخة)

کس نه مي اوریدلي دي چه د اهل سنت والجماعت عقیده ده او د علمائي دیوبند هم دا مسلک دي تر دي چه د حضرت شیخ التفسیر مولانا احمد علی لاهوری رحمۃ اللہ علیہ نه هم دا خبره په (انوار ولایت) کښې نقل شوي ده. کومه خبره چه په سوال نمبر ۴ کښې لیکلې ده آیا دهغه داسې وئیل صحیح دي؟

المستفتي: میاں گل زاده ډاگ اسماعیل خیل نو شهره پشاور ۵۱۹۱۱۹۷۰

الجواب: (۱) د معمولاتو د پابندۍ باوجود هم مرید ته فائده نه ورکوي. مثلاً د سنتو د اتباع او رغبت ورته نه حاصلیږي نو هغه دپاره تجدید جائز دي (مجموعه الفتاویٰ صفحه ۲۱۷ نمبر ۲) (۱) داسې کس په هر ځای کښې د برکت او فائدي نه محرومه وي (القول الجمیل)، یعنی دا کار موثم (گناه والا) نه دي خو مضر دي. (۲) مولانا رشید احمد گنگوہي، قاضي ثناء الله پاني پتي، امام شاه ولي الله او امام سیو طی رحمۃ اللہ علیہ په خپلو کتابونو کښې جواز لیکلې یعنی د الله تعالیٰ په اجازت سره راتللي شي. او که د حوالو ضرورت وي نو بیا رجوع او کړئ. (۳) (۴) اگر چه دا ممکن ده او ډیر کرته د کشف په ذریعې سره هم ثابت دي. لیکن دا عقیده د عوامو دپاره د مشکو کو شبها تو باعث جوړیږي. (۵) په علمائي حق کښې میانه روي موجود ده نه د نجدیانو سلفیانو پشان سختي کوي او نه د مبتدعینو پشان صرف آرزو گانو نه عقیدې جوړوي. د مولانا احمد علی لاهوری صاحب کشف کیدل منلې شوي خبره ده او دهغه د شرک او بدعت رد کول هم څه پټه خبره نه ده فقط

﴿۱﴾ وايضا قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني النقشبندی وجوزوا التعدد بل في حياة الشيخ الاول اذا رأى الطالب رشد في موضع آخر يجوز له من غير انكار لشيخه الاول ان يذهب اليه وياخذ عليه ويتخذ شيا ثانيا. (البهجة السنية في آداب الطريقة النقشبندية ص ۳۰ باب في بيان المشيخة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن حجر المكي في خاتمة الفتاوى من المسائل المنشورة والاخذ عن مشايخ متعددين يختلف الحال فيه من بين من يريد التبرك ومن يريد التربية والسلوك فالاول ياخذ ممن شاء لا حجر عليه واما الثاني فيتعين عليه على مصطلح القوم السالمين ان لا يتدئ الا بمن جذبه اليه حاله فها عليه بحيث اضمحلت نفسه بفاخر حال ذلك الشيخ المحقق وتحلت له عن شهواتها واراداتها فحينئذ يتعين عليه الا ستمسك بهديه والدخول تحت جميع اوامره ورسومه فان لم يجد حال شيخ كذلك فليتحجر اورع المشايخ واعرفهم بقوانين الشريعة والحقيقة. ويدخل تحت اشاراته ورسومه كذلك ومن ظفر بشيخ بالوصف الاول والثاني فحرام عليه عند هم ان يتركه اذ خاصيته سوء الادب زوال البركة وتبدل النور بالظلمة والحجاب والبعد المعنوي والضرر تغير طبع الشيخ اول لم يتغير الخ. (البهجة السنية في آداب الطريقة النقشبندية ص ۲۳ باب فيما يلزم المرید من الشرائط)

﴿۳﴾ (والتفصيل في كتاب الروح لابن القيم الجوزية المسئلة الثالثة هل تتلاقى ارواح الاحياء و ارواح الاموات)

د حقیقت محمدی او روح محمدی نه د بریلیانو د استدالاتو نه جواب

سوال: بریلیان حضرات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم حاضر ناظر او عالم الغیب او په کائناتو کښې متصرف گنري او علمائي د یوبند دي عقیدو ته شرکيه وائي. بریلیان وائي چه مونږ دا عقیدې د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دپاره د بشریت په لحاظ نه ثابتو. بلکه د حقیقت محمدیه په جهت سره ئې ثابتوو. چه حقیقت محمدیه د کائناتو مصدر او مبدء او اصل دي. لکه څنگه چه مصدر په خپلو ټولو مشتقاتو کښې موجود وي نو دغه شان حقیقت محمدیه هم د کائناتو په ذره ذره کښې جاري او ساري دي هغې ته مونږ حاضر او ناظر وایو او دهغې په وسیلې سره کائنات جوړ شوي او قائم دي او هغې ته متصرف في الكائنات وایو دا عقیدې مونږ په لحاظ د وجود سره نه منو. دارنگې د علمائي دیوبند عقیده ده چه حقیقت محمدیه د کائناتو اصل او مبدء الاتار دي علمائي دیوبند ددي حقیقت محمدیه په وجې سره د نبوت بالذات او حیات بالذات عقیدې لري بلکه د آدم عليه السلام د پیدائش نه مخکښې د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم د نبوت بالفعل قائل دي حال دادي چه د حقیقت محمدیه اصطلاح د وحدة الوجود نظريې والا اصطلاح ده لکه چه ابن عربي دا په اوومه صدې کښې د ځان نه جوړه کړې. حقیقت محمدیه د ذات مطلق (الله تعالیٰ) اولنې تعین او اولنې تنزل هم گنري او د اتسليموي چه دا نظريه د کشف نه ثابت ده او د موضوعي او ضعيفو حديثونو سهارائي اخستي ده. مثلاً حديث دلولا ک الخ اول ما خلق الله العقل، حديث او حديث د جابر رضي الله عنه وغيره په اولنې پيرې داسې څه څيزنه دي ثابت، او دیوبندي حضرات دا نظريه د تکميل ايمان ذریعه گنري او ددي کشفې او اختراعي نظريې مختلف تعبیرونه ئې د عقائدو په کتاب کښې لیکلي نو آیا دیوبندي او بریلوي اختلاف په صحیح بنیاد ونو باندې دي؟ بینوا تو جروا

المستفتي: صوفي انور حویلی بهادر شاه شور کوټ جهنگ ۲۴ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: اول ما خلق الله روعي، او، اول خلق الله نوري، ضعيف روايتونه دي لیکن ددين د ضروریاتو سره متصادم نه دي او حقیقت محمدی یو کشفی امر دي. (۱) دانه ده د روح محمدی نه تعبیر دي اونه د نور محمدی نه تعبیر دي. کما لا يخفي على من راجح الى كتب اهل التصوف (۲) په داسې کشفی کار سره

(۱) شيخ العلامة مفتي اعظم مفتي محمد فرید د امت برکاتهم فرمائي چه په حقیقت محمدی او حقیقت احمدی کښې فرق دادي چه حقیقت محمدی هغه حقیقت دي چه محبوبیت سره لږ مقدار (سلسله مبارکه ص ۱۲۲ مراقبات ولایت کبری)

(۲) قال الشيخ احمد فاروقی مجدد الف ثانی در جواب گویم که حقیقت محمدی نهایت مقامات نزول محمد علیه السلام است از وراج تزیین و تقدیس حقیقت کعبه نهایت مقامات عروج است. (مکتوبات امام ربانی ص ۳۳۳ جلد ۱ مکتوب ۲۰۹)

ضروریات دین مجروح کول نہ ده نص تقاضا ده اونه د عقل او د عالم د روح محمدی نه فیض کیدل نه مردود دي او نه ممنوع، لیسکوت الاحادیث عنه، البته ټول عالم د روح محمدی ماده او مصدر کیدل مردود دی.

لاستلزامه وجود روح محمدی المسلم والكافر وفي النجاسات والطيبات ولا استلزامه كون روحه جزء من كل مخلوق مثل المصدر من المشتقات وغير ذلك من الاشكالات وهو الموفق

د یو ژوندي پیر نه بیعت کول او تعویذونه پرې کول او درود وئیل

سوال: (۱) د ژوندي پیر نه بیعت کول څنگه دي؟ (۲) په یو پیر باندې تعویذونه کول چه حتماً فلانکې کار اوشي دا څنگه دي؟ (۳) د مونځ کولونه پس یا هر وخت چه وي درود شریف وئیل څنگه دي؟ بینواتو جرو.

المستفتي: سيف الدين اتيك

الجواب: (۱) د ژوندي او باشریعت صحیح العقیده پیر نه بیعت کول مستحب او اهم کار دي (۱) (۲) نه ممنوع دي او نه مطلوب بلکه مباح دي خو چه مضمون غلط او د شرک نه وي. (۲) (۳) درود شریف وئیل بذات خود یو عظیم عبادت دي خو التزام د مالایلم عظیم بدعت دي. (۳) فقط

د مشرک مبتدع، جاهل او متجاهل پیر نه بیعت کول

سوال: (۱) یو پیر عرس کوی، کتې گوتې ښکلوي، د آذان مخکښې خامخا صلاوة و

﴿۱﴾ قال الامام العارف الشيخ عبدالوهاب الشعراني قد اجمع اهل الطريق على وجوب (لزوم) اتخاذ الانسان له شيخا يرشده الى زوال تلك الصفات التي تمنعه من دخول حضرة الله تعالى بقلبه لتصح صلاته من باب ما لا يتم الواجب الا به فهو واجب (لازم) ولا شك ان علاج امراض الباطن من حب الدنيا والكبر والعجب والرياء والحقد والحسد والغل والنفاق كله واجب الخ. (البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۲ مقدمه)

﴿۲﴾ لحديث ورد فيه لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك رواه مسلم و ابو داؤد. (مشکواة المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب والرقى) وايضاً عن عبد الله بن عمر ومن لم يعقل كتبه فاعلقه. (ابو داؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ باب كيف الرقى كتاب الطب)

﴿۳﴾ قال ابن عابدين وبان تخصيص الذكر بوقت لم يرد به الشرع غير مشروع. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۱۳ جلد ۱ باب العيدين)

سلام وائی. دداسې پیر نه بیعت کول او دهغه مرید کیدل څنگه دي؟ (۲) که یو پیر علمائې دیوبند د اسلام نه خارج گنړي او احمد رضا خان حق او مقتدا منی دداسې پیر نه بیعت کیدل څنگه دي؟

المستفتي: قائم الدين دھوک زمان میان والی... ۱۹۷۸ء ۲۳۱۷۸

الجواب: (۱) د اهل اسلام دپاره د مشرک او مبتدع پیر نه بیعت کول حرام او ډیر لویه گناه ده. (۱) (۲) دداسې جاهل یا متجاهل پیر مرید کیدل په جهل کښې دباقي پاتې کیدلو کامیابه ذریعه ده.

د صفات جماليه، جلالیه او مراقبو وضاحت

سوال: علمائې کرام دي مسئلې باره کښې څه فرمائي چه جمالي صفت او دهغې مصداق او نښه څه ده؟ او دغه شان صفت د جلال څه څيز دي او آیا ددې د مراقبو اثرات ددې مطابق وي؟

المستفتي: خليل الرحمان انور خطيب مونتني آرټلري رجمنټ جهلم ۳ شعبان ۱۳۸۹ هـ

الجواب: په کومو صفاتو کښې چه د غلبې معنی وي لکه عزیز، ملک، قهار، منتقم، وغيره دپته جلالی صفات وائي. او په کومو صفاتو کښې چه د شفقت او ترحم معنی وي لکه رحمان، رحيم، غفور، نو دپته صفات جماليه وائي. (۲) (وفي الحقيقة الصفات هي المبادئ والاسماء هي المشتقات) او ددې صفاتو او اسماء مراقبې جمالي او جلالی وي، علي وفق الصفات والاسماء. فقط

د کامل پیر طریقت د پیرند گلو طریقه

سوال: ستاسو حضراتو په نزد باندې په پاکستان کښې کامل پیر طریقت څوک دي او د بیعت قابل پیر والا نښه څه ده؟

المستفتي: محمد عبد الغفور نرول دروازه ډیره اسماعیل خان ۱۹۷۲ء ۱۱۷

﴿۱﴾ قال الامام رازي والضابط في تميز الصادقين منهم من غيرهم اقامتهم الاعمال الشرعية على قانون المتابعة والتأديب باداب اهل الطريق على وفق سير المشايخ قال وكل من ادعى انه خلص مع الله ضميره ونال رتبة في الحقيقة وانه تنزه عن التقيد بظاهر الشريعة وسقط عنه التكليف والارتسام بمراسم الشريعة وجعل التقيد بالشريعة للعوام المنحصرين في مضيق الاقتداء فاعلموا انه مفتون في دينه وهو من اهل الاتحاد والزندقة والفلسفة والاباحية فاياكم ان تصحبوا مثل هذا وتعتقدوه فان ظلمة انفاسه سم قاتل لقلوب المریدين او لا يعلم هذا الجاهل المغرور ان الشريعة هي قشر لب الحقيقة الخ. (البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۳۵ باب اداب المشيخة)

﴿۲﴾ قال العلامة الوسي والصفات اما جمالية او جلالية وللاولى السبق كما يشير اليه حديث سبقت رحمتي غضبي. وباء الجر اشارة اليها لانها الواسطة في الاضافة والافاضة. الخ (روح المعاني ص ۸۹ ابحاث جلية في البسملة)

الجواب: د علماؤ او صلحاؤ پہ زړونو کښې چه کوم پير مقبوليت موجود وي (۱) دهغه نه بيعت کول پکار دی مثلاً مولانا محمد عبد المالك صاحب صديقي، مولانا محمد عبد الله در خواستی صاحب، وغيره وغيره فقط

د الله جل جلاله د موجوداتو سره د معیت وضاحت

سوال: د موجوداتو سره د الله جل شانہ معیت په کومه طریقه منل صحیح وي ځکه چه محققین علما کرام د معیت علمی قائل دي اود وجودی صوفیاء د معیت ذاتی قائل دي. دا مسئله د معرفت خداوندي سره متعلق ده نو په دې وجه باندې صحیح نوعیت څه دي؟

المستفتي: صوفي انوار خالد شور کوت ضلع جهنگ... ۲۴ رمضان ۱۴۰۵ هـ
الجواب: په معیت علمی او معیت ذاتی کښې کما یلیق بشانه، هیڅ تضاد نشته. وهو الموفق

د فیوض الحرمین کتاب په مؤلف باندې تنقیدی نظر

سوال: یونظر په کتاب، فیوض الحرمین. چه ماستر فاروق مردان والا لیکلې دي. المستفتي: نامعلوم معرفت محمود الحق حقاني صاحب... یکم نومبر ۱۹۸۳
الجواب: که دا مؤلف (صاحب کشف) مجذوب وي نو دده مؤاخذه او رتنه کول د طریقي نه خلاف کار دي او که مجذوب نه وي نو دا دکاملانو د طبقې نه نه معلومېږي. دکاملانو رویه فناء او ترک دعوي وي. لیکن ددې کشفونو د شریعت سره غیر متصادم کیدلو په وجه باندې ده ته د گمراهی نسبت کول قابل اعتراض خبره ده.

نوت: دداسې مدعیانو نیول په هره زمانه کښې د اهل علمو معمول پاتې شوې دي. وهو الموفق

(۱) وعن الامام الرازي رحمه الله تعالى 'ويجب على الطالب الصادق في بدايته ان لا يصحب اكثر مدعي المشيخة في هذا العصر البتة الا بظهور امارات الصدق بالهام من الله تعالى للطالب او بشهادة الصادقين من اهل الطريق لذلك الشيخ. (كتاب البهجة السنية في اداب الطريقة النقشبندية ص ۲۳)

د اردو يو شعر وضاحت

سوال: علمائي کرام دي باره کښې څه فرمائي چه څو ورځې يو نعت خوان په عرس کښې دا شعر او وئيلو چه د دي وئيل څنگه دي؟ شعر دادې:

پهریں تھے کعبہ میں بھی پوچھتے اجیر کا رستہ
جو رکھے اپنے سینوں میں تھے ذوق و شوق عرفانی

ترجمہ: گر ځیدلو په کعبه کښې او داجمیر شریف دلارې تیوس ئې کولو څوک چه په سینو کښې عرفان د ذوق او شوق لری هغه داسې وي. آیا داسې وئیل صحیح دی؟ بینوا و توجروا

المستفتي: خليل احمد صاحب..... ۴۸۳۱۹۷۴

الجواب: په دې شعر کښې خلاف شرع خبره نشته ځکه چه د الله په کور کښې هم دکامل شیخ د تربیت نه بغیر الله ته رسیدل مشکل دي. وهو الموفق.

د نبی ﷺ سره براه راست د بیعت او خبرو کولو دعوی کول

سوال: زید دعوی کوي چه ځه د نبی کریم ﷺ سره براه راست بیعت کووم او کوم پير چه دربار نبوي ته براه راست رسول نشي کولې هغه پير نه دي. دویمه دعوی داده چه ځه د هر مري سره خبرې کولې شم او بنودلې شم چه جنتي دي که دوزخي دي. اود مقتول نه د قاتل په باره کښې تیوس هم کولې شم. دریمه دعوی داده چه کله ځه حج له لارم نو دربار نبوی کښې مې د پیغمبر ﷺ په وړاندې یو څو مسئلې پیش کړې هغه ئې حل کړې او بیا نبی ﷺ او فرمائیل چه دا ځما او خپلې خبرې اولیکه چه دین هم مضبوط وي. او خلق ترینه فائده واخلي. او ځه خبرې نورې هم دي دهغې باره کښې نبی کریم ﷺ او فرمائیل (اکتم فی صدرک، یعنی ځان سره ئې اوساته) هلته کښې ناست ووم د روضه اطهر نه دمؤذن آواز راغې چه، أشهد، لفظ واوریدلې شو نو پیغمبر ﷺ وفرمائیل چه دا حضرت بلال دي او چه، حي علي الفلاح ته اورسیدلو نو د مسجد نبوي نه مؤذن اذان شروع کړو. څلورمه دعوی داده چه کله ځه حج له لارم نو ټولو انبیاء سره مې ملاقات او خبرې او کړې او دهغوي د دفن ځایونه مې معلوم کړل. دهغې قبرونو نښې وي د او که نه وي او دهغې پیغمبرانو نومونه په قران کښې وو او که نه وو. او د صحابه کرامو سره مې هم ملاقات او خبرې او کړې. نو د شریعت په رنړا کښې ددې سرې څه حکم دي؟

المستفتي: نامعلوم..... ۱۵ جنوري ۱۹۷۵

الجواب: دا ټول کارونه ممکن دي بلکه واقع شوي هم دي لیکن غالباً ددې دعوي کونکي دهوکه باز او دروغژن وي. وهو الموفق

په طریقه چشتیه کښې قوالی او موسیقي نشته

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چه طریقه چشتیه والاد قوالی سره موسیقي هم کوي په دې کښې څه خرج شته که نه؟

المستفتي: سید عنایت الرحمان چارسده..... ۱۹۱۲، ۱۹۹۱

الجواب: موسیقي کول حرام دي د قرآن، احادیثو اود فقهې نه ددې حرمت ثابت دي. ومن فعله فقد فعله علاجاً لا التذاذاً کشر ب الخمر للتداوی. وقيل فعله جذباً لاهل الهنود. (۱) فافهم

د پیر او استاذ یو شان حق دي

سوال: په سري باندې د پیر حق زیات وي که د اساذ؟ او که دواړه برابر دي؟
المستفتي: حافظ اختر علي دارالعلوم گجرات مردان..... ۵ ربیع الاول ۱۴۰۵

الجواب: د پیر او استاذ حق یو شان دي. شیخ عبدالحق محدث دهلوي په اشعة اللمعات کښې لیکلي دي چه طریقه او سلوک په علم ظاهر کښې داخل دي. فلیراجع الی کتاب العلم.

د اولیاؤ کرامت او په قبر سره فیض حاصلول

سوال: د ولی د وفات نه پس دهغه کرامت برقراروی که ختمیږي؟ دارنگې د «شاه عبدالعزیز اور ان کی تعلیمات، نومی کتاب په صفحه ۵۱ باندې لیکلي دي چه په اهل قبور کښې بعضي بزرگان په کمال کښې مستثنی دی او دهغوي کمال په متواتر طریقې سره ثابت نه دي، دهغې بزرگانو نه د مدد غوختلو طریقه داده چه دهغه بزرگ د قبر په سر طرف باندې به گوته کیږدي

﴿۱﴾ قال ابن عابدين وما يفعله متصوفة زماننا حرام لا يجوز القصد والجلوس اليه ومن قبلهم لم يفعل كذلك..... قلت وفي التاتر خاتمه عن العيون ان كان السماع سماع القرآن والموعظة يجوز وان كان سماع غناء فهو حرام باجماع العلماء ومن اباحه من الصوفيه فلن تخلي عن الله وتخلي بالتقوى واحتاج الى ذلك احتياج المريض الى الدواء وله شرائط..... والحاصل انه لا رخصة في السماع في زماننا. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۲۶ جلد ۵ كتاب الخطر والاباحه)

او د الم، نه تر مفلحون پورې به او وائي بيا به د قبر ښپو طرفته لار شي او آمن الرسول نه تر آخر د سورة بقره پورې به او وائي او په ژبې سره به او وائي چه اي حما حضرت د فلانکي کار دپاره. د الله په دربار کښې څه دعا اوزاري کووم تاسو هم دعا او کړئ. بيا به قبلي ته مخ کړي او د خپل حاجت دپاره به د الله تعالی نه دعا او غواړي. نو آيا دا طریقه چرته د حدیث نه ثابت ده او که خود ساخته ده؟ او په دې کښې د بزرگ نه سفارش کول ثابتیږي نو آيا د الله تعالی په دربار کښې د قیامت نه مخکښې د چا سفارش کیدي شي اوددې نه دا هم ثابتیږي چه مړی آوری او دعا هم کولې شي نو آيا دا صحیح ده؟ او دا کتاب محوله مولوی ظهیر الدین او حمد او تبصره د حضرت شاه رفیع الدین محدث دهلوي او تصحیح د مولانا سبحان محمود صاحب استاد کراچي المستفتي: خليل الله زروبوی از تهائی لیند..... ۲۵ جنوري ۱۹۷۵

الجواب: محترم المقام السلام علیکم نه پس دا خبره واضحه وی چه د احادیثو نه دا ثابت دي چه په مرگ سره هغه عمل منقطع کیږي چه په هغې باندې ثواب او عذاب مرتب کیږي الا باذنه فی حق البعض، دارنگې دا هم ثابت دي چه په قبر کښې مړي ته یو قسم حیات ورکولې کیږي چه په هغې سره د ثواب او عذاب، ادراک او احساس کولې شي خبرې هم کولې شي اوریدل هم کولې شي البته په قرآن پاک کښې ډیرو داسې مسئلو ته توجه نه ده ورکړې شوي، دارنگې د احادیثو نه کرامت د مرگ نه پس او توسل هم ثابت دي چه د ټولو علمائي دیوبند متفقہ عقیده ده. خلافاً للسلفیه والنجدیه او دعا هم کولې شي اگرچه مونږ ته دهغې علم نه کیږي. دهغوي نه فیض هم رسیږي او د استفاضي چه کومې طریقې مشائخونه منقول وی نو هغې کښې دا ضروري دي چه د قرآن او حدیث سره متصادم نه وی بلکه ټولو عملیاتو کښې دا قانون دي ﴿لان النبي ﷺ قرر الرقي التي لا تشتمل علي الكلمات الشرکيه﴾ (۱) فافهم.

د خلاف شریعت پیر سره اقاله او متبع سنت پیرنه بیعت ضروري دي

سوال: د کوم پیرنه چه خلاف شریعت کارونه ثابت وي دهغه اتباع ضروري ده اویو طرفته کیدل ترې نه ضروري دي؟

المستفتي: الحاج نیازولي شاه حسن خیل شمالي وزیرستان ۲ رمضان ۱۴۰۵ هـ

﴿۱﴾ عن عوف بن مالک الاشجعي..... فقال لا بأس بالرقي ما لم يكن فيه شرك. رواه مسلم. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب والرقي)

الجواب: د خلاف شریعت پیر نہ بیعت کول یو هلاکونکې کار دې (۱) دهغه نه واپس کیدل او بل پابند شریعت او متبع سنت پیر نه بیعت کول ضروري دي. که دا پیر خوشحاله وي او که خفه وي. فقط

د بدعتي او جاهل پیر نه بیعت کول د بې برکتی او هلاکت باعث دي

سوال: یو بریلوي پیر دې چه ډیر مبتدع او مشرکانه عقائد ساتي د نبی ﷺ بشریت نه هم منکر دي او جاهل هم دي نو آیا داسې پیر نه بیعت کول جائز دي؟
المستفتي: گل محمد خان کوتادو مظفر گره..... ۱۹۸۵ ۴۱۶ ۲۳۸

الجواب: داسې پیر چه نه پخپله عالم وي او نه علماؤ سره کيني دهغه نه بیعت کول حرام دي چه کوم پخپله کالاعمي دي نور و ته به د الله تعالی لاره څه اوښائي (۲) نو چه کوم پیر غیر الله غیب دان مني او یا د سید البشر ﷺ بشریت نه منکرو وي او د غیر الله په تسلط غیبي باندې ایمان ساتي یا سرود او موسیقي کوي نو د داسې پیر نه بیعت کول د بې برکتی او هلاکت باعث دي. وهوالموفق

وجد غیر اختیاري امر دي

سوال: آیا د ذکر په وخت کښې وجد راتلل د ثواب کار دي؟ د داسې وجد په باره کښې د احنافو علماؤ څه رائي ده؟

المستفتي: سبحان الله آلو مردان.... یکم ربیع الثاني ۱۳۹۲ هـ

(۱) قال الشيخ محمد بن عبد الله الخاني الخالدي وياك ان تصحب احداً من المدعين للطريق بلبس الزى او تدعهم ياخذون عليك العهد فانهم اذى من الثعبان وذلك لانك تشهد الاذى من الثعبان فساخلمنه حذرک ولا هكذا من ظهر مظهر الصلاح وهو فى الباطن شيطان فى زى انسان والضابط فى تمييز الصادقين منهم من غيرهم اقامتهم الاعمال الشرعيه على قانون المتابعة والتأديب باداب اهل الطريق على وفق سير المشايخ الخ. (البهجة السنية ص ۳۵ باب فى بيان المشيخة وادابها)

(۲) قال الامام ولي الله الدهلوى وانما شرطنا العلم لان الغرض من البيعة امره بالمعروف ونهيه عن المنكر وارشاده الى تحصيل السكينة الباطنة وازالة الرذائل واكتساب الحمائد ثم امثال المسترشدين فى كل ذلك فمن لم يكن عالماً كيف يتصور منه هذا. (القول الجميل مع شفاء العليل ص ۲۲ حکمت بیعت)

الجواب: وجد یو غیر اختیاری امر دي په سلف صالحین باندې هم راغلي دي لهذا په دې باندې انکار کول منکر دي (۱)

د وجد بعضي مسئلي

سوال: د وجد په حالت کښې چه په قی وغیره باندې جمات خراب شي نو په دې سره جمات پلټ کيږي او که نه؟ او آیا دا طریقه واقعي د ثواب او نجات باعث ده؟ او که د قران او حدیث نه خلاف ده؟

المستفتي: سبحان الله آلو مردان. یکم ربیع الثاني ۱۳۹۲ هـ

الجواب: قی کول په دکه خولي سره پلټ او نجس دي (۲) د کوم سړي په باره کښې چه د قی کولو یقین وي یا غالب گمان وي هغه جمات نه منع کول جائز دي که ذاکرو وي. او که نه وي او که دا کار (وجد او قی) علاجاً ورفعاً للخطرات کوي نو د ثواب باعث دي او که بالخصوص هم دا ثابت گنړی، یائي د التزام ما لایلزم درجي ته رسوی، نو بیا بدعت دي (۳) فقط

خلاف شریعت سړي ولي الله نشي کیدلي

سوال: که یو سړي د راتلونکو حالاتو پیشنگوئي کوي چه په هغې کښې بعضي خبرې صحیح هم څیږي لیکن دهغه ظاهر هم د شریعت موافق نه دي او قول و فعل ئې هم د اسلام نه مخالف دي نو داسې سړي ولي الله کیدي شي؟
المستفتي: حضرت جمال کلرک افس گورنر هاؤس پشاور ۲۲ رمضان المبارک ۱۴۰۵ هـ

الجواب: داسې سړي ولي الله منل د جاهل یا متجاهل کار دي (۴) وهوالموفق

(۱) قال العلامة طحطاوى الوجد مراتب وبعضه يسلب الاختيار فلاوجه لمطلق الانكار وفى التارخانية مايدل على جوازه للمغلوب الذى حرکاته حرکات المرتعش. (طحطاوى على المراقى ص ۷۳ قيل باب ما يفسد الصلاة)
(۲) قال العلامة سيد احمد طحطاوى انه لا فرق بين انواع القى سواء قاء من ساعته ام لا والصحيح انه حدث ونجس فى الكل كما فى الجلى. (طحطاوى على المراقى ص ۲۹ فصل فى ما ينقض الوضوء)
(۳) قال العلامة ابن نجيم ولان ذكر الله اذ قصد به تخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم يرد الشرع به لانه خلاف مشروع. (البحر الرائق ص ۱۵۹ جلد ۲ باب العيدين)
(۴) قال العلامة محمد عبد العزيز الفرهارى الولي هو العارف بالله تعالى وصفاته بحسب ما يمكن اى بقدر الامكان المواظب اى الملازم على الطاعات حتى قيل ان الولي الكامل لا يترك المنلوب، المجتنب عن المعاصى حتى انه يخرج بالكبيرة واصرار الصغير عن الولاية، المعروض عن الانهماك اى الاستغراق فى اللذات والشهوات. الخ (النبراس شرح شرح العقائد ص ۲۹۵ كرامات الاولياء حق)

کتاب

الطب والرقية

والتعويد

قال رسول الله ﷺ
ما انزل الله داء الا انزل
له شفاء. (الحديث)

کتاب الطب والرقیة والتعوید

د ظالم د پاره د ختم قرآن په وسیلې سره خیرې کول

سوال: عمر ظالم او شرارتي سړې دې چه د زید د تنگولو اوبسې عزته کولو او خلقو په مخکښې د شرمولو ډیر کوشش کوي د هغه نه ځان خلاصول گران دي آیا په شریعت کښې داسې سړې د پاره د خیرو په طور سره ختم القرآن جائز دي که نه؟

المستفتي: سید و اچ میکر بس اده مردان... ۲ محرم ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د ظالم په حق کښې خیرې کول جائز دي. قال الله تبارک وتعالی لا یحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم (۱) که د ختم القرآن په وسیلې سره وي او که نه وي فقط.

د مار د زهرو کوزولو منتر او د هغې حکم

سوال: بنده د مار د زهرو کوزولو یو عمل کوي چه د ډیرې مودې نه دیو بزرگ نه داسې راروان دي او دا عمل خالص په انساني همدردی باندې دي د هر قسم مالی فائدو نه خالی دي تر اوسه مي هيڅ نه دي حاصل کړي. او تر ننه پورې دا عمل ناکامه شوې نه دي د عمل الفاظ دادي: بسم الله الرحمن الرحيم. گالا کهیرا کالابس جس کوکاتې کالا کرچر بس. حضرت شیخ شرف الدین یحي منیري کی دهائی سې اتر بس اتر بس اتر بس، آیا دا الفاظ خو شرکيه نه دي؟ ددې څه حکم دي؟ او دا منتر جائز دي که ناجائز؟

المستفتي: محمد سرور اسماعیل پور بهکر پنجاب... ۱۰ ذیقعد ۱۴۰۴ هـ

الجواب: که دهائي گفته وائي نو دا همت او عزیمت دي چه د مباح عملیاتو نه دي. (۲) او که دهائي د بل څه نوم وي نو بیا مونږ خبر کړه. وهو الموفق.

(۱) (پ: ۶: سورة النساء رکوع: ۱ آیت: ۱۲۸)

(۲) عن عوف بن مالک قال كنا نرقى في الجاهلية فلما يارسول الله ﷺ (بقية حاشیه په راروانه صفحه)

د تیغ بندې د تعویذ شرعي حیثیت

سوال: که یو کس دخپل ځان د حفاظت د پاره د تیغ بندې تعویذ کوي نو شرعاً ددې تعویذ څه حکم دي؟

المستفتي: نامعلوم... ۱۲ محرم ۱۴۱۱ هـ

الجواب: دا بچاؤ په معجزه، کرامت، توجه او جادو سره کیدی شي (۱) (۲)

د مار لرم یا لیوني سپي دم او وریزو غیره مخصوص عمل جائز دي

سوال: (۱) که چاله مار لرم ټک ورکړي یا ټي لیوني سپي او چیچي په هغه باندې دم کول جائز دي که نه؟ (۲) که جائز وي نو هر سړې دم اچولې شي او که نه کوم سړي ته چه اجازت وي؟ (۳) ځمونږ په علاقه کښې چه لیوني سپي څوک او چیچي نو د صاحبزادگانو یوه کورنۍ ده، هلته کښې ځي هغوي بیا لس ټولې وریزي غواړي چه په آله میچنه باندې میده شوې وي نو دهغې نه گولئ جوړوي کړي هغه سړي له ټي په لاس کښې ورکوي چه دا ورانې کړه او گوره ورته او دي دم هم وائي. نو په هغه وریزو کښې هغه ویښته راوخیژي د کوم قسم رنگ والا سپي چه دي چیچلي وي. نو آیا ددې وریزو وغیره دا عمل د شریعت په رنډا کښې جائز دي که نه؟

المستفتي: حاجي موسی خان بازار مردان... ۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ء

(بقیه حاشیه) کیف تری فی ذلک فقال اعرضوا علی رقاکم لا بأس بالرقا ما لم تکن شرکا.

(ابو داؤد ص ۱۸۲ جلد ۲ باب ما جاء فی الرقی کتاب الطب)

(۱) په کوم تعویذ کښې چه جائز الفاظ وي هغه به جائز وي او په کوم تعویذ کښې چه شرکيه او ناجائز الفاظ وي هغه به نا جائز وي.

لحديث عوف بن مالک اعرضوا علی رقاکم لا بأس بالرقی ما لم تکن شرکا.

(ابو داؤد ص ۱۸۲ جلد ۲ باب ما جاء فی الرقی کتاب الطب) (از مرتب)

(۲) قال ابن عابدين (السحر) تعلمه و تعلمه حرام اقول مقتضى الاطلاق و لو تعلم لدفع الضرر عن المسلمين و فی شرح الزعفرانی السحر حق عندنا و جوده و تصوره و اثره و فی ذخيرة الناظر تعلمه فرض لرد ساحر اهل الحرب و حرام لیفرق به بین المرأة و زوجها و جائز لیوفق بینهما الخ

(ردالمختار هامش الدر المختار ص ۳۳ جلد ۱ مقدمة الشامي)

الجواب: (۱) جائز دی لحدیث عوف بن مالک رواہ ابوداؤد (۱) (۲) بغیر اجازت نہ حلت حاصلیبری لیکن ہمت نہ حاصلیبری (۲) (۳) جائز دی (۳)

مار لرم چیچل پیہ پارو د مول

سوال: کہ مار خوک او چیچل نو د هغه دمول پیہ مور پلار یا کلی علاقہ نور مسلمانان پیہ قرآن او حدیث سره افضل دی او کہ پیہ پارو باندي او دا جائز دی کہ نه؟

المستفتي: فضل کلام بازار تور د هیر مردان

الجواب: چه کوم دم او منتر د شرکیه کلماتونه خالي وي پیہ هغې کنبې هیش گناه نشته لحدیث عوف بن مالک قال رسول الله ﷺ اعرضو علي رقاكم لا بأس بالرقى ما لم تكن شركا (رواه ابو داؤد) (۴) باقي د نیک او بد او قرآن او غیر قرآن د امتیاز او فرق کولو نه د چا انکار نشته وهو الموفق

د شیخ بابر د ځنگل لښتې پیہ درد والا ځاني باندي مزل

سوال: دیو سړي سره د شیخ بابر رحمته الله علیه د ځنگل یوه لښته ده او د زخمونو او دردونو دپاره ئې پیہ دې طریقه استعمالوي چه بس خلق راځي او هغه لښته پیہ درد والا ځاني باندي گرځوي نو آیا دا شرک نه دی یو مولوي صاحب به هم دخپلو جوړونو درد دپاره دا استعمالوله نو ماورته د شرک او وئیل هغه دا حدیث اووي انما الاعمال بالنیات، نو آیا ددې حدیث پیہ رنرا کنبې دا عمل صحیح

(۱) عن عوف بن مالک قال كنا نرقى في الجاهلية فقلنا يا رسول الله ﷺ كيف ترى في ذلك فقال اعرضوا علي رقاكم لا بأس بالرقا ما لم تكن شركا (ابوداؤد ص ۱۸۶ جلد ۲ باب ما جاء بالرقى)

(۲) قال العلامة ابن القيم الجوزية ان الاذكار والايات والادعية التي يتشفى بها ويرقى بها هي في نفسها نافعة شافعة ولكن تستدعي قبول المحل وقوة وهمة الفاعل و كان للراقي نفس فعالة وهمة مؤثرة في ازالة الداء. (الجواب الكافي لابن القيم ص ۱۰ دواء العي السؤال)

(۳) يدل عليه ما في الهندية قال شهاب الدين الاذامي لا بأس باحراق الغناء الملتقط من الطريق وادارته حول من اصابته العين ونظيره صب الشمع فوق الصبي الخائف قال الشيخ الباري انما يباح اذا لم يرا لشفاء منه كذا في الفقه (فتاوى هندية ص ۳۵۶ جلد ۵ الباب الثامن عشر في التداوي والمعالجات كتاب الكراهية)

(۴) (ابوداؤد ص ۱۸۶ جلد ۲ باب ما جاء في الرقى كتاب الطب)

کیدلې شي چه هغه وائي دا څه تبرکاً استعمالوم شرکاً نه ددې شرعي حیثیت څه دي؟

المستفتي: عبد الوهاب سکنه زړه میانه نوشهره ۳ ربيع الاول ۱۳۸۹ هـ
الجواب: دا عمل شرک نه دی بلکه تبرک دی والتبرک ليس بشرك لثبوته باسعار النبي ﷺ ولباسه ووضوءه ودمه وفضلاته وغير ذالك. لیکن پیہ تبرکات ثابتہ کنبې ددې تبرک هیش اصل نشته نو لهذا نه پیہ دي لښته کنبې تبریک شته کما عند الفرقة القبرية او نه پیہ کنبې تشریک شته کما عند الفرقة النجدية ولنعم ما قيل الجاهل اما مفراط واما مفراط او ددې حدیث نقل کول دلته کنبې بی محله دي البته انا عند ظن عبدي بي (۲) حدیث څه ناڅه مناسبت لري فقط

د مريض د شفا د پاره د قرآن شریف سره اوبه تلل

سوال: بخدمت اقدس جناب مفتي صاحب دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک. ما پر له پسې دوه نسخې د قرآن مجید پیہ خپلو لاسونو باندي اولیکلې اوس پته نشته چه خلقو ته څنگه معلومات او شو چه دا قلمې نسخې دي اوس خلق راځي دا د تلې پیہ یو طرف کنبې کیږدي او بل طرفته ورسره اوبه وزن کوی او وائي چه کله دا اوبه مریض باندي او څکولې شي یا پیہ نورو اوبو کنبې ملاؤ شي او مریض له پرې غسل ورکړی شي نو هر څنگه مرض چه وي شفا ورته کیږي. نو آیا پیہ دي تول کولو او وزن کولو به خود قرآن مجید احترام ختمیږي نه او ایا دا عمل جائز دي؟ مهرباني او کړی شرعي حکم واضح کړی چه څه ئې خلقو ته او وایم. بینو اتوجروا

المستفتي: نائب صوبیدار شیر محمد قریشي دویبرن کلان راولپنډي ۱۹۲۹ء ۱۹۱۵ء

الجواب: د قرآن مجید تول کول سپکوالې نه دي نه شرعاً او نه عرفاً نو پیہ دي

(۱) عن عثمان بن عبد الله بن موهب قال ارسلني اهلي الى ام سلمة بقدر من ماء وكان اذا اصاب الانسان عين او شيء بعث اليها مخضبه فاخرجت من شعر رسول الله ﷺ وكانت تمسكه في جمل من لفة فحضضته له فشرب منه قال فا طلعت في الجبل فرأيت شعرات حمراء. رواه البخاري.

(مشکواة المصابيح ص ۳۹۱ جلد ۲ باب الطب والرقى)

(۲) عن ابي هريرة قال قال رسول الله ﷺ يقول الله تعالى انا عند ظن عبدي بي و انا معه اذا ذكرني فان ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي وان ذكرني في ملاذكرته في ملاخير منهم. متفق عليه

(مشکواة المصابيح ص ۱۹۶ جلد ۱ باب ذكر الله والتقرب اليه)

عمل ہیچ مسئلہ نشته دی خو په دې شرط چه د عبادت او ثواب په نیت سره نه وي بلکه د عمل او علاج په ارادې سره وي. (۱) والسبیل علی جواز العمليات تقریر النبی ﷺ الرقی اللقی صح مضمونها (۲) فقط

د فکر، وسوسې او پریشانی د پاره وظیفه

سوال: څه غواړم چا ماسره د یو څیز غم نه وي لیکن طبیعت مې داسې جوړ شوی دی چه د معمولي خبرې سره سخت فکر او پریشانی وي چه ځما د برداشت نه بهر وي مثلاً جامې لږې خیرنې وي یا بل څه معمولي خبره چه بالکل د فکر قابله نه وي او ماته سخت فکر جوړیږي او حال دا دې چه څه د زړه نه بالکل فکر نه غواړم او دا وسوسې راته راځي او سخته پریشانی راته جوړیږي لهذا تاسو حضرات ددې غیر اختیاري، نفساني او شیطاني پریشانی په باره کښې څه حل راولیږئ؟ او د دعا گانو خصوصي درخواست کوم.

المستفتي: عبدالرشید فورت ایئر میډیکل هاسپتال نمبر ۲ پشاور

یونیورسټي ۱۹۲۹ء ۲۲۱۴۸

الجواب: ته لا حول ولا قوه الا بالله. په کثرت سره وایه او الم نشرح سورة کم نه کم یولس ځلې وایه او څه مودې پورې یو ناني علاج هم او کړه فقط.

په مونځ کښې د وسوسو لږې کولو د پاره وظیفه

سوال: ماته په مونځ کښې وسوسه راځي او خیال راځي چه بس مونځ پریږدم ډیر زیات فکر مند یم چه دا وسوسې به څنگه ختمې شی؟ څه حل راته راولیځي ډیره مهرباني به وي.

المستفتي: عبدالرشید کامران جنرل سټور... ۵ ربیع الثاني ۱۳۹۲

۱) قال ابن عابدين اختلف في الاستشفاء بالقرآن بان يقرأ على المريض او الملدوغ الفاتحة او يكتب في ورق و يعلق عليه او في طست و يغسل و يسقى و عن النبي ﷺ انه كان يعوذ نفسه قال رضى الله عنه و على الجواز عمل الناس اليوم و به وردت الآثار.

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۵ قبيل فصل في النظر كتاب الحظر والاباحة) ۲) عن جابر قال نهى رسول الله ﷺ عن الرقى فجاء ال عمر و بن حزم فقالوا يا رسول الله ﷺ انه كانت عندنا رقية نرقى بها من العقب و انت نهيت عن الرقى فعرضوها عليه فقال ما ارى بها بأس من استطاع منكم ان ينفع اخاه فلينفعه رواه مسلم وايضا عن عوف بن مالك الاشجعي قال كنت ارقى في الجاهلية فلما بارسول الله كيف ترى في ذلك فقال اعرضوا على رقاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك رواه مسلم (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب والرقى)

الجواب: ستا دا وسوسې بدمنل او ددې د نه راتللو آرزو کول دا عین ایمان دی. کما فی حدیث مسلم نعم ذاک صریح الايمان (۱) (مشکوٰۃ ص ۱۹) دا نه کفر دی او نه گناه ده ته اعوذ بالله من الشطن الرجیم لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم. هره ورځ اویا ځلې وایه او حلال خوراک کوشش کوه. وهو الموفق

دمونه او تعویذونه د احادیثو نه ثابت دی

سوال: دم درود، تعویذونه وغیره چه هر قسمه وي د محبت، دشمنی، اولاد پیدا کیدلو، بیماری او روزگار پیدا کیدلو دپاره چه وي د قرآن او حدیث په حوالې سره صحیح دي که نه؟ او رسول ﷺ څوک دم کړې دي؟ یانې چا ته د تعویذ حکم کړې دي؟ د قرآن او حدیث په حوالې سره خبر راکړئ.

المستفتي: عبدالشکور... ۹۱۵۱۱۹۷۳

الجواب: واضحه دي وی چه پیغمبر ﷺ بیماران دم کړي دي او صحابه کرام رضی الله عنه ته ئې دم وئیلو اجازت ورکړې دي او صحابه کرامو رضی الله عنه بیماران دم کړي دي او دا ټولې خبرې په بخاري شریف وغیره کښې صراحة موجود دي. (۲) دارنگې هغه عملیات چه په خلاف شریعت کلماتو باندې مشتمل نه

وي هغه ئې هم جائز گرځولي دي. لحدیث مسلم اعرضوا علي رقاكم لا بأس

۱) عن ابي هريرة رضى الله عنه قال جاء ناس من اصحاب رسول الله ﷺ الى النبي ﷺ فسالوه انا نجد في انفسنا ما يتعاضدنا ان يتكلم به قال او قل وجدتموه قالوا نعم قال ذاك صريح الايمان. رواه مسلم. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۱۸ جلد ۱ باب في الوسوسة)

۲) (۱) عن عائشة ان النبي ﷺ كان ينفث على نفسه في المرض الذي مات فيه بالمعوذات فلما قل كت انث عليه بهن وامسح بيد نفسه لبركتها فسالته الزهري كيف ينفث قال كان ينفث على يديه ثم يمسح بهما وجهه (۲) وعن بي سعيد الخدري ان ناساً من اصحاب النبي ﷺ اتوا علي حي من احياء العرب اذا لدغ سيد اولئك فجعل يقرأ بام القرآن ويجمع بزاقه و يتفل فبرأ الخ (۳) عن عائشة قالت امرني النبي ﷺ او امر ان يسترقى من العين (۴) عن ام سلمة ان النبي ﷺ راى في بيتها جارية في وجهها سفعه فقال استرقوا لها فان بها النظرة الخ (۵) عن عائشة قالت كان النبي ﷺ يعوذ بعضهم يمسحه بيمينه اذهب البأس رب الناس واشف انت الشاف لا شفاء الا شفاءك شفاء لا يغادر سقماً. وهكذا احاديث اخر في هذا الكتاب (صحيح البخاري ص ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶ جلد ۲ كتاب المرضى)

بالرقي مالم يكن فيه شرك (۱) دارنگي تعويذ ليكل او مرئ وغيره ته زورندول د صحابه كرامو نه ثابت دي. حديث عبدالله بن عمرو بن العاص (رواه ابوداؤد) (۲) لهذا په دې سره انكار كول غلط فهمي يابد فهمي ده. وهو موفق

د وسوسې لري كولو د پاره د مطالعې كتاب

سوال: (موت كې وقت) دا تصنيف د مفتي محمد شفيع صاحب رحمته الله دې دا كتاب به كومم خائي كښې ملاؤ شي يا د وسوسو لري كولو د پاره بل كتاب اوښايي؟

الجواب: دا كتاب د دارالعلوم كراچي نه راوغواري او د وسوسو دلري كولو د پاره د احياء العلوم كتاب عاشر، مطالعه او كړي.

د خوف خداوندي پيدا كيدلو طريقه

سوال: د خوف خداوندي پيدا كولو ذريعه اوښايي؟ مهرباني به وي.

السائل: پانده خان لکي مروت... ۲۵ ذی الحجه ۱۴۹۲ هـ

الجواب: د الله تعالى په وعيدونو باندې په مشاهداتو كښې يقين او عقیده ساتل او په دې خيال باندې څه وخته پورې (۲۰، ۲۵ منته) كلك پاتې كيدل د خوف باعث دي. (۳) وهو موفق

خيالات فاسده او د هغې د پاره وظيفه

سوال: ماته ډير ناجائز او بد خيالونه راځي آيا په دې سره نكاح ماتيري؟ څه وظيفه راته هم اوښايي.

السائل: شير جان شهباز خيل بنو... ۱۳۹۲ هـ

(۱) (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب و الرقي)

(۲) عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده وكان عبد الله بن عمر ويعلمهن من عقل من بنيه ومن لم يعقل كتبه فاعلقه عليه. (ابوداؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ باب كيف الرقي كتاب الطب)

(۳) عن ابي بن كعب قال كان النبي ﷺ اذا ذهب ثلثا الليل قام فقال يا ايها الناس اذكروا الله اذكروا الله جاءت الراجفة تتبعها الرادفة جاء الموت بما فيه جاء الموت بما فيه رواه الترمذي. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۵۷ جلد ۲ باب البكاء والخوف)

الجواب: كه دا خيالات فاسده غير اختياري وي نو د حديث په بنياد سره ته گناه گار نه يې (۱) او علاج ددې دادې چه اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ومن شرفسي ومن شر فرجي ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم روزانه كم نه كم اويا خلي وايه فقط

د عثمانی دلي د جائز تعويذونو او دموونو لره ناجائز گرځول (الحاد) دي

سوال: تعويذ جائز دي كه نه؟ ځكه چه عثمانی دلي والا دي باره كښې رسالي ليكلي دي چه دا شرك او ناجائز دي نو تاسو پوره وضاحت او كړئ.

المستفتي: محمد يوسف ملك آباد جدون صوابي يكم ۱ ذی الحجه ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا كومي مسئلې چه د حزب الله پارتی مشر پروفيسر عثمانی يا ډاكتر او كيپتن عثمانی شائع كوي ټولې د شريعت نه خلاف دي. دا خلق د قرآن او حديث خود ساخته (ذ علماء امت نه خلاف) تشریح كوي. كوم تعويذونه چه خلاف شريعت نه وي هغه جائز دي. (۲) او جائز د مونه ناجائز گرځول الحاد او بي ديني ده. (۳) فقط

(۱) عن ابن عباس ان النبي ﷺ جاءه رجل فقال اني احدث نفسي بالشئ لان اكون حممة احب الي من ان اتكلم به قال الحمد لله الذي ردا مره الى الوسوسة رواه ابوداؤد.

(مشکوٰۃ المصابيح ص ۱۹ جلد ۱ باب في الوسوسة)

(۲) عن عوف بن مالك قال قال رسول الله ﷺ اعرضوا على رقاكم لا بأس بالرقي ما لم تكن شركاً. (ابوداؤد ص ۱۸۶ جلد ۲ باب ما جاء في الرقي كتاب الطب) وعن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده وكان عبد الله بن عمر ويعلمهن من عقل من بنيه ومن لم يعقل كتبه فاعلقه عليه.

(ابوداؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ باب كيف الرقي كتاب الطب)

(۳) عن عائشة قالت امرني النبي ﷺ او امر ان يسترقي من العين. (بخاری) وعن عائشة قالت كان النبي ﷺ يعوذ بعضهم بمسحه بيمينه اذهب البأس رب الناس واشف انت الشاف لا شفاء الا شفاك

شفاء لا يغادر سقما (واحاديث اخر في هذا الباب). (صحيح البخاری ص ۸۵۵، ۸۵۶ جلد ۲ كتاب المرضى)

قال ابن عابدين ولا بأس بالمعاذات اذا كتب فيها القرآن او اسماء الله تعالى ويقال رقاها الرافي رقا ورقيه اذا عوذ ونفث في عوذهم قالوا وانما تكره العوذ اذا كانت بغير لسان العرب ولا يدري ما هو و

لعله يدخله سحر او كفر او غير ذلك واما ما كان من القرآن او شئ من الدعوات فلا بأس به.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۵ قبيل فصل في النظر كتاب الحظر ولا باحة)

پہ ابجد سرہ قرآن لیکل او د خناورو پہ غارہ کنبی تعویذ آویزان کول
سوال: قرآن د لفظ او معنی دواړو نه عبارت دې نو آیا د قرآن لیکل د ابجد په حساب سره جائز دي که نه؟ (۲) چه یو آیت اولیکلې شي او په کپړه کنبې او گنډلې شي او تعویذ جوړ شي نو آیا داسې تعویذ د خناور په غارہ کنبې جائز دي که نه لکه غوا وغیره؟ بینوا توجروا.

المستفتي: متعلم دارالعلوم حقانیہ..... یکم ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: (۱) داسې لیکل د قرآن په الفاظو باندې د لالت کوي او په رسمي او موروڅي قرآن باندې دلالت نه کوي نو په هغې باندې د مصحف اطلاق نشي کیدلې لکه څنگه چه په (۷۸۶) باندې د بسم الله اطلاق نه کیږي. (۲) ممنوع او ناجائز خو د کلماتو مبارکه توهین دې حیواناتو او ماشومانو ته آویزان کولې نه. ځکه چه عبدالله بن عمرو بن العاص خپلو ماشومانو ته داسې تعویذ آویزان کړې وو چه په مبارکو الفاظو باندې مشتمل وو. (رواه ابوداؤد) (۱) وهو الموفق

تعویذونه لیکل او په هغې باندې اجرت اخستل

سوال: تعویذونه لیکل په شریعت کنبې څنگه دي؟ او پیسې پرې اخستل څنگه دي؟ وضاحت او کړئ.

المستفتي: شاه محمد لاندې کراچي نمبر ۲۲ حسین ټیکسټائل مل ۵۱۴۱۹۷۳

الجواب: د کومو تعویذونو مضمون چه شرعي وي د هغې لیکل جائز دي للتعامل ولحدیث عبدالله بن عمرو بن العاص (رواه ابوداؤد) (۲) او اجرت اخستل پرې هم جائز دي. لان الکتابه صنعة من الصناعات فافهم، (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ کان عبد الله بن عمر وبعلمهم من عقل من بنیه و من لم یعقل کتبه فا علقه علیه.

(ابوداؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ باب کیف الرقی کتاب الطب)

قال ابن عابدين وعلى الجواز عمل الناس اليوم وبه وردت الآثار ولا بأس بان يشد الجنب والحائض التعاويل على العضد اذا كانت ملفوفة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۵ قبيل فصل فی النظر کتاب الحظر و الاباحه)

﴿۲﴾ و کان عبد الله بن عمر و بعلمهم من عقل من بنیه و من لم یعقل کتبه فا علقه علیه.

(ابوداؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ باب کیف الرقی کتاب الطب)

﴿۳﴾ عن ابن عباس ان نقرأ من اصحاب رسول الله ﷺ مروا بما فيهم لذيغ (بقیه حاشیه اگلے صفحہ پر)

د ناجائزه کلماتو او باطلو عقیدو نه خالي خواجهگان جائز دي

سوال: ځمونږ په جمات کنبې امام صاحب ختم خواجگان کوي، مهرباني او کړئ د قرآن او حدیث په رنډا کنبې مدلل جواب راکړئ چه دا جائز دي که نه جائز دي؟
المستفتي: محمد سراج پشاورى متعلم دارالعلوم حقانیہ... ۱۰۱۴۱۹۷۳

الجواب: که دا ختم په ناجائزه کلماتو باندې مشتمل نه وي لکه يا عبد القادر جیلاني شیئاً لله او د روحونو د حاضریدلو د عقیدې نه خالي وي نو جائز دي. (۱) فقط

د وسوسو لري کیدلو د تدریس او مطالعې د شوق د پاره وظیفه

سوال: بنده د علم شوق لري لیکن وسوسه ډیره راځي تردې چه ډیر کرته مطالعه هم هیږه شي په تدریس کنبې هم خبره هیږه شي په تقریر کنبې هم تکلیف وي او په تدریس او تقریر کنبې ویره ډیره لږي، نو کومه وظیفه چه مناسب وي هغه اولیکئ. مهرباني به وی؟

المستفتي: لعل مرجان مدرسه حمادیه ډرک کالوني ۲

کراچي نمبر ۲۵، ۲۵ شوال ۱۴۰۴ھ

(بقیه حاشیه) او سلیم فعرض لهم رجل من اهل الماء فقال هل فيكم من راقٍ ان في الماء رجلاً لذيغاً او سليماً فانطلق رجل منهم فقرأ بفاتحة الكتاب على شاة فبرأ فجاء بالشاة الى اصحابه ففكر هو ذلک و قالوا اخذت على كتاب الله اجراً حتى قدموا المدينة فقالوا يا رسول الله اخذ على كتاب الله اجراً فقال رسول الله ﷺ ان احق ما اخذتم عليه اجراً كتاب الله. وهكذا في باب هل يو اجر الرجل نفسه من مشرك في دار الحرب. باب الاجارات.

(صحيح البخارى ص ۸۵۲ جلد ۲، ص ۳۰۳ جلد ۱ باب الرقى بالقرآن والمعوذات)

قال ابن عابدين لان المتقدمين المانعين الاستجار مطلقاً جوزوا لرقية بالاجرة ولو بالقرآن كما ذكره الطحاوى لانها ليست عبادة محضة بل من التداوى.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۹ جلد ۵ مطلب الاستيجار على الطاعات كتاب الاجارة)

وفي الدر المختار وفيها استأجره ليكتب له تعويذاً لاجل السحر جاز ان بين قدر الكاغذ والخط و كذا المكتوب. (الدر المختار ص ۲۳ جلد ۵ مطلب في اجرة صك القاضي والمفتي)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم وفي النزاهة قال علماؤنا من قال ارواح المشائخ حاضرة تعلم يكفر.

(بحر الرائق ص ۱۲۳ جلد ۵ احكام المرتدين)

الجواب: دا کلمہ اعوذ باللہ من الشیطن الرجیم ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم. روزانہ سحر وخت کنبی سل خلی وایہ اود ماسخوتن دمونخ نہ پس یوولس خلی سورة کوثر لولہ، امید دی چہ اللہ کریم خیل کرم اوکری وهو الموفق

د الکوحل په سیاہی سره تعویذونه او ساختونه لیکل

سوال: علمائی دین دې مسئلہ کنبی خه فرمائی چہ خط و کتابت د تعویذونو او ساختونو په داسې سیاہی سره کول چہ سپرٹ پکنبی گډه شوي وي خه حکم لري؟

المستفتي: مولوي محمد صديق قلعه عبد الله تحصيل گلستان ضلع پشین ۲۳ شوال ۱۴۰۴ هـ
الجواب: ترخو پوري چہ دا معلومه شوي نه وي چہ دا الکوحل چہ د سیاہی، دوايي او عطرو سره گډه شوي د انگوري دي که کهجوري نو هغه وخت پوري د استعمال د حرمت فتویٰ نه شي ورکولي کيدي. والوجه فيه ان الکوحل من اقسام الخمر فيكون حکمه حکم الخمر فافهم، وهو الموفق

د عشق مجازي نه د نجات د پاره وظیفه

سوال: خمایو دوست دې چہ دیوبې پیري هلک په عشق کنبی مبتلا دې د شپې وخت کنبی هغه سبق وائي او تقریباً د شپې لس نیمو بجو ۱۰:۳۰ پوري یو خائي وي. د چغتئ په وجه باندې عاشق ته سخت تکلیف وي او هغه د راشتنې عشق دعوي کوي اود غلطو خیالاتو نه د براءت اظهار کوي. ډیر پوهولو سره هم منلو ته تیار نه دې نو درخواست دې که خه وظیفه او بنایي نو ډیر ښه به وي؟

المستفتي: خالد الرحمان کوهاټ... ۱۶ ربیع الاول ۱۴۰۱ هـ

الجواب: ددې عاشق دپاره مناسب دي چہ آیت زین للناس... تا... حسن المآب (۱) د ماسخوتن مونخ نه پس یوولس خلی او وائي او پر سینه باندې دې دم کړي چہ اللہ تعالیٰ ورته ددې خراب انجام نه نجات ورکړي. وهو الموفق

(۱) (پ: ۳: سورة ال عمران رکوع: ۱۰: آیت: ۱۳)

د ویري او قوت حافظي وظیفه

سوال: په بنده باندې بعضي وختونو کنبی ویره راځي. او قوت حافظه م هم کمزوري ده ددې باره کنبی خه وظیفه او بنایي مهرباني به وي.
المستفتي: نامعلوم... ۱۳ جمادي الثاني ۱۴۱۰ هـ

الجواب: د ویري ختمیدو دپاره "یا وهاب" خوارلس خل وایه، او په یواځی والی کنبی "یا جبار" ۲۱ خلی وایه او د حافظي د قوي کیدلو دپاره د ماسخوتن دمونخ نه مخکنبی یا روستو یوولس خلی سورة کوثر وایه. وهو الموفق

په آئینه کنبی د غل معلومولو حکم

سوال: بعضي عاملان په آئینه کنبی غل معلوموي نو آیا په دې یقین کول جائز دي. اگرچه هغه غل بیا د غلا اقرار هم اوکړي. ددې شرعي حکم خه دې؟
المستفتي: عبد الحنان بار گل خیل وانا ډیره اسماعیل خان ۲۲ رمضان ۱۴۱۰ هـ

الجواب: دا عامل او په ده باندې اعتماد کولو والا دواړه مردود الشهادة دي دا عمل د کھانت یوه شعبه ده (۱) په دیکنبی بعضي وخت کنبی د واقعي سره برابر او موافق مشاهده کیري او کله مخالف بلکه ډیر کرته عامل او غل د مشهورتیا دپاره یوه معاهده کوی. وهو الموفق

جائزو کلماتو والا تعویذونه اویزان کول جائز دي

سوال: خمونږ خائي کنبی یو مولانا صاحب دې هغه وائي چہ تعویذونه اویزان کول که قراني آیاتو نه او د اللہ تعالیٰ نومونه هم وي خو شرک دې او ناجائز دي. شرعاً ددې حکم او بنایي؟ بینوا توجروا

المستفتي: عبد الرزاق دوحه قطر دوحان المانع کپ... ۱۹/۲/۱۴۰۱ هـ

(۱) (قوله والكهانة) وهي تعاطي الخبر عن الكائنات في المستقبل و ادعاء معرفة الاسرار قال في نهاية الحديث وقد كان في العرب كهنة كشق و سطیح فمنهم من كان يزعم ان له تابعا يلقى اليه الاخبار عن الكائنات و منهم انه يعرف الامور بمقدمات يستدل بها على موافقها من كلام من يسأله او حاله او فعله و هذا يخصوصه باسم العراف كما تمدعي معرفة المسروق و نحوه و حديث من اتى كاهنا يشمل العراف و المنجم و العرب تسمى كل من يتعاطى علماً دقيقاً كاهنا و منهم من يسمى المنجم والطبيب كاهنا. (رد المحتار ص ۳۳ جلد ۱ مطلب في الكهانة مقدمه)

الجواب: ناجائز تعویذ حرام دی او جائز تعویذ چه په هغې کسبې د قرآن الفاظ وي يا نور څه جائز الفاظ ليکلي شوي وي نو هغه جائز دي.

لما رواه ابو داؤد ص ۵۳۳ ج ۲ کتاب الطب و کان عبدالله بن عمرو يعلمهن من عقل من بنیه و من لم یعقل کتبه فاعلقه علیه ﴿۱﴾ قلت و اما التمايم فهی الخزرات کما صرحوا به و ما اشتملت علی الکلمات الشرکيه فليراجع الی شروح الاحادیث ﴿۲﴾ و هو الموفق

د نوک په ذریعې سره غل یا نور کارونه معلومول

سوال: ځمونږ په علاقه کسبې یوه زنانه ده هغه په نوک باندې رنګ او لګوي او وائي چه زه دم وایم ته دي ته گوره چاچه په تا باندې تعویذ کړې وي یائي درنه غلا کړې وي هغه به پکسبې راځي ته به ئې اووینې او گوره هغه فلانکې قبر کسبې تعویذ وړمندي. دا فلانکې ستا دشمن دي. په دې طریقې سره د خلقونه پیسې گټي او خلقو کسبې دشمني خوروي، ددې شرعي حیثیت څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتي: صوفي شاکر الله پريمئر شوگر ملز مردان... ۲۴ ذی قعدہ ۱۴۰۸ هـ

﴿۱﴾ (ابوداؤد ص ۱۸۷ جلد ۲ کتاب الطب باب کیف الرقي)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين (قوله التيممة المكروهة) اقول الذي رأيته في المجتبيا التيممة المكروهة ما كان بغير القرآن وقيل هي الخزرة التي تعلقها الجاهلية. فلترجع نسخة اخرى. وفي المغرب وبعضهم يترهم ان المعاذات هي التمايم وليس كذلك انما التيممة الخزرة ولا بأس بالمعاذات اذا كتب فيها القرآن او اسماء الله تعالى ويقال رقاها الراقي رقية اذا عودته ونفث في عودته و انما تكره العوده اذا كانت بغير لسان العرب ولا يدرى ما هو ولعله يدخله سحرا وكفر او غير ذلك و اما ما كان من القرآن او شئ من الدعوات فلا بأس به..... وفي الشلى عن ابن الاثير التمايم جمع تيممة وهي خزرات كانت العرب تعلقها على اولادهم يتقون بها العين في زعمهم فابطلها الاسلام الخ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷، ۲۵۸ جلد ۵ قبيل فصل في النظر كتاب الحظر والاباحه).

قال العلامة آلوسي وعند ابن المسيب يجوز تعليق العودة و رخص الباقر في العودة تعلق على الصبيان.

روح المعاني وفي فردوس ديلمى ص ۶۰ لا بأس بتعليق التعويذ من القرآن رواه ابو نعيم عن عائشة رضى الله عنها. وهكذا في سنن الدارمي ص ۲۱۱ و مصنف عبد الرزاق ص ۳۳۵. (مرتب)

الجواب: دا عمل ناجائز دي. ﴿۱﴾ ځكه چه ديكسبې دا خطر ده چه پاك سړي باندې تهمت او لګوى او بدنام شي. فقط. وهو الموفق

د عاملانو نه علاج او د تعويذونو حكم

سوال: (۱) دلته د بعضې عاملانو دا طريقه ده چه بيماران ورته راشي نو هغه كتاب او گوري او د كتاب كتلو نه پس معلومه نه ده چه د جنااتو په مدد سره يا څه نور حساب كتاب سره بيمارته وائي چه په تا باندې د پيريانو غلبه ده يا نور څه د جادو اثر دي او بعضې خو تر دې پورې بنائي چه د فلانکې ملک نه پيرې راغلي دي يا فلانکې په تا باندې جادو کړې دي ددې څه حكم دي؟

(۲) که عاملان دا کارونه د پيريانو په مدد سره کوي او دا مريض پري عمل او کړي او په ديكسبې دبل چا نقصان هم نه وي نو بيا دا عمل شرعاً څنگه دي؟ (۳) که په تعويذ کسبې گمنامه نقشي وي چه وئيلي نه شي نه نو دهغې څه حكم دي؟ (۴) په عاملانو باندې علاج کول څنگه دي؟

المستفتي: عبد الحميد دي آئي خان..... ۱۲ شوال ۱۴۰۸ هـ

الجواب: غالباً دا الفاظ عوامو ته د هوکې ورکولو دپاره استعماليري سيوا د افتاء او دوائی علاج کولو او د خوب د تعبير نه. (۲) دا هم د هوکې ورکول دي شرک نه دي پيريان په معالجاتو او الهاماتو کسبې د انسانانو درجوته رسيدل نشي کولې. (۳) داسې تعويذ ممنوع نه دي. (۲) لعدم يقن اشتماله علي الكلمات الشرکيه ليکن دوکې ورکول دي. (۴) ځان ساتل تري نه ضروري دي. وهو الموفق

د ايمان په باره کسبې د وسوسو او وهمونو وظيفه او علاج

سوال: علمائي دين دي مسئلې باره کسبې څه فرمائي چه مثلاً دهغه په زړه کسبې د توهين رسالت او توهين صحابه کرام عليهم السلام و همونه او وسوسې

﴿۱﴾ قال ابن عابدين و منهم انه يعرف الامور بمقدمات يستدل بها على موافقها من كلام من يسأله او حاله او فعله و هذا يخصونه باسم العراف كما لمدعى معرفة المسروق ونحوه الخ

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۴ جلد ۱ مطلب في الكهانة مقدمه)

﴿۲﴾ عن عوف بن مالك قال قال رسول الله ﷺ اعرضوا على رفاقكم لا بأس بالرقى ما لم تكن شركاً

(ابوداؤد ص ۱۸۶ جلد ۲ باب ما جاء في الرقي كتاب الطب)

حی راحی مثلاً چہ کلمہ ددہ خوا کنبی د پیغمبر ﷺ او صحابہ کرام رضی اللہ عنہم دا بنائستہ او صاف بیان شی لکھان رسول اللہ ﷺ کان اکحل العینین و ان عائشة رضی اللہ عنہا کانت بکرة نو ددہ پھ زہ کنبی ددی خبرو متعلق مختلفہ وسوسہ راحی او دغہ دقرآن، حدیث او محراب المسجد او نور شعائروہ پھ بارہ کنبی ہم او داسری وائی کافر شوم ما ددی باطلو و همونو دتیرونہ اوباسی او سخته پریشانی دہ، ددی دیارہ خہ وظیفہ او حل تلاش کری؟ دیرہ مہربانی بہ وی

المستفتی: حافظ سید قاسم مدرسہ انجمن تعلیم القرآن پراچگان
کوہاٹ ۲۴/۵/۱۹۸۴

الجواب: داسری مسلمان دے (۱) سحر او ماہنام دے سل سل خلعہ اعوذ باللہ من الشیطن الرجیم لا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم وائی او داسی خیالات دے دزہ نہ اوباسی او نورو خیالاتو کنبی دے مشغول شی نو ان شاء اللہ دا بیماری بہ زر ترزہ ختمہ شی. وهو الموفق.

د ظالم د ہلاکت د پارہ ختم قرآن کول

سوال: د غل یا ظالم وغیرہ د ہلاکت دیارہ ختم قرآن پخیلہ کول یا پھ بل چا باندی کول جائز دی. کہ نہ؟ او کہ ہغہ غل یا ظالم ددی عمل پھ وجہ باندی ہلاک شی نو دھغی خہ حکم دے؟

المستفتی: مولوی گل نور شاہ کلکوٹ دیر بالا ۲۰ ستمبر ۱۹۷۵ھ

الجواب: د عملیاتو پھ ذریعہ سرہ خوک ہلاکول حرام دی لکہ خنگہ چہ پھ ظاہری اسبابو سرہ حرام دی. البتہ کہ داسی کس پری ہلاک کری چہ شرعاً دھغہ مرگ جائز وی. نو بیا جائز دی. (۲) فقط

﴿۱﴾ عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ ان للشیطان لمة بابن ادم وللملك لمة فاما لمة الشیطان فایعاد بالشر و تکذیب بالحق و اما لمة الملك فایعاد بالخیر و تصدیق بالحق فمن وجد ذلك فلیعلم انه من الله فلیحمد الله ومن وجد الاخری فلیتعوذ بالله من الشیطان الرجیم. ثم قرأ الشیطان یعدکم الفقر و یامرکم بالفحشاء رواه الترمذی. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۹ جلد ۱ باب فی الوسوسة)

﴿۲﴾ عن عبد الله بن مسعود رضی اللہ عنہ و قال قال رسول الله ﷺ لا یحل دم امرئ مسلم یشہد ان لا اله الا الله و انی رسول الله الا باحدی ثلث النفس بالنفس و الثیب الزانی و المارق لدينہ التارک للجماعة متفق علیہ. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۲۹۹ جلد ۲ کتاب القصاص الفصل الاول)

تعویذ کنبی د ابلیس. فرعون. او شداد وغیرہ نومونہ لیکل

سوال: بعضی خلق د فرعون، ابلیس او شداد نومونہ اولیکی او پھ غارہ کنبی ئی اچوی داسی تعویذ لیکل او غارہ کنبی اچول جائز دی کہ نہ؟ بینوا توجروا المستفتی: شہباز خان حقانی بدھ بیر پشاور ۲۶ جون ۱۹۸۷ء

الجواب: دا تعویذ ناجائز دی پھ دے نومونو کنبی ہیخ تبرک نشتہ البتہ د قرآن پاک پھ الفاظو کنبی د راتلو پھ وخت کنبی ئی د نورو الفاظو پشان حکم دے. (۱) وهو الموفق

پھ تعویذ او تمیمہ کنبی فرق

سوال: خمونہ پھ سکول کنبی یو ماستر صاحب، خفیہ طور سر د اکثر عثمانی پیرو کار دے ہغہ وائی چہ "من علق التمیمہ فقد اشرك"، چا چہ ہم تعویذ آویزان کرو ہغہ شرک او کرو. دقرآن او سنت پھ رنرا کنبی ددی خیزونو خہ حکم دے؟

المستفتی: علی زمان عربی تیچر نوشہرہ کلان ۱۷/۵/۱۹۹۱ء

الجواب: تعویذ لیکل او آویزان کول جائز دی

کما فی ابی داؤد ص ۵۴۳ جلد ۲ عن عمرو بن شعیب عن ابیہ عن جدہ ان رسول الله ﷺ کان یعلمہم من الفرع کلمات. اغوذ بکلمات اللہ التامات الی اخرها. و کان عبد اللہ بن عمرو یعلمہن من عقل من بنیہ و من لم یعقل کتبہ فاعلقہ علیہ.

او تمیمہ آویزان کول ناجائز دی. لحديث عبد الله بن عمرو بن العاص ما ابالی ان انا شربت تریاقا او اتعلقت تمیمہ. ابو داؤد ص ۵۴۰ ج ۲، لیکن تمیمہ خزرات (کنجکو)، د خناورو نوکونو او ہلو کو تہ وائی مبارکو کلماتو لیکلی شوے تہ تمیمہ وئیل غباوت یا غوایت دے. (۲)

﴿۱﴾ قال ابن عابدین و انما تکرہ العوذۃ اذا کانت بغير لسان العرب و لا یدری ما هو و لعلہ یدخلہ سحر او کفر او غیر ذلک و اما ما کان من القرآن او شیء من الدعوات فلا بأس بہ.

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۵ قیل فصل فی النظر کتاب الحظرو الاباحۃ) (بقیہ حاشیہ پھ راروائہ صفحہ)

پیغمبر ﷺ فرمائی: ان الرقي والتمايم والتولة شرك. ص ۵۴۲ جلد ۲. نو
خنگہ چہ ہر دم ناجائز نہ دے بلکہ شرکی کلماتو والا دم ناجائز دے دغہ شان
ہر تعویذ ہم ناجائز نہ دے بلکہ شرکی کلماتو والا تعویذ ناجائز دے
وہو الموفق

(بقیہ حقیقہ مرقیہ ص ۲۵۷) قال العلامة ابن عابدین التمیمۃ المکر وہما کان بغير القرآن وقيل هي
الخزرة التي تعلقها الجاهلية وبعضهم يتوهم ان المعاذات هي التمايم وليس كذلك انما التميمۃ
الخزرة ولا بأس بالمعاذات اذا كتب فيها القرآن او اسماء الله تعالى وانما تكره العوذۃ اذا كانت بغير
لسان العرب ولا يدري ما هو ولعله يدخله سحر او كفر او غير ذلك وفي الشلى عن ابن الاثير التمايم
جمع تميمة وهي خزرات كانت العرب تعلقها على اولادهم يتقون بها العين في زعمهم فابطلها الاسلام
الخ (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۵۷ جلد ۵ قبيل فصل في النظر)

کتاب

الرؤيا وتعبيرها

قال الله تعالى

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ

(الاية)

...

كتاب الرؤيا وتعبيرها

پہ خوب کنبی د سجدی پہ خانی باندی گندگی لیدل

سوال: الاستاذ المحترم حفظه الله المنان من الهموم في الدنيا والآخرة!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته! اما بعد اني سائل في امر قد وقع منه في قلبي من الاضطراب والخوف فان بينت لي بيانا شافيا فهو كفاني اني خشيت ان اكون تحت قوله تعالى ان تحبط اعمالكم و انتم لا تشعرون. لاني منذ جئت الى المدرسة ما ريت رسول الله ﷺ في النوم وايضا ما ريت الرؤيا اظن انه جزء من اربعين اجزاء النبوة الا نادرا ونسيانا والحال اني اقرء كتب الاحاديث اذا كان هذا حالي الآن فكيف بعد الفراغ من العلم ولا اعلم من خطيئة فلذا اقول لعل انا لا اشعر بخطيئتي فامرني بالشئ حتى يحصل به ما هو المقصود الاعظم ويزيل به مرض قلبي حتى ارى في القلب نورا بفضل الله تبارك وتعالى وايضا فامرني بالدعاء يحصل به روية النبي ﷺ والله اني ريت نومة في ظهيرة الامس. والله لا طاقة لي ان ابين لكم مشافهة فلذا انا ارسل بالصديق ولو كان فيه قلة الحياء فعافني. قد ريت في النوم و كنت مصليا فاذا قمت من الركعة ونظرت فكنت مستقبل المشرق فتحولت الى القبلة فاذا نظرت الى موضع السجود فاذا ريت قريب السجدة قد رات كثيرات فاردت السجدة فوق الحصر على القدر فسجدت عليها حتى وصل اثر القدر الى جهتي فرفعت راسي وايضا كنت متحيرا هذا القدر وقع مني ام من الغير فمن الشفقة ان ترسل وتكتب الى تاويل رويي على قدر ما تعلم به وتعطي بيد المرسل والحاصل اي تاويل كان فاكتب لي وارسلني حتى تدفع مني الوسواس المستفتي: نام معلوم طالب علم دار العلوم حقانيه اكوره ختيك.

جواب: من اراد ازالة الامور الغير الاختيارية او تحصيلها فلن ينجو من الغم والحزن ومنها الرؤيا الصالحة واما تعبير الرؤيا المستورة ففيها اشارة الى النزول وهو التوجه الى الخلق لارشادهم وكذا الى حصول الدنيا - وهو الموفق

د پیغمبر ﷺ په خوب د کښې لیدلو تعبیر

سوال: ماته په خوب کښې د سرکار د عالم ﷺ زیارت نصیب شو. په داسې حالت کښې چه د حضور ﷺ په لاس مبارک کښې یو تال وو صحیح راته یاد نه دی چه څه رنگ ئې وو لیکن لږ یا د دې چه سور رنگ ئې وو. په هغې کښې د چیني پشان څه وو، چه پیغمبر ﷺ به ترې نه لاس د کولو او تقسیمولو به ئې لیکن مخې ته ئې هیڅوک نه وو صرف تقسیم کولو په حالت کښې مې اولیدو، هغه وخت کښې مادرود شریف وئیل شروع کړل او ځما په زړه باندې یو خاص کیفیت جاري شوې وو او پیغمبر ﷺ ته مې کتل؟ بینوا توجروا

السائل: اعجاز علي واه كينت..... ۱۵ شوال ۱۳۹۵

الجواب: محترم المقام دامت برکاتکم د السلام علیکم نه پس خبره داده چه تا د پیغمبر ﷺ د صفت قابلیت د بعضې آثارو مشاهده کړې ده بې شکه د حاضرینو او غائبینو دواړو تقسیم کونکې دې (۱) الله تعالی دې تاله د نیک اولاد نعمت درکړي. آمین

په خوب کښې د نبی ﷺ د خلاف شریعت حکم ورکولو مسئله

سوال: که په خوب کښې څوک نبی ﷺ او ویني او هغه څه حکم او کړي خو هغه حکم د شریعت نه خلاف وي نو آیا په هغې عمل کولې شی که نه؟

السائل: اکبر حسن لنډي کوتل پشاور..... ۱۳۹۲ هجري

الجواب: د خوب په خبرو کښې د شرط دې چه د ژوند د خبرو سره متصادم نه وي (۲)

﴿۱﴾ عن معاوية قال قال رسول الله ﷺ من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين وانما انا قاسم والله يعطى متفق عليه. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۲ جلد ۱ کتاب العلم الفصل الاول)

﴿۲﴾ قال القاري ولذا لم يعتبر احد من الفقهاء جواز العمل في الفروع الفقهية بما يظهر للصوفية من الامور الكشفية او من حالات المنامية (مرقاۃ المفاتيح شرح مشکوٰۃ ص ۳۵۸ جلد ۹ کتاب الفتن)

د تصادم او ټکراؤ په صورت کښې به دا خبرې د شیطان په خبرو باندې حمل کولې شی. کما وجهه به حدیث تلک الغرائق العلی الخ (۱)

په خوب یا مراقبه کښې د ذات پاک لیدلو دعوی

سوال: د یو پیر صاحب دعوي ده چه د ذکر په وخت کښې ما ذات پاک سره معانقه او کره آیا دعوی صحیح ده؟

المستفتي: ظفر علي تهانوي مهاجر کیمپ کراچی نمبر ۲۰

الجواب: کیدیشي مراد ئې خوب یا مراقبه کښې لیدل وي چه هغه نه ممنوع دي او نه مخصوص (۲) فقط

د پیغمبر ﷺ په خوب کښې خلقو لره متبع جوړول

او د چا نه د مال اخستلو د حکم شرعي حیثیت

سوال: (۱) علمائي دين دي باره کښې څه فرمائي یو سړې وائی چه څه پیغمبر ﷺ د خوب په ذریعې سره خپل جانشین جوړ کړي یم لهذا خلق دې ځما تابعداري کوي نو آیا د شریعت په رنډا کښې په مسلمانانو باندې ددې سړي تابعداري ضروري ده؟ ددې شرعي حیثیت څه دي؟

﴿۱﴾ په فوائد عثمانیه کښې دي چه علامه یا قوت په معجم البلان کښې لیکل دي چه د قریشو به د کعبې طواف کولو او دا الفاظ به ئې وئیل واللات والعزى ومناة الثالثة الاخرى هولاء الغرائق العلی وان شفا عتھن لترجي. د تفسیر کتابونو په دې ځانې یوه قیصه نقل کړې چه د جمهور محدثینو په اصولو باندې د صحت درجې ته نه ده رسیدلې. او که في الواقع ئې څه اصل وي نو کیدیشي چه نبی ﷺ د مسلمانانو او کافرانو په مخلوط مجمع کښې دا سورت وئیلې وي او د کافرانو عادت وو چه خلق قرآن وانوري او په مینځ کښې گرېږ شروع کړي. کما قال الله تعالى وقاله الذي وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلکم تغلبون. (حم السجده رکوع: ۴) کله چه ئې دا ایت اولوستلو نو شیطان به دده په آواز کښې آواز ملاؤ کړي وي او دده په لب ولهجه باندې به ئې د الفاظ وئیلې وي کوم چه ددوي په ژبو باندې وو. تلک الغرائق العلی الخ. روستویا تعبیر او ادا کښې تصرفات او شول نو څه څه ئې ترنه جوړ کړل گڼي ظاهره ده چه د نبی په ژبه باندې د شیطان دومره تسلط چرته کیدلې شي او د کوم څیز چه امکان کیدلې شي دهغې په مدح باندې دهغوي څه معنی. (تفسیر عثمانی سورة الحج آیت: ۵۳)

(التفصيل في الروح المعاني سورة الحج الآية: ۵۳ جلد ۱۰ ص ۲۰۰)

﴿۲﴾ قال العلامة ملا علی قاری ان صح عن احد دعوى نحوه (رؤية الله تعالى في الدنيا) فيمكن تأويله بان غلبة الاحوال تجعل الغائب كالشاهد حتى اذا كثر اشتغال السربشئ واستحضاره له يصير كأنه حاضر بين يديه انتهى و يؤيده حديث الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه وكذا حديث عبد الله بن عمر حال الطواف كنا نراءى الله الخ (شرح فقه الاكبر لملا علی قاری ص ۱۲۳ جواز رؤية الباري جل شانه في الدنيا)

(۲) یو سړي بل غټ مالدار ته اووئیل چه ما پیغمبر ﷺ په خوب کښې اولیدلو او ماته ئې اووئیل چه فلانکې مالدار سړي ته لار شه کار به دې اوشي آیا دا خوب صحیح دې؟ او ددې په وجه باندې په مالدار باندې تابعداري لازمه ده؟ جواب راکړئ.

المستفتي: منصور الرحمان جامعه احسن العلوم ترست گلشن اقبال کراچی ۱۴۱۰ هـ
الجواب: (۱) که دې ئې واقعی جانشین مقرر کړې وي نو خلق به پخپله باندې دده په دائره کښې داخل شي. نه په ده باندې دعوت ورکول ضروري دي او نه په خلقو باندې ددې دعوت تابعداري ضروري ده. (۲) که داسې خپل خوب په دلائلو سره ثابت کړي نو صحیح ده گڼي دده په صرف دعوي کولو باندې اعتماد کول بې قاعدي اعتماد دې. وهوالموفق

د بنگلي نه مسلسل اوبه بهیدل

سوال: ما په ۱۹۷۴ء کښې په اسلام آباد کښې یوه بنگله جوړه کړې وه څه وطن نه بهر ووم ځما دوه روڼو پرله پسې نگراني کوله خو هغوي مړه شول څه اوس هر ه میاشت خوب وینم چه کور تراوسه پورې مکمل نه دې او مسلسل ترې نه اوبه بهیري د څو کالو نه داسې خوب وینم مهرباني اوکړئ تعبیر راکړئ.

السائل: عبد الجلیل ایم ای ارباب کالوني تهکال پشاور ۲۰ رجب ۱۴۰۲ هـ
الجواب: (۱) تعبیر یو مشکل څیز دې ته الله والا خلقو ته نقد صدقه ورکوه چه دا خطرې پتې شی. (۱) والسلام

پیغمبر ﷺ د گورو نانک په شکل لیدل د

خوب لیدلو والا په انحراف باندې تنبیه ده

سوال: یو سړي مزارا عبدالرشید ربوه خپل خوب بیانوي داسې لیکي چه ځما سترگې ورغلې او مې کتل چه جمات ته ورغلم هر طرفته سپوږمۍ دي څومره په زوره چه ذکر کووم خوند ډیریري. او سپوږمۍ ښه ښکاره کیږي په محراب کښې د حضرت گورو نانک بابا پشان بزرگ شکل کښې پیغمبر ﷺ تشریف

هو عن انس قال قال رسول الله ﷺ ان الصدقة لتطفئ غضب الرب وتدفع ميتة السوء رواه الترمذی (مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۶۸ جلد ۱ باب فضل الصدقة الفصل الثاني)

فرمادي د پیغمبر ﷺ گير چاپيره علاقه دمره تيزه رنړا ده چه سترگې ورته پړقيږي. الخ دا خوب مرزا عبدالرشید د اشاعت دپاره روزنامه الفضل ربوه. ته الیگلو هغوي په ۲ نومبر ۱۹۸۲ په کالم نمبر ۳ کښې چاپ کړو او دلته خپل ملک کښې او بهر ملکونو کښې تقسیم شو د جواب کولو خبره داده چه آیا په مذکوره عبارت سره (نعوذ بالله) د پیغمبر ﷺ د توهین طرف نه واضح کیږي؟ او آیا مرزا عبدالرشید او د الفضل ایډیتر مسعود احمد دهلوي او پرنتر سید عبدالحی ددې په لیکلو، چاپ کولو او نشر و اشاعت په وجه، دا خلق د توهین مرتکب نه شول؟ جواب راکړئ؟

المستفتي: مولا نا محمد شریف جالندهري ناظم اعلی

مجلس تحفظ ختم نبوت پاکستان ملتان ۲۵ جمادي الثاني ۱۴۰۳

الجواب: پیغمبر ﷺ په شمائل کښې د متعین شوي صورت نه علاوه په بل بدقسم صورت کښې لیدل ددې خوب لیدلو والا په انحراف باندې تنبیه ده. گورو نانک د مسلمانانو نه د هندوانو جوړولو دپاره د دروغو یو جال جوړ کړې وو. او مرزا غلام احمد قادیاني د مسلمانانو نه انگریزان یا د انگریزانو غلامان جوړولو دپاره دا جال خور کړې وو. او دا خوب لیدلو هم په دې مالیخولیا کښې مبتلا دي. وهوالموفق

په خوب کښې د نیک کارونو حکم کولو والا لیدل اود هغې تعبیر

سوال: په ادب سره گذارش دي چه بنده د بده، جمعرات او جمعي په دریو اړو شپو کښې داسې خوب لیدلې چه په خوب کښې یو سړي وائی (۱) حج اوکړه. (۲) سنت ادا کوه، ما ورته اووئیل چه ما واده کړې هغه اووئیل دویم واده اوکړه. (۳) د حدیثو دوره اوکړه ماورته وئیل چه مادوره کړې هغه وئیل په دویم ځل دوره اوکړه. (۴) په احسان آباد کښې د قرآن درسگاه اباده کړه ماوې احسان آباد کوم ځائي کښې دي نو ځمونږ په کلي کښې یوه غیر آباد زمکه ده وائي چه دا احسان آباد دي. (۵) د ظواهر و نه پټ شه. (۶) د قرآن کریم حفظ

هو عن ابی قتاده قال قال رسول الله ﷺ من رانی فقد رای الحق متفق علیه. و علی ها مشه ای معناه من رانی علی صورتی التي انا علیها فقد رانی حقيقة لان الشيطان لا يتمثل بهذه الصورة المخصوصة. الخ (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۹۳ جلد ۲ کتاب الرؤیا الفصل الاول)

او کره، ما ورته او وئیل چه خه غریب او ناچاره یم او ستا ټولې خبرې ډیر طاقت والا کس کولې شي نو جواب ئې او کړو چه ته غریب ئې خو حاجي الحرمین میزخان نواب زاده مردان والا ته او وایه او حما دعا و سلام ورته وایه هغه به دا کار او کړي. ما ترې نه تپوس او کړو چه ته څوک ئې هغه جواب او کړو چه خه محمد د مدینې او سیدونکې یم، ددې خوب تعبیر او بنایې مشکور او گرځوی؟

السائل: محمد نذیر فتح پور سوات ۱۳۹۰ هـ

الجواب: ته د قران او حدیث د اشاعت او د دین د خدمت اراده او کره امید دې چه ته به کامیاب شي او د اهل خیر زړونه به الله تعالی ستاسره د امداد کولو دپاره مائل کړي. والله اعلم

په خوب کښې فتاویٰ رشیدیه وغیره لیدل

سوال: (۱) خوب وینم په حما مخې ته پیش کولې شی چه فتاویٰ رشیدیه کښې او گوره د چا عقیده چه خرابه وي دهغه خائي اور دې او باقاعده حما مخې ته ئې لیکلې وي. وبئس المهاده دا چه او وینم د خوب نه راویخ شم. (۲) په خوب کښې د بس په استیر ننگ باندې ناست یم ډرائیور نه یم او بس بغیر د ستارټ کولو نه چلوم په چرائی باندې ورخیژم چه چرهایي نه کوز شم نو یو بنکلی بنار راته په نظر راشي. چه دهغې هغه بنکلی نقشه اوس هم حما په سترگو کښې گرځي نو خه په هغې بنائسته بنار کښې بس او در دوم دهغې نه مخکښې د تللو همت مې نشته ځکه چه ویره ده چه د ډرائیو ننگ د هنر نه راتللو په وجه باندې رانه چرته بس الله نشي. نو په دې کښې راویخ شوم. (۳) په خوب کښې خپلې علاقې ته خم هلته یوه قلعه ده چه یو انگریز جوړه کړې ده او هغې ته نزدې په مغربي طرف باندې خه دوکانونه دي. خه خپل کور طرفته د بس په ذریعې باندې په یو نوې سړک (چه په وادي کښې تیر شوي دي) باندې دغې قلعې او دوکانونو طرفته را روان یم. په لاره کښې ډیره یخه او مزیدار هوا چلیږي چه د قلعه نه تیر شم. او دوکانونو ته اور سپریم نو ددغې دوکانو نو یوه نوې نقشه (چه ما مخکښې نه وه لیدلې) وینم هغه دا چه

پوره بازار په دیوالونو کښې بند دي او دپاسه پرې د ښختو اوسیمتونه جوړ شوي عجیبه ښکلې نقش ونگار والا چت دي خه په بس کښې هغې کښې دننه لار شم خائي د ښکلې والي نه متاثره زړه مې ډیر خوشحاله شي اود خوب نه را بیدار شم. (۴) په خوب کښې یو پردې خائي ته لار شم هلته راته او وئیلې شي چه تاته به دلته د اوسیدلو دپاره بنگله ملاویږي. خه هغه وخت کښې په جمات کښې یم غالباً چه د ماسپښین وخت دي باجمات مونځ کووم په واپسې باندې راته پوره خوب یادنه وي. او بنگله مې هم نه ده لیدلې او راویخ شم. ددې خوبونو تعبیر را کړئ؟ ډیر شکر گزاره به یم.

السائل: عبدالحمید کهوئی بهاره ایف آر. دي آئي خان ۲۹ صفر ۱۳۹۰ هـ

الجواب: (۱) د بدعاتو او شرکیاتو په رد کښې مدهانت باندې تنبییه معلومېږي. (۲) اشاره معلومېږي ستا قیادت طرفته او دهغې سرته د رسیدلو طرفته لیکن ډیر په احتیاط سره او ښه طریقې سره. (۳) انگریزي سکولو نه انگریزي قلعې دي دا دنیا بازار دي چه په ورځ په ورځ د خلقو په زړونو او سترگو کښې عظمت حاصلوي ستا په دې باندې تیریدل دي. لیکن امید دي چه دا خان له د مقام جوړلو نه به محفوظ او وسېږي.

باب

ما يتعلق

بالروح والبرزخ

والموت

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ
وَيَبْقَىٰ وَجْهٌ رَبِّكَ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

(الاية)

باب ما يتعلق بالروح والبرزخ والموت

د مرگ معنی او مفهوم

سوال: په تسکین الصدور کښې حضرت مولانا محمد سرفراز خان د مرگ دوه مفهومه بیان کړي دي. اولنې مفهوم: علماؤ د مرگ دا معنی کړیده چه د روح تعلق د جسم نه بالکل کت شي د قرآن او حدیث نه معلومیږي چه د مرگ په وخت کښې روح او باسلي کيږي او آسمانونو طرفته ورلې کيږي. بیا په خپل ځاني باندې کښودلې کيږي. دویم مفهوم: مولانا محمد قاسم نانوتوي رحمته الله علیه فرمائي چه پیغمبرانو نه د حیات انقطاع نه کيږي. فرق پکښې واضح کړئ؟

المستفتي: حاجي محمد عبدالله چکراله ضلع میان والی ۳ رمضان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: په دې معنو کښې اولنې معنی مشهوره او بغیر تکلفه ده دارنگې حدیث وفي الجنة ماواه وحديث الرفیق الاعلی سره مناسب ده، نعم اعيدت الي الجسد المبارك بدلیل ما رواه البيهقي وغيره او دویمه معنی صحیح ده یعنی روح د بدن نه منقطع شوې نه دې بلکه په قلب کښې جمع شويدي. ویصاحبه بعض الانقطاع عن بعض الاعضاء او تصویر کالشمس اذا غربت فافهم، وهوالموفق

د عذاب قبر او حیات النبي صلی الله علیه و آله په باره کښې د اهل سنت والجماعت مسک

سوال: (۱) آیاد قبر عذاب او ثواب په دې مخصوصې کندی کښې ورکولې کيږي یا عليین او سجين دواړه مراد دي؟ دارنگې د عالم برزخ اطلاق په دې لیدونکې کندی باندې کيږي یا په عليین او سجين باندې یا په دواړو باندې؟ (۲) حیات الانبياء کوم چه د احادیثو نه ثابت دي ددغې حیات نه د نیوي حیات مراد دي که برزخي؟ دا فتوي تبلیغي جماعت حلقه بنو د خپلو عقائدو دپاره غوختلې ده امید دي چه جواب به ئې را کړئ؟

المستفتي: مولانا محمد بصیر صاحب غوریواله ضلع و تحصیل بنو ۱۹۸۷، ۱۹۹۱، ۱۲۱۹

الجواب: حامداً ومصلیاً (۱) د عذاب قبر په باره کښې ډیر احادیث راغلې دي د حضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنهما نه روایت دي چه رسول الله صلی الله علیه و آله ددوه قبرونو په خوا کښې تیر شو نو حضور صلی الله علیه و آله او فرمائیل چه دې دواړو ته

عذاب ورکولې کيږي یو ته د متیازو د دارو نه د نه بچ کیدلو په وجه باندې عذاب ورکولې کيږي. او دویم ته د چغلې په وجه باندې. بیا د کهجوري خانگه دوه حصي کره او دواړو قبرونو باندې ئې کښوده او وې فرمائیل چه ترڅو پوري دا څانگې اوچې شوې نه وي نو شاید چه عذاب ترې نه سپک کړې شي. د قبر لفظ په حقیقت کښې دې کندی ته وئیلې کيږي په کوم کښې چه د مړي جسد عنصری پروت دي دا تیر شوي حدیث ددې واضح ثبوت دي. ځکه چه انحضرت صلی الله علیه و آله په کومو دوه قبرونو باندې څانگې ایښودې وې هغه حسي قبرونه او کندی وې او دعليین او سجين هغه برزخي مقام ترنه مراد نه دي کوم چه درو حونو د قرار ځائي دي. ځکه چه د څانگې هغه دوه حصي ئې هلته نه وې ښخې کړې، بعضې وخت داسې کيږي چه د مړي جسد په اور کښې او سوزي یا ئې دریاب یوسی او مهیان او کبان ئې او خوري یعنی په قبر کښې ددفن کولو نمبر ئې دسره نه راځي نو دې باره کښې حافظ ابن القيم رحمته الله علیه په کتاب الروح. صفحه ۷۲ کښې لکلي دي ترجمه: ئې داده. دا پیژندل مناسب دي چه عذاب قبر هم عذاب برزخ ته وئیلې شي نو هر داسې کس چه د عذاب مستحق وي چه کله مړ کيږي نو هغه ته عذاب حصه وررسيږي. په قبر کښې دفن کړې شوې وي یا نه نو که ځناورو خوړلې وي یا سوزولې شوې وي تر دې که ایره ئې په هوا کښې الوزولې شوې وي یا په پانسئ ختلې وي یا دریاب وړې وي. په هر حالت کښې دهغه روح او بدن ته هغه عذاب ملا ویري کوم چه په قبر کښې دفن شوي ته ملا ویري. بهر حال ټول اهل السنه والجماعت په دې عقیدې باندې متفق دي چه په قبر وبرزخ کښې ایمان والاؤ او تابعدار وخلقو ته لذت او خوند نصیب کيږي. او کفارو او منافقانو او گناه گارانو ته عذاب او تکلیف ملا ویري. په دې کښې د هیڅ شک او شبهې گنجائش نشته د قرآن او سنت او اجماع د صریحو دلیلونو په وړاندې دا عقیده مضبوطه ده او کوم خلق چه د قبر د عذاب او راحت نه یعنی د برزخي ژوند نه منکرین دي نو دا مذهب دملحدینو خوارجو او بعضې معتزله، او بعضې مرجئه و دي.

(۲) د اهل سنت والجماعت په نیزد باندې اتفاقاً انبیاء علیهم السلام په قبرونو کښې ژوندي دي. دهغوي ژوند د شهیدانو د ژوند نه هم اعلی او ارفع دي. دې باره کښې ډیر دلیلو نه دي حدیث مبارک دي. الانبياء احياء في قبورهم یصلون. علامه سبکی رحمته الله علیه دې روایت ته صحیح وئیلې دي او د ټولو

علمائے دیوبند ہم دا عقیدہ دہ. لکہ چہ پہ المہند علی المہند دی روایت تہ صحیح وئیلی دی او د تولو علمائے دیوبند ہم دا عقیدہ دہ. لکہ چہ پہ المہند علی المہند کنبی خلیل احمد سہارنپوری رحمۃ اللہ علیہ تصریح کریدہ. او علمائے حرمین شریفین او د ہند علماؤ ئی تصدیق کری دی.

کتبہ: رشید احمد صدیقی حقانی. نائب مفتی دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

الجواب: دا جوابونہ صحیح دی (۱) د قرآن او حدیث او علم کلام او فقہی نہ د عذاب قبر حق کیدل ثابت دی (۱) او قبر دہغہ خائے نوم دی کوم خائے کنبی چہ دا انسانی اجزاء قرار او نیسی او کوم خلق چہ د عذاب قبر نہ منکر وی لکہ بعضی معتزلہ او عثمانی پارٹی نوہغوی پسے اقتداء کول صحیح نہ دی کما فی شرح کبیر (۲)

(۲) او انبیاء علیہم السلام پہ قبرونو کنبی دیو خل وفات کیدلونہ پس پہ دنیوی ژوند سرہ ژوندی دی یعنی دہغی روحونہ پہ بدنونو کنبی واپس داخل شوی دی. البتہ کوم مشائخ چہ د حیات برزخی قائل دی ہغوی پہ اہل سنت والجماعت کنبی داخل دی. او دا مسئلہ د نظریاتونہ دہ د ضروریاتونہ نہ دہ. وھوالموفق.

حضرت مفتی اعظم (محمد فرید عفی عنہ) شیخ الحدیث دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

د حیات الانبیاء پہ ہیئت کنبی اختلاف دی

سوال: زید وائی چہ انبیاء علیہم السلام بالکل د وفات پہ وخت دوبارہ ژوندی وی یعنی د روح انقطاع ترے نہ نہ کیڑی. او خالد وائی چہ د دفن کولونہ مخکنبی د روح تعلق د جسم سرہ نہ وی حکہ چہ مرگ د ژوند ضد دی دیو واقع کیدلو سرہ انتفاء د دویم راخی، نو جواب را کری؟

المستفتی: عطاء اللہ شاہ مدرس جامعہ رشیدیہ بہکر میاں والی ۳ شعبان ۱۴۰۲ھ

﴿۱﴾ قال العلامة تفتازانی وعذاب القبر للکافرين ولبعض عصاة المومنین..... ثابت بالدلائل السمعية لانها امور ممكنة اخبر بها الصادق علي ما نطق به النص من قال الله تعالى النار يعرفون عليها غدوا وعشيا ويوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب وقال الله تعالى اغرقوا فادخلوا ناراً قال النبي ﷺ استنزهوا عن البول فان عامة عذاب القبر منه وقال عليه السلام قوله تعالى يثبت الله الذين آمنوا بالقول الثابت نزلت في عذاب القبر الخ (شرح العقائد للسنفي ص ۷۷ عذاب القبر الحق)

﴿۲﴾ قال الحلبي ومن ينكر الشفاعة او الروية او عذاب القبر او الكرام الكاتبين واما من يفضل عليا فحسب فهو من المبتدعة الذين يجوز الاقتداء بهم مع الكراهة (غنية المستملی ص ۲۷۶ باب الامامة)

الجواب: انبیاء علیہم السلام پہ قبرونو کنبی باجسادہم وبارواہم ژوندی دی (۱) دا متفق علیہ خبرہ دہ البتہ پہ دی کنبی اختلاف دی چہ پہ اجسامو کنبی حیات د روحونو پشان داؤل نہ دی او کہ نہ دا تعلق دروح پہ وجی سرہ دی والظاهر من الآثار الثاني. وھوالموفق

حیات دنیوی نہ د حیات الانبیاء امتیاز

سوال: یو کتاب کنبی لیکلی دی چہ انبیاء لہ اللہ تعالیٰ یو مخصوص او ممتاز ژوند ورکری چہ د شہیدانو د ژوند نہ ممتاز دی او د شہیدانو حیات د اولیاء نہ ممتاز دی لیکن دا حیات د دنیوی حیات نہ جدا دی. نو آیا دا وئیل صحیح دی امتیاز پکنبی شتہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عبداللہ سکنہ چکرالہ غازی خیل
ضلع میاں والی ۸ رمضان المبارک ۱۴۰۲ هجری

الجواب: دا خبرہ صحیح دہ حکہ چہ کوم علماء چہ د حیات نبوی قائل دی ہغوی

﴿۱﴾ الاحادیث الصحيحة دالة على حياة الانبياء عليهم الصلاة والسلام والشهداء والصديقين والصالحين كما في الحديث فنبى الله حتى يرزق وكذا في الحديث من صل على نائيا ابغته ومن صلى على عند قبري سمعته (مشکوٰۃ ص ۷۹ جلد ۱) وكذا في عقائد علماء الديوبند (المہند علی المہند) بان للانبیاء علیہم السلام حياة برزخية جسديا ویدل علیہ قولہ علیہ السلام مررت بقبر موسیٰ فاذا هو یصلی فی قبرہ والصلاة تقتضي جسداً حياً. وكذا یدل علیہ مارواه الترمذی فی تلاوة سورة الملك من موضع لا یعرف فیہ القبر (مشکوٰۃ باب فضائل القرآن)

وابيضأروى ابو هريره رضى الله عنه عن النبي ﷺ ما من احد يسلم على اى رجل من الانبياء الا رد الله تعالى على روحه حتى ارد عليه السلام رواه ابو داود وكذا روى الدارمي والنسائي ان لله تعالى ملائكة سياحين فى الارض يبلغونى من امتى السلام (مشکوٰۃ ص ۷۸)

وابيضأ قوله صلى الله عليه وسلم الانبياء احياء فى قبورهم يصلون رواه ابو يعلى والبيهقى. وللعلامة السيرطى رسالة فى حياة الانبياء عليهم الصلاة والسلام. وايضاً للقاسم نانوتوى آب حیات، ذكر فيهما دلائل شافية كافية دالة على حيات الانبياء من اراد فليطالعها. (از مرتب)

نہی ہم پہ دی لو ازمو سرہ متصف نہ منی (۱) و مثلهم اهل الجنة. وهو الموفق.

د مری پہ حق کسبی د نیک کیدلو د شہادت حیثیت

سوال: کہ یو سړې مړ شي او بیا جنازې والا او فاتحہ ویونکو نه دا مطالبہ اوشي چه د مړي په حق کسبی دا موجوده کسان په خپلو ژبو سره او وایی چه دا مړې یو نیک مسلمان سړې وو یعنی دده په حق کسبی د نیکي گواهي ورکړی برابر خبره ده که دا مړې نیک وي او که بد وي نو آیا واقعي په دې الفاظو سره مړی ته فائده رسیږي؟ په شریعت محمدی ﷺ کسبی ددې گواهي تر کوم حده پورې اجازت شته؟

المستفتي: حاجي احمد جان صاحب چنگلي سوات..... ۲۰۱۱۲۱۹۷۱

الجواب: د مسئلې حقیقت صرف دوامره دې چه بعضي نیکان خلق د یو مړي متعلق (د لیدلو یا حسن ظن په بنیاد باندې) نیک شهادت ورکړي نو الله تعالیٰ دا شهادت سره (د دعا وشفاعت پشان) د نجات ذریعه جوړوي. یسیر الہ مافی المرقاة ص ۵۳ جلد ۴) اودا مراد نه دې چه قصداً عمداً یو شرارتي سړې ته په نیک وئیلو وباندې لکه چه خوشامدو والا ئې کوی فائده حاصلیږي.

قال رسول الله ﷺ ایما مسلم شهد له اربعة بخیر ادخله الله الجنة رواه البخاری محولة من مشکوة (۲) والشهادة المشاهدة حقيقة كانت او حکماً والاخبار خلاف الواقع عمداً وقصداً کذب ليس بشهادة فافهم (۳) وهو الموفق

(۱) الحيلة البرزخية القوية حياة الانبياء حتى لا يجوز نكاح ازواجه المطهرات باحاد الامه وهذا اثر الحياة القوية وكونها امهات المؤمنين وجه اخر لحرمة نكاحهن ولاتنافي بين الوجهين فان الحكم الواحد يثبت بدلائل شتى وورد في حديث الاسراء مررت بموسى فاذا هو يصلي في قبره. والصلوة انما تكون بالجسد كما ذكره ايضاً خليل احمد سهارنپوري في عقائد علماء ديوبند. والتفصيل في كتاب الروح لابن القيم والبصائر للداجوي وغيرهما. (از مرتب)

(۲) مشکوة المصابيح ص ۱۴۵ جلد ۱ باب المشي بالجنائز الفصل الاول

(۳) قال العلامة ابن نجيم قوله هي اخبار عن مشاهدة وعيان لا عن تخمين وحسبان اي الشهادة وصرح الشارح بان هذا معناها القوي وهو خلاف الظاهر وانما هو معناها الشرعي ايضاً الخ (البحر الرائق ص ۵۵ جلد ۱ كتاب الشهادات)

د قبر عذاب روح او بدن دواړو د پاره ثابت دي

سوال: علمائي کرام دي مسئلې باره کسبي چه فرمائي چه یو سړې دې هغه د قبر عذاب په روح او بدن باندې نه مني او وائي چه عذاب به صرف د روح دپاره وي نو آیا دا خبره صحیح ده؟

المستفتي: قاري يوسف مهتمم جامعه مدنيه دهيال سنگه

شیخو پوره ۱۸ ربیع الثاني ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دا سړې په غلطه دې دده ضرب بالمطارق والا حدیث (۱) په ژور نظر نه دې مطالعه کړې (۲) وهو الموفق

د حیات انبیاء باره کسبي احادیث مبارکه

سوال: محترم مفتي صاحب! هغه حدیثونه اولیکي چه په هغې کسبي د پیغمبرانو د مرگ نه پس والا د ژوند ذکر او د نبوي حیات الفاظ په کسبي وي. ډیره مهرباني به وي؟

المستفتي: حاجي محمد عبدالله چکرا له میان والي..... ۲۶ ذیقعدہ ۹۶ هجري

الجواب: ته د امام بیهقي رحمه الله او امام سیوطي رحمه الله هغه رسائل چه د حیات انبیاء (۱) عن انس قال قال رسول الله ﷺ ان العبد اذا وضع فی قبره وتولى عنه اصحابه انه یسمع قرع نعالهم..... ویضرب بمطارق من حديد ضربة فیصبح صبیحة یسمعها من یلیه غیر الثقلین مغفق علیه ولقظه للبخاری.

(مشکوة المصابيح ص ۲۵ جلد ۱ باب اثبات عذاب القبر)

(۲) قال الملا علی قاری واعلم ان اهل الحق اتفقوا علی ان الله تعالیٰ یخلق فی المیت نوع حياة فی القبر فله ما یتالم او یتلذذ ولكن اختلفوا فی انه هل یعاد الروح الیه والمنقول عن ابی حنیفة رحمه الله التوقف الا ان کلامه هنا یدل علی إعادة الروح اذ جواب الملکین فعل اختیاری فلا یتصور بدو ن الروح وقيل قد یتصور الا ترى ان النائم ینخرج روحه ویكون روحه متصلاً بجسده حتی یتالم فی المنام یتعم؟ وقد روی عنه علیه الصلاة والسلام انه سئل کیف یوجع اللحم فی القبور ولم یکن فیہ الروح فقال النبی ﷺ كما یوجع سنک وليس فیہ الروح. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۰۱ إعادة الروح الی المیت فی قبره حق)

متعلق تالیف شوې دي هغه مطالعه کړه (۱) په هغې کښې هغه روایات هم لیکلې شوې دي په کومو کښې چه د ارواح مبارکه و په بدنونو کښې د واپس راتللو تذکره ده (۲)

په جنت کښې د واده شوو او ناواده شوو زنانو د خاوندانومستله

سوال: (۱) د مسلمانانو چه کومې منکوحه بیبیانې دي آیا په جنت کښې به دا خپلو خپلو خاوندانو ته ملا ویري؟ که څه بل څه صورت به وي؟ تفصیلاً ئې ذکر کړئ. (۲) که خپلو خاوندانو ته ملا ویري نو د حورو او دهغوي په مینځ کښې به د مرتبې او حسن او جمال څه فرق وي که نه؟ (۳) خدائې دې نکړې که خاوند د پاکولو د پاره دوزخ ته داخل شي او منکوحه جنت ته لاړه نو دا منکوحه به په جنت کښې بې خنده او سپرې که څه بل څه صورت به وي؟ بینوا بالتفصیل. (۴) که خاوند د دنیا نه کافر لاړ شي او منکوحه مسلماننه نو دې صورت کښې خو به دهغه خلاصې نا ممکن وي نو په دې صورت کښې به دې ښځې ته د جنتي مخلوق نه خاوند ملا ویري او که ددې دنیا د سرو نه؟ (۵) په جنت کښې به د مسلمانې بالغې جینې چه ناواده وي څه کیري په جنت کښې به واده کوي یانه؟ او ضحوا الشقوق کلها لایقې خدشة.

المستفتي: سيف الله بنون ۱۳۷۹ هجري

﴿۱﴾ هروى ابن ماجه عن ابى درداء انه عليه السلام قال اكثروا من الصلاة على يوم الجمعة فانه مشهود تشهد الملائكة وان احدان يصلى على الا عرضت على صلاته حتى يفرغ منها قال قلت وبعد الموت؟ قال ان الله حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء. ووافق ابن ماجه واحمد وابو داود ابن حبان والحاكم فى رواية قوله عليه السلام ان الله حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء. وايضاً عن النبى عليه السلام الانبياء احياء فى قبورهم يصلون رواه ابو يعلى والبيهقى. وكذا ورد فى الحديث من صلى على نائيا ابلاغته ومن صلى على عند قبري سمعته (مشكوة ص ۷۹) وكذا روى الدارمى عن سعيد بن عبد العزيز قال لما كان ايام الحرية ولم يؤذن فى مسجد رسول الله عليه السلام ثلاثاً ولم يقيم ولم يبرح سعيد بن المسيب المسجد وكان لا يعرف وقت الصلاة الا بهمة يسمعونها من قبر النبى عليه السلام رواه الدارمى (مشكوة ص ۵۳) هذه نبذة من احاديث الحياة للانباء والتفصيل فى (الشهاب الشاقب) لشيخ الاسلام سيد حسين احمد المدنى ورسالة للسيوطى، وللإمام بيهقى وكذا تصريح بها فى عقائد علماء ديوبند. ففيها دلائل شافية كافية دالة على حياة الانبياء من اراد فليطأ نعيمها فان فيها شفاء العليل ودواء الغليل. (از مرتب)

﴿۲﴾ قال ابن عبد البر ثبت عن النبى عليه السلام انه قال ما من مسلم يمر على قبر اخيه كان يعرفه فى الدنيا فيسلم عليه الا رد الله عليه روحه حتى يرد عليه السلام. (الحاوى للفتاوى ص ۳۰۲ جلد ۲ للعلامة سيوطى)

الجواب: (۱) منکوحه مسلماننه زنانه به خپل خاوند ته ورکولې کیري رواه الطبراني عن ابن عباس رضى الله عنهما مرفوعاً كذا فى هامش جلالين. (۱)

(۲) په نفس حسن او تطهير کښې اشتراک ثابت دې بدل عليه ازواج مطهرة و رضوان من الله الاية (۲) او باقي تفاوت غير مضر دې يعنى د حوري په جنت کښې پيدا کيدل او ددوي په دنيا کښې.

(۳) ددې متعلق تصريح نشته دومره اجمالاً معلوم دي چه په جنت کښې حزن او خوف منقول نه دي.

(۴)، (۵) په ظاهره باندې ددې دواړو حکم يو دې چه اختيار به ورته ورکړې شي چه په دې جنتيانو کښې د چا بې بى شى گينې نو د جنتي مخلوق نه به ورله خاوند پيدا کړې شي. (منقول از فتاوي مولانا عبدالحى ص ۱۲ جلد ۳) وهو الموافق

د روح په اخستلو کښې عزرائيل عليه السلام مؤکل دي

او نورې فرشتې ورسره معاونين دي

سوال: علمائې دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائې چه آیا صرف عزرائيل عليه السلام بذات خود انسان ته ځي او روح ترينه اخلي يا دا کار په نورو فرشتو سره کوي. المستفتي: سيد امير الله نيو بس اده مردان

۲۲ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په قران مجيد کښې د روح قبض کولو نسبت الله تعالى ته د خالق او فاعل نسبت دي او ملک الموت عزرائيل عليه السلام ته نسبت مؤکل ته نسبت دي او

﴿۱﴾ عن ابن عباس مرفوعاً اذا دخل الرجل الجنة سال عن ابويه وولده وزوجته فيقال انهم لم يلفوا وادرجتک وعملک فيقول يارب قد علمت لى وهم فيؤمر بالحقهم به. (هامش جلالين سورة طور ص ۲۳۵ جلد ۲)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن كثير وازواج مطهرة اى من الدنس والخبث والاذى والحيض والنفاس وغير ذلك مما يعترى نساء الدنيا. (تفسير ابن كثير ص ۲۶۱ جلد ۱ سورة ال عمران آيت: ۱۵)

ملائیکو ته نسبت معاونین او عملی ته نسبت دی. (۱) و هکذا فی سائر التصرفات. وهو الموفق.

د سماع موتی او حیات الانبیاء مسئلہ پہ ضروریات دین کسب نہ دی

سوال: د حیات الانبیاء په باره کسب دوه کسانو اختلاف دی یو سړی د حیات برزخي او سماعت برزخي قائل دی او دویم وائي چه څه د حیات د نیوي او سماعت د نیوي قائل یم په دې دواړو کسب چا پسې مونځ کیږي او چا پسې ناجائز دی. وضاحت او کړی؟

المستفتي: حاجي عبدالرحمان مین بازار دو میل جهلم ۱۲ شوال ۱۴۰۳ هجري.

الجواب: سماع او حیات د نیوي نظری مسائل دي په ضروریات دین کسب داخل نه دي، نو دا دواړه کسان د اقتداء لائق دي البته د دلائلو په رنډا سره د حضور ﷺ په قبر او برزخ کسب د مرگ موعود نه پس په حیات د نیوي سره ژوندی کیدل او برزخ او دنیا نه سماعت کول راجح اقوال دی. (۲) وهو الموفق.

(۱) قال العلامة الوسی فی قوله تعالى ولو ترى اذ الظالمون فی غمرات الموت والملئكة ای الذين یقبضون ارواحهم وهم اعوان ملک الموت باسطو ایدیهم ای بالعذاب (تفسیر روح المعانی ص ۳۲۴ جلد ۵ سورة الانعام آیت: ۹۳) وايضاً یدل علیه عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ الميت تحضره الملائكة فاذا کان الرجل صالحاً قالوا اخرجی ايتها النفس الطیبه الخ

(مشکوٰۃ المصابیح ص ۱۴۱ جلد ۱ باب ما یقال عند من حضره الموت)

(۲) قال ابن عابدین واما مانسب الامام الاشعری امام اهل السنة والجماعة من انکار ثبوتها بعد الموت فهو افتراء وبهتان والمصرح به فی کتبه وکتب اصحابه خلاف ما نسب الیه بعض اعدائه لان الانبیاء علیهم الصلاة والسلام احياء فی قبرهم وقد قام النکیر علی افتراء ذالک الامام العارف ابو القاسم القشیری فی کتابه شکایة السنة وكذا غیره كما بسط ذالک الامام ابن السبکی فی طباقه الکبری فی ترجمة الامام الاشعری. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۵۹ جلد ۳ مطلب فی ان رسالته ﷺ باقیه بعد موته) وايضاً یدل علیه وسماع الموتی احادیث کثیره فلیراجع الی کتاب الروح ص ۱۱، والی القضاء الصراط المستقیم ص ۳۲۶ والنونية ص ۱۴۵ الشمس الدین ابن قیم وابن تیمیة والی روح المعانی ص ۵۵ جلد ۲۱ للآلوسی (وغیرها)

په بیت المقدس کسب د پیغمبرانو روحونه یا

بدنونه سره د روحونو نه حاضری کسب اختلاف

سوال: یو سړی وائي چه په براهین قاطعه کتاب صفحه نمبر ۲۰۰ باندې مولانا رشید احمد گنگوہي صاحب لیکلي دي په ددې فقهي او حدیثي روایتونو نه معلوم شوه چه د ټولو پیغمبرانو ﷺ روحونه دخپل خپل ځای نه راغلل او بیت المقدس ته حاضر شول او دلته ئې مونځ او کړونو دا خبره صحیح ده که نه؟ تفصیلی جواب راکړی؟

المستفتي: عبدالله چکراله غازي خیل ضلع میان والی ۱۸ شعبان ۱۴۰۲ هجري

جواب: شهودهم البیت فیہ احتمالات الاول ما ذکر القطب الجنجوهی. والثانی تمثل ارواحهم باجسادهم والثالث شهود اجسادهم بعینها. فلیراجع الی فتح الملهم شرح صحیح المسلم. وهو الموفق

د ځناورو روحونه چرته ځي

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کسبې څه فرمائي چه دجناتو او انسانانو نه علاوه د نورو ځناورو روحونه چرته ځي یعني تر قیامتہ پورې په کوم ځای کسبې وی؟ بینوا توجروا

المستفتي: عبدالعظیم هند مردان

الجواب: د مناسب تلاش باجود دا مسئله ملاؤ نه شوه لهذا ددې متعلق مونږ د مستقر تعین نه شو کولې اگر چه د قیاس تقاضا داده چه د مرگ سره ددوي روحونه هم فنا شي ځکه چه برزخ خود ثواب یا عذاب د بقاء دپاره وي او دا غیر مکلف دي. والله اعلم بحال مخلوقاته فقط.

د قبر حیات برزخي دې که د نیوي

سوال: په قبر کسبې د مړو ژوند برزخي دي یا جسماني دانبیاء ژوند کوم یو دی؟

المستفتي: حاجي محمد عبدالله چکراله میان والی

الجواب: د ټولو انبیاء نه علاوه د ټولو مرو ژوند برزخي دي اجماعاً (۱) البته انبیاء کرام په برزخ کښې سره د بدنونو او روحون ژوندي دي (۲) او زمونږ نه د دوي ژوند پټ دي. وهو الموفق.

د سماع موتی په باره کښې د اکابر و اختلاف او د احنافو مذهب

سوال: د سماع الموتی په مسئله کښې څمونږ د یو بندي علماؤ هم اختلاف دي او مولانا مفتي عزيز الرحمن صاحب رحمته الله او مفتي کفایت الله صاحب هم د عدم سماع په قول باندې فتوی ورکړې ده. براه کرم په تحقیق سره مونږ دخپلو خیالاتو نه خبر کړئ؟

المستفتي: جانباز ملک علوي مدیر الجامعه الحسينيه
وزير آباد ۲۸ جمادي الاولی ۱۴۰۵ هـ

الجواب: واضحه دي وي چه اکابر د سماع الموتی متعلق خپل مینځ کښې اختلاف ساتي لیکن راجح قول د سماع الموتی دي ځکه چه قران د موتی د اوریدو لو نه ساکت (اوچپ) دي البته عدم سماع نافع او په عدم انتفاع علی المسموع باندې ناطق دي (لصحة الاستعارة والتشبيه علي التقدير الاخير دون الاولى او احادیث په سماع باندې ناطق دی.

اماعند اول الوضع مثل حديث قرع النعال واما في سائر الاوقات مثل حديث اجابة السلام الذي في تفسير ابن كثير وشرح الصدور وفتاوى ابن تيميه وغيره.

نو د مثبت سماع په حدیثونو کښې تاویل کول د قاعدې نه خلاف دي. او دا خبره دي هم واضحه وي چه د سماع الموتی متعلق د امام ابو حنیفه رحمته الله نه په ظاهر الروایة او غیر ظاهر الروایة کښې د نفي او اثبات متعلق هیڅ حکم نقل نه دي.

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری واعادة الروح ای ردها او تعلقها الی العبد ای جسده بجميع اجزائه او ببعضها مجمعة او متفرقة فی قبره حق وفي المسئلة خلاف المعتزلة وبعض الرافضة وقد وردت الاحادیث المتظاهرة فی المبنى المتواترة فی المعنى فی تحقیق احوال البرزخ والعقبی قد استوفاهما شیخ مشائخنا الجلال السیوطی فی کتابه المسمى بشرح الصدور فی احوال القبور وفي كتابه الاخر المسمى بالبدور السافرة فی احوال الآخرة فعليک بهما ان كنت تريد اطلاع وارتفاع النزاع عن الطباع الخ (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۰۱ اعاده الروح الی الميت فی قبره حق)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين ان الانبياء عليهم السلام احياء في قبورهم.

(ردالمحتار ص ۲۵۹ جلد ۳ مطلب فی ان رسالته عليه السلام باقية بعد موته)

او چا چه امام اصاحب ته د نفي نسبت کړيدي هغه د کتاب الايمان د جزئي نه استخراج دي. او چا چه اثبات ته نسبت کړي دي هغه په اذا صح الحديث فهو مذهبي. باندې مبنې دي (۱) وهو الموفق

د قیامت په ورځ د کافرانو سجده نه کول او اقامت د جواب په باره کښې وعید

سوال: آیا د ا صحیح ده چه د قیامت په ورځ به ټول خلق د الله تعالی په حکم سره سجده کوي لیکن کافران تري نه مستثنی دي او دغه شان چه کوم کس د اقامت جواب په زړه کښې نه ورکوي د قیامت په ورځ به هغه هم سجده نه کوي آیا دا صحیح ده؟

المستفتي: مولوي محمد نظير باندۀ شيخ اسماعيل
ضلع پشاور ۲۸ جمادي الثاني ۱۳۹۹ هـ

الجواب: د بخاري شريف په حديث کښې راغلي چه کافر به سجده نشي کولي (۲) او د اقامت د جواب متعلق چه کوم وعید دي ددي حواله نا معلومه ده. وهو الموفق.

د پیغمبرانو او شهیدانو په حیات کښې فرق

سوال: (۱) د انبیائي کرام د قبر ژوند څنگه دي؟ او د شهیدانو او ددوي په ژوند کښې څه فرق دي؟ (۲) د قبر په خوا کښې د پیغمبرانو د اوریدلو څه مطلب دي او د انک لا تسمع الموتی څه مطلب دي؟ (۳) عند القبر اوریدل هم فوق الاسباب دي بیا د لرې نه ولې نه اوري؟ (۴) د شهدائي کرامو د قبر په خوا کښې اوریدل ثابت دي که نه؟

المستفتي: عنایت الله شاه کا کاخیل اسلام آباد ۱۹۷۵ء ۱۲۱۲۵

الجواب: واضحه دي وي چه روحانی او جسماني حیات د مرتبو د اختلاف په لحاظ سره د هر مړي د پاره ثابت دي. که مسلمان وي او که کافران وي. بدلیل احادیث ثواب القبر وعذابه. البته د انبیاء عليهم السلام روحونه د مرگ نه پس

﴿۱﴾ والتفصيل فی کتاب الروح لابن القيم الجوزیه، وفي البصائر لمنكري التوسل باهل المقابر لحمد الله الداجوی، وفي غوث العبادي بيان الرشاد للمصطفى ابو يوسف الحمامی الازهری.

﴿۲﴾ عن ابی سعید بن الخدری قال سمعت رسول الله عليه السلام يقول يكشف ربنا عن ساقه فيسجد له كل مؤمن ومؤمنة ويقي من كان يسجد في الدنيا رياءً وسمعة فيذهب يسجد فيعود ظهره طبقاً واحداً.

مفق عليه. (مشکواة المصابيح ص ۲۸۴ جلد ۲ باب الحشر الفصل الاول)

اجساد و مبارکوتہ واپس کری شوی دی. ويقال لها الحياة الدنيوية وهو قول اكثر الاكابر ويؤيده حديث البيهقي في رسالته. په خلاف د شهداؤ باندې چه د هغوي روحونه په جنت کښې دي لیکن دهغوي د بدنونو سره یو خاص قسم تعلق دي. ويقال لها الحياة البرزخية ولا ريب في كمال الاولي مع ان جسد النبي خير من الجنة وغيرها. نو بس ددې ژوند د مرگ سره هېڅ تصادم نشته دي. لاهما طارئة بعد الموت ولان موت الانبياء ليس كموت غيرهم كما ان نومهم ليس كنوم غيرهم. او د سماع دارو مدار په نفس حیات باندې دي. په حیات د ینوي باندې نه دي. والسماع امر غير معقول فيقصر علي ما ورد به الخبر وهو السماع من القريب وفناء القبر. فقط

د جنتونو شمیر

سوال: د جنت متعلق بعضې کسان وائي چه اته دي او بعضې وائي چه څلور دي. صحيح قول کوم یو دي؟

المستفتي: حافظ عبدالمالك نرياب كوهات... ۷ جولائي ۱۹۷۹ء

الجواب: د دلائلو په لحاظ سره څلور جنتونه كيدل راجح دي (۱) وهو الموفق

د نابالغه جينكو واده نه مخكښې مړې كيدل او په جنت كښې د خاوند مسئله

سوال: كه نابالغه جينكې د واده نه مخكښې مړې شي نو آيا په جنت كښې به دهغوي ودونه كيږي؟

المستفتي: مولانا فضل غني فاضل دارالعلوم ديوبند ميان خان مردان

الجواب: كه په جنتيانو كښې ئې څوك خوښ وو د هغوي سره به نكاح او كړي شي او كه څوك ئې خوښ نه وو نو جنتي مخلوق به ورله پيدا كړې شي او واده به ورسره او كړې شي.

في الغرائب. ولو ماتت قبل ان تتزوج فخير ايضاً ان رضيت بأدمى زوجت منه و ان لم ترض فالله تعالى يخلق ذكر من الحور العين فيزوجها منه انتهى.

۱) قيل الجنان ثمانية وقيل اربعة وهو الراجح صرح به ابو الليث السمرقندي وابن العربي شارح الترمذی وهو الظاهر من قوله تعالى ولمن خاف مقام ربه جنتان مع قوله تعالى ومن دونهما جنتان وكذا هو الظاهر من قوله عليه السلام ان في الجنة جنتين من فضة ايتهما وما فيها وجنتين من ذهب آيتهما وما فيها رواه الترمذی ص ۳۶۲ عن عبد الله بن قيس مرفوعاً.

اج السنن شرح جامع السنن ص ۱۳۵ جلد ۱ باب ما يقال بعد الوضوء

(مجموعه الفتاوى ص ۱۶ جلد ۳). (۱) وهو الموفق

په جنت کښې د ږيري مسئله

سوال: په جنت کښې به د سرو ږيره وي او که نه به وي؟

المستفتي: محمد عارف اسماعيليه مردان... ۱۹۸۸/۱۹۷۷

الجواب: په حديث مرفوع كښې (۱) د جرد مرد لفظ راغلي او استثناء پكښې نشته البته بعضي علماء تر نه بعضي پيغمبران مستثنى كړي دي لكه آدم عليهما السلام. وهو الموفق.

د كافرانو د نابالغو بچو جنت ته تلل

سوال: د كافرانو د نابالغه بچو انجام به څه وي؟ جنت ته به ځي او كه جهنم ته؟

المستفتي: محمد عارف اسماعيليه مردان... ۱۹۸۸/۱۹۷۷

الجواب: راجح دا دي چه جنت ته به ځي (۳) فقط

۱) قال العلامة ابن الحجر العسقلاني (و لكل واحد منهم زوجتان) اي من نساء الدنيا. فقد روى احمد من وجه آخر عن ابي هريره مرفوعاً في صفته ادنى اهل الجنة منزلة وان له من الحور العين اثنتين وسبعين زوجة سوى ازواجه من الدنيا، وفي سننه شهر بن حوشب وفيه مقال، ولا يبي يعلى في حديث الصور الطويل من وجه آخر عن ابي هريرة في حديث مرفوع. فيدخل الرجل على اثنتين وسبعين زوجة مما ينشئ الله وزوجتين من ولد آدم. واخرجه الترمذی من حديث ابي سعيد رفعه ان ادنى اهل الجنة الذي له ثمانون الف خادم و ثنتان و سبعون زوجة وقال غريب، ومن حديث المقدم بن معديكرب عنده "لشاهد ست خصال" الحديث وفيه و يتزوج ثنتين و سبعين زوجة من الحور العين. وفي حديث ابي امامه عند ابن ماجه والدارمي رفعه "ما احد يدخل الجنة الا زوجة الله ثنتين و سبعين من حور العين و ثنتين من اهل الدنيا و سننه ضعيف جداً..... الخ

(فتح الباری شرح صحيح البخاری ص ۶۷ جلد ۸ باب فی صفة الجنة و انها مخلوقة كتاب بدء الخلق)

۲) عن ابي هريرة قال قال رسول الله ﷺ اهل الجنة جرد مرد كحلي لا يفترى شبابهم. الخ وعلى هامش المشكوة الجرد جمع اجرد و هو الذي لا شعر على جسده و ضده الا شعر قوله و مرد جمع امرد و هو غلام لا شعر على ذقه و قد يراد به الحسين بناء على الغالب. (مشكوة المصابيح ص ۴۹۸ جلد ۲ باب صفة الجنة و اهلها)

۳) قال ابن عسليين و قد حكى فيهم الامام النووي ثلاثة مذاهب الاكثر اهتم في النار الثاني العرف الثالث الذي صححه اهتم في الجنة لحديث كل مولود يولد على الفطرة و يميل اليه مامر عن محمد بن الحسن و فيهم اقوال اخر ضعيفة.

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۶۲۹ جلد ۱ مطلب في اطفال المشر كين باب الجنائز)

قال الله تعالى

وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مُّسَارِجٍ
مِّنْ نَّارٍ ۚ

(الایۃ)

باب

ما يتعلق

بالجنات والشیطان

باب ما يتعلق بالجنات والشیطین

جنات عالم غیب نه دي

سوال: ځمونږ په کلي کښې یو هلک باندې د پیریانو اثر دې دا هلک تیر شوې راتلو نکو حالات بیانوي. ورک شوې څیزونه هم ښائي هر چا ته د هر سوال جواب هم ورکوي نو دده څه حکم دې؟ چه واقعي پیریان دغیبو په خبرو باندې پوهیږي یا دا څه معامله ده؟ بینواتو جروا

المستفتي: محمد سلیم زکریا (صوابي) ۲۱ نومبر ۱۹۸۴ء

الجواب: پیریان عالم الغیب نه دي. (۱) البته د تیز رفتاری په وجه باندې زر اطلاع ورکوي او په دوي کښې دروغ ژن ډیر وي لهذا ددوي په خبرو باندې تصدیق کول او په هغې یقین کول د شریعت او عقل دواړو نه مخالف دي او حرام دي. لحديث ورد بذالك. (۲)

(۱) قال ابن عابدين و الذي يدعى ان له صاحباً من الجن يخبره عما سيكون والكل مذموم شرعاً محكوم عليهم و على مصدقهم بالكفر و في التارخانيه يكفر بقوله انا اعلم المسروقات او انا اخبر عن اخبار الجن اباي. انتهى.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ص ۳۲۵ جلد ۳ مطلب في دعوى علم الغيب)

وفي التارخانيه فان قال هذا لقائل انا اخبر باخبار الجن اباي بذلك قال هو و من صدقه يكون كافراً بالله لقوله عليه السلام من اتى كاهناً فصدقه فيما قال فقد كفر بما انزل الله على محمد لا يعلم الغيب الا الله لا الجن و الانس يقول الله في الاخبار عن الجن فلما خربت الجن ان لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين.

(فتاخانيه موضوع على هامش الهنديه ص ۵۷۶ جلد ۳ باب ما يكون كفراً من المسلم وما لا يكون)

(۲) عن عائشة رضي الله عنها قالت سمعت رسول الله ﷺ يقول ان الملائكة تنزل في العنان وهو السحاب فتذكر الامر قضى في السماء فتسرق الشياطين السمع فتسمعه فتوحيه الى الكهان فيكذبون معها مائة كذبة من عند انفسهم رواه البخاري.

(مشكوة شريف ص ۹۳ جلد ۲ باب الكهانة الفصل الاول)

تعویذونه، کوډې او د پیریانو په انسانانو باندې کیناستل حقیقت دي

سوال: په شریعت کښې د تعویذونو، کوډو وغیره څه حقیقت شته که نه؟ دارنگې د پیریانو په انسان باندې کیناستل یا تکلیف ورله ورکول تر کومه حده پورې صحیح دي؟ وضاحت او کړئ

المستفتي: خانه گل دره آدم خیل کوهات ۷۱۸۱۱۹۷۲

الجواب: (۱) دا امور حقیقت دي ددې تاثیر ثابت دي (۱) او د دفع کولو دپاره معوذتین (۲) او د سورة بقره آخري دوه ایتونه لوستل ډیر مفید دي. (۲) د قران، حدیث او مشاهدې نه ثابت دي چه پیري په انسان باندې کیناستلي شي او تکلیف ورله ورکولې شي. (۳) فقط.

اوبښ نه فرېسته ده او نه شیطان دي

سوال: زید وائي چه اوبښ فرېسته ده په دې سره انسان د ډیرو افتونو نه محفوظ وي ځکه چه اوبښ د اوچي او لوندي کشتی ده. او عمرو وائي چه اوبښ فرېسته نه ده بلکه شیطان دي ده سره نزدې موندل کول نه دي پکار، په دې دواړو کښې کوم په حقه دي؟

المستفتي: مهربان شاه زکي خیل کوهات ۵ ستمبر ۱۹۷۹ء

الجواب: اوبښ نه فرېسته ده او نه شیطان دي البته د شرارت د وجې نه ئې په

(۱) يدل عليه سورة الفلق، و من شر النفث في العقد. الاية (سورة الفلق)

(۲) و عن عقبة بن عامر قال بينا انا اسير مع رسول الله ﷺ بين الجحفة و ابواء اذا غشي تاريج و ظلمة شديدة فجعل رسول الله ﷺ يتعوذ باعوذ برب الفلق و اعوذ برب الناس و يقول يا عقبة تعوذ بهما فما تعوذ متعوذ بمثلها رواه ابو داود. و عن عبد الله بن خبيب قال خرجنا في ليلة مطر و ظلمة شديدة نطلب رسول الله ﷺ فا در كنا فقال قل قل ما اقول قال قل هو الله احد و المعوذتين حين تصبح و حين تمشي ثلث مرات تكفيك من كل شئ. رواه الترمذي و ابو داود و النسائي.

(مشكوة المصابيح ص ۱۸۸ جلد ۱ كتاب فضائل القرآن)

(۳) عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ ما منكم من احد الا و قد وكل به قرينه من الجن و قرينه من الملائكة الخ. و عن انس قال قال رسول الله ﷺ ان الشيطان يجري من الانسان مجرى الدم متفق عليه. (مشكوة المصابيح ص ۱۸ جلد ۱ باب في الوسوسة)

حدیثونو کنبی د شیطان سره مشابہت ورکړې شوې دي. او د اوښ په خو کنبی مونځ کول جائز دي البته د اوښانو د اوسیدلو په ځای کنبی مونځ کولو سره ډیر خطرات دي. اگر چه گناه نه ده (۱)

د شیطاني او لاد او ښځه بچي ثابت دي

سوال: آیا د شیطان اولاد او ښځه هم شته؟

المستفتي: فضل رازق متعلم حقانيه اکوړه خټک ۱۲ اگست ۱۹۸۴

الجواب: د شیطینو او جناتو دپاره اولاد په نصو صو سره ثابت دي (۲) او بچي د ښځې نه بغير متصور او ممکن نه دي. وهوالموفق.

پیري او شیطان یوه نوع ده او په دوي کنبی توالد او تناسل کيږي

سوال: لکه په قرآن کنبی دي وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون. الآية. لیکن انسان د خاورې نه او پیریان د هور نه او شیطان هم د هور نه پیدا شوي نو آیا شیطان او پیری دې یو قسم هور نه پیدا شوي یا جدا جدا قسم نه. دویم دا چه آیا شیطان او پیری یو بل لیدلې شی؟ او آیا په پیریانو کنبی هم مختلف مذهبنه دي؟ او آیا شیطان د شیطان نه پیدا کيږي یا پخپله د هور نه؟

تفصیلی جواب رکړی؟

المستفتي: حاجي عبدالودود یارحسین (صوابي)

﴿۱﴾ قوله ولا تصلوا فی اعطان الابل. ارید منها المبارک يدل عليه حديث ابی داؤد قال سئل رسول الله ﷺ عن الصلاة فی مبارک الابل فانهما من الشياطين والفروق بين الغنم والابل ثلاثة الاول نظافة المرايض ورواها جرت عادة الناس والثاني استواء المرايض وتسطيحها دون المعادن والثالث كون الغنم سكينتوا الابل نفاراً والنهي (عن الصلاة) للارشاد والشفقة عند الجمهور لان الابل خلقت من الشياطين وهي شرار فلا يامن المصلي عن ضررها وكذا لا يامن عن اصابة بولها لان ذكرانها تبول الى الخلف واناها ترش كثيرا لارتفاعها بخلاف الغنم والدليل على مشروعية الصلاة فی مبارکها ان النبي ﷺ اتخذ الابل سترة فی الصلوة فافهم.

(منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۲۳۳ جلد ۲ باب ماجاء فی الصلاة فی مرايض الغنم واعطان الابل) ﴿۲﴾ قال القاضي بدرالدين قال الله تعالى افتخذونوه وذريته اولياء من دوني وهم لكم عدو وهذا يدل على انهم يتناكحون لاجل الذرية قال القاضي عبد الجبار الذرية هم الولد والاهل وورقتهم لا تمنع من تولدهم اذا كان ما يلدونه رقيقا كما لا تمنع لطافة اللطيف من الولادة اذا كان ما يلدوه لطيفا الخ (اکام المرجان ص ۳۳ باب فی بيان ان الجن يتناكحون ويتوالدون)

الجواب: تحقیق دادې چه پیریان یوه نوعه ده او شیطانان صرف دهغوي سرکښه کسانو ته وائي (۱) جنات یو بل ویني خوراک څکاک کوي. او توالد پکنبی هم کيږي (۲) د قران او حدیث نه دا امور ثابت دي.

شیطان د فرښتو استاد جوړول بي اصله خبره ده

سوال: د شیطان د ملعون کیدلو نه مخکنبی ژوند باره کنبی قسم قسم روایتونه اوریدلې شوي تردې چه بعضي خلق دا هم وائي چه شیطان د فرښتو استاد وو وغیرو غیره. نو د شیطان صحیح حالت څه دي؟ چه هغه د لعنت مخکنبی څه وو؟

المستفتي: نامعلوم ۱۷۱۷۱۴۰ هجري

الجواب: ابليس د لعنت نه مخکنبی ډیر زیات عابد وو (۳) ده ته د طاؤس الملائكة لقب ملاؤ شوي وو دې معلم گرځول بي اصله خبره ده نه د روایات حدیثیه نه ثابت دي او نه د روایات اسرائیلیه نه، دا صرف په واعظانو کنبی مشهور ده. (۴) وهوالموفق.

﴿۱﴾ قال العلامة قاضي بدرالدين الشياطين العصاة من الجن وهم ولد ابليس والمردة اعانهم واغواهم وهم اعوان ابليس ينفذون بين يديه في الاغواء كما عوان الشياطين قال الجوهرى كل عات متمرده من الجن والانس والدواب شيطان وقال ابو البقاد الشيطان فيعال من شطن يشطن اذا بعد ويقال فيه شاطن وشيطان وسمى بذلك كل متمرده لبعده غوره في الشر.

(اکام المرجان فی احکام الجنان ص ۸۷ فصل فی معنی الجن والشيطان لغه)

﴿۲﴾ عن وهب بن منبه يقول وسئل عن الجن ما هم وهل يأكلون ويشربون ويتناكحون فقال هم اجناس فاما خالص الجن فهم ریح لا يأكلون ولا يشربون ولا يتوالدون ومنهم اجناس يأكلون ويشربون ويتوالدون ويتناكحون الخ

(اکام المرجان فی احکام الجنان ص ۲۹ باب فی بيان ان الجن يأكلون ويشربون)

﴿۳﴾ قال العلامة عماد الدين ابن كثير كان من اشد هم اي اشد الملائكة اجتهاداً واكثرهم علماً كان من اشرف الملائكة من ذوالاجنحة الاربعة كان من اشرف الملائكة واکرمهم قبيلة وکان خازن على الجنان كان له سلطان السماء الدنيا وکان له سلطان الارض وکان يسوس ما بين السماء والارض فعصى فمسخه الله شيطاناً رجيماً. كان ابليس رئيس ملائكة سماء الدنيا.

(تفسير ابن كثير ص ۷۵ جلد ۱ سجود الملائكة لآدم)

﴿۴﴾ كما قال عبدالحكيم السیالکوثی فی حاشية بیضاوی ان هو معلم الملائكة.

د جناتو په بدن کښې دا خلیل

سوال: د بعضې خلقو خیال دې چې جنات د سړي په بدن کښې دننه دا خلیل دې شي او د بعضې خلقو خیال دې چې جنات صرف په انسان باندې سوري کوي نو آیا دا صحیح ده؟

المستفتي: محمد کریم تخت بهائي مردان ۲۰ جولائي ۱۹۷۵ هـ

الجواب: د ابن حزم په نزد باندې پيرې د انسان په بدن کښې نشي دا خلیل دې لیکن د جمهور علماؤ په نزد باندې دا خلیل دې شي او هم دا راجح قول دې (۱) لحدیث ان الشیطان یجرى من الانسان مجرى الدم (۲) ای فی عروقه او کجریان الدم. وفي الحديث ان الشیطان جائم على قلب ابن ادم فاذا ذکر العبد ربه خنس واذغفل توسوس (۳) کما فی کما لین. وهو الموفق

د جناتو تبلیغ کول

سوال: په زید باندې جنات کښي او دا دعوي کوي چې مونږ مسلمانان یو او د دین تبلیغ کوي. نو د جناتو د تبلیغ څه حکم دې؟

المستفتي: مولوی حاجي ایوب کلاپور گلگت ۸ ربيع الاول ۱۴۰۵ هـ

الجواب: په چا باندې پیریان کیناستل او دهغه په ژبه باندې خبرې اترې کول

(۱) قال المحدث قاضي بدر الدين انكر طائفة من المعتزلة كالجبائي و ابى بكر الرازي محمد بن ذكربا الطيب وغيرهما دخول الجن في بدن المصروع و احوالو وجود روحين في جسد مع اقرارهم بوجود الجن اذا لم يكن ظهور هذا في المنقول عن النبي ﷺ كظهور هذا وهذا الذي قالوه خطأ وذكر ابو الحسن الاشعري في مقالات اهل السنة والجماعة انهم يقولون ان الجن تدخل في بدن المصروع كما قال الله تعالى الذين يأكلون الربا لا يقومون الا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس وعن ابن عباس ان امراً فجاءت بابن لها الى النبي ﷺ فقالت يا رسول الله ان ابني به جنون وانه يأخذ ه عند غلثنا وعشائنا فمسح رسول الله ﷺ صدره ودعاه ففتفته فخرج من جوفه مثل الجر والاسود فسعى الخ (۱) اكام المرجان في احكام الجنان ص ۱۰۷ باب في بيان دخول الجن في بدن المصروع

(۲) (مشکواة المصابيح ص ۱۸ جلد ۱ باب في الوسوسة)

(۳) (مشکواة المصابيح ص ۱۹۹ جلد ۱ باب ذكر الله عز وجل)

ممکنات بلکه واقعات دي. خود دوي نه استفاده کول د خطراتونه خالي نه ده. په انسانانو کښې چې د اشاعت دين او تعليم وتعلم خومره سلسله جاري ده په جناتو کښې ددې سلمه حصه هم متوقع نه ده. (۱) وهو الموفق

په خان د ښاپيری کيناستو دعوی کول

سوال: یو سړي دا دعوی او کره چې په ما باندې ښاپيری ده او دا ماته د غیبو خبرې ښائی. نو په دې غیبو خبرو باندې یقین کول څنگه دي؟

المستفتي: الحاج نیازولي خان شمالي وزیرستان حسن خیل ۲ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دا کھانت دي په دې یقین کول کفر دې. (۲) وهو الموفق

ياجوج ماجوج کوم مخلوق دي

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې ياجوج ماجوج جني مخلوق دي يا برزخي. ددې وضاحت او کړی؟

المستفتي: محمد ابراهيم راولپنډي ۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ هـ

الجواب: دا قوم نه جني دي او نه برزخي دي بلکه انسي دي د يافت اولاد دي او د فساد د وخت د راتلو نه مخکښي ئې تعين کول چې دا ياجوج ماجوج دي بي محله قياس دي. وهو الموفق

په بدن کښې د پيريانو ننوتل او په دهنو سره ئې علاج کول

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کښې څه فرمائي چې جنات په خلقو کښا ستلې شي يا نه؟ او بعضې عاملان حضرات د تعويذونو او د مونو په ذريعي سره ددې علاج هم کوي. آیا دا صحیح ده؟

المستفتي: سيد عنايت الرحمان قندهارو کلي چارسده ۱۹۹۱ء ۱۹۱۲ء

(۱) (والتفصيل في اكام المرجان في احكام الجنان في باب بيان وعظ الجن للانس وفي باب بيان تحمل الجن العلم عند الانس وافتواهم للانس، ص ۸۱)

(۲) قال ابن نجيم وباتيان الكاهن وتصديقه وبقوله انا اعلم المسروقات وبقوله انا اخبر عن اخبار الجن اباي. (يكفر) (البحر الرائق ص ۱۲۰ جلد ۵ احكام المرتدين)

الجواب: د ابو داؤد شریف د حدیث (رواہ عن عبد اللہ بن عمرو) (۱) اود صالحینو د تعامل پہ بناء باندې تعویذ لیکل جائز دي چه شرکي کلمات پکښې نه وي (۲) البته تمائم، د تعویذونو نه یو جدا څیز دي کما فی شرح ابی داؤد. او د جناتو داخليدل په قرآن او حدیث سره ثابت دي. (۳) او د هغې د ختمولو دپاره د مونه اچول هم ثابت او مباح دي. فقط.

شیطان ته د باران وړولو اختیار نشته

سوال: دلته څمونږ ځانې کښې یو سړي وائي چه الله تبارک و تعالیٰ شیطان ته د باران وړولو اختیار ورکړي آیا دا صحیح ده؟ او آیا شیطان وریځې ته ختلي او باران وړولې شي؟

المستفتي: نامعلوم...

الجواب: د باران وړولو اختیار صرف الله تعالیٰ سره دي د جال ته به استد راجا څه اختیار ورکولې شي (۴) اود وعظونو په کتابونو کښې لیکلی دی چه شیطانانو د فرعون په زمانه کښې د متیازو باران کړي وو. فقط.

(۱) (ابوداؤد شریف ص ۱۸۷ جلد ۲ کتاب الطب)

(۲) عن عوف بن مالک الاشجعي فقال اعرضوا على رقاكم لآباس بالرقى ما لم يكن فيه شرك. رواه مسلم (مشکوٰۃ المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ کتاب الطب والرقى)

(۳) قال القاضي بدر الدين الشبلي ان الجن تدخل في بدن المصروع كما قال الله تعالى الذين يأكلون الربا لا يقومون الا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس. قال عبد الله احمد بن حنبل قلت لابي عن ابن عباس ان امرأة جاءت بابن لها الى النبي ﷺ فقالت يا رسول الله ﷺ ان ابني به جنون وانه يأخذه عند غداثنا وعشائنا فمسح رسول الله ﷺ صدره ودعاه ففتفته فخرج من جوفه مثل الجرو الاسود فسعى الخ.

(اکام المرجان ص ۱۰۷ باب دخول الجن في بدن المصروع)

(۴) عن النواص بن سميان رضى الله عنه فيأتى على القوم فيدعوهم فيؤمنون به فيا مر السماء لمطر والارض فتبت الخ (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۷۳ جلد ۲ باب ذكر الدجال)

کتاب

السير والمناقب

.....

باب ما يتعلق

بالنبي صلى الله عليه وسلم

قال الله تعالى

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ
فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِّنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا^ط

كتاب السير والمناقب

باب ما يتعلق بالنبي صلى الله عليه وسلم

د پیغمبر ﷺ د والدينو په کفر او ایمان کښې توقف غوره دي

سوال: د حضور ﷺ والدين په څه عقیده باندې وو. مسلمانان وو یا کافران او د فقه اکبر د عبارت ووالديه صلى الله عليه وسلم ما تا علي الكفر به څه جواب کوو. وضاحت او کړی؟

المستفتي: حميد الرحمان جامعه محمدیه جرما کوهات ۲۵ محرم ۱۴۰۵ هـ

الجواب: په دیکښې روایات مختلف دي بعضو کښې دي چه په کفر باندې مړه دي او بعضو کښې دي چه د ژوندي کیدلو نه پس ئې اسلام قبول کړو او بیا وفات شول خو غوره پکښې توقف دي ځکه چه دا د دین د ضروریاتو نه نه دي او نه به ددې په باره کښې په قبر کښې تپوس کیږي او نه په محشر کښې (۱) وهو الموفق.

د (الصلاة والسلام عليك يا رسول الله) ویلو څه حکم دي

سوال: په پیغمبر ﷺ باندې په دې طریقې سره درود شریف او سلام لوستل (الصلاة والسلام عليك يا رسول الله، جائز دي که نا جائز؟

المستفتي: اصغر علي متعلم دارالعلوم حقانيه اکوړ خټک، ۱۸ اکتوبر ۱۹۸۴ء

﴿ا﴾ قال ابن عسليين واحياء الابوين بعد موتهم لا ينافي كون النكاح كان في زمن الكفر ولا ينافي ايضا مقاله الامام في الفقه الاكبر من ان والديه ﷺ ماتا على الكفر ولا مافي صحيح مسلم استأذنت ربي ان استغفر لامي فلم يأذن لي وما فيه ايضا ان رجلا قال يا رسول الله اين ابي قال في النار فلما قفا دعاه فقال ان ابي واباك في النار لا مكان ان يكون الاحياء بعد ذلك لانه كان في حجة الوداع وكون الايمان عند المعينة غير نافع فكيف بعد الموت فذاك في غير الخصوصية التي اكرم الله بها نبيه ﷺ واما الاستدلال على نجاتهما بانهما ماتا في زمن الفترة فهو مبني على اصول الاشاعرة ان من مات ولم تبلغه الدعوة يموت ناجيا اما المتردية فان مات قبل مضي مدة يمكنه فيها التامل ولم يعتقد ايمانا ولا كفرا فلا عقاب عليه بخلاف ما اذا اعتقد كفرا او مات بعد المدة غير معتقد شيئا نعم البخاريون وبالجمله كما قال بعض المحققين انه لا ينبغي ذكر هذه المسئلة الامع مزيد الادب وليست من المسائل التي يضر جهلها لو يسئل عنها في القبر اولى الموقف لحفظ اللسان عن التكلم فيها الا بخير اولى واسلم. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۲۱۹ جلد ۲ باب نكاح الكافر)

الجواب: درود شریف و ثیل بذات خود یو لوئی عبادت دی لیکن دا درود شریف د بریلیانو او بدعتیانو شعار دی لهذا د صحیح العقیده سرود پاره ترې نه د بد گمانی او تهمت په وخت کسبې اجتناب ضروري دي. (۱) وهو الموفق.

د محمد ﷺ د اولین او آخرین کیدلو مطلب

سوال: علمائې دین دي مسئلې باره کسبې څه فرمائي چې بعضې خلق وائي چې حضور ﷺ اولین او آخرین دي. او بعضې وائي چې اولین نه دي صرف آخرین دي. نو تاسو د صحیح مطلب وضاحت او کړی مهرباني به وی؟
المستفتي: محمد مسلم هنگو ضلع کوهات...

الجواب: د پیغمبر ﷺ روح مبارک د ټولو روحونو نه اول پیدا شوې دي او بدن مبارک ئې د ټولو انبیاء نه وروستو او په آخر کسبې پیدا کړې شوې دي نو دا معنی د اولین او آخرین ده (۲) دا نه چې لیس قبله شي و لیس بعده شي. چه د الله تعالی صفت دي. وهو الموفق.

درسول الله ﷺ د پلار نیکه په ایمان او کفر کسبې توقف کول پکار دي

سوال: ځمونږ د خاندان څه شيعه گان خلق وائي چې د پیغمبر ﷺ نیکه کسبې څوک هم کافر نه وو او هغوي د ابراهيم ﷺ د پلار د کافر کیدلو نه هم انکار کوي او وائي چه آذر ئې تره وو، د مسئلې وضاحت او کړی؟

المستفتي: محمد اکبر ډیره غازي خان... ۲۷ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: د قرآن نه صفا معلوه د چه آذر د ابراهيم ﷺ پلار وو او کافر

(۱) عن النبي ﷺ اتقوا مواضع التهم. رواه البخاري في الادب المفرد، وايضاً وعن عمر من سلک مسالك التهم التهم رواه الخرائطي في مكارم الاخلاق، عن عمر موقوفاً بلفظ من اقام نفسه مقام التهم فلا تلومن من اساء الظن به. (الموضوعات الكبرى ص ۲۹ رقم حديث ۱۵۱)

(۲) عن ابي هريرة قال قالوا يا رسول الله متى وجبت لك النبوة قال وادم بين الروح والجسد رواه الترمذي، وعن العرياض بن سارية عن رسول الله ﷺ انه قال اني عند الله مكتوب خاتم النبيين وان آدم لمنجدل في طينته الخ. (مشکواة المصابيح ص ۵۱۳ جلد ۲ باب فضائل سيد المرسلين)

تیر شوې دي او بعضې مفسرينو ليکلي چې آذر ئې تره دي لیکن په بلا سنده تاریخي روایاتو سره د قرآن تصریح پریخو دل نه د علم تقاضا ده او نه د عقل تقاضا ده. او د پیغمبر ﷺ د والدینو متعلق د کفر او اسلام دواړه قسمه روایتونه نقل دي. القسم الاول ظاهر مروي والاسلام بعد الاحیاء مروي في الطبراني. (۱) لهذا احتیاط دادې چه دهغوي متعلق دي توقف او کړی شي کما صرح به علامه شامي (۲) وهو الموفق.

حضور ﷺ بذات خود بشر دي اویه اعتبار د هدایت سره نور او راهنما دي
سوال: ځمونږ ځائي کسبې دوه قسم خلق دي، د یو قسم خلقو دا نظریه ده چه حضور ﷺ بشر دي او د دویم قسم خلقو دا نظریه ده چه حضور ﷺ نور هم دي او بشر هم دي. دا اختلاف ختمولو دپاره وضاحت او کړی؟

المستفتي: امداد خان سعودی عرب... ۲۵ نومبر ۱۹۸۴ء

الجواب: الله تعالی په قرآن مجید کسبې پیغمبر ته بشر هم وئیلې دي حیث قال قل انما انا بشر مثلكم (کهف) سبحانه ربي هل كنت الا بشرا رسولا. (۳) او نور ئې هم وئیلې دي حیث قال قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين (مائده) (۴) حقیقت دادې چه پیغمبر ﷺ بذات خود بشر او انسان دي او په اعتبار د هدایت او نبوت سره نور او راهنما دي. وهو الموفق

(۱) قال ابن عابدين الاترى ان نبينا ﷺ قد اكرمه الله تعالى بحياة ابويه له حتى اماناه كفاي حديث صحيحه القرطبي وابن ناصر الدين حافظ الشام وغيرهما فانتمعا بالايمان بعد الموت على خلاف القاعدة اكراما لنبية ﷺ كما احيا قتيل بنى اسرائيل لينخر بقاتله وما قيل ان قوله تعالى ولا تسئل عن اصحاب الجحيم نزل فيهما لم يصح وخبر مسلم ابى وابوك فى النار كان قبل علمه.
(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱۴ جلد ۳ مطلب فى احياء ابوى النبى ﷺ باب المرتد)
(۲) قال ابن عابدين وبالجملة كما قال بعض المحققين انه لا ينبغي ذكر هذه المسئلة الامع مزيد الادب وليست من المسائل التى يضر جهلها او يستل عنها فى القبر او فى الموقف فحفظ اللسان عن التكلم فيها الاخير اولى واسلم. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۱۹ جلد ۲ باب نكاح الكافر)
(۳) قال العلامة آلوسى يوقر ابن كثير وابن عمار قال سبحانه ربي اى قال النبى ﷺ هل كنت الا بشرا رسولا. كسائر الرسل عليهم السلام وكانوا لا يأتون قومهم الا بما يظهره الله تعالى على ايديهم حسبما تقتضيه الحكمة من غير تفويض لهم فيه ولا تحكم منهم عليه سبحانه و"بشراً" خبر كان و"رسولاً" صفته وهو معتمد الكلام وكونه بشراً توطنه للملك رالما انكروه من جواز كون الرسول بشراً ودلالة على ان الرسل عليهم السلام من قبل كانوا كذلك ولها قال الزمخشري هل كنت الا رسولا كسائر الرسل بشر أمظمهم. (روح المعاني ص ۲۴۲ جلد ۹ سورة الاسراء ص ۹۴)
(۴) قال العلامة آلوسى، قد جاءكم من الله نور، عظيم وهو نور الانوار والنبى المختار والى هذا ذهب قتادة واختاره الزجاج وقال ابو على الجبائى عنى بالنور القرآن لكشفه واظهاره طرق الهدى واليقين واقتصر على ذاك الزمخشري وقد جاءكم نور ويهديهم يرجع الى قوله عز شانه وكتاب مبين كقوله هدى للمتقين انتهى. (تفسير روح المعاني ص ۱۴۳ جلد ۴ سورة المائدة آيت ۱۵)

د پیغمبر ﷺ بشریت د قرآن نہ ثابت دی

سوال: رسول الله صل الله عليه وسلم نور دي يا بشر؟ په قرآني ایتونو او حدیثونو سره حوالې اولیکئ؟
المستفتي: سراج احمد پیر پیائي نوشهره... ۱۹۷۳، ۱۹۸۲

الجواب: پیغمبر ﷺ نور هم دي او بشر هم دي. په قرآن کریم کښې په دي باندې تصریح شویده. (۱) البته که یو سړي د پیغمبر ﷺ د بشریت نه انکار کوي نو علامه آلوسی رحمه الله په روح المعاني کښې دهغه د کفر فتوي نقل کړیده. فلیراجح الی تفسیر قوله تعالى لقد من الله على المؤمنين. (۲) نوټ: چونکه دا عوامي مسئلې نه دي نو دومره تفصیل باندې اکتفاء او کړئ. فقط

د پیغمبر ﷺ تاریخ ولادت او تاریخ وفات

سوال: د حضور ﷺ په تاریخ ولادت او تاریخ وفات کښې مختلفې رائي دي عام طور سره د دواړو تعیین دولسم ربیع الاول گنرلې کیږي. او حکومت پاکستان هم په دولسم د ربیع الاول باندې یوم ولادت کوي. لهذا صحیح تاریخ ولادت او وفات باندې رنډا واچوئ؟

المستفتي: مولوي عبد الرحيم جلبی ضلع صوابي مردان ۱۵۱۲۳ ۱۴۰ هجري

الجواب: د تحقیق نه پس معلومیږي چه تاریخ ولادت باسعادت په اتم ربیع الاول او وفات په ۲ ربیع الاول دي. (۳) وهو الموفق

(۱) قال الله تعالى قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين، (سورة المائدة آيت: ۱۵) (پاره: ۵) قال الله تعالى وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله رسولا. (سورة الاسراء آيت: ۹۳) (پاره: ۱۵) (۲) قال العلامة آلوسی فلو قال شخص اومن برسالة محمد ﷺ الي جميع الخلق لكن لا ادري هل هو من البشر او من الملائكة او من الجن اولا ادري هل هو من العرب او العجم فلا شك في كفه لتكليه القرآن وجملة ما نقله لقرون الاسلام خلفا عن سلف وصار معلوما بالضرورة عند الخاص والعام ولا اعلم في ذلك خلافا..... فان جملة بعد ذلك حكمناه بكفره انتهى. (تفسير روح المعاني ص ۷۸ جلد ۳ سورة آل عمران آيت: ۱۶۳)

(۳) شيخ محمد ادریس کاندھلوي رحمه الله فرمائي چه سردار دو عالم حضرت محمد مصطفي ﷺ د ربیع الاول په اتم تاریخ د گل په ورځ مطابق اپریل ۵۷۰ هـ په مکه مکرمه کښې د صبح صادق په وخت د ابوطالب په کور کښې پیدا شو، د جمهور محدثینو او مورخینو په نیز غوره او مختاره قول هم دادي (پرت مصطفي ص ۵۱ جلد اول) تاریخ وفات د مشهور قول په بناء باندې ۱۲ ربیع الاول دي. موسی بن عقبه او لیث بن سعد او خوارزمی اول د ربیع الاول د وفات تاریخ بنودلې دي او کلبی او ابو مخنف دویم د ربیع الاول بنودلې دي علامه سهیلې په روض الاثف کښې او علامه ابن حجر عسقلاني په شرح بخاري کښې دا قول غوره گرځولې دي (سیرت مصطفي محمد ادریس کاندھلوي ص ۱۷۲ ج ۳)

د خادر مقدار او رنگ. وینته مبارک او د لستونرو اوقميص مقدار

سوال: (۱) د حضور ﷺ عام لباس يعني د خادر مقدار او رنگ شه وو؟ (۲) د وینتنو مقدار ئې خومره وو؟ (۳) د لستونرو او قميص مقدار هم اولیکئ. ډیره مهرباني به وي؟
المستفتي: شیرعلي خان لکي مروت... ۱۲ جون ۱۹۷۰

الجواب: (۱) د خادر اوږدوالي خلور شرعي گزونه وو او پلنوالي دوه نیم شرعي گزونه وو. یا دوه گزه او یو لویشته او رنگ ئې شین وو. (۱) (زرقاني ص ۲۹ جلد ۵) (۲) د حج نه علاوه به ئې وینتنه ساتل (الي انصاف اذنيه، الي شحمي الاذنين، الي المنکین، الي مافوق المنکین في اوقات مختلفة، فلیراجح الي الشمائل و غیرها، (۲) (۳) لستونري ئې ډیر اوږده او ډیر کهلاؤنه وو، ترمې وندونو پورې اوږده وو. (۳) او قميص ئې گیتو تر بره پورې وو او غالب داده چه د پندو د نیمې پورې وو. (۴) (زرقاني ص ۵ جلد ۵) وهو الموفق

د جمعي مونځ او خطبه. د اذان ابتداء اود پیغمبر ﷺ

د والدينو د وفات تاریخ او ځاي

سوال: (۱) رسول الله صله الله عليه وسلم د جمعي اولنئ خطبه په کوم تاریخ او کوم ځاي (جمات) کښې وئيلې وه؟ (۲) د ټولو نه مخکښې د جمعي مونځ کله په کوم جمات کښې شوي وو؟ (۳) د مونځ نه مخکښې د اذان کولو رواج د کوم وخت نه شوي او د ټولو نه مخکښې د اذان چا او په کوم جمات کښې کړې وو؟ (۴)

(۱) عن رمثة قال رأيت النبي ﷺ وعليه بردان اخضران. (شمائل ترمذی ص ۶ جلد ۲ باب ماجاء في لباس رسول الله ﷺ)

(۲) عن انس بن مالک قال كان شعر رسول الله ﷺ الى نصف اذنيه.

عن قتادة قال قلت لانس كيف كان شعر رسول الله ﷺ قال لم يكن بالجعد ولا بالسبط كان يبلغ شعره شحمة اذنيه.

(۳) عن اسماء بنت يزيد قالت كان كم قميص رسول الله ﷺ الى الرسغ. (شمائل ترمذی ص ۵ جلد ۲ باب ماجاء في لباس رسول الله ﷺ)

(۴) عن ابنی سعيد الخدري قال سمعت رسول الله ﷺ يقول ازرة المؤمن الى انصاف ساقه لا جناح عليه فيما بينه وبين الكعبين وما اسفل من ذلك ففي النار الخ رواه ابو داود وابن ماجه. (مشکواة المصابيح ص ۷۴ جلد ۲ کتاب اللباس)

د پیغمبر ﷺ د مور مبارک په کوم ځای کېږي دې او وفات ئې په کوم کال شوې؟ (۵) د پیغمبر ﷺ د پلار مزار په کوم ځای کېږي دې او وفات ئې په کوم کال شوې؟

المستفتي: مرزا زاهد بیګ سمن آباد لاهور ۱۲۰۰ می ۱۹۷۰ء

الجواب: (۱)، (۲) پیغمبر ﷺ د جمعي په ورځ باندې د قبا نه مديني منوري ته شريف راوړلو، او په دغه ورځ ئې په بنو سالم بن عمر بن عوف کېږي د جمعي مونځ او خطبه اولوستله چه ددې نه مخکېږي پیغمبر ﷺ خطبه او جمعه نه وه لوستلې. (البدایه والنهایه ص ۲۱۳، ۲۱۲ جلد ۳) (۳) په بذر المجهود، او فتح الباري کېږي ئې لیکلې دي چه صحیح دادي چه اذان په مدينه منوره کېږي په اول کال د هجرت باندې مقرر شو کله چه جمات جوړ شو او لنې اذان حضرت بلال رضی الله عنه د جمات د حدودو نه بهر وئيلې وو. (هكذا في الروايات الحديثية) (۱)، (۴) د والده صاحبې مزار د مکې او مديني په مینځ کېږي ابواء مقام کېږي دې او دهغې وفات د هجرت نه ۴۷ کاله مخکېږي شوې وو، (البدایه والنهایه ص ۲۷۹ جلد ۲) (۵) د شام نه په واپسې باندې مدينه منوره کېږي وفات شو او په دار النابغه، کېږي دفن شولو وفات ئې د هجرت نه ۵۳ کاله مخکېږي شوې وو. (البدایه والنهایه ص ۲۶۳ جلد ۲) وهوالموفق.

د پیغمبر ﷺ د نیکونو سره (رحمة الله عليه) وئيلو والا امام حکم

سوال: محترم المقام جناب مفتي: صاحب دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک! عرض دادي چه تیره جمعه باندې به څمونږ پيش امام صاحب په وعظ کېږي د حضور اکرم ﷺ د نیکه عبدالمطلب د نوم سره (رحمة الله عليه) وئيل، اودائي هم وئيل چه د هاشم د پشت نه د تليبي اواز راتللو، ما امام صاحب د عبدالمطلب د نوم سره د (رحمة الله عليه) د وئيلو نه منع کړو او دویمې خبرې باره کېږي مې هم متوجه کړو چه دا دواړه خبرې صحیح نه دي،

﴿عن ابن عمر قال كان المسلمون حين قدموا المدينة يجتمعون للصلوة وليس ينادي بها احد فكلما يوما في ذلك فقال بعضهم اتخذوا مثل ناقوس النصارى وقال بعضهم قرنا مثل قرن اليهود فقال عمر اولا تبصرون رجلا ينادى بالصلوة فقال رسول الله ﷺ يا بلال قم فناد بالصلوة. متفق عليه (مشكاة المصابيح ص ۶۲ جلد ۱ باب الاذان الفصل الثالث)﴾

لیکن ددوی وینا ده چه دا خبرې د تاریخ په کتابونو کېږي لیکلې شوې دي او صحیح دي. نو دې سلسله کېږي ما حضرت مولانا محمد یوسف بنوري صاحب، مفتي محمد شفیع صاحب کورنګي او مولانا احتشام الحق صاحب تهانوي ته رجوع او کړه، په هغوي کېږي د مولانا محمد یوسف بنوري نیوتاون جواب ملا وئشو هغوی دواړو ته غلط وئيلې دي، ما هغه فتوي امام صاحب ته اوښودله لیکن امام صاحب اونه منله نو په دې صورت کېږي که واقعي دواړه خبرې غلطې وي نو دې امام پسي اقتداء کول څنگه دي؟ او ددې خبرو به څه کیږي؟

المستفتي: غلام حسین گل احمد ټیکسټائل ملز

لاندهي کراچي نمبر ۲۲ - ۵ ذی الحجه ۱۳۷۹ هـ

الجواب: د صحیح مسلم وغیره په روایتونو کېږي په صراحت سره راغلي چه پیغمبر ﷺ ابو طالب اسلام ته راوبللو نو هغه او وئيل، هو علي ملة عبدالمطلب، او پیغمبر ﷺ دهغه ترديد اونه کړه، نو ددې نه معلومه شوه چه عبدالمطلب په اسلام باندې نه دي تیر شوي، لیکن په بعضي ضعیف اقوالو کېږي راغلي چه د پیغمبر ﷺ ټول پلار نیکونو په توحید باندې تیر شوي دي. او دینه ابوحیان مردود وئيلې دي. (فلیراجع الي فتح الملهم ص ۳۷۳ جلد ۱) لهذا د عبدالمطلب حکم به د نورو مرو پشان وي کوم چه د فترت په زمانه کېږي مړه شوي دي. یعنی دهغوي جهنمي کیدل یا په میدان محشر کېږي ترنه امتحان اخستل، نو دهغه سره ﷺ وئيل نه دي پکار، او که څوک ئې وائي هم نو د ضعیف قول په وجه باندې سخت انکار نه دي کول پکار، او که نور عقائد ئې صحیح وي نو اقتداء ورپسي کول صحیح دي. وهوالموفق

د پیغمبر ﷺ نیکونو سره (رحمة الله عليه) وئيل

سوال: بعضي خلق د پیغمبر علیه اسلام بعضي نیکونو سره مثلاً عبدالمطلب او الیاس سره رحمة الله عليه وائي. او د سیره الجلیه مدارج النبوة للشيخ عبدالحق او هامش سیره الجلیه حواله ورکوي چه سید احمد الزینی کړي. او وائي چه مونږ له په دې زمانه کېږي په داسې حوالو باندې عمل کول پکار دي. نو آیا د حضور ﷺ د نیکونو سره (رحمة الله عليه) وئيل جائز دي؟ بینوا توجروا.

المستفتي: گوهر حسین سپروانز گل احمد ټیکسټائل ملز لاندهي کراچي نمبر ۲۲ یکم ذی الحجه ۱۹۷۹

ددې مثال داسې دې لکه چه د یوې ضلع د پټې کمشنر بلې ضلعې ته په سر کاري کار باندې لار شي نو اگر چه دا د پټې کمشنر د خپلې عهدې نه معزول شوې نه دې لیکن د سرکاري کار نه علاوه به د دویم د پټې کمشنر د نافذ شوې احکاماتو پابند وي. فقط.

د رسول الله ﷺ په نبوت باندې عقلي دلیونه

سوال: محترم صاحب قدر حضرت مفتي صاحب! عرض دادې چه ځما نه یو انگریز د امریکې نه د پیغمبر ﷺ په نبوت باندې عقلي دلیونه طلب کړي دي. نو که تاسو ماته یو څو غټ عقلي دلیونه راو لیرئ نو ډیره مهرباني به وي؟ المستفتي: محمد زيب خان پائمال بتگرام هزاره ۱۹۲۹ء ۸۵۱۸

الجواب: (۱) پیغمبر ﷺ د نبوت دعوی کړیوه او د دعوي د اثبات دپاره ئې معجزات ظاهر کړي وو، نو ددې دلیل او برهان قائمولو نه پس به د څه شبهي گنجائش نه وي ځکه د دروغژن مدعي نبوت په لاس باندې معجزات او خوارق نه شي ظاهريدلې. (۲) د پیغمبر ﷺ د نبوت پیشنگويانې په مخکینو کتابونو کښې کړې شوې وي. (۳) پیغمبر ﷺ چه د بعضي تیر شوو او راتلونکو کارونو باره کښې خبر ورکړې دې هغه بالکل صحیح ظاهر شوې دي. (۴) پیغمبر علیه السلام چه د عقائدو، معاملاتو او اخلاقو متعلق کوم تعلیم ورکړې هغه هر وخت مفید او کامیاب ثابت شوې دي. (۵) د نبوت د دعوي نه مخکښې دده په صدق او امانت کښې د هیچا شک نه وو او نه ئې د مخکښې نه د حکومت والو سره تعلقات قائم کړي وو. او نه ئې د عوامو سره څه رابطه قائمه کړې وه بلکه ناڅاپه ئې د ټول قوم او ماحول د جذباتو نه مخالف کارونو طرفته دعوت ورکړو چه په هغې کښې نه ده مال امید وو او نه د عزت بلکه د مرگ او تکلیفونو سخت ترینه خطر وه نو عام عادت کښې د دروغژن او اهل دنیا نه داسې کارونه کیدل ممتنع دي بلکه دا د رښتوني او اهل الله علامت دي. (۶) د امریکې اهل کتاب چه په کوم دلیل سره د حضرت موسی ﷺ او حضرت عیسی ﷺ نبوت ثابتوي مونږ بعینها دهغې دلیونو نه د خاتم النبیین (ﷺ) نبوت ثابتوو. (۷) د هغه سره د صحبت والا خلقو کمال اخلاق او اخلاص او للهیت دده د کمال دلیل دي. چه دا خبره په مخلوق کښې منلې شوې ده. او هغه

د چا شاگرد نه وو. نو معلومه شوه چه دې د الله تعالی لوټي پیغمبر دي. اوده استاذ الله تعالی دي. (۸) دده په تعلیم سره یو ځنگلي قوم مهذب، اخلاقو والا او راهنما جوړ شو. (۹) د دروغژن کس داسې کامیابه نتیجه وتل عام عادت کښې ممکن نه دي. (۱۰) دومره کامل اخلاص، للهیت او شفقت چه بغیر د ذاتي اغراضونه وي دا د پیغمبر ﷺ خاصه نښه ده. وهو الموفق.

د نبی ﷺ فضلات پاک دي

سوال: محترم جناب حضرت مفتي محمد فرید صاحب بارک الله فی عمرک! دارالعلوم کراچي نه مولوي محمد عاشق الهي صاحب رحمته خط را لیرې چه نبی ﷺ د فضلاتو په باره کښې ځمونږ په پوهه کښې تحقیق دادې چه د نبی ﷺ بول وبراو او هر قسم فضلات د احنافو او شافعیانو په نزد پاک دي. چه کله پاک کیدل او منلې شو نو په څکلو سره ئې هیڅ پاک نشته او په صحابه کرامو کښې چه چا د فرط محبت نه د فضلاتو نه څه هم څکلي وي په هغې کښې څه قابل مواخذه خبره نشته. (بحواله خصائص کبری ص ۲۸۷ ۷۱ جلد ۱ شامي ۲۱۲) لیکن ځما تسلي نه کیرې، ځکه چه د یو څیز طهارت اصل دي او که نجاست اصل دي؟ او احناف او شافعيه په طهارت باندې متفق دي، بیا لیکي چه د فرط محبت نه ئې او څکل، نو ددې نه خو اصل نجاست ثابت شو چه په بول وبراو کښې اصل نجاست دي، ټولو مومنانو ته حکم دي چه بول وبراو پلټ دي او ددې په وتلو سره اودس هم ماتیرې. او حضور ﷺ به د بول و براو نه پس اودس کولو، د حضرت عائشه رضی الله عنها نه روایت چه ما د پیغمبر ﷺ د جامونه منی وینځله (بخاري) نو معلومه شوه چه د نجاست په وتلو سره اودس ماتیرې نو که بول او براو پلټ نه وي نو اودس څنگه مات شو. ځکه چه ما یكون حدثاً یكون نجساً وما یكون نجساً یكون حدثاً. اصل غرض دادې چه ما کوم عبارت د شیم الحبيب، نه د روي انه اذا تغوط، نه شروع کړې تر آخره پورې مې لیکلې دي چه د علم په رنډا کښ اصل مسئله واضحه شي. چه په هغې کښې د چا ذاتي فعل یا فرط محبت یا د بې اختیاری خبرې نه وي. مثلاً د پیغمبر ﷺ د سوري (سایه) په باره کښې روایات موجود دي

چہ د پیغمبر ﷺ سایہ نہ وہ۔ لیکن مفتی محمد شفیع صاحب یوہ رسالہ لیکلے پہ ہغی کنبی ئی تول روایات غلط ثابت کری دی او فرمائیے ئی دی چہ چرتہ پہ معتبر روایت کنبی دا نشته چہ د پیغمبر ﷺ سایہ نہ وہ۔ نو کہ پہ صحیح او معتبر روایتو نو سرہ دا لیکلے شوی مضمونونہ ثابت شی اگر چہ د پیغمبر ﷺ خصوصیت وی نو ہم مونہ بہ ئی او منو، چہ د عیسایانو پشان افراط او یہودیانو پشان تفريط لازم نہ شی فقط والسلام۔
المستفتی: محمد جلال الحق ابازی

الجواب: محترم المقام دامت برکاتکم د السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! نہ پس دی دا خبرا واضحه وی چہ ستاسو تول مسائل علمی او د تفصیل طلب دی، او دی ورخو کنبی د تدریس نہ فراغت ملاویدل مشکل دی۔ نو پہ مختصر طریقے سرہ د اولئی مسئلے متعلق خہ لیکم۔ هغه دا چہ فقہائی کرامو د پیغمبر علیہ السالم فضلات پاک منلی دی۔

بما ورد فی الحدیث الصحیح انه علیہ السلام کان طیباً (خوشبو و پاک) وظاهرہ یعم الفضلات ولان النبی ﷺ لم ینکر علی من شرب بوله ودمه والتقریر دلیل المشروعیة ولا بعد فیہ علی من تأمل فی المسک والحریر والعنبر فانها من الفضلات نعم یرد علیہ انه علیہ السلام کیف احتاج الی غسل المنی والاستنجاء اللهم الا ان یقال انه علیہ الصلاة والسلام کان یجرى علیها احکام النجاسة تعلیمًا للامة ای یجرى علی فضلاته احکام فضلات الامة تعلیمًا لهم لاحکامها. او یقال ان ابقاءها بحیث یراه الراوی مما یخل بالمروءة ولذا یغسل المنی عند من قال بطهارته من الامة وهذا مما استفدت من بعض المشائخ قدس سره. وهو الموفق

د رسول الله ﷺ روضه افضل ده او که خانه کعبه؟

او د حضرت جبرائیل علیہ السلام متشکل کیدل

سوال: علمائی کرام و مفتیان عظام پہ دی مسئلہ کنبی خہ فرمائی چہ آیا د حضور ﷺ د روضہ انور خائی د بیت الله شریف نہ زیات غورہ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین الشامي صحح بعض ائمة الشافعية طهارة بوله ﷺ و سائر فضلاته و به قال ابو حنيفة كما نقله في المواهب اللدنية عن شرح البخاري للعيني و صرح به البيري في شرح الاشباه و قال الحافظ ابن حجر تظافرت الأدلة على ذلك و عد الأئمة ذلك من خصائصه ﷺ و نقل بعضهم عن شرح المشكاة لملا على قاري انه قال اختاره كثير من اصحابنا و اطال في تحقيقه في شرحه على الشمايل في باب ما جاء في تعطره عليه الصلاة والسلام. (رد المحتار ص ۲۳۳ جلد ۱ مطلب في طهارة بوله ﷺ باب الانجاس)

دی؟ او آیا حضرت جبرائیل علیہ السلام پیغمبر ﷺ تہ د وحی راوړلو په وخت کنبی چرتہ د عائشہ رضی اللہ عنہا په شکل کنبی هم راغلي دي که نه؟
المستفتی: گل شیر خان حقانی جمرو د خیبر ایجنسی ۲۳۱۳۱۹۸۸

الجواب: (۱) ابن تیمیہ وغیرہ علمائی کرام فرمائی چہ اول الذکر غورہ دی والمسجود هو الله دون الكعبة والتوجه اليها لا يقتضي الافضلية فافهم (۱) (۲) معاذ الله. وهو الموفق

حضور ﷺ د قضائي حاجت په وخت کنبی ليدلي کيدل

سوال: ځمونږ خائي کنبی يو مولوي صاحب دي هغه وائي چہ حضور ﷺ د قضائي حاجت په وخت کنبی چا نه دي ليدلي، دا خبره تر کومه حده پوري صحيح ده؟

المستفتی: اها لیان جامع مسجد شیرینگل دیر ۹۱۱۱۱۹۷۵

الجواب: دا خبره د حضرت عبدالله بن عمر (هما) د حدیث نہ مخالف ده چہ هغه یوه ورخ په کوته باندي او ختلو نو پیغمبر ﷺ ئی اولیدلو چہ قضائي حاجت ته تشریف فرما وو (۲) والحدیث مشهور. وهو الموفق

د حضور ﷺ غسل او جنازه

او په تفسیر بیضاوي کنبی د غایه مطلب

سوال: (۱) رسول کریم ﷺ تہ د وفات نہ پس چا غسل ورکړي وو؟ (۲) د جنازې مونږ پرې چا کړي وو؟ (۳) د تفسیر بیضاوي په عبارت کنبی ئی (غایه) لیکلې ددی خہ مقدار دي؟

المستفتی: محمود الظفر مردان ۱۴ ذی القعد ۱۳۹۷

الجواب: حافظ ابن کثیر په البدایه والنهایه صفحه ۲۶۰ جلد پنجم کنبی د امام

﴿۱﴾ يدل عليه حديث ابن عمر انه نظر يوما الى الكعبة فقال ما اعظمك وما اعظم حرمتك والمومن اعظم حرمة عند الله تعالى منك اخرجہ الترمذی وحسنہ صفحه ۲۳ ج ۲ ورواه ابن ماجه مرفوعا عن ابن عمر ولفظه قال رأيت رسول الله صلى الله وسلم يطوف بالكعبة ويقول ما اطيک واطيب ريحک واعظم حرمتک والذی نفس محمد بيله لحرمة المومن اعظم عند الله حرمة منك الخ صفحه ۲۹۰ (بوانوار النواثر ص ۵۳) ﴿۲﴾ عن ابن عمر قال رقيت يوما على بيت حفصة فرأيت النبي ﷺ على حاجته مستقبل الشام مستدبر الكعبة هذا حديث حسن صحيح. (ترمذی ص ۳ جلد ۱ ابواب الطهارة باب ما جاء من الرخصة في ذلك)

احمد بن حنبل رحمہ اللہ نہ روایت کړې دا چه غسل حضرت علي عليه السلام ورکولو اړولو به حضرت عباس عليه السلام او اسامه صالح عليه السلام به اوبه اچولې. (۱) (۲)، ابن کثیر ص ۲۲۵ جلد پنجم لیکلې دي چه د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم جنازه خان خان له کړې شوې وه. (۲) (۳)، د غایه معیار د تسلط غیبي عقیده ساتل دي. وهو الموفق

روضة رسول صلی اللہ علیہ وسلم د شریعت نه خلاف نه ده

سوال: یو کس وائي چه د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم روضه مبارکه غلطه او د شریعت نه خلاف جوړه شویده ځکه چه په قبرونو باندې آبادی کول منع دي نو د داسې کس د وینا په باره کښې څه حکم دي؟

المستفتي: حاجي مير جمال نقشبندى خټکي شريف. ۷ ذی قعدہ ۱۳۹۵ هجري

جواب: لا يخفى ان النبى صلی اللہ علیہ وسلم نهى عن البناء على القبور كما رواه مسلم (۳) وغيره وقال ابو بكر الصديق رضى الله عنه سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم قال ما قبض الله نبياً الا فى الموضع الذى يحب ان يدفن فيه ادفنوه فى موضع فراشه رواه الترمذى. (۴) ولا ريب فى ان النبى صلی اللہ علیہ وسلم توفى فى البيت والبناء فلا بد ان يكون قبره مخصوصاً من سائر القبور ويكون البناء على قبره المبارك جائزاً (۵) ومن تمسك بالحديث المحرم ولم ينظر الى الحديث العارض فهو مسلم نجدى ولا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم. وهو الموفق

(۱) عن ابن عباس فاسنده على الى صدره وعليه قميصه وكان العباس وفضل وقثم يقيونه مع على وكان اسامه بن زيد وصالح مولا هما يصبان الماء وجعل على يغسله ولم يرم رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم شيئاً مما يرى من الميت الخ. (البداية والنهاية ص ۳۰۰ جلد ۵ صفة غسله عليه السلام)
(۲) قال الحافظ عماد الدين ابن كثير، وهذا الصنيع وهو صلاتهم عليه فرادى لم يؤمهم احد عليه امر مجمع عليه لا خلاف فيه. (البداية والنهاية ص ۳۰۵ جلد ۵ كيفية الصلاة عليه صلی اللہ علیہ وسلم)
(۳) عن جابر قال نهى رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ان يجصص القبر وان يبنى عليه وان يقعد عليه رواه مسلم. (مشكاة المصابيح ص ۱۲۸ جلد ۱ باب دفن الميت)
(۴) (شمائل ترمذى ص ۲۸ جلد ۲ باب ما جاء فى وفات رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم)

(۵) زمونږ د پاره د ټولونو لوثې دليل د اهرم دي چه د دفن نه روستوپه خلفائي راشدينو کښې چاهم د دې بناء په بقا باندې نکړنه دي کړې بلکه په يوموقع باندې د استسقاء د سخت ضرورت په وجه چت کښې صرف يو روشن دان کهلاو کړې شو چه د دې نه د دې بناء د بقاء مشروع کيدل هم معلوم شو، اودا د صحابه و په وخت کښې شوى وو، او هيڅ يو صحابى انکار نه دي کړې نو د دوي په اجازت اجماع او شوه چه دا د استثناء د پاره حجت کافيه دي. (از مرتب)

حضور صلی اللہ علیہ وسلم نور، بشر او رسول دي

سوال: حضور صلی اللہ علیہ وسلم نور دي يا بشر دي؟ تفصيلي جواب را کړئ. المستفتي: شوکت علي صاحب مدرسه تعليم القرآن مردان ۱۵ ربيع الثاني ۱۴۰ هـ

الجواب: رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم نور هم دي او بشر هم دي. لقوله تعالى سبحان ربى هل كنت الا بشراً رسولا، الآية (۱) (الاسراء) قل انما انا بشر مثلكم يوحى الى (۲) (كهف). قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين. (مائدة) (۳) نو په دي کښې د يو نه انکار کول د ضروريات دين نه انکار کول دي او کفر دي البته ټول بشر يو شان نه دي لکه چه عام کانړى او جواهرات يو شان نه دي. (۴) او رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم نه خدائي دي او نه فرشته ده بلکه د ټول عالم د پاره يوه رنډا ده او ټول بدن ئې هم منور دي. بهر حال په هر مسلمان باندې ضروري ده چه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بشر او رسول او مني. د عربو مشرکانو بشر منلو خو رسول ئې نه منلو او د موجوده زمانې ملحدین ئې رسول منى خو بشر ئې نه منى. وهو الموفق

د محمد صلی اللہ علیہ وسلم د نوم سره د [ص] يا [ع] نښې لیکلو حکم

سوال: د محمد (صل الله عليه وسلم) د نوم مبارک سره د (ص) يا (ع) نښه لگول څه حکم لري او چه د چا نوم دوست محمد وي نو په هغه محمد باندې صلی اللہ علیہ وسلم لیکل ضروري دي که نه؟

المستفتي: فریدون صديقي خادگزی دیر... ۱۹ ربيع الاول ۱۴۰۲ هجري

الجواب: د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نوم سره عليه الصلوة والسلام او (صل الله عليه وسلم) لیکل پکار دي. صرف په [ص] يا [ع] اکتفاء کول يو جاهلانه رسم دي. او دارنگې دوست محمد د رسول خدا نوم نه دي دي سره دا جمله لیکل بې حایه اقدام دي. وهو الموفق

(۱) (پ: ۱۵) سورة بنی اسرائیل رکوع: ۱۰ آیت: (۹۳)
(۲) (پ: ۱۶) سورة كهف رکوع: ۳ آیت: (۱۱۰)
(۳) (پاره: ۶) سورة مائدة رکوع: ۷ آیت: (۱۵)
(۴) [محمد بشر لکن ليس كالبشر..... محمد ياقوته والناس كالحجر]
قال البوصيري: فمبلغ العلم فيه انه بشر..... وانه خير خلق الله كلهم

د رسول اللہ ﷺ ولادت دعام عادت نہ خلاف نہ وو

سوال: علمائے اہلسنت والجماعت خہ فرمائی چہ د انبیاء علیہم الصلوٰۃ والسلام او د حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ولادت دعامو انسانانو پشان شوی دی یا د پیغمبر ﷺ او نور انبیائی کرامو علیہم السلام ولادت د گسپی پوختی نہ لکه د حضرت حواء بی بی شوی دی؟

المستفتی: ضیاء الرحمان شیدو نوشهره... ۱۹۷۲ء ۲۱۵۱

الجواب: واضحه دی وی چہ قاعده داده چہ د هریو لفظ نہ به معنی متبادره مراد کیڑی ترخو چہ د هغی نہ مانع موجود نہ وی یحتمل النصوص علی ظواهرها مالم يمنع مانع نو کوم کس چہ دا دعوی کوی چہ د ولادت نہ غیر متبادر معنی مرادده نو هغه لره پکار دی چہ د قران، او حدیث یا آثارو نہ دلیل پیش کری صرف دعوی ناکافی ده. دارنگی کفر د ضروریاتو نه انکارته وئیلی کیڑی او دا خبره چہ پوښتی د ضروریاتو نه خو خه کوی د نظریاتو نه هم نه ده. د البدایه والنهایه او سیرت ابن هشام نه داسی واضحه کیڑی چہ ولادت ئی خلاف عادت نه وو. او ممکنه ده چہ داسی وئیل په ادب او احتیاط باندي مبنی وی. وما خذه قوله تعالى خلق من ماء دافق یخرج من بین الصلب والترائب. فافهم وتدبر ولا تکن ینع من العجائب والغرائب فقط.

حضور ﷺ خاتم الانبیاء دی

سوال: حضور صلی اللہ علیہ وسلم به د کله نه خاتم النبیین تسلیم کولی شي آیا د ولادت نه مخکې هم خاتم الانبیاء وو؟ وضاحت او کری مهرباني به وی.

المستفتی: مولانا عبدالستار ټاؤن شپ... یکم ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د ختم متعلق ډیر ایاتونه او حدیثونه راغلی دی. (۱) او په هغی کښې د ټولونو اولني تعین کول مشکل دي لهذا مونږ عقیده لرو چہ پیغمبر ﷺ د الله تعالی په علم ازل کښې خاتم الانبیاء دی او ددی متعلق د اولني وحي تاریخ نامعلوم دی. وهو الموفق

(۱) قال الله تبارک و تعالی: وما کان محمد ابا احد من رجاکم و لکن رسول الله و ختم النبیین (سورة الاحزاب آیت: ۴۰) و عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ مثلی و مثل الانبیاء کمثل قصیر احسن بنیانه ترک منه موضع لبنة فطاف به النظر یتعجبون من حسن بنیانه الامو وضع تلك اللبنة فکنت انا سدوت موضع اللبنة ختم بی النبیان و ختم بی الرسل و فی رواية فانما اللبنة و انا خاتم النبیین. متفق علیه. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۱۱ جلد ۲ باب فضائل سید المرسلین ﷺ)

حضور ﷺ د اولي ورخي نه خاتم النبیین دی

سوال: ختم نبوت به د کوم وخت نه منلي کیڑی؟ خاتم النبیین به د پیغمبر ﷺ ولادت مبارک نه پس منلي کیڑی یا د ختم نبوت والا آیت نازلیدلو نه پس او یا د پیغمبر ﷺ دوفات نه پس به منلي کیڑی. مطلب دا چہ دوحی د دروازي بندیدل به د خه وخت نه منلي کیڑی؟

المستفتی: رانا عبدالستار ټاؤن شپ لاهور... ۳ رمضان ۱۴۰۲ هجري

الجواب: نبی ﷺ د اولي ورخي نه خاتم النبیین دی (۱) البته د ختم النبوت ظهور هله او شو چہ دهغی متعلق جلي یا خفی وحي نازله شوه. او بهر حال خاتم نبوت کیدل د عیسی ﷺ د نزول او هغه ته د وحي کیدلو سره خه ټکراؤ نشته. وهو الموفق

د حضور ﷺ په ختمه کښې اختلاف دی

سوال: دلته یو دوه کسان اختلاف کوي یو کس وائي چہ پیغمبر ﷺ ئی سنت کری وو او بل کس وائي چہ قدرتي سنت شوی وو. براه کرم تسلی والا جواب راولیږئ؟

المستفتی: نور محمد تالاب مسجد پشاور... ۲۷ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هجري

الجواب: دی مسئله کښې اختلاف دی خو غوره قول دادی چہ قدرتي سنت کری شوی نه وو پیدا شوی.

کما فی رد المحتار ص ۲۵۷ جلد ۵ وقد اختلف الرواة والحفاظ فی ولادة نبينا ﷺ مختونا ولم یصح فيه شی واطال الذهبي فی رد قول الحاکم انه تواترت به الرواية وقد ثبت عندهم ضعف الحديث به وقال بعض المحققين من الحفاظ الاشبه بالصواب انه لم یولد مختونا. (۲) وهو الموفق

(۱) عن العرباض بن سارية عن رسول الله ﷺ انه قال انی عند الله مکتوب خاتم النبیین و ان ادم لم یجدل فی طينة الخ (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۱۳ باب فضائل سید المرسلین) (۲) (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۵۳۰ جلد ۵ مسائل شتی کتاب الخشی)

پہ اسم ذات او اسم محمد ﷺ کنبی د شونډو د بنديدلو او نه بنديدلو لطيفه
سوال: څمونږ د جمات امام صاحب يو ځل په تقرير كنبي او وئيل، چه د الله د نوم اخستلو وخت كنبي شونډي نه بنديږي او د محمد ﷺ په نوم سره شونډي بنديږي. په دې نوم كنبي څومره خوږوالي دي. دا جمله وئيل څنگه دي؟
المستفتي: حكيم سيد اختر حسين صدر كيمليپور

الجواب: ددې نه مقصد د اسم محمد ﷺ تعظيم دي د الله د نوم تحقير نه دي. لهذا په دې كنبي حرج نشته دي.

د حضور ﷺ په زمانه كنبي د نفاق موجوديدل

سوال: آيا د حضور ﷺ په زمانه كنبي هم نفاق وو؟ د صحابه كرام رضي الله عنهم اجمعين په پاكو هستو باندي به څه اثر خو نه پريوتلو. براه كرم وضاحت او كړئ؟

المستفتي: ظاهر شاه تخت بهائي مردان... ۲ رجب ۱۴۰۲ هجري

الجواب: نفاق به ترقيا مت نزدې پورې تر د دجال د خروج پورې وي. البته د منافقانو د درغو په جال كنبي د اخلاص والاؤ راگيريدل څه لرې خبره نه ده. كما في حادثة الافك. (۱) وهو الموفق

د (تحذير الناس) او (البراهين القاطعه) په بعضې عبارت باندي د اعتراض جواب
سوال: په تحذير الناس نومي كتاب كنبي ئې ليكلي دي. كه بالفرض د نبي كريم ﷺ په زمانه چرته بل نبي وي نو هم به دده خاتم، كيدل باقي وو، بل عبارت دادي كه بالفرض د نبوي زمانې نه پس بل نبي پيدا شي نو بيا به هم په خاتمت محمدي كنبي څه فرق رانسي. كتاب (تحذير الناس) خو د مولانا محمد قاسم وحمه الله عليه ددې الفاظو نه څه مطلب دي؟ هم دارنگې په (براهين قاطعه) كتاب كنبي ليكلي شوي دي. چه د ابليس يعني شيطان علم د پيغمبر ﷺ نه زيات دي. ددې وضاحت او كړئ ځكه چه اكثر بريليان په دې جملو باندي اعتراضونه كوي.

المستفتي: سرور صديقي ۱۹ مقبول آباد كراچي نمبر ۵... ۱۵ جولائي ۱۹۸۹ء

﴿۱﴾ قال الحافظ ابن الكثير (ان الذين جاءوا بالافك عصبة منكم) اي جماعة منكم يعني ما هو واحد ولا اثنان بل جماعة فكان المقدم في هذه اللعنة عبد الله بن ابي ابن سلول رأس المنافقين فانه كان يجمعه ويستوشيه حتى دخل ذلك في اذهان بعض المسلمين فتكلموا به وجوزه اخرون منهم حتى نزل القرآن. (تفسير ابن كثير ص ۳۵۶ جلد ۳ سورة نور پاره: ۱۸)

الجواب: (۱) د اهل اسلام دا عقیده ده چه حضور ﷺ ته نبوت ورکولو نه پس به چاته د نبوت منصب نه ورکولي کيږي. نو که په مخ د زمکې باندي په هغه زمانه كنبي څوک پيغمبر وو لکه خضر عليه السلام يا د هغې زمانې نه پس څوک پيغمبر راشي لکه حضرت عيسى عليه السلام نو دابه د ختم نبوت سره معارض نه وي، (۲) پيغمبر ﷺ د ضرري او بي نفع علم نه پناه غوښتي ده (۱) او داسې علم شيطان ته حاصل دي. وهو الموفق

د چا په نوم كنبي محمد راتلو سره عليه السلام ليكل

سوال: كه د چا نوم محمد امير، محمد نذير يا محمد شريف وي نو د ليكلو په وخت كنبي محمد باندي [ص] يا [ع] ليكل پكار دي كه نه؟ دا رنگي صرف د (ص) يا (ع) ليكلو په شريعت كنبي څه حكم دي؟

المستفتي: مولوي عبدالقيوم پشاور كينت..... ۱۹۸۴ء ۱۱۸۲

الجواب: د محمد سره [ص] يا [ع] ليكل په هر حال كنبي مكروه دي. صرح به في مقدمة ابن الصلاح وغيرها. بلكه عليه السلام وغيره ليكل مندوب دي او كوم ځائي كنبي چه د امتي نوم محمد راشي يا په نوم كنبي يو جز راشي نو هلته په شرعي حيثيت سره عليه السلام ليكل هم مذموم دي. (۲)

د حضور ﷺ سايه (سوري)

سوال: د حضور ﷺ په سايه (سوري) نه كيدلو كنبي صحيح حديث شته كه نه؟
المستفتي: محمد ظاهر ميران شاه..... ۱۹۷۹ء

الجواب: د سايه سوري متعلق څه صحيح روايت نشته. (۳) او كه ثابت شي نو څه نكارت پكښې نشته. وهو الموفق

﴿۱﴾ عن ابي هريرة قال قال رسول الله ﷺ يقول اللهم اني اعوذ بك من الاربعة من علم لا ينفع ومن قلب لا يخشع والخ رواه احمد و ابو داود و ابن ماجه و الترمذي و النسائي. (مشكوة المصابيح ص ۲۱۴ جلد ۱ باب الاسعاده الفصل الثاني)

﴿۲﴾ قال ابن عابدين (ولا يصلي على غير الانبياء الخ) لان في الصلاة من التعظيم ما ليس في غيرها من الدعوات الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۵۳۱ جلد ۵ مسائل شتى كتاب الخشعي)

﴿۳﴾ په صحاح سته كنبي د حضور ﷺ د سوري متعلق هيڅ حديث نه دي.....

[بقية حاشيه به راروانه صفحه.....]

البقیہ حاشیہ دتیر مخا راغلی. چہ د حضور ﷺ سورې به په زمکه باندې نه پریوتلو، البته علامه جلال الدین سیوطی رحمۃ اللہ علیہ په خصائص کبریٰ کښې یو مرسل روایت ذکر کړې دې.

عن ذکوان ان رسول الله ﷺ لم یکن یری له ظل فی شمس ولا قمر ولا اثر قضاء حاجة قال سیوطی قال ابن سبع من خصائصه ان ظله لا یقع علی الارض وانه کان نوراً فکان اذمر فی شمس او قمر لا ینظر له (خصائص الکبریٰ ص ۶۸ جلد ۱)

لیکن دا روایت په خو وجو سره ضعیف دې اول دا چہ د احادیثو په ټوله ذخیره کښې ددې هیڅ ثبوت نه ملاویري، او که د معجزې په طور سره وو نو د صحابه و نه به چا روایت کړې دې، لیکن دې باره کښې یو مرسل حدیث دې هغه هم سنداً ضعیف دې. دویمه وجه داده چہ د محدثینو یو لوثې جماعت حدیث مرسل حجت نه مني، دریمه وجه داده چہ ددې حدیث اولنې راوي عبدالرحمان ابن قیس زعفراني ضعیف، مجروح او ناقابل اعتبار دې. بعضې خلقو د وضع حدیث، او بعضې د کذب حدیث طرف ته منسوب کړې، کما فی تهذیب التهذیب ص ۲۳۱ جلد ۲: رقم ۴۱۳۰)، او ددې حدیث دویم راوي عبدالملک بن عبداللہ بن الولید مجهول الحال دې په عام کتابونو کښې ددې حدیث حال ذکر نه دې. البته د رسول الله ﷺ د سایه متعلق څه داسې حدیثونه شته.

عن انس بن مالک ثم رأيت النار فيما بيني وبينكم حتى لقد رأيت ظلي وظلكم الخ (حاوی الافراح الی بلاد الارواح لابن القيم الجوزی ص ۴۲، ۴۳ جلد ۱) وعن عائشة رضي الله عنها قالت فينما انا يوما بنصف النهار اذا انا بظل رسول الله ﷺ الخ (مسند احمد ص ۲۳۱، ۲۳۲ فی مسند عائشة) (از مرتب)

باب

ما يتعلق

بالانبياء عليهم السلام

قال الله تعالى

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ
فَاسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

(الآية)

باب ما يتعلق بالانبياء عليهم السلام

عصمت انبياء اود (ذوالکفل) په باره کښې د صاحب بحر د عبارت تشریح

سوال: (۱) علمائي دين څه فرمائي په دې مسئله کښې څه علامه ابن نجيم په بحر الرائق باب احکام المرتدين صفحه ۱۲۰ جلد پنځم کښې دا عبارت راوړې دې (وبقوله لم تعص الانبياء عليهم السلام حال النبوة وقبلها لردہ النصوص) او دويم عبارت دې (ولا بانكاره نبوة الخضر وذي الكفل عليهما السلام لعدم الاجتماع علي نبوتهما) دا جملې په چا عطف دي او ددې مفهوم څه دي؟ آيا دا عقیده صحيح نه ده څه انبياء عليهم السلام په دوران نبوت او مخکښې د نبوت نه د معصيت نه معصوم دي؟ (۲) د علامه ابن نجيم په حنفي فقهاؤ کښې څه درجه او مقام دي؟ (۳) آيا ذوالکفل عليه السلام نبي نه وو په قران کښې څه په کوم انداز دهغي تذکره شوې ده دغي نه خو صفا معلومېږي څه نبي وو نو ددې عبارتونو څه مطلب دي؟

المستفتي: شمس الرحمان K ۷۸ - اتک شهر ۷... رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

الجواب: (۱) وبقوله لم تعص الانبياء عليهم السلام الخ معطوف دي. ونسبة الي لقوا حش څه نژدې دي او يا دا معطوف دي په معطوف عليه معنوي باندې په دې کلام کښې ويکفر ان اعتقد ان الله تعالى يرضي بالكفر اي ويکفر باعتقاده ان الله يرضي بالكفر څه بعيد دي او د صاحب بحر دا کلام واضح المراد دي ځکه څه په نصوصو کښې ددوي نه د عصيان صادرېدل په نظم القرآن کښې مذکور دي. او په عربي لغت کښې عصيان کلي مشکک دي. خطاء في الاجتهاد او د ترک اولي ته هم وئيلې کيږي. البته ددينه به گناه صغيره يا کبيره نه مراد کيږي. (۱) لکه څه داهل السنن و الجاعت غوره قول دي. (۲) دا امام ابو حنيفه ثاني دي.

۱) قال العلامة محي الدين محمد بن بهاء الدين قوله والانبياء صلوات الله عليهم اجمعين كلهم منزّهون عن الصفات والكبائر والكفر والقوا حش وقد كانت منهم زلات وخطايا، اي صفات صلت عنهم سهوا وغفلة فان الكبائر لا تصلر عنهم ولو سهوا عند البعض واما عدم صلورها عمدا بعد البعثة فممتنع عندنا شرعا وعند المعتزلة عقلا. الخ (القول الفصل شرح فقه الاكبر ص ۲۷۳ الانبياء ننزهون عن الصفات)

(۳) د سورت ص ایت دده په نبی کیدلو کښې ظاهر دې صریح نه دې په قران کښې ده ته نه رسول وئیلې شوې او نه نبی اونه ئې په ارسلا و غیره الفاظو سره تذکره شوې ده.

د حضرت خضر علیہ السلام د نبوت او ژوندي کیدلو تحقیق

سوال: آیا حضرت خضر علیہ السلام ژوندي دې یا وفات شوې دې او آیا دې پیغمبر وو یا نه؟ جواب راکړئ.

المستفتی: مولوي مغل خان پرائمری سکول علی بیګ
نوشهره تاروجبه ۱۱ رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

الجواب: حضرت خضر علیہ السلام د جمهور علماء په نزد ژوندي دې او د محققینو په نزد پیغمبر دې زیات تفصیل په هداية القاري، کتاب العلم کښې او گورئ (۲)

د موسیٰ علیہ السلام په قبر کښې مونځ کول. د مرو ژوندو

لره لیدل اود قبرنه د سورة ملک آواز راتلل وغيره

سوال: (۱) د معراج په شپه چه کله حضور ﷺ تشریف یوړلو نو موسیٰ علیہ السلام ئې په قبر کښې اولیدلو مونځ ئې کولو آیا دا صحیح ده؟ (۲) چه څوک زیارت القبور او کړي نو قبرونو والا ئې ویني آیا دا صحیح ده؟ (۳) د حضور ﷺ په زمانه کښې بعضې صحابه کرامو په ناپوهی کښې په قبر باندي خیمه اودروله نو دهغې قبر نه د سورة ملک آواز راتللو بیا پیغمبر علیہ السلام ته حضرت عبداللہ بن عباس دا واقعه بیان کړه، آیا دا صحیح ده؟ (۴) آیا په قبر کښې ایماندار سړي ژوندي وي او تلاوت کوي؟

المستفتی: لقمان صاحب مصري باندہ

(۱) قال العلامة الوسی وذا الكفل ای واذکرهم و ظاهر نظم ذی الکفل فی سلك الانبياء عليهم السلام انه منهم و هو الذي ذهب اليه الاكثر وقال ابو موسى الاشعري و مجاهد لم يكن نبيا و كان عبدا صالحا استخلفه الخ (تفسير روح المعاني ص ۱۲۱ جلد ۱۰ پاره: ۱۷ سورة الانبياء آیت: ۸۵)

(۲) و اختلف فی نبوته قال الشعبي وابن الجوزي انه نبی و هو الراجح المتبادر من قوله تعالى اتيناه رحمة من عندنا و علمناه من لدنا علما من قوله تعالى و ما فعلته من امری و من اقدامه علی قتل نفس ذکية و قيل انه ولی و یرد عليهم ان القتل محرم قطعی لا يجوز الاقدام علیه لامر ظنی و هو الهام الولی اللهم الان يقال ان نبيا من الانبياء قال له ان الهامک یكون حقاً من الله تعالى و اختلف فی حياته قال بعض المحققين بوفاته لحديث اراء يتكلم ليلتكم هذه فان رأس مائة سنة لا يبقی من هو اليوم علی الارض احد وقال الجمهور بحياته و هو الراجح لما ورد انه الرجل الذي يقتله الدجال ثم يحييه و هو المروى عن معمر و عن ابراهيم بن سفيان راوى كتاب مسلم ولاثر عمر بن عبد العزيز انه خرج من المسجد و مشى مع رجل يتكلم معه فلم يعرفه الناس فاستلوه عنه فقال انه كان خضرا عليه السلام رواه فی الاصابة باسناد جيد

(هداية القاري علی صحيح البخاري ص ۱۷۷ جلد ۱ کتاب العلم باب ما ذکر فی ذهاب موسیٰ فی البحر)

الجواب: (۱) دا حدیث صحیح دې. رواه مسلم و غیره (۱) (۲) دا حدیث ثابت دې (۲) ذکره ابن کثیر وابن تیمیہ والسیوطي فی فتاواه. (۳) دا حدیث ثابت دې (مشکوٰۃ) (۳) (۴) هامش کوکب دري کښې ددې متعلق تفصیل او گورئ، و هو الموفق.

موسیٰ علیہ السلام د عزرائیل علیہ السلام جسم مثالی ته پړق ورکړې وو

سوال: حضرت موسیٰ علیہ السلام چه کله حضرت عزرائیل له پړق ورکړې وو نو دا څنگه کیدیشي ځکه چه فرشته خو (جسم نورانی يتشکل باشکال مختلفة) یعني د هوا پشان لطیف جسم دې. وضاحت او کړئ؟

المستفتی: محمد یو سف خزانه آباد ۵ جولائي ۱۹۷۹ء

الجواب: دا پړق جسم مثالی له ورکړې شوې وو جسم اصلي له نه وو، او نقصان هم د جسم مثالی په سترگه کښې راغلې وو په جسم اصلي کښې نه وو راغلې. (۴) فرشتې په دویم ځل باندي د حضرت موسیٰ علیہ السلام په اجازت سره روح واخستلو. (۵)

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ لقد رايتني في الحجر و قریش تسألني عن مسراي فسألتني وقد رايتني في جماعة من الانبياء فاذا موسی قائم يصلي الخ رواه مسلم (مشکوٰۃ المصابيح ص ۵۲۹ جلد ۲ باب فی المعراج)

(۲) قال ابن عبد البر ثبت عن النبي ﷺ قال ما من مسلم يمر علی قبر اخيه كان يعرفه فی الدنيا فيسلم علیه الا رد الله عليه روحه حتى یرد علیه السلام (فهذا نص فی انه يعرفه بعينه و یرد علیه السلام) ذکره السيوطي فی الحاوي للفتاوى (ص ۳۰۲ جلد ۲) و ذکره الزبيدي فی اتحاف السادة المتقين. (ص ۳۶۵ جلد ۱۰) و ذکره ابن عساكر فی تهذيب تاريخ دمشق (ص ۲۹۲ جلد ۷) و ذکره الهندي فی كنز العمال (الحديث ۴۲۶۰۲ / ۴۲۶۰۱) (كتاب الروح ص ۱۱ لابن القيم)

(۳) عن ابن عباس رضي الله عنه قال ضرب بعض اصحاب النبي ﷺ خباءه علی قبر وهو لا يحسب انه قبر فاذا فيه انسان يقرأ سورة تبارك الذي يبلى الملك حتى ختمها فاتى النبي ﷺ فاخبره فقال النبي ﷺ هي المانعة هي المنجية تنجية من عذاب الله. رواه الترمذي وقال هذا حديث غريب. (مشکوٰۃ المصابيح ص ۱۸۷ جلد ۱ کتاب فضائل القرآن)

(۴) و فی هامش المشکوٰۃ قوله ففقا ما قد انكر بعض الملا حده هذا الحديث قالوا كيف يجوز علی موسى فقا عين ملك الموت واجابوا بانه متشابه فيفرض علمه الي الله وان موسى لم يعرف انه ملك الموت فظن انه رجل قصده نفسه و كان الملك يتمثل بصورة البشر فدفعه عنها فادت مدافعة الي فقا عينه. لمعات ومرفقات. (هامش مشکوٰۃ المصابيح ص ۵۰۷ جلد ۲ باب بد الخلق و ذكر الانبياء عليهم السلام)

(۵) (والتفصيل فی فتح الباري شرح صحيح البخاري ص ۲۵۲ جلد ۸ باب وفات موسیٰ و ذكره بعد كتاب الانبياء)

ذبیحہ ابراہیمی د جنت نہ راتل منصوصی نہ دی

سوال: حضرت ابراہیم علیہ السلام چه کوم گد ذبحه (حلال) کرې وو هغه د جنت نه راغلي گد وو، نو آیا حضرت ابراہیم علیہ السلام او حضرت اسماعیل علیہ السلام د هغې غوښه د ذبحه کولو نه پس خورلې وه او که نه؟ که خورلې ئې وي نو د جنت نعمت په دنیا کښې څنگه ملاؤ شو حال دادي چه دا به د مرگ نه پس ملاويږي او که نه ئې وي خورلې نو د طيب او طاهر نعمت نه خورل هم ښه کار نه دي؟

المستفتي: شفيق الرحمان حقاني ادينه صوابي ۱۵۱۱۱۰۱۹۷۵

الجواب: د دغې گد د جنت نه راتل منصوصی نه دي بلکه د اسرائيلياتو نه ثابت دي دارنگې په ظاهره خو د هغې خورل معلومېږي ځکه چه د مال ضائع کول هم حرام دي او معلومېږي چه په تاباندي هم د بني اسرائيلو رنگ ختلې دي کوم کارونه چه بې فائدي وي د هغې متعلق د سوالونو نه اجتناب او کره وهوالموفق

ذبیحہ ابراہیمی او مخکنو امتونو کښې د قربانۍ د مقبولیت نشانی

سوال: ابراہیم علیہ السلام چه دخپل خوی اسماعیل علیہ السلام په ځاني باندې کوم گد ذبح کرې وو، نو د هغې گد غوښه چا خورلې وه...؟

المستفتي: مجاهد شاه کوهات ۱۸۰۰۰۰ رمضان ۱۴۰۳ هجري

الجواب: په مخکنو امتونو کښې د قربانۍ د مقبولیت نښه دا وه چه د آسمان ته به سپين اور راغې او هغه به ئې اوسوزوله وهوالموفق

د ذبیحہ ابراہیمی غوښه، سایه رسول، په سر د ټوپي

کينودلو ثبوت او انبياؤ سره د شيطان کيدل

سوال: (۱) د ابراہیم علیہ السلام د قربانۍ غوښه چا خورلې وه؟ (۲) د حضرت محمد ﷺ سورې وو که نه؟ (۳) آیا په سر باندې ټوپي کينودل د حديث نه ثابت دي که نه؟ (۴) ایا د پيغمبرانو (عليهم السلام) سره شيطان وي که نه وي؟ بينواتو جروا

المستفتي: روح الامين معرفت محمد شريف خادم دفتر دارالعلوم حقانيه ۲۳ ستمبر ۱۹۸۴

الجواب: (۱) په مخکنو امتونو کښې د قربانۍ د قبولیت علامت داؤوچه هغه

به اور خورله نو دغه به هم اور خورلې وي (۱)، (۲) د پيغمبر ﷺ بشریت او انسانیت يو اجتماعي امر دي او د سوري نه کيدل اختلافي دي وعدم الظل لا يستلزم عدم الجسميه کما في الشمس والقمر (۲)، (۳) د ترمذی د روايت نه ثابت دي (۳)، (۴) وی ورسره لیکن هغوي ترینه په امن کښې وی (۴) وهوالموفق

په قرآن او حدیث کښې د یوسف علیہ السلام زلیخا سره د واده هیڅ ذکر نشته

سوال: څومره پورې چه په قرآن مجید کښې دي نو د یوسف علیہ السلام او زلیخا د واده هیڅ ذکر نشته دي بلکه قرآن د زلیخا سیرت د یوې مشرکې او مشکوکې کردار والا ښځې بیان کرې دي دارنگې د قرآن مجید ته د زلیخا د مسلمانیدل هم ثابت نه دي یو خطیب فرمائي چه ددوي په مینځ کښې واده شوې وو او دوه بچي ئې هم پیدا شوي وو، او په ثبوت کښې د حجة الاسلام او احوال انبیاء حواله ورکوي نو دې باره کښې تاسو حضرات څه فرمائی؟

المستفتي: علي اصغر محمد هارون ptc، دوراهاضلع مانسهره ۱۹۸۲، ۱۰۱۰۲۷۱۱

(۱) د ذبیحہ ابراہیمی د غوښې خورلو باره کښې مختلف اسرائیلی روایات ذکر دي بعضي روایاتو کښې دی چه هغه مارغانو او ځناورو او خورله، کما صرح به علامه صاوی فی حاشیة الصاوی علی الجلالین ص ۳۲ جلد ۴ وسليمان بن عمرو العجلی فی الجمل (ص ۵۴۹ جلد ۳) لیکن بعضي روایات د عدم اکل هم ذکر دي کما صرح به صاحب تفسیر بحر المحیط ص ۳۷۱ جلد ۷، لانه لم یکن عن نسل بل عن التکون. او یو روایت د عدم ذبح هم دي چه تریو کال پوري ژوندې پاتې وو. کما صرح به صاحب المدارک ص ۳۰ جلد ۴. وروی انه هرب عن ابراهیم علیہ السلام عند الحجره فرماه بسبع حصاة حتی اخذه فبقیت سنة. پس دا ټول روایات یو بل سره متضاد دي چونکه قرآن او حدیث ددې نه خاموش دي او په دې کښې هیڅ یو روایت منصوصی نه دي، البته دا خبره زیاته وزنی معلومېږي چه په تیرو امتونو کښې د قربانۍ د مقبولیت نښه دا وه چه د آسمان نه به سپين اور راغې او دغه غوښه به ئې اوسوزوله چونکه د ذبیحہ ابراہیمی متعلق بالخصوص دا روایت منصوصی نه دي لیکن قرین قیاس او وزنی ضرور دي (از مرتب)

(۲) قال العلامة الوسی وقرأ ابن کثیر و ابن عامر قال سبحان ربی ای قال النبی ﷺ هل کنت الا بشرا رسولا. کسائر الرسل علیهم السلام و کانوا لا یأتون قومهم الا بما یظهروه الله تعالی علی ایدیهم حسبما تقتضیه الحکمة من غیر تفویض الیهم ولا تحکم منهم علیه سبحانه الخ.

(روح المعانی ص ۲۲۲ جلد ۹ سورة الاسراء ص ۹۲)

(۳) عن ابی رکنه ان رکانه صارع النبی ﷺ فصرعه النبی ﷺ قال رکانه سمعت رسول الله ﷺ یقول ان لرق ما بیننا و بین المشرکین العمائم علی القلائس. (سنن الترمذی ص ۲۱۰ جلد ۱ قیل ابواب الاطعمة)

(۴) عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ ما منکم من احد الا وقد وکل به قرینه من الجن و قرینه من الملائکة قالوا و ایاک یا رسول الله قال و ایاى و لکن الله اعانى علیه فاسلم فلا یأمرنی الا بخیر رواه مسلم. (مشکواة المصابیح ص ۱۸ جلد ۱ باب فی الوسوسة)

الجواب: پہ قرآن کنبی نہ د زلیخا خہ ذکر شته او نہ د حضرت یوسف علیہ السلام د واده البتہ د اسرائیلیانو پہ کتابونو کنبی دا قصی شته دې (۱) چه حجت نه دې وهو الموفق.

د حضرت مریم علیہا السلام نکاح د چا سره نه وه شوي

سوال: زید وائي چه د مریم علیها السلام عقد نکاح د یوسف نجار سره شوي وه لیکن هغه ورسره یو ځایي شوي نه وو. او حضرت عیسیٰ علیہ السلام صرف د رب په حکم باندې پیدا شوي دي. او په حواله کنبی دا کتاب پیش کوي "نو رافرا متوسطه قرآن شریف در حالات حضرت عیسیٰ علیہ السلام صفحه ۱۵، کله چه ددې عمر دولس کاله شو نو حضرت ذکر یا علیہ السلام ددې کویتون یوسف نجار سره او کره او هغه دخپل جوړیدونکی خاوند سره ناصره ته لاړله، د کویتون په وخت دا شرط لگولې شوي وو، چه ترڅو پورې په عقد کنبی د عبادت گاه د عبادت کونکو نه اجازت ملاؤ نه شي ترهغي به یو ځایي کیږي نه، او بیایي د جبرائیل امین علیہ السلام د پوکي وځلو واقعیه بیان کړیده. او ددې برعکس عمرو وائي! دا یوه تاریخي واقعیه ده په دې باندې اعتماد کول نه دي پکار بلکه ددې عبارتونو نه ئې هم انکار او کړو او وې وئیل چه دداسې بیهوده او فضول خبرو نه ځان ساتل پکار دي، نو اوس سوال دا دي چه د عمرو خبره صحیح ده او که د زید؟ او د ذکرشوی کتاب خه مؤید او کتاب شته یا نه؟ د صحیح صورت حال نه مونږ خبر کړئ.

المستفتي: محمد ناصر علي خان چترال بازار ملاکنډ

الجواب: په قرآن مجید کنبی څو ځایونو کنبی موجود دي چه حضرت مریم علیها السلام سره چا هم جائز یا ناجائزه جماع نه ده کړې الله تعالی د حکایت په طور سره فرمائي. لم یمسسني بشر ولم اک بغیا قال کذا لک، الآية (۲) او د یوسف نجار سره د نکاح ثبوت نه په قرآن کنبی شته نه په احادیثو او آثارو کنبی، او په اسرائیلیاتو سره څمونږه اجماعی عقیده نشي مجروح کولی. (او د یوسف نجار سره د نکاح ثبوت هم دغه حکم لري، او

(۱) قال العلامة الوسی وفي رواية انها تعرضت له في الطريق فقالت ما قالت فعرها فتزوجها فوجدها بكرًا وکان زوجها عینا. و شاع عند القصاص انها عادت شاباً بکراً اکراماً له علیه السلام بعد ما کانت لیا غیر شاباً وهذا مما لا اصل له وخبر تزوجها ایضا لا یعول علیه عند المحدثین.

(تفسیر روح المعانی ص ۷ جلد ۸ سورة یوسف آیت ۵۳)

(۲) (پاره: ۱۶ سورة مریم رکوع: ۵ آیت: ۲۰)

حضرت عیسیٰ علیہ السلام ته د یوسف نجار ځوئي وئیل لکه چه د قادیانانو عقیده ده. صرح به محمد علی لاهوری فی تفسیره بیان القرآن ص ۳۱۳، نو دا بالکل صریح کفر دي. ځکه چه د قرآن د قطعی الثبوت او قطعی الدلالة آیاتونونه انکار دي. او دا د نصاراو عقیده هم ده.

کما هو مسطور فی اول بعض الانا جیل المرسومة المدونة بعد رفع عیسی علیه السلام. فقط

د داؤد علیہ السلام د محبت قیصه اسرائیلی واقعیه ده

سوال: علمائي دين او مفسرين قرآن دي مسئلي باره کنبی خه فرمائي چه سپاره ۲۳ سورت ص کنبی د حضرت داؤد علیہ السلام متعلق په جلالین کنبی (بمحبتہ تلک المرأة) الفاظ ذکر دي او ابن کثیر چپ کیدل غوره گرځولی دي، دا رنگي اسرائیلی روایتونو طرف ته ئې ترجیح ورکړې او د (روح البیان) د حوالې مطابق حضرت علی رضی الله عنه ددې واقعي ذکر کونکی دپاره حد مقرر کړې وو، په دې واقعیه کنبی تر کومې پورې صداقت موجود دي او د نبی کریم صلی الله علیه و آله نه دي باره کنبی خه روایت نقل شته که نه؟ جواب را کړئ مهرباني به وی

المستفتي: محمد يوسف جان مته مغل خیل پشاور... ۱۳۴۹/۲/۱۳

الجواب: په جلالین شریف کنبی موجود قیصه چه د داؤد علیہ السلام د محبت متعلق روایت شوي ده د هغې متعلق حافظ ابن کثیر لیکي قد ذکر المفسرون ههنا قصة اکثرها ماخوذة من الاسرائيليات ولم يثبت فيها عن المعصوم حديث يجب اتباعه، (۱) لهذا دا واقعیه د اعتماد قابله نه ده او حافظ ابو محمد بن حزم هم

ددې واقعي تردید کړې دي تردید د هغه په کتاب الفصل کنبی مذکور دي لیکن ددې سره سره ددې ناقل د تعزیر او حد لائق نه دي او حضرت علی رضی الله عنه ته چه کوم منسوب دی چه څه به ددې نقل کونکی ته ۱۲۰ درې ورکړم یعنې اوبه وهم، نو دا روایت د حضرت علی رضی الله عنه نه ثابت نه دي، او که ثابت شي نو دابه د هغه په اجتهاد باندې محمول وی، چه د هغې اتباع ضروري نه ده، (۱)

(فی مثل هذا المقام) قال العلامة الآلوسی فی تفسیره ص ۱۸۵ جلد ۲۳ قال علی رضی الله عنه علی مافی بعض الكتب من حدث بحديث داؤد علیه السلام علی ما یرویه القصاص جلد ته مائة وستین و ذلك حد القرية علی الانبياء علیهم السلام وهذا اجتهاد منه کرم الله وجهه الان الزین العراقي ذکر ان الخبر نفسه لم یصح عن الامیر

(۱) (پ: ۲۳ تفسیر ابن کثیر جلد ۳ سورة ص ص: ۴۱ آیت: ۲۲، ۲۳)

کرم الله تعالى وجهه (۱) نو ددی ایت صحیح تفسیر هغه دی کوم چه د حضرت ابن عباس رضی الله عنه د اثر نه معلوم دی اخرج هذا الاثر الحاكم في المستدرک وقال صحيح الاسناد واقربه الذهبي في التلخيص. چه د هغی خلاصه داده چه په بعضی امورو مثلاً حسن انتظام او هروخت په عبادت کښې د مشغولیدلو په وجه باندې یو قسم له د اعجاب نه د عتاب په طور باندې دا واقع راغله. (اوگوری فوائده عثمانیه علی تفسیر عثمانی) (روح المعانی ص ۱۸۵ جلد ۲۳، ۲۴) فقط

پیغمبران د نبوت نه مخکښې او وروستو معصوم دی

سوال که د یو کس عقیده داوی چه انبیاء علیهم السلام د نبوت نه مخکښې قصد او غتو گناهونو ارتکاب کړي، حضرت ادم علیه السلام د نبوت نه مخکښې په قصد باندې جنت کښې د گناه ارتکاب کړي وو، او په استدلال کښې رښا ظلمنا الخ پیش کوی نو یا خو به الله تعالی ته ظالم وئیلې کیږي او یا ادم علیه السلام ته نو څه ادم علیه السلام ته ظالم وایم، ماورته او وئیل چه دلته ظلم د کمی په معنی سره دی یعنې مونږ خپله مرتبه کمه کړه، کما فی الکهف ولم تظلم منه شیئاً، لیکن هغه نه منی نو ایا دا سړي مسلمان پاتې کیدی شی او ایا ده پسې اقتدا کول صحیح دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: زمزم کلاته هاوس مین بازار منگوره سوات ۲۲ شعبان ۱۳۹۵ هـ
الجواب: په علم الکلام او د حدیثو په شروحاتو کښې دی د اهل سنت والجماعت مسلک دادي چه د انبیائي کرامو نه گناه نه کیږي نه واره گناهونه نه غت نه د نبوت نه مخکښې اونه د نبوت نه پس (۳) او د دلائلو په رنډا کښې هم دا مسلک مضبوط دی،

وهذا الحكم عقلي كما التحق للباري تعالى ووجود المحدث. واما الاستدلال من لفظ الظلم ففيه صحيح. لان الظلم وضع الشيء في غير محله وهو عام للكفر

(۱) (تفسیر روح المعانی ص ۲۷۲ جلد ۱۳ سورة قصص آیت: ۲۷، ۲۸)

(۲) (التفصیل فی روح المعانی ص ۲۶۳ جلد ۱۳ تا ۲۷۲ جلد ۱۳ سورة قصص آیت: ۲۸ تا ۲۸)

(۳) قال الملا علی قاری. والانبیاء علیهم الصلاة والسلام منزهون عن الصفات والكبائر ای من جميع المعاصي والكفر والقبائح وفي نسخ الفواحش وقد كانت منهم ای من بعض الانبياء قبل ظهور مراتب النبوة او بعد مناقب الرسالة زلات ای تقصیرات وخطیئات كما وقع لآدم عليه السلام في اكله من الشجرة على وجه النسيان او ترك العزيمة واختيار الرخصة ظناً منه ان المراد بالشجرة المنهية المشار اليها بقوله تعالى ولا تقربا هذه الشجرة هي الشخصية لا الجنسية فاكل من الجنس لا من الشخص بناء على الحكمة الالهية ليظهر ضعف قدرة البشرية وقوة اقتضاء مغفرة الربوبية. (شرح فقه الاكبر للقاری ص ۵۶، ۵۷ الانبياء منزهون عن الصفات والكبائر)

والكبيرة والصغيرة وترك الاولى والزلة فيحمل على الآخرين لتلايقادهم العقل لهذا داسي سړي به ظالم وی کافر به نه وی لوجود اختلاف البته د اقتداء لائق نه دی وهو الموفق -

د اصحاب کهف او حضرت خضر علیهما السلام متعلق مختلف سوالونه

سوال: (۱) اصحاب کهف ژوندی دی یا نه؟ (۲) خضر علیهما السلام ژوندی دی یا نه؟ پیغمبر دی که نه؟ (۳) خضر علیهما السلام چه کوم هلک مړ کړي وو الله تعالی د هلک یا جیني په صورت کښې د هغه نعم البدل ورکړي وو که نه؟ بینواتو جروا
المستفتی: حکیم محمد کمال شیوه صوابی ۱۹۷۵، ۱۸۱، ۲۲

الجواب: (۱) د حدیث نه د اصحاب کهف وفات معلومیږي (۱) (۲) حضرت خضر علیه السلام د جمهور علماء په نزد ژوندی دی او تحقیق دادي چه هغه پیغمبر وو. (۲) فليراجع الى القرطبي ويؤثره حديث الدجال لان الرجل الذي يقتله الدجال ثم يحييه هو الخضر كما روى عن السلف فليراجع الى هامش الكوكب الدرر.
(۳) مفسرينو ليکلی دی چه الله تعالی هغه ته نعم البدل ورکړي وو لیکن دا څه منصوصی حکم نه دی (۳) وهو الموفق

(۱) قال الحافظ عماد الدين ابن كثير: وعادوا الى مضاجعهم وتوفاهم الله عز وجل. فالله اعلم. قال قتادة غزا ابن عباس مع حبيب بن مسلمة فمروا بكهف في بلاد الروم فرأوا فيه عظاماً فقال قائل: هذه عظام اهل الكهف فقال ابن عباس لقد بليت عظامهم من اكثر من ثلثمائة سنة ورواه ابن جرير.
(تفسير ابن كثير ص ۱۰۶ جلد ۳ سورة الكهف آیت: ۲۱)

(۲) قال المفتي الاعظم مفتي محمد فرید واخلتلف فی نبوته قال الثعلبي وابن الجوزي انه نبي وهو الراجح المتبادر من قوله تعالى آتيناہ رحمة من عندنا وعلماہ من لدنا علما ومن قوله تعالى وما فعلته من امری ومن اقدامه على قتل نفس تركية. وقيل انه ولي ويرد عليهم ان القتل محرم قطعی لا يجوز الاقدام عليه لامر ظنی وهو الهام الولي اللهم الا ان يقال ان نبياً من الانبياء قال له ان الهامك يكون حقاً من الله تعالى واختلف في حياته قال بعض المحققين بوفاة لحديث اراء يتكلم ليلتكم هذه فان رأس مائة سنة لا يبقى من هو اليوم على الارض احد وقال الجمهور بحياته وهو الراجح لما ورد ان الرجل الذي يقتله الدجال ثم يحييه وهو المروي عن معمر وعن ابراهيم بن سفيان راوي كتاب مسلم ولاثر عمر بن عبد العزيز الخ.

(هداية القاري شرح صحيح البخاري ص ۱۷۷ جلد ۱ باب ما ذكر في ذهاب موسى في البحر)

(۳) قال العلامة آلوسي ای بان یرزقها بدله ولدأ خيراً منه.

(روح المعانی ص ۱۶ جلد ۱ سورة الكهف آیت: ۸۱)

حضرت خضر علیہ السلام نبی دی یا ولی

سوال علمائی دین خہ فرمائی دی مسئلہ بارہ کنبی چہ حضرت خضر علیہ السلام پیغمبر دی یا ولی دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبد الرحمن متعلم دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک ۱۹۸۳ء ۱۱۱۱۸۱

الجواب: دا مختلف فیہ او غیر منصوصی مسئلہ دہ غورہ دادہ چہ پیغمبر دی (۱) لقوله تعالى وعلمناه من لدنا علماً (۱) ولقوله تعالى وما فعلت عن امرى (۲) ولان الاقدام بالقتل المحرم لا يسوع با لالهام الظنى . والله اعلم

حضرت ادم علیہ السلام نکاح اود رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وینتہ مبارک

سوال: (۱) د حضرت ادم علیہ السلام نکاح چا ترلے وہ، او د حضرت حوا علیہا السلام مهر خومره وو؟ (۲) نبی علیہ السلام وینتہ خریلی دی کہ ساتلی ئی دی او د وینتو ساتلو خومره طریقی دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: قاری بشیر احمد علوی ۱۹۷۵ء ۹۱۹۱۴

الجواب: (۱) مفسرینو ددی خبرو متعلق خہ لیکل کری دی چہ د هغی بنیاد په اسرائیلیاتو او عجائباتو باندی دی او په معتمد فتاؤ و کنبی ددی متعلق خہ تذکرہ نشته. (۲) پیغمبر علیہ السلام درې قسمه وینتہ پریخی دی، وفره، جمه، له۔ او د شمائل وغیرہ په روایت کنبی الی نصف الاذنین) ثابت دی، ممکن دادہ چہ د هغی نه (وفره) مراد وی، یعنی د گمنخ کولو نه مخکینی په نظر سره د غوږونو د نیمو پورې ښکاری او د گمنخی د استعمال نه پس (وفره) یعنی د غوږونو د نرمو پورې وی (۳)

(۱) (پاره: ۱۵ سورة الكهف رکوع: ۲۱ آیت: ۶۵)

(۲) (پاره: ۱۶ سورة الكهف رکوع: ۱ آیت: ۸۲)

(۳) عن انس بن مالک قال كان شعر رسول الله ﷺ الى نصف اذنيه، وعن عائشة رضى الله عنها كان له شعر فوق الجمه و دون الوفه، وعن البراء بن عاذب و كانت جمته تضرب شحمة اذنيه، وعن انس ان شعر رسول الله ﷺ كان الى انصاف اذنيه، وعن ام هانئ بنت ابي طالب قالت قدم رسول الله ﷺ عينا مکه قدمة وله اربع غدائر و ايضا عن هاذ اصفائر اربع.

(شمائل ترمذی ص ۳، جلد ۲ باب ما جاء فی شعر رسول الله ﷺ)

اوپيغمبر علیہ السلام د حج په موقع باندی سر خریلی دی، (۱) لهذا د احرام نه د وتلو په وخت کنبی خریل بهتر دی او په باقی وختونو کنبی ئی ساتل بهتر دی. وهو ما اختار القاری الحافظ. وهو الموفق

موسیٰ علیہ السلام دعا رد کیدل او ولی الله دعا قبیل د اسرائیلیاتو قصه ده

سوال یوه قصه مشهوره ده چہ موسیٰ علیہ السلام د یوې ښځې په حق کنبی د اولاد کیدلو دعا کره وه لیکن هغه رد شوه، بیا یو عام ولی الله دعا او کره هغه قبوله شوه ددی قیصی حقیقت خہ دی ایا دا صحیح ده؟ بینواتو جروا

المستفتی: تاج محمد نشاط ملز چارسده پشاور

الجواب: داسې قیصو ته اسرائیلیات وائی که څوک ئی منی او که نه منی هیڅ حرج په کنبی نشته البته هغه اسرائیلیات چہ د وحی او عقل سره متضاد وی هغه به نه منلې کیږی او په دې قیصه کنبی دا خبره چہ د پیغمبر دعا قبوله نه شوه او د یو عام ولی الله امتی دعا قبوله شوه خہ د حیرانتیا خبره نه ده البته الله تعالی او پیغمبر ته بغیر دلیل نه دیو کلام نسبت کول ډیر خطرناک کار دی. وهو الموفق

په احادیثو کنبی دامام مهدی ثبوت اود عیسیٰ علیہ السلام اسمان ته خیرول

سوال: (۱) د امام مهدی وجود صحیح خبره ده که نه؟ دلیل ئی خہ دی؟ (۲) عیسیٰ علیہ السلام اسمان ته خیرولې شوي دي که نه؟ ژوندی دي یا مر؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد ولی ترکستانی افغانستان ۱۹۸۵ء ۱۰۱۱۳۱

الجواب: دا مسئلې د تفصیل دی او اوس مې نه تفصیل ته همت شته اونه راسره وخت شته صرف دومره وئیلې کیږی چہ دا حدیثو د ذخیرې نه د امام مهدی ثبوت کیږی. (۲) او حضرت عیسیٰ علیہ السلام په اسمان کنبی ژوندی دي (۳) وهو الموفق

(۱) عن انس بن مالک قال لما رمى رسول الله ﷺ الجمره نحر نسكه ثم ناول الحائق شقه الايمن فحلقة فاعطاه ابا طلحة ثم ناوله شقه الايسر فحلقة فقال اقسامه بين الناس. (ترمذی ص ۱۱۱ جلد ۱ باب ما جاء بای جانب الراس يبدأ فی الحلق)

(۲) عن ام سلمة قالت سمعت رسول الله ﷺ يقول المهدى من عترتى من اولاد فاطمة رواه ابو داؤد، وعن ابي سعيد الخدرى قال قال رسول الله ﷺ المهدى منى اجله الجهة اقنر الانف يملأ الارض قسطاً وعدلاً..... رواه ابو داؤد. (مشکواة المصابيح ص ۲۷۰ جلد ۲ باب اشرط الساعة)

(۳) والتفصيل فى رسالة التصريح بما تواتر فى نزول المسيح للعلامة انور شاه الكشميرى

د حضرت عیسیٰ علیہ السلام بغیر پلار نه پیدا کیدل

سوال: د لاندینی سوالونو جوابونه په مستند حوالوسره را کړئ، د طبری، ابن کثیر، غزالی او وارث شاه وغیره قول به نه اخستلې کیږي ځکه چې الاسناد من الدین: (۱) ایا چرته مریم صدیقه بیان کړې دي چې ولدت عیسی ولم اتزوج. (۲) ایا چرته عیسی علیہ السلام فرمائیلي دي چې ولدتی امی مریم الصدیقه ولم تتزوج. (۳) ایا قران مجید فرمائیلي دي چې ولدت عیسی ولم تتزوج.

(۴) ایا رسول الله ﷺ چرته فرمائیلي دي چې دمریم صدیقه نه حضرت عیسی علیہ السلام بغیر د نکاح نه پیدا شوي وو. (۵) یا داسې ئې وئیلې دي چې د عیسی علیہ السلام په پیدائش کښې د پلار دخل نشته دهغه پیدائش بغیر د پلار نه شوي دي. (۶) ایا صحابه کرام رضی الله عندهم د رسول الله ﷺ په مخامخ داسې لفظ د عیسی علیہ السلام په باره کښې استعمال کړي او هغه خوښ کړي دي یا خاموشي ئې فرمائیلي ده. (۷) که ددې صورتونو جواب منفي وي او یقیناً چې منفي دي نو بیا دا اووایی چې دا لفظ په مسلمانانو کښې د کله نه رائج شوي دي. (۸) که چرته د یو سلفی تفسیر نه ثبوت پیش کړي نو ښه به وي.

(۹) دې نکاح ښځې حمل په اسلامی نظر سره اسلامی حمل وي که غیر اسلامی. (۱۰) که بغیر پلار والی والا خیال بنیادی او اعتقادی وي او په ایمانیاتو کښې داخل وي نو بیا ددې ثبوت د اهل فن په نزد په متواترات صریحه سره لازم دي مگر په احادو سره به هم قبلولې شي، خو په دې شرط چې د سندونو په لحاظ سره صحیح وي، او د مطلب په اعتبار سره صریح او منصوصی وي ځکه چې الهی نظام په دې معامله کښې بل شان دي او مشاهده هم ده او په قران پاک کښې هم اصل دي الله تعالی فرمائی:

يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكروا نثي. (حجرات) وبث منهم رجلا لا كثر اونساء (نساء) لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده (البقرة)

د ښځې او خاوند دواړونه بچي کیږي د یو کس نه نه کیږي او په ابن کثیر کښې چې موجود دي و كانت النفحة التي نفختها في جيب درعها فزلت حتی

ولجت فرجها بمثلة نکاح الاب الام. ابن کثیر، لیکن څه دا قول نه منم ځکه چې دا د خاوند کلام دي د فرښتې نه دي، فرشته چې یو بل جنس دي بغیر نکاح نه پلار جوړول خو ډیره ښکلې خبره ده پس په صحیح سند سره څه دلیل ذکر کړي چې څما اشکالات ختم شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ مومن صدر جنگ سرگورها... ۱۹۷۳ء ۱۴۱۷هـ

الجواب: د حضرت عیسی علیہ السلام د پلار نفی (۱) کیدلو دپاره دا ایت کافی دي: (ولم یمسسني بشر ولم اک بغیا... الاية)، په دې کښې د حلال او حرام دواړو قسمو جماع نفی شوي ده، دا رنگې ددې ایت د سیاق او سباق نه هم د عادت نه خلاف او نا اشنا طریقې سره پیدا کیدل ظاهر دي. فافهم وتدبر، وهو الموفق

د حضرت خضر علیہ السلام حیات او نبوت راجح دي**او ملاقات ئې ممکن او واقع دي**

سوال: علمائي دین دي مسئلو باره کښې څه فرمائي (۱) چې حضرت خضر علیہ السلام پیغمبر دي یا ولی؟ (۲) ژوندې دي که مړ شوي دي؟ (۳) دهغه سره ملاقات کیدلې شي او که نه؟ (۴) او که کیدلې شي نو مونږ سره به څنگه ملاؤ شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا فضل معبود فاضل حقانیه مهمند ایجنسی... ۱۷ رجب ۱۴۰۴ هـ

الجواب: (۱) دا حکم مختلف فیه دي غوره په کښې نبوت معلومیږي. (۲) دي کښې هم اختلاف دي غوره په کښې ژوند معلومیږي، (۳) د ژوندی سړی سره ملاقات کیدلې شي. (۴) ماالمستول عنه باعلم من السائل... وهو الموفق

د خضر علیہ السلام نبوت او ژوند کښې اختلاف دي

سوال: حضرت خضر علیہ السلام نبی وو او که نه وو؟ او عام طور سره خلق هغه ژوندې گنړي لیکن بعضې خلق ئې د وفات قائل دي، جواب را کړئ.

المستفتی: حاجی محمد شاه بندر ضلع تهته سندھ... ۱۹۸۸ء ۱۰۱۱هـ

(۱) قال الله تعالى ان مثل عيسى عند الله كمثل آدم ط خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون. الاية

(پاره: ۳ سورة ال عمران رکوع: ۱۳ آیت: ۵۹)

الجواب: د حضرت خضر علیہ السلام په نبوت کښې اختلاف دې امام ثعلبی او ابن جوزی د هغه د نبوت قائل دی او د قران مجید (وعلمناه من لدنا علما، وما فعلته عن امری) نه هم داسې معلومیږي، او دده په حیات کښې هم اختلاف دې لیکن د دجال د مقتول متعلق حضرت معمر فرمائی چې هغه به خضر علیہ السلام وی. وهو الموفق

مکه معظمه د زمکې په مینځ کښې کیدل او د ادم علیہ السلام

د بدن خاوره د ټولې زمکې نه اخستلې شوې ده

سوال (۱) دا د کوم ځای نه ثابت دی چې مکه معظمه د زمکې په مینځ کښې ده؟ (۲) او ایا د ادم علیہ السلام د پیدائش خاوره د ټولې زمکې نه اخستلې شوې وه تفصیلی جواب راکړئ؟

المستفتی: سعد الرشید زیارت کاکا صاحب نوشهره

الجواب: (۱) واضحه دې وی چې مکه معظمه د زمکې په مینځ کښې کیدل څه منصوصی امر نه دې بلکه دا یو جغرافیائی حقیقت دې دا رنگې چې مکه (مع الماء) یو کروی جسم دې نو په هغې کښې په هره نقطه باندې د وسط، کیدل صادق راځي خصوصاً هغه ځای چې د ټولې زمکې د پاره د تخم په منزله باندې دې، او په څلور وارو طرفونو کښې زمکه د دینه خوره شوې وه، فهی کعجب الذنب او کالسرة، (۲) د حضرت ادم علیہ السلام بدن د ټولې زمکې نه حاصلې شوې خاورې نه جوړ کړې شوې دی، یعنې د خاورې او اوبو د مختلفو قسمونو نه دده بدن مبارک تیار کړې شوې دې.

(الحديث أخرجه أحمد و أبو داود و الترمذی و صححه. و ابن جریر و ابن المنذر و ابن مردويه و الحاكم و صححه. و البيهقي عن أبي موسى الأشعري. قلت والحكمة تقضي ذلك لأن ولده ليسكنون في كل البلاد و يسبحون في كل موضع فلا بد من الموافقة بكل البلاد. وهو الموفق

حضرت عیسی علیہ السلام د امتی په حیثیت راتلل او هغه ته وحی کیدل

سوال: حضرت عیسی علیہ السلام چې کله د اسمان نه را کوزشی نود شریعت محمدی صلی الله علیه و آله پیروی او تابعداری به کوی، تپوس دادې چې د حضرت عیسی علیہ السلام خپله ژبه خوسریانی یا عبرانی وه او قران مجید عربی ده نو دا به لوستلې شی او که نه؟ که لوستلې ئې شی نو د فرشتې په ذریعې سره یا بغیر د فرشتې نه؟ او که د فرشتې په ذریعې سره وی نو دا خو به د وحی شکل نه وی کوم چې د محمد صلی الله علیه و آله نه پس بند ده.

المستفتی: شفیق الرحمن حقانی ادینه صوابی ۱۹۷۵ء ۱۰۱۱۱

الجواب: نبوت د چانه واپس نه اخستلې کیږي، نو حضرت عیسی علیہ السلام به یقیناً نبی وی البته د محمد صلی الله علیه و آله د شریعت تابع به وی، کما صرحوا به ویشیر الیه حدیث لو کان موسی حیا وادرک نبوتی لا تبعنی. (۱) لعدم ارادة تخصيص موسی علیہ السلام او په عربی ژبه نه پوهیدلو باندې څه دلیل نشته او دارنگې بند خو هغه وحی ده چې د شریعت سره متعلق وی. بدلیل حدیث الترمذی فیما هو کذلک اذا وحی الله الی عیسی علیه السلام انی قد اخرجت عباد الی لا یدان لا حد بقتا لهم فحرز عبادی الی الطور و یبعث الله یاجوج و ماجوج. (۲) وهو الموفق

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۳۲ جلد ۱ باب الاعتصام بالکتاب والسنة الفصل الثالث)

(۲) (مشکوٰۃ المصابیح ص ۴۳ جلد ۲ باب العلامات بین یدی الساعة و ذکر الدجال الفصل الاول)

قال الله تعالى

مُحَمَّدٌ

رَسُولُ اللَّهِ

وَالَّذِينَ مَعَهُ

أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

(الآية)

باب

ما يتعلق

بالصحابة

رضی اللہ عنہم

باب ما يتعلق بالصحابه رضى الله عنهم

د یزید پہ بارہ کنبی خہ رانی ساتل پکار دی؟

سوال: د یزید پہ بارہ کنبی خہ عقیدہ ساتل پکار دی؟ آیا ہغہ فاسق وو یا حق خلیفہ؟ بعضی حضرات دہغہ متعلق صفایانی پیش کوی ددی شرعی حیثیت خہ دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: عباس احمد راولپنڈی..... ۱۹۸۲ء ۱۳۱۴

الجواب: د یزید متعلق د نور بدنامو خلقو پشان نہ وحی شتہ او نہ خمونہ مشاہدہ شتہ البتہ د عام شہرت او تاریخی روایتونو پہ رنرا سرہ ہغہ بدنام دی (۱) پہ البدایۃ والنهاية وغيره کنبی دہغہ خہ احوال شتہ دی وهوالموفق

د شیعہ گانو سرہ نکاح او د ہغوی د ذبیحی تحقیق

او امہات المؤمنین پہ اہل بیت کنبی داخل دی

سوال علمائی دین لاندینو مسئلو بارہ کنبی خہ فرمائی د شیعہ گانو ذبیحہ حرامہ دہ کہ حلالہ؟ (۲) د شیعہ گانو سرہ نکاح جائز دہ کہ نہ؟ (۳) د پیغمبر ﷺ بیبیانی پہ اہل بیت کنبی داخل دی او کہ نہ؟ بینواتو جروا

المستفتی: قاری عبدالحمید... مورخہ ۱۹۷۷ء ۲۱۹۱

الجواب: کوم شیعہ گان چہ د حضرت علی رضی اللہ عنہ د خدائی توب اور رسول کیدو عقیدہ ساتی او حضرت ابوبکر او عمر رضی اللہ عنہما تہ کنحل کوی او حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا باندی بدنامی لگوی نو ہغہ کافران دی نہ ورسرہ نکاح جائز دہ او نہ د ہغوی ذبیحہ حلالہ دہ او کوم شیعہ گان چہ صرف حضرت علی رضی اللہ عنہ تہ فضیلت ورکوی نو دہغوی ذبیحہ حلالہ دہ او پہ نکاح کنبی بہ د کفایت حکم جاری کولی شی

۱) قال العلامة ملا علی قاری وبعضهم اطلق اللعن عليه اي على يزيد لمانه كفر حين امر بقتل الحسين رضي الله عنه انتهى ولا يخفى ما في نقله حيث ابهم في قائله ثم تعليقه يحتاج الى اثبات امره بقتل الحسين رضي الله عنه اولاً ثم ترتب كفره عليه ثانياً وكلاهما ممنوع. فقد قال حجة الاسلام في الاحياء فان قيل هل يجوز لعن يزيد لكونه قاتل الحسين او امر به؟ قلنا هذا مما لم يثبت اصلاً فلا يجوز ان يقال انه قتله او امر به فضلاً عن لعنه. (شرح فقه الاكبر للقاری ص ۷۲ الكبير لا تخرج المؤمن عن الايمان)

في الخلاصة ص ۵۵۶ جلد ۲ الرافضی ان كان يسب الشيخين ويلعنهما فهو كافر وان كان يفضل علياً على ابي بكر وعمر رضي الله عنهما لا يكون كافراً. وفي رد المحتار (ص ۳۳۹ جلد ۳) بخلاف من ادعى ان علياً له وان جبريل غلط لان ذلك ليس عن شبهة قال وكذا يكفر قاذف عائشة الخ او ازواج مطهرات به اهل بيت كي يقيني طور سره داخل دي - لانه مقتضى اللغة والعرف وكذا نزل قوله تعالى ليذهب عنكم الرجس اهل البيت الاية في حقهن. وهوالموفق

پہ مشاجرات صحابه (عنهم) کنبی د اہل سنت والجماعت د توقف تفصیل

سوال: علمائی دین دی مسئلی بارہ کنبی خہ فرمائی: زید وائی، چہ د جمهور متقدمینو نقطہ نظر صحیح دی چہ پہ مشاجرات صحابه رضی اللہ عنہم کنبی توقف کول پکار دی چہ د واروہ پہ حقہ دی بکر وائی: چہ نہ د جمهور متاخرینو نظریہ صحیح دہ چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ پہ حقہ باندی وو، او د حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ اجتہادی غلطی شوی وہ او عمرو وائی: چہ د جمهور متاخرینو نظریہ صرف صحیح نہ بلکہ چہ خوک دا نظریہ نہ منی او حضرت معاویہ او دہغوی ملگری پہ اجتہادی غلطی باندی نہ تسلیموی ہغہ د اہل سنت والجماعت د حلقی نہ وتلی دی زید وائی: چہ د عمرو داسی خبرہ کول زیاتی دی خکہ چہ د جمهور متقدمینو د نقطہ نظر چہ خوک تائید کونکی وی ہغہ خنگہ د اہل سنت والجماعت نہ بھر کیدی شی، بلکہ دیر احتیاط والا مسلک ہم ہغہ دی، کوم چہ مولانا ظفر احمد الانصاری رضی اللہ عنہ لیکلی دی ہو واللہ الورع والاحتیاط، بیایو خوکربنی پس لیکي،

فان كان لارجائه امر الصحابة الذين تقاتلوا فيما بينهم الى الله وتوقفه عن تصويب احدي الطرفين فهو من اهل السنة ومن حزب الورعين حتماً. (مقلمه اعلاء السنن ص ۱۴۲)

او علامہ ابن حزم رحمۃ اللہ علیہ لیکي:

وذهب سعد بن ابی وقاص وعبدالله بن عمر وجمهور الصحابة الى الوقوف في علي واهل الجمل واهل الصفيين و به يقول جمهور اهل سنة. (الملل والنحل ص ۱۵۳ جلد ۴)

۱) قال العلامة الوسی وال فی البیت للعہد وقیل عوض عن المضاف الیہ ای بیت النبی ﷺ والظاهر ان المراد به بیت الطین والخشب لا بیت القرابة والنسب..... وحينئذ فالمراد باهله نساءه ﷺ المطهرات للقرائن الدالة على ذلك من الآيات السابقة واللاحقة مع انه عليه الصلاة والسلام ليس له بيت يسكنه سوى سكننا من وروی ذلك غير واحد، اخرج ابن ابی حاتم وابن عساكر من طريق عكرمة عن ابن عباس رضي الله عنهما نزلت انما يريد الله الخ في نساء النبي ﷺ خاصة..... وقال عكرمة من شاء باهله انها نزلت في ازواج النبي ﷺ الخ. (تفسير روح المعاني ص ۱۹ جلد ۲۲ سورة الاحزاب ركوع: ۱ آیت: ۳۳)

... نو اوس پہ زید، عمرو او بکر کنبی د چا قول صحیح دی؟ جواب راکړئ
المستفتی: وقار احمد صدیقی جامعہ مدینۃ العلوم ناظم اباد کراچی نمبر ۱۸، ۱۹۸۵ء، ۲۱۳۸

الجواب: حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ مجتهد وو، او هر مجتهد کله حق ته
رسیږي او کله غلط کیږي البته د مجتهدینو غلطی نیول د هر سړي کار نه
دي دا په وحی سره معلومیږي او یا به په قیامت کنبی معلومیږي، د زید او
بکر د خبرو انجام یو دي (۱) او عمرو په غلطی باندې دي وهو الموفق

نوب: لو كانت الفئة الباغية فئة معاوية لا الفئة الثالثة لكان لكلام عمرو وجه فافهم
حضرت علی رضی اللہ عنہ ته شیر خدا، وئیل

حضرت علی رضی اللہ عنہ ته شیر خدا وئیل څنگه دی؟ مونږ د حضرت حمزه رضی اللہ عنہ
متعلق اوریدلی دی چه هغه د غزوه بدر په موقعي باندې ډیره بهادري
ښکاره کړه نو رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ورته د (اسد الله) او (اسد الرسول) القابات
ورکړل ددې متعلق شرعی حکم واضح کړئ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: میاں صدیق مغل دهلی کالونی کراچی نمبر ۲... ۱۹۸۲ء، ۱۲۸۴

الجواب: د القاباتو مشروعیت په شرعی ثبوت باندې موقوف نه دی دهغي د
مشروعیت دپاره د شریعت سره عدم تصادم هم کافی دي، وهو الموفق

حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ ته غلط نسبت او په یزید باندې د لعنت حکم

سوال السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! مونږ ته ددې سوال جواب راکړئ
مهرباني به وی (۱) حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ څوک وو، او هغه ته د غلط نسبت
کولو څه حکم دي؟ (۲) په یزید باندې لعنت کول جائز دی که نه؟ که ناجائز
وی نو بیا څه حکم دي؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: فروش الدین لنډیکو تل... ۱۹۷۰ء، ۲۲۸۴

﴿۱﴾ قال ابن البزاز الكردي ولا يجوز اللعن على معاوية لانه خال المؤمنين وكاتب الوحى وذو السابقة
والفتوح الكثير وعامل الفاروق وذى النورين لكنه اخطأ فى اجتهاده فيتجاوز الله عنه ببركة صحبة سيدنا عليه
الصلوة والسلام ويكف اللسان عنه تعظيما لمتبوعه وصاحبه عليه السلام.

(فتاوى بزازيه على هامش الهنديه ص ۳۲۳ ج ۶ الباب الثانى فيما يكون كفر من المسلم وما لا يكون)

الجواب: وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته! حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ جلیل
القدر صحابی دي او د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم د بی بی رور دي هغه ته بدوئیل او کنخل
کول فسق او فجور دي (۱)، (۲) د اکثر و محتاط علماء دافیه ده چه په
یزید به لعنت نه وئیلی کیږي (۲)

په یزید باندې لعن طعن کول په ضروری کارونو کنبی نه دي

سوال ځمونږ ځای کنبی یو مولوی صاحب په تقریر کنبی او وئیل چه تاسو په
یزید باندې لعن طعن کنبی وخت مه ضائع کوئ کیدي شی چه الله تعالی
هغه او بڅښی تاسو د حضرت حسین رضی اللہ عنہ لاره خپله لاره جوړه کړي نو ایا
مولوی صاحب دا خبري صحیح کړی دی که غلطی؟ خپله رائي راته واضحه
کړئ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمود الحسن غله منډی گجر خان... ۱۹۷۰ء

الجواب: په یزیدي باندې لعن طعن کول په دین کنبی څه ضروری کار نه دي
(۳) نو په دي وجه باندې دي کنبی مشغولیدلو کنبی څه خاص فائده نشته
او د نااهله خلقو سره مقابله پریخودلو کنبی ډیري فائدي دی لهذا د مولوی
صاحب بیان غلط نه دي قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من حسن اسلام
المرء تركه ما لا يعنيه (۴) (رواه مالک والترمذی)

﴿۱﴾ قال ابن البزاز الكردي ولا يجوز اللعن على معاوية لانه خال المؤمنين وكاتب الوحى وذو السابقة
والفتوح الكثيرة وعامل الفاروق وذى النورين لكنه اخطأ فى اجتهاده فيتجاوز الله عنه ببركة صحبة سيدنا
عليه الصلاة والسلام ويكف اللسان عنه تعظيما لمتبوعه وصاحبه عليه السلام.

(فتاوى بزازيه على هامش الهنديه ص ۳۲۳ ج ۶ فصل الحادى عشر فيما يكون خطأ)

﴿۲﴾ قال الملا على قارى وانما اختلفوا فى يزید بن معاوية حتى ذكر فى الخلاصة وغيره انه لا ينبغى اللعن
عليه اى ولا على الحجاج لان النبى صلی الله علیه وسلم نهى عن لعن المصلين ومن كان من اهل القبلة الخ
(شرح فقه الاكبر لملا على قارى ص ۷۲ الكبيرة لا تخرج المومن عن الايمان)

﴿۳﴾ قال الملا على قارى وانما اختلفوا فى يزید بن معاوية حتى ذكر فى الخلاصة وغيره انه لا ينبغى اللعن عليه
اى ولا على الحجاج لان النبى صلی الله علیه وسلم نهى عن لعن المصلين ومن كان من اهل القبلة... قال حجة الاسلام فى
الاحياء فان قيل هل يجوز لعن يزید لكونه قاتل الحسين او امر به؟

یزید د جمهور علماؤ پہ نزد کافر نہ دی

سوال: خمونہ خائ کنبی یوہ نوې فتنہ راوچته شوې ده یوسری کتاب لیکلې دې چه یزید رحمة الله علیه، او د ټولو علمائ د یوبند غلط دستخطې ئې کړې دی، او حضرت حسین علیه السلام ئې باغی گرځولې دې، اوس دا اهل بدعت په هر ستیج باندي علمائ د یوبند بدناموی چه اوگورئ د دیوبندیانو دستخطې هم موجود دی، اوس بنده د علمائ د یوبند د نظرئې پیش کولو کلکه اراده کړې ده، چه کتاب اولیکم او د علمائ د یوبند رائې زاجمع کړم او بیائې په ټول ملک کنبی مفت تقسیم کړم، مهربانی او کړئ تاسو هم د خپلې رائې نه مونږ خبر کړئ او عندالله ثواب دارین حاصل کړئ؟ خما مقصود خه فتنه نه ده بلکه اصلاح مې مقصود ده، شکریه.

المستفتی: محمد حسین خطیب جامع مسجد کبیر و الاملتان... ۱۹۷۰ء

الجواب: یزید د جمهور علماؤ په نزد باندي کافر نه دې لیکن د هغه نااهلی او ظلم بې شکه د انکار قابل نه دې او د فقهي او کلام په ټولو کتابونو کنبی دا حکم موجود دې. (۱) وهوالموفق

په گس لاس باندي نکړيزي سره. محمد فاروق.

نوم لیکلو سره په استنجاء کنبی بې حرمتی ده

سوال: علمائ دین دې مسئلې باره کنبی خه فرمائې چه یو طالب علم دخپل

(بقه حاشیه د ترمذی) قلنا هذا مما لم یثبت اصلا. فلا یجوز ان یقال انه قتله او امر به فضلا عن لعنه ولانه لا یجوز نسبة مسلم الی کبیره من غیر تحقیق الخ (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۲۷۲ الکبیره لا تخرج المؤمن عن الايمان) (۲) ترمذی ص ۵۵ ج ۲ باب ماجاء من تکلم بالکلمة لیضحک الناس ابواب الزهدة

(۱) قال الملا علی قاری وبعضهم اطلق اللعن علیه ای علی یزید لما انه کفر حین امر بقتل الحسین رضی الله عنه انتهى. ولا یخفی ما فی نقله حیث ایهم فی قائله ثم تعليله یحتاج الی اثبات..... امره بقتل الحسین رضی الله عنه اولا ثم ترتب کفره علیه ثانيا وکلاهما ممنوع. فقد قال حجة الاسلام فی الاحیاء فان قیل هل یجوز لعن یزید لکونه قاتل الحسین رضی الله عنه او امر به قلنا هذا مما لم یثبت اصلا فلا یجوز ان یقال انه قتله او امر به فضلا عن لعنه ولانه لا یجوز نسبة مسلم الی کبیره من غیر تحقیق..... ولان الامر بقتل الحسین رضی الله عنه لا یوجب الکفر فان قتل غیر الانبیاء علیهم السلام کبیره عند اهل السنة والجماعة الا ان یکون مستحلا وهو غیر مختص بالحسین ونحوه..... واما ما تفوه به بعض الجهلة من ان الحسین کان باغیا فباطل عند اهل السنة والجماعة ولعل هذا من هذیان الخواارج عن الجادة. (شرح فقه الاکبر ص ۲۷۲ الکبیره لا تخرج المؤمن عن الايمان)

لاس په ورغوی باندي خپل نوم، محمد فاروق، لیکلې دې، استاذ ورله لږه شان سزا ورکړه او نصیحت ئې ورته اوکړه چه په دې سره د نوم بې عزتی کیرې ځکه چه په گس لاس باندي په لویه یا اوبو سره استنجاء کیرې نو په دې باندي د هلک پلار غصه شو چه دا خه شرعی جرم نه دې دا سزا ناجائزه او استاذ ظلم کړې دې، نو واضح او فرمایئ چه په دې صورت کنبی د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم او د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه د نومونو توهین کول جرم دې که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: منظور الحق قریشی کوهاله مری... ۱۹۶۹ء ۱۹۱۱ء

الجواب: په گس لاس باندي، محمد فاروق، لیکل اکر چه جائز دی حدیث ابی داؤد کان النبی صلی الله علیه وسلم یتختم فی یساره (۱) انتهى وثبت فی حدیث متفق علیه نقش فيه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم (۲) لیکن دا هم ثابت دی چه پیغمبر صلی الله علیه وسلم به د قضائ حاجت په وخت کنبی دا لرې کوله، رواه ابو داؤد عن انس رضی الله عنه مرفوعاً (۳) لهذا ترڅو پورې چه دا مبارک نوم، محمد، په لاس باندي وی نو په هغې سره په اوبو وغیره باندي استنجاء کول جائز نه دی او ده باندي ضروری دی چه دا نوم په خه طریقې سره لرې کړی او وران ئې کړی پس استاذ په حقه باندي دې په دې شرط چه معامله صرف دومره وی، فقط

د حضرت حسین رضی الله عنه متعلق بعضی سوالونه او د یزید حالات

سوال: (۱) ایا د سیدنا امام حسین رضی الله عنه فضائل په قران او حدیث کنبی شته که نه؟ (۲) ایا امام حسین رضی الله عنه د یزید په بیعت نه کولو باندي بغاوت کړې و او نورو مسلمانانو بیعت کړې وو نو د هغوی درجه خه ده؟ (۳) امام حسین رضی الله عنه په مېدان کربلا کنبی شهید شوې دې او که د بغاوت په جرم کنبی وژل شوې دې؟ (۴) د یزید متعلق خه خاص پیشنگوئی یا تعریف په قران او حدیث کنبی شته که نه؟ (۵) په شریعت اسلامیة کنبی د یزید خه حیثیت دې؟ هغه خلیفه راشد دې یا صرف دنیاوی حکمران دې؟ (۶) د شهادت پس چه د ساداتو خاندان ته د یزید د دربارنه کومه کال په کال وظیفه ملاویدله داصحیح ده؟ (۷) د کربلا د واقعي اصلی حقیقت خه دې؟

(۱) عن ابن عمر عن النبی صلی الله علیه وسلم. (ابو داؤد ص ۲۲۹ جلد ۲ باب ما جاء فی التختم فی الیمین او الیسار) (۲) (مشکواة المصابیح ص ۳۷۷ جلد ۲ باب الخاتم الفصل الاول) (۳) (ابو داؤد ص ۴ جلد ۱ باب الخاتم یكون فيه ذکر الله تعالى یدخل به الخلاء)

یزید د جمهور علماؤ پہ نزد کافر نہ دی

سوال: خمونہ حائ کنبی یوہ نوے فتنہ راوچتہ شوے ده یوسری کتاب لیکلی دی چه یزید رحمة الله علیه، او د ټولو علمائ د یوبند غلط دستخطی ئی کړی دی، او حضرت حسین رضی اللہ عنہ ئی باغی گرځولې دی، اوس دا اهل بدعت په هر سستیج باندي علمائی دیوبند بدناموی چه او گورئ د دیوبندیانو دستخطی هم موجود دی، اوس بنده د علمائی دیوبند د نظرئ پشیش کولو کلکه اراده کړې ده، چه کتاب اولیکم او د علمائی دیوبند رائی زاجمع کړم او بیای ئی په ټول ملک کنبی مفت تقسیم کړم، مهربانی او کړئ تاسو هم د خپلې رائی نه مونږ خبر کړئ او عندالله ثواب دارین حاصل کړئ؟ حتما مقصود څه فتنه نه ده بلکه اصلاح مې مقصود ده، شکریه.

المستفتی: محمد حسین خطیب جامع مسجد کبیر و الاملتان... ۱۹۷۰ء

الجواب: یزید د جمهور علماؤ په نزد باندي کافر نه دی لیکن د هغه نااهلی او ظلم بې شکه د انکار قابل نه دی او د فقهي او کلام په ټولو کتابونو کنبی دا حکم موجود دی (۱) وهوالموفق

په گس لاس باندي نکريزي سره، محمد فاروق.

نوم لیکلو سره په استنجاء کنبی بې حرمتی ده

سوال: علمائ دین دي مسئلي باره کنبی څه فرمائی چه یو طالب علم دخپل

(بقیه حاشیه د ترمذی) قلنا هذا مما لم یثبت اصلا. فلا یجوز ان یقال انه قتله او امر به فضلا عن لعنه ولانه لا یجوز نسبة مسلم الی کبیره من غیر تحقیق الخ (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۲۷۲ الکبیره لا تخرج المؤمن عن الايمان) (۳) ترمذی ص ۵۵ ج ۲ باب ماجاء من تکلم بالکلمة لیضحک الناس ابواب الزهدة

(۱) قال الملا علی قاری وبعضهم اطلق اللعن علیه ای علی یزید لما انه کفر حين امر بقتل الحسين رضي الله عنه انتهى. ولا يخفى ما في نقله حيث ايهام في قتله ثم تعليله يحتاج الى اثبات..... امره بقتل الحسين رضي الله عنه اولا ثم ترتب كرهه عليه ثانيا وكلاهما ممنوع. فقد قال حجة الاسلام في الاحياء فان قيل هل يجوز لعن یزید لكونه قاتل الحسين رضي الله عنه او امر به قلنا هذا مما لم یثبت اصلا فلا یجوز ان یقال انه قتله او امر به فضلا عن لعنه ولانه لا یجوز نسبة مسلم الی کبیره من غیر تحقیق..... ولان الامر بقتل الحسين رضي الله عنه لا یوجب الکفر فان قتل غیر الانبياء عليهم السلام کبیره عند اهل السنة والجماعة الا ان یكون مستحلا وهو غیر مختص بالحسين ونحوه..... واماماتفوه به بعض الجهلة من ان الحسين كان باغيا فباطل عند اهل السنة والجماعة ولعل هذا من هذیانات الخوارج عن الجادة. (شرح فقه الاکبر ص ۲۷۲ الکبیره لا تخرج المؤمن عن الايمان)

لاس په ورغوی باندي خپل نوم، محمد فاروق، لیکلی دی، استاذ ورله لږه شان سزا ورکړه او نصیحت ئی ورته اوکړو چه په دې سره د نوم بې عزتی کيږي ځکه چه په گس لاس باندي په لویه یا اوبو سره استنجاء کيږي نو په دې باندي د هلک پلار غصه شو چه دا څه شرعی جرم نه دی دا سزا ناجائز ده او استاذ ظلم کړې دی، نو واضح او فرمائی چه په دې صورت کنبی د حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم او د حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ د نومونو توهین کول جرم دی که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: منظور الحق قریشی کوهاله مری... ۱۹۶۹ء ۱۹۱۱ء

الجواب: په گس لاس باندي، محمد فاروق، لیکل اگر چه جائز دی لحديث ابی داؤد کان النبی صلی الله علیه وسلم یتختم فی یساره (۱) انتهى وثبت فی حدیث متفق علیه نقش فيه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم (۲) لیکن دا هم ثابت دی چه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به د قضائ حاجت په وخت کنبی دا لري کوله، رواه ابو داؤد عن انس رضی الله عنه مرفوعا (۳) لهذا ترڅو پوري چه دا مبارک نوم، محمد، په لاس باندي وی نو په هغې سره په اوبو وغیره باندي استنجاء کول جائز نه دی او ده باندي ضروری دی چه دا نوم په څه طریقی سره لري کړی او وران ئی کړی، پس استاذ په حقه باندي دي په دې شرط چه معامله صرف دومره وی، فقط

د حضرت حسین رضی اللہ عنہ متعلق بعضی سوالونه او د یزید حالات

سوال: (۱) ایا د سیدنا امام حسین رضی اللہ عنہ فضائل په قران او حدیث کنبی شته که نه؟ (۲) ایا امام حسین رضی اللہ عنہ د یزید په بیعت نه کولو باندي بغاوت کړې وو او نورو مسلمانانو بیعت کړې وو نو د هغوی درجه څه ده؟ (۳) امام حسین رضی اللہ عنہ په میدان کربلا کنبی شهید شوي دي او که د بغاوت په جرم کنبی وژلې شوي دي؟ (۴) د یزید متعلق څه خاص پیشنگوئی یا تعریف په قران او حدیث کنبی شته که نه؟ (۵) په شریعت اسلامیة کنبی د یزید څه حیثیت دی؟ هغه خلیفه راشد دی یا صرف دنیاوی حکمران دی؟ (۶) د شهادت نه پس چه د ساداتو خاندان ته د یزید د دربار نه کومه کال په کال وظیفه ملاویدله داصحیح ده؟ (۷) د کربلا د واقعي اصلی حقیقت څه دی؟

(۱) عن ابن عمر عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم. (ابو داؤد ص ۲۲۹ جلد ۲ باب ما جاء فی التختم فی اليمين او اليسار)

(۲) مشکواة المصابیح ص ۳۷۷ جلد ۲ باب الخاتم الفصل الاول)

(۳) ابو داؤد ص ۳ جلد ۱ باب الخاتم یكون فيه ذکر الله تعالى یدخل به الخلاء)

اول جلد

(۸) ایا مروان او شمر ہم صحابہ ؓ و؟ (۹) نن صبا چه کوم جماعت د امام حسین ؓ خلاف لگیادی ددی خه حقیقت دی؟ ایا د دوی په اقتداء کنبی مونخ جائز دی؟ (۱۰) ایا د امام حسین ؓ په حق کنبی وینا کول جائز دی د قران او حدیث په رنرا سره خو هغه خارجیان نه دی؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد عثمان الوری توحید نگر کراچی ۱۹۷۵ء ۳۸۹۱

الجواب: (۱) په قران او حدیث کنبی د امام حسین ؓ بعضی صفتونه ذکر شوی دی قال الله تعالى ليزهد عنكم الرجس اهل البيت الایة (۱) وقال رسول الله ﷺ هما ريحان من الدنيا. الحديث (۲) امام حسین ؓ نه د یزید سره بیعت کړې و و نه ئې بغاوت کړې و و (۳) شهید شوی و و (۴) نشته (۵) نالائقه بادشاه و و البته د اوسنو بادشاهانو نه ښه و و (۶) صحیح ده (۷) تفصیل په کنبی پکار دي (۸) نه دی (۹) د صحابه کرامو ؓ توهین حرام دي دهغه اقتداء مکروه تحریمی ده (۱۰) د عام صحابه کرام ؓ خلاف د وینا کولو چه کوم روایتونه راغلی دی هغه د حضرت حسین ؓ متعلق هم دی وهو الموفق.

صحابه کرام ؓ عادلان دی

سوال: علمائې دین دي مسئلې پاره کنبی خه فرمائې یو سړې وائی چه صحابه کرام ؓ نه خه خطاگانې شوی دی، او الله تعالی هغوی معاف کړی دی اود هغوی د خطاگانو تذکره صحیح نه ده اود دویم کس وائی چه د صحابه کرام ؓ نه گناهونه شوی دی او په هغې به ورته سزا هم وی نو په دي دواړو کنبی کوم یو صحیح وائی؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: مولوی محمد صادق کوټ کشمیر لکی مروت

(۱) (پاره: ۲۲ سورة الاحزاب آیت: ۳۳)

(۲) (مشکوة المصابیح ص ۵۶۹ جلد ۲ باب مناقب اهل البيت)

(۳) قال ابن عابدین و سب احد من الصحابة و بغضه لا یكون کفرا لکن یضلل و ترد شهادة من یتظهر سب السلف لانه یكون ظاهر الفسق وقال الزیلعی او یتظهر سب السلف یعنی الصالحین منهم وهم الصحابة والتابعون الخ . (ردالمحتار ص ۳۲۱ جلد ۳ مطلب مهم فی حکم سب الشیخین)

اول جلد

الجواب: صحابه کرام ؓ خپل موضوع جوړولو کنبی د بي ادبی خطر ده لهذا د دوی د موضوع جوړولو نه پرهیز کول پکار دی پاتې شوه د هغوی متعلق عقیده ساتل نو د ټولو مسلمانانو دا عقیده پکار ده چه صحابه کرام ؓ اگر چه معصوم نه دی لیکن عادلان دی مطلب دا چه اول خو به ترینه گناه کیدله نه او که گناه به ترینه او شوه نو سمدستی به ئې توبه ویستله او دا عقیده هم پکار ده چه په اجتهاد کنبی خطائی کیدل د عدالت سره منافی نه دی والتفصیل فی کتب الکلام (۱) وهو الموفق

د صحابه کرام ؓ نه علاوه بل چا سره ؓ ونیل

سوال: د صحابه کرامو نه علاوه چرته بل ولی او امام سره رضی الله عنه ونیل څنگه دی؟ ایا په دي کنبی خه گناه شته یا نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: عبدالماجد طیب دواخان ټیکسلا ۱۹۷۲ء ۱۷۸۳

الجواب: درضي الله عنه جمله د صحابه کرامو سره مخصوص نه ده، کما فی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۶۵۹ جلد ۵ وکذا يجوز عکسه وهو الترحم للصحابة والترضى للتابعين ومن بعدهم. وهو الموفق.

د یزید د خلافت تحقیق

سوال: د یزید خلافت چه کومو صحابه کرامو ؓ منلې دي که د هغوی نو مونه اولیکي نو ډیره مهربانی به وی، دا رنگي د یزید حیثیت خه دي؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: رضی بخاری جناح ستریت سرگودها

(۱) قال العلامة ملا علی قاری و لا تذکر احد من اصحاب رسول الله ﷺ الا بخیر یعنی و ان صدر من بعضهم بعض ما هو فی الصورة شر فانه اما کان عن اجتهاد ولم یکن علی وجه فساد من اصرار و عناد بل کان رجوعهم عنه الی خیر میعاد بناء علی حسن الظن بهم و لقوله علیه الصلاة والسلام خیر القرون قرنی، ولقوله علیه الصلاة والسلام اذا ذکر اصحابی فامسکوا . و لذلك ذهب جمهور العلماء الی ان الصحابة رضی الله عنهم کلهم عدول قبل فتنه عثمان و علی و کذا بعدها و لقوله علیه الصلاة والسلام اصحابی کا لنجوم با یهم اقتدیتم اهتدیتم . رواه الدارمی وابن عدی و غیرهما الخ (شرح فقه الاکبر ص ۱۷۱ قیل الکبیرة لا تخرج المؤمن عن الايمان)

الجواب: دلته په کتب خانه صرف البدايه و النهايه موجود ده په هغې کښې صرف د ابن عمر د طرف نه منل په نظر راځي او (خليفة الرسول) چا هم نه دي منلې او يزيد بن معاويه يو زوراور امير وو، د هغه خلافت علي منهاج النبوت نه وو. وهو الموفق

د حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ په خپل ځوی باندي د حد جاري کولو حقيقت

سوال: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته! د سلام نه پس عرض دادي چه ماته يو سړي او وئيل چه حضرت عمر رضی اللہ عنہ په خپل دور حكومت كښې خپل ځوي ته د زنا په جرم كښې كورې ولې او وهلي چه هغه د سزا طاقت نه لرلو نو ولې ئې هلاك كړو ايا دا د هغه خپل قانون وو يا په اسلام كښې داسې شته؟ نو ما ورته جواب ور كړو چه د زنا په بدلې كښې ئې كورې او خورلې تردې چه شهيد شو ليكن هغه دا نه مني، نو ددې واقعي تفصيل او حقيقت څه دي؟ بينوا او توجروا المستفتي: قاضي ارشد صاحب لندن ۱۹۷۳ ۲۶/۲/۸۰

الجواب: محترم المقام وعلیکم السلام! دا قیصه چه حضرت عمر رضی اللہ عنہ د مرگ نه پس هم په خپل ځوي باندي حد جاري كړو موضوع او باطله ده، بې شكه د يو روايت نه ثابت دي چه حضرت عمر رضی اللہ عنہ په خپل ځوي باندي د شرابو څكلو حد جاري كړې وو او دهغې نه پس اتفاقاً هغه بيمار شو او د بيمارۍ دو جې نه وفات شو.

في الفوائد المجموعة ص ۲۰۳ حديث ان عمر اقام الحد على ولد له يكنى ابا شحمة بعد موته في قصة طويلة موضوع وقلروى ان عبد الرحمن الاوسط من اولاد عمرو يكنى ابا شحمة كان تمار بالمقر فشرب نبذا فجاء الى عمرو بن العاص وقال اقم على الحد فامتنع فقال الى اخبر ابى اذا قرمت عليه فضير به الحد في داره فكتب اليه عمر بلمومه فقال اذا فعلت به ما تفعل بالمسلمين فلما جزم على عرض به فاتفق انه مرض فمات. وهو الموفق

د (حق چار يار) مطلب او خلفاني راشدين

سوال: ايا حضرت حسن رضی اللہ عنہ په خلافت راشده كښې داخل دي كه نه؟ كه داخل وي نو بيا د حق چار يار، نعرې لگولو څه مطلب دي؟ ځكه چه دا خو پنځه شول؟ بينوا او توجروا

المستفتي: شير محمد تله گنگ ۱۹۷۸ ۱۰/۱۱/۸۰

الجواب: د حق چار يار دا مطلب نه دي چه د نورو حقدارو نه دي دهغوی حق واخستلې شي نو په دي سره د اهل بيت د خلافت راشده نه ويستل مراد نه دي. قال علامه القاري في شرح الفقه الاكبر ص ۵۲ و خلافة الحسن ابنه (على رضى الله عنه) ستة اشهر واول ملوك المسلمين معاوية رضى الله عنه وهو افضلهم. ﴿۱﴾

د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په ځوي باندي د مرگ نه

پس هم د حد شرب والا قيصي زيات تحقيق

سوال: بعضي خلق د حضرت ابو شحمة رضی اللہ عنہ واقعه داسې بيانوي چه هغه شراب څكلى وو، او په دغې حالت كښې ترينه زنا هم اوشوه د ښځې په دعوى سره ده د جرم اقرار او كړو بيا حضرت عمر رضی اللہ عنہ راوغوختلو او ۷۲ كورې ئې ورته اولگولې ليكن د حد د پوره كيدلو نه مخكښې وفات شو او حضرت عمر رضی اللہ عنہ د وفات نه پس هم كورې اولگولې، نو ايا دا واقعه صحيح ده او حقيقت دي؟ حضرت شبلي نعماني رضی اللہ عنہ دا واقعه غلطه گرځولي ده؟ بينوا او توجروا

المستفتي: شفيق الرحمن مدرس و امام مسجد ماري خيل بهير كنده ۸ رمضان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: په دي اثر كښې د متن د اضطراب د وجې نه ضعف پيدا شوي دي، او په كورې باندي د مرگيدلو واقعه صاحب د (استيعاب) غلطه گرځولي ده، او د مرگ نه پس د كورې لگولو واقعه علامه ابن الجوزي رضی اللہ عنہ په (فوائد مجموعه) كښې موضوع گرځولي ده. وهو الموفق

د صحابه كرامو رضی اللہ عنهم: امير معاويه او حضرت علي رضی اللہ عنهما

په باره كښې د اهل سنت والجماعت عقیده

سوال: د اهل سنت والجماعت بعضي خلق د يوې باطلې فرقې سره پاتې شول نو د امير معاويه په باره كښې وائي چه هغه لالچې سړې وو، هغه د حضرت علي رضی اللہ عنہ او ال رسول صلی اللہ عليه وسلم نه په جنگ باندي خلافت واخستلو، صحابه ئې شهيدان كړل، او دويمه ډله وائي چه مونږ هغه په خطاء باندي گټرو، هغه ته

﴿۱﴾ (شرح فقه الاكبر لملا علي قاري ص ۲۸ افضل الناس بعده عليه السلام الخلفاء الاربعه)

امیر وئیل نہ دی پکار، دریمہ دلہ وائی چہ ہغہ پہ جلیل القدر صحابہ کرامو کنبی وی دہغہ توهین کول گمراہی دہ، یو بلہ خلورمہ دلہ وائی چہ تہول صحابہ کرام او خصوصاً ابوبکر صدیق او حضرت عمر او حضرت عثمان (ہما) لالچیان وو خکہ چہ د خلافت پہ لالچ د حضور ﷺ جنازہ ہم روستو کرې شوی وہ، ددی خلوار وارو دلو متعلق خہ حکم دی مدلل او عام پوهی والا جواب اولیکئی؟ بینو او توجروا

المستفتی: غریب اللہ صاحب صوابی مردان ۱۹۸۵ء ۱۱۲۱

الجواب: اللہ تعالیٰ پہ سورۃ حدید کنبی د صحابہ کرام ﷺ دوه قسمونہ بیان کرې دی یو ہغہ چہ د فتح مکې نہ مخکنبی مسلمانان شوی وو او د اللہ پہ لار کنبی ئی مالونہ خرچ کرل او جہاد ئی او کرو، دویم قسم ہغہ دی چہ روستو مسلمانان شول بیا فرمائی، وکلا وعد اللہ الحسنی (۱) یعنی د دوارو دلو سرہ اللہ تعالیٰ د نیکئی وعدہ او کرہ، او فرمائی اولئک عنہا مبعدون (۲) ہغوی د جہنم نہ لرې کرې شول لا یسمعون حسیسہا (۳) دہغی یو کمزوری غوندې اواز بہ ہم نہ اوری و ہم فی ما اشتہت انفسہم خالدون، لا یحزنہم الفزع الاکبر (۴) د قیامت دہغہ سخته ویرہ بہ ئی غمژن نکری، وتلقہم الملائکۃ (۵) فرشتی بہ ئی استقبال کوی۔ هذا یومکم الذی کنتم توعدون (۶) چہ ہم دا ستاسو ہغہ ورخ دہ چہ تاسو سرہ ئی وعدہ شوی وہ، در رسول اللہ ﷺ دہر صحابی داسی شان اللہ تعالیٰ بنودلی دی نو خوک چہ پہ یو صحابی پسې بدې ردې وائی ہغہ د اللہ تعالیٰ چہ قہار ذات دی تکذیب کوی او د ہغوی پہ بعضی معاملات چہ اکثر دہغی قیصی دروغ دی د اللہ تعالیٰ د وینا پہ مقابلہ کنبی پیش کوی د اسلام کار نہ دی اللہ تعالیٰ پہ دی ایت کنبی دہغی خلہ ہم بندہ کریدہ واللہ بما تعملون خیر۔ او اللہ تعالیٰ تہ بنہ معلوم دی چہ تاسو خہ کوی او پہ (باہم) کنبی ئی تہولو صحابہ کرامو سرہ د خیر وعدہ کریدہ کہ ددی نہ پس ہم خوک خہ وائی نو خپل سر دی خوری او جہنم تہ بہ ئی علامہ شہاب الدین خفاجی نسیم الریاض شرع شفا للقاضی عیاض کنبی فرمائی ومن یكون یطعن فی معاویۃ فذالک کلب من کلاب الهاویۃ۔ خوک چہ پہ

(۱) پارہ: ۲۷ سورۃ الحدید آیت: (۱۰)

(۲) پارہ: ۱۷ سورۃ الانبیاء آیت: (۱۰۲)

(۳) ایضاً

(۴) پارہ: ۱۷ سورۃ الانبیاء آیت: (۱۰۱)

(۵) پارہ: ۱۷ سورۃ الانبیاء آیت: (۱۰۳)

(۶) ایضاً

امیر معاویہ رضی اللہ عنہ باندي لعن طعن کوی ہغہ د جہنم د سپو نہ یو سپی دی، پہ دی دلو کنبی د دریمی دلی قول صحیح دی، اولئی او دویمہ دلہ دروغژن دی، او خلورمہ دلہ د تہولونہ خبیثہ او د رافضیانو شیعہ گمانو دلہ دہ، د امام مقررول د ہرکار نہ اہم دی، (۱) د دنیا او دین تہول انتظامات ددی سرہ متعلق دی او کہ د حضور ﷺ جنازہ مبارکہ کہ ترقیامتہ پوری پرتہ وی نو ہم خہ خلل پکنبی نہ راتللو د پیغمبرانو بدنونہ نہ خرابیری، حضرت سلیمان علیہ السلام د مرگ نہ پس یو کال پوری ولاړو، یو کال پس دفن شو او جنازہ مبارکہ د ام المومنین حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا پہ حجرہ کنبی وہ کوم خائی کنبی چہ ئی اوس مزار دی د دینہ بہرہ ورل پکنبی نہ وو، ورکوئی کمرہ وہ، او تہولو صحابہ کرامو دا جنازہ کول یو یو جماعت بہ راتللو جنازہ بہ ئی کولہ او بہرہ تلل دویم جماعت بہ راتللو تراخہ داسی اوشو، درې ورخو پوری دا سلسلہ جاری وہ د د ابلیس پہ نزد کہ دا د لالچ سبب وی نو د تہولو نہ سخت ترین الزام بہ پہ امیر المومنین حضرت علی رضی اللہ عنہ باندي وو او ہغہ لالچی نہ وو، دا اعتراض ملعون دی او جنازہ مبارکہ نہ دفن کول ہم مصلحت وو، و هو الموفق

د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم د ورخو مناوہلو مطالبی وغیرہ

سوال: (۱) د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم ورخې دی پہ سرکاری طریقې سرہ مناو کرې شی او حکومت دی د ہغوی سیرت بنور کرې چہ خلق د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم د عظمت نہ خبر شی؟ (۲) د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم د دشمنانو پہ مقابلہ کنبی د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم ورخې مناوول پکار دی چہ مسلمانان د باطلو عقیدو نہ بیج شی؟ (۳) د شیعہ گمانو د تعزیر بردار (جلوس) پہ مقابلہ کنبی د صحابو پہ یاد کنبی جلوس ویستل پکار دی چہ د شیعہ گمانو زور کم شی، د شریعت پہ رنرأ سرہ دا اقدامات کول څنگہ دی؟ بینو او توجروا

المستفتی: محمد عبدالقادر دیروی در سگاہ نیازبہ بلاک سی ډیرہ غازی خان ۱۳ رمضان ۱۴۰۹ھ

الجواب: (۱) دا موقف نہ مطلوب شرعی دی او نہ ممنوع شرعی دی، البتہ د مصلحت نہ خالی نہ دی (۲) لکنا العزی ولاعزی لکم پہ جواب کنبی لنا مولی ولا مولی لکم (۲) او سود اللہ وجہہ پہ مقابلہ کنبی کرم اللہ وجہہ نعرہ لگول د بیدار مناظرینو ډیر بنہ اقدام دی و هو الموفق

(۱) قال العلامة عبدالعزیز الفہرہاری ثم الاجماع علی ان نصب الامام واجب اراد اجماع اهل السنة و الشيعة و المعتزلة لا اهل السنة فقط و انما الخلاف فی انه يجب علی الله تعالی او علی الخلق انه يجب لقوله علیہ الصلاة والسلام من مات ولم يعرف امام زمانہ فقد مات میتة جاهلیة . (النبراس شرح شرح العقائد ص ۱۰۳ نصب الامام واجب)

(۲) رواہ صحیح البخاری ص ۵۷۹ جلد ۲ باب غزوة احد)

باب

ما يتعلق

بالأئمة

والعلماء

قال الله تعالى

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

أَطِيعُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

(الآية)

باب ما يتعلق بالأئمة والعلماء

د شاه اسماعیل شهید ولی اللہ عالم دین او

مجاهد فی سبیل اللہ کیدل د انکار قابل نہ دی

سوال: علمائی دین دے سوال بارہ کنبی خہ فرمائی چہ مولوی محمد اسماعیل شهید چہ د بالا کوٹ پہ مقام کنبی د شیعہ مگانو سرہ پہ مقابلہ کنبی شهید شوی وو ایا دی واقعی عالم دین او د اللہ تعالیٰ ولی وو؟ او دده (تقویۃ الایمان) لیکلی شوی خنگہ کتاب دی، براہ کرم جواب را کړئ او صحیح حالاتونه مو خبردار کړئ.

المستفتی: رضوان اللہ بنک سکوائر روہ بارہ بازار راولپنډی ۴ محرم ۱۴۰۵ھ

الجواب: د حضرت شاه محمد اسماعیل شهید رحمۃ اللہ علیہ عالم باعمل او کامل ولی کیدل او مجاهد فی سبیل اللہ کیدل ناقابل انکار دی او ددی کارونو دپاره حنفیت او شافعییت شرط نہ دی او ما ډیره موده مخکنی (تقویۃ الایمان) مطالعہ کړې وو، لهذا خہ ددی کتاب د اجمالی صحت او صواب کیدلونه علاوه د نور تفصیلاتو دیار نہ قاصر یم (۱) وهو الموفق

د ابن تیمیہ په بارہ کنبی د ابن بطوطہ تاریخی واقعہ

سوال: په یو کتاب (سفرنامہ ابن بطوطہ حنبلی) کنبی ابن بطوطہ په سفرنامہ کنبی لیکي چہ یو عالم تقی الدین ابن تیمیہ په دمشق کنبی وو لیکن د هغه په دماغو کنبی خہ فرق وو هغه یوه ورځ تقریر او کړو نورو فقہاء رد کړو، او هغوی د سلطان خواله لارل ابن تیمیہ ئې یوڅو کالو پورې قید کړو، د قید په زمانہ کنبی هغه په شپیتو (۲۰) جلدونو کنبی د قران پاک تفسیر اولیکلو، بیا خلاص شو نو داسې بیان ئې بیا ورکړو او ابن بطوطہ په دمشق کنبی د ابن تیمیہ بیان واوریدلو، اللہ تعالیٰ د اسمان نہ ځمونږ دنیا ته داسې را کوزیږي

(۱) علامہ رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ فرمائیلی دی د اسماعیل شهید تالیف تقویۃ الایمان ډیر ښه کتاب دی او د ایمان مضبوطیا او اصلاح کوی، او د قرآن او حدیث پوره مطلب پکښې دی، ددی مؤلف شاه اسماعیل شهید یو مقبول بنده وو، هغه ته چہ څوک کافروائی هغه پخپله شیطان او د حق تعالیٰ ملعون دی. (فتاویٰ رشیدیہ کتاب الایمان و الکفر)

لکه خہ چہ جسمانی طور سره لاندې را کوزیږم، دائې او وئیل او د منبر نہ یوه پورې لاندې را کوزشو، یو مالکی عالم په دې باندې اعتراض او کړو خلقو هغه مالکی عالم او وهلو، خلقو او نیولو او حنبلی قاضی خواله ئې بوتلو هغه ئې قید کړو نورو خلقو مسلمان قاضی ته رپورټ او کړو نو سلطان ترمرگه پورې ابن تیمیہ نظر بند کړو، نو ایا ابن تیمیہ غوندي عالم په تقریر کنبی داسې خبرې کولې شی کومې چہ ده ته منسوب شوي دي؟ ایا داسې خبرې چرته بل ځای کنبی منقول دي؟ د ابن تیمیہ ددی تقریر په صداقت او بهتان باندې به خنگه سرې پوهه شی؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد اختر ۹۷۳G اسلام آباد ۱۴ رمضان ۱۴۰۵ھ

الجواب: په تاریخ کنبی لیکلي شوی واقعات د غور قابلې وی، کله کله ورسره سندونه نه وی ذکر شوی او کله داوی چہ سندونه ئې معلول او ضعیف وی، او کله دا د حکومت په چاپلوسی او سیاسی اغراضو باندې مشتمل وی نو بس د تاریخ (کتابونو په وجه باندې د چا په باره کنبی نیک گمانه او بد گمانه کیدل د یقین په مرتبه کنبی قابل اعتراض دی، بهر حال ابن تیمیہ نورو علماؤ هم د (مجسمه) ډلې نه شمار کړی دی، فلیراجع الی شروح شرح العقائد النسفیہ. او ددی واقعی په وجه باندې د مجسمه نه شمار کول صحیح نہ دی. اما او لا فلعدم ثبوتها بسند صالح و اما ثانيا فلاته قائل بعدم تشبيه اى الله تعالى جسم لا كسائر الاجسام فلعله اراد انه ينزل لا كنزول الاجسام وبالجملة انه اراد النزول معلول و معهود و عرض على من قال ان المراد منه نزول الملك و الرحمة.

نوبت: د ابن تیمیہ نه ډیر داسې اصول او فروع نقل دی چہ هغه مردود دی.

د ادم عليه السلام د پیدائش موده

سوال: حضرت ادم عليه السلام د نن نه څومره موده مخکنی تیر شوي دي د اثار قدیمه ماهرین د ډانچو او هډوکو نه ثابتوی چہ د انسان تخلیق څو لاکهه کاله مخکنی شوي دي ایا دا صحیح دی؟ که د ادم عليه السلام د پیدا کیدلو لس زره کاله شوی وی نو دا هډوکي د کومې زمانې پورې صحیح کیدي شی؟ ایا د مرزا غلام احمد قادیانی د قول مطابق د ادم عليه السلام نه علاوه بل ادم تیر شوي دي او که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: قاری احمد سعید جامع مسجد ستنی بنک مری ۱۴ رمضان ۱۴۰۵ هجری

الجواب: حضرت ادم علیہ السلام چه اولنی انسان او اولنی پیغمبر دی دهغه متعلق هم څه نص نشته چه څومره موده مخکې تیر شوي دي او نه د موجوده زمانې د محققینو اندازه منل څه اصولی خبره ده اود اسلام د دشمنانو د پروپیګندې نه متاثر کیدل هم د مسلمانانو شان نه دي نو مونږ ته د قادیانی او پرویزی د متعدد ادم کیدلو د رائي ضرورت نشته اونه ددغي محققینو په قول او خیال باندې چپ کیدل څه نقصان کوی وهو الموفق

د امام ابوحنیفه د قصیدې ماخذ او امام ابوحنیفه ته نسبت

سوال: مفتیان عظام دي باره کښې څه فرمائي چه د مولانا عبدالحکیم ولد مولانا عبدالحي لکهنوی دنورالایمان کتاب په اخر کښې امام ابوحنیفه رحمته الله علیه د نبی صلی الله علیه و آله په شان کښې یوه مفصله قصیده لیکلې ده چه دهغي د اشعار شمار ۵۳ دي.

اولني شعر: يا سيد السادات جئتک قاصدا..... ار جورضاک واحتمی بحماک
آخری شعر: وهی صحابتک الکرام جمعهم..... والتابعین و کل من والاک
او د (السيف المير علی اتباع ملائج بیر الحمد لله الداجوی په اخیره کښې هم دا قصیده لیکلې شوي ده لیکن هغوی دا حواله نه ده ورکړې چه ددې قصیدې ماخذ څه دي؟ مهربانی او کړئ دا اوبنایي چه یقیناً دا د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه قصیده ده اود کوم کتاب نه نقل شوي ده؟ بینواو توجروا

المستفتی: سید غلام قیس نعمانی مرهني رسالپور نو شهره ۱۹۲۹ء ۱۰۵۱

الجواب: ددې قصیدې ماخذ ماته معلوم نه دي او ماخذ معلومول ضروری هم نه دي ځکه چه دا قصیده په چا باندې حجت نه دي او په دې قصیده کښې د حقیقت نه څه مخالف خیز نشته د نجدیت مخالف خیزونه په کښې شته، لهذا امام الائمة طرف ته ئې نسبت کول څه لري خبره نه ده.

علماء دیوبند او د ابن تیمیه تفردات

سوال: ایا ابن تیمیه واقعی د الله تعالی د جسمیت او د عرش د قدیم والی قائل دي؟ که نه وی نو فیض الباری جلد څلورم کښې الله تعالی ته د جهت نسبت کول او د عرش د قدیم والی به د ابن تیمیه په باره کښې څه مفهوم وی، حالانکه اکثر علمائي دیوبند او ملا علی قاری رحمته الله علیه په جمع الوسائل

کښې دهغه تعریف کوی؟ بینواو توجروا
المستفتی: عبد الباری حقانی بلوچستان شریک دوره حدیث دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک ۱۹۸۵ء ۱۲۱۱۱

الجواب: ملا علی قاری او د دیوبند ټول اکابرین د ابن تیمیه په تفرداتو باندې رد کوی او دهغه په عالم او حافظ کیدلو کښې د چا شک نشته، ابن تیمیه په الله تعالی باندې د جسم اطلاق جائز گرځولي دي البته د لا کسائر الاجسام په تعبیر سره ئې څه سهاره اخستلې ده، او د عرش متعلق ئې دا وئيلې دي کان الله ولم یکن شی وکان عرشه علی الماء، اویه لم یکن شی کښې عرش داخل نه دي گڼي نو هغه به هم مخلوق وی، والتفصیل فی فتاواه فلیراجع الیه، وهو الموفق

د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه نه روایت شوي احادیث او مسند امام اعظم

سوال: علمائي دین دي مسئلې باره کښې څه فرمائي، چه زید وائی چه امام اعظم ابوحنیفه رحمته الله علیه ته د دولس دیارلس حدیثونو نه زیات علم نه وو، ایا واقعتاً هم داسې خبره ده؟ د امام صاحب داسې توهین کول د کومو خلقو عادت دي؟ د داسې سړي پسي د حنفی مسلمان مونږ صحیح دي که نه؟ بینواو توجروا

المستفتی: فضل الرحمن جی بلاک رسالپور نو شهره ۱۹۷۲ء ۲۳۱۲۱

الجواب: د امام اعظم ابوحنیفه رحمته الله علیه نه صرف په ظاهر الروایة کښې په سلگونو مسئلې روایت شوي دي، چه په هغي کښې د حدیث نه استدلال کړي شوي دي او د مخالف د حدیث جواب ئې ورکړي دي دا رنگي د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه مسند هم موجود دي (۱)

هو اما تالیفاتہ فکثیرة کما یشیر الیه ما رواه الحافظ الذهبي عن عبدالعزيز الدر اور دی. کان مالک ینظر فی کتب ابی حنیفة و ینتفع بها منها کتاب الآثار. قال السيوطی فی تبيين الصحیفة انه اول کتاب دون علی الابواب الفقهية و هكذا ذکر الموفق المکی فی مناقب ابی حنیفة و ذکر ایضا انتخاب ابو حنیفة الآثار من اربعین الف حدیث انتهى و له نسخ نسخة الامام ابی یوسف و نسخة الامام محمد و نسخة الامام زفر و فی مقدمة عمدة الرعاية و اما تصانیف ابی حنیفة فذكرها منها الفقه الاکبر و کتاب الوصية و کتاب العالم و المعلم و غیر ذلک انتهى و اما مسند ابی حنیفة فلیس من تالیفاتہ بل هو مروياته التي جمعها المحدثون مثل ابی نعیم الاصفهانی و الحافظ ابن عساکر و الحافظ ابن منده و غیرهم. بلغ عدده الی عشرين مسنداً ثم جمع العلامة الخوارزمی کلها فی تالیف واحد سماه جامع مسانيد الامام الاعظم وما نقله ابن خلدون عن بعض الناس ان ابا حنیفة لم یحفظ الا سبعة عشر حدیثاً. قلنا هذا افراء بلا امتراء کیف و انه مجتهد و فاقا و تلمذ علی اربعة الاف شیوخ و الف کتاب الآثار و انتخب من اربعین الف حدیث و جمعت مروياته فی المسانيد و تمسک بالاحادیث و اجاب عن احادیث الخصم فافهم و حقیقة الامر انه کان الغالب علیه الاستنباط و فقه القرآن و الحدیث ولا یسرده الاحادیث کسر د اهل الحدیث فلم یرو عنه من کان طالب الا لفاظ دون الفقه. (البشری لارباب الفتوی ص ۲۸، ۳۱)

نو ددی باجودد زید خبره څنگه صحیح کیدی شی، داسې غالباً اهل حدیث معلومیږي که ډیر د حدنه تجاوز کونکي نه وی نو مونږ ورپسې کیږي، وهو الموفق

د سید علی ترمذی پیر بابا رحمته الله علیه د قبر حرکت کول د نظر د هوکه ده

سوال: اوریدلې مودی چه د پیر بابا سید علی ترمذی رحمته الله علیه قبر حرکت کوی بالکل داسې لکه د سړي خپته چه د ساه اخستلو په وخت کښې بره لاندې کیږي، څوک وائی چه دلته دا د زنا په وجه باندې کیږي څوک وائی دې کښې بارود دی څوک وائی دا د قیامت علامه ده، تاسو د شرعی حکم نه مونږ خبر کړئ؟ بینوا وتوجروا المستفتی: سیف الرحمن هائی سکول د گرسوات ۱۹۷۲ء ۲۳۱۸۱ء

الجواب: زه وائم چه دا قبر هیڅ حرکت نه کوی کیدی شی چا د نظر د هوکې د وجې نه داسې محسوس کړي وی، فقط،

د سطح واقع په هدایه والنهایه کښې شته

سوال: د سطح څه مطلب دي یو عالم وئیلی دی چه سطح یو ساحراو نجومی سړي وو او د ټولو نجومیانو استاذ وو یا هغه صرف یوه ټکړه وه؟ بالکل هډوکي پکښې نه وو ځکه چه هغه د بنځو د میل میلپ نه پیدا شوي وو نو ایا د دوه بنځو د ملاویدلو نه بچي پیدا کیږي؟ ددې قیصې حقیقت څه دي؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: بشیر احمد کمال پارهوتی مردان ۱۹۷۵ء ۲۴۱۸۱ء

الجواب: محترم المقام: د سطح واقع علامه ابن کثیر رحمته الله علیه په البدایه والنهایه کښې لیکلې ده، لیکن د کتاب د عدم موجودگي په وجه باندې څه د وضاحت نه قاصریم، والله اعلم

د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه په رمضان کښې ۶۲ ځلې ختم قران کول

سوال: ایا واقعی به امام ابوحنیفه رحمته الله علیه په رمضان کښې ۶۱ ځلې ختم قران کولو؟ که صحیح وی نو دلیل او بنایي؟ بینوا وتوجروا المستفتی: حافظ عبدالمؤمن جانک قاضی اباد صوابی مردان ۲ ذی قعدہ ۱۴۰۲ هجری

الجواب: ابن حجر مکی په (الخیرات الحسان) کښې د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه د عبادت په باب کښې ۶۲ ځلې د قران د ختم کولو ذکر کړي دي (۱) فلیراجع

امام ابوحنیفه رحمته الله علیه او د حدیثو روایت کول

سوال: (۱) په صحاح سته کښې د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه نه احادیث ولې نه دی نقل شوي؟ حال دا دي چه د نورو امامانو نه حدیثونه نقل شوي دي؟ (۲) د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه چرته صحابی سره ملاقات شوي دي که نه؟ وضاحت او کړئ

المستفتی: حافظ نور احمد الدین ټوپي مردان ۱۹۸۲ء ۲۸۱۱۱ء

الجواب: (۱) امام ابوحنیفه رحمته الله علیه به د حدیثو الفاظ رسول کم کول اکثر به ئې استنباط او استخراج کولو (۲) ددې وجې نه د الفاظ حدیث روایت کونکي کم دي، د سرد الحدیث، مثال داسې دي چه یو سیر سره زر پرله پسې په هدیه کښې ورکړي، او د استنباط مثال دا دي چه سړي د سیر سروزرو نه گړي (گهری) جوړي کړي او هدیه کښې ئې ورکړي،

(۲) امام ابوحنیفه رحمته الله علیه حضرت انس رضی الله عنه ډیر ځله لیدلې دي (۳) وهو الموفق

د ابن تیمیه او ابن قیم متعلق د اعتدال رویه

سوال: بعضې کتابونو لکه صاوی وغیره په ابن تیمیه او ابن قیم باندې سخت رد کړي دي او بعضې کتابونو لکه فیض الباری وغیره د هغوی تعریف کړي دي نو د دوی متعلق څه رویه اختیارول پکار دی، تفصیل بیان کړئ؟ بینوا وتوجروا المستفتی: محمد علی نتهیا سنگه ستریت مسجد روډ کوئټه ۱۹۸۴ء ۲۱۱۵۱ء

الجواب: د ابن تیمیه متعلق عدل الاقوال هغه دی کوم چه امام ذهبی په (تذکره) کښې ذکر کړي دی ملخصه انه حافظ عالم بارع ماهر فی علم القرآن والحديث بلغ رتبة الاجتهاد لا کن لا اصولا ولا فروعا تفرد بها وخالفناه فيها، وهو الموفق.

(۱) علامه ذهبی رحمته الله علیه او فرمائل چه د شپې تهجد و دپاره او دریدل او عبادت کول ددوی نه تواتر سره ثابت دی... په یو یو رکعت کښې به ئې یو قرآن شریف ختمولو، کوم ځانې چه دوی وفات شول هلته ئې اویا زره ځل قرآن شریف ختم کړي وو... امام ابو یوسف رحمته الله علیه او فرمائل چه هره شپه ورځ به ئې یو قرآن ختمولو، او د رمضان نه ترد اخترو رځې پورې به ئې دوه شپيته ختمونه کول. (جواهرالبیان ترجمه الخیرات الحسان لابن حجر مکی ص ۸۱، ۸۲، الفصل الرابع عشر (باقی حاشیه په راروانه صفحه)

مولانا نصیر الدین غورغشتوی یوصالح عالم دین وو

سوال: د یو جماعت امام صاحب دې چه کله ئې د شیخ الحدیث حضرت مولانا نصیر الدین غورغشتوی د وفات خبر واوریدل وئیل ئې ډیر ښه او شو چه یو بدعتی مړ شو، ایا واقعی مولانا صاحب بدعتی وو، که نه وی نو یو داسې مولوی چه د دیوبندیت دعوی کوی او یو داسې لوتی عالم دین ته بدعتی وائی نو مونځ ورپسې صحیح دې که نه؟

المستفتی: حکیم عبدالرزاق هری پور هزاره... ۱۹۱۳ء ۲۹

الجواب: دا امام نیکانوته د کنځلو په وجه باندې فاسق دې (۱) ده پسې اقتدا کول مکروه تحریمی ده.

مولانا غلام الله خان صاحب دیوبندی وو او د مبتدعینو د پاره سیف صارم وو

سوال: ځمونږ کلی ته یو مولانا د تقریر کولو دپاره راغې هغه وئیل ما اوریدلی دی چه ددې کلی څه خلق د پندې مولانا غلام الله خان د تقریر دپاره راغواړی حال دا چه د مولانا غلام الله خان عقیده باطله ده هغه یو طاغوتی سړې دې هغه واجب القتل دې که هغه دلته د تقریر دپاره راشی نو په گولئ ویشتل پکار دی هغه ته خو صحیح قران لوستل هم نه ورځی هغه د خرد او از په شان قران لولی؟ ددې واعظ د بیان متعلق وضاحت مطلوب دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: مولانا غلام یحی پندې گهیپ... ۱۲۲ جولائی ۱۹۷۵ء

الجواب: د مولانا غلام الله خان صاحب عقائد د علمائې دیوبند (اهل سنت

(بقیه حاشیه) (۲) قال ابن عابدین و الظاهر ان سبب عدم سماعه ممن اخر که من الصحابة انه اول امره اشتغل بالاکتساب حتی ارشده الشعبی لما رأى من باهر نجا به الى الاشتغال بالعلم ولا یسع من له ادنی الامام یعلم الحدیث خلاف ما ذکرته. (ردالمحتار ص ۴۷ جلد ۱ مقدمه مطلب فی ما اختلف فیہ من روایة الامام عن بعض الصحابة)

(۳) قال الحافظ ابن کثیر انه ادرك عصر الصحابة وراى انس بن مالک قیل وغيره و ذکر بعضهم انه روى عن سبعة من الصحابة. (البداية و النهایة ص ۱۳۷ جلد ۱۰ الامام ابو حنیفه)

[حاشیه صفحه هذا] (۱) مولانا نصیر الدین غورغشتوی مضبوط حنفی او دیوبندی عالم وو په صوبه سرحد کښې د علم حدیث پرمې استاذ وو، په دې وجه ورته د صوبه سرحد او پښتون قوم شاه ولي الله وئیلې شی ډیر متقی، صالح، د خدائې مقرب بزرگ او د سنتیوه نمونه وه، د ظاهری او باطنی علومو سمندروو، د مولانا قمر الدین او مولانا حسین علی میال والی په قابلو شاگردانو کښې وو. (از مرتب)

والجماعت، موافق دی، او بهر حال هغه د مبتدعینو دپاره سیف صارم دې هغه ته، خر، وئیل یا واجب القتل، گرځول پخپله واجب التعزیر دې، پس دا مقرر او واعظ چرته بدعتی دې دده تقریر اوریدل حرام دی فقط

مولانا حمد الله ډاگن اهل سنت والجماعت کښې دې

سوال: بعضې خلق مولانا حمد الله جان صاحب ته د شرک او بدعت نسبت کوی تاسو وضاحت او کړئ چه ایا واقعی هغه مشرک دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: عبدالرحمن جامع مسجد مکيه فقیر اباد پشاور ۱۹ ربیع الثانی ۱۴۰۲ هـ

الجواب: مولانا حمد الله جان ډاگن صاحب د سلفیانو او مخالفینو ډلې په نزد باندې مشرک دې او دیوبندیانو په نزد مسلمان او اهل سنت والجماعت کښې دې.

د مولانا حسین علی او مولانا غلام الله خان صاحب نه دوره تفسیر کول

سوال: مولانا حسین علی صاحب او مولانا غلام الله خان صاحب دیوبندیان دی که نه؟ او دهغوی نه دوره تفسیر کول پکار دی که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: قائم دین ډهوک زمان میاں والی... ۱۹۷۸ء ۲۳

الجواب: مولانا حسین علی ؒ او مولانا غلام الله خان صاحب حنفی دیوبندی مسلک والا علمائې کرام دی، که په پنجاب کښې دا حضرات نه وې نو عوامو به شرک او بدعات اسلام او حنفیت گرځولې وو. وهو الموفق

مولانا رشید احمد گنگوہی، مولانا محمد الیاس، مولانا تھانوی رحمهم الله

پاڅه مسلمانان دی او اهل سنت والجماعت دی

سوال: یو کتاب وو تبلیغی جماعت زلزله او مناظره بریلی، چه راشد القادری لیکلې دې هغې کښې دی چه د تبلیغی جماعت مشران مولانا الیاس، مولانا رشید احمد گنگوہی او مولانا تھانوی رحمهم الله د حضور ﷺ په شان نازیبا الفاظ استعمال کړی دی نو دا بدعقیده دی، او په دوی باندې د کفر فتوی ده، ددې متعلق ستاسو حضراتو څه خیال دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: اهلایان اسبندی... ۱۹۷۵ء ۱۱

الجواب: مولانا رشید احمد گنگوہی، مولانا محمد الیاس او مولانا تھانوی رحمہ اللہ پاخہ مسلمانان دی او ددین درد لرلو والا اهل السنه والجماعت دی د اسلام پہ داسی عظیم داعیانو باندی د کفر فتویٰ لکولو والا جاہل یا متجاہل دی.

مفتی محمود او غلام غوث ہزاروی وغیرہ علمائی کرامو تہ کنخل کول

سوال: علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی خہ فرمائی چہ یو کلی کنبی بعضی خلق د مولانامفتی محمود صاحب او مولانا غلام غوث ہزاروی او د جمیعت علمائی اسلام نورو اکابرینو پسے کنخلی او بدی وینا گانی کوی او ډیری گندہ خبری ورپسے کوی نو د داسی خلقو شرعی حکم خہ دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: رحمان الدین مہمندی ۱۲ صفر ۱۳۹۲ھ جری

الجواب: د مسلمان گستاخی کول فسق دی، حدیث رواہ مسلم: سباب المسلم فسوق (۱) او د علماؤ پہ گستاخی کنبی د کفر خطرہ دہ چہ بنیادی ذاتیات نہ وی فی الہندیہ ویناف علیہ الکفر اذا شتم علما او فقیہا من غیر سبب (۲) وهو الموفق

د مولانا محمد طاہر پنج پیری سیاسی مسلک

سوال: د مولانا محمد طاہر پنج پیری ضلع مردان صوبہ سرحد خہ عقیدہ دہ، او ہغہ د کوم مذهب سرہ تعلق لری او ددہ مسلک د علمائی دیوبند سرہ موافق دی کہ مخالف او د جمیعت علمائی اسلام سرہ ئی اتحاد شتہ کہ نہ؟ کہ نہ وی نو د کوم جمیعت سرہ تعلق لری؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد عبدالغفور نرول دروازہ دی ائی خان ۱۹۷۲ء، ۱۱۷۱

الجواب: مولوی محمد طاہر د حنفیت پہ لباس کنبی د نجدیت اشاعت کوی د جمیعت سرہ ئی د مودودیانو پہ شان افتراق دی. وهو الموفق

(۱) صحیح البخاری ص ۱۲ جلد ۲ کتاب الایمان باب خوف المؤمن من ان یحبط عملہ و هو لا یشعر

(۲) فتاویٰ عالمگیری ص ۲۷۰ جلد ۲ و منها ما یتعلق با لعلم والعلماء مطلب فی موجبات الکفر

باب

ما یتعلق بالافلاک

باب ما يتعلق بالافلاك

سپورمئی تہ ختل د قرانی نصوصو مخالف نہ دی

سوال: علمائی کرام پہ لاندینئ مسئلہ کنبی خہ فرمائی ا

حامداً ومصلياً ومسلماً: د قران کریم د دیرو ایتونونہ پہ صراحت سرہ معلومہ
دہ چہ سپورمئی پہ دی اولنی اسمان کنبی دہ لکھ اللہ تعالیٰ پہ سورۃ فرقان
کنبی فرمائی: تبارک الذی جعل فی السماء بروجاً وجعل فیہا سراجاً وقمرًا
منیراً. وسورۃ یس: وکل فی فلک یسبحون. وسورۃ نوح: وجعل القمر فیہن
نورا. وسورۃ یونس: والقمر نوراً. دا قسمہ دیر قرانی ایتونہ صریح دلالت کوی
چہ سپورمئی پہ اسمان کنبی دہ پہ تفسیر صاوی کنبی دی. اعلم ان القمر فی
سماء الدنيا اتفاقاً والشمس فی الرابعة ووجهها مما یلی السماء وقفا مهما مما یلی
الارض. (تفسیر صاوی برجلالین) مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ پہ خیل
تفسیر کنبی لیکی چہ د تولو قرانی نصوصونہ معلومہ دہ چہ سپورمئی پہ
دی دنیا والا اسمان کنبی دہ حکہ چہ د (فی) حرف پہ لغت عربی او اصولو
او معانی کنبی د (ظرفیت) دپارہ مقررہ دی نو ترخوپوری د قران او صحیح
حدیث نہ قطعی دلیل پیدا نشی چہ سپورمئی پہ زمکہ کنبی دہ ترہغی پوری
خمونہ ایمان او عمل دی چہ سپورمئی پہ اسمان کنبی دہ پہ زمکہ کنبی
نشہ، پہ تفسیر مدارک کنبی د حضرت عبداللہ بن عباس او عبداللہ بن عمر
رضی اللہ عنہما نہ روایات دی چہ سپورمئی پہ اسمانی دنیا کنبی دہ او عام مفسرین ہم د
فلک، ترجمہ پہ اسمان سرہ کوی، دا یو خو دلیلونہ مود نمونی دپارہ
اولیکل کیدی شی د شکو کو لری کیدو دپارہ کافی شی. بلہ مسئلہ دادہ چہ
انسی او جنی شیطانان د اسمان ختلونہ بند دی، او پہ دی خبرہ باندي قران
گواہ دی، نوکہ د قران پاک د دلیلونو او د مفسرینو او صحابہ کرامو د
اقوالو د وضاحت نہ پس ہم یوسری او وایی چہ دامریکی عیسایان سپورمئی
تہ ختلی دی یا ختلی شی، نو دغہ سري خوبہ خالص جاہل او گمراہ وی
بلکہ ظاہراً د قران پاک د نصوصونہ منکر معلومی پی او د قران پاک د
ایتونونہ انکار بدبختی دہ او د ہمیشہ عذاب باعث دی. والسلام

المستفتی: ماستر عبد الکریم شب قدر فورٹ چارسدہ پشاور... ۱۹۶۹ء ۱۹۸۱ء

قال الله تعالى

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۝
وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ ۝

(الآية)

....

الجواب: واضحة دي وی چه په قران او حدیث کښې لفظ د (فی) استعمال شوي چه د ظرفیت دپاره دي برابره خبره ده چه دا ظرفیت واقعی او یقیني وی یا صرف ظاهري په نظر سره وی لکه چه په وجدها تغرب فی عین حمة (۱) کښې راغلي دي، او دا خبره چه سپوږمۍ په اسمان اول کښې دننه ده دقران او حدیث نه ثابت نه ده او نه په دي خبره باندې څه دلیل شته دي صرح به العلامة الالوسی فی تفسیره (ص ۱۴۵ جلد ۲۸) بلکه د یونان د فلسفیانو نظریه ده چه د تفسیر په کتابونو کښې پري اعتماد کړی شوي دي او په دي باندې د علماؤ اتفاق هم نشته ځکه چه د اکثر مفسرینو په نزد ستوری او سپوږمۍ د اسمان نه لاندې دي صرح به العلامة الالوسی فی تفسیر سورة انبياء و سورة يس) او دا حقیقت د قران او حدیث نه ښکاره دي چه کافران په اسمان کښې داخلیدي نشي قال الله تعالى لا تفتح لهم ابواب السماء (۲) لهذا که سپوږمۍ په اسمان کښې دننه وی نو کافران ورته نشي ختلي او که د اسمان نه لاندې وی نو ختلي شي ورته، او که په معتمد ذریعو سره معلومه شوه چه امریکي کافران سپوږمۍ ته ختلي دي نو ددي خبر په منلو کښې ایماني حکمت ته هیڅ نقصان نشته بلکه یوناني حکمت د اسمان په وجود کښې دننه والی نظریه به غلط ثابت شي، فقط.

د نمر حرکت او د عرش د لاندې سجده کول

سوال: عن ابی ذر قال قال رسول الله ﷺ حين غربت الشمس اتدري اين تذهب هذه قلت الله ورسوله اعلم قال فانها تذهب حتى تسجد تحت العرش فتستأذن فيؤذن لها ويبرئك ان تسجد ولا تقبل منها وتستأذن ولا يؤذن لها ويقال لها ارجعي من حيث فتطلع من مغربها وذلك قوله تعالى والشمس تجري لمستقر لها قال مستقرها تحت العرش. متفق عليه (باب علامات الساعة مشکواة شريف)

د جدید نظریاتو مطابق نمر د زمکې په مقابله کښې ولاړ دي او دا نمر پریوتل او راختل د زمکې د گردش په وجه باندې دي د نمر د گردش په وجه نه دي، نمر د زمکې په نیم مخ هروخت پرقیزي او باقی باندې شپه وی یعنې نمر د ټولې زمکې نه په یو وخت کښې چرته هم نه غائبیږي، یعنې خامخا هم داسې

﴿۱﴾ (پاره: ۱۶: سوره کهف رکوع: ۲: آیت: ۸۶)

﴿۲﴾ (پاره: ۸: سورة الاعراف رکوع: ۱۲: آیت: ۴۰)

همیشه د زمکې په څه حصو باندې راختلي ښکاری نو نمر خپل د عرش لاندې ځای (مستقر تحت العرش) ته کله ځي او د قیامت نه مخکښي به د مغرب د طرفه د راختلو څه صورت وی؟ جواب راکړی د دواړو جهانونو ثوابونه حاصل کړي.

المستفتی: نامعلوم

الجواب: د صحیح سائنس سره قران او حدیث چرته هم نشي متضاد کیدلي. (الف) او ددي حدیث شریف د جدید نظریاتو سره هیڅ ټکراؤ نشته د حدیث شریف نه د نمر گردش او چکر کیدي شي، چه حقیقي چکر مراد وی او کیدي شي چه صرف په نظر سره چکر مراد وی چه د عوامو په پوهه کښې په اسانۍ سره راځي، نو نمر په راختلو او پریوتلو کښې دواړو احتمالات موجود دي یو د نمر د گردش په وجه چه دا د زمکې د ساکن کیدو والا خلقو مسلک دي، او دویم د زمکې د محوري گردش په وجه سره چه د زمکې د گردش کولو والا خلقو مذهب دي ځکه چه دواړو طرفونو نه علامات او دلیلونه موجود دي (۱) او جزم او یقین نشته.

(ب) او د سجدې نه مراد انقیاد او تابعداری ده او بعضي محققینو علماؤ لیکلي دي چه په نمر کښې روح موجود دي نو روح د سجدې دپاره بره ځي او دا ککوري باقاعده په خپل کار کښې مشغول وی نو د کوم وطن چه نیم غروب متحقق وی دهغوی متعلق به دا وئيلي شي چه د نمر روح سجده کوي اگر چه هغه هروخت وی. (۲)

﴿۱﴾ سائنسدانانو مخکښي دا نظریه پیش کړې وه چه ستوری سپوږمۍ سیاري گردش کوي او زمکه ولاړه (ساکن) ده، بیا ئي دا نظریه پیش کړه چه نمر ساکن دي او زمکه گردش کوي، او اوس د جدید سائنسدانانو نظریه داده چه زمکه په خپل محور کښې گردش کوي او نمر په خپل محور کښې، نو قران او حدیث چه څه وئيلي دي هغه د علام الغیوب د طرف نه دي او انساني عقلونه روزانه خپل نظریات بدلوي نو په هغې باندې جزم او یقین نشي کیدلي او کومې خبرې چه د قران او حدیث نه مخالف او متضاد وي هغه به غلطې وي، (مرتب)

﴿۲﴾ قال العلامة بدرالدين العيني الارضون السبع في ضرب المثال كقطب الرحي والعرش لعظم ذاتي كالرحي فاينما سجدت الشمس سجدت تحت العرش وذلك مستقرها السموات والارضون وغيرهما من جميع العالم تحت العرش فاذا سجدت الشمس في اي موضع يصح ان يقال سجدت تحت العرش لا ينكر ان يكون لها استقرار تحت العرش من حيث لا ندرکه ولا نشاهده واما اخبر عن غيب فلا نكذبه ولا نكفره ان علمنا لا يحيط به. (عمدة القاري شرح صحيح البخاري ص ۱۱۹ جلد ۱۵ باب صفة الشمس والقمر بحسبان كتاب بدء الخلق)

(ج) او ددې دا صورت هم دې چه زمکه د خه وخت دپاره ساکنه شی (لکه د قدیم حکماؤ په نزد) او دا صورت هم دې چه الله تعالی د زمکې په وخت کښې انقلاب پیدا کړی، او د مشرقی حرکت په بدله کښې د خه وخت دپاره غربی حرکت شی، او کوم الله تعالی چه زمکې ته مشرقی حرکت ورکولې شی هغه د خه وخت دپاره غربی حرکت هم ورکولې شی، فقط

په (سپوږمې پورې د انسان رسيدل او اسلام)

باندې د خو اشکالاتو جوابونه

سوال: محترم جناب عالی! رساله الحق، په شماره د جمادی الاولی کښې مې ستاسو مضمون (چاند تک انسان کی رسائی اور اسلام) او لوستلو نو په زړه کښې مې خه شبهات پیدا شو امید دې چه تاسو تسلی بخش جواب راکړئ، ابن عباس رضی الله عنه د یو ایت لاندې دا فرمائیلي دی چه (النجوم قنادیل بین السماء والارض الخ) او کوم صاحب تفسیر په ابن عباس رضی الله عنه باندې دا حواله ورکړې ده؟ ټول ستوری د اسمان نه لاندې دی او د جناب دا فرمائییل چه په ستورو سره د شیطانانو ویشتل هله کیدې شی چه دا ستوری د دنیا د اسمان نه بهروی او لاندې وی او په دې ستورو سره د دنیا زینت هم هله کیږی چه دا د اسمان نه لاندې وی او ددې نه مخکښې د لامحدوده پرواز لاندې دوی د سورة جن ایت فرمائیلي دي، انا لمسنا السماء فوجدناها ملئت حرساً شديداً وشهباً الخ، گویا چه اسمان پورې ختل مخکښې او د پهره دارانو او ستورو معلومول روستو شوی دی یعنې د اسمان سره لاسونه لږولو سره هغوی ته معلومه شوه چه دا اسمان د پهره دارانو او ستورونه ډک دي لکه چه دایت کریمه د ترکیب او د (وجدناها) او (ملئت) د ضمیر نه هم دا واضحه کیږی، او که ستوری د اسمان نه لاندې زورپند وی نو بیا به داسې وی چه د ستورو او پهره دارانو نه تیر شول او اسمان باندې ئې لاسونه او لگول او روستو بیا د ستورو او پهره دارانو پته اولگیدله، او حال دا چه دا معنی په یوه طریقه هم دایت سره جوړ او مطابقت نه لری، بلکه دایت ترکیب بدلېږی،

کل فی فلک یسبحون . یعنی الیل والنهار والشمس والقمر کلهم ویسبحون - ای یلرون فی فلک السماء قاله ابن عباس وعكرمه والضحاك والحسن وقتاده وعطاء الخراساني وقال عبد الرحمن بن زيد بن اسلم فی فلک بین السماء والارض رواه ابی حاتم وهو غریب جداً بل

منکر (ابن کثیر) تبارک الذی جعل فی السماء بروجاً الخ فیها فی السماء قاله ابن عباس رضی الله عنه تنویر المقیاس من تفسیر ابن عباس رضی الله عنه

د فیها نه ظاهراً ددې ستورو په اسمان کښې دننه کیدل معلومېږی، د بیان القرآن اشرف علی تهانوی صاحب غوره قول هم دادې، امید دې چه تاسو صاحبان به د پورتنی اشکالاتو کافی شافی جوابونه اولیکئ؟

الجواب: (۱) د حضرت ابن عباس رضی الله عنهما قول په تفسیر روح المعانی صفحه ۵۰ جلد ۳۰ کښې شته (۲) په ستورو باندې د جناتو تیریدل او اسمان باندې لاسونه لگول خه محال کار نه دي ځکه چه په جناتو باندې شهاب ثاقب، هله مسلط کیږی چه کله هغوی استماع کوی، او د استماع دپاره بره خکته یوشان دی او اشکال به هله لازم کیدلو چه صرف په بره تللو کښې شهاب ثاقب مسلط کیدو، (۲)

والامر ليس كذلك كما لا يخفى على من تفكر في آيات القرآن حيث قال تعالى فمن يستمع الآن يجد له شهاباً رصداً (۱) وقال تعالى لا يسمعون الى الملا الا على ويقذفون من كل جانب (۲)

(۳) فلک او سماء د یو خیز نوم دي یا د جدا جدا خیزونو نومونه دی په دې کښې مفسرین مختلف دی اکثر مفسرین په اختلاف باندې قائل دی (صرح به الالوسی فی تفسیر روح المعانی ص ۴۰ جلد ۱۷)

(۴) د (فی) کلمه د ظرفیت دپاره موضوع ده د (رکزیت) دپاره نه ده (۳) یعنې په لغت او عرف کښې د (فی) کلمې مراد دا وی چه ددې مدخول د خه خیز ظرف دي او دا مراد نه وی چه یو خیز دده د مدخول په ثخن او بدن کښې وردننه دي او ظرفیت هم کله په ښکاره او سرسری نظر کښې مراد وی کما فی وجدها تغرب فی عین حمئة (۴) دا رنگې کوم اسمان او زمکه چه په گول شکل کښې تسلیم کړئ شی نو په دې تقدیر سره د زمکې نمر او سپوږمې په، فی السماء، کیدلو کښې خه مشکل نشته، (۵) د راجح او غیر مرجوح دا ضابطه د نه منلو قابله ده، فقط

(۱) (پاره: ۲۹ سورة جن آیت: ۹) (۲) (پاره: ۲۳ سورة صافات آیت: ۸)

(۳) قال عبد الرحمن الجامي وفي للظرفية اي لظرفية مدخولها لشي حقيقة نحو الماء في الكوز او مجاز ان نحو النحاة في الصدق وبمعنى على قليلاً. (شرح جامی ص ۲۸ بیان الحروف الجر)

(۴) (پاره: ۱۶ سورة الكهف ركوع: ۲ آیت: ۸۶)

د سپورمن پوري د انسان رسيدل د خو شېمانو ازاله

د سائنس په دنيا کښې د خلایي فتوحاتو شهرت چه د عوامو په ذهنونو کښې کوم شور جوړ کړې دې، اود روس دعوی چه د روس محکمه، خلایي تحقیقات، لوانهم، د سپورمن په سطح باندې کوز کړو، دغه شان د امریکائی خلایي جهاز ایالودهم وغیره تجربې هم مخې ته راغلې، نو د مذهب او سائنس د دائره کار او حدودو نه د لاعلمی په طبیعياتی علومو کښې ناپختگی او د مذهب نه لرې والې یاد کم علمي په وجه سره عام مسلمانان په شکو کو شېمانو کښې مبتلا شول، ددې وجې نه سپورمن ته د رسیدو په باره کښې دارافتاء کښې بی شمیره استفتاگانې او خطونه ملاؤ شول، نو حضرت مفتی اعظم دامت برکاتهم ددې قسمه توهمناتو او شکو کو شېمانو په رد کښې د شریعت په رنړا کښې یو تفصیلی مضمون په ماهنامه (الحق) کښې د جولای او اگست ۱۹۶۹ء په شمارو کښې شائع کړو، چونکه په بعضي استفتاگانو کښې ددې مضمون حواله هم ورکړې شوې ده نو ددې وجې د عام فاندې دپاره دا پیش کولې شی (از مرتب)

(الف) اول یو خو بنیادی خبرې عرض کیږي او دا خبره دې واضحه وی چه د ټولو مسلمانانو اجماعی عقیده ده چه ددې ټول عالم جوړونکي صرف یو الله دي او هغه ددې عالم د ټولو ذراتو او ټولو هغه قومونو نه چه په دې عالم کښې پراته دي ښه خبر او عالم دي نو چه الله تعالی د وحی په ذریعې سره کوم حقائق بیان کړي دی په هغې کښې غلطی نا ممکن ده، هم دا وجه ده چه په سائنس او وحی کښې چرته ټکراؤ ښکاره شی نو دا فیصله به کیږي چه سائنسدانانو پوره تحقیق نه دي کړې گڼي نو د هغوی صحیح تحقیقات به د وحی سره چرته نه وو متصادم شوي ځکه چه په وحی او سائنس کښې (چه په رشتیاؤ مبنی وی) مخالفت او تضاد نا ممکن دي.

(ب) الله تعالی وحی ددې مقصد دپاره نازله کړې ده چه انسان ته د تعلق مع الله د حاصلولو طریقې معلومې شي او د مرضیات الهی د غیر مرضیاتو نه امتیاز اوشی د وحی الهی مقصد وسلې او کارخانې جوړول نه دی او نه قران کریم د تاریخ او جغرافیه صحیفه ده ددې مقاصدو د حاصلولو دپاره د خدائی نعمت یعنی د عقل استعمال د ضرورت په وخت کښې کافی دي هم دا وجه ده چه په وحی کښې داسې حقائقو طرف ته هیڅ تعرض نه کیږي چه د هغې د وحی د نزول د مقصد سره څه خاص تعلق نه وی.

(ج) د عقلیاتو او اسرائیلیاتو سره اسلامی رویه هم داسې راروانه ده چه په هغې کښې کوم کارونه د وحی سره مخالف دي د هغې به تکذیب کولې شي او چه کوم مخالف نه وی نو هغه په دوه قسمه دی یو دا چه په مشاهدې یا دلیل سره ثبوت شوي وی نو د هغې به تصدیق کولې شي. دویم دا که په مشاهدې یا دلیل سره ثبوت نه وی شوي نو د هغې به نه تصدیق کولې شي او نه تکذیب. (د) د قران او حدیث نه دا حقیقت معلومیږي چه کافران په اسمان کښې نشي داخلیدلي الله تعالی فرمائی "لا تفتح لهم ابواب السماء" (سورة اعراف رکوع ۵)

د مکذبینو او کافرانو دپاره (یعنی د هغوی د عملونو، روحونو او بدنونو دپاره) به د اسمان دروازي نه کهلاویری، لیکن تر اسمان پوري تللو نه منع نه دی او نه اسمان پوري تلل د مسلمانانو سره خاص دی. (ومن ادعی فعلیه البیان) بلکه د شیطانانو او جناتو د اسمان پوري ختل او اسمان سره لاس لگیدل په نص د قران سره ثابت دی الله تعالی فرمائی: (وانا لمسناء السماء فوجدناها ملئت حرسا شديدا وشهباء سورة جن) لهذا کوم څیزونه چه د اسمان نه لاندې دي نو هغې ته د کافرانو ختل ممنوع نه دی او مسلمانانو سره هغه مخصوص نه دی.

(ه) د سپورمن متعلق د یونان د حکماؤ (سائنس دانانو) اخیال او عقیده وه چه سپورمن د اولنی اسمان په جسم کښې دننه ده او ډیر اهل اسلام هم ددې سره موافقت کوی په دې وجه باندې چه دا عقیده د نصوصو سره متعارض نه وه، ځکه چه په قران او حدیث کښې صفا چرته نه وو وئیلې شوي چه سپورمن د اسمان په جسم کښې ده او دا وئیلې شوي دي چه سپورمن د زمکې او اسمان په مینځ کښې په فضا کښې ده. ځکه چه د قران پاک د نازلیدلو مقصد ددې سره هډو تعلق نه وو، او بیشکه په قران مجید کښې د سپورمن متعلق د (فی) لفظ استعمال شوي دي الله تعالی فرمائی: وجعل فیها سراجا وقمرا منیرا، وقال الله تعالی جعل القمر فیهن نورا، وقال الله تعالی کل فی فلک یسبحون. لیکن د (فی) کلمې مدلول ظرفیت دي مرکوزیت نه دي یعنی د (فی) مدلول دادي چه د هغې مدخل به د څه څیز دپاره زمان یا مکان وی او دا معنی نه ده چه ددې په مدخل کښې څه څیز مرکوز وی، وهذا لما لا یخفی علی من تفکر فی الاستعمال

دا نه د لغت تقاضا ده او نه د عرف، او بله دا چه د ظرفیت نه خو همیشه دا مراد نه وی چه د فی،، مدخل په حقیقت او نفس الامر کښې هم ظرف وی، بلکه ډیر کرته دهغې ظاهري او سرسری نظر سره ظرفیت مراد وی، او خاص طور سره هغه ځای کښې چه عام ذهنونو ته پوهیدلو کښې د مشکلاتو خطر وې او دا معنی هم فصیح او بلیغه ده الله تعالی فرمائی: وجدها تغرب فی عین حمئة) (ذوالقرنین نمر د چقرې خټې یو تالاب کښې په ډوبیدو اولیدو،

ددې مقصد هم دغه په ظاهري نظر باندې راتلل دی په حقیقت کښې داسې نه وو، نو ددې تحقیق په بناء باندې دا گنجائش شته چه د سپورمن (فی السماء) کیدل هم یو ظاهري او سرسری نظر سره وی.

(و) دلته دا هم په ذهن کښې کینول پکار دی چه (فلک) او (سماء) د بعضي مفسرینو په نزد باندې د یو څیز نومونه دی لیکن تحقیق دا دي چه (فلک)

مدار ته وائی اسمان ته نه.

(قال العلامة الألوسی فی تفسیره جلد ۱ ص ۳۰) والفلک فی الاصل کل شیء دائر و منه فلکة المغزل والمراد به هنا علی ماروی عن ابن عباس والسدی رضی الله تعالی عنهم السماء وقال اکثر المفسرین هو موج مکفوف تحت السماء یجرى فیہ الشمس والقمر وقال الضحاک هو لیس بجسم وانما هو مدار هذه النجوم. انتهى

حکیم الامت حضرت تھانوی رحمہ اللہ پہ بیان القرآن کنبی فرمائی چہ فلک گول خیز تہ وائی د نمر او سپورمئی حرکت مستدیر دی ددی وجہی نہ ئی ددی مدار تہ فلک اووی برابرہ خبرہ دہ کہ ہغہ اسمان وی او کہ فضاء بین السمائین وی او کہ فضا بین السماء والارض وی، ددی وجی دا مبہم پریخودل احتیاط تہ نزدی دی (سورۃ انبیاء رکوع ۳) ددی عبارت نہ معلومہ شوہ چہ فلک او سماء جدا جدا خیزونہ دی او ددی تائید ہم او شو چہ نمر او سپورمئی یقینی طور سرہ د اسمان پہ جسم کنبی مرکوز نہ دی.

(ز) د ستورو متعلق علامہ الوسی رحمہ اللہ د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ نہ روایت کرے دی ان النجوم قنادیل معلقة بین السماء والارض بسلاسل من نور بایدی ملئکة من نور (روح المعانی جلد ۳۰ ص ۵۰) یعنی ستوری د زمکی او اسمان پہ مینخ کنبی دی او د اسمان پہ جسم کنبی مرکوز نہ دی بیا فرمائی: لم یقم دلیل علی ان شیئا من الکواکب مغروز فی شیء من السموات کالفص فی الخاتم (روح المعانی جلد ۲۸ ص ۴۵) حالانکہ ددی متعلق اللہ تعالی فرمائی: تبارک الذی جعل فی السماء بروجاً (سورۃ الفرقان) او د بروج نہ مراد ستوری دی. (فی التحقیق وهو منقول عن السلف) نوخنکہ چہ د ستورو دیارہ د (فی) کلمہ استعمال شوہ دہ او ہغی تہ د اسمان زینت وئیلی شوہ دی او سرہ ددی چہ دا پہ اسمان کنبی مرکوز نہ دی بلکہ پہ بنکارہ او سرسری نظر باندی اکتفاء شوہ دہ دغہ شان بہ د سپورمئی متعلق ہم وئیلی شی بلکہ چہ زمکہ او اسمان (دوارہ گول دی نو پہ دی اندازی سرہ پہ نمر سپورمئی بلکہ پہ زمکہ او ہر خہ باندی دا اطلاق بی شکہ بی شبہی صحیح دی چہ دا خیزونہ پہ اسمان او اسمانونو کنبی دی.

ددی تمہید نہ پس دا حقیقت واضحہ شو چہ د مسلمانانو دیارہ پہ سپورمئی او نمر بلکہ اسمان باندی کوزیدل ممکن دی، د حضرت ادم علیہ السلام، حضرت عیسی علیہ السلام او حضرت خاتم النبیین صلی اللہ علیہ وسلم اسمانونو تہ مافوق الاسباب ختل ددی امکان واضحہ دلیل دی حکہ چہ ددی حکم د انبیاء علیہم السلام سرہ د مخصوص کیدلو خہ دلیل نشتہ، بیشکہ دامریکی وغیرہ کافرانو دیارہ ناممکن دی چہ

ہغوی اسمان کنبی داخل شی لیکن چہ کوم خیزونہ د اسمان نہ لاندی دی پہ ہغی کنبی کوزیدل د کافرانو دیارہ ناممکن او ممنوع نہ دی، نو کہ سپورمئی د اسمان نہ لاندی وی لکہ چہ د اکثر مفسرینو رائی دہ نو د کفارو دیارہ پہ ہغی باندی کوزیدلو کنبی ہیخ منع والی نشتہ، باقی پاتی شوہ دامریکی دادعوی چہ:

- (۱) چہ ہغوی پہ سپورمئی کنبی انسانان کوز کزیدی نو ددی پہ منلو کنبی ہیخ حرج نشتہ حکہ چہ دداسی دعوو د وحی سرہ ہیخ تکرأؤ نشتہ،
- (۲) پہ الاتو او او رصد گاہونو سرہ ددی مشاہدہ شوی دہ.
- (۳) روس وغیرہ چہ د امریکی مخالف دی ہغوی ہم دا منلی دہ.
- (۴) دارنگی پہ شریعت کنبی د کافرانو پہ دنیاوی خبرو باندی اعتماد کول جائز دی بلکہ پہ دی کنبی دینی مصلحتونہ ہم موجود دی خصوصاً د عیسی علیہ السلام اسمان تہ ختل او د معراج د واقعی پہ ذہن کنبی کیناستل او پہ کافرانو باندی اتمام حجت کیدل، او د انکار پہ صورت کنبی د قرآن مجید د تکذیب خطرہ دہ، خصوصاً چہ کلہ عام سروس شروع شی لہذا ددی پہ منلو کنبی ہیخ خطرہ نشتہ البتہ پہ دی سرہ حکمت یونانی تہ سختہ صدمہ اورسیدلہ حکہ چہ دہغوی دا عقیدہ چہ سپورمئی د اسمان پہ جسم کنبی مرکوزہ دہ غلطہ ثابت شوہ.

د خو شبہاتو ازالہ :

- (۱) اللہ تعالی فرمائی: ولکم فی الارض مستقر. (ستاسو دیارہ پہ زمکہ کنبی د استوگنی خائی دی) ددی نہ دا مراد نہ دی چہ انسان پہ علویاتو کنبی نشی کوزیدلی گنی نو حضرت عیسی علیہ السلام وغیرہ خنکہ پہ اسمان کنبی استوگنہ کوی بلکہ مراد دادی چہ عام طور سرہ بہ انسان پہ زمکہ کنبی استوگنہ کوی حکہ چہ د دنیاوی ژوند د ضروریاتو دلته انتظام شوہ دی، لہذا داممکن دہ چہ بعضی افراد (مافوق الاسباب یا ماتحت الاسباب) دعادت نہ خلاف علویاتو تہ لارشی.
- (۲) اللہ تعالی فرمائی: وفيها نعیدکم! وفيها نعیدکم! پہ زمکہ کنبی بہ مووایس کوؤ) ددی نہ دانتیجہ نہ راوخی چہ انسان خلائی پرواز نشی کولی بلکہ ددی مراد دادی چہ انسان بہ خامخایو وخت کنبی دی زمکی تہ را کوزولی شی، برابرہ خبرہ دہ چہ ہغہ د مرگ سرہ متصل وی یا د حشر نہ مخکنبی.
- (۳) وحفظناھا من کل شیطن رجیم) محفوظ او ساتلو مونو. دغی لہرہ دہرشیطان مردودنہ) نو ددی نہ مراد اسمان تہ د ختلو او لاس لگولونہ حفاظت نہ دی بلکہ ددینہ مراد د اسمان د حالاتونہ د خبریدلو نہ حفاظت دی یا د اسمان داوسیدونکو سرہ داختلاط نہ حفاظت دی (صرح بہ الألوسی فی تفسیرہ ص ۲۳ جلد ۱۴)

(۴) د شہاب ثاقب حملہ ہفہ وخت کیری چہ کلہ شیطانان غورونہ کیردی اوریدلوتہ، قال اللہ تعالیٰ فمن یستمع الان یجد لہ شہابا رصدا : او دقران حکیم نہ دانہ دہ معلومہ چہ صرف پہ ختلو سرہ دا حملہ شروع کیری لہذا د کافرانو اسمان پوری ختلو کنبی ہیخ اشکال نشتہ،

نمر او سپورمی پہ کوم اسمان کنبی دی

سوال: علمائی کرام و مفتیان عظام دی مسئلہ بارہ کنبی خہ فرمائی چہ نمر پہ کوم اسمان کنبی دی او سپورمی پہ کوم اسمان کنبی دہ؟ بینوا توجروا المستفتی: شفیق احمد دیلوری ایجنٹ کسروال ضلع ساہیوال... ۱۹۲۹ء

الجواب: دیونانی سائنسدانانو پہ نزد باندی نمر پہ خلورم اسمان کنبی دی لیکن پہ قران او حدیث کنبی ددی غیر ضروری خبری متعلق خہ ذکر نشتہ لہذا ممکنہ دہ چہ پہ اسمان خلورم کنبی وی یا پہ اولنی اسمان کنبی وی او داهم ممکنہ دہ چہ پہ فضا کنبی وی (وہو المتبادر) و جمیع الاقوال فی الدر المنثور فلیراجع الیہ فقط

قران او حدیث د شمس او قمر د رکزیت یا تعلیق نہ ساکت دی :

سوال: مفتیان شرع متین پہ دی مسئلہ کنبی خہ فرمائی پہ قران پاک کنبی دی: رب السموات والارض و ما بینہما و رب المشارق، انا زینا السماء الدنیا بزینۃ ن الکواکب الخ: کلہ چہ دا ثابت شو چہ شیطان د اللہ پاک دشمن دی پہ دی سبب سرہ اسمان تہ د ختلو طاقت نہ لری، غیر خلق چہ کافران دی او د اللہ تعالیٰ دوستان نہ دی چہ اسمان نہ او خیزی او پہ سپورمی کنبی او سیری او حال دادی چہ سپورمی پہ فلک کنبی دہ پہ اسمان کنبی دننہ دہ لقولہ تعالیٰ: وجعل القمر منہن نورا وجعل الشمس سراجا. (نوح) القصہ پیغمبر ﷺ فرمائیلی دی چہ خہ دام ہانی بنت ابی طالب، کور کنبی ووم چہ جبرئیل علیہ السلام براق راوستلو خہ پہ براق سور شوم بیت المقدس تہ اورسیدم ہلتہ می انبیاء علیہم السلام تہ امامت ورکرو بیا اسمان طرفتہ روان شوم خنگہ اسمان تہ اورسیدم نو جبرئیل علیہ السلام راوراندی شو فصاح جبرائیل یا اسمعیل افتح الباب فقال اسمعیل من علی الباب فقال انا جبرائیل الخ اسمان تہ دننہ لارو بیا چہ نور ہم برہ شو او سپورمی تہ اورسیدو. اندرون اسمان شدیم چون بالاشدیم بمقام ماہ رسیدیم مہتاب را مگردون نشانید و گردون راسہ صدوشست (۳۶۰) گوشہ ہست، و برہر گوشہ فرشتہ مقرر است و گردون ماہ رامیکشد، چون ماہ فرو شود باز بطرف عرش مجید میکند چون بزیر عرش مجید رسید شود، انجا اللہ تعالیٰ را سجدہ کند، واپس بحکم اللہ پاک بمطلع خود بیاید چنین افتاب بزیر عرش مجید سجدہ کند.

المستفتی: قاضی شہزادہ کنہیر بلامبت دیر استیت... ۱۹۲۹ء ۸۱۹۱

الجواب: شمس و قمر پہ اسمان کنبی مرکوز دی یا پہ فضا کنبی معلق دی قران او حدیث ددینہ ساکت دی او آثار پہ کنبی مختلف دی لہذا پہ دویم تقدیر سرہ د کافرانو سپورمی تہ ختل ممکن دی. اوہم دا د اکثر مفسرینو قول دی. (و صرح بہ الالوسی فی روح المعانی) او د زیات وضاحت دیارہ (الحق) رسالہ د اکتوبر او نومبر ۱۹۲۹ء د میاشتی او گوری، فقط

پہ سپورمی باندی کوزیدل دیونانی حکمت د پارہ خطرہ دہ او د ایمانی حکمت د پارہ نہ دہ

سوال: علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی خہ فرمائی خہ وایم انسان سپورمی تہ نشی ختلی او زمونہ امام صاحب وائی او نور خلق ہم وائی چہ انسان سپورمی تہ ختلی شی دا ممکن دہ، نوایا دا خبرہ صحیح دہ کہ نہ؟ المستفتی: نامعلوم

الجواب: دقران او حدیث نہ دا خبرہ ثابتہ دہ چہ د کافروہ کہ سرہ د بدن نہ وی او کہ بغیر د بدن نہ وی اسمان پوری تللی شی او برہ نشی تللی، (لا تفتح لہم ابواب السماء) (۱) او پہ قران او حدیث کنبی دا تصریح نشتہ چہ سپورمی وغیرہ د اسمان نہ لاندی دی یا برہ دی، دومرہ ذکر شتہ چہ کل فی فلک یسبحون (۲) لیکن د فلک نہ مراد مدار دی اسمان نہ دی لہذا کہ سپورمی د اسمان نہ لاندی وی نو ہغی تہ کافر ختلی شی او کہ برہ وی نو نشی ختلی، تاسوہم انتظار کوئ مونہ ہم پہ انتظار کنبی یو کہ او ختل نو پتہ بہ اولگی چہ دا د اسمان نہ لاندی دہ او کہ بالفرض او ختل نو یونانی حکمت تہ بہ خطرہ ملاؤشی او ایمانی حکمت تہ پہ ہیخ وخت کنبی ہم خطرہ نہ رسیری فقط

ستوری سپورمی د اسمان نہ لاندی دی :

سوال: محترم جناب مفتی صاحب خمونہ پیش امام صاحب وائی چہ امریکی والا خکہ سپورمی تہ او ختل چہ ستوری سپورمی او نمر د اسمان نہ لاندی دی او مقتدیان وائی چہ مولوی صاحب غلط وائی سپورمی پہ اسمان کنبی دہ خکہ چہ د ایت ہم دا ترجمہ کیدی شی وجعل القمر فیہن نورا وجعل الشمس سراجا (نوح) او سپورمی مونہ پہ اسمان کنبی نور پیدا کرو او نمر مو پہ کنبی چراغ جوہ کرو، مقتدیان پہ دلیل کنبی قرانی ایت پیش کوی او مولوی صاحب وائی چہ نہ دا د اسمان نہ تقریباً شپہ زرہ میلہ لری فاصلہ

(۱) (پارہ: ۸ سورۃ اعراف رکوع: ۱۲ آیت: ۲۰) (۲) (پارہ: ۲۳ سورۃ قیس رکوع: ۲ آیت: ۲۰)

باندی دی تاسو مهربانی او کړئ مونږ ته د قران او حدیث نه څه ثبوت فراهم کړئ گنې دلته به څه نور بغاوت پیدا شی نو د معاملې صفا کولو دپاره مونږ ته څه دلیل پیش کړئ؟

المستفتی: شیخ سلطان حسن کلاته مرچنت پاره چتر جمادی الثانی ۱۳۸۹ هـ
الجواب: د قران او حدیث نه دا حقیقت معلوم دي چې کافران اسمان ته نشي داخلیدلي او د اسمان نه چه کوم څیزونه لاندې دي هغې ته تللو نه کافران منع نه دي. او د (فی) لفظ دا تقاضا نه کوي چه سپوږمۍ وغیره دي د اسمان په جسم کښې دننه وي او نه په دي خبره څه دلیل شته دي. (روح المعانی ص ۱۴۵ جلد ۲۸) بلکه چه کله ظاهري او سرسری نظر کښې ظرفیت ثابت وي نو د (فی) د استعمال دپاره کافی دي. کما فی وجدها تغرب فی عین حمته (۱) هم دا وجه ده چه مفسرین په دي کښې مختلف دي. لیکن اکثر دا وایی چه ستوری سپوږمۍ د اسمان نه لاندې دي. صرح به فی روح المعانی تفسیر سورة انبیاء ویونس) او چه کله په دلیل سره دا ثابت شي کافران سپوږمۍ ته ختلي دي نو دا به هم متعین شي چه سپوږمۍ د اسمان نه لاندې ده. فقط.

د ستورو او سپوږمۍ د اسمان نه لاندې کېدونې په دویم ځل تیس

سوال: السلام علیکم! عرض دادې چه مونږ په خیریت سره نه یو په جوابی خط کښې ځمونږ د زړه خبره نه وه مونږ نور څه وئیل تاسو بل څه لیکلی دي، تردې چه تاسو ددې خبرې تصدیق کړې دي چه امریکایان سپوږمۍ ته ختلي دي ځکه چه سپوږمۍ لاندې ده. تاسو چه کوم حدیث شریف لیکلي دي هغه اوس منسوخ دي د کومې خبرې چه ثبوت نشي ورکولې نو غلط جواب ورکول هم نه دي پکار، ځکه چه د قران کریم د ډیرو ایتونو نه دا بیان شوي دي چه سپوږمۍ په اسمان کښې ده او تا څه بل شان جواب راکړې دي صبا له به امریکې والا او وائی چه مونږ عرش معلی ته لاړلو یا اسمان ته او ختلو نو بیا به هم تاسو دا لیکي چه صحیح ده ختلي شي، تاسو مهربانی او کړئ دا رسالي خلقو ته مه لیرئ ځکه چه دا رسالي زمونږ ستاسو په شان خلق لیکي اومنی ئي، او قران او حدیث د الله تعالی او پیغمبر ﷺ فرمانونه دي که تاسو ته څه معلومه نه وي نو دا حدیث شریف په بخاری شریف کښې او گورئ. چه سپوږمۍ او نمر د الله تعالی نښې دي. په دوی کښې څوک هم

(۱) (پاره: ۲۹ سورة کهف رکوع: ۲ آیت: ۸۶) (۲) (پاره: ۸ سورة اعراف آیت: ۳۰ رکوع: ۱۲)

څه دخل نشي کولې ددې نه علاوه په تفسیر ابن کثیر، حقانی عزیزی او ابوسعود ټولو کښې دا خبره په وضاحت سره بیان کړې شوې ده، چه څوک هم د الله تعالی په نظام کښې خلل نه شي اچولې، دغه شان جواب ورکوه. الله تعالی دروغ نه وائی وحفظناها من کل شیطان رجیم. برائی مهربانی صحیح جواب اولیکئ؟

المستفتی: شیخ سلطان حسن کلاته مرچنت پاره چتر ۱۷ جمادی الثانی ۱۳۸۹ هجری
الجواب: د قران مجید او احادیثو نه دا حقیقت ثابت دي په کافران اسمان ته نه شي داخلیدلي لا تفتح لهم ابواب السماء (۱) (وهکذا فی حدیث رواه احمد) نو چه کله کافران اسمان ته داخلیدلي نشي نو عرش معلی ته چرته هم نشي ختلي، او تر اسمان پورې ختل نه د مسلمانانو سره مخصوص دي او نه د کافرانو دپاره ممنوع دي، (ومن ادعی فعلیه البیان) او بیشکه چه شیطانان د اسمان دخبرو اوریدلو نه ممنوع دي او اسمانونه دهغوی نه محفوظ ساتلي شوي دي دانه چه د لاس لگولو او ختلو نه منع کړې شوي دي.

کما لا یخفی علی من تفکر فی القرآن. قال الله تعالی لا یسمعون الی الملائع و یقذفون من کل جانب (۲) و قال و ان المسمنا السماء فرجدا ناها ملئت حرسا شديدا و شهبا و انا کنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن یسمع الآن یجد له شهابا رصدا. (۳) فقط

سپوږمۍ پورې د انسان رسیدل ممکن دي

سوال: امریکه دعوی کوي چه دهغوی: ایالوراکت او د روس، کاسموس راکت په سپوږمۍ باندې کوز شوي دي او ددې میاشتي په اولنۍ هفته کښې به ریډیو پاکستان بیا بیا نشر کولو چه د، ایالو (۱۲)، د راوړلې شوو کانرو نمائش په پاکستان کښې هم شوي. نو ایا په سپوږمۍ باندې کوزیدل د انسان د وس خبره ده؟ که دا خبره د انسان د وس خبره نه وي او خلاف شریعت وي نو امریکه او روس او نور ملکونه چه دا دعوی کوي نو پاکستان ئي تردید ولي نه کوي چه دا اسلامی ملک هم دي او لوی لوی علماء کرام ددې خلاف او ازولي نه او چتوي، نو اوس مونږ په خپله خبره باندې کلک شو یاد امریکې خبره اومنو، دا رنگي سپوږمۍ په اسمان کښې ده او که د اسمان نه

(۱) (پاره: ۸ سورة اعراف آیت: ۳۰ رکوع: ۱۲)

(۲) (پاره: ۲۳ سورة صافات آیت: ۸)

(۳) (پاره: ۲۹ سورة جن رکوع: ۱۱ آیت: ۹، ۸)

لاندي ده؟ مونږ ته تفصيلي معلومات را وليږئ.

المستفتي: کرامت الله امازي چروږي چمله سوات ۱۹۶۹ء

الجواب: د قران او حديث نه دا خبره معلومه ده، چه سپوږمۍ په اسمان کښې مظلوفه ده او دا معلومه نه ده چه سپوږمۍ په اسمان کښې مرکوزه ده، لان کلمه، في، معناها الظرفية لالركزية، لهذا ممكن ده چه د اسمان په جسم کښې وي (كما قال به حكماء اليونان) او ممكن ده چه په فضا کښې وي، او د صحابه کرام عليهم السلام په اثارو کښې اختلاف موجود دي، (كما لا يخفى على من راجع الى روح المعاني) لهذا دي مسئله کښې سختي نه ده پکار، بيشکه د قران مجيد نه دا خبره معلومه ده چه د کافرانو روحونه په اسمان کښې نشي داخليدلي برابر خبره ده چه سره د جسمونو وي او که بغير د جسمونو وي. قال الله تعالى لا تفتح لهم ابواب السماء (۱) نو که سپوږمۍ د اسمان نه لاندي په فضا کښې وي نو هغي ته د کافرانو ختل څه لري خبره نه ده لکه څنگه چه د پيريانو شيطانانو اسمان ته ختل ممکن او واقع دي او په ظاهره خو داسې معلومېږي چه ستوري سپوږمۍ بلکه نمر هم د اسمان نه لاندي په فضا کښې دي، د زيات معلومات دپاره د اکتوبر ۱۹۶۹ء مياشتې رساله (الحق) او گوري.

د نمر او سپوږمۍ په اسمانونو کښې کيدل د حکماني يونان نظريه ده

سوال: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته! ستاسو حضراتو يوه رساله څمونږ علاقې ته راځي چه هغي کښې ليکلې شوې وو چه سپوږمۍ په اسمان کښې نه ده او په قران مجيد کښې هم د سپوږمۍ په اسمان کښې د کيدلو ثبوت نشته، بلکه د اسمانونو نه لاندي ده ځما تعليم چونکه کم دي مگر صرف يو قران مجيد او تفسير ابن کثير سپاره ۲۵ اردو مونږ سره ده په هغي کښې دي چه اووه اسمانونه په دنيا کښې موجود دي (پ: ۲۹: ۹ ص ۴۳) نه معلومېږي چه سپوږمۍ په اسمان کښې موجود ده برائي مهرباني مکمله مسئله اوليکي او را وليږئ چه ځما او د قوم صحيح تسلي اوشي؟

المستفتي: تراب گل کوټ ملاکنډ ايجنسي ۱۹۶۹ء ۱۹۱۹۱

الجواب: په قران و حديث کښې دا تشرېح نشته چه سپوږمۍ او ستوري په اسمان کښې مرکوز دي اونه دا تصريح شته چه سپوږمۍ په اولني اسمان

(۱) (پاره: ۸ سورة الاعراف رکوع: ۱۲ آيت: ۴۰)

کښې ده او نمر په څلورم اسمان کښې دي په حقيقت کښې دا عقیده د يونان د حکماؤ ده چه علماؤ د نصوصو سره د عدم تعارض په وجه باندي په کتابونو کښې نقل کړي ده، او بيشکه د قران او حديث نه دا ثابت نه ده چه ستوري سپوږمۍ په اسمان کښې مظلوف دي نو ممکن ده چه مرکوز هم وي او ممکن ده غير مرکوز وي خو صرف په سرسري نظر باندي اکتفا او کړي شوه کما في تغرب في عين حجة (۱) او ممکن ده چه د اسمانونو د کره کيدو په وجه باندي د ظرفيت اطلاق شوې وي ځکه چه په دي تقدير سره زمکه هم په اسمان کښې ده او ستوري سپوږمۍ هم او د صحابه کرام عليهم السلام نه اثار متعارض دي، لهذا ددي د اسمان نه لاندي کيدل او په فضا کښې معلق کيدل هم ممکن دي او د کافرانو هلته تلل ممکن دي ځکه چه کافرانو دپاره اسمان ته داخليدل ممنوع دي او باقي تر اسمان پوري تلل نه دمسلمانانو دپاره مخصوص دي اونه د کافرانو دپاره ممنوع دي فقط

د ستورو او سپوږمۍ په اسمان کښې کيدلو او

نه کيدلو په باره کښې د سلف صالحينو اختلاف

سوال: علمائي دين او د شرع متين مفتيان څه فرمائي دي مسئلي کښې چه زيد وائي نمر او سپوږمۍ د اسمان د پاسه يادي سره پيوست نه دي بلکه د اسمان نه ډير لاندي په خلاء او فضاء کښې دي دغه شان نوري ټولي سياري هم د اسمان نه لاندي دي. لکه روح المعاني د ايت (کل في فلک يسبحون) لاندي ليکلي دي. قال اکثر المفسرين هو موج مكفوف تحت السماء يجرى فيه الشمس والقمر قال الضحاك هو ليس بجسم لان هو مدار وهل النجوم (روح المعاني ص ۴۰ جلد ۱۷) او بل سړي عمر دي هغه وائي چه نمر او سپوږمۍ د اسمان د پاسه دي الله تعالى هم دا فرمايلي دي چه (اي كل في خلاء او فضاء يسبحون) يعني ټول نمر سپوږمۍ او ستوري په خلاء او فضا کښې گزري، بلکه فرمايلي ئي دي (كل في فلک يسبحون) او حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنه فرمائي (الفلک السماء) او د جلالين شريف په حاشيه صفحه ۲۷۰، تفسير قادري صفحه ۵۲۵ کښې دي چه د سپوږمۍ ککوري په اسمان کښې دي او ددي رنډا په ټولو اسمانونو کښې خوريږي. لکه چه په زمکه باندي خوريږي او د سپوږمۍ او نمر تفسير په ۲۸ سپاره کښې دي د هر برج حصه په دائره کښې تاوېږي او هره ورځ ددي منزل په اندازه باندي قطع کوي

(۱) (پاره: ۱۶ سورة كهف رکوع: ۲ آيت: ۸۶)

او په ټول اسمان کښې ددې رنر پریوځی الخ... او تفسیر جلالین ص ۱۲۸ کښې دهوالذی جعل الشمس ضياء والقمر نورا وقدر منازل ثمانية وعشرين منزلاً فی ثمان وعشرين منزل ليلة وفي كل شهر ستر ليلتين ان كان شهر ثلاثين يوماً وليلة ان كان تسعة وعشرين يوماً (جلالین ص ۱۶۱) او برجونه په اسمانونو کښې دی لکه ایت شریف دي (تبارک الذی جعل فی السماء بروجاً اثني عشر الحمل والثور الخ (جلالین ص ۳۰۵) ډیر برکت والا دي هغه ذات چه چاپه اسمان کښې برجونه پیدا کړل، وجعل فیها سراجاً وقمرانیراً او په دي اسمان کښې ئې نمر او سپوږمۍ پیدا کړل نو معلومه شوه په نمر او سپوږمۍ لاندې دی بلکه پخپله الله تعالی د اسمانونو ذکر کړې دي چه نمر او سپوږمۍ په اسمانونو کښې دی، الم ترکیف خلق سبع سموات طباقاً وجعل فیهن نورا وجعل الشمس سراجاً. آیا ته نه گوري څنگه پیدا کړل الله تعالی اووه اسمانونه د یوبل د پاسه او جوړه ئې کړه ددې په مینځ کښې سپوږمۍ رنر والا او نمر رنر والا، نومعلومه شوه چه سپوږمۍ نمر او ستوری په اسمانونو کښې گرځی، انه فيه ذلك الكوكب وكل كوكب یجری فی السماء الذی قدر فيه وفي الذی اختلف العلماء فيه فقال بعضهم الفلك ليس بجسم وهو استدارة هذا النجوم، وقال الكثيرون الفلك اجسام تدار النجوم عليها وهذا اقرب الى ظاهر القرآن. (جلالین حاشیه ص ۲۷۰) او حضرت شاه عبدالعزیز محدث دهلوی لیکي (د اسمان حقیقت څه دي؟) (جواب) د اسمان اووه طبقې دي جدا جدا، په یو اسمان کښې شباب دویم کښې عطارد تراخري پوري (فتاویٰ عزیزی ص ۷۷ جلد ۱) نو اوس په دوی کښې د چا خبره صحیح ده؟ المستفتی: شفیق احمد کسوال ضلع ساهیوال... ۲۷ شوال ۱۳۸۹ هجری

الجواب: په قران او حدیث کښې په صراحت سره نه ده فوقیت ذکر شته اونه لاندیوالی اونه ده رکوزیت، او د سلف صالحینو اثار په دي کښې مختلف دی لهذا په کومو څیزونو کښې کافران داخل شی هغه به د اسمان نه لاندې وی، او کومو څیزونو کښې چه داخل شوي نه وی نو په هغې کښې ټول احتمالات موجود دی. فقط.

د اسمان او فلکیاتو په باره کښې د یونان د فلاسفرانو نظریات او شریعت

سوال: (۱) آیا اسمان کلک دي؟ (۲) د اسمان تعریف څه دي؟ (۳) ناری طبقه د سپوږمۍ نه لاندې ده که اوچته؟ (۴) په قران مجید کښې دی چه انسان به په

زمکه باندې مرکبې که هغه په سپوږمۍ باندې مې شو نو بیا به ئې څه تاویل وی؟ (۵) اووه اسمانونه څنگه جوړ دي؟ (۶) سپوږمۍ د اسمانی دنیا نه لاندې ده که د پاسه؟ (۷) د (کل فی فلك یسبحون) څه تفصیل دي؟ (۸) بعضې خلق وائی چه اسمان د زمکې نه برنې حصې ته وائی په دي باره کښې د قران څه نظریه ده؟ المستفتی: نامعلوم

الجواب: (۱) اسمان یو کلک جسم دي په هغې کښې دروازي هم دي او رنگدار هم دي د دلیلونونه سور رنگ والا معلومېږي (۳) ناری طبقه د یونانی فلاسفرانو په نزد باندې د سپوږمۍ نه لاندې ده او د ایمانی فلاسفرانو په نزد باندې دا څه مصدقه څیز نه دي ممکن ده چه دا طبقه موجود وی او داهم ممکنه ده چه نه وی. ځکه چه په وحی کښې دي طرفته څه تعرض نه دي شوي (۴) دا مضمون په قران مجید کښې نشته او دا مضمون په کښې شته چه انسان به زمکې ته واپس کولې شی او دا چه ستاسو دپاره په زمکه کښې استوگنه ده، لیکن په دي سره سپوږمۍ ته نه ختل نه لازمېږي، ځکه چه دا خو په غالب باندې محمول دی او یا به دا اووئیلې شی چه په سپوږمۍ وغیره کښې مړه خلق به د حشر نه مخکښې زمکې ته واپس کولې شی، او یا به دا اووئیلې شی چه د انسان د ژوند ضروریات او د بقا سامان صرف په زمکه کښې دي (۵) یو بل نه ډیر لري دی یو ځای نه دی ظاهري طور سره ئې شکل (کروي) معلومېږي (۶) په وحی کښې تصریح نشته لهذا ممکن ده چه په جسم کښې وی او ممکن ده چه په فضا کښې وی. او دا د اکثر و قول دي لیکن اوس دا په یقیني طور سره معلومه شوه چه کافران سپوږمۍ ته ختلې دي نو دا فیصله به کولې شی چه سپوږمۍ په فضا کښې ده جسم کښې نه ده (۷) حضرت تهانوی او مولانا عثمانی او په روح المعانی کښې تصریح شته چه د فلك نه مراد (مدار) دي اسمان نه دي یعنې هریو په خپل خپل مدار کښې چکرونه وهي (۸) سماء اسمان ته هم وئیلې شی، او هر بره څیز ته هم سماء وئیل صحیح دی. فقط.

د ستورو او سپوږمۍ په باره کښې د سائنسی تحقیقاتو شرعی حیثیت

سوال: (۱) آیا دا خبره صحیح ده چه انسان سپوږمۍ باندې کوز شوي دي او ځان سره ئې څه نموني هم راوړي دي؟ (۲) سپوږمۍ د اسمان نه لاندې ده که د پاسه؟ که اوچته وی نو په کوم اسمان کښې ده؟ (۳) سپوږمۍ د زمکې نه وړه ده که لویه؟ او څومره لویه یا وړه ده؟ (۴) آیا د سپوږمۍ جسم کمیږي یا

زیاتیری او که نه؟ (۵) آیا سپورمئی د نمر نه رنرا حاصلوی او که پخپله باندې په کښې رنرا ده؟ (۶) آیا د نمر په شان ډوبیری او که نه؟ (۷) سپورمئی د زمکې نه څومره لرې ده؟ (۸) که د دوی دعوی غلطه وی نو ددې د ناممکن کیدو سبب د قران او حدیث په رنرا کښې څه دي؟ (۹) مولانا شمس الحق رحمته الله دې باره کښې څه رائي لری؟ (۱۰) خلق وائی چه درویشان خلق سپورمئی ته په پنځه سوه کاله کښې رسیدلې شی، آیا دا صحیح ده؟ (۱۱) علمائې کرام دې باره کښې چپ دی؟ (۱۲) ځما خیال دادي چه انسان په سپورمئی باندې کوزیدلې شی ځکه چه الله تعالی فرمائی لیس للا نسان الا ماسعی) یعنی انسان ته به څه نه ملا ویری

لیکن د کوم خیز چه هغه کوشش کوی که دا خیال غلط وی نو اگاهه کړئ؟

المستفتی: صدیق الرحمن خوبی ۱۹۲۹ء

الجواب: (۱) په ظاهره سره درست ده (۲) د اکثر مفسرینو په نزد باندې د اسمان نه لاندې ده. (۳، ۴) په قران او حدیث کښې ددې څه تذکره نشته لهذا په دې غیر ضروری کارونو کښې د سائنسدانانو تصدیق کول څه گناه نه ده. (۵) ظاهراً داد نمر نه رنرا حاصلوی. (۶) ځمونږ په نظر سره ډوبیری او حقیقت څه بل څه دي. (۷، ۸) په قران او حدیث کښې ددې ذکر نشته په داسې غیر ضروری خبرو کښې د سائنس والا منل گناه نه ده. (۹) د مولانا شمس الحق صاحب او ځمونږ یوه رائي ده. (۱۰) غلطه خبره ده. (۱۱) کیدې شی تانه د (الحق) رسالې مطالعه کړې وی اونه دي د مولانا عبدالحق صاحب خطبه اوریدلې وی. (۱۲) د تعلق مع الله په حاصلولو کښې ددې څه د خل نشته دا جغرافیائی او طبعی مسئله ده لهذا د دینه وحی ساکت (چپ) ده او ستا خیال صحیح دي لیکن دایاتونو نه استدلال غلط دي د زیات تفصیل دپاره د اگست او ستمبر ۱۹۲۹ء د شماری (الحق) رساله او گوره.

د اسمان وجود او د ستورو متحرک او ساکن کیدل

سوال: علمائې کرام دي مسئلو باره کښې څه فرمائی: (۱) اسمان موجود دي او که نه؟ (۲) دیوبل دپاسه دی که نه؟ (۳) حرکت کوی که نه؟ (۴) ستوری متحرک دی که نه؟ (۵) د اسمان دپاسه دی که لاندې؟ (۶) امریکې والا

سپورمئی باندې کوز شوي دی که نه؟ (۷) د شریعت په رنرا کښې د امریکې یا روس والا سپورمئی یا اسمان ته رسیدل کیدې شی او که نه؟ د شریعت او حکمت او حقیقت په رنرا کښې جواب راکړئ ددواړو جهانونو ثوابونه حاصل کړئ؟

المستفتی: محمد اسرار ساکن گرهی

الجواب: (۱) یقیناً موجود دي (۲) دیوبل دپاسه دی خو پیوست نه دی. (۳) په وحی کښې ددې ذکر نشته. (۴) بعضې متحرک دي او بعضې ساکن دي. (۵) د اکثر مفسرینو په نزد لاندې دي. (۶) کیدې شی. (۷) کافران په اسمان کښې نه شی داخلیدلې او د اسمان نه لاندې خیزونو ته رسیدلې شی. دا ممنوع نه دی اونه دچا پورې مخصوص دی، فقط د زیات وضاحت دپاره د اگست او ستمبر ۱۹۲۹ء د شماری (الحق) رساله مطالعه کړئ.

په سپورمئی باندې د کوزیدلو دعوی تسلیمولو کښې څه خرج نشته

سوال: نن صبا په ریډیو او اخبارونو کښې دا یوه عام خبره ده چه د امریکې خلا بازان په سپورمئی باندې کوز شوي دي، تاسو صاحبان مهربانی او کړئ فتوی ورکړئ چه سپورمئی ته تلل منع دی که نه؟ دا رنگې د امریکې خلا بازان سپورمئی ته رشتیا ختلي دي او که نه؟

المستفتی: نامعلوم

الجواب: (الف) مختصراً عرض دي چه د قران او حدیث نه دومره معلومه ده چه کافران په اسمان کښې نشي داخلیدې باقی د اسمان نه لاندې چه څومره خیزونه دي سپورمئی وی که نمر وی هغې ته ختلي شی، او په قران او حدیث کښې دا تصریح نشته چه سپورمئی د اسمان په جسم کښې ده، او اکثر مفسرین وائی چه د اسمان نه لاندې ده. (کما فی روح المعانی) لهذا که ثابت شول چه کافران سپورمئی ته ختلي دي نو مونږ به په دې نتیجې ته اورسیږو چه د اسمان نه لاندې ده. او یونانی حکماء غلط شوي دي.

(ب) د امریکې په دعوی تسلیمولو کښې هیڅ خرج نشته ځکه چه د دعوی نه علاوه په الاتو سره ئې مشاهده هم وی، او روس ئې تکذیب هم نه دي کړې د عام

سروس د تواتر نہ مخکینی د کافرانو په اخبارو نوباندي یقین کول نه دی پکار.

د اووه زمکو طبقات

سوال: علمائي دين دي مسئلي باره کښې څه فرمائي چه د زمکې کوم اووه طبقات دی نو دا د اسمانونو په شان د یوبل د پاسه دی یا صرف یوه سطحه په اووه حصو کښې تقسیم ده؟

المستفتی: محمد عارف اسماعیلہ مردان..... ۱۹۷۷ء ۱۹۸۱ء

الجواب: په دې کښې څو احتمالات دي (۱) د اسمانونو په شان (۲) اووه مستقلي دي بغير د یوځای کیدونه (۳) اووه اقلیمه ده (۱) لیکن دویم او دریم قول د (غضب والا حدیث) نه مخالف دي البته د دویم قول تطبیق ممکن دي په خلاف د دریم. وهو الموفق.

﴿قال العلامة آلوسی والمثلية تصدق بالاشتراك في بعض الاوصاف فقال الجمهور هي ما هنا في كونها سبعة وكونها طباقا بعضها فوق بعض وبين كل ارض وارض مسافة كما بين السماء والارض..... وقال الضحاك هي في كونها سبعة بعضها فوق بعض لاني كونها كذلك مع وجود مسافة بين ارض وارض. واختاره بعضهم زاعما ان المراد بها تيك السبع طبقة التراب الصرفة الجاورة للمركز، والطبقة الطنية والطبقة المعدنية..... وقيل من القائم السبعة وهي مختلفة الحرارة والبرودة والليل والنهار. الخ (روح المعاني ص ۲۱۱، ۲۱۲ جلد ۱۵ سورة الطلاق پاره: ۲۸)

باب

الکرامات

باب الکرامات

د کرامت تعریف او د شهداؤ برزخی ژوند

سوال: د کرامت تعریف څه دی؟ دا رنگې: ولا تقولوا لمن يقتل فی سبیل الله اموات (الایة) مطلب او تشریح څه ده؟

المستفتی: غلام رحمانی یوسف خیل مهمند ایجنسی ۲۰ محرم ۱۳۹۲ هجری
الجواب: کرامت هغه خلاف عادت کارته وائی چه د یو کامل تابع شریعت
سړی نه ظاهرشی (۱) برابر خبره ده که هغه ژوندي وی او که مړوی، او د
قبرونو زیارت سنت دي. (۲) او توسل بالصالحین جائز دي (۳) ددي ایت
صفا مطلب دادې چه کوم سړي د اعلاء کلمة الله په سلسله کښې اووژلې شي
نو هغه د عام مړو په شان یو مړي مه گنړئ ځکه چه هغه ته روحانی راحت، د
بدن حفاظت او برزخی ژوند ورکړې شوې دي. (۴) وهو الموفق.

﴿۱﴾ قال الملا علی القاری الکرامة خارق للعادة الا انها غير مقرونة بالتحدى وهي کرامة للولي وعلامة
لصدق النبي فان کرامة التابع کرامة المتبوع والولي هو العارف بالله وصفاته بقدر ما يمكن له، المواظب
على الطاعات المجتنب عن السيئات المعرض عن الانهماك في اللذات والشهوات والغفلات
واللهوات. (شرح فقه الاکبر للقاری ص ۹۷ الکرامات للاولياء حق)

وقال ابن عابدين وکرامات الاولياء حق فتظهر الکرامة على طريق نقض العادة للولي من قطع المسافة
البعيدة في المدة القليلة وظهور الطعام والشراب واللباس عند الحاجة والمشی على الماء والهواء وكلام
الجماد والعجماء واندفاع المتوجه من البلاء وكفاية المهم من الاعداء وغير ذلك.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۶۸۳ جلد ۲ مطلب في ثبوت کرامات الاولياء والاستخدامات)
﴿۲﴾ قال الحصكفي وبزيارة القبور وللنساء لحديث كنت نهيتكم عن زيارة القبور الا فزوروها الخ
(الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ۶۲۵ جلد ۱ مطلب في زيارة القبور)

﴿۳﴾ قال ابن عابدين وقد قال تعالى 'وابتغوا اليه الوسيلة' وقد عد من اداب الدعاء التوسل على ما في الحصن
وجاء في رواية اللهم اني اسالك بحق السائلين عليك وبحق ممشاي اليك فاني لم اخرج اشرا ولا بطرا
الحديث. (ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۲۸۱ جلد ۵ فصل في البيع كتاب الخطر والاباحة)

﴿۴﴾ قال العلامة آلوسي "ولكن لا تشعرون" اي لا تحسون ولا تدركون ما حالهم بالمشاعر لانها من
احوال البرزخ التي لا يطلع عليها ولا طريق للعلم بها الا بالوحي واختلف في هذه الحياة فذهب كثير من
السلف الي انها حقيقية بالروح والجسد ولكن لا ندر كها في هذه النشأة واستدلوا بسياق قوله تعالى
عند ربهم يرزقون وبان الحياة الروحانية التي (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

قال الله تعالى

الْآنَ أُولِيَ اللَّهُ
لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣١﴾
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ ط

(الاية)

د اولیائی کرامو د مرگ نه مخکې او روستو نفع او نقصان رسول

سوال: اولیائی کرام ژوندی دی که مړه، څه نفع او نقصان رسولې شی یا نه، وضاحت او کړئ؟

المستفتی: اهلایان اسبني دیرستیت..... ۵ شوال ۱۳۹۵ هـ

الجواب: اولیاء الله که ژوندی وی او که مړه وی ما فوق الاسباب نفع او نقصان نه شی رسولې. البته د اولیاء الله کرامت حق دې د مرگ نه مخکې ژوند کښې هم او د مرگ نه پس هم (۱)

د اولیائی کرامو دخوب نه علاوه په نورو ذریعو سره معلومات حاصلول

سوال: ایا اولیائی کراموته د خوب نه علاوه په نورو ذریعو سره معلومات حاصلیږي او که نه؟ او که حاصلیږي نو اولیکي؟

المستفتی: مولوی حیات الله اشکر کوټ جنوبی وزیرستان ۷ ربیع الثانی ۱۳۸۹ هـ

(بقیرا حاشیه) لیست بالجسد لیست من خواصهم فلا یكون لهم امتیاز بذلك علی من عداهم وذهب البعض الى انها روحانية وكونهم یرزقون لا ینا فی ذلك فقد روى عن الحسن ان الشهداء احياء عند الله تعالى تعرض ارزاقهم علی ارواحهم فیصل الیهم الروح والفرح كما تعرض النار علی ارواح آل فرعون غدو وعشيا فیصل الیهم الوجع فوصول هذا الروح الی الروح هو الرزق والامتیاز لیس بمجرد الحیاة بل مع ما ینضم الیها من اختصاصهم بمزید القرب من الله عز شأنه ومزید البهجة والكرامة الخ.

(تفسیر روح المعانی ص ۳۰ جلد ۲ سورة البقرة آیت: ۱۵۴)

﴿۱﴾ قال الحافظ ابن کثیر الکرامة لولی من هذه الامة وهی معدودة من المعجزات لان کل ما ینبئ لولی فهو معجزة لنبیه..... عن ابی سبرة النخعی قال اقبل رجل من الیمن فلما کان ببعض الطريق نفق حماره فقام فوضاً ثم صلی رکعتین ثم قال اللهم انی جئت من الدینة مجاهداً فی سبیلک وابتغاء مرضاتک وانا اشهد انک تحي الموتی وتبعث من فی القبور لا تجعل علی الیوم منه اطلب الیک الیوم ان تبعث حماری، فقام الحمار ینفض اذنیه الخ واینضاً فی باب کلام الاموات وعجائبهم عن ربیع بن خراش العبسی قال مرض اخي الربیع بن خراش فمرضته ثم مات فذهبا نجهزه فلما جئنا رفع الثوب عن وجهه ثم قال السلام علیکم قلنا وعلیک السلام قدمت، قال بلی ولكن لقیتم بعد کم ربی ولقینی بروح وریحان ورب غیر غضبان ثم کسانى ثياباً من سندس اخضر وان سألته ان یأذن لی ان ابشر کم فاذن لی وان الامر کما ترون فسدوا وقاربوا وبشروا ولا تنفروا فلما قالها كانت کحصاة وقعت فی ماء ثم اورد باسانید کثیره فی هذا الباب. (البدایه والنهایه ص ۱۹۱، ۱۹۲ جلد ۲ کرامة لولی من هذه الامة)

الجواب: د کشف، خوب او الهام، ټولو طریقو سره په اولیائی کرامو باندې حقائق ښکاره کیږي. (۱)

د مرگ نه پس کرامت او د اولیاء تصرف

سوال: ایا د مرگ نه پس د اولیاء اختیار ثابت دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: تسلیم هیډ کوارتر شبقدر مهمند ایجنسی ۳ جمادی الثانیه ۱۳۹۷ هـ

الجواب: د قران احادیثو او اثارونه ثابت دی چه کرامت بعد الممات (۲) او توسل بالصالحین ثابت دې (۳) د ټولو دیوبندیانو اکابرو دا مسلک دې البته د غیر الله نه غائبانه انداز کښې حاجتونه غوښتل یا دهغوی د غیبی طاقت عقیده لرل یا حاجتونه دپاره دهغوی د مقرر کیدلو قول کول یا د هغوی د دعا دقبلیدلو نه خلاف نه کیدلو قول کول دا ټول شرکیات دی. وهو الموفق.

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری وبالجملة فالعلم بالغیب امر تفرد به سبحانه ولا سبیل للعباد الیه الا باعلام منه والهام بطریق المعجزة او الکرامة او الارشاد الی الاستدلال بالامارات فیما یمکن فیہ ذلك، الخ (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۱۵۱ حکم تصدیق الکاهن بما ینخبر به من الغیب)

﴿۲﴾ عن عائشة قالت لما مات النجاشی کنا نتحدث انه لا یزال یری علی قبره نور رواه ابو داؤد. (مشکوٰۃ المصابیح ص ۵۲۵ جلد ۲ باب الکرامات)

عن اسماعیل بن طلحة بن عبید الله عن ابیه قال اردت مالی بالغابة فادر کنی اللیل فأویت الی قبر عبد الله بن عمرو بن حرام فسمعت قرأة من القبر ما سمعت احسن منها. الخ (کتاب الروح لابن القيم الجوزیه ص ۱۳۳ این مستقر الارواح الخ)

﴿۳﴾ قال الشیخ المفتی اعظم محمد فرید دامت برکاتهم التوسل بالصالحین وهو قد یمکن باعمالهم ودعائهم کما روى البخاری عن مصعب بن سعد مرفوعاً هل تنصرون وترزقون الا بضعفاء کم وکما روى صاحب شرح السنة فی شرح السنة ان النبی ﷺ کان یستفتح بصعاليک المهاجرین وقد یكون بشر کهم کما فی قوله تعالى وما کان الله لیعذبهم وانت فیهم وما کان معذبهم وهم یموتون (الانفال)..... وقد یكون بمحبة المتوسل الصالحین وقد یكون بمحبة الله ایاهم وقد یكون بجاههم عند الله، وتوسل العوام بالصالحین یرجع غالباً الی هذه الاقسام الثلاثة وبالجملة ان التوسل بالذوات الفاضلة لا یرادیه التوسل بالذوات الفاضله من حیث انها ذوات لعدم تفاوت الصالحین من غیر الصالحین فی الذوات لکون کلهم من قبیل الحیوان الناطق والانسان، ولو تفکرت لعلمت انه قد یجتمع من اقسام التوسل بالصالحین قسمان بل اکثر فی مادة واحدة.

(رسالة التوسل فی آخر منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۳۲۵ جلد ۳)

د کراماتو او معجزاتو په باره کښې د بهار شریعت

نومي کتاب په تحقیق باندې نظر

سوال: په (بهار شریعت) کتاب صفحه ۲۳ کښې ئې د ولایت په بیان لیکلې دی چې مړې ژوندې کول، پیدائشی روند ته شفا ورکول، د مشرق نه مغرب پورې ټوله زمکه په یو قدم کښې ختمول، غرض ټول خلاف عادت کارونه د اولیاء نه ممکن دی، سوا د هغې معجزې نه چې د نورو خلقو نه د هغې ممانعت ثابت دي، لکه د قران مجید په شان څه سورت جوړول یا په دنیا کښې د بیدارۍ په حالت کښې دیدار الهی کول یا په حقیقی کلام سره مشرف کیدل ددې خبرو چې څوک د خپل ځان دپاره یا د ولی دپاره دعوی او کړۍ هغه کافر دي ددې عبارت په باره کښې خپل نکته نظر بیان کړئ؟ بینوا وتوجروا

الجواب: ددې ویونکي اولنې کلام حق دي البته په اخره کښې د کفر فتویٰ علی الاطلاق ناحقه ده.

ولعل هذا القائل اخذ هذا من ردالمحتار ص ۵۵۲ جلد ۳ (۱) وهو الحاصل انه لا خلاف عندنا في ثبوت الكرامة وان الخلاف في ما كان من جنس المعجزات الكبار والمعتمد الجواز مطلقا ولا فيما ثبت بالدليل عدم امكانه كالاتيان بسورة وتامام الكلام على ذلك في حاشية ردالمحتار. وهو الموفق

کرامت بعد الوفات او تبرک په اثارو د صالحينو او دم تعويز

سوال: (۱) بعضې خلق د کرامت بعد الوفات قائل دي وائی چې ای پیر بابا ځمونږ دا کار او کړې، ځمونږ دا اپريشن او کړې ددې څه حکم دي؟ (۲) بعضې خلق تعویذونه په غاړه کښې اچوي هر وخت ئې ځان سره ږدي بعضې خلق په تعویذ کښې لیکي یا جبریل یا میکائیل، یا بدوح وغیره، ددې څه حکم دي؟ المستفتی: مولوی الله داد گلستان ضلع پشین بلوچستان ۱۱ محرم ۱۴۱۰ هـ

(۱) قال ابن عابدين وقد ذكر علماؤنا ان ما هو من المعجزات الكبار كاحياء الموتى وقلب العصا حية وانشاق القمر واشباع الجمع من الطعام وخروج الماء من بين الاصابع لا يمكن اجراؤه كرامة للولي وطى المسافة منه لقوله عليه الصلاة والسلام زويت لى الارض فلو جاز لغيره لم يبق فائدة للتخصيص لكن فى كلام القاضى ابى زيد ما يدل على انه ليس بكفر وان امام الحرمين قال المرضى عندنا تجوز جملة خوارق العادات فى معرض الكرامات ثم قال نعم قد يرد فى بعض المعجزات نص قاطع على ان احدا لا يأتى بمثله اصلا كالقراآن الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۷ جلد ۳ قيل باب البغاة مطلب فى كرامات الاولياء)

الجواب: (۱) کرامت بعد الوفات حق دي (۱) او تبرک باثار الصالحين هم حق دي (۲) لیکن د عوامو خود ساخته کرامات قابل غور بلکه ناقابل التفات دي. (۲) په تعویذ، دم او معالجه کښې دا ضروری ده چې د قران او حدیث سره معارض نه وي. لحدیث اعرضوا علی رقاكم الحدیث (۳) او دا ضروری نه ده چې د قران او حدیث نه ثابت وي، وهو الموفق.

د کرامت په طور د ستنې په سوري باندې اوباسل ناممکن نه دی

سوال: صرف دا جواب نقل شوي او سوال نشته دي.

المستفتی: غلام سرور سنگاپور ۱۹۸۳ ۱۰۱۸۱۷

الجواب: محترم المقام غلام سرور قادری! السلام علیکم: په کرامت سره د مړو ژوندی کول ممکن بلکه واقع دی البته ددې لیکلې شوي واقعي ثبوت په صحیح سند سره نه دي شوي لهذا ددې خاص واقعي نه منل نقصانی نه دی دا رنگې د کرامت په طریقې سره د ستنې په سوري کښې اوباسل ناممکن نه دی (۴) وهو الموفق.

د قبر خاوره په ننکو لگول او په کرامت سره د مړو ژوندی کیدل

سوال: (۱) علمائې دین څه فرمائی چې په مزارونو او زیارتونو باندې چې کومه

(۱) عن عائشة قالت لما مات النجاشي كنا نتحدث انه لا يزال يرى على قبره نور، رواه ابو داؤد.

(مشکواة المصابيح ص ۵۲۵ جلد ۲ باب الكرامات)

(۲) عن عثمان بن عبد الله بن موهب قال ارسلني اهلي الى ام سلمة بقدر من ماء وكان اذا اصاب الانسان عين او شيء بعث اليها مخضبه فاخرجت من شعر رسول الله ﷺ وكانت تمسكه في جلجل من فضة فخضضته له فشرب منه قال فاطلعت في الجلجل فرأيت شعرات حمراء رواه البخاري.

(مشکواة المصابيح ص ۳۹۱ جلد ۲ باب الطب والرقى)

(۳) عن عوف بن مالك الاشجعي قال كنا نرقى في الجاهلية فقلنا يا رسول الله كيف ترى في ذلك فقال اعرضوا على رقاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك. رواه مسلم.

(مشکواة المصابيح ص ۳۸۸ جلد ۲ كتاب الطب والرقى)

(۴) عدم ايلاج الجمل في سم الخياط من العادة العامة فايلاجه غير ممكن للعامة واما بالكرامة فممكن وجائز لان الكرامة فهي نقض العادة قال العلامة ملا علي قاري الكرامة خارق للعادة كما في شرح فقه الاكبر وقال ابن عابدين وكرامات الاولياء حق فتظهر الكرامة على نقض العادة للولي الخ.

(فليراجع الى رد المحتار ص ۲۸۴ جلد ۲) (از مرتب)

مالگہ پرتہ وی چه خلق ئی د تبرک په طور وړی او د قبر نه خاوره او چتوی او په زخمی ځایونو او تنکو باندې ئې لگوی ایا دا جائز دی یا نه؟ (۲) بعضې خلق دا وائی چه پیران پیر شیخ عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ د دولسو کالو ډوبه شوې کشتی سره د هغې د خلقو د دریاب نه راویستلې وه او کوم خلق چه ډوب شوې وو هغه ژوندې راوتلې وو، ایا دا صحیح ده؟

المستفتی: عبدالوهاب زړه میانه نو شهره..... ۱۹۷۲ء

الجواب: (۱) تبرک اگر چه ثابت دې لیکن د عوامو خود ساخته تبرک منل د علماؤ د شان نه لرې دی (۲) په کرامت سره د مړو ژوندی کیدل اگر چه ممکن بلکه واقع دی (۱) لیکن بې سنده خبره منل د اصولو او تعامل نه خلاف ده.

د پیران پیر کرامت او د عوامو غلو کول

سوال: ځما یا داشت سره دا خبره شوې ده او کیږی چه پیران پیر عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ د یوولسو کالو ډوبه کشتی سره د جنج نه د دریاب نه راویستلې وه چه د هغه کرامت وو ځکه دهغه په نوم یوولسمه کوؤ لیکن اوس بعضې خلق وائی چه دا کشتی نه وه بلکه هغه یوولس کاله د دین سخت محنت او خدمت کړې وو نو ددې وجې نه دا خبره مشهوره شویده، په دې کسبې کومه خبره صحیح ده او کومه غلطه ده؟

المستفتی: عبدالمقتدس جلی صوابی مردان..... ۱۹۷۳ء ۱۰۱۴۸

الجواب: دا خبره دې واضحه وی چه د کرامت په طور سره د مړو ژوندی کول ممکن بلکه واقع دی (۲) کما فصله فی ترجمان السنة فلیراجع الیه. لیکن دا مخصوص حادثه په صحیح سند سره نه ده ثابت، دارنگې ددې ثبوت د نذر لغير الله د جواز دپاره مستلزم نه دې، وهو الموفق.

﴿۱﴾ عن ابی سیرۃ النخعی قال اقبل رجل من الیمن فلما کان ببعض الطريق نفق حماره فقام فتوضأ ثم قال اللهم انی جئت من الدینة مجاهدا فی سبیلک وابتغاء مرضاتک وانا اشهد انک تحی الموتی وتبعث من فی القبور لا تجعل علی الیوم منه اطلب الیک الیوم ان تبعث حماری فقام الحمار ینفض اذنیه الخ. (البداية والنهاية لابن الکثیر ص ۱۹۱ جلد ۲ کرامه لولی من هذه الامة)

﴿۲﴾ قال ابن عابدین ان امام الحرمین قال المریض عندنا تجویز جملة خوارق العادات فی معرض الکرامات ثم قال نعم یرد فی بعض المعجزات نص قاطع علی ان احد الا یأتی بمثله اصلا کالقرآن..... ونقض العادة علی سبیل الکرامة لا هل الولاية جائز عند اهل السنة.

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۷ جلد ۳ مطلب فی کرامات الاولیاء قبیل باب البغاة)

د کراماتو منکر معتزلی دې او د ما ثبت بالقران منکر کافر دې

سوال: کرامات الاولیاء ثابت دی یا نه؟ ددې د منکر څه حکم دې؟ شرعی حکم واضح کړئ.

المستفتی: ماستر امین الحق سرائي نورنگ بنو..... ۱۳ شعبان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: کرامات د اولیاء حق دی په ژوند کسبې او د مرگ نه پس هم، اوددې نه انکار کونکې معتزلی دې (۱) الا اذا انکرم اثبت بنص القرآن فهو کافر وهو الموفق.

د اولیاء کرامات او د دینه د منکر شرعی حکم

سوال: د کرامات الاولیاء متعلق د شریعت څه حکم دې؟ او ددې نه د منکر څه حکم دې؟ او ددې نه د منکر خلاف تحریک چلول څنگه دی؟ بینوا و توجروا المستفتی: مولوی لطف الرحمن سرائي نورنگ بنو ۲۳ رمضان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: کرامات د اولیاء الله حق دی په ژوند کسبې هم او د مرگ نه پس هم، د قران او حدیث او علم کلام نه دغه عموم ثابت دې د دینه انکار کونکې بدعتی دې (۲) مونځ ورپسې کول مکروه تحریمی دی (۳) په ده باندې باقاعده رد کول د علمائې حق فرض او ذمه داری ده لکه څنگه چه غیر الله ته اواز کونکې مشرک کس باندې رد کول د علمائې حق فریضه ده، وهو الموفق.

د مرگ نه پس کرامات، روح، حیات، او علین ته د روح تلل وغیره

سوال: د اولیاء کرامات او د انبیائې کرام علیهم السلام معجزات په ژوند اود مرگ

﴿۱﴾ قال العلامة ملا علی قاری والکرامات للاولیاء حق ای ثابت بالکتاب والسنة ولا عبرة لمخالفة المعتزلة واهل البدعة فی انکار الکرامة..... وخالفهم المعتزلة حیث لم یشاهدوا فیما بینهم هذه المنزلة. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۷۹ المعجزات للانبیاء والکرامات للاولیاء حق)

﴿۲﴾ الکرامات للاولیاء حق ای ثابت بالکتاب والسنة ولا عبرة بمخالفة المعتزلة واهل البدعة فی انکار الکرامة. (شرح فقه الاکبر لملا علی قاری ص ۷۹ المعجزات للانبیاء والکرامات للاولیاء حق)

﴿۳﴾ قال العلامة طحطاوی وکره امامة العبد..... والاعمی..... والاعرابی..... والفاسق..... والمبتدع بارتکابه ما احدث علی خلاف الحق المتلقى عن رسول الله صلی الله علیه و آله الخ.

(حاشیة الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص ۱۲۵ جلد ۱ فصل فی بیان الاحق بالامامة)

نہ پس دوا رو کنبی حق دی یا صرف پہ ژوند کنبی دی او د مرگ نہ پس پہ مړو کنبی د قران او حدیث په رنرا سره څه ژوند او پوهه موجود وی که نه وی؟ په انسان کنبی اصل څیز روح وی او روح د مرگ نه پس علیین یا سجین ته ځی نو بیا د منکر نکیر د سوال جواب او د ژوند وغیره به څه کیږی؟ جواب راکړئ.

المستفتی: حضرت خان پشاور ۱۰... رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: کوم څیز چه د قران او حدیث نه باقاعده ثابت وی او هغه د ممکناتونه وی او دهغې په موجودلو سره محال ذاتی نه لازمیږی نو دغه کار به بغیر تاویل نه منلې کیږی نو ددې قاعدې په بنیاد سره معجزات او کرامات بعد الممات (۱) او سوال جواب وغیره په امور حق کنبی د عدم مشاهدې او عدم وجود فرق نه کول او په روح او حیات کنبی فرق نه کول غلط فهمی ده (۲) وهو الموفق.

د کرامت بعد الوفات ثبوت

سوال: کرامات بعد الوفات د اولیاء دپاره په کوم دلیل سره ثابت دی؟ او په کوم شکل کنبی شوی دی؟

المستفتی: الحاج نیازولی خان حسن خیل
شمالی وزیرستان ۲ رمضان المبارک ۱۴۰۵ هـ

الجواب: کرامت بعد الوفات حق دی. يدل عليه حديث روية النور على قبر النجاشي (۳) والكتابة على باب الكفل وحديث بليغ الارض وغير ذلك، وهو الموفق.

﴿۱﴾ قال العلامة ملا علي قاري الايات اى خوارق العادات المسماة بالمعجزات للانبياء عليهم الصلاة والسلام والكرامات للاولياء حق اى ثابت بالكتاب والسنة ولا عبرة بمخالفة المعتزلة واهل البدعة فى انكار الكرامة. (شرح فقه الاكبر للقاري ص ۹۹ المعجزات والكرامات حق)

﴿۲﴾ قال الحافظ ابن القيم ومما ينبغي ان يعلم ان ما ذكرنا من شان الروح يختلف بحسب حال الارواح من القوة والضعف والكبر والصغر..... وانت ترى احكام الارواح فى الدنيا كيف تتفاوت اعظم تفاوت بحسب تفارق الارواح وكيفياتها وقواها وابطائها فللروح المطلقة من اسر البدن وعلاقته وعوائقه من التصرف والقوة والنفاذ والهمة وسرعة الصعود الى الله والتعلق بالله..... فيكيف اذا تجردت وفارقه واجتمعت فيها قواها..... فهذه لها بعد مفارقة البدن شان اخر وفعل اخر..... وكان بمنزلة شعاع الشمس الذى هو ساقط بالارض فاصله متصل بالشمس..... وكما ان السراج لو فرق بينه وبين الفتيلة الا ترى ان مركب النار فى الفتيلة وضوءها وشعاعها يملأ البيت فكذلك الروح (الى اخره)

(كتاب الروح لابن القيم ص ۱۳۶ فصل فى ان شان الروح يختلف بحسب حال الارواح)

﴿۳﴾ عن عائشة قالت لما مات النجاشي كنا نتحدث انه لا يزال يرى على قبره نور. ابو داؤد.

(مشكاة المصابيح ص ۵۴۵ جلد ۲ باب الكرامات)

کتاب

السياسة

کتاب السياسة

د سیاست اصلی معنی او مطلب

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې د سیاست معنی څه ده؟ او د نن سبا سیاستدانان د سیاست نه څه معنی اخلي؟

المستفتی: مولانا عجب خان صدر اتحاد قبائل دره ادم خیل ۷۲ء ۱۰۱۰ء ۲۵

الجواب: سیاست په لغت کښې (پاس داشتن ملک و حکم دادن بر رعیت) ته وائی (شمس اللغات ص ۴۱۴) یعنې تدبیر او حکومت، او په دې کښې څه خاص اصطلاح نشته البته د موجوده خلقو په اصطلاح کښې سیاست وائی خپل ځان نیک نام کول او خپل ځان او چتول، مقابل بدنامه کول او غورځول اگرچه په دروغو او د هوکو سره وی او اگر که مقابل په حقه وی، وهو الموفق.

د سیاست او اقتدار د اصولو کامیابه طریقه

سوال: کوم خلق چې وائی چې شریعت بل د اسلام او عوامو خلاف سازش دې دا رنگې د ۱۹۷۳ء د آئین په موجودگي کښې د شریعت بل هیڅ ضرورت نشته، حالانکه د ۱۹۷۳ء په آئین کښې په سلگونو دفعات د اسلامی قانون خلاف دی، لهذا ددغې بعضې علماؤ دا وئیل صحیح دی که نه؟ او د دوی

دپاره څه سزاده چې بغیر د څه وجې نه شور جوړوی؟ بینواو تو جوړوا

المستفتی: حافظ حزب الله ولد امان الله خان ټانک ډی ائی خان ۱۹۸۸ء ۱۰۱۴

الجواب: څه پخپله د سیاست نه ناو افقه یم خو کامیاب سیاست دادي کوم چې مجاهدین او مهاجرین په افغانستان کښې کوی صرف شور چې جنگ په کښې نه وی داسې سیاست سره د اقتدار حاصلول ناممکن دی البته ددې سره د اهل اقتدار د حملونه د حفاظت یوه لویه فائده کیږي او داهم د شیخ الهند او مفتی محمود رحمۃ اللہ علیہ د سیاست ثمره ده د بل سیاست نه، وهو الموفق.

قال الله تعالى

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا

لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ^ع _(۶۹)

(الاية)

پہ موجودہ غیر شرعی قانونو کسب فیصلی، وکالت او مقدمات وغیرہ کول

سوال: دپاکستان د سرکاری قانون اکثرہ حصہ تعزیرات ہند دی چہ د انگریزانو پخوانی قانون دی چہ غیر اسلامی دی دغہ شان نورہم قوانین دی چہ د شریعت سرہ متصادم دی ددی قوانینو علم خو وکیلانو یعنی قانون دانوتہ وی چہ د عام خلقو نہ پیسی اخلی اوپہ عبدالتونو کسب د مقدماتو پیروی کوی او قانون خو غیر اسلامی دی لیکن د یوم ملک داوسیدونکو دپارہ دیونہ یو قانون موجودگی ضروری دہ، نوپہ دی صورت کسب چہ د شریعت قانون نشته، پہ دی کافرانہ قانون کسب د مقدماتو پیروی کول فیصلی کول او عدالتونو تہ تلل جائز دی کہ نہ؟ بینوا وتوجروا۔
المستفتی: محمد عالم کیدام بحرین سوات ۲۲ محرم ۱۴۰۱ ھ

الجواب: پہ موجودہ قوانینو کسب چہ کوم قوانین د شریعت د قوانینو سرہ متصادم وی نوپہ ہغی باندي فیصلہ کول او دہغی مطابق د مقدماتو پیروی کول او دہغی معاوضی اخستل ٲول پہ ٲولہ غیر اسلامی کارونہ دی، البتہ پہ دغی قوانینو سرہ جائز حقونہ خپلول او د ظالم نہ خلاصی موندل ممنوع نہ دی، لکہ چہ حضرت یوسف علیہ السلام خپل رور د نورو رونرو د متوقع ظلم نہ د بچ کولو دپارہ (دین الملک) او مروجہ قانون پکار راوستلو (۱) یعنی د مروج قانون پہ گرفت کسب د راتللو نہ د بچ کیدلو دپارہ ئی تدبیر استعمال کری وو لیکن جج یا وکیل مجبور نہ وی، د رزق گتلو ډیری ذریعہ دی نو غالبہ داده چہ د گناہ نہ د دوی بچ کیدل مشکل دی وهوالموفق۔

د ووت شرعی حیثیت

سوال: محترمی ومکرمی حضرت الاستاذ المحترم مفتی اعظم محمد فرید صاحب دامت برکاتہم العالیہ! پہ یو خو میاشتو کسب پاکستان کسب الیکشن کیدووالادی چہ پہ ہغی کسب ٲولی سیاسی پارٲی حصہ اخلی پہ ہغوی کسب یوہ پارٲی داسی دہ چہ د ہغوی مقصد د شریعت قانون نافذ کول

﴿۱﴾ قال اللہ تعالیٰ ما کان لیاخذ اخاه فی دین الملک.. الآية (پارہ: ۱۳ سورة یوسف رکوع: ۳ آیت: ۷۶)

او د قران او سنت نافذ کول نو ددوی پہ مقابلہ کسب بلی سیکولر پارٲی تہ ووت ورکول خنگہ دی او د ووت ورکولو نہ پس بہ ددی سری د عبادتونو خہ کیپی مہربانی او کری زمونږ راہنمائی او کری؟ بینوا وتوجروا
المستفتی: خاکپائی بزرگان دیوبند احمد نواز کوئیہ
جنوبی بہکرمیاں والی ۸ ذی قعدہ ۱۳۸۹ ھ

الجواب: (۱) چالرہ ووت ورکول پہ ہغہ باندي د اعتماد اظہار کول دی۔
(۲) او حکومت یا عوامو تہ دہغہ د اہلیت سفارش کول دی۔
(۳) او حکومت یا عوامو تہ دہغہ د اہلیت مشورہ ورکول دی نوچہ کوم سری داسی پارٲی تہ ووت ورکری چہ ہغہ شرعی قانون نہ غواپی نو دا سری غدار، خیانت گر او خراب سفارشی دی۔

قال اللہ تعالیٰ من یشفع شفاعۃ حسنۃ یکن لہ نصیب منها و من یشفع شفاعۃ سیئۃ یکن لہ کفل منها ﴿۱﴾ و قال علیہ الصلاۃ والسلام المستشار مؤتمن ﴿۲﴾ و قال رسول اللہ ﷺ الدین النصیحۃ ثلثا قلنا لمن قال للہ و لکتابہ و لرسولہ و لائمة المسلمین و عامتہم رواہ مسلم ﴿۳﴾ فقط

د فاسق امارت

سوال: علمائی دین دی مسئلو بارہ کسب خہ فرمائی!

(۱) کوم سری چہ دوه خلی پہ دروغہ قسم خورلی وی او دھوکہ ئی ورکری وی نو داسی کس د یو جماعت امیر یا نائب امیر جوړول خومرہ پوری صحیح دی؟ (۲) کوم سری چہ سمگلروی، غل، بازاری او د سمگلنگ کاروبار کوی نو داسی سری امیر مقررول خنگہ دی؟

المستفتی: محمد اکرم مین بازار مینگورہ سوات ۱۲ جون ۱۹۷۰ء

الجواب: واضحہ دی وی چہ داسری د فسق پہ وجہ باندي د (امارت) لائق نہ دی خو پہ دی شرط چہ قوم ترې نہ پہ فسق او فجور کسب زیات نہ وی گنی نو (اندھون ٲن کاناراجہ) پہ رندو کسب یوې سترگی والا بادشاہ وی، اوپہ دی شرط چہ دا سری د قوم پہ نسبت مضبوطی رائی او بنہ تدبیر والا نہ وی گنی داخہ داسی امامت نہ دی چہ ددہ امارت بہ د امامت پہ شان مکروہ شی۔

﴿۱﴾ (پارہ: ۵ سورة النساء رکوع: ۸ آیت: ۸۵)

﴿۲﴾ (جامع الترمذی ص ۱۰۵ جلد ۲ ابواب الاداب باب ما جاء ان المستشار مؤتمن)

﴿۳﴾ (صحیح المسلم ص ۵۴ جلد ۱ کتاب الايمان باب بیان الدین النصیحۃ)

(۲) او سمگلنگ یو سیاسی گناه ده اسلامی گناه نه ده چه کله (خیانت او بی وعده گئی نه خالی وی وهوالموفق.

د شریعت په نوم عالم دین امیر منتخب کول

سوال: علمای دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چه که یو قوم په اتفاقی طریقې سره یو عالم دین د شریعت په نوم باندې امیر مقرر کړی نو دا به شرعی امیر وی که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد سردار وزیر ستانی متعلم دارالعلوم حقانیه ۱۲۹ ذی قعدة ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا سړې شرعی امیر دې دده جائز حکم منل ضروری دې البته دا سړې حدود او قصاص نشی جاری کولې او دده نه مخالفت کولو والا ته باغی هم نشی وئیلې کیدې. لعدم تحقق شرائط الامامت الکبری فافهم (۱) وهوالموفق

په موجود عام انتخاباتو کښې د حصې اخستلو شرعی حیثیت

سوال: علمای دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چه په اسلام کښې د عام انتخاباتو څه حیثیت دې او ایا په دې کښې حصه اخستل جائز دی که نه؟ بینوا وتوجروا.

المستفتی: عبدالصبور افغانی متعلم دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک ۱۹۸۹، ۳۱۸۱۶

الجواب: په خیر القرون کښې به خاص خاص او هوښیارو خلقو ووت استعمالولو هریو سړې نه او په موجوده زمانه اعجاب کل ذی راي برایه (۲) عام رواج دې او ددې مخ نیوي ناممکن دې لهذا د ماکان له ان یاخذواخاه فی دین الملک.... (الایة) (۳) ایت په رنرا کښې د اسلامی اقتدار حاصلول په دې حیلي سره ممنوع نه دی، وهوالموفق.

په افغانستان کښې د کمیونسټانو د اقتدار لاندې خلقو حکم

سوال: سوال لیکلې نشته او د تفصیلی جواب نقل موجود دې؟ ۱۵/۸/۱۹۸۹

الجواب: مدعیان اسلام که در افغانستان سکونت پذیر اند، بر سه گونه اند

(۱) قال العلامة حصکفی فالكبری استحقاق تصرف عام علی الانام وتحقیقة فی علم الکلام ونصبه اهم الواجبات..... ويشترط كونه مسلماً حراً ذكراً عاقلاً بالغاً قادراً الخ
(۲) مشکوة المصابیح ص ۳۳۷ ج ۲ باب الامر بالمعروف (الفصل الثاني)
(۳) (پاره: ۱۳) سورة يوسف ركوع: ۳ آیت: ۷۶)

(۱) اول ان کسان اند که کمیونزم و اشتراکیت را موجب ترقی و اسلام را موجب تنزل می دانند، و این فرقه بلاشک و شبه کافر است و امامت و اقتداء بایشان باطل است.

(۲) دوم ان کسان اند که کمیونزم و اشتراکیت را باطل می دانند ولیکن ازوجه خوف و تجبر موافقت کمیونسټان می کنند و این فرقه مسلمان است و امامت و اقتداء ایشان درست است البته برایشان هجرت کردن ضروری است.

(۳) فرقه سوم آنکه صرف ازوجه مفاد دنیوی درین جماعت خبیثه داخل شده باشند ورنه اعتقاد او اعتقاد ارتدادنه باشد این کسان بلاشک و شبه فساق و فجار اند، وهوالموفق.

د افغانستان د مجاهدینو اتحاد ضروری دې

سوال: ایا د افغانستان د مجاهدینو یووالې فرض دې که نه؟ چه اوس د فرقه واریت ښکار شوی دی او ایا د هندوستان، پاکستان او مسلمانانو ملکونو په علماؤ باندې د افغانستان مجاهدینو د یووالی خدمت فرض دې یا نه؟ د جواب احسان او کړئ.

المستفتی: محمد حارث علاقه جندول ضلع دیر ۱۹۸۲، ۲۳۱۳۱

الجواب: دا اتحاد ډیر زیات ضروری دې لیکن عملی طریقې سره دا اتحاد د وخت حکومت کولې شی نور څوک ئې نشی کولې، د نورو خلقو په اقدام سره به یو بل جماعت هم په وجود کښې راشی. وهوالموفق.

مغربی طرز انتخابات او اسلامی طریقہ انتخابات

سوال: سوال لیکلې نشته خود جواب تفصیلی نقل شته دې!

الجواب: الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى اما بعد! پس واضح باد که انتخابات عامه که مروج غرب و امریکه اند خلاف تعامل خیر القرون و قرون ماضیه اند، نزد بر مقاصد و مصالح امامت سازگار نه اند، وهو واضح، البته در بلادیکه حصول اقتدار و امامت بغیر ازین رویه مغربی حاصل نه می شود مباح و جائز باشد لعدم ورود النهی عنه لان الله تعالى حسن کید یوسف علیه السلام لاخذ اخیه كما قال تعالى کذا لک کدنا لیوسف ماکان لیاخذ اخاه فی دین

الملك ای فی قانونه و طاعته. الحمد لله که علماء افغانستان مهاجرین و مجاهدین اعزهم الله تعالی بر عدم مطالبه این انتخابات عامه متفق اند، اختلاف صرف در طریقه انتخاب شوری دارند، بعض این انتخاب شوری را با انتخاب عامه جائز می گویند لعدم ورود النهی عنه لان عمر رضی الله عنه جعل امر الامارة شوری بین الاشخاص البتة و كان عمر قائما مقام الرعية والامة، وبعض دیگر این را ناجائز قرار می دهند لكونه مخالفا عن التعامل، ولان العوام ينتخبون من لا يكون اهلا لها ومن يعطيهم المال الكثير ويعنيهم في الامور الدنيوية فشاور عمر فانه كان ممن يعتمد عليه الامة و كان اهل الشورى منه اهلا لها ولا ثقلها.

پس مناسب نزد فقیر این ست که از آنکه اساس هجرت و جهاد نهاده اند و هر قسم قربانی کرده اند و حق اقتدار حاصل کرده اند این شوری را منتخب کنند یعنی از هر صوبه و منطقه، تا که حق قربانی ایشان ضائع نه شود البته تکالیف غیر مهاجرین مناسب است البته برائی از مننه ائنده یقین اوصاف اهلیت شوری ضروری باشد.

تنبیه: مراد از مهاجرین و مجاهدین اهل حل و عقد از ایشان اند.

د بهوک هرتال حکم اود سینیت شریعت بل

سوال: (۱) علمائی دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې د بهوک هرتال څه حکم دې جائز دې که ناجائز دې؟ که په دې وجه باندې سړې مړشو نو جنت ته به ځی که دوزخ ته؟ (۲) سینیت چه نن صبا کوم شریعت بل منظور کړې دې دا خو یو څو کاله مخکښې غیر ائینی اسمبلئ تیار کړې وو نو د دې څه حیثیت دې؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: عزیز الرحمن جنرل ستورنریاب کوهات ۱۹۹۰ء ۱۹۹۱ء ۴

الجواب: (۱) بهوک هرتال یو سیاسی چال دې او مباح دې لیکن په لوړې سره خودکشی کول گناه کبیره ده او حرام دی.

(۲) د دې بل متعلق ټول علمائی کرام یو ځای شوي وو لیکن په نورو ذرائعو سره د حکومت والو منافقت ښکاره شو. وهوالموفق

د کافرانو د امداد اخستلو حکم

سوال: دین او شریعت علمائی کرام دې مسئله کښې څه فرمائی چې بعضې

خلق د افغان کیمونست حکومت نه وسله او پیسې اخلی او په خلقو کښې ئې تقسیموی نو ایا په دې سره سړې کافر کیږی یا نه؟ یعنی د کافرانو نه د داسې امداد اخستلو څه حکم دې؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: محمد شریف گياخیل بنو ۱۰۰۰۰ شوال ۱۴۰۸ هـ

الجواب: امداد خواستن از کافر (مثلا روس و امریکه) جائز لیکن اگر این امداد باعث وسبب ترک جهاد یا کمزور شدن جهاد باشد حرام است نه که کفر است و نه شعار کفر، وهوالموفق

سیاست او مذهب

سوال: علمائی دین دې مسئلې کښې څه فرمائی چې یو سړې سیاست فضول گنړی او وائی چې سیاست د مذهب حصه نه ده دا علماؤ د دولت او اقتدار د حاصلولو یو ذریعه جوړه کړې ده نو د داسې سړې دا خبره ترکومي پورې صحیح ده؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: حافظ صدیق الرحمن لنه پوره بنو ۱۰ ربیع الثانی ۱۴۰۹ هـ

الجواب: په عربی کښې سیاست حکومت او تدبیر ته وئیلې شی او انبیاء علیهم السلام ټول په ټوله تدبیر کونکی وو (۱) او د حضرت موسی علیه السلام د زمانې نه په کښې حکومت هم راغلې، نو سیاست ته فضول وئیلو والا په غلطی باندې دې، البته که د دې سړې مراد دامو جوده بې دینه سیاست وی نو د علماؤ نه علاوه د نورو خلقو سیاست صرف د اقتدار د پاره دې او د علماؤ سیاست د اقتدار د پاره د دین د حفاظت دې، وهوالموفق

د ووت اخستل خرڅول

سوال: علمائی دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې د ووت اخستل خرڅول جائز دی که نه؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: بادشاه میر شیرگره ضلع مردان ۱۵ ربیع الثانی ۱۴۰۹ هـ

الجواب: ووت د شفاعت او شهادت نوم دې او په دې کښې په یو باندې هم پیسې اخستل جائز نه دی، وهوالموفق

(۱) عن ابی هريره رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم قال كانت بنو اسرائيل تسوسهم الانبياء كلما هلك نبى خلفه نبى (صحيح البخارى ص ۲۹۱ ج ۱ كتاب الانبياء باب ما ذكر عن بنى اسرائيل)

د (دھری حکومت) سره د خپلو اغراضو د پاره د تعلقاتو حکم

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې (دھری حکومت) سره تعلق ساتل او د هغوی نه تنخواه اخستل څنگه دی او حال دا چې دا خلق خپل وطن ته راشی نو وائی چې مونږ د خپل غرض دپاره تلې وو او د هغوی نه مو وسلې اخستلې، نو داسې روئې ساتلو څه حکم دی؟ لکه چې نن صبا په افغانستان کښې داسې کیږی؟ بینوا و توجروا

المستفتی: مولاسید جمعدار سلارزو... ۱۴۰۱ هـ ۲۹۱۴

الجواب: په دې روی سره دا مسلمان فاسق او بې عزته کیږی او د دهریانو په نظر کښې ضمیر فروش او اسلام فروش ښکاری او د مسلمانانو په نزد باندې مد آهن گرځی. وهو الموفق.

د موجوده عوامی طرز انتخابات شرعی حیثیت

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې: (۱) په میراث کښې د دوخوریانې د یو برابر گرځولې شوي دی او په گواهي کښې دوه زنانه د یو سړی برابر گرځولې شوي دی ددې صریح او قطعی حکم باوجود زنانه ته په ووت ورکولو کښې د سړی برابر حق ورکول ایا دا د قرانی حکم نفی نه ده؟

(۲) د داسې دستور ساز اسمبلۍ، انتخابات چې د هغې د انتخاباتو طریقه د قرانی نصوصو خلاف وی نو ایا دا د (اسلامی اسمبلۍ) وئیلو حقداره ده؟ او ایا د دې مرتب کړې شوي دستور به د مسلمانانو دپاره قابل عمل وی؟

(۳) د پاکستان اکثر سیاسی جماعتونو دپاره سره د جمیعت علمائې اسلام وغیره د داسې دستور ساز اسمبلۍ په انتخاباتو کښې حصه اخستل د شریعت په رنړا کښې جائز دی که نه؟

(۴) داچې کوم غیر اسلامی انتخابات دی مسلمانانو دپاره ددې انتخاباتو بایکات واجب یا مستحب نه دی؟ بینوا و توجروا

المستفتی: حکیم شریین گل ساول دھیر مردان... ۱۵ ربیع الثانی ۱۳۹۰ هـ

الجواب: وثبت عقد الامامة باحد الامرين باستخلاف الخليفة اياه واما بيعة من تعتبر بيعته من اهل الحل والعقد ولا يشترط بيعة جميعهم الخ (المسامرة والمسايرة ص ۳۲۶)

ددې عبارت نه معلومه شوه چې بادشاه او امیر په مشورې او اکثرې رائې سره هم مقررولې شی، او دا هم معلومه شوه چې مشوره او رائې ورکول د هر چا حق نه دی بلکه د اهل حل و عقد حق دی ځکه چې په دوی باندې د باقی خلقو اعتماد وی لیکن چې کله د خلقو اعتماد نامعلومه وی نو مجبوراً به عوامو طرف ته رجوع کیږی ځکه چې په اهل حل و عقد باندې اکتفاء د عوامی اعتماد په وجه باندې وو، نو دا ووت ورکول په حقیقت کښې د شفاعت او اعتماد اظهار دی چې په هغې کښې د مذكر او مؤنث هیڅ فرق نشته. (۱) لهذا د انتخاباتو دا طریقه قابل اعتراض نه ده خو نا اهل او بې دینو ته ووت ورکول او په هغه باندې اعتماد کول قابل د اعتراض دی او د شریعت سره متصادم دی، فقط.

په دستور ساز اسمبلۍ کښې د قطعی محرماتو په باره کښې رائې شماری کول

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې د دین اسلام په واضح، قطعی، منصوصی او حتمی قرانی محرماتو کښې به په قانون ساز ادارو او اسمبلو کښې تعداد ته کتلې شی او که نه؟ لکه د سود په شان قطعی او خدائی فیصلې په باره کښې د اسمبلۍ د ممبرانو رائې شماری په شریعت مصطفوی کښې څه حیثیت لری؟ ددې تجویز پیش کولو والا او د دوی د ملگرو په شریعت کښې څه حکم دی؟ بینوا و توجروا

المستفتی: محمد عبدالله عفی عنه لاهور... ۱۹۷۳ هـ

الجواب: داسې تجویز پیش کول بغیر د مصلحت نه ناجائز دی البته د منافق او غیر منافق د امتیاز دپاره یا قانونی طور سره بنديدلو دپاره که داسې مصلحتونه وی نو جائز دي، وهو الموفق.

اسلامی نارونه د روس یا امریکې استیت جوړول ظلم عظیم دی

سوال: علمائې کرام دې مسئلې باره کښې څه فرمائی چې:

(۱) حضرت عثمان رضی الله عنه دانتخاب دپاره چې د عوامو دپاره کومه رائې اخستې شوه وه د مورخ ابن کثیر په الفاظو کی: حتی خلص الى النساء المخدرات في حجابهن وحتى سأل الولدان في المكاتب وحتى سأل من يرد من الركبان والاعراب الى المدينة في مدة ثلاثة ايام بلياليها (البدایة والنهاية ص ۱۷۶ ج ۷ خلافت عثمان رضی الله عنه)

(امیر گرویک، شمالی وزیرستان د پښتونستان د جوړولو دعوی کوی په دافغانستان کښې هم د سرخ پوش پښتونستان نعره لگوی، نو پښتونستان غوښتل او ازاد قبائل د حکومت پاکستان نه جدا کولو دعوی د امیر گرویک، دپاره د شریعت په رنډا کښې جائز دی که نه؟ بینوا وتوجروا المستفتی: مولوی گل منیر خیسور شریف شمالی وزیرستان ۱۵ جنوری ۱۹۸۴ء

الجواب: د پښتونستان نعره په ظاهره یوه سیاسی نعره ده نه مطلوب شرعی ده اونه ممنوع شرعی ده، البته اسلامی بنسارونه د روس او روس نواز قومونو استییت جوړول ظلم عظیم دی لکه څنگه دا د امریکې او امریکه نواز خلقو استییت جوړول ظلم عظیم دی.

بنځو ته ووت ورکول

سوال: محترم المقام زید مجدکم! د سلام مسنون او نیک دعاگانو نه پس ستاسو خدمت کښې دا عرض دی چه په شریعت کښې بنځو ته ووت ورکول څنگه دی، ددې واقعي نه قطع نظر چه د صوبائی اسمبلی ممبرانو بنځې ته ووتونه ورکړی دی، نو ایا بنځې ته ووت ورکول جائز دی که نه؟ بینوا وتوجروا المستفتی: مولوی علی اکبر صاحب مدرسه عربیه انوار العلوم میراخیل ضلع بنوں ۲۰ محرم ۱۳۹۲ هـ

الجواب: محترم المقام السلام علیکم! نه پس دی واضحه وی چه د ووت مقصد د اعتماد اظهار او د اهلیت سفارش کول دی لهذا په شریعت مقدسه کښې چه زنانه د کومو ذمه دارو ادا کولو حقداره ده نو په هغې کښې بنځې ته ووت ورکول جائز دی، او د کومو ذمه داریانو چه حقداره نه ده (لکه امامت کبری، صغری، خطابت وغیره) نو په هغې کښې ورته ووت ورکول حرام دی، قال الله تعالی ومن یشفع شفاعة سیئة یکن کفل منها (۱) وقال الله تعالی ان الله یمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها (۲) فقط.

د اسلامی ائین نه نافذ کونکو سره د جهاد حکم

سوال: علمائې دین او د شرع متین مفتیان کرام دی مسئلې باره کښې څه فرمائی چه د ۲۵ کالونه مسلسل د پاکستان لیډران د اسلامی ائین د نافذ

(۱) (پاره: ۵ سورة النساء رکوع: ۸ آیت: ۸۵) (۲) (پاره: ۵ سورة النساء رکوع: ۵ آیت: ۵۸)

کولو وعده کوی لیکن تراوسه پورې یوهم دا وعده پوره نه کړه، اوس راروان کال مارچ کښې چه به کوم ائین نافذ کیږي دهغې متعلق هم وعده کوی چه اسلامی ائین به نافذ کوو، که خدائي مه کړه دي ځل هم ائین جوړ نه شو نو دي لیډرانو سره د اسلامی اصولو مطابق جهاد کول جائز دی که نه؟ بینوا وتوجروا المستفتی: مولوی ملک عجب خان صدر اتحاد قبائل دره ادم خیل ۱۹۷۲ء ۱۰ ۲۵

الجواب: حقیقت دادي چه اکثریت اسلامی نظام نه غواړي لکه چه دانتخاباتو نه معلومه شوه او په اسمبلی کښې هم ظاهرېږي، که دي ځل دي اسمبلی والو اسلامی نظام قائم نه کړو نو دي منافقانو سره به د طاقت مطابق جهاد فرض وی او د طریق کار تعین اوس نشي کیدلې فقط.

سیاست شرعیه د اسلام حصه ده

سوال: یو بریلوی مولانا صاحب په تقریر کښې او وئیل چه دیو بندیانو د مرزائیت خلاف کوم تحریک چلولي وو دهغې د اسلامی مذهب سره هیڅ تعلق نه وو، بلکه دا یو سیاسی تحریک وو. ایا دا صحیح ده؟ بینوا وتوجروا المستفتی: مولوی غلام یحی پندی گهپ ۲۲ جولائی ۱۹۷۵ء

الجواب: په سیاست او اسلام کښې هیڅ تکرار نشته، سیاست شرعیه د اسلام حصه ده (۱) فقط.

خدائی قوانین ترقیامته پورې د امن، ترقی، او خوشحالی کفیل دی

سوال: یو مقتدر سړي چه (پرده) یو شرعی حکم دی ددې تشبیه د قید او جیل سره ورکوی او عملاً خلاف کوی په یوه موقع باندې ئې زنانو نه د پردې لرې کولو حکم او کړو او هغه بې پردې کیناستلې. داسې د ملک د سروسپینو مالک دی که هغه او غواړي نو د پردې حفاظت هم کولې شی، اتنده دا خطر ههم ده چه هغه په خپلې جراتمندانه بد اعمالی سره چرته قران کریم منسوخ اونه گرځوی دداسې سړي په باره کښې شرعی حکم څه دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: سعد الدین کان الله له ۱۴ ربیع الاول ۱۳۹۲ هـ

(۱) عن ابی هريرة عن النبي ﷺ قال كانت بنوا اسرائيل تسوسهم الانبياء كلما هلك نبي خلفه نبي وانه لا نبي بعدى وسيكون خلفاء فيكثرون قالوا فما تأمرنا يا رسول الله قال فوايعة الاول فالاول اعطوهم حقهم فان الله سألهم عما استرعاهم.

(صحيح البخارى ص ۲۹۱ جلد ۱ كتاب الانبياء باب ما ذكر عن بنى اسرائيل)

الجواب: اللہ تعالیٰ حکیم مطلق چہ کوم قوانین او احکامات د خاتم النبیین ﷺ پہ ذریعے سرہ رالیلی دی نو دھغی لازم بین دادی چہ دا قوانین او احکام بہ ترقیامتہ پوری د امن، ترقی او خوشحالی کفیل وی، نو د خارجی اثر د وجہی نہ د ترقی پہ لارہ کنبی رکاوٹ گنرل او ختمول د اللہ تعالیٰ پہ حکمت او علم باندی بی اعتمادی دہ بلکہ الحاد او زندیق توب دی، وهوالموفق.

د بی دینہ او کافرانو سرہ سیاسی اتحاد کول

سوال: علمائی دین دھغہ سری بارہ کنبی خہ فرمائی چہ خوک د سوشلسٹیانو یا کیمونسٹیانو یا دیو داسی تحریک او جماعت سرہ منسلک وی چہ ہغہ سراسر یا ضمنی طور د اسلام د اصولو خلاف وی او د قطعی احکامو منکر وی نو دی قسم خلقو سرہ د اتحاد کولو خہ حکم دی؟ بینواوتوجروا

المستفتی: عبدالکریم اکوہ خٹک ۱۹۸۵ء ۲۱/۱۱/۱۱

الجواب: کمیونزم او سوشلزم کافرانہ نظامونہ دی د دوی تحسین او تائید کول د کافرانو کارونہ دی، البتہ د اسلام د مفادوپہ خاطر دیو کافر سرہ اتحاد ممنوع نہ دی (۱) وهوالموفق.

د حکومت د زکوٰۃ پہ سستم کنبی د جمیعت علمائی اسلام د پالیسی تائید

سوال: پہ یو اجلاس کنبی دا قرارداد منظور شو چہ موجودہ د زکوٰۃ طریقہ کار د خالص سود یو شکل دی لہذا مدارس عربیہ لہ ددینہ انکار کول پکار دی لیکن تراوسہ پوری مدرسے دا زکاتونہ اخلی او تاسو حضراتو وئیلی دی چہ دا زکوٰۃ اخستل صحیح دی نو پہ اجلاس کنبی چہ ستاسو پہ حوالی سرہ دا خبرہ شویہ خومرہ پوری صحیح دہ پہ دلائلو سرہ ئی وضاحت او کړی؟ بینواوتوجروا.

المستفتی: محمد داؤد خان افغانی چارسدہ... ۱۹۸۴ء ۱۴/۲/۱۴

الجواب: د زکوٰۃ پہ موجودہ طریقہ کار کنبی دوه خبری قابل اعتراض دی، اول: دا د سودی پیسو نہ اخستل او پہ سود سرہ اخستل.

دویم: دا د کالج پہ طالب علمانو او د فوجیانو پہ بچو باندی خرچ کول او د

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین قوله وقد استعان عليه الصلاة والسلام انه عليه الصلاة والسلام استعان في غزوة خيبر بيهود من بني قينقاع وفي غزوة حنين بصفوان بن امية وهو مشرك الخ (رد المحتار ص ۲۵۷ ج ۳ مطلب في الاستعانة بمشرك فصل في كيفية القسمة)

ہغوی پوری مخصوص کول.

ددینہ علاوہ پہ کنبی قابل اعتراض خہ خبری ظاہراً نہ معلوم میری.

نوب: کہ د جمیعت علمائی اسلام پہ نزد باندی ددی اخستل د مصلحت خلاف وی نو خما د ہغوی سرہ ہیخ مخالفت نشته. وهوالموفق.

د مرزایانو اتحادی جماعت تہ ووت ورکول

سوال: علمائی دین دی مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ د یو جماعت مرزایانو سرہ (قادیانانو) اتحاد وی ہغوی لہ ووت ورکول یا پہ ہغی کنبی شاملیدل یا د ہغوی تشہیر کول جائز دی کہ ناجائز؟ بینواوتوجروا

المستفتی: سید محمد صغیر شاہ مینابازار کیمل پور شہراٹک ۱۹۷۰ء ۲۰/۱۱/۱۱

الجواب: کہ ددی جماعت سرہ د مرزایانو اتحاد د اسلامی نظام د حاصلولو دپارہ وی نو ووت ورکول ورته جائز دی او کہ دا اتحاد پہ دی ارادی سرہ نہ وی نو ووت ورکول ورته حرام دی برابرہ خبرہ دہ چہ مرزایان معاون او تابع وی یا د جماعت سرہ برابر وی، وهوالموفق.

د ختم نبوت پہ مسئلہ کنبی د خدمت د الفاظو صحیح مطلب

سوال: جناب مفتی صاحب دارالعلوم حقانیہ اکوہ خٹک پینبور السلام علیکم ا د پاکستان پہ مذہبی جماعتونو کنبی د یو جماعت مولانا دا دعویٰ کړی وہ (پہ لیکلو سرہ) چہ پہ دی آخری زمانہ کنبی د ختم نبوت مسئلے کوم خدمت خمونو جماعت کړی دی ددی مثال پہ تیرو دیارلسو پیرو کنبی ملاویدل گران دی ایا پہ دی عبارت سرہ خوبہ د حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ او دھغہ نہ روستو خلقو توهین نہ وی شوی، ہغوی خود مرتدینو سرہ جنگونہ کړی دی او جہنم تہ ئی داخل کړی دی، بیا د ہغوی نہ روستو خلقو ہم مرتدین د جہنم اور تہ داخل کړی دی، لیکن نن صبا علماؤ خونہ چرتہ مرتد جہنم تہ داخل کړو اونہ ئی جنگ کړی دی او نبی ﷺ فرمائی

خير القرون قرنی ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم الخ؟ بینواوتوجروا

المستفتی: محمد یعقوب بوری والا شہر ملتان ریل بازار... ۱۹۲۹ء ۴/۱۵

الجواب: کیدی شی ددی مولانا مراد علمی خدمت اوپہ ژبی سرہ دلیل بازی او مناظرہ وی چه په مخکنو پیرو کبني د ضرورت د نیشتوالی په وجه باندې نه وی شوې، او یا به دده مراد دا وی چه خمونږ جماعت بغیر د حکومت او اهل اقتدار د امداد نه کوم خدمت کړې دې آخ لهذا دا الفاظ د مؤاخذې قابل نه دی. (لظهوره مراده) فقط.

د بخي اقتدار او حکمرانی

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کبني چه فرمائي چه زنانه په حکومت او اقتدار کبني د کوم حد پورې داخلیدلې شی، شرعی حکم ئې واضح کړئ؟ ډیره مهربانی به وی.

المستفتی: محمد ارشاد ایند برادرز پشاور شهر ۲ شعبان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: زنانه په زوره باندې حکمران کیدلې شی (۱) لیکن بغیر د طاقت نه حکمرانه جوړول ناجائز دی او د بی برکتی باعث دی (۲) وهو الموفق.

د مصلحت په وخت کبني مودودیانو سره اتحاد جائز دي

سوال: د جمعیت علمائي اسلام د مودودیانو سره د اتحاد چه حکم دي؟ بینواو توجروا.

المستفتی: محمد زرین تل کوهات ۲۷ ذی الحجه ۱۴۰۲ هـ

﴿۱﴾ قال ابن عابدين اذا تغلب آخر على المتغلب وقعد مكانه ان عزل الاول و صار الثاني اماما فقد علم انه يصير اماما بثلاثة امور لكن ثالث في الامام المتغلب وان لم تكن فيه شروط الامامة وقد يكون بالتغلب مع المبايعه وهو الواقع في سلاطين الزمان نصرهم الرحمن.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۹ ج ۳ مطلب الامام يصير اماما بالمبايعه او بالاستخلاف باب البغاة)

﴿۲﴾ عن ابی بکره رضي الله تعالى عنه قال لقد نفعني الله بكلمة لن يفلح قوم ولوا امرهم امراة (صحيح البخاري ص ۶۳۷ ج ۲ كتاب المغازی كتاب النبي الى كسرى وقيصر)

وقال العلامة عبدالعزيز القرهاري (والنساء ناقصات عقل ودين وايضا هي مأمورة بالتستر وترك الخروج الى مجامع الرجال وايضا قد اجمع الامة على عدم نصبها حتى في الامامة الصغرى (النبراس شرح شرح العقائد ص ۳۲۱ ويشترط ان يكون الامام من اهل الولاية)

الجواب: چه هرکله د مصلحت په وخت کبني د هندوانو سره اتحاد جائز دي (۱) نو د بدنام مسلمانانو سره به څنگه ناجائزه وي، فقط.

د اليکشن یعنی د انتخاباتو حکم

سوال: علمائي دين دې مسئلې باره کبني چه فرمائي چه اليکشن (انتخابات) د شريعت په رنځ کبني جائز دي که نه؟ بینواو توجروا

المستفتی: ماستر روز مین خان وارثی ضلع دیر ۲۵ صفر ۱۳۹۷ هـ

الجواب: اليکشن د (اظهار رأي) نوم دي او دخپل نمائنده انتخاب دي اسلام ددي اجازت ورکوي (۲) او په دي وخت کبني دملک بڼه مشران په دي کبني حصه اخلي کوم مولوی صاحب چه ددي مخالفت کوي هغه غلط وائي.

ازاد اميدوارته د ووت ورکولو فتوی ورکول د سياست نه بي خبری ده

سوال: يو مولوی صاحب د ۷ مارچ انتخابات کبني د قومی اتحاد اميد وار ته د ووت ورکولو فتوی ورکړه او په لسم مارچ باندې انتخاباتو دپاره ئې دخپل کلی د ازاد اميدوار په حق کبني فتوی ورکړه چه د گاونډی حق زیات دي نو داسې مولوی صاحب پسې مونځ جائز دي یا نه؟ بینواو توجروا.

المستفتی: الطاف حسین عبدالمجید ایند کمپنی گندم منډی راولپنډی ۱۹۷۰ء

﴿۱﴾ قال الحصکفی و مفاده جواز الاسعانة بالكافر عند الحاجة وقد استعان عليه الصلاة والسلام باليهود على اليهود ورضخ لهم. قال ابن عابدين انه عليه الصلاة والسلام استعان في غزوة خيبر بيهود من بني قينقاع وفي غزوة حنين بصفوان ابن امية وهو مشرك. (الدر المختار مع رد المحتار ص ۲۵۷ ج ۳ مطلب في الاسعانة بمشرك)

﴿۲﴾ حضرت عثمان رضی اللہ عنہ دانتخاب دپاره چه کومه رأيي اخستې شوې وه هغه عوامی رأيي وه اوکله چه اليکشن د اغياروپه لاسونو کبني وي اونتيانچ د عوامی رأيي مطابق نه وي بلکه د پورته نه راځي نوبيا دا اليکشن هم نه دي بلکه سليکشن دي دي ته انتخابات وئيل غلط وي لهذا په آزاد انتخاباتو کبني عوامی رأيي د شريعت په روسره جائزه ده.

كما يدل عليه كلام ابن كثير حتى خلع الى النساء المخدرات في حجابهن وحتى سأل الولدان في المكاتب وحتى سأل من يرد من الركبان والاعراب الى المدينة في مدة ثلاثة ايام و بلياليها (البداية والنهاية ص ۱۷۶ ج ۷ خلافت عثمان رضي الله عنه) (مرتب)

الجواب: پہ دے تضاد باندی خو پہ مونخ باندی خہ اثر نہ پریوخی لیکن دا مولوی صاحب د سیاست نہ بالکل ناواقفہ دی، وهوالموفق.

شاهراہ ریشم د تحریک نظام مصطفیٰ دیارہ

د اکابرو د ہدایت مطابق بندول پکار دی

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ چین تہ تللو والا لار (شاهراہ ریشم) د بہتو صاحب د مخالفت او د تحریک نظام مصطفیٰ د حاصلولو دیارہ بندول جائز دی کہ نہ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: عالمگیر پتین کوهستان..... ۱۹۷۷ء

الجواب: د سوشلزم د مغلوب کولو دیارہ او د اسلامی نظام راوړلو دیارہ چہ کوم اقدام ہم اوشی جائز دی البتہ مصلحت پہ دے کنبی دے چہ د اکابرو د ہدایاتو مطابق تحریک او چلولی شی. (دے پارہ چہ گھوڑی د تحریک دنا کامیاب کیدلو سبب جوړنشی) وهوالموفق.

د بنخو پہ جلوس کنبی وتل

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ پہ جلوسونو کنبی د بنخو وتل جائز دی کہ نہ؟ یعنی پہ شریعت کنبی د بنخو د جلوس خہ حکم دے؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: عبد اللہ مرکزی جامع مسجد اسلام آباد.

الجواب: فقہائی کرامو لیکلی دی چہ کلہ جہاد (فرض کفایہ) وی نو بنخہ بہہ د خاوند د اجازت نہ بغیر نہ حی او چہ کلہ (فرض عین) وی نو بغیر اجازت نہ تللی شی نودغہ شان بہ مظاہرو لہ وتل ہم وی البتہ بی پردگی هر وخت ممنوع دہ.

د شرعی حقوقو خیال ساتلو سرہ سرہ د بنخو د جلسی جلوسونو حکم

سوال: علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی خہ فرمائی چہ ایا د بنخو جلسی جلوسونہ جائز دی یا نہ؟ چہ د پردی خیال ساتل پہ کنبی وی؟ بینوا وتوجروا.

المستفتی: نامعلوم..... ۲۶ جمادی الاول ۱۹۹۷ھ

الجواب: بی پردگی حرامہ دہ د شرعی حقوقو خیال ساتلو سرہ سرہ (۱) د اسلامی قوانینو د نافذ کولو دیارہ دا کوششونہ او د بنخو چغی سوری وهل جائز دی. وهوالموفق.

د اسلامی نظام دیارہ جلسی جلوسونہ کول جہاد دے بغاوت نہ دے

سوال: نن صبا چہ د قومی اتحاد خلق کومی جلسی جلوسونہ کوی او د بادشاہ وخت نہ بغاوت کوی نود داسی فسادیانو او باغیانو خلقو شرعی سزا خہ دہ؟ د جواب احسان او کرئی.

المستفتی: میاں کریم الدین کا کاخیل سردهیری مردان..... ۱۹۷۷ء ۳۸۸

الجواب: غیر مسلح قوم چہ کلہ جلسی او جلوسونہ کوی نو دوی تہ باغیان وئیل د دین نہ ناواقفیت دہ، (۲) او حال دا چہ دا خلق د سوشلزم د کمزوری کولو او اسلامی نظام د راوړلو دیارہ جہاد او کوششونو کولو والا وی.

نوبت: شرعی باغی مباح الدم وی. کذا فی جمیع کتب الفقہ، وهوالموفق.

پہ موجودہ سیاست کنبی د اسلامی نظام دیارہ کوشش کول

سوال: موجود سیاست یقینی جہاد دے کہ نہ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: سمیع الرحمن مردان گمبت

الجواب: د اسلامی نظام د قائمولو دیارہ کوشش کول یقینی جہاد دے والطریقة المروجة وسیلة له کما ان یوسف علیہ السلام توسل بدین الملک. (۳) فافهم.

﴿۱﴾ يجوز لهن الخروج اذا كان باذن الزوج تفلات مجتنبات عن لباس الزينة والتعطر واختلاط الرجال فما دامت النساء راعت هذه الشرائط فلا ضير فيه. (منهاج السنن شرح جامع السنن ص ۱۶۹ ج ۵) باب ماجاء فی خروج النساء فی الحرب.

﴿۲﴾ قال ابن عابدين ان المسلمين اذا اجتمعوا على امام و صارو آمينين به فخرج عليه طائفة من المؤمنين فان فعلوا ذلك لظلم ظلمهم به فهم ليسوا من اهل البغي وعليه ان يترك الظلم وينصفهم ولا ينبغي للناس ان يعينوا الامام عليهم لان فيه اعانة على الظلم

(رد المحتار هامش الدر المختار ص ۳۳۸ ج ۳ باب البغاة)

﴿۳﴾ قال الله تعالى ما كان لياخذ آخاه في دين الملك..... الآية (پ: ۱۳ سورة يوسف ع: ۳ آیت: ۷۶)

د علماؤ د پاره اسلامی نظام راوړل د اقتدار او کرسئ نه بغير ناممکن دي
سوال: که په الیکشن کېنې په مقابله کېنې علمائې کرام مثلاً مفتی محمود صاحب وغیره امیدوار شی نو که یو سړې دې علماؤ ته ووت ورنکړی نو شرعاً به مجرم وی که نه؟ او بعضې خلق وائی چه علمائې کرام په انتخاباتو کېنې صرف د کرسئ حاصلولو دپاره حصه اخلي د نظام مصطفی دپاره انتخابات نه کوی، او کومو خلقو چه تیرشوو انتخاباتو کېنې د پیپلزپارټی (PPP) او سوشلزم حمایت کړې د هغوی شرعی حکم څه دی؟ بینواو توجروا المستفتی: حافظ عبدالخالق دی ائی خان... ۱۹۷۷ء ۱۹۸۱ء

الجواب: خبرشه چه په هر مسلمان باندې ضروری دی چه د اسلامی نظام راوړو حمایت او تعاون او کړی، او د غیر اسلامی نظامونو لکه سوشلزم، کمیونزم، کیپتالزم، او فاشزم وغیره مقابله او کړی نو چه کوم سړې ددې نه مخالف وی هغه به منافق وی او بعضې صورتونو کېنې کافر کیږی مثلاً چه دا غیر اسلامی نظامونه د ترقی باعث اومنی او اسلامی نظام د تنزل باعث او گنډی، اودا خبره دې هم په ډاگه وی چه په دې زمانه کېنې بغير د اقتدار او کرسئ نه یو نظام راوړل ناممکن دی، نو په هر مسلمان باندې ضروری دی چه علماؤ کرامو سره په کرسئ او اقتدار حاصلولو کېنې پوره امداد او کړی، او د علمائې کرامو نه دا امید کیدې شی چه هغوی اسلامی نظام رائج کړی د نورو پارټیانو نه دا امید ساتل غلط دی او د تجربې نه خلاف دی، وهوالموفق

دجمیعت علمائې اسلام حمایت اود جماعتی فیصلې مطابق ووت استعمالول

سوال: په دې زمانه کېنې هره پارټی د اسلام نعره وهی، نو مونږ له په کومه پارټی کېنې شمولیت او حمایت کول پکار دی چه الله او رسول ﷺ ځمونږ نه راضی شی، دارنگې پیپلزپارټی د اسلام سره د سوشلزم نعره هم وهی، نو ایا سوشلزم اسلامی نظام دی، او په داسې جماعت کېنې ورتلل او د هغوی حمایت کول څنگه دی او دوی ته ووت ورکول څنگه دی؟ چه کله مذهبی څوک امیدوار نه وی؟ بینواو توجروا

المستفتی: سید محمد بلوچستانی... ۲ شعبان ۱۳۹۴ هـ

الجواب: په موجوده زمانه کېنې د جمیعت علمائې اسلام حمایت کول ضروری دی دهغوی نه د اسلامی نظام توقع کیدلې شی، نورې پارټی دخپل غرض

دپاره د اسلام نوم اخلي، نو چه کوم ځای کېنې د جمیعت نمائنده نه وی هلته د جمیعت د جماعتی فیصلې مطابق ووت استعمالول پکار دی، فقط.

د علماؤ د پاره اتحاد ډیر اهم او ضروری دي

سوال: بخدمت جناب محترمی ومکرمی شیخ الحدیث صاحب دامت برکاتهم، السلام علیکم! د خیریت نه پس عرض دادې چه موجوده سیاسی کشمکش عام طور سره او د علمائې دیوبند کشمکش خاص طور سره ځمونږ دپاره یو لوی مصیبت جوړ شوې دې ځکه چه نه خوپه مدرسو کېنې طالبان سبقونه وائی اونه په ارام سره یوه مدرسه کېنې اوسپیږی، اوخاص کرپه علمائې دیوبند کېنې د جمیعت علمائې اسلام هزاروی گروپ اوتهانوی گروپ اختلاف د طالبانو دپاره یو غټ مصیبت جوړ شوې دې ځکه چه کوم ځای کېنې د هزاروی گروپ مدرسه ده هلته د تهانوی گروپ سره تعلق والا طالبان نه ایساریږی، اوپه کوم ځای کېنې چه د تهانوی گروپ مدرسه ده هلته د هزاروی گروپ سره تعلق ساتلو والا طالبان په سکون کېنې نه دی الخ؟ بینواو توجروا

المستفتی: منجانب: محمد تاج اشرف العلوم گوجرانواله ۱۹۷۰ء ۱۴۱۹۸
الجواب: محترم المقام د وعلیکم السلام نه پس خبره داده چه د علمائې کرامو دپاره اتحاد ډیر اهم او ضروری دی او خاص طور په هغه وخت کېنې چه دنیاداري پارټیاني د اتحاد دپاره او دا اختلاف ختمیول دپاره محنت کوی نو علمائې کرامو دپاره به د اتحاد نه مخ اړول سراسر وبال وی ځمونږ د طرفنه هیڅ انکار نشته لیکن صرف ځمونږ په کوشش سره دا اتحاد ناممکن دي فقط.

د جمیعت علمائې اسلام د سواد اعظم نه مخالفت کول غلطی ده

سوال: محترم جناب مفتی صاحب نن صبا د جمیعت په نوم سره یو گروپ جمیعت علمائې اسلام دې او دویم گروپ د (مرکزی جمیعت) په نوم سره کار کوی، او د یوبل مخالف دی، نو په دوی کېنې کوم یو گروپ په غلطی دی؟ بینواو توجروا المستفتی: عبدالله کانگره چارسده... ۲۷ ربیع الاول ۱۳۹۰ هـ

الجواب: د مرکزی جمیعت افراد لږ دی او د سواد اعظم نه مخالفت کولو په وجه باندې په غلطی دی، دوی دپاره ضروری ده چه په دې نازک وخت کېنې ددې خپلې روئې نه واپس شی جمیعت علمائې اسلام یو منظم کارکن، سرفروش او دهرې فتنې اوزندقي مقابلي کولو والا جماعت دی او دهغوی

اراده ده چه په یو جماعت کښې هم مدغم نه شو بیشک نور جماعتونه د دوی سره د دوی په منشور باندې یو خای کیدلې شی فقط.

د جمیعت علمائې اسلام سره تعاون او الحاق ضروری دي

سوال: د اسلام او ادایونه پس عرض دادې چه نن صباد بې دینه پارتيانو په مقابله کښې دوه مذهبي پارتيانې دي جمیعت علمائې اسلام او جماعت اسلامی، لیکن دا دوه پارتيې هم په یو بل باندې د کفر فتویٰ لگوي مثلاً اوس اوس ځمونې په علاقه کښې د جماعت اسلامی علماؤ د جماعت اسلامی نه علاوه په ټولو باندې د کفر فتویٰ او لگوله ستاسو صاحبانو په خدمت عالیه کښې عرض دي د قران او حدیث په رنرا کښې اولیکي چه مونږ په کومه پارتيې کښې شریک شو چه خالص د اسلام د سربلندی دپاره کوشش کوي او مکمل اسلامی نظام او شریعت محمدی نافذ کول غواړي او په کومه پارتيې چه تاسو اعتراض کوي په هغې باندې د قران او حدیث مطابق فتویٰ ورکړئ مونږ به ستاسو د فتویٰ رارسیدلو پورې یوې پارتيې سره هم الحاق نه کوو؟ بینوا وتوجروا.

المستفتی: محمدرسل کمبر لعل قلعه علاقه میدان ضلع دیر ۱۰ ربیع الثانی ۱۳۹۰ هـ

الجواب: د جمیعت العلماء په نزد باندې مودودی جماعت کافر نه دي خو په مودودی او دهغه په تابعدارو افرادو باندې د کفر خطر موجوده ده، او د جماعت اسلامی په نزد باندې سوشلزم کفر دي لیکن د جمیعت علمائې اسلام په نزد باندې هم سوشلزم خلاف اسلام ډله ده، لهذا جمیعت العلماء ته سوشلستان او کمیونسټان وئیل او د دوی کفر ثابتول غلط دي. په دې کښې شک نشته چه جمیعت العلماء د مکمل اسلامی نظام په نافذ کولو کښې محنت کوي او دا خلق بدنام نه دي په خلاف د جماعت اسلامی چه هغوی حدود جاری کول نه غواړي د هغوی په منشور کښې د حدود هیڅ تذکره نشته، دارنگې هغوی ټول لاهوري گروپونه او اکثر قادیانیان په اکثریت کښې د شاملولو وئیلې دي، او دا خلق بدنام هم دي، لهذا په هر دیندار مسلمان باندې ضروری دي چه د جمیعت العلماء سره الحاق او کړي او د هغوی سره تعاون او کړي فقط.

جمیعت علماء اسلام نه ووټ ورکول پکار دي

سوال: نن صبا ووټ کومي پارتيې له ورکول پکار دي؟ بینوا وتوجروا
المستفتی: فضل احد غلام احد بازار بت خيله ملاکنډ ایجنسی ۲ جون ۱۹۷۰ هـ

الجواب: د جمیعت علماء اسلام، جماعت اسلامی او مرکزی جمیعت نه علاوه ټول جماعتونه د اسلامی قانون د نافذ کولو مطالبه نه کوي، نو ددې فرق نه بچ کیدل ډیر زیات ضروری دي او په دې دریواړو کښې جماعت اسلامی بدنام دي دا خلق ټیډي اسلام او ماډرن اسلام غواړي چه په هغې کښې حدود هم نه وي او د مرزایانو په کښې هم گنجائش وي، لهذا د دوی نه هم پر هیز ضروری دي. او مرکزی جمیعت والا ډیر کم دي او د هغوی کار کول د سواد اعظم نه په ځان له طریقې سره داهم غلطی ده، لهذا هغوی ته ووټ ورکولو سره مقصد نه حاصلیږي، نو بس تا دپاره ضروری ده چه جمیعت علمائې اسلام ته ووټ ورکړي دا اهل حق دي او د هریا ټول مقابلې دپاره هر وخت تیار دي د دوی نه ډیره توقع او امید کیدلې شی فقط.

جمیعت العلماء د هرې فتني مقابلې کولو والا جماعت دي

سوال: مفتیان شرع چه فرمائي چه د علماء دوه گروپه دي د مودودی صاحب جماعت او جمیعت علمائې اسلام، ددې دواړو ډلو متعلق په دواښه او کانگره علاقه ډیر اختلاف دي لهذا مونږ ته اطلاع را کړئ چه په دې دواړو ډلو کښې کوم یو بهتره ده. دارنگې په کانگره کلی کښې د جمیعت العلماء یوه جلسه شوې وه، په هغې کښې مولانا گل بادشاه صاحب امیر صوبه سرحد او نورو علماؤ په تقریر کښې تردې پورې او وئیل چه مودودیانو پسې مونږ نه کیږي نو حقیقت حال نه مونږ خبردار کړئ؟ بینوا وتوجروا
المستفتی: روح الله موضع کانگره چارسده... یکم جون ۱۹۷۰ هـ

الجواب: مودودی هم په اسلام کښې ترمیم او تجدید کړې بلکه د یهودیانو په شان د معنوی تحریف په جرم کښې مبتلا دي او په خپل منشور کښې ئې د حدودو جاری کولو څه تذکره نه ده کړې او اکثر بلکه ټول مرزایان ئې په اقلیت کښې د داخلیدلو نه بچ کړي دي او تجدید ملک چه د سوشلزم بنیادی طریقه ده هغه ئې جائز کړې لهذا ټولو مسلمانانو دپاره ضروری دي چه دې جماعت سره تعاون نه کوي ددې ماډرن او ټیډي اسلام د نافذ کولو په بدله کښې د مکمل اسلامی نظام د نافذ کولو دپاره کوشش ضروری دي او جمیعت علمائې اسلام یو منظم، کارکن، سرفروش او د هرې فتني او زندقي مقابلې کولو والا جماعت دي او د دوی اراده ده چه په چا کښې به نه مدغم کیږي او بیشکه نور جماعتونه د دوی سره الحاق کولې شی، خود دوی په منشور، لهذا تاسو خلق د دوی سره بغیر شک شبهي نه شاملیدلې شی او په جهاد کښې حصه اخستلې شی فقط.

د جمعیت العلماء او جماعت اسلامی د اسلام دعوی

سوال: محترمی و مکرمی صاحب عرض دادې چه د ضلع دیر په پاکستان کښې د مدغم کیدو سره په دې ملک کښې مختلفې پارټیاني په وجود کښې راغلی دی د هرې پارټی مقررین د قران او حدیث په رڼا کښې د خپلې مدعی په ثابتولو باندې د لیلونه ورکوی او په دې ریاست کښې مخکښې څه پارټی نه وه اوس مونږ حیران او پریشان حال یو چه په کومه پارټی کښې شرکت او کړو؟ چه د اسلام د ترقی او عروج باعث او گرځی نو مونږ د جمعیت علماء اسلام سره موافقت او کړو که د جماعت اسلامی سره؟ د اسلام په دعوی کښې څوک صحیح دی؟ بینو او توجرا

المستفتی: سلطان ادريس باغدوشخيل تلاش ریاست دیر... ۱۳۸۹ هـ

الجواب: جمعیت علمائې اسلام د شرعی قانون په نافذ کولو کښې کوشش کوی. لهذا د دوی سره الحاق ضروری دې او نورې پارټیاني خو یا د اسلام نوم د دھوکې دپاره اخلی او یا د دھوکې دپاره نه وی خو په هغوی باندې خطر ده چه هسې نه ماډرن اسلام ئې مراد وی لکه جماعت اسلامی لهذا د دوی سره الحاق نه کول ضروری دی فقط.

د جماعت اسلامی د غیر اسلامی خیالاتو نه بچ کیدل پکار دی

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائې چه جماعت اسلامی ته اسلامی جماعت وئیل صحیح دی که نه؟ ځکه چه اکثر اکابرینو او لویو لویو علماؤ د دوی په خیالاتو او بعضې غلط نظریاتو باندې نیوکه کړې ده؟ بینو او توجروا

المستفتی: مولوی فضل الرحمن کوټهه صوابی مردان... ۱۹۲۹ء ۸۱۹

الجواب: د مسلم لیگ، نظام اسلامی پارټی او جماعت اسلامی د غیر اسلامی خیالاتو نه بچ کیدل ضروری دی نوم چه هرڅنگه وی په نومونو اعتراض کول بې مقصده کار دي.

په جماعت اسلامی او جمعیت العلماء کښې فرق

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائې چه دې وخت کښې په پاکستان کښې دوه جماعتونه په منظم طریقې سره د اسلامی نظام دعوت

کونکې دی، یو جمعیت العلماء او دویم جماعت اسلامی، د دوی دواړو خپل مینځ کښې سخت اختلاف دې نو دې دواړو کښې د کوم جماعت سره اشتراک او تعاون پکار دې او د کوم جماعت عقیدې او نظریات د اسلام او سلف صالحینو د تعبیراتو مطابق دی؟ د جواب مهربانی او کړی.

المستفتی: نامعلوم

الجواب: په دې دواړو جماعتونو کښې د جمعیت علمائې اسلام عقیدې او نظریات د اسلامی او سلف صالحینو د تعبیر کړې شوي دین موافق دی، نو د جمعیت العلماء سره تعاون او شریکیدل ضروری دی ترڅو چه د خود غرضه خلقو اله کار نه وی او جماعت اسلامی بدنام دی د دوی اسلام ماډرن اسلام دي فقط.

په مودودی جماعت، تبلیغی جماعت او جمعیت العلماء

کښې په کوم جماعت کښې کار کول پکار دی

سوال: محترمی مکرمی صاحب حضرت مفتی محمد فرید صاحب دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک، د مولانا مودودی جماعت اسلامی، تبلیغی جماعت او جمعیت العلماء په باره کښې ستاسو حضراتو رائې څه ده، په کوم جماعت کښې کار کول د ثواب کار دي، بعضې خلق جماعت اسلامی د، ادخلوا فی السلم كافة، مصداق گرځوی، ځمونږ راهنمائی او کړی؟

المستفتی: مولوی محمد افضل خان شاه پور کانا سوات ۱۹۲۹ء ۲۹۱۹

الجواب: د مودودی صاحب او دهغه (د تفرداتو) په هم خیالنه خلقو باندې د کفر سخته خطر ده، ځکه چه د هغوی په نزد باندې قادیانیان (لاهوریان) کافران نه دی او حال دادې چه دا خلق د معجزاتو نه منکر دی. او د حضرت عیسیٰ (علیه السلام) د پلار په کیدلو قائل دی (چه یوسف نجار دي) او تبلیغی جماعت نیک او بااثره جماعت دي، په دوی کښې بعضې کسان (چه هغه معلمینو او متعلمینو ته د درسونو په وخت دعوت ورکوی یا بال بیج والا محتاج د ځان سره په بوتللو مجبور کوی) په غلطی دی، په جمعیت العلماء کښې کار کول د ثواب کار دي (دا د علماء سواد اعظم دي) اگر چه جماعت اسلامی صرف منظم او مالدار تنظیم دي.

ورهما از جهان شود معدوم پس نیابد بزیر سایه بوم..... وهو الموفق

موجوده وخت کښې اهل حق جمعیت علمائې اسلام ته ووت ورکول جهاد دي

سوال: ووت ورکول جائز دی که نه؟ او د ووت حقداره کومه پارټی ده؟ جواب

راکری مهربانی به وی۔ المستفتی: شاه نواز ضلع دیر... ۱۹۷۶ء ۱۷۳۸
الجواب: د حق او باطل د مقابلې په وخت کېنې اهل حق ته ووت وړ کول جهاد دې په موجوده وخت کېنې اهل حق جمیعت علماء اسلام دې او کوم خای کېنې چه د جمیعت العلماء امیدوارنه وی نو هلته د جماعتی فیصلې مطابق عمل کول پکار دی، وهو الموفق.

جمیعت علمائی اسلام د اعتماد، الحاق او تعاون قابل جماعت دي

سوال: نن سبا پاکستان کېنې د مختلفو نظریاتو والا پارټیانی دی مونږ خلق په کېنې د حق جماعت تمیز نه شو کولی تاسو فکر والا او علم والا خلق ئې نو ستاسو په نزد باندې قابل اعتماد او قابل الحاق کومه پارټی ده چه مونږ په کېنې شامل شو؟ بینوا او توجروا۔

المستفتی: رحمن الدین ضلع دیر ملاکنډ ډویژن

الجواب: جمیعت علمائی اسلام د اکابرین علمائی دیوبند یو نمائنده مذهبی او سیاسی جماعت دي چه د هغوی منشور قران او سنت، د مملکت نظام جوړول دی او د دوی ماضی او تاریخی تسلسل هم بدنام نه دي نو جمیعت علمائی اسلام چه د علماؤ سواد اعظم دي دي کېنې شاملیدل، الحاق او تعاون کول پکار دی فقط.

د جمیعت علمائی اسلام مقصد او نصب العین

سوال: کوم سړي چه جمیعت علمائی اسلام ته د قومی اسمبلۍ ووت ورنکړي نو دهغه سړی څه حکم دي؟ او نورو پارټیانو ته د ووت وړ کولو یا نه وړ کولو څه حکم دي؟ بینوا او توجروا

المستفتی: رحیم الله اضاخیل بالانوشهره ۱۹۸۸ء ۳۱۱۱

الجواب: د جمیعت علمائی اسلام نه علاوه د نورو پارټیانو نصب العین د اسلام سره متضاد دي نو د هغوی نصب العین حق منل او د جمیعت علمائی اسلام نظام او نصب العین غلط او د تنزل باعث ګنډل ښکاره کفردی، او دي نورو پارټوته ووت وړ کول د دین سره د شمنی ده او چه کله د جمیعت علمائی اسلام امیدوار مقرر نه وی نو چاته ووت مه وړکوی، بهر حال جمیعت علمائی اسلام مکمل اسلامی نظام راوړل غواړي او په جماعت اسلامی باندې خطر ده چه هغوی چرته ټیډي اسلام رانه ولی او مسلم لیګ صرف د اسلام نوم قدرې باقی ساتل غواړي، او نیشنل پارټی او پیپلز پارټی د اسلام نوم هم ختمول غواړي فقط.

پیپلز پارټی، مسلم لیګ نیشنل وغیره سره اتحاد کول او هغوی ته ووت وړ کول
سوال: په پاکستان کېنې مختلف سیاسی پارټیانی دی مثلاً پیپلز پارټی، مسلم لیګ او نیشنل پارټی وغیره د یو مذهبی پارټی دوی کېنې یوې سره اتحاد کول څنګه دي؟ او دوی ته ووت وړ کول څنګه دي؟ جواب راکړئ.

المستفتی: سید رحیم الله باچا اضاخیل بالانوشهره ۱۳ رمضان ۱۴۰۵ هـ
الجواب: پیپلز پارټی نیشنل پارټی او مسلم لیګ ته ووت وړ کول ناجائز دی دا ټول د کافرانو نظام حفاظت کونکی دی دا د چین روس او امریکې په اشارو باندې چلیږي خو چه کله د اسلام د مفادو دپاره عیسایانو سره اتحاد جائز دي لکه چه حدیث شریف کېنې راغلی دی (۱) نو دانشور علماؤ (حضرت مدنی رحمته الله علیه مفتی محمود رحمته الله علیه د اسلام د مفادو دپاره داسې اتحاد جائز ګرځولې دي خو دومره ده چه په هغوی کېنې ادغام (بالکل ورتوتل) بیا هم ناجائز دی چونکه د پیپلز پارټی، نیشنل پارټی او مسلم لیګ نصب العین او منشور د اسلام سره متضاد دي دا خلق د سوشلزم، کمیونزم (کپیټلزم) او سیکولر ازم حمایت کونکی دی چه د اسلام مخالف دی نو دوی ته ووت وړ کول حرام دی او د اسلام سره دشمنی ده البته د اسلام د مفادو دپاره ورسره اتحاد جائز دي دانشور علماؤ مثلاً حضرت مدنی، حضرت عثمانی او مفتی محمود رحمته الله علیه دوی سره اتحاد کړي دي او د ادغام نه ئې ځان ساتلي دي او موجوده زمانه کېنې د تجربې نه ثابته ده چه دا پارټیانی اهل حق ته دهوکې وړکوی او خاص طور سره د مسلم لیګ دهوکه خو اظهر من الشمس (د نمرنه هم زیاته ښکاره ده) لهذا د (لایلدغ المؤمن من جحر واحد مرتین) حدیث په وجې سره د اتحاد نه ځانله والی کېنې سلامتیاده فقط.

د سوشلزم خلاف تحریک چلول د ثواب کار دي

سوال: نن سبا چه د سوشلزم او بهتو خلاف کوم تحریک روان دي او مفتی محمود ئې قیادت کوی نو ددې تحریک شرعاً څه حکم دي؟ بینوا او توجروا
 المستفتی: مولوی عبدالحکیم جنډ امیاں والی ۱۹۷۷ء

(۱) عن ابن عمر رضی الله عنهما قال حاربت النضیر و قریضة فاجلی بنی النضیر و اقر قریظة و من علیهم حتی حاربت قریضة فقتل رجالهم و قسم نساءهم و اولادهم و اموالهم بین المسلمین الا بعضهم لحقوا بالنبی صلی الله علیه و آله الخ (صحیح البخاری ص ۵۷۲، ج ۲ کتاب المغازی باب حدیث بنی النضیر)
 (۲) (صحیح البخاری ص ۹۰۵ ج ۲ کتاب الادب باب لایلدغ المؤمن من جحر مرتین)

الجواب: سوشلزم د اسلامی نظام سره متضاد دې ددې خلاف تحریک چلول د ثواب باعث کار دې. وهوالموفق.

په اسلام کېنې د سیاسي او معاشي ژوند مکمل رامنځته کولو دده

سوال: ایا په سیاسي معاملاتو کېنې قران خاموش (چپ) دې؟ ایا ددې خبرو متعلق په اسلام کېنې هدايات او احکام موجود دی؟ دا رنگې سوشلزم او جمهوریت چه هر سړی دپاره دودې، جامې او کور مفت (بې پیسو) دی ایا په اسلام کېنې ددې کارونو متعلق چه پر گرام نشته، دا رنگې د سیاسي حالاتو متعلق د سوشلزم نظریه اختیارول چه خپله عقیده دې صحیح وی نو ایا دې کېنې چه قباحه شته؟ اسلام دې باره کېنې چه فرمائی؟ بینوا بالدلیل توجروا عند الجلیل.

المستفتی: میان محمد دین جامعه حنفیه ضلع لائل پور ۱۰ ذی قعدہ ۱۳۸۹ھ

الجواب: (۱) قران او حدیث د ژوند یو مکمل قانون دې د سیاسي معاملاتو باره کېنې دده چپ کیدل د عقل او د واقعي نه خلاف دی په دې کېنې د سیاسي معاملاتو اصول په شاهانه طریقي سره بیان او ذکر دی، که په دې کېنې سیاست نه وی نو غیر اسلامی سیاسي جماعتونو ته به ئې بدترین شکست نه ورکولو، (۲) په اسلام کېنې بې کارتوب، فضول خرچی، حسد، حرام کاری، تعصب و غیره ممنوع دی د زکوٰۃ، عشر، تصدق، رحم، او همدردی و غیره حکم په کېنې ورکړې شوي دي، چه په هغې باندې عمل کولو سره غریبانان او مالداران دواړه په اطمینان سره ژوند تیرولې شی،

(۳) دا عملاً ناممکن دی حکه چه د جاگیردارونه اخستل هغه وخت جائز دی چه دا جاگیرونه د پخوانو خلقو نه په زور اخستلې شوي وی او انگریزانو (مثلاً) دې جاگیردارانو ته په انعام کېنې ورکړې وی نو دا وخت دا جائز دی چه ددغه جاگیردارونه دا جاگیرونه و اخستلې شی او پخوانو کسانو او یا دهغوی وارثانو ته دې واپس کړې شی، او دانه دی جائز چه د ټولو جاگیردارونه جاگیرونه و اخستلې شی او پردو خلقو باندې تقسیم کړې شی دا رنگې سرمایه دارد زکوٰۃ او عشر نه زیاتې مال جمع کولو باندې مجرم نه دې نو دا شرعاً نه دی جائز چه دهغوی د رضا نه بغیر د هغوی نه په زور باندې مالونه و اخستلې شی او دغه شان د کارخانو د املاکو حکم هم دې (۱) فقط

﴿عن أبي حرة الرقاشي عن عمه قال قال رسول الله ﷺ: لا تظلموا الا لا يحل مال امرء الا بطيب نفس منه. رواه البيهقي في شعب الايمان والدارقطني في المجتبى: (مشکوٰۃ المصابيح ص ۲۵۵ جلد ۱ باب الفصب والعارية)

د اسلام په اقتصادی نظام او سوشلزم کېنې عملی مطابقت بالکل ممکن نه دې

سوال: محترم جناب مفتی صاحب مدظلہ العالی به معرفت حضرت مولانا عبدالحق صاحب رحمہ اللہ نن صبا په ملک کېنې د سوشلزم او د اسلامی سوشلزم نعره لگولې کیږي؟ (۱) ایا د اسلام خپل څه اقتصادی نظام نشته؟ (۲) ایا په اسلام او سوشلزم کېنې مطابقت ممکن دې؟ ددې دوه سوالونو جوابونه رااولیگئ مهربانی به وی.

المستفتی: اکرام الله زید گنج لائل پور ۱۹۷۹ء ۲۲۱۱۱

الجواب: (۱) دا د زکوٰۃ و غیره نظام د اسلام مستقل اقتصادی نظام دې (۱) (۲) په عملی طور سره ناممکن دې فقط.

اسلامی سوشلزم، اسلامی جمهوریت او پاکستان صرف زړه راخونکی الفاظ دي

سوال: علمائې دین چه فرمائی چه ایا په اسلام کېنې د اسلامی سوشلزم څه گنجائش شته دلته چه کوم خلق د سوشلزم نعرې لگوي هغوی ورته اسلامی سوشلزم وائی او دا خلق دالله تعالی د ذات، پیغمبرانو، فریستو او قیامت منکر هم نه دی بلکه صرف دا وائی چه بعضي څیزونه په قومی ملکیت کېنې اخستل دی، لوی صنعتونه سرمائې او جاگیرونه خو څه کوي دا څیزونه په قومی ملکیت کېنې اخستل ناجائز دی او چه کله ورته اسلامی سوشلزم وائی نو بیا د ناجائز والی څه وجه ده وضاحت او کړئ؟

المستفتی: امیر مقام شیرگره مردان

الجواب: د اول نه په اسلامی سوشلزم، اسلامی جمهوریت او پاکستان و غیره زړه

﴿(۱) عشر، خراج جزیه، زکوٰۃ، صدقات، فی، خمس، ضرائب، کراء الارض، عشور، وقف، اموال فاضله و غیره دغسې ممنوع جوارې، سته، سود، ذخیره اندوزی و غیره دغسې مضاربت، شرکت، بیوع و غیره۔ مولانا حفظ الرحمن سیوهاروی فرمائی د اسلام معاشي نظام یو داسې عامه فلسفه باندې قائم دې چه دهغې نوم اسلام دې چه دا عالمگیر دعوت او عام انقلاب طرف ته داعی دې، او د دنیا دانسانو صرف معاشي صلاح او کامیابی نه غواړي، بلکه روحانی، مذهبی، اخلاقی، سیاسی، معاشرتی، او معاشي غرض هر قسم دینی او دنیوی کامیابی او کامرانی او هدایت غواړي،۔ په دې وجه دا د ژوند هرې شعبې دپاره د یو صالح اجتماعی نظام غوښتونکې دې، او هم ددې ژوند یوه شعبه صالح نظام معاش هم دې (اسلام کا اقتصادی نظام ص ۲۶ حفظ الرحمن سیوهاروی)

راخونکو الفاظوسره علماء الہ کار جو پوی بیا روستو علماء بی کارہ ثابتوی دارنگی د ٲولو سرمایہ کارانوںہ سرمایہ اخستل او ٲولو جاگیردارانوںہ جاگیرونہ اخستل پہ اسلام کنبی ناجائز دی او پہ جائز اونا جائز کنبی پہ ثبوت شرعی سرہ امتیاز کول ناممکن دی او دا دغرض والو خلقو نصب العین ہم نہ دی، دا ٲما رائی دہ دی بارہ کنبی تاسو نوروسیاسی علماؤ (جمیعت علمائی اسلام) طرفتہ ہم رجوع او کری، فقط.

د سوشلزم حمایت کونکو تہ د ووٲ ورکولو حکم

سوال: علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی ٲہ فرمائی ٲہ د سوشلزم دعوت ورکونکی پارٲی تہ د ووٲ ورکولو ٲہ حکم دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: فیض الرحمن درہ ایبٲ اباد

الجواب: کہ ٲری سوشلزم د ترقی باعث گنری او اسلام زور نظام تصور کوی نو دی سری ٲیل ٲآن د اسلام نہ اوویستلو او کہ د ویری قومیت او عصیت پہ وجہ باندی سوشلزم تہ ووٲ ورکوی نو منافق دی کافر نہ دی، وهوالموفق

د سوشلزم خورولو والا سرہ د قتال مسئلہ

سوال: ٲہ کلہ سوشلزم کفر دی نو ددی خورولو والا سرہ جنگ ولې ناجائز دی؟ بینوا وتوجروا المستفتی: مولوی عبد اللہ لورالائی بلوچستان

الجواب: د ہر جائز کار دیارہ جدا جدا وخت وی، دا کابرو د ہدایاتو سرہ موافقت کولو کنبی مصلحت دی وهوالموفق.

د سوشلزم والوسرہ د جنگ پہ مسئلہ باندی پہ دویم ٲل سوال

سوال: ستاسود فتوی عبارت (ٲہ د ہر کار دیارہ جدا جدا وخت وی مصلحت د اکابرو پہ ہدایاتو کنبی دی)، دا دوضاحت محتاج دی؟

المستفتی: مولوی عبد اللہ مدرسہ عربیہ لورالائی بلوچستان

الجواب: ددی سوالاتو د تفصیلی جواباتونہ مونہ د مصلحت پہ بنیاد باندی ممنوع او معذور یو فقط.

د مرزائی فرقہ سرہ سیاسی اتحاد د سوشلزم او اہل حق علماؤ پیژندگلو

سوال: (۱) یو سری د مرزایانو قادیانی ٲلی تہ کافر وائی لیکن لاہوری ٲلی تہ کافر نہ وائی نو داسی خلقو سرہ د سیاسی اتحاد پہ بارہ کنبی ٲہ حکم دی؟ (۲) یو سری د علمائی حق پہ نظر ضال او مضل دی د ہغوی یو سیاسی تنظیم دی پہ ملک کنبی د اسلام نافذ کولو دیارہ ہغوی سرہ د اتحاد کولو ضرورت راخی او دا گمراہ او گمراہ کونکی سری د ٲیلی گمراہی نہ رجوع ہم نہ کوی نو ایا د ہغوی سرہ اتحاد جائز دی او کہ ناجائز؟

(۳) یو سری دی دا ذکر شو ی گمراہ نہ دی اسلام د ژوند کامل او مکمل قانون گنری مگر پہ غلطی سرہ د اسلامی سوشلزم اصطلاح د اسلامی مساواتو ہم معنی گرخی نو د داسی سری ٲہ حکم دی؟

(۴) کہ پہ دی برنو (۲) یا (۳) کنبی د یو سرہ اتحاد کول یا الحاق کول وی نو اہون البلیتین بہ کوم یو وی؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمد حمزہ نعیم ایم اے پاکستان

قومی عجائب گھر محمد بن قاسم باغ کراچی نمبر ۱

الجواب: (۱) پہ دی سری باندی د کفر سختہ ٲطرہ دہ، داسی سیاسی اتحاد کول ٲہ پہ ہغی سرہ مرزایانوتہ پہ اکثریت کنبی د داخلیدلو بہانہ موجود وی نو دا الحاد او زندقہ دہ. (۲) ددی فرقہ سرہ د علماؤ اتحاد او داسی فرقہ باندی اعتماد کول د خدا ترسہ علماؤ سرہ مناسب نہ دی. (۳) اسلامی مساوات یو مبہم لفظ دی کہ ددی داسی تشریح او کری شی ٲہ د اسلامی اصولو سرہ متصادم نہ وی نو دا مساوات د اعتراض قابل نہ دی گنې نو دا اعتراض قابل دی.

(۴) دلته د (اہون البلیتین) صورت نشته ٲکہ ٲہ جمیعت علمائی اسلام اہل حق دی او د مکمل اسلامی نظام غوختونکی دی او د ہغوی د ٲاسرہ ہم اتحاد یا الحاق کول ٲہ خیال کنبی مضر نہ دی او دوی سرہ ددی (علماؤ) پہ منشور باندی اتحاد کول صحیح دی. فقط

اسلام تہ سوشلزم نبی کریم ﷺ تہ د سوشلزم علمبردار وئیل

سوال: یو ٲو عبارتونہ ستاسو خدمت کنبی وړاندی کوم ٲہ پہ ہغی کنبی د

نبی کریم ﷺ شخصیت اود هغوی را ورلی شوی دین مکمل سوشلزم گرځولې شوې دې اوبله داچه نبی کریم ﷺ د اسلام او سوشلزم تکمیل کړې دې او که حضرت عیسیٰ علیہ السلام د تجرد ژوند نه تیروولې نو دهغه ژوند به د موجوده اشتراکیت دپاره بنیادی اصول جوړ شوي وو، حج ئې هم د اسلامی سوشلزم مظاهره گرځولې، من وعن الفاظ لاندې دی.

(۱) افسوس دې چه مسلمانانو د انحضرت ﷺ ددې عظیمې کارنامې او دهغه د ډیر زیات اوچت سوشلزم قدر اونکړو د عربو بزرگ ترین سوشلسټ د رنگ او ملت فرقونه ختم کړل.

(۲) خدائي تعالیٰ رحمة للعالمین را ولیږه هغه په خپلو اسلامی اصولو سره د عرب دنیا په ټولو معاشرو کښې یو حیران کونکې انقلاب پیدا کړو، که د عربو نوې او پر شکوه ژوند د سوشلزم په ذریعه سره وې نو د ټولې دنیا د اسلام په ذریعه او د سوشلزم او اسلام چه چا تکمیل کړې دې دا هغه سپجائی نتیجه وه، الخ ددې عبارت متعلق د شریعت څه حکم دې؟

نوبت: ستاسو صاحبانو د مخکښې نه هم فتویٰ موجوده ده چه دا د کمیونسټانو انقلاب دې او د کمیونسټانو حمایت کونکي هم د هغوی په حکم کښې دی.

المستفتی: عبدالحی مندوخیل ناظم مدرسه ریاض العلوم

ژوب بلوچستان ۲۷ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: که ددې سوشلسټانو په نزد رسول الله ﷺ بزرگ سوشلسټ دې او اسلام بلند ترین سوشلزم دې نو هغوی د اسلام او مسلمانانو مقابله ولې کوی او په کومو ملکونو کښې چه د اسلام دپاره کوششونه کیږي هلته د سوشلسټانو د رکاوټونو څه ضرورت دې؟ که سړې خور قوم محتاجو انسانانو ته او وائی چه ویريږي مه! ځمونږ خواته راځئ ستاسو د ټولو مسئلو او حاجتونو حل مونږ سره دې نو ایا دابه د تسلیمولو قابل خبره وی.

نوبت: مونږ د مخکنی فتویٰ حمایت او تائید کوو. وهوالموفق

سوشلسټانوته د ووت ورکولو او علماؤ ته د کنځلو کولو حکم

سوال: علمائې دین دې مسئلې باره کښې څه فرمائی (۱) چه یو سړې وائی اسلام

زمونږ دین دې، سوشلزم ځمونږ معیشت دې او د طاقت سرچشمه عوام دی.
(۲) یو سړې ښه په سوچ سره ددې عقیدې پارتی پیلز پارتی ته ووت ورکوی
(۳) کوم خلق چه وائی مونږ اتحاد ته ووت ورکړې دې ددې نه علاوه په مونږ باندې هېڅ ذمه داری نشته او د بایکات په وخت کښې ئې بیا بایکات اونکړو، (۴) هغه خلق چه سوشلزم ته ووت ورکوی او علمائې کرامو ته کنځلې کوی د هغوی په باره کښې د شریعت څه حکم دې؟ (۵) هغه خلق چه په الیکشن کښې ئې یوې پارتی ته هم ووت ورنکړو دهغوی په باره کښې د شریعت څه حکم دې؟ بینواو توجروا

المستفتی: کس شاه ضلع دیر ۱۹۷۸ء ۱۱۸۱

الجواب: (۱) خبرشئ چه سوشلزم د اسلام سره متصادم نظام دې نو چه کوم سړې سوشلزم د ترقی باعث گنړي او اسلامی نظام د تنزل باعث او د زمانې سره ناموافق منی نو هغه مسلمان نه دې ددې سړې د الله تعالیٰ په علم او حکمت باندې اعتماد نشته دې. (۲) کوم سړی که ددې مخکښی اعتقاد مطابق ووت ورکړې وی نو هغه مسلمان نه دې او کوم سړی که د طمع یا ویرې او یا د قومیت په بنیاد باندې ووت ورکړې وی نو هغه منافق دې کافر نه دې، (۳) بایکات نه کول د جهاد نه کولو په حکم کښې دی. (۴) یو عالم ته کنځل کول فسق دې او عام علماؤ ته کنځل کول کفر دې په حقیقت کښې دا سړې د علم او دین سپکوالې کوی. (۵) بې خبره سړې معذوره دې او باخبره به نیولې کیږي. وهوالموفق

د حکومت سره د تعاون په باره کښې ټپوس

سوال: د موجوده حکومت نظریه د اسلام په نفاذ کښې مخلصانه ده که غیر مخلصانه؟ مونږ د قبائلو خلق په فکر کښې یو چه تعاون ورسره او کړو که نه؟ بینواو توجروا

المستفتی: ملک عجب خان افریدی دره ادم خیل ۱۷۲۲/۱۴۰هـ مطابق ۱۹۸۱ء

الجواب: ماته په دې کښې شک دې چه دا سړې مخلص نه دې یا بهادر نه دې فقط.

قال الله تعالى

فَلَوْلَا نَفَرَ
مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ
مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

(الاية)

مسائل

ثنتی

مسائل شتی

پہ دی باب کنبی مختلف النوع اہم مسئلے جمع کرے شوی دی چہ د ضرورت پہ وخت کنبی حضرت مفتی صاحب دامت برکاتہم لیکلے دی او بیا وخت پہ وخت بہ درے میاشتنی رسالہ (الفرید) کنبی د دارالافتاء پہ عنوان سرہ شائع شوی دی، اگرچہ د بعضو مسئلو بہ د تیرشوبابونو سرہ تعلق وی خواکثر غیر متعلق الابواب مسئلے دی و ددی وجہ نہ (الفرید) جلد نمبر ۱ شماره اول نہ ترجمہ نمبر ۳ شماره خلورم پوری مسئلے مو رایو حائی کرے اود (مسائل شتی) پہ عنوان سرہ مود فتاویٰ سرہ شامل کرے (از مرتب)

پہ سنتی کنبی د میلستیا دعوت

سوال: پہ سنتی (ختنہ) کنبی دعوت کول جائز دی کہ ناجائز دی؟
 الجواب: پہ سنتی کنبی دعوت کول جائز دی لیکن معمول نہ وو.
 کما فی الہندیہ ص ۳۴۳ جلد ۵ لا ینبغی التخلف عن اجابة الدعوة العامة كدعوة العرس والختان ونحوهما و اذا اجاب فقد فعل ما عليه يدل عليه ما فی ادب المفرد قال سالم ختنی ابن عمر رضی اللہ عنہ و نصیحا فذبح علینا کبشا فلقد رايتنا و انالنجذل به علی الصبیان ان ذبح عنا کبشا (رقم حدیث: ۱۲۴۶)
 اوپہ معمول نہ کیدلو باندی د مسند احمد حدیث دلالت کونکے دی: ولیمۃ الختان لم یکن یدعی لها.

د مری مخ کتل جائز دی

سوال: د مری مخ کتل جائز دی کہ ناجائز؟
 الجواب: د مری مخ کتل جائز دی:
 کما فی الہندیہ ص ۳۵۱ جلد ۵. لابس بان یرفع ستر المیت لیری وجهه. وان یکره ذالک بعد الدفن. وقد ورد فی الحدیث ان النبی ﷺ رأى وجه عثمان بن مظعون و رأى ابو بکر رضی اللہ عنہ و وجه النبی ﷺ و قبله (رواه البخاری)

پہ دواپو لاسونو مصافحہ کول بہتر دی

سوال: مصافحہ پہ دواپو لاسونو سرہ ثابت دہ کہ پہ یو لاس سرہ؟
 الجواب: مصافحہ پہ دواپو لاسونو بہتر دہ:
 کما فی الہندیہ صفحہ ۳۶۹ جلد ۵. وتجوز المصافحة والسنة فیہا ان یضع یدیه علی یدیه من غیر حائل من ثوب وغیرہ. (کذا فی خزائن الفتاوی) و صافح حماد بن زید ابن المبارک بیدہ بخاری جلد ۲ ص ۹۲۶.

د دعوت خورلو نہ پس دعا کول

سوال: د دعوت خورلو نہ پس دعا کول جائز دی کہ ناجائز؟
 الجواب: جائز دی:
 کما فی الہندیہ ص ۳۴۳ جلد ۵ فان کان صائما اجاب و دعا وان لم یکن صائما اکل و دعا و فی سنن الدارمی جلد ۲ ص ۲۱ فلما طعموا دعا ﷺ لهم فقال اللهم اغفر لهم وارحمهم و بارک لهم فی رزقهم.

د روژي پہ حالت کنبی د قی کولومستلہ

سوال: کہ د روژي پہ حالت کنبی پہ ډکہ خله قی راشی نو روژہ ماتیرے کہ نہ؟
 او کہ پہ قصد سرہ او کړی نو روژہ ماتیرے کہ نہ؟
 الجواب: پخپلہ باندی قی راتلل د روژي ماتونکے نہ دی اگر کہ پہ ډکہ خله باندی وی، اوپہ زور سرہ قی راوستل روژہ ماتوی خو چہ پہ ډکہ خله وی:
 قال رسول اللہ ﷺ من ذرعه القی و هو صائم فلیس علیہ القضاء. و من استقاء عمدا فلیقض. رواه الترمذی و ابو داؤد و ابن ماجه و فی الدر المختار علی رد المحتار جلد ۲۲ ص ۴۱۴ طبع الحلبي و ان ذرعه القی و خرج ولم یعد لا یفطر مطلقا ملا اولاً و ان استقاء عمدا ای متذکراً الصومہ ان کان ملا الفم مفسدا بالاجماع.

د جنازی د مونځ نه پس دعا کول

سوال: د جنازی د مونځ نه پس دعا کول ممنوع دی که مشروع دی؟
الجواب: په صفونو کښې په ولاړه باندې دعا کول ممنوع دی او د صفونو ماتولونه پس دعا کول مشروع دی اکثر فقهاؤ او مفسرینو دلیل نه دي ذکر کړې صرف لایدعوا قائما او لایقوم بالدعاء ئې وئیلې دي، او چا په کښې د جنازی په تکرار (دوباره کیدلو) سره تعبیر کړې او بعضو زیادت علی الجنازه، علت گرځولې او دا منکرات په هغه وخت کښې لازمیږي چه دعا د ولاړې په حالت کښې او کړئ شی او چه کله د صفونو ماتولونه پس وی یا په ناسته سره وی نو هیڅ منکر نه لازمیږي، البته په حدیث کښې ددې نه منع نه ده راغلې نو دا صرف جائز دی سنت نه دي.

د واده کولو نه پس ولیمه کول سنت ده او مخکښې ترې نه مباح ده

سوال: که د واده نه مخکښې ولیمه او کړې شی نو دا جائز دی که ناجائز؟
الجواب: د واده نه پس ولیمه کول سنت هم ده او عبادت هم ده او د واده نه مخکښې نه سنت او نه عبادت دي بلکه مباح او جائز دي صرف د دعوت قبلول په کښې دی لفوات الوقت ونظيره ذبح الاضاحی قبل صلاة العيد کما فی البخاری باب الاكل يوم النحر. ص ۱۳۱ فذبحت شاتي وتغديت قبل ان آتی الصلاة قال شانک شاة لحم. یعنی دا عبادت پاتې نه شو صرف غوښه ده.

د قربانی د خرمنو قیمت په جماتونو باندې خرچ کول

سوال: د قربانی د خرمنو قیمت په جماتونو باندې لگول جائز دی که ناجائز؟
الجواب: د هندی مشائخوپه نزد ناجائز دی.
 کما فی الهندية ص ۳۰۱ جلد ۵. ولا یبیه بالدراهم لینفق الدراهم علی نفسه و عیاله. لو باعها بالدراهم یتصدق بها لانه قربة کالتصدق کذا فی التبین قالوا و التصدق هو التملیک او د افغانستانی مشائخوپه نزد صرف جائز قدرې دی.
 وهو المختار بدلیل التعلیل الزیلعی لانه قربة ای التصدق بالدراهم کالتصدق بالجلود.

یعنې مقصود ثواب حاصلول دی هغه په قیمت ورکولو کښې موجود دي لکه چه څنگه په خرمن ورکولو کښې موجود دي قرب په تملیک او اباحت ټولو کښې موجود دي ونظيره جلود الهدایا والضحایا فیها الاباحه العامة دون التملیک سلفوا خلفا.

جائز کلماتو والا تعویذونه د حدیث نه ثابت دي

سوال: د سردردی او بدنظرنی نه د حفاظت تعویذونه جائز دي که ناجائز؟
الجواب: په جائز کلماتو سره لیکلې شوي تعویذونه جائز دي د سلفواو خلفو د وخت نه لیکلې کیږي، د حضرت عبداللہ بن عمر رضي الله عنهما نه تعویذ لیکل ثابت دی کما فی ابی داؤد باب کیف الرقی کان عبداللہ بن عمر یعلمهن من عقل من بنیه ومن لم یعقل کتبه فاعلقه علیه او شاه ولی الله صاحب او شاه عبدالعزیز صاحب او شاه انورشاه صاحب وغیرهم په خپلو کتابونو کښې شائع کړې دي او په حدیث کښې چه کوم (ان الرقی والتمايم والتولة شرک) راغلې دي نو د (تمايم) نه مراد مشکني دي (قالوا ید بها الخزرات اللقی تعلق النساء فی اعناق الاولاد علی ظن انها تؤثر وتدفع العين او په ناجائز کلماتو سره لیکلې شوي تعویذونه د (خزرات) په حکم کښې دي لکه چه د (رقی) نه مراد ناجائز (رقی) دی.

بغیر د خطبې نه هم نکاح صحیح ده

سوال: بغیر د خطبې نه نکاح صحیح ده که نه؟ بنیواو توجروا
الجواب: په نکاح کښې خطبه وئیل سنت دی واجب نه ده. لماروی ابوداؤد خطبت الى النبي ﷺ امامة بنت عبدالمطلب فانکحني من غیر ان یتشهد ابوداؤد ص ۲۹۶ جلد ۱ ورواه البخاری فی تاریخه الكبير

په نکاح کښې به خطبه مخکښې لوستلې کیږي

سوال: خطبه به مخکښې لوستلې کیږي یا روستو؟

الجواب: مخکینی به لوستلی کیری، ماروی الدارمی ثم یتکلم حاجتہ وفی شرح التئیر و یندب اعلانه و تقدیم خطبة فی اول النکاح.

په نکاح کښې یوځل ایجاب او قبول کافی دي

سوال: د نکاح په وخت کښې به ایجاب او قبول درې ځلې وئیلې کیرې او که یوځل کافی دي؟

الجواب: درې ځلې وئیل څه منصوصی نه دي بلکه موهم دي چه کله یوځل د ایجاب او قبول نه پس څه عارض راشی نو عوام وائی چه نکاح پخه نه ده، لکه چه په یو یا دوه سره طلاق نه مضبوط کیرې.

د مهر مقررول او د ایجاب او قبول تلازم

سوال: په بعضې ښارونو کښې صرف مهر مقرر کولې شی او مجلس د (ایجاب) او قبول نه خالی وی ایا دا صحیح کیدیشی؟

الجواب: چه کله هلک طرف والا او د جینئ طرف والا د گواهانو په موجودگي کښې داسې او وائی چه دا جینئ د فلانکي هلک دپاره په یو لاکه ورپې باندې اوکړه، نو نکاح صحیح ده، کما فی الهندية ص ۲۷۱ جلد ۱ فینعقد بلفظ الهبة و کذا بلفظ الجعل علی الصحيح کذا فی العینی.

په تراویح کښې په ختم قران باندې د حافظ پسي اخستل

سوال: حافظ ته په تراویح کښې د ختم قران نه پس چه کوم رقم ورکولې شی ددې اخستل جائز دی که نه؟

الجواب: پیسې اخستل ورکول جائز دی ځکه که یو حافظ د رمضان نه علاوه ورځو کښې په جمات کښې ختم قران او کړی نو هغه د څه قسمه رقم مستحق نه شمارلې کیرې دارنگې که په فرضو کښې ختم قران او کړی نو هم مستحق نه گرځي بلکه چه کله په تراویح کښې امام جوړشی او د ټول قران ختم او کړی نو مستحق شمارلې کیرې نو معلومه داشوه چه دارقم د مخصوص امامت معاوضه ده چه کله د قراءت رکن ټول قران وی مثلاً یو سړې صرف د جمعې د ورځې امام جوړشی چه د فجر مونځ کښې به سورة الم سجده او سورت دهر وائی او د جمعې په مونځ کښې به سورت اعلی او سورت غاشیه وائی. ولا حرج فيه.

په مقبره کښې د دعا په وخت کښې لاس اوچتول

سوال: په مقبره کښې د دعا په وخت کښې لاس اوچتول جائز دی که نه؟

الجواب: په مقبره کښې د دعا کولو په وخت کښې لاس اوچتول جائز دی. لحديث مسلم جاء النبي ﷺ البقيع فقام فاطال القيام ثم رفع يديه ثلاث مرات ثم انحرف ص ۳۱۲ جلد ۱ نو لاس اوچتول جائز دی البته که د غیر الله د طلب کولو شک وی نو بیا به لاس نشی اوچتولې.

د سنتو نه پس دعا ته بدعت وئیل غباوت یا غوايت دي

سوال: بعضې خلق د سنتو نه پس دعا ته بدعت وائی، ایا دا صحیح دی؟

الجواب: د احنافو په نزد باندې دعا د سنتو نه پس افضل ده:

قال صاحب البحر لاكن عندنا السنة مقدمة على الدعاء الذي هو عقب الفراغ ص ۳۰۴ جلد ۱. قال صاحب الخلاصة بعد الفريضة الاشتغال بالسنة اولى من الاشتغال بالدعا ص ۹۵ جلد ۱. وفي الاشباه والنظائر ص ۱۲۷ الاشتغال بالسنة عقيب الفرض افضل من الدعاء في النزاهة على هامش الهندية ص ۳۸۰ والاشتغال باداء السنة اولى من الدعاء وفي شرح شرعة الاسلام و يغتم الدعاء بعد المكتوبة قيل السنة على ماروي البقالی من ان الافضل ان يشتغل بالدعاء ثم بالسنة و بعد السنن والا ورا د علی ماروي عن غيره و هو المشهور المعمول به فی زماننا.

نو د سنتو نه پس دعا کولو ته بدعت وئیل غباوت یا غوايت دي.

د مسافر سړي په مقيم پسي اقتداء کښې د رکعاتونو د نيت مسئله

سوال: مسافر به په څلور رکعتو والا مونځ کښې مقيم پسي د څو رکعتونو نيت کوی؟

الجواب: د برجندي په نزد به د مطلق فرض نيت تړی د رکعتونو تعین به په کښې نه کوی او د (جامع الرموز) په نزد به د دوه رکعتونو نيت کوی او ځمونږ شيخ علامه غورغشتوی رحمته الله به فرمائیل چه د څلور رکعتونو نيت به

کوی حکمہ چہ د امامت نیت د تکبیر تحریمہ نہ مخکبني صحيح دي. لانه
بشرف ان يكون اماما نو د خلورو نیت هم صحيح دي.

د سفر په دوران کبني د ستو کولو يا نه کولو مسئله

سوال: د سفر په حالت کبني به سنت کوي که نه؟

الجواب: غوره قول دادې چہ د ويرې په وخت کبني سنت پريږدي او د امن
او قرار په وخت کبني ئې کوي، والمختاران لاياتي بها في حال الخوف وياتي بها
حالة القرار والامن هكذا في الوجيز للكردي هندية ص ۱۳۹ جلد ۱)

د فجر سنت به د نهر راختلو نه روستو ادا کولې شي

سوال: که د سحر د مونځ سنت پاتې شي نو د فرض ادا کولونه پس به کولي
شي او که د طلوع شمس نه پس؟

الجواب: د فرضو نه پس ئې ادا کول منع دي او د طلوع شمس نه پس ادا کول
امام محمد عليه السلام غوره کړې دي حکمہ چہ په رواياتو کبني د سحر او مازيگر نه
پس مونځ ممنوع دي او د کوم حديث نه چہ د فرض نه پس قضاء ثابت کولي
شي هغه منقطع دي محمد بن ابراهيم د قيس بن عمر نه او ريډل نه دي کړي
او دا حديث په (محلي) کبني روايت شوي دي ددي په سند کبني حسن بن
ذکوان دي چہ د ضعيف کيدلو نه علاوه قدریه فرقې والا هم دي. او کوم
حديث چہ (ابن منده) وغيره متصل ذکر کړي نو حافظ رحمته الله فرمائي چہ غريب
وتفرد به اسد موصولا.

د جمعي د مونځ نه مخکبني خلور رکعتہ سنت د حديث نه ثابت دي

سوال: بعضي علمائي کرام فرمائي چہ د جمعي د مونځ نه مخکبني سنت نشته
او پيغمبر عليه السلام او صحابه کرام رضي الله عنهم دا سنت نه دي کړې، ايا دا صحيح خبره ده؟
الجواب: نبي عليه السلام به د زوال نه پس خلور رکعتہ کول (ترمذي) حضور عليه السلام به
د جمعي د مونځ نه مخکبني او روستو خلور خلور رکعتونه کول (طبراني في
معجم الوسط مصنف عبدالرزاق وروى الترمذي عن عبدالله بن مسعود موقوفا)
او د بعضي علماؤ دليل د هغوی په علم باندې موقوف دي.

د استدلال قابل ثابت احاديث دي صرف د بخاري شريف حديثونه نه دي

سوال: اهل حديث وائي چہ زمونږ حديثونه د بخاري شريف دي چہ اصح
الکتب دي او ستاسو دلائل د (ابن ابي شيبة) وغيره دي چہ په ضعيفو او
هر قسم حديثونو باندې مشتمل دي؟ بنيواو توجروا

الجواب: امام بخاري رحمته الله د ويرې لوی درجي محدث دي او صحيح بخاري
اصح الکتب دي امام بخاري صاحب د خير القرون نه بهر دي د تبع تابعينو
شاگرد دي او صحيح بخاري ته (اصح) وئيل چرته په شر القرون کبني څوک
امام دي نه صحابي دي او نه تابعي دي نو دا کلام په چا باندې حجت او دليل
نه دي، دا رنگې دليل خو هغه احاديث دي چہ ثابت وي دا نه چہ صرف د
بخاري حديث به دليل وي او بيا کله چہ د بخاري په احاديثو کبني تعارض
هم وي مثلاً (جلسه استراحت) په صفحه ۱۱۳ کبني مسنون کيدل راغلي او
په کتاب الايمان والندور صفحه ۹۸۲ کبني عدم د جلسه استراحت روايت
شوي. حيث قال ثم ارفع حتى تستوي قائما اولني حديث د رسول الله صلى الله عليه وسلم فعل
دي او دويم د تعليم په حائي کبني ذکر شوي دي او مقام د تعليم راجح او
غوره وي نو په دي کبني خوراجح او مرجوح موجود دي، او قران مجيد
اصح الکتب دي په هغې ناسخ او منسوخ شته دي نو که يو حديث د سند په
لحاظ سره (اصح) وي او دهغه معارض (اصح سند) نه وي او ناسخ وي
مثلاً د (رفع الیدین) او د قرأت خلف الامام احاديث شو نو په دي کبني څه
استبعاد دي.

په سرتور سره مونځ کول مکروه او خلاف سنت دي

سوال: په سرتور سر مونځ کول جائز دي يا ناجائز؟

الجواب: د احرام نه بغير د سري دپاره په سرتور سر مونځ کول مکروه او
خلاف سنت دي برابره خبره که د ناراستي په وجه وي يا د ويستو د بنائست
دپاره وي يا د بي پرواهي په وجه وي چہ دا څه فرض او واجب خونه ده يا د
خيرنو او شليدلو توپو د وجې نه وي کما في شرح التنوير وصلاته حاسرا راسه

للتكاسل. لکه چه په خیرنو او شلیدلو جامو کښې مونځ مکروه تنزیهی دې. کما فی شرح التنویر صلاته فی ثياب بذلة ومهتة ای بما یلبسه فی بیه ولا یذهب به الی الاکابر والظاهران الکراهیه تنزیهیة. لکه چه دنورو ښو جامو په نه موجودگي کښې په لغر بدن (بغیر جامو) مونځ نه کوی، نود نورو ښه ټوپو په نه موجودگي کښې به په سرتور سر هم مونځ نه کوی.

د ډرائیور خپلې سورلۍ بغیر د قصد نه هلاک کول سببی دې

سوال: که د ډرائیور نه د خپلو سورلو نه علاوه نور څوک هلاک شول نو په دې کښې دیت او کفاره شته که نه؟

الجواب: دا قتل (جار مجرائي خطاء) دې لهذا په دې کښې دیت او کفاره دواړه واجب دی.

د دوه گاهو ایکسډنټ د دواړو طرف نه قتل سببی دې

سوال: چه کله یو ډرائیور د بل ډرائیور سره ایکسډنټ او کړی نو ددې هلاک شوو خلقو به څه حکم وی؟

الجواب: دا د جانینو نه قتل سببی دې دې کښې دیت واجب دې او کفاره نشته.

د تعزیت د پاره تل او درې ورځو پورې کیناستل

سوال: تعزیت جائز دې که ناجائز دې؟

الجواب: جائز دې د (ابن ماجه او ترمذی د حدیث په وجه او درې ورځو پورې کیناستل جائز دی لیکن بهتر نه دی.

مړي په قبر کښې مخ په قبله دفن کول

سوال: مړي داسې دفن کول چه سر ئې شمال (قطب) طرف ته وی او ښیې ئې جنوب (سویل) طرفته وی او سینه ئې قبلي طرفته وی په دې څه دلیل دې؟

الجواب: په دې د امت تعامل دلیل دې، روی المحدثون عن ابن مسعود موقوفا مارای المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن. جعله الامام محمد مرفوعا فی بلاغاته او د اهل حدیثو د پاره پرې هیڅ دلیل نشته.

په جمات کښې د مړي اعلان

سوال: په جمات کښې د چا د مرگ اعلان کول ممنوع دې که مشروع دی؟

الجواب: په جمات کښې دا اعلان جائز دې پیغمبر ﷺ د نجاشی د مرگ اعلان په جمات کښې کړې وو، خرج به العینی فی شرح البخاری ص ۲۲ جلد ۴ او د واقدی نه په صفحه ۲۵ باندې روایت شوې دې ان ﷺ علی المنبر و اخبر عن موت امراء مودة.

د مطلقه مغلظه غیر مدخول بها بغیر د حلالې نه په دویم ځل د نکاح مسئله

سوال: چه کله غیر مدخول بها زنانه ته درې طلاقه په یو لفظ سره ورکړې شی نو ایا په دې کښې حلاله ضروری ده؟

الجواب: دا زنانه بغیر د حلالې نه په نکاح کیدلې شی.

کما فی معین الحکام ص ۳۲۹ و فی المشكلات من طلق امرته الغير المدخول بها ثلاثا فله ان یتزوج بها بلا تحلیل و اما قوله تعالى فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنکح زوجا غیره

فی حق المدخول بها. انتهى

قلت المذكور سابقا طلاق المدخول بها لان الامساک والرجوع یكون فی المدخول بها بخلاف الغير المدخول بها لعدم صحة الامساک والرجوع فیها.

د ابن الهمام وغیره په دې مسئله کښې کلام شته.

د حائضې نابالغ او نوې مسلمان عجیبه مسئله

سوال: کومه حائضه چه د څلورو منزلو په نیت سره روانه شوه لیکن اولنی دوه منزلونه ئې د حیض په حالت کښې پوره کړل اوس هم هغه مسافره نه ده او چه اوس اولامبی (غسل او کړی) نو پوره څلور رکعتونه به کوی او چه کله نابالغه

مسافر د دوه منزله سفر کولو نه پس بالغ شی هغه به هم اتمام (پوره مونځ) کوی. او چه کله کافر د دوه منزله سفر کولو نه پس مسلمان شی نو هغه به قصر کوی. د دوی په مینځ کښې د فرق څه وجه ده؟

الجواب: د حائضې نه مونځ ساقط دې نو گویا چه دا مسافر نه ده. اود کوم وخت نه چه د ادا کولو اهل شوه دهغې وخت نه به اعتبار کیږي. او نابالغ چه د کوم وخت نه بالغ شو د هغې وخت نه مکلف شو. په خلاف د کافر باندې چه د هغه نیت معتبر دې. فلیراجع الی شرح التنویر والدرر قبیل باب الجمعة.

د (ض) لهجه به د (ظاء) سره مشابه وی که د (دال) سره

سوال: (ض) به (ظواد) وئیلې کیږي که (دواد)؟

الجواب: ددې حرف په مخرج او صفاتو کښې هیڅ اختلاف نشته البته په اواز او لهجه کښې ئې اختلاف دې بعضې قاریان ئې (ظواد) وائی چه دا حرف (ظاء) ته ډیر نزدې دې. صرف په مخرج او استطالت کښې فرق دې لیکن امام سیرافې (ظاء) او بین الضاد والظاء ته (ضاد) ضعیفه وائی. کما فی الرضی شرح الشافیه صفحه ۳۷۸ قوله الضاد ضعیفه قال السیرافی انها فی لغت قوم لیس فی لغتهم ضاد فاذا احتاجوا الی التکلم بها فی العربیة اعتاصت علیهم فربما اخرجوها ظا اخرجهم ایاها من طرف اللسان و اطراف الثنایا وربما تکلفوا اخرجها من مخرج الضاد فلم یأت لهم فخرجت بین الضاد والظاء. نو ددې حرف لهجه نه (ظاء) ده اونه مابین الظاء والضاد ده.

اصلی اواز د دینه علاوه دې د مصریانو علماؤ او عربی باندې چیانو لهجه صحیح ده چه نه (ظاء) ده اونه مشابه بالظاء) ده البته ددې د (ظاء) سره صرف په استطالت کښې فرق دې لیکن په دې سره په اواز کښې مشابهت نه لازمیږي لکه چه په (ظاء) او دال کښې صرف په اطباق کښې فرق دې کما فی منح الفکریه شرح مقدمة الجزریه صفحه ۲۹ قال الرماني وغيره لولا الاطباق لصارت الظاء دالا لانه لیس بینهما فرق الا الاطباق. ددې نه دا نه لازمیږي چه دال به د ظاء سره مشابه فی الصوت وی.

په انگلیند کښې په سود سره په کرایه باندې کور اخستل یا خرڅول

سوال: په انگلیند کښې کله کور په بیعه اخستلې کیږي او کله په کرایه اخستلې کیږي نو د مسلمان نه اصل قیمت سره د سود نه وصولولې شی ایا دا جائز دی؟

الجواب: دا جائز دی. ولابین حربی و مسلم مستامن ولو بعقد فاسد او قمار. شرح التنویر صفحه ۱۸۶.

په جهاد او دهشت گردی کښې فرق

سوال: ایا د هشت گردی او جهاد یو څیز دې؟ بنیواو توجروا

الجواب: جهاد یو مقدس عبادت دې چه د فساد د ختمولو د پاره شرعی طور سره فرض کړې شوي دې خوا مریکه او دهغې د فکر خلق جهاد. مدارس او طالبانو د بدنامولو د پاره دا غلط نوم ذکر کوی لیکن د هغوی ناکامی د هغوی د خپلې دهشت گردی نه معلومه ده.

د تعزیت په وخت کښې په دعا کښې لاس اوچتول

سوال: ایا د تعزیت په وخت کښې لاس اوچتول مباح دی یا مکروه؟

الجواب: د پښتنو په ښارونو کښې د تعزیت په وخت کښې لاسونه اوچتولې شی دا یو مباح کار دې مکروه نه دې ځکه چه د پیغمبر ﷺ نه د یو کار متعلق منع نه وی راغلي نو هغه بدعت او مکروه نه وی صرف د ومره ده چه هغه محبوب هم نه وی.

کما فی الاحیاء ص ۳۳۱ اذا لم یرد فیہ نهی فلا ینبغی ان یسمی بدعة و مکروها ولکنه ترک الاحب وقال الشافعی رحمه الله ما خالف الكتاب والسنة والاثروالاجماع فهو ضلالة. وما احدث من الخیر مما لا یخالف شیئا من ذلك فلیس بمذموم.

د حلالو حرامول قسم دې

سوال: د حلال څیز حرامول قسم دې که نه؟ په دې کښې کفارو واجب ده یا نه؟

الجواب: د حلال څیز حرامول د اقسام دې او کفارو په کښې واجب ده.

تحريم الحلال يمين كذا في الخلاصة فمن حرم على نفسه شيئا مما يملكه لم يصير محرماً
ثم اذا فعل مما حرمه قليلا او كثيرا حثت ووجبت الكفارة كذا في الهداية.

په زور سره د طلاق واقع كيدل

كه دشمن په چا باندي په زور سره طلاق وركړي نو دا به منظور وي كه
نامنظور؟

الجواب: د احنافو په نزد باندي دا طلاق منظور دي (۱) لكه څنگه چه په
توقوسره سبب اراده موجوديږي او مسبب په ترتيب باندي راضي نه وي دغه
شان په اكراه سره هم سبب اراده موجوديږي او د مسبب په ترتيب باندي
راضي نه وي. كما في الحديث ثلاثة. جدهن جد وهزلهن جد، النكاح والطلاق
والرجعة. نو طلاق به واقع كيږي. (۲) دارنگي امام عقيل د صفوان بن عمران
الطائي عليه السلام نه اخراج كړي دي چه پيغمبر عليه السلام د زوج مكره طلاق نافذ كړو
چا باندي چه خاوند اكراه كړي وه. (۳) دارنگي عبدالرزاق د حضرت عبدالله
بن عمر رضي الله عنه نه اخراج كړي چه هغه طلاق د مكره نافذ كړي دي. (۴) دارنگي
په دي كسني د خاوند د قتل كيدلونه بچاؤ دي كه دشمن ته دامعلومه وي چه
طلاق نه نافذ كيږي نو هغه به دا خاوند قتل كړي ځكه چه د بنځي ازادي
صرف په دي كسني ده او په كوم حديث كسني چه راغلي دي لا طلاق ولا اعتاق
في اغلاق نو مراد ترې نه غضب دي اكراه نه ده كما في ابى داؤد او محتمل
دي صريح نه دي.

د ونو د جرړونه پيدا شوي ونې به د كرلو والا وي

سوال: د ونو پريكولونه پس چه دهغي د جرړونه نورې ونې پيدا شي هغه به د
چاوي؟

الجواب: دا ونې به د كرلو والا وي كما في الهنديه ص ۴۷۴ جلد ۲ ولوقطعها
فنبتت من عروقها اشجار فهي للغارس كذا في فتح القدير

جمات او مدرسه د مال مالكان دي خو زكوة پري نشته

سوال: چه كله جمات يا مدرسي ته مالونه وركړي شي هغه مالكان گرځي كه
نه؟ او په دي مالونو كسني زكوة واجب دي كه نه؟

الجواب: ناظم او مهتمم ته وركولو سره جمات او مدرسه مالكان گرځي.
كما في الهنديه ص ۳۶۰ جلد ۲. ولو قال وهبت دارى للمسجد واعطيتها له صح. ويكون
تمليكا فيشترط التسليم كما لو قال وقفت هذه المأة للمسجد يصح بطريق التملك اذا
سلمه للقيم كذا في الفتاوى العتبية

او په دي كسني شرط نه دي موجود لهذا په دي كسني زكوة واجب نه
دي كما في شرح التنوير وشرط افتراضها عقل وبلوغ واسلام وحرية والعلم به.

دري طلاقه وركولو په لاعلمى كسني به پيدا شوي بچي ثابت النسب وي

سوال: كه څوك خپلي بنځي ته دري طلاقه وركړي او د بنځي خاوند په
لاعلمى كسني بغير د حلالې نه ماشوم پيدا شي نو دا ماشوم به ثابت النسب
وي يا نه؟

الجواب: دا ماشوم به ثابت النسب وي،

كما في الهنديه ص ۵۳۰ جلد ۱ ولو طلقها ثلاثا ثم تزوجها قبل ان تنكح زوجها غيره

فجاءت منه بولد ولا يعلمان بفساد النكاح فالنسب ثابت وان كانا يعلمان بفساد

النكاح يثبت النسب ايضا عند ابى حنيفة رحمه الله كذا في التارخانيه.

د طلاق رجعى د عدت په دوران كسني چه خاوند

وفات شي نو عدت د وفات به شروع كوي

سوال: خاوند بنځي ته طلاق رجعى وركړو او يو ورځ كم دري حيضه
تيريږي لونه پس خاوند مړ شو نو دا بنځه به د وفات عدت شروع كوي كه د
طلاق عدت به پوره كوي؟

الجواب: دا بنځه به اوس د وفات عدت شروع كړي، في الهنديه رجل طلق امرئته
طلاقا رجعي فاعتدت بثلاث حيض الا يوما فمات الزوج يلزمها اربعة
اشهر وعشر كذا في غاية البيان.

پہ اسفار د فجر کنبی د رمضان استثناء نشته

سوال: پہ بعضی بنارونو کنبی د رمضان پہ میاشت کنبی د سحر مونخ د اسفار نه مخکنبی پہ اولنی وخت کنبی ادا کوی. ایا دا بهتر دی؟

الجواب: دامام ابو حنیفه رحمہ اللہ پہ نزد د مزدلفی نه علاوہ پہ ہرہ زمانہ کنبی اسفار بہتر دی فقہائی کرامو د رمضان استثناء نه دہ کری.

و مارواه البخاری ان الفضل بین السحور و قیام الصلاة قدر خمسين او ستين آية و ایضا روی ان بین الفراغ من السحور و بین الدخول فی الصلاة قدر ان یقرأ الرجل خمسين آية فهو اشارة الى تعجيل اقامة الصلاة على ان الآیة فی الحديث المذكور تحتمل الطويلة و القصيرة و تحتمل القراءة بالترتیل و بالاسراع.

ژوندي خناوریا قیمت صدقه کولوسره د قربانی نه ذمه نه فارغیری

سوال: که یوسری د قربانی پہ ورخ ژوندي خناوریا د هغی قیمت صدقه کری پہ دی سره ئی ذمه فارغیری یا نه؟

الجواب: پہ دی سره ئی ذمه نه فارغیری.

کما فی البدائع ص ۶۶ جلد ۵ و منها ان لا یقوم غیرها مقامها حتی لو تصدق بعین الشاة او قیمتها فی الوقت لا یجزیه عن الاضحیة لان الوجوب تعلق بالاراقة.

که د پیو والا غواه میخه د نصاب قیمت ته رسیری نو قربانی واجب ده

سوال: د یوسری سره یوه غوا یا یوه میخه ده او عواملو کنبی نه ده مثلاً د پیو دپاره ده او دهغی قیمت نصاب ته رسیری یعنی دوه پنخوس نیمې تولې چاندی یا ۲۳۰۰ روپو ته رسی نو په ده باندی قربانی واجب ده که نه؟

الجواب: په ده قربانی واجب ده داسری د نصاب خاوند دی کما فی الهندیة جلد ۵ ص ۲۹۳ و الزراع بثورین و الة الفدان لیس بغنی و ببقرة واحدة غنی.

د (فلانکی کورتلو) سره معلق طلاق د مرگ نه پس معلق نه پاتی کیږی

سوال: خاوند ښځې ته او وئیل که ته د فلانکی کورته لارلې نو طلاق به ئی اوس دا ښځه د فلانکی د مرگ نه پس کورته لاره نوایا طلاق به واقع کیږی؟

الجواب: په ښځه باندې طلاق نه واقع کیږی که په دی فلانکی باندې ئی دین مستغرق وی او که نه وی.

کما فی البزازیة علی هامش الهندیة (ص ۳۲۱ ج ۴) ان دخلت دار فلان فانت کذا فمات فدخلت الدار ان لم یکن علی دین مستغرق لا یحنت لا ینتقال ملکه. وان کان فالفتوی علی انه لا یحنت ایضا.

مرداري غوښې ته به پیشو راوستلې کیږی بالعکس به نه وی

سوال: د مردار خناور غوښه به پیشو دپاره کورته راوړلې کیږی یا پیشو و غیره به د مرداري خواته بوتلې کیږی؟

الجواب: پیشو به ددی مرداري خواته راوستلې کیږی بالعکس به نه کیږی. کما فی البزازیة علی هامش الهندیة (ص ۸۲ ج ۴) ولا یحمل الجيفة الى الهرة و یحمل الهرة الى الجيفة.

اجیر په اجاره باندې مالک ته مستاجر نه شی ورکولې

سوال: ایا اجیر په اجاره سره مالک ته مستاجر ورکولې شی؟

الجواب: اجیر دا څیز مالک ته په اجاره نه شی ورکولې برابر خبره ده چه ثالث متوسط وی یا نه.

کما فی الهندیة (ص ۴۶۵ ج ۴) ان المستاجر لو اجره من المواجه لا یصح تخلل الثالث اولاً. و به عامة المشائخ. وهو الصحيح و علیه الفتوی کذا فی الوجیز للکردی.

په فصل باندې د افت په صورت کنبی د اجرت مسئله

سوال: که د زراعت نه پس افت راشی نو د مستاجر نه به بدل اجاره ساقطیږی که نه؟

الجواب: د تیر شوې اجرت به ثابت وی او د مابقی اجرت به ساقط وی. کما فی الهندیة اذ استاجر ارضا للزراعة فاصطلمه آفة کان علیه اجر ما مضی و سقط عنه اجر مابقی لم یلته بعد الا اصطلاح.

اوردہ ایت نیم پہ یو رکعت او باقی نیم پہ بل رکعت کنبی وئیل
 سوال: پہ یو رکعت کنبی چه نیم ایت او وئیلې شی او باقی نیم پہ بل رکعت کنبی نو ایا دا مونځ به صحیح وی؟

الجواب: دا مونځ به صحیح وی.....
 كما في الدر المختار ص ۳۹۷ جلد اولو قرء آية طويلا في الركعتين فلا صح الصحة اتفاقا لانه يزيد على ثلاث آيات قصار قاله الحلبي.

د قصیده: بدء الامالی (د یو شعر مطلب

سوال: د قصیده (بدء الامالی) ددې شعر څه مطلب دې؟

ورب العرش فوق العرش لا کن بلا وصد التمكن واتصالی.

الجواب: دا د جمهور علماء مذهب دې د الله تعالی د ذات او صفاتو متعلق به همیشه دپاره دوه ایتونو ذهن کنبی حاضر ساتې، (الله الصمد) الله تعالی بې نیاز دې هیڅ قسم احتیاج نه لری، (لیس کمثله شی) دهغه په شان هیڅ څیز هم نشته، نو په عرش باندې الله تعالی ته فوقیت د نصوصو په بناء حاصل دې او هم د امام ابو حنیفه امام مالک او امام شافعی او امام احمد (رحمهم الله تعالی) قول دې، او هم دا د امام مزنی، امام ابو حاتم، امام ذهبی، امام سراج الدین حنفی، امام ابن الهمام او امام عبد العزیزو غیره نه روایت شوې دی او په کوم حدیث کنبی چه راغلی دی کان الله ولم یکن شی. هغه په ظاهر باندې محمول دی او په کومو نصوصو کنبی چه علی العرش استوی. ثابت دی نو استوا معلومه ده مجهوله نه ده او دهغې کیفیت نامعلوم دې خود متشابهاتو نه دې. ای استواء مژه عن التمكن والاستقرار. وانه فوق العرش ومع ذالک هو قریب من کل موجود وهو اقرب من جبل الوريد ولا یمائل قریبا قریب لاجسام او په کوم حدیث کنبی چه نزول السماء. راغلی دی نو دیو توجیه په بناء باندې دا تجلی ده او کوم حائی کنبی چه داراغلی. وهو معکم این ما کنتم نوددې نه مراد خو یا معیت علما و قدرة وعونا او یا ترینه مراد معیت ذاتی دې. کما یلیق به تعالی لا من حیث التمكن والمماسه والمحاذاة. ویستیر الیه کلام اهلا الفن.

د دیوال سره گولئ ټکراؤ شی او

څوک قتل شی نو دا قتل خطاء دې

سوال: که یو سړې بل سړې په گولئ باندې اوولې. لیکن گولئ په دیوال وغیره باندې اولگې او بیا واپس شی او هغه دویم سړې قتل کړی. نو په دې کنبی قصاص واجب دې که نه؟

الجواب: دا قتل خطاء دې نو په دې وجه باندې دیکنبی قصاص واجب نه دې. کما فی الهندیه ص ۳ جلد ۶. رجل رمى انسانا بسهم فاخطأ فاصاب السهم حائطا ثم عاد السهم فاصاب ذالک الانسان وقتله قال هذا خطاء.

د غټې بنځې په جماع سره مړه کیدلو باندې ضمان نشته

سوال: یو سړې د غټې بنځې سره جماع او کړې او په دې جماع سره هغه مړه شی نو آیا په دیکنبی ضمان شته؟

الجواب: په دیکنبی هیڅ ضمان نشته کما فی الهندیه ص ۲۸ جلد ۶ رجل جامع امراته ومثلها یجامع فماتت من ذالک فلا شی علیه.

د احنافو په نزد د سنتونه پس دعا افضل ده

سوال: په بعضي بناړونو کنبی خلق د فرضونه پس دعا کوی د سنتونه پس نه. او د لویو لویو علماؤ او مفتیانو حوالې پیش کوی نو افضل د سنتونه پس ده که د فرضونه پس؟

الجواب: دا حنافو په نزد باندې د سنتونه پس افضل ده.

کما فی البحر ص ۳۰۴ جلد ۱. لکن عندنا السنة مقدمة على الدعاء الذي عقب هو الفراغ و کما فی الخلاصة الفتاوی ص ۹۵ جلد ۱ بعد الفريضة الاشتغال بالسنة اولی من الاشتغال بالدعاء و کما فی الاشباه والنظائر ص ۱۲۷. الاشتغال في السنة عقيب الفرض افضل من الدعاء. و کما فی البزازیة علی هامش الهندیه ص ۳۸۰ جلد ۶. والاشتغال بعد

الفرض باداء السنة اولى من الدعاء وكما في شرح شرعة الاسلام ويغتم الدعاء بعد المكتوب
به قبل السنة على ما روى البقالى . من ان الافضل ان يشتغل بالدعاء ثم بالسنة و بعد السنن

والايراد على ما روى عن غيره وهو المشهور المعمول به في زماننا .
(۱) كوم علماء چه دستونه پس دعانه كوى نوهغوى دا حنا فود ثابت قول نه
بغير دوجهي نه اعراض كوى (۲) عوام په هغوى باندي اعتماد كوى چه دوى
مونږته دامام اعظم ابو حنيفه رحمه الله عليه قول بنائى خو حال دادې چه
هغوى دشوا فغو او اهل حديث قول ذكر كوى (۳) او په حديث كسبي چه
دبر مكتوبات دبر المكتوبة راغلى دى دعوا مود اذهن جوړوى چه ددې نه پس
متصل مراد دې حال دا چه دستونه پس دعاهم دبر مكتوبات ده = مقدم على
المكتوبات نه ده (۴) او كوم احاديث چه مخالفين ذكر كوى هغه ټول ځمونږ په
نزد باندي بغير تاويل نه معمول دى .

د لا تشدوا الرجال الا ثلاثة مساجد (الحديث) وضاحت

سوال: په حديث شريف كسبي راغلى لا تشدوا الرجال الا ثلاثة مساجد او ابن
تيميه وغيره ددې نه استنباط كوى چه دپيغبر ﷺ دزيارت دپاره دوفات نه
پس سفر نا جائز دې ددې وضاحت او كړئ؟

الجواب: كه دا حديث په ظاهر باندي محمول شى دريو جماتونونه علاوه
نورو ځايونوته سفر كول جائز نه وى نو دپيغبر ﷺ په ژوند كسبي دملاقات
دپاره به تېوك ته هم سفر كول نا جائز وى .

يو دوه درې ته په ماطلاقه ئې ددې جملې حكم

سوال: كه خاوند بنځي ته او وائى چه يو دوه درې ته په ماطلاقه ئې . نو عوام
دا دتغليظ دپاره استعمالوى آيا دا اراده صحيح ده؟

الجواب: دتغليظ په اراده سره دا استعمال غلط دې په دې سره طلاق رجعى
واقع كيږي ځكه چه يو دوه درې ديو څيز شمارل وى انشاء نه وى او كه دائي
مراد وى چه يو طلاقه دوه طلاقه درې طلاقه نو دا به دطلاق شمارل شى ليكن

په دې كسبي حكم نشته يعنى بئى اونه بئى او كه را تلونكي جملې بئى مراد وى
چه ته به په ماطلاقه بئى . دا خيال وى نو ددې جملې سره ئې هډو ربط او تعلق
نشته نه دمفعول مطلق كيدلو اونه دتميز كيدلو . دا دخپل فاسد خيالونو
شمار دې . فليراجع الى محاوره السلمانين .

د ضاد . تفصيلي مسئله

سوال: ضاد . ذطاء . سره مشابه دې كه د . دال . سره؟

الجواب: ضاد . ظاء . دآل . دا جدا جدا حروف دى او د هريو مخرج جدا جدا دى .
قال فى الشافيه و للضاد اول احدى حافتيه و ما يليها من الاضراس و للطاء طرف اللسان و
طرف الثنايا و للدال طرف اللسان و اصول الثنايا العليا انتهى مختصرا مع تقديم و تاخير فى
العبارة . و هكذا فى كتب التجويد

دارنگي دصفاتوپه اعتبار سره هم دا حروف جدا جدا دې اگر چه ضاد او ظاء
حروف داستطالت په صفت كسبي جدا جدا دې . اوضاد او دال تقريبا په اوو

صفاتو كسبي جدا جدا دې (كما لا يخفى على من راجع الى كتب التجويد)
دارنگي دعلماء فن نه منقول دې چه ضاد په اعتبار دصفاتو سره ظاء ته
نزدې دې او په اعتبار دمخرج دال ته نزدې دې او داهم منقول دې كه په
ضاد كسبي اطلاق نه وى نو دال ترې نه جوړيږي لكه چه په ضاد كسبي كه
استطالت نه وى نو ظاء به شى . كما صرح به فى المفتاح الرحمانى فى علم القراءة
لولا الاطلاق فيها لكان الصاد سينا والطاء ذالا والضاد دالا . انتهى ددېنه ثابته
شوه چه دضاد دال سره پوره قرب او نزديكت دې چه صرف اطلاق پكسبي
تميز دې بلكى په اعتبار دمخرج سره دضاد دال سره ډير نزديكت دې .

صرح به فى امداد الفتاوى ص ۱۷۷ جلد ۱ و فى شرح الشاطبى ان هذا الثلث (الضاد ، والطاء ،
والذال) متشابهة فى السمع . والضاد لا تفرق من الطاء الا باختلاف المخرج وزيادة الاستطالة
فى الضاد ولولا هما لكانت احدا هما الاخرى . مجموعة الفتاوى ص ۲۶۹ جلد ۱ .

ددې تمهيدنه پس واضحه شوه چه ضاد اگر چه ظاء او دال دواړه سره نزدې
دې ليكن ددې په ادا كولو كسبي دخلقوژبې مختلفې دى .

قال فی المنح الفکرية ص ۳۸ و ليس فی الحروف ما یفسر علی اللسان مثله و السنة الناس فیه مختلف فمنهم من ینخرجه دالا مهملا او معجمة و منهم من ینخرجه طاء مهملة

کا لمصریین و منهم من یشمه ذالا و منهم یشیر بها با لطاء المعجمة -
فقهاء او اکثر مجودین دطاء سره مشابعت ته مائل دی کما لا یخفی علی من راجع الی باب زلة القاری و الی کتب التجوید و بعضی امامان مشابه بالطاء ته تسبیح او مستهجن وائی

قال الرضی فی شرح الشافی ص ۳۷۸ و الضاد الضعیفة قال السیرافی انها فی لغة قوم لیس فی لغتهم ضاد فاذا احتاجوا الی التکلم بها فی العربیة اعتاصت علیه فرما اخرجوها طاء لاخراجهم ایها من طرف اللسان و الطرف الثانی و ربما تکلفوا اخراجها من مخرج الفساد فلم یتات لهم فخرجت بین الضاد و الطاء انتهی . و فی کتب اللغة ان هذا الحرف لم یوجد فی غیر العربیة .
..... ددی اختلاف و باوجودیہ دی حرف کنبی سختی کول نه دی پکار بلکه کوم سړی چه ددی حرف په ادا کولو کنبی ددی دمخرج او صفت خیال ساتی نوهر یو آواز چه او وخی غلط به ورته نه وئیل کیری، او مونخ وریسی صحیح دی او داد محققینو علماؤ رائی ده مولانا گنگوھی رحمة الله علیه فرمائی اصل حرف، ضاد دی دخپل مخرج نه ئی ادا کول واجب دی او که بیاهم نه کیری نود عذر په صورت کنبی دډک دال، په آواز سره هم مونخ کیری (فتاویٰ رشیدیہ ص ۲۷۲) او فرمائی چه کوم سړی خالص دال یا طاء په قصد سره وائی هغه پسې مونخ مه کوئ مگر چه کوم سړی ئی دډک دال په آواز سره وائی هغه پسې مونخ کوئ

ص ۲۷۴ و فی فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ص ۲۷ جلد ۱ . و آنچه از قراء و علماء عرب و علماء حرمین شریفین مسموع میشود . ضاد را شبه صوت بال دال المهملة المعجمة می خوانند تغلیط آن همه علماء و قراء هم سهل نیست .

حضرت تھانوی رحمة الله علیه فرمائی دضاد په خای باندی دال وئیل هم غلط طاء وئیل هم غلط دی په قصد وئیل گناه ده لیکن دعموم بلوی دوجی نه ددوار و مونخنه نه فاسد یری . دتجوید دماهر قاری نه مشتق او کړی او دصحیح وئیلو کوشش کوئ که بیاهم غلط او وخی نو معذوری ده

(امداد الفتاویٰ ص ۱۸۰ جلد ۱) نوددی تصریحاتو په بناء باندی په دیکنبی سختی کول ښه نه ښکاری ځکه چه حقیقت دادی چه دمشاق قاریانو آوازونه هم مختلف وی فقط

دسجده سهویہ صورت کنبی درود شریف اودعاء

سوال: دسجده سهوی په صورت کنبی به درود شریف اودعاء په کومه قاعده کنبی ادا کولی شی؟

الجواب: احتیاط دادی چه په دوار و قعدو کنبی دی ادا کړی شی (یعنی دسجده سهوی نه مخکښی او پس) کما فی شرح التنویر و قیل فیهما احتیاط

په سجده سهوه کنبی یو طرف ته سلام گرځول

سوال: بعضی خلق وائی چه امام به یو طرف ته سلام گرځوی او منفرد به دوار و طرفونو ته سلام گرځوی.

الجواب: صحیح داده چه صرف ښی طرف ته به سلام گرځوی (کما فی الهندیة ص ۱۶۵ جلد ۱) و الصواب ان یسلم تسلیمه واحدة و علیه الجمهور الیه اشار فی الاصل کذا فی الکافی، ویسلم عن یمینه کذا فی الزاهدی.

د ټولو واجباتو د ترک په صورت کنبی به صرف دوه سجدي کوي

سوال: که څوک ډیر واجبات پریرې دی نو په هغه باندی به څومره سجدي واجب وی؟

الجواب: دټولو واجباتو پرینودلو سره به دوه سجدي واجب کیری (کما فی رد المحتار حتی لو ترک جمیع واجبات الصلاة سهوا لا یلزمه الاسجدتان، بحرص ۹۷ جلد ۱)

په ولاړه باندی التحیات وئیلو سره سجده سهونه واجب کیری

سوال: که څوک په ولاړه (دقیام په حالت کنبی) التحیات اولولی نو په هغه سجده سهوه واجب ده که نه؟

الجواب: په هغه سجده سهوه واجب نه ده که په اول رکعت کنبی وی او که په دوئم رکعت کنبی وی (هنديہ ۱۷۲ جلد ۱)

دفاعتی نہ پس التحیات و نیلوسرہ سجدہ سہوہ واجب دہ

سوال: کہ دستور فاتحی نہ مخکبئی یارو ستو خوک التحیات او وائی نوپہ دیکبئی سجدہ سہوہ واجب دہ کہ نہ؟
الجواب: یہ مخکبئی و نیلو کبئی واجب نہ دہ اورو ستو و نیلو کبئی واجب دہ لتاخير الواجب (ہندیہ ص ۱۲۷ جلد ۱)

د تشهد پہ خانی فاتحہ و نیلو یاد فاتحی نہ پس**تشہد و نیلوسرہ سجدہ سہوہ واجب دہ**

سوال: کہ دتشہد پہ خانی فاتحہ اولولی یاد فاتحی نہ پس تشهد ہم او وائی نو سجدہ سہوہ واجب دہ کہ نہ؟
الجواب: یہ دہ دو اړو صورتونو کبئی سجدہ سہوہ واجب دہ ہندیہ ص ۱۲۷ جلد ۱

د اولنی رکعت والا سورت نہ مخکبئی سورت پہ**دویم رکعت کبئی و نیلوسرہ سہوہ نہ واجب کیری**

سوال: کہ پہ دویم رکعت کبئی داولنی رکعت والا سورت نہ مخکبئی سورت او وائی نوپہ دہ سجدہ سہوہ واجب دہ کہ نہ؟
الجواب: یہ دیکبئی سجدہ سہوہ واجب نہ دہ کذا فی المحيط ہندیہ ص ۱۲۶ جلد ۱

داختراو جمعی پہ مونخ کبئی سجدہ سہوہ

سوال: داختراو جمعی پہ مونخ کبئی بہ سجدہ سہوہ کولی شی کہ نہ؟
الجواب: یہ دیکبئی پہ سہوے سرہ سجدہ سہوہ پریخودل بہتردی ناجائز نہ دی شامی ص ۵۰۵ جلد ۱

مسبوق د امام سرہ سلام اوگر خوی نوسہوہ واجب دہ یانہ

سوال: کہ مسبوق د امام سرہ سہوہ اسلام اوگر خوی نوپہ دیکبئی سجدہ سہوہ واجب دہ کہ نہ؟

الجواب: کہ مسبوق د امام داولنی سلام سرہ یا اولنی سلام سرہ پیوست سلام اوگر خوی نوپہ ہغہ باندی سجدہ سہوہ واجب نہ دہ او کہ د امام داولنی سلام نہ پس اوگر خوی نوپہ پہ ہغہ باندی سجدہ سہوہ واجب دہ (کبیری ص ۴۶۵)

کہ دظہار یا قتل پہ کفارہ کبئی رمضان راشی

سوال: کہ دظہار یا قتل کفاری پہ مینخ کبئی رمضان راشی نوآیادا کفارہ بہ بیاد سرہ ادا کولی شی؟

الجواب: دابہ بیاد اول نہ ادا کولی شی حکہ چہ دہ کفارہ کبئی تتابع یعنی پرلہ پسی والی ضروری دہ کما فی الہندیہ ص ۵۱۲ جلد ۱ فکفارہ صوم شہرین متتابعین لیس فیہا شہر رمضان ولا یوم الفطر ولا یوم النحر ولا ایام التشریق کذا فی غایۃ البیان،

د متعدد قسمونو پہ صورت کبئی یوہ کفارہ

سوال: دقسمونو متعدد کیدلوپہ وخت کبئی د کفارہ یو کول جائز دی کہ نہ؟
الجواب: د امام محمد رحمۃ اللہ علیہ دیو قول پہ بناء باندی یو کول کافی دہ کما فی رد المحتار ص ۷۱۴ جلد ۳ و فی البغیۃ کفارات الایمان اذا اکثر تداخلت ویخرج بالكفارة الواحدة عن عہدة الجميع وقال شہابالائمة هذا قول محمد وقال صاحب الاصل هو المختار عندی.

دواہہ کری سری دبنخی داجازت نہ بغیر**خلوریا خلور میاشتونہ زیات سفر کول**

سوال: یو وادہ کری سری د علم حاصلو لویا عرفی تبلیغ دپارہ خلور میاشتی یا خلور میاشتونہ زیات سفر کولی شی یانہ؟

الجواب: دبنخی درضا و اجازت نہ بغیر داسفر ناجائز دی.

فی شرح التنویر ولا یبلغ مدۃ الا یلاء الا برضاها. و فی رد المحتار ص ۲۰۳ ج ۳ ویؤید ذالک قول عمر لما سمع فی اللیل امرء یتقول. فستل بنتہ حفصۃ کم تصبر المرءۃ عن الرجل فقلنا لت اربعة اشهر فامر امراء الاجناد ان لا یتخلف المتزوج عن اہلہ اکثر منها.

د موجوده تبلیغ درجه

سوال که خوک او وائی چه داعرفی تبلیغ فرض دې دې دپاره څه وخت مقررول نشته آیاداصحیح ده؟

الجواب: دتول دین تبلیغ شوی دې په دې کښې هیڅ کمې نه دې پاتې شوي حضرت مولانا محمد الیاس رحمة الله علیه په شرالقرون کښې یو اصلاحی پروگرام جوړکړې ددې درجه دبدعت هسته نه زیاته نه ده = دپته فرض وئیل دجاهل متاجهل رویه ده.

قنوت نازل او امام طحاوی

سوال قنوت نازل وئیل جائز دی که ناجائز؟ حال داچې امام طحاوی په شرح معانی الآثار کښې فرمائی: ثبت لما ذکرنا انه لا ینبغي القنوت فی الفجر فی حال الحرب ولا فی غیره وهذا قول ابی حنیفه وابی یوسف ومحمد رحمهم الله تعالی؟

الجواب: کیدې شی امام طحاوی په نوروتصانیفو مختصرو غیره کښې دقنوت نازله جواز ذکرکړې وي او کیدې شی امام طحاوی په محاربه کښې ددې نفی کړې وي او په شدت محاربه کښې ئې مشروع وئېلې وي او هم دا جواب صحیح دې.

په غاړه یا په مټ تعویذ زوړندول

سوال په سټ یا لاس باندې تعویذ اچول جائز دی یا ناجائز بعضې خلق ورته ناجائز وائی؟

الجواب: په جائز کلماتو سره لیکلې شوي تعویذ جائز دي.

لما رواه ابو داؤد عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده ان رسول الله ﷺ كان يعلمهم من الفزع كلمات اعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وشر عباده ومن همزات الشياطين وان يحضرون. وكان عبد الله بن عمر يعلمهن من عقل من بينه من لم يعقل كتبه فاعلقه عليه.

اوپه کوم حدیث کښې چه، ان الرقي والتمائم والتولة شرک، راغلي نودتمائم نه مراد الخزرات التی تعلقها النساء فی اعناق الاولاد علی ظن انها تؤثر وتدفع العين یعنی مشکې او مری دې چه په هغې کښې دتبرک څه بوئی

قدرې هم نشته لکه چه درقي نه مراد اسماء الاصنام والشياطين والا دې صحیح کلماتووالانه دی.

درمضان په فجر کښې تغلیس کول حنفی مذهب نه دې

سوال: په بعضې ښارونو کښې په رمضان کښې همیشه دفجر په مونځ کښې تغلیس کولې شی آیاداد احنافو د مذهب مطابق دی.

الجواب: دامام ابوحنیفه رحمه الله په نزد باندې دحدیث په بنیاد باندې دحاجیانو دپاره په مزدلفه کښې تغلیس بهتر دې په نورو ځایونو کښې نه کما فی شرح التنویر والمستحب الابتداء باسفار والختم به الحاج بمزدلفه. اوبخاری شریف کښې چه کوم راغلی دی چه دپیشمنی (سحری) او مونځ اودریدلو په مینځ کښې دپنځوسو یا شپیتو آیاتونو لوستلو په اندازه فرق وو. اویا په کور کښې دپیشمنی کولو نه پس به ئې په تیزی سره دسحر مونځ کولو نودامحتمل دې چه دالوستل په ترتیل سره وویا بغیر دترتیل نه وواودپیشمنی داکورلرې وویانزدې وونوپه داسې محتمل روايتونو سره مذهب پریخودل بې باکی ده.

په ختم القرآن فی التراویح کښې دحافظ قرآن پیسې اخستل

دا اجرت علی الامامة دې اجرت علی التلاوت نه دې

سوال: حافظ قرآن چه په تراویح کښې په ختم القرآن باندې کومې پیسې اخلي دا جائز دی که ناجائز؟

الجواب: فقهای کراموپه تلاوت باندې اجرت اخستلوته ناجائز وئېلې دی لیکن ځمونږ په ښارونو کښې حافظان تلاوت هم کوی او امامت هم کوی. نودهغوی پیسې صرف دتلاوت بدل گرځول اودامامت نه چپ کیدل بې وجې دی او که صرف تلاوت مراد کړې شی نودتلاوت نه خو یوتراویح هم خالی نه دی نوبیا به په مطلق تراویح باندې اجرت اخستل ناجائز وی بهرحال دحافظ په دې پیسو باندې انکار کول هندی مسئله ده حنفی نه ده. اودا اجرت علی الامامت دې علی محض التلاوت نه دې.

د جہاد اصغرا و جہاد اکبر وضاحت

سوال: حدیث رجعت من الجہاد الا صغرا الی الجہاد الا کبر، حدیث مرفوع دے یاد یو راوی کلام دے؟

الجواب: ملا علی قاری پہ موضوعات کبیر صفحہ ۴۰ کنبی فرمائی چہ عسقلانی فرمائی چہ دا پہ ژبواندی مشہور دے خودادہ ابراہیم بن عبلہ کلام دے کما فی الکنی للنسائی ذکر الحدیث فی الاحیاء ونسبہ العراقی الی البیہقی من حدیث جابر قال السیوطی روی الخطیب فی تاریخہ من حدیث جابر، اوپہ دے حدیث کنبی راغلی دی الجہاد الا کبر قال جہاد القلب. وفی روایہ ہو مجاہدۃ العبد ہواہ. یعنی جہاد اصغر د کفر او باطل سرہ مقابلہ دہ او جہاد اکبر د خواہشات و سرہ مقابلہ دہ.

د حدیث (سور المومن شفاء) وضاحت

سوال: د سور المومن شفاء، حدیث صحیح دے کہ نہ؟

الجواب: ملا علی قاری پہ المصنوع فی احادیث الموضوع ص ۱۴ کنبی فرمائی قال العراقی ہکذا اشتهر علی اللسنة ولا اصل له بهذا اللفظ.

پہ ذوی الارحام کنبی مفتی بہ قول

سوال: ذوی الارحام متعلق پہ احناف علماء کنبی دیر اختلاف دے پہ دے کنبی غورہ کوم یو دے؟

الجواب: دامام محمد رحمۃ اللہ علیہ قول اشہر الروایتین دے او ہغہ مفتی بہ ہم دے. کما فی السراجیہ ص ۴۰ وقولہ محمد رحمۃ اللہ اشہر الروایتین عن ابی حنیفہ رحمۃ اللہ تعالیٰ فی جمیع ذوی الارحام وعلیہ الفتوی.

د بیت المال نہ کیدلو پہ صورت کنبی دلاورث دمال حکم

سوال: چہ د کوم سرے ذوی الفروض عصبات، ذوی الارحام وارثان نہ وی. او بیت المال ہم نہ وی نو دہغہ میراث بہ چاتہ ور کولے شی؟

الجواب: چہ کلہ بیت المال نہ وی نو نور و رشتہ دارانوتہ ور کول جائز دی (فلیراجع الی ردالمحتار ص ۷۸۸ جلد ۶)

کہ ما دا کار اوکرو خہ بہ زنا کار او غل یم.**پہ دے الفاظ و نیلو کنبی د قسم او کفاری مسئلہ**

سوال: کہ چا دا الفاظ او وئیل چہ کہ ما فلانکے کار اوکرو نو خہ بہ زنا کار یم او غل یم پہ دے کنبی د قسم کفارہ شتہ کہ نہ؟

الجواب: پہ دے کنبی کفارہ نشتہ دے. کما فی الہندیہ ص ۵۵ جلد ۲ ولو قال ان فعلت فانازان او سارق فلیس بحالف.

کہ ما دا کار اوکرو نوخہ بہ یہودی یا نصرانی یم.**پہ دے الفاظ و نیلو کنبی د قسم او کفاری مسئلہ**

سوال: کہ چا دا الفاظ او وئیل، کہ ما دا فلانکے کار اوکرو نوخہ بہ یہودی یا نصرانی یم پہ دے کنبی کفارہ شتہ کہ نہ؟

الجواب: دا قسم دے پہ دے کنبی کفارہ واجب دہ. کما فی الہندیہ ص ۵۴ جلد ۲ ولو قال فہو یہودی او نصرانی او نحو ذلک مما اعتقاده کفر فہو یمین استحسانا کذا فی البدائع.

د حانت کیدلو نہ مخکنی ورکری شوی کفارہ بہ نہ واپس کیری

سوال: کہ چا د حانت کیدلو نہ مخکنی کفارہ ورکریہ نو دا بہ واپس کولے شی یا نہ؟

الجواب: دا بہ واپس کولے نہ شی. کما فی الہندیہ ص ۶۴ جلد ۲ ان قدم الکفارة علی الحنث لم یجزئہ ثم لا یسترد من المسکین لو قوعہ صدقۃ کذا فی الہدایۃ.

د سرکاری رؤیت ہلال کمیٹی شرعی حیثیت

سوال: خمونر پہ ضلع کنبی یو غیر سرکاری رؤیت ہلال کمیٹی مقررہ دہ نو دہ بعضی وجوہاتو پہ بناء باندی د سرکاری رؤیت ہلال کمیٹی اعلان نہ شو اوریدلے آیا دا جائز دی؟

الجواب: خبر شئی چه رؤیت هلال کمیته یو انتظامی او ضروری کاروائی ده په قران او حدیث کښې نه مطلوب ده او نه ممنوع بلکه مباح ده د مسلم شریف او ترمذی شریف په حدیث کښې د حضرت معاویه رضی اللہ عنہ او د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ نه تصریح ده. چه حضرت معاویه رضی اللہ عنہ د وخت بادشاه وو په شام کښې ئې د اختر کولو فیصله کړې وه او حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ په مدینه منوره کښې په قصد سره په دویمه ورځ باندې د اختر کولو فیصله کړې وه نو د دینه معلومه شوه چه په دې معامله کښې د بادشاه وخت سره موافقت ضروری نه دی خصوصاً په کوم وطن کښې چه اسلامی نظام نه وی او په کمیته کښې د وطن د ټولو اطرافو خیال ساتل ضروری وی او ځمونږ په وطن کښې د سرحد لحاظ نشته، بې شمیره حاجیان او عادلان خلق میاشت او وینی او گواهی ورکوی او کمیته اعلان کوی چه میاشت په نظر رانغله او حال دا چه په سرحد کښې ټول خلق میاشت وینی، نو د یوې علاقې رؤیت به په ټول وطن باندې حاوی کیږي دانه چه د پنجاب او سنده نه لیدل دې په ټول وطن باندې لاگوشي او په کمپیوټر باندې بناء کول د حدیث انا امة امیه لا نکتب ولا نحسب په بنیاد باندې د علم هیئت او علم حساب په باریکو باندې بناء کول غیر شرعی امر دې او انسانی ساخت دې.

په یو، دوه، درې طلاق کښې د پښتو خاص محاوره

سوال: په پښتنو کښې دا رواج دې چه کله څوک ښځې ته او وائی، ته طلاقه ئې یو، دوه، درې، نو دا مغلظه گرځي، نو آیا دا رواج صحیح دې یا نه؟

الجواب: دا رواج صحیح نه دې، (۱) ځکه چه ددې نه مراد شمار دې د طلاقو انشاء نه ده. (۲) دا رنگې دا د شمار الفاظ دی په دې کښې حکم شته یانه، نشته. (۳) که په دې کښې حکم او منلې شی چه ددې معنی یو طلاق دې دوه طلاقه دی درې طلاقه ده، نو د محاورې په بنیاد سره پکښې د «په» لفظ راوړل ضروری دی یعنې ته په یو طلاق طلاقه ئې، ته په دوه، ته په درې، او حال دا دې چه «په»، لفظ نشته. (۴) که دا سرې د دریو طلاقو نیت او کړی او دا «یو»، دوه، درې، د هغه د نیت تفصیل وی نو په صریح کښې د دریو نیت غیر صحیح دې.

په عصبیات کښې علای رور په اعیانی وراره باندې مقدم دې

سوال: علای رور په اعیانی وراره باندې مقدم دې که نه؟

الجواب: علای رور په اعیانی وراره باندې مقدم دې. کما فی الهندیه ص ۵۱ جلد ۶ فی العصبیات ثم الاب ثم الجد اب الاب وا علا. ثم الاخ لاب وام ثم الاخ لاب. ثم ابن الاخ لاب وام.

په دوه مختلفو رمضانونو کښې په روژې ماتولو باندې د جدا جدا کفارې مسئله

سوال: که روژه دار په دوه رمضانونو کښې جماع او کړی نو دې په کفاره تداخل کولې شی او که نه د هرې روژې دپاره به ځان ځان له کفاره ادا کوی؟

الجواب: د ظاهر الروایت مطابق مسئله داده چه د هر یو دپاره به ځان ځان له کفاره ورکوی. کما فی الهندیه ص ۱۰۱ جلد ۲ ولو جامع فی رمضانین ولم یکفر الاول فعليه لكل جماع كفارة فی ظاهر الروایة.

که خپلوان نه وی نو پردې خلق هم د ښځې لاش دفن کولې شی

سوال: که د ښځې خپلوان نه وی نو پردې خلق ئې دفن کولې شی که نه؟

الجواب: پردې خلق ئې دفن کولې شی. کما فی البدائع ص ۳۲۰ جلد ۱ ولو لم یکن فیهم ذورحم فلا یس للاجانب وضعها فی قبرها.

د باغ او میوه جاتو متعلق مسائل

مسئله (۱): که یو مالک د باغ نه په عشر کښې میوې واخلي نو دا اسان کار دې چه عاشر (د زکوة ذمه وار کس) دا زکوة په خپل ټرک کښې یا د کرائې په ټرک کښې د باغبان په ټرک کښې دا احسان په طور یوسی، او مالک د زکوة نه علاوه په میوه جاتو کښې مختار دې چه چرته منډئ ته ئې یوسی، خو بهر حال دا کرایه وغیره به ددې مالک په ذمې باندې وی.

مسئله (۲): که د باغ مالک ټولې میوې نزدې یا لرې منډئ ته یوړلې نو خرچې به ټولې دده په ذمه باندې وی او د ټول قیمت نه به عشر ورکوی، اگر که د مقامی عشر په حساب سره څو چنده وی.

مسئله (۳): که څوک ټولې میوې واخلي نو کرایه به په خریداروی او که د باغ مالک ته به د مقامی نرخ په حساب سره د زکوة قیمت ادا کوی.

د ریالونو او روپو په مینځ کښې د بیع نااشنا مسئله

سوال: که د یو سړی سره زر ریالونه وی او هغه د سوادگر خواته لاړ شی او دا اووایی چه د هزار په مقابله کښې په پاکستان کښې ځما ځوی ته شپاړس زره روپئ ورکړه، دا جائز دی که ناجائز؟

الجواب: په دې معامله کښې ظاهري طور سره سوداگر مشتری (اخیستونکې) هم دې او بائع (خرڅونکې) هم دې، چه دا ناجائز دی، لیکن ددې موکل په امر سره د یو رائې په بناء باندې دا معامله جائز ده.

كما في البزازیة علی هامش الهندیة ص ۳۷۵ جلد ۵ وان امره الموکل ان یبعه من نفسه او اولاده الصغار او ممن لا یقبل له شهادة فباع منهم جازو هو قول الطحاوی. دارنگې عربی او پاکستانی نوټونه هم بدل دی کتغائر الثوب المرووی والمروی. چه په دې کښې تفاضل او نساء،، دواړه جائز دی. کتغائر الثوب المرووی والمروی چه په دې کی تفضل اونساً دواړه جائز دی: قلت نظیر هذه الوکالة کار سال الرقم بالبرید.

په دعا بعد السنت کښې اختلاف په غوره والی

کښې دې په بدعت او سنت کیدو کښې نه دې

سوال: په کوم مونځ کښې چه د فرضونه پس سنت وی نو هندوستانی علماء د سنتو نه مخکښې دعا کوی او سلیمانی علماء د سنتونه پس دعا کوی، کوم یو قول غوره دې؟

الجواب: پیغمبر ﷺ نه د سنتو نه مخکښې دعا کړې اونه روستو، دادپیغمبر ﷺ فعل دې او د پیغمبر ﷺ په قول کښې (دبرالمکتوبات) لفظ راغلي دې او د (دبر) په معنی کښې اختلاف دې، هندوستانی علماء ترې نه روستو متصل مراد کوی او ځمونږ سلیمانی علماء مثلاً ابن الهمام، ابن عابدین، ابن نجیم صاحب خلاصة الفتاوی صاحب د بزازیة وغیره ټول د (دبر) نه مابعد مراد کوی که متصل وی او که منفصل وی، او د فقهی دلائلو په وجې سره سلیمانی علماء دې دویم قول ته ترجیح ورکوی او دا اختلاف په اولویت کښې دې په بدعت او سنت کیدلو کښې نه دې. (تمت جلد اول)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فارسی

فتاویٰ حقانی

مکتبہ اشیا کرام
جامعہ دارالعلوم حقانی

مکتبہ اشیا کرام

جی. پی. ڈاکوټہ خشک ضلع نوشهرو 0344-9084693